รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน

(Thai Crime Victimization Survey)

คณะผู้วิจัย

อาจารย์ ดร.ธันยพร สุนทรธรรม และคณะ

สำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กันยายน ๒๕๖๓

สนับสนุนโดย สำนักงานกิจการยุติธรรม

คณะผู้วิจัย

ผู้รับผิดชอบโครงการ สำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้ดำเนินโครงการ วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะผู้วิจัย

อาจารย์ ดร. ธันยพร สุนทรธรรม	หัวหน้าโครงการ
พ.ต.ต.ดร. ชวนัสถ์ เจนการ	นักวิจัย
ผศ.ร.ต.อ.ดร. จอมเดช ตรีเมฆ	นักวิจัย
น.อ. วีระพงศ์ คงสวัสดิ์	นักวิจัย
นาย ไท วัฒนา	นักวิจัย

บทสรุปผู้บริหาร

1. ที่มาและความสำคัญของการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) มีความสำคัญอย่างมากต่องานด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากข้อมูลสถิติทางการ (Official Statistics) ของหน่วยงานตำรวจหรือหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรม อาจไม่ครอบคลุมถึงอาชญากรรมที่เหยื่อไม่มาแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ หรืออาชญากรรมรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ข้อมูลจากการสำรวจสถิติอาชญากรรมจึงมีบทบาทในการสะท้อนภาพอาชญากรรมที่แท้จริง (Dark Figure on Crime)

นอกจากนี้ข้อมูลการสำรวจสถิติอาชญากรรมยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในงานด้านอาชญากรรมอื่นได้อย่างหลากหลาย เช่น นำไปประกอบการวางนโยบายป้องกันอาชญากรรมและจัดทำตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรมของประเทศ รวมถึงยังช่วยให้หน่วยงานยุติธรรมมีองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งยังสามารถนำไปใช้ในการจัดทำรายงานของประเทศในระดับสากลในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ รายงานของสำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office on Drugs and Crime : UNODC) และตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

2. ความสำคัญของโครงการพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน

โครงการนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนากระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทยให้มีมาตรฐานสากล โดยมุ่งศึกษาถึงการกระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมาของประเทศไทยและมาตรฐานสากลในการสำรวจฯ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ในการศึกษาสถานการณ์อาชญากรรมที่แท้จริง และกำหนดนโยบายด้านอาชญากรรมของประเทศ รวมทั้งจัดทำรายงานของประเทศเพื่อนำไปรายงานผลการดำเนินการในระดับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

3. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาทั้งในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประกอบด้วยวิธีการวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) เพื่อศึกษาทบทวนมาตรฐานการสำรวจสถิติอาชญากรรมในระดับสากล ได้แก่ UN Manual on Crime Victimization urveys, United Nations Surveys on Crime Trends and the Operations of Criminal Justice Systems (UN-CTS) , International Classification of Crime for Statistical Purposes (ICCS) รวมทั้งกระบวนการสำรวจอาชญากรรมของประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ กระบวนการสำรวจสถิติอาชญากรรมที่ผ่านมาของประเทศไทยและช่องว่างระหว่างกระบวนการสำรวจในปัจจุบันกับมาตรฐานการสำรวจในระดับสากล

ร่างกระบวนการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนสำหรับประเทศไทยจะถูกพัฒนาขึ้นโดยทีมวิจัยตามผลการวิจัยเอกสาร หลังจากนั้นทีมวิจัยจะจัดให้มีประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการด้านอาชญวิทยา บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม นักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญในด้านสถิติหรือในด้านอาชญวิทยาเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและกระบวนการสำรวจฯ ที่คณะผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ข้อเสนอแนะจากการจัดประชุมกลุ่มย่อยได้ถูกนำใช้พัฒนาเครื่องมือเก็บข้อมูลและกระบวนการสำรวจอีกครั้งหนึ่ง และเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญวิทยาและการสำรวจอาชญากรรมตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาเพื่อนำมาปรับปรุงเครื่องมือเก็บข้อมูลในขั้นสุดท้าย

สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณนั้น ทางคณะผู้วิจัยได้นำกระบวนการมาตรฐานในการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่พัฒนาขึ้น ไปทดลองเก็บข้อมูลในกรุงเทพฯ นนทบุรี นครปฐม ราชบุรี พิจิตร ครอบคลุมทั้งเขตเมืองและเขตนอกเมือง เพื่อทดสอบความเหมาะสมและประสิทธิภาพของกระบวนการสำรวจฯ หลังจากนั้นจะนำเสนอผลลัพธ์ที่ได้จากการทดลอง รวมทั้งปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขเพื่อจัดเป็นทำคู่มือกระบวนการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนสำหรับประเทศไทยต่อไป

4. ผลการศึกษาที่สำคัญและข้อเสนอแนะ

4.1 การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมาโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม

ในช่วงปี พ.ศ 2548 ถึง พ.ศ.2561 ประเทศไทยได้ประยุกต์แบบสอบถาม National Crime Victimization Survey Questionnaire ของสหรัฐอเมริกามาใช้ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทย และมีการพัฒนาตัวแบบสอบถามอย่างต่อเนื่องให้ครอบคลุมอาชญากรรมรูปแบบใหม่ตามลักษณะอาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงเพิ่มเติมข้อคำถามให้ครอบคลุมการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการตอบตัวชี้วัดระดับสากลด้วย อย่างไรก็ตาม ผลการสำรวจที่ผ่านมายังพบปัญหาว่าข้อมูลที่ได้จากการสำรวจยังขาดความน่าเชื่อถือทางสถิติ ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมหรือวัดผลการป้องกันได้ ประกอบกับการเก็บข้อมูลยังไม่ครอบคลุมการนำไปใช้ประโยชน์ในการตอบตัวชี้วัดทั้งในระดับประเทศและระดับสากลอย่างแท้จริง

4.2 ข้อเสนอแนะในการพัฒนากระบวนการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนสำหรับประเทศไทย

1) การกำหนดวงรอบการสำรวจฯ

1.1) การกำหนดวงรอบในการสำรวจแบบสอญ.11) การกำหนดวงรอบในการสำรวจแบบสอญ.1 แบบตัวต่อตัว face-to-face

วัตถุประสงค์หลักของการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมด้วยแบบสอญ.1 แบบ face-to-face คือ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน ซึ่งจำแนกตามประเภทอาชญากรรมต่าง ๆ รวมทั้งอัตราการแจ้งเหตุอาชญากรรมของผู้ตกเป็นเหยื่อ เพื่อนำข้อมูลเหตุอาชญากรรมมาเปรียบเทียบกับข้อมูลสถิติอาชญากรรมทางการ ดังนั้น หากงบประมาณในการจัดเก็บแบบสอญ.1 มีมากเพียงพอ ก็ควรสำรวจโดยใช้วงรอบการสำรวจรายปี (Annual Surveys) เพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาจัดทำแนวโน้มอาชญากรรม (Crime Trend) ที่มีความสมบูรณ์ สามารถนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับข้อมูลสถิติทางการ และสามารถตอบตัวชี้วัดได้ตามวัตถุประสงค์ของการสำรวจ

หากงบประมาณของหน่วยงานมีจำกัด อาจพิจารณาใช้วงรอบมากกว่า 1 ปี (Periodic Surveys) เช่น กำหนดเป็นการสำรวจทุก ๆ 2 หรือ 3 ปี แม้ว่าวงรอบสำรวจนี้อาจไม่สามารถนำข้อมูลมาจัดทำแนวโน้มอาชญากรรมและเทียบเคียงกับข้อมูลสถิติทางการได้อย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานก็ยังมีข้อมูลอาชญากรรมที่มีความน่าเชื่อถือสำหรับการวางแผนนโยบายและการตอบตัวชี้วัดที่สำคัญ โดยอาจพิจารณาจัดทำการสำรวจทางโทรศัพท์ซึ่งมีต้นทุนที่ต่ำกว่าควบคู่กันไปโดยใช้วงรอบที่สั้นกว่า อย่างไรก็ตามผลที่ได้จากการสำรวจทางโทรศัพท์อาจมีอัตราความร่วมมือ (response rate) ต่ำกว่าการลงพื้นที่เก็บข้อมูลแบบตัวต่อตัว (face-to-face)

1.2) การกำหนดวงรอบในการสำรวจแบบสอญ.1 (โทรศัพท์)

วัตถุประสงค์ของการสำรวจแบบสอญ.1 (โทรศัพท์) เช่นเดียวกันกับวัตถุประสงค์ของการสำรวจด้วยแบบสอญ.1 เพียงแต่ต้องการให้เกิดการประหยัดงบประมาณในการสำรวจมากขึ้น และสามารถสำรวจในวงรอบที่ถี่มากขึ้น จึงใช้แบบสำรวจที่มีคำถามสั้นกว่าสอญ.1 และอาจพิจารณาใช้การสำรวจต่อเนื่องวงรอบต่ำกว่า 1 ปี (Continuous Surveys) เช่น ใช้วงรอบสำรวจทุก ๆ 6 เดือน เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรมที่มีความต่อเนื่อง (Smooth trend) และสามารถลดปัจจัยผันแปรตามฤดูกาล (Seasonal Variation) ลงได้ โดยอาจสำรวจควบคู่ไปกับการสำรวจแบบสอญ. 1 ที่มีรายละเอียดการสำรวจที่ครบถ้วนมากกว่า

1.3) การกำหนดวงรอบในการสำรวจข้อมูลเฉพาะประเภทอาชญากรรม (สอญ. 2)

วัตถุประสงค์ของการสำรวจ คือต้องการข้อมูลลักษณะหรือรูปแบบการเกิดเหตุอาชญากรรมในรายละเอียด เช่น ลักษณะการก่อเหตุ สาเหตุให้เกิดอาชญากรรม สถานที่เกิดเหตุ ช่วงเวลาเกิดเหตุ ความเสียหายที่ได้รับ เป็นต้น วงรอบการสำรวจที่เหมาะสมจึงควรไม่มีวงรอบแน่ชัด (Irregular Surveys) เนื่องจากการสำรวจนี้ไม่ได้มีเป้าหมายในการนำข้อมูลมาจัดทำเป็นแนวโน้มอาชญากรรม (Crime Trend) และเป็นการสำรวจที่เป็นลักษณะของการสำรวจเพิ่มเติม (Supplement survey) เพื่อให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเท่านั้น หน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ อาจพิจารณานำแบบสำรวจนี้ขึ้นมาสำรวจเมื่อมีคำถามเชิงนโยบายที่จำเป็นจะต้องใช้ข้อมูลเฉพาะในแต่ละด้านอาชญากรรมในการตอบคำถามเป็นรายกรณี

2) ระเบียบวิธีการสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

2.1) การสุ่มตัวอย่าง

คณะผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability sampling) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง 2 วิธีผสมผสานกัน ได้แก่ (1) วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) และ (2) วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยแบ่งประชากรออกเป็นลำดับชั้นต่าง ๆ แบบลดหลั่น ทำการสุ่มประชากรจากหน่วยหรือลำดับชั้นที่ใหญ่ก่อน แล้วก็ทำการสุ่มหน่วยที่มีลำดับใหญ่รองลงไปทีละชั้น ๆ จนถึงกลุ่มตัวอย่างในชั้นที่ต้องการ ซึ่งในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยใช้การสุ่ม 3 ชั้น เรียกว่า Three-stage sampling

หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (Primary Sampling Unit: PSU) คือ จังหวัดตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่กองบัญชาการตำรวจ 10 แห่ง โดยแต่ละแห่งควรเลือกจังหวัดมาอย่างน้อย 2 จังหวัดให้ครอบคลุมตัวแทนจังหวัดที่มีระดับการพัฒนาหรือระดับรายได้ทั้งที่อยู่ในระดับสูงและระดับต่ำ โดยอาจใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (Gross Province Product per capita) หรือดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Development Index) เป็นตัวชี้วัดระดับรายได้ เพื่อให้การสำรวจครอบคลุมลักษณะทางอาชญากรรมที่แตกต่างในแต่ละพื้นที่ ซึ่งการสำรวจแต่ละครั้งอาจมีการคัดเลือกจังหวัดที่แตกต่างกันหรือจังหวัดเดียวกันก็ได้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสำรวจ

หน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง (Secondary Sampling Unit: SSU) ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อสถานีตำรวจภูธร (สภ.)ในจังหวัดตัวอย่าง หรือหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 3 สถานี โดยเลือกพื้นที่ในเขตเมือง 1 สภ. และ นอกเขตเมือง 2 สภ. กรณีการเก็บข้อมูลในกองบัญชาการตำรวจนครบาล (กรุงเทพฯ) ควรเก็บข้อมูลในเขตสถานีตำรวจนครบาล (สน.) อย่างน้อย 2 แห่งต่อเขตพื้นที่กองบังคับการ

หน่วยตัวอย่างขั้นที่สาม (Tertiary Sampling Unit: TSU) จะเป็นขั้นตอนการสุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามแบบสอญ. ที่ต่างกัน โดยในการสำรวจสอญ.1 นั้น คือการสุ่มท้องถิ่น ตำบล หรือชุมชนที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจในแต่ละหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง โดยเมื่อได้ชุมชนแล้วให้เจ้าหน้าที่เลือกถนนหรือหมู่บ้านหรือย่านชุมชนที่จะสำรวจในบริเวณดังกล่าว ให้ครอบคลุมทั้งในเขตที่อยู่อาศัยและเขตการค้า เพื่อให้สามารถสำรวจข้อมูลในพื้นที่ที่มีลักษณะทางกายภายและลักษณะอาชญากรรมที่ต่างกันได้

สำหรับการสำรวจแบบสอญ.1 (โทรศัพท์) ในขั้นตอนนี้เป็นการสุ่มท้องถิ่น ตำบล หรือชุมชน เมื่อได้ชุมชนแล้วให้เจ้าหน้าที่ติดต่อผู้นำชุมชนสำหรับการขอรายชื่อสุ่มตั้งต้นและประสานงานเบื้องต้นในการขอเก็บข้อมูลทางโทรศัพท์ กระบวนการนี้เป็นการสร้างความไว้วางใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถามทางโทรศัพท์ด้วย

ส่วนแบบสอญ.2 ในขั้นตอนนี้จะเป็นการสุ่มเหยื่ออาชญากรรมแต่ละประเภทจากรายชื่อข้อมูลคดีของหน่วยงานตำรวจ

2.2) การกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการสำรวจแบบสอญ.1

เนื่องจากในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมของประชาชนทั่วไปนั้น ประชากรมีจำนวนไม่แน่นอน (Infinite population) และไม่ทราบค่าสัดส่วนของประชากร ผู้วิจัยได้ใช้สูตรในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของคอแครน (Cochran, 1977) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างที่ 0.02 ได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 2,401ตัวอย่าง ซึ่งเป็นขนาดตัวอย่างจำนวนน้อยที่สุดที่สามารถใช้ในการวิจัย เพื่อให้ตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดได้

อย่างไรก็ตาม เพื่อลดข้อผิดพลาดในกระบวนการสุ่มตัวอย่าง คณะผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นอีกจำนวน 99 ตัวอย่าง ทำให้จำนวนตัวอย่างที่จะใช้ทั้งหมด รวม 2,500 ตัวอย่าง โดยเฉลี่ยการเก็บข้อมูลไปตามเขตพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจใน 9 ภาคจังหวัด และ 1 กองบัญชาการ รวมทั้งหมด 10 กองบัญชาการ ๆ ละ 250 ตัวอย่าง

ในกรณีที่เก็บข้อมูลไม่ได้หรือผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (none-response) จะมีการปรับขนาดตัวอย่างโดยการเพิ่มขนาดตัวอย่างให้มีขนาดใหญ่ขึ้นตามสัดส่วนของผู้ตอบ (Global Adult Tobaco Survey, GATS) อย่างไรก็ตาม จากการทดลองเก็บข้อมูลเบื้องต้น (try out) ในการศึกษาข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งนี้ พบว่า วิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม จะมีผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (none-response) ประมาณร้อยละ 20 (response ร้อยละ 80) ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทย ควรเป็นอย่างน้อย 2,500 / 0.8 หรือ 3,125 ตัวอย่าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับงบประมาณ เวลา และวัตถุประสงค์ในการวิจัย

2.3) การกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการสำรวจแบบสอญ. 1 (โทรศัพท์)

ในการสำรวจแบบสอญ. 1 (โทรศัพท์) ใช้วิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างเช่นเดียวกันกับแบบสอญ.1 คือใช้สูตรคำนวณของคอแครน (Cochran, 1977) โดยที่ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 2,401 แต่ปรับเพิ่มอีก 99 ตัวอย่าง เพื่อลดความผิดพลาด รวมเป็น 2,500 ตัวอย่าง และปรับขนาดตัวอย่างตามอัตราการปฏิเสธการตอบ (none-response rate) ของการสำรวจแบบสอญ.1 (โทรศัพท์) ซึ่งอยู่ที่ประมาณร้อยละ 40 (response ร้อยละ 60) ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทางโทรศัพท์ของประเทศไทย ควรเป็นอย่างน้อย 2500/0.6 เท่ากับ 4,167 ตัวอย่าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับงบประมาณ เวลา และวัตถุประสงค์ในการวิจัย

2.4) การกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการสำรวจข้อมูลเฉพาะประเภทอาชญากรรม (สอญ. 2)

จากข้อมูลพบว่าในแต่ละปี มีประชากรผู้ประสบเหตุอาชญากรรมประมาณ 363,889 คน การคำนวณกลุ่มตัวอย่างจึงใช้สูตรการคำนวณกรณีทราบจำนวนประชากรแน่นอน (Finite population) และได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 400 ซึ่งเป็นขนาดตัวอย่างจำนวนน้อยที่สุดที่สามารถใช้ในการวิจัย เมื่อเพิ่มขนาดตัวอย่างขึ้นอีก 10 เปอร์เซ็นต์ (40 ตัวอย่าง) เพื่อลดความผิดพลาดในเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้จำนวนตัวอย่างที่จะใช้ทั้งหมดในการวิจัยนี้คือ 440 ตัวอย่าง

อย่างไรก็ตาม เมื่อนำไปลองนำไปสำรวจ พบว่า วิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม จะมีผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (none-response) ประมาณร้อยละ 25 (response ร้อยละ 75) ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงปรับขนาดตัวอย่างในการสำรวจ สอญ. 2 เป็น 440 / 0.75 เท่ากับ 587 ตัวอย่างต่อประเภทอาชญากรรมที่สำรวจ

3) การเก็บข้อมูล (Survey Model)

คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่ารูปแบบการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคของประเทศไทยที่เหมาะสมคือการสำรวจแบบใช้การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face-to-Face Interviews) มากกว่าการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (telephone interview) เนื่องจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ มักจะได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนและกลุ่มเป้าหมายมักจะปฏิเสธการสัมภาษณ์เป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามการศึกษาวิจัยในอนาคตอาจพิจารณาทดลองนำวิธีการสัมภาษณ์ทางออนไลน์มาเสริม เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้

4.3 ผลการทดลองลงพื้นที่เก็บแบบสอบถาม (Try Out)

1) ผลจากการสัมภาษณ์ตามแบบ สอญ.1 แบบตัวต่อตัว (face-to-face interview)

จากการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (face-to-face) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 408 ราย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 36-65 ปี และเป็นตัวแทนของ 5 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่กทม. ปริมณฑลในเมือง ปริมณฑลนอกเมือง

ต่างจังหวัดในเมือง และพื้นที่ต่างจังหวัดนอกเมือง บ่งบอกได้ชัดเจนว่า กระบวนการและวิธีการในการสุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงแบบสอบถามมีความเหมาะสมและสามารถนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติด้านอาชญากรรมภาคประชาชนได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามขนาดตัวอย่างในการลองเก็บข้อมูล (Try out) มีจำนวนเพียง 408 ตัวอย่าง ซึ่งน้อยกว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมซึ่งผู้วิจัยนำเสนอไว้ข้างต้น ผลการลองสำรวจนี้จึงไม่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรทั้งประเทศได้ การอ้างอิงจากผลจากการลองสำรวจนี้จึงต้องทำด้วยความระมัดระวังเนื่องจากไม่ใช่ผลที่สามารถใช้อ้างอิงสถิติอาชญากรรมภาพใหญ่ของประเทศไทยได้

2) ผลจากการสัมภาษณ์ตามแบบ สอญ.1 (โทรศัพท์)

จากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 269 ราย ใน 7 พื้นที่ของกรุงเทพและต่างจังหวัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.8 ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามทั้งหมด มีความรู้สึกเป็นส่วนตัวปลอดภัยในการตอบคำถามทางโทรศัพท์ และมีอัตราการตอบคำถามทางโทรศัพท์ประมาณ 60% ในภาพรวม แสดงถึงประสิทธิภาพและความเหมาะสมของกระบวนการสำรวจทางโทรศัพท์ที่คณะผู้วิจัยออกแบบขึ้น

3) ผลการสัมภาษณ์ข้อมูลแบบ สอญ.2

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม แยกตามประเภทของอาชญากรรม 6 ประเภท คือ อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน อาชญากรรมทางเพศ อาชญากรรมประเภทถูกฉ้อโกงหรือหลอกลวง อาชญากรรมในรูปแบบอื่น และอาชญากรรมไซเบอร์ จำนวน 40 ตัวอย่าง พบว่าอัตราการตอบรับการสัมภาษณ์ (Response rate) โดยรวมของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละประมาณ 70-90 ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และผู้วิจัยสามารถรวบรวมข้อมูลทางอาชญากรรมได้ตามที่ได้ออกแบบการวิจัยไว้ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงความเหมาะสมและประสิทธิภาพของกระบวนการสำรวจ รวมทั้งการสุ่มตัวอย่างและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

อย่างไรก็ตามเนื่องจากการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมครั้งนี้เป็นการมุ่งเน้นที่จะทดสอบกระบวนการในการวิจัยและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยเท่านั้น จึงมีขนาดกลุ่มตัวอย่างเพียงประมาณ 40 ตัวอย่างเท่านั้น จึงไม่สามารถแสดงนัยสำคัญทางสถิติได้ ดังนั้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมแต่ละประเภทจะต้องกำหนดขนาดตัวอย่างที่มากเพียงพอตามที่เสนอไว้ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นแทนของประชากรแต่ละประเภทอาชญากรรมได้

นอกจากนั้น การสำรวจข้อมูลควรจำแนกตามประเภทของอาชญากรรม เนื่องจากบริบทของอาชญากรรมและตัวแปรปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมแต่ละประเภทจะมีความจะแตกต่างกันด้วย

4.4 คุณสมบัติและทักษะของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล

เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมควรจะมีคุณสมบัติและทักษะเบื้องต้นและทักษะพิเศษ ดังนี้

1) คุณสมบัติและทักษะเบื้องต้น

1.1 ควรเข้าใจในที่มาและความสำคัญของการสำรวจ รวมถึงเนื้อหาของแบบสอบถามเป็นอย่างดี หรือผ่านการอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับที่มาและความสำคัญของการสำรวจ และ เนื้อหาของแบบสอบถาม

1.2 มีบุคลิกที่น่าเชื่อถือ สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ให้ข้อมูลได้

1.3 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

1.4 ควรมีทักษะการสื่อสารและมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี

1.5 ควรมีทักษะภาษาท้องถิ่นในพื้นที่ที่ไปลงสำรวจ

2) ทักษะเพิ่มเติมที่ควรมีหรือควรได้รับการอบรมเพิ่มเติม

2.1 มีขีดความสามารถในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง เช่น พนักงานคุมประพฤติ ยุติธรรมจังหวัด ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่อื่นในกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น

2.2 ฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟังและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิผล

2.3 ควรมีประสบการณ์หรือความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับเทคนิคในการสำรวจหรือการสัมภาษณ์ หรือผ่านการฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการสำรวจและวิธีในการสำรวจ

2.4 ควรรู้เทคนิคในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง หรือผ่านการฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการสำรวจและวิธีในการสำรวจ

2.5 สามารถวางแผนเก็บข้อมูลให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาและวิธีการสำรวจที่กำหนดเอาไว้ได้อย่างถูกต้องครบถ้วน หรือผ่านการฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการสำรวจและวิธีในการสำรวจ

2.6 ควรรู้เทคนิคในการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (สำหรับเจ้าหน้าที่สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์) หรือผ่านการฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการฝึกเฉพาะสำหรับการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ หรือสัมภาษณ์ผ่านอินเตอร์เนต

3) คุณสมบัติและทักษะเพิ่มเติมสำหรับคดีทางเพศ

3.1) เป็นเพศหญิง

3.2) มีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะอาชญากรรมทางเพศ ผลกระทบต่อเหยื่อและจริยธรรมในการเก็บข้อมูลการประสบเหตุอาชญากรรมทางเพศ

3.3) มีเทคนิคหรือทักษะในการสัมภาษณ์ที่สามารถสสร้างความไว้วางใจและความรู้สึกปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูล

3.4) มีทักษะในการรับรู้และจัดการกับอารมณ์ของผู้ให้ข้อมูลได้

4.5 แนวทางการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล

1) การฝึกอบรมเบื้องต้น เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลควรได้รับการฝึกอบรมเบื้องต้นในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1.1) ที่มาและความสำคัญของการสำรวจ รวมทั้งเนื้อหาของแบบสอบถาม

1.2) ทักษะการฟังและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิผล

1.3) การสำรวจทางคอมพิวเตอร์ หรือจัดเก็บข้อมูลทางคอมพิวเตอร์

1.4) การบริหารจัดการการสำรวจและวิธีในการสำรวจ

1.5) การฝึกเฉพาะสำหรับการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ หรือสัมภาษณ์ผ่านอินเตอร์เนต(สำหรับเจ้าหน้าที่สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์หรือทางอินเตอร์เนต)

2) การฝึกอบรมพิเศษเพื่อพัฒนาทักษะพิเศษสำหรับการสำรวจคดีทางเพศ

นอกจากการฝึกทั่วไปแล้ว เจ้าหน้าที่ควรจะได้รับการฝึกพิเศษสำหรับการสำรวจอาชญากรรมทางเพศเป็นการเฉพาะด้วย เนื่องจากเป็นประเภทอาชญากรรมที่มีความอ่อนไหวเป็นพิเศษในการสำรวจ โดยการฝึกพิเศษนี้ควรมีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะอาชญากรรมทางเพศ และผลกระทบต่อเหยื่อ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจเหยื่ออาชญากรรมลักษณะนี้ในเชิงลึก สามารถรับรู้และจัดการกับอารมณ์ของผู้ให้ข้อมูลได้อย่างถูกต้องและทันท่วงที รวมถึงต้องทราบเทคนิคที่ช่วยเพิ่มโอกาสในการได้ข้อมูลด้วย เช่น เทคนิคการถามคำถามโดยเรียงลำดับจากคำถามที่มีความอ่อนไหวต่ำไปสูง (Increasing Sensitivity) เป็นต้น โดยการฝึกควรมีลักษณะของการจำลองบทบาท (Role Playing) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มีโอกาสเก็บข้อมูลในสถานการณ์จำลองก่อนลงพื้นที่ปฏิบัติการจริงหรือผ่านการฝึกอบรมพิเศษสำหรับการสำรวจคดีทางเพศ

4.6 ความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนกับการประเมินผลกระบวนการยุติธรรม

ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่น่าเชื่อถือนอกจากจะนำไปใช้ในการศึกษาสถานการณ์อาชญากรรมที่แท้จริง และกำหนดนโยบายด้านอาชญากรรมของประเทศแล้ว ยังสามารถสามารถนำไปใช้ประเมินผลการดำเนินการด้านกระบวนการยุติธรรมผ่านการจัดทำตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องได้หลายตัวชี้วัดด้วยกัน ประกอบด้วย ตัวชี้วัดตามกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามกรอบแนวทางการปฏิรูปประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้วยตัวชี้วัดที่เป็นมาตรฐาน ตัวชี้วัดตามแผนแม่บทงานบริหารยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDG) รวมถึงยังสามารถนำข้อมูลไปจัดประเภทอาชญากรรมและรายงานผลในระดับสากลได้ภายใต้ International Classification of Crime for Statistical Purpose (ICCS) และนำไปรายงานผลตามแบบรายงานการสำรวจข้อสถิติอาชญากรรมเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (the United Nations Survey of Crime Trends: UN-CTS)

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่สำคัญจากการศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้ ได้ถูกเรียบเรียงและรวบรวมไว้ในคู่มือกระบวนการสำรวจสถิติอาชญากรรมของประเทศไทย เพื่อให้ง่ายต่อการนำมาใช้ดำเนินการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมแก่ผู้ปฏิบัติงาน สุดท้ายนี้ทางคณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานศึกษาวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างมาตรฐานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมให้แก่ประเทศไทย และมีข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมที่เป็นมาตรฐานสากล สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประเมินสถานการณ์อาชญกรรมเพื่อวางนโยบายป้องกัน และประเมินประสิทธิผลกระบวนการยุติธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Executive Summary

1. The Significant of Crime Victimization Survey

Crime Victimization Surveys is very significant for the justice system due to the official statistics of crime reported by the police or the judiciary may not include the criminal cases that the victims did not report to the police or non- traditional crimes happening in the society. So the result of Crime Victimization Surveys will reflect the dark figures on crime

For this reason, the information from the Crime Victimization Surveys can be useful in many manners such as for the designation of crime prevention policy and setting up national judicial indicators. It also helps the justice agencies to gain knowledge about non - traditional crimes emerging in our society. The Crime Victimization Surveys are also used in the preparation for international reports on relevant issues including the United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) and the report on indicators for Sustainable Development Goals: SDGs)

2. The Purpose of Thai Crime Victimization Surveys Project

This Thai Crime Victimization Surveys Project aims to develop a standardized process for Crime Victimization Surveys in Thailand by studying the past Crime Victimization Surveys of Thailand and the international standard surveys in order to obtain reliable data and information reflecting the real crime situation or dark figures on crime for the formulation of crime prevention policy and the country report for the international community effectively.

This research study aims to develop a methodology for Crime Victimization Surveys in particular circumstances in order to increase credibility to meet international standards. Moreover, the information from the survey can support the policymakers for national policy and the criminal report at the national and international levels effectively

3. The Research Methodology

This study is the qualitative and quantitative research consisting of documentary research to study the international crime statistics survey standards including the UN Manual on Crime Victimization Surveys, United Nations Surveys on Crime Trends and the Operations of Criminal

Justice Systems (UN-CTS), International Classification of Crime for Statistical Purposes (ICCS) as well as the United States and the UK criminal survey, the history of crime statistics surveys in Thailand and the gap between the current survey process and international survey standards. The first draft of the criminal statistics survey for Thailand had been designed based on documentary research.

The first draft of the Crime Victimization Surveys for Thailand had been designed based on documentary research by researcher team. After that, the meeting of Focus Group consisting of experts and academics in criminology, justice personnel researchers, and experts in statistics or criminology had been organized in order to contribute comments and recommendations to the first draft. The second draft of the survey developed from the Focus Group meeting had been sent to the Criminology and Crime Surveys experts to validate the content for the final Crime Victimization Surveys.

In term of the quantitative research, the research team had adopted a standardized process by pretesting for the feasibility and efficiency of the survey process designed in Bangkok, Nonthaburi, Nakhon Pathom, Ratchaburi, Phichit covering both urban and suburban areas The result of the pretest and the problems or any obstacles found with solutions had been gathered for a manual on the Victimization Surveys process in the context of Thailand.

4. Significant study results and recommendations

4.1 The late crime victimization surveys by the Office and Justice Affair

From 2005 to 2018, Thailand adopted the questionnaires for the crime victimization survey from the National Crime Victimization Survey Questionnaire of the United States and eventually developed some more questions and data to cover crime trends as well as to respond to the international indicators. However, the data obtained from the survey was not statistically reliable or unable to analyze or measure crime situation and prevention. In addition, the data collection is not yet comprehensive for responding to both national and international indicators.

However, the history of Crime Victimization Surveys in Thailand had some limitations in terms of methodological research comprising survey process, cycle and techniques, and also

sample selection both spatial and sampling options. This may affect the reliability of the information and efficiency of the information dissimilation.

4.2 Recommendation for the improvement of Thai Crime Victimization Survey

1) Frequency of Enumeration Surveys

1.1) Frequency of enumeration for the TCVS 1 Form

The main objective of TCVS 1 Form in the Crime Victimization Survey is to obtain information on a person perceived that they have been a victim of any crime classified by different crime types and victim crime reporting rates comparing to official crime statistics. Therefore, if the budget is sufficient, CVS should be obtained by the annual surveys so that the information can be used to analyze the crime trend and compare it with the official crime statistics including to respond to the relevant indicators of crime prevention performance.

If the budget of the agency is limited, periodic surveys, for example, every 2- or 3-years surveys, should be considered. Even though the information from this periodic survey may not be able to fully compile crime trends and compare them to official crime statistics but the agency still has credible criminal data for policy planning and response to key indicators. Another option is conducting face-to-face CVS compliments at a lower cost than a telephone survey. However, the results from telephone surveys may have a lower response rate than face-to-face surveys.

1.2) Frequency of enumeration of TCVS telephone surveys

The objective of TCVS form (telephone) is the same as TCVS (face-to-face) but lower-cost. Moreover, telephone surveys can be conducted more frequently with shorter questions. So, telephone surveys may consider using continuous surveys under one year, for example, every 6 months. The information obtained can be used to analyze the continuous crime trend or smooth trend and can reduce the seasonal variable. In some cases, the complement of TCVS (face-to-face)and telephone survey is a considerable option for comprehensive data.

1.3) frequency of enumeration for the survey of specific crime types (TCVS 2)

The objective of TCVS 2 is to elaborate on the details of crime incidents in terms of time and place, causes, and characteristics of incidents. Therefore, the frequency of enumeration should be Irregular Surveys, as this survey is not intended to be used to analyze crime trends but the supplement survey to gain an in-depth understanding of crime committed. The justice agencies may conduct this survey to explore specific criminal information for some policy questions on a case by case basis.

2) Sampling design and sample size for TCVS

2.1) sampling design

The researcher team adopted the probability sampling principle for the option of TCVS by using a combination of simple random sampling and multi-stage sampling called three-stage sampling.

The primary sampling unit (PSU) is the sample provinces classified by 10 police headquarters areas, each should select at least two provinces to cover areas with both high and low levels of development or income levels in order to cover the different criminal nature of each area. The Gross Province Product per capita or the Human Development Index can be used to classify income levels.

The secondary sampling Unit (SSU) by conducting a simple random sampling method for 3 police stations from the list of police stations in the sample provinces or PSU, 1 in the urban area, and another 2 from the countryside area. In the case of the Bangkok area, 2 stations should be selected in each police headquarter.

The tertiary sampling unit (TSU) is a random sampling procedure that varies according to the TCVS form. The sampling under the survey of TCVS 1or face-to-face is the sampling of localities, sub-districts, or communities in the responsible area of the police station in each SSU. Once the community has been selected, the officials will choose the road or the village or community coverage of both the residential and the commercial areas to conduct the survey in order to explore the areas of different physical and criminal characteristics.

For the TCVS1 (telephone) form, once any localities, districts, or communities are selected, the staff shall contact the community leader for requesting the initial random list and coordinating the initial telephone collection request. This process is to build the trust of the respondents over the phone as well.

For TCVS 2 form, each crime victim of different types of crime is randomly selected from the official crime reported cases of the police stations.

2.2) Sample size for TCVS 1 (face-to-face)

Due to the population of Criminal Victimization Surveys is Infinite population, the researcher team adopted the Cochran (1977) formula to calculate the sample size of the population with the significance level of 0.05 and the sampling error of 0.02. So the sample size of TCVS1 of 2,401 should be the smallest sample size that could represent the entire population.

However, in order to minimize errors in the sampling process, the research team determine 99 additional sample sizes, totaling 2,500 samples. The CVS would be distributed to 10 headquarters 250 samples each.

In the case of non-response, the sample size will be adjusted by proportionally increasing the sample size to the respondents (Global Adult Tobacco Survey: GATS). Nonetheless, the preliminary data collection trial (try out) found that the none-response was approximately 20% (response 80%). Therefore, the sample size should be at least 2,500 / 0.8 or 3,125 samples, depending on budget, time, and research objectives.

2.3) Sample size for the TCVS 1 (telephone)

The sample size of TCVS 1 (telephone), the same size of TCVS 1 (face-to-face), is 2,401 samples plus 99 more samples to reduce the error total of 2,500 samples. The none-response rate of the TCVS 1 (telephone) is approximately 40% (60% response). Therefore, the appropriate sample size of TCVS 1 (telephone) should be at least 2500 / 0.6 equal or 4,167 samples depending on budget, time, and research objectives.

2.4) Sample size for the survey of specific crime types (TCVS 2)

The information shows that there are approximately 363,889 victims of crime per year so the sample size calculated by the finite population formula is 400 samples which is the smallest sample size that can be used in this survey. The sample size can be increased by 10 percent or 40 samples in order to reduce data collection errors so the total number of samples size for TCVS 2 is 440 samples. Nonetheless, in the trial process, the non-responses rate was approximately 25% (75% response) therefore the appropriate sample size for TCVS 2 is 440 / 0.75 or 587 samples per crime type surveyed.

3) Survey Model for TCVS

The research team suggests that the appropriate survey model for the Thai Criminal Statistics Survey is Face-to-Face rather than a telephone interview. In the telephone interview, the information is often incomplete and the targeted respondents tend to reject the interviews. However, to make more complete data collection, the research studies in the future may consider complementing online interviewing with Face-to-Face Interviews.

4.3 Results of trying out the questionnaire in the target area

1) Result of TCVS 1 (face-to-face interview)

The sample groups of 408, most of them are in the age of 36-65 years from 5 areas coverage of Bangkok and metropolitan, urban and country areas of selected provinces reflect the appropriate sampling design and process, sample size, and questionnaire for data collection and analysis crime victimization. However, the sample size for the try out was only 408, which is less than the appropriate sample size presented by the researcher above. The results of this survey cannot represent the entire population of the country. Referencing the results of this survey must be done with caution as it is not a result that can be used to reference the big picture of Thailand's crime statistics.

2) Result from TCVS 1 (telephone interview)

Most of the sample groups of 269 or 94.8% from 7 areas of Bangkok and provinces who answered telephone questions had a sense of privacy and safety in answering questions over the phone. Overall, the telephone response rate is approximately 60% representing the efficiency and suitability of the telephone survey process designed by the researcher team.

3) Result from TCVS. 2 (the survey of specific crime types)

The results of the interview of 40 victims of 6 types of crimes namely life and physical crime, property crime, sex crime, crimes of fraud or deception, other forms of crime, and cybercrime, showed that the overall response rate of the victims was approximately 70-90 %. The interviewees provided useful information and investigators were able to collect criminal data as required. This indicates the suitability and efficiency of the survey process, including the sampling process and data collection tools.

However, as this collection of crime statistics focused on testing the research process and examining the research tools so there were only 40 samples which are less than the sample size presented by the researcher above. The appropriate sample size can represent the individual population of different types of crime.

Moreover, the survey data should be classified according to the different types of crime since the context as well as the factor variables associated with each type of crime are also different.

4.4 Requirement for qualifications and skills of the interviewers

The interviewers should have the following key qualifications with basic skills and additional qualifications.

1) Qualifications and basic skills

1.1) Understand the concept and importance of the surveys including the content of the questionnaire or obtained training

1.2) Have a reliable personality and can build credibility with informants

1.3) Have completed a high school education or equivalent. Being able to read and write

1.4) Good communication and human relations skills

1.5) Have local language skills in the survey areas.

2) Additional qualification and skills

2.1) Being able to access informants such as probation officers, provincial police, or other officials in the judicial process, etc.

2.2) Have the effective listening and communication skills or obtained training

2.3) Have experience or basic understanding of survey or interview techniques. or obtained training

2.4) Knowing techniques for reaching sample groups or obtained training

2.5) Being able to plan for data collection according to the specified time frame and survey method accurately and completely or obtained training

2.6) Have some techniques for telephone interview (for telephone interview staff) or obtained training

3) Additional qualifications and skills for sex crime cases

3.1) Be female

3.2) Have a basic understanding of the nature of sex crimes, impact on the victim and ethics in data collection of sexual crimes

3.3) Have the interview techniques or skills that can build the trust and sense of safety of the informant

3.4) Have the skills to recognize and manage the emotions of informants

4.5 Training guidelines for interviewers

1) Basic training

1.1) The topics related to the concept and significance of the survey as well as the content of questionnaires

1.2) The effective listening and communication skills

1.3) The computer surveys or information management

1.4) The survey management and survey methods

1.5) The specific training for telephone or internet interviews.

2) Special training for sex crime cases

In addition to general training, the interviewers should also obtain special training for investigating sex crimes. This is because it is a particularly sensitive crime type to explore. With this special training, the main content should be on basic knowledge of sex crime nature and the impact on the victim. The interviewers will have an in-depth understanding of the victims of this type of crime and will be able to recognize and manage the emotional informants in an accurate and timely manner. It's also very important to know techniques to increase the chances of gaining information, such as the technique of asking questions from increasing sensitivity. The practice of special skills should be role-playing so that the interviewers can have the opportunity to collect data in a simulation before going to operate in the selected area.

4.6 The Linkage between the information of Crime Victimization Surveys and relevant performance indicators and reports

The reliable information of Crime Victimization Surveys not only useful for the studying crime trends but also a response to indicators of the effective performances on crime prevention framework, the efficiency of criminal justice under the Criminal Justice Efficiency Reform Framework Guideline for Standardized Indicators, the indicators of the third National Master Plan on Justice Administrative and the indicators of the 12th National Economic and Social Development Plan as well as the indicators of Sustainable Development Goals (SDGs). The Thai Victimization Surveys is also the database for the country report of the United Nations

Survey of Crime Trends (UN-CTS) and associated with crime classification according to International Classification of Crime for Statistical Purpose (ICCS), and UNODC handbook for the classification of crimes in which information should be collected in accordance with international principles both official statistics and crime victimization surveys.

The study tries to standardize the crime victimization survey in Thailand and recommends the best practice of the Thai crime victimization survey. The essential practical recommendations have been compiled in the Manual of Crime Victimization Survey of Thailand in order to make it easier for the operators. Finally, the researchers hope that this study will be useful for standardizing the Crime Victimization Survey of Thailand and also obtain the international standard of criminal data and information which can be used to effectively respond to the relevant indicators and to formulate a crime prevention policy.

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์โครงการ	2
1.3 ขอบเขตการศึกษา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4
1.6 วิธีการดำเนินงาน	4
1.7 กรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ	11
1.8 แผนการดำเนินโครงการ	12
1.9 ขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินงาน	15
1.10 นิยามศัพท์	16
บทที่ 2 การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทย	18
2.1 ความสำคัญและพัฒนาการของกระบวนการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในประเทศไทย	18
2.2 การสำรวจข้อมูลทางสถิติที่สำคัญของประเทศไทย	19
2.3 การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของ สกธ.	22
2.3.1 การสำรวจในช่วงปี 2548 ถึง 2555	22
2.3.2 การสำรวจในช่วงปี 2557 ถึง 2559	24
2.3.3 การสำรวจและข้อเสนอแนะจากการสำรวจปี 2561	26
2.4 สรุปวิธีการสำรวจและผลการดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ที่ผ่านมาของประเทศไทย	28
บทที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับตัวชี้วัดอื่น	31
3.1 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ	31
3.2 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามกรอบแนวทางการปฏิรูปประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้วยตัวชี้วัด	33
3.3 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามแผนแม่บทงานบริหารยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 3	34
3.4 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12	35

หน้า

3.5 ความเชื่อมโยงกับการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลของ United Nations Surveys on Crime Trends and the Operations of Criminal Justice Systems (UN-CTS) 36

3.6 ความเชื่อมโยงกับการจำแนกประเภทอาชญากรรมตาม International Classification of Crime for Statistical Purpose (ICCS) 38

3.7 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG) 39

บทที่ 4 การกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน 45

4.1 ทางเลือกในการกำหนดวงรอบสำรวจตามแนวทางมาตรฐานสากล 45

4.1.1 การสำรวจแบบไม่มีวงรอบ (Irregular Surveys) 45

4.1.2 การสำรวจวงรอบมากกว่า 1 ปี (Periodic Surveys) 46

4.1.3 การสำรวจวงรอบรายปี (Annual Surveys) 46

4.1.4 การสำรวจต่อเนื่องวงรอบต่ำกว่า 1 ปี (Continuous Surveys) 47

4.1.5 การสำรวจด้วยวงรอบแบบอื่นๆ 47

4.2 กรณีศึกษาการกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมในต่างประเทศและการสำรวจข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย 48

4.2.1 การกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักร 48

4.2.2 การกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย 49

4.3 ข้อเสนอแนะในการกำหนดวงรอบการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนสำหรับประเทศไทย 52

4.3.1 การกำหนดวงรอบในการสำรวจแบบสอญ.1 52

4.3.2 การกำหนดวงรอบในการสำรวจแบบสอญ. 1 (ทางโทรศัพท์) 53

4.3.3 การกำหนดวงรอบในการสำรวจข้อมูลเฉพาะประเภทอาชญากรรม (สอญ.2) 53

บทที่ 5 ระเบียบวิธีในการสุ่มตัวอย่าง และการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 54

5.1 การกำหนดประชากรเป้าหมาย (Target Population) 54

5.2 การกำหนดกรอบตัวอย่าง (Sampling Frame) 55

5.3 ทางเลือกในการสุ่มตัวอย่างตามแนวทางมาตรฐานสากล 57

5.4 ปัจจัยและหลักคิดที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 59

5.5 ข้อเสนอแนะต่อวิธีการสุ่มตัวอย่างและการเก็บข้อมูลสำหรับประเทศไทย 63

5.5.1 การสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการสำรวจแบบสอญ.1 63

หน้า

5.5.2 การสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการสำรวจแบบสอญ. 1 (โทรศัพท์) 74

5.5.3 การสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการสำรวจข้อมูลเฉพาะประเภทอาชญากรรม (สอญ. 2) 82

บทที่ 6 การกำหนดวิธีการในการเก็บข้อมูล 91

6.1 ทางเลือกในการเก็บข้อมูล (Survey Mode) ตามแนวทางมาตรฐานสากล 91

6.1.1 การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face-to-Face Interview) 91

6.1.2 การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (Telephone Survey) 92

6.1.3 การสำรวจแบบตอบเอง (Self Administered Interviews) 93

6.1.4 การเก็บแบบสอบถามทางอินเตอร์เน็ต (Internet Based Questionaires) 94

6.1.5 การเก็บข้อมูลหายวิธี (Mixed Mode Interview) 94

6.2 ข้อเสนอแนะต่อการวิธีการในการเก็บข้อมูล (Survey Mode) สำหรับประเทศไทย 95

6.2.1 การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face-to-Face Interviews) 95

6.2.2 การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (Telephone Interviewing) 96

บทที่ 7 การพัฒนาเครื่องมือในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน 99

7.1 การจัดทำเครื่องมือการสำรวจ (แบบสอบถาม) ตามที่มาตรฐานสากลกำหนด 99

7.1.1 จำนวนข้อคำถาม 99

7.1.2 ความอ่อนไหวของข้อคำถาม 100

7.1.3 รูปแบบการข้ามข้อคำถาม (Skip Patterns) 100

7.1.4 การเรียงลำดับข้อคำถาม 101

7.1.5 การออกแบบข้อคำถามคัดกรอง (Screening Questions) 101

7.1.6 การออกแบบข้อคำถามที่เกี่ยวกับอาชญากรรม 101

7.1.7 รูปแบบของการตอบ (Answer Modalities) 102

7.2 การพัฒนาเครื่องมือการสำรวจ (แบบสอบถาม) ที่ผ่านมา 102

7.2.1 การพัฒนาแบบสอบถามในอดีต 102

7.2.2 การพัฒนาแบบสอบถามตามมาตรฐานของแบบรายงาน UN-CTS 103

7.2.3 การพัฒนาแบบสอบถามตามการจำแนกประเภทอาชญากรรมสากล ICCS 107

7.2.4 การแยกสำรวจแบบสอญ.1 ออกจากแบบสอญ.2 168

7.2.5 การพัฒนาแบบสอบถามตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) 169

หน้า

7.3 ผลการทดลองลงพื้นที่เก็บแบบสอบถาม 175

7.3.1 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ (แบบสอบถาม) 175

7.3.2 ปัญหาและอุปสรรคในการนำแบบสอบถามออกสำรวจข้อมูลจริง 176

7.3.3 การปรับแต่งคำถามและแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ 184

7.3.4 ตารางสรุปคำถามที่พัฒนาขึ้นพร้อมแหล่งอ้างอิงที่มาของประเด็นคำถาม 190

7.3.5 รายงานผลการทดลองเก็บข้อมูล (Try out) 217

บทที่ 8 คุณสมบัติ ทักษะและแนวทางการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล 227

8.1 คุณสมบัติและทักษะเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล 227

8.2 การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล 228

8.2.1 การฝึกอบรมทั่วไป 228

8.2.2 การฝึกอบรมพิเศษสำหรับคดีทางเพศ 230

บทที่ 9 สรุปและข้อเสนอแนะ 231

9.1 การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมาโดยสกธ. และการสำรวจข้อมูลทางสถิติที่สำคัญของประเทศไทย 231

9.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับตัวชี้วัดอื่น 232

9.3 การกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน 233

9.4 วิธีการสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 234

9.5 การกำหนดวิธีการในการเก็บข้อมูล 238

9.6 การพัฒนาแบบสอญ.1 และสอญ.2 239

9.7 ทักษะและแนวทางการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล 241

บรรณานุกรม 243

ภาคผนวก 1 คู่มือแนะนำวิธีการเก็บข้อมูล 247

ภาคผนวก 2 แบบตัวอย่างลักษณะความผิดและคำอธิบาย 269

ภาคผนวก 3 ตารางจำแนกจังหวัดตามรายได้ต่อประชากร 272

ภาคผนวก 4 งานสัมมนาเผยแพร่ผลงานวิจัย “การพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน” 274

ภาคผนวก 5 แบบสำรวจอาชญากรรม 281

ภาคผนวก 6 ผลการทดลองสำรวจ 382

สารบัญภาพและตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1 ตารางแสดงกลุ่มเป้าหมายสำหรับการประชุมกลุ่มย่อยและสัมภาษณ์เชิงลึก 5

ตารางที่ 1.2 ตารางแสดงรายละเอียดการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม 7

ภาพที่ 1.1: กรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ 11

ภาพที่ 1.2: ผังสรุปขั้นตอนในการดำเนินงาน 14

ตารางที่ 1.3: กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินงาน 15

ตารางที่ 2.1 ตารางสรุปการสำรวจข้อมูลสถิติในโครงการที่สำคัญของประเทศไทย 20

ตารางที่ 3.1 แบบประเมินความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรม 32

ตารางที่ 3.2 ตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับตัวชี้วัดและสถิติตามมาตรฐานสากลอื่น 42

ตารางที่ 4.1 ตารางสรุปการสำรวจข้อมูลสถิติในโครงการที่สำคัญของประเทศไทย 51

ตารางที่ 5.1: รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง) จำแนกตามพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจ 68

ตารางที่ 5.2: รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง) จำแนกตามพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจ 69

ตารางที่ 5.3: รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง) จำแนกตามพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจ 77

ตารางที่ 5.4: ตัวอย่างการกระจายของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 (โทรศัพท์) 78

ตารางที่ 5.5: รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่งจำแนกตามพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจ ของสอญ.2 85

ตารางที่ 5.6: ตัวอย่างการกระจายของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.2 87

ตารางที่ 7.1 เปรียบเทียบแบบรายงานการสำรวจข้อสถิติอาชญากรรม UN-CTS กับแบบสำรวจอาชญากรรมอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทย 104

ตารางที่ 7.2 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายที่ส่งผลให้เกิดการเสียชีวิต 108

ตารางที่ 7.3 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำอันก่อให้เกิดอันตรายหรือการเจตนาก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล 112

หน้า

ตารางที่ 7.4 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการประทุษร้ายทางเพศ 125

ตารางที่ 7.5 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำต่อทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือการคุกคามต่อบุคคล 130

ตารางที่ 7.6 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำต่อทรัพย์สินเท่านั้น 132

ตารางที่ 7.7 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสารออกฤทธิ์ทางจิตอื่น ๆ 138

ตารางที่ 7.8 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงการหลอกลวงหรือการทุจริต 142

ตารางที่ 7.9 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำต่อความสงบเรียบร้อยอำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของรัฐ 147

ตารางที่ 7.10 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำที่ขัดต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐ 154

ตารางที่ 7.11 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดความผิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ 159

ตารางที่ 7.12 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในการกระทำผิดทางอาญาอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น 165

ตารางที่ 7.13 สรุปการลงรหัสที่มาของแบบสอบถาม 190

ตารางที่ 7.14 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 1 193

ตารางที่ 7.15 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 1 (โทรศัพท์) 196

ตารางที่ 7.16 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-1 198

ตารางที่ 7.17 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-2 201

ตารางที่ 7.18 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-3 205

ตารางที่ 7.19 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-4 208

ตารางที่ 7.20 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-5 211

ตารางที่ 7.21 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-6 214

ตารางที่ 7.22 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามพื้นที่ 217

หน้า

ตารางที่ 7.23 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามกลุ่มพื้นที่ 217
ตารางที่ 7.24 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามการประสบเหตุอาชญากรรม 218
แผนภาพที่ 7.1 สัดส่วนของผู้ที่เคยและไม่เคยประสบเหตุอาชญากรรมแยกตามพื้นที่ 218
ตารางที่ 7.25 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามพื้นที่และการประสบเหตุอาชญากรรม 219
ตารางที่ 7.26 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามกลุ่มพื้นที่และการประสบเหตุอาชญากรรม 219
ตารางที่ 7.27 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามเพศและการประสบเหตุอาชญากรรม 220
ตารางที่ 7.28 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามอายุและการประสบเหตุอาชญากรรม 220
ตารางที่ 7.29 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามกลุ่มพื้นที่และการประสบเหตุอาชญากรรม 221
แผนภาพที่ 7.2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่เคยประสบเหตุอาชกรรมแยกตามการแจ้งเหตุ 221
ตารางที่ 7.30 ไม่แจ้ง เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) 222
ตาราง 7.31 แสดงจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมของแบบสอญ.1 223

บทที่ 1
ที่มาและความสำคัญ

1.1 หลักการและเหตุผล

กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม เห็นความสำคัญของข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน หรือข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่ได้จากการสำรวจจากประชาชนโดยตรง จึงได้ริเริ่มโครงการนำร่องขึ้นในปี พ.ศ. 2549 ดำเนินการสำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร และดำเนินการสำรวจทั่วประเทศในปีต่อมา โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในอาชญากรรมประเภทต่างๆมากขึ้น รวมทั้งขยายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการทดลองใช้รูปแบบการจัดเก็บข้อมูลใหม่ๆ ทำให้สามารถได้มาซึ่งข้อมูลที่สามารถอ้างอิงถึงการเกิดอาชญากรรมของประเทศไทยที่ใกล้เคียงสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน มีการนำเอาประสบการณ์จากการดำเนินการในระยะเวลาที่ผ่านมาร่วมกับองค์ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่มาพัฒนาให้เกิดการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมที่มีคุณภาพ โดยมุ่งหวังให้เกิดข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่แม่นยำและครอบคลุมสถานการณ์ในปัจจุบันของประเทศไทย

ข้อค้นพบประการสำคัญของการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในปี พ.ศ.2562 คือ สถิติอาชญากรรมในปี 2561 ที่ได้จากการสำรวจแตกต่างจากรายงานสถิติอาชญากรรมของตำรวจอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าข้อมูลสถิติอาชญากรรมของตำรวจอาจไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงสภาพอาชญากรรมที่แท้จริง (Dark figures on crime) การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจึงช่วยสะท้อนให้เห็นสภาพการอาชญากรรมที่แท้จริงได้ชัดเจนขึ้น จึงควรมีการสำรวจข้อมูลและใช้ข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนประกอบกับสถิติอาชญากรรมของตำรวจในการกำหนดนโยบายป้องกันอาชญากรรมของรัฐบาลด้วย

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนยังมีผลการศึกษาที่สนับสนุนการจัดทำข้อมูลตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) โดยเฉพาะในเป้าหมายการพัฒนาหลัก ได้แก่ เป้าหมายที่ 16 คือ การสนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม จัดให้มีการเข้าถึงความยุติธรรมสำหรับทุกคน และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและมีความครอบคลุมในทุกระดับ

อย่างไรก็ตามการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมายังมีข้อจำกัดทั้งในด้านกระบวนการสำรวจ วงรอบการสำรวจ เทคนิควิธีการสำรวจ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ทั้งในเชิงพื้นที่และกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาจจะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูล และประสิทธิภาพในการใช้ข้อมูล ประกอบกับจะต้องมีการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการรายงานในระดับสากล ได้แก่ รายงานของสำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office on Drugs and Crime – UNODC) ซึ่งมีระเบียบวิธีการและเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลขององค์การสหประชาชาติ อาทิ International Classification of Crime for Statistical Purpose (ICCS), The Manual on Crime Victimization Surveys, United Nations Surveys on Crime Trend & the Operations of Criminal Justice Systems (UN-CTS) รวมทั้ง SDGs

จึงควรมีการพัฒนากระบวนการในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนให้มีมาตรฐานสากล เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ และสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดนโยบายของประเทศ รวมถึงรายงานผลในระดับชุมชนระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดให้มีโครงการ พัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1) เพื่อพัฒนากระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนไทยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

2) เพื่อศึกษากรอบตัวชี้วัดตามมาตรฐานสากลและข้อมูลตามมาตรฐานสากลที่จำเป็นต้องใช้ในการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนหรือความคิดเห็นประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม

3) เพื่อพัฒนาเครื่องมือ (แบบสอบถาม) ที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน รูปแบบการเกิดอาชญากรรมและความคิดเห็นภาคประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม ให้มีความเหมาะสมทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบของอาชญากรรมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

4) ทดลองเก็บข้อมูลเบื้องต้นเพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่พัฒนาขึ้น

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย มีรายละเอียดเพื่อการศึกษาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1) การพัฒนากระบวนการในการสำรวจ โดยการศึกษาและวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

(1) ศึกษาทบทวนกระบวนการที่ใช้ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนเดิม ตั้งแต่การสำรวจในปี พ.ศ. 2549 จนถึงการสำรวจในปี พ.ศ. 2562 รวมถึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (วงรอบการสำรวจ แผนการสำรวจ วิธีการจัดเก็บข้อมูล วิธีการเลือกตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง) และข้อค้นพบสำคัญ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการสำรวจต่อไป

(2) ศึกษาแนวทางการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมในระดับสากล จากคู่มือขององค์การสหประชาชาติ (Manual on Victimization Surveys) และศึกษาตัวอย่างจากประเทศที่ประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย ประเทศสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมของประเทศไทย

(3) จัดความสัมพันธ์ หรือความเชื่อมโยงของข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน กับการจัดเก็บข้อมูลสถิติอื่นหรือตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กัน ประกอบไปด้วย ตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมไทย UN-CTS แบบจำแนกประเภทอาชญากรรม ICCS และเป้าหมายตัวที่ 16 ของ SDGs ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัด 23 ประการ เพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของข้อมูล ทั้งในเชิงลึกและเชิงกว้าง

(4) จัดทำรายละเอียดกระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ที่ได้จากการดำเนินการข้างต้น ซึ่งต้องครอบคลุมขั้นตอนการสำรวจ วงรอบการสำรวจ แผนการสำรวจ วิธีการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเลือกตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร รวมทั้งการกำหนดทักษะเทคนิคของเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ในการเก็บข้อมูล

(5) จัดการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม ภาคประชาชน

2) กลุ่มเป้าหมาย

ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการด้านสถิติ นักวิชาการด้านอาชญวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม นักวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเชิงสำรวจ และกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่กรุงเทพมหานคร รวมถึงกลุ่มตัวอย่างในต่างจังหวัดในพื้นที่เขตเมืองและพื้นที่นอกเมือง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ผลผลิต

(1) รายงานการพัฒนากระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนและผลสำรวจข้อมูลความคิดเห็นประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมฉบับสมบรูณ์

(2) คู่มือกระบวนการสำรวจ (รายละเอียดกระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการสำรวจ วงรอบการสำรวจ แผนการสำรวจ วิธีการจัดเก็บข้อมูล วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร สถานที่ในการสำรวจ คู่มือการเก็บแบบสอบถาม รวมทั้งการกำหนดทักษะเทคนิคของเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ในการเก็บข้อมูล)

(3) บทความทางวิชาการ พร้อมทั้งบทสรุปผู้บริหารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

(4) สื่อสร้างสรรค์ในรูปแบบ Infographic เพื่อนำเสนอและเผยแพร่ผลจากการดำเนินการของโครงการ

2) ผลลัพธ์

(1) สำนักงานกิจการยุติธรรม มีกระบวนการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน และการสำรวจความคิดเห็นภาคประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมที่เป็นมาตรฐานระดับสากล

(2) สำนักงานกิจการยุติธรรม มีเครื่องมือที่น่าเชื่อถือสำหรับใช้จัดทำรายงานในรูปแบบที่เป็นสากล เช่น UN-CTS, ICCS และ เป้าหมาย SDGs ตัวที่ 16

(3) สำนักงานกิจการยุติธรรม มีเครื่องมือที่น่าเชื่อถือสำหรับนำไปใช้เปรียบเทียบกับข้อมูลการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่

(4) สำนักงานกิจการยุติธรรม มีเครื่องมือที่น่าเชื่อถือประกอบการวางแผนป้องกันอาชญากรรมและพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทยในอนาคต

(5) ประชาชนสามารถเข้าถึงและเข้าใจกระบวนการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทย

1.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกัน ประกอบด้วย

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเชิงสำรวจและนักอาชาญวิทยาซึ่งจะให้ข้อมูลและความคิดเห็นเพื่อพัฒนากระบวนการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ผ่านวิธีการสัมภาษณ์กลุ่มและสัมภาษณ์เชิงลึก

2) กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในต่างจังหวัดในพื้นที่เขตเมืองและนอกเขตเมือง เพื่อทดสอบกระบวนการสำรวจและแบบสอบถามฉบับเต็ม และ

3) กลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถามฉบับย่อผ่านทางโทรศัพท์เพื่อทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น

1.6 วิธีการดำเนินงาน

การศึกษาในงานวิจัยฉบับนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence-based Research) ประกอบด้วย วิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือด้วยวิธีเชิงปริมาณ (Realiability check) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Research) โดยการทบทวนข้อมูลและทฤษฎีจากเอกสารต่างๆ ประกอบด้วย หนังสือ บทความ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทยที่ผ่านมา เพื่อศึกษาช่องว่างระหว่างกระบวนการสำรวจในปัจจุบันกับมาตรฐานการสำรวจในระดับสากล และเพื่อให้สามารถพัฒนากระบวนการดังกล่าวให้ไปสู่มาตรฐานสากลได้

2) ศึกษารายละเอียดการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม ที่เป็นภารกิจของสำนักงานกิจการยุติธรรม และศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนกับข้อมูลสถิติอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กัน ประกอบด้วยข้อมูลสำรวจอาชญากรรมของภาครัฐ, UN-CTS , ICCS และเป้าหมายตัวที่ 16 ของ SDGs ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัด 23 ประการ เพื่อพัฒนาข้อคำถามและกระบวนการให้สามารถดำเนินการไปพร้อมกับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนได้

3) จัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญ โดยเชิญนักวิชาการด้านอาชญวิทยา บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม นักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญในด้านสถิติหรือในด้านอาชญวิทยา รวมถึงเชิญคณะทำงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อแลกเปลี่ยนสภาพปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจฯ ตลอดจนแลกเปลี่ยนแนวทางในการพัฒนากระบวนการสำรวจเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

ตารางที่ 1.1 ตารางแสดงกลุ่มเป้าหมายสำหรับการประชุมกลุ่มย่อยและสัมภาษณ์เชิงลึก

กลุ่มเป้าหมาย	จำนวน
นักวิชาการด้านอาชญวิทยา	ผู้เข้าร่วมทั้งหมด 7 ท่าน
บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม	ผู้เข้าร่วมทั้งหมด 5 ท่าน
นักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญในด้านสถิติ	ผู้เข้าร่วมทั้งหมด 2 ท่าน
ผู้เชี่ยวชาญในการเก็บข้อมูลภาคสนาม	ผู้เข้าร่วมทั้งหมด 2 ท่าน

4) ออกแบบกระบวนการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนที่เป็นไปตามหลักวิชาการและมาตรฐานสากล มีรายละเอียดประกอบไปด้วย ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง พื้นที่ในการสำรวจ รวมถึงออกแบบเครื่องมือในการสำรวจ (แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 : สอญ. 1 และ แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2 : สอญ. 2-1 - 2.6) ทั้งฉบับเต็มและฉบับย่อที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมทั้งการสำรวจอัตราการเกิดอาชญากรรมและรูปแบบการเกิดอาชญากรรม

5) คณะผู้วิจัยจะทดลองเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามฉบับเต็มที่พัฒนาขึ้น (สอญ.1 ฉบับปรังปรุง) โดยเลือกกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พื้นที่ต่างจังหวัดในเขตเมือง และพื้นที่ต่างจังหวัดในเขตนอกเมือง รวมถึงทดลองเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามฉบับย่อทางโทรศัพท์ และเพื่อทดสอบว่าเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้ได้จริงกับทุกกลุ่มตัวอย่างหลายลักษณะ จึงออกแบบให้การ try out ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างในหลายพื้นที่

สำหรับการทดลองเก็บข้อมูล สอญ. 2-1 ถึง สอญ. 2-6 ที่ปรับปรุงขึ้นมานั้น จะให้แนวทางสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ตกเป็นเหยื่อ (Victim Concentration Survey) เพื่อดูว่าเครื่องมือที่ออกแบบมาสามารถช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมและรูปแบบ (Pattern) อาชญากรรมในบริบทของไทยได้ในเชิงลึกได้หรือไม่ โดยมีรายละเอียดของแบบสอบถามดังนี้

ตารางที่ 1.2 ตารางแสดงรายละเอียดการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

ชื่อแบบสอบถาม	ฉบับ	วัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม	จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย	พื้นที่ในการสุ่มตัวอย่าง	วิธีในการสำรวจ
สอญ.1 (ฉบับปรับปรุงใหม่)	เต็ม	มุ่งได้ข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด	จำนวน 136 ชุด	กรุงเทพฯ	Face-to-Face interview
			จำนวน135 ชุด	ปริมณฑล (นนทบุรี 65 ชุด และนครปฐม 70 ชุด)	
			จำนวน 136 ชุด	ต่างจังหวัดในและนอกเมือง (ราชบุรี 45 ชุด และพิจิตร 91 ชุด)	
	ย่อ	มุ่งให้สามารถเก็บตัวอย่างครอบคุลมพื้นที่หลากหลายและรวดเร็ว (ประสิทธิภาพ)	สามารถติดต่อได้ 348 ตัวอย่าง แต่ได้ข้อมูลจริง 269 ชุด	กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด (กรุงเทพฯ 107 ชุด ชลบุรี 41 ชุด นนทบุรี 29 ชุด ลพบุรี 39 ชุด ระยอง	สำรวจทางโทรศัพท์

					27 ชุด และชลบุรี 26 ชุด)	
สอญ.2 (ฉบับปรับปรุงใหม่)	สอญ.2-1	เต็ม	มุ่งเข้าใจพฤติกรรมและรูปแบบ (Pattern) อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในบริบทของไทย	จำนวน 41 ชุด (กรุงเทพฯ 10 ชุด นนทบุรี 5 ชุด พิจิตร 12 ชุด นครปฐม 6 ชุด พิษณุโลก 3 ชุด ราชบุรี 5 ชุด)	กรุงเทพฯและต่างจังหวัด	เน้นสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ตกเป็นเหยื่อ (Victim Concentration Survey) ผู้ให้ข้อมูลอาจจำเป็นต้องเป็นคนละคนกับสอญ.1
	สอญ.2-2			จำนวน 41 ชุด (กรุงเทพฯ 10 ชุด นนทบุรี 5 ชุด พิจิตร 13 ชุด นครปฐม 6 ชุด พิษณุโลก 3 ชุด ราชบุรี 4 ชุด)		
	สอญ.2-3			จำนวน 23 ชุด (กรุงเทพฯ 10 ชุด นนทบุรี 5 ชุด พิจิตร 3 ชุด นครปฐม 1 ชุด		

				พิษณุโลก 3 ชุด ราชบุรี 1 ชุด)		
	สอญ.2-4			จำนวน 39 ชุด (กรุงเทพฯ 9 ชุด นนทบุรี 5 ชุด พิจิตร 11 ชุด นครปฐม 7 ชุด พิษณุโลก 3 ชุด ราชบุรี 4 ชุด)		
	สอญ.2-5			จำนวน 29 ชุด (กรุงเทพฯ 8 ชุด ขอนแก่น 1 ชุด นนทบุรี 6 ชุด พิจิตร 3 ชุด นครปฐม 6 ชุด พิษณุโลก 1 ชุด ราชบุรี 4 ชุด)		
	สอญ.2-6 (อาชญากรรมทางไซเบอร์)			จำนวน 26 ชุด (กรุงเทพฯ 9 ชุด นนทบุรี 6 ชุด พิจิตร 2 ชุด นครปฐม 4 ชุด พิษณุโลก 3 ชุด ราชบุรี 2 ชุด)		

6) วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยจัดทำขึ้นและนำเสนอจากการวิจัยชิ้นนี้

7) ประชุมนำเสนอผลการพัฒนากระบวนการและเครื่องมือเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนและนำข้อเสนอแนะไปพัฒนาเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์

8) จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์พร้อมคู่มือกระบวนการสำรวจ

1.7 กรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ

ภาพที่ 1.1: กรอบแนวคิดในการดำเนินโครงการ

1.8 แผนการดำเนินงาน

การดำเนินโครงการ**พัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน** ได้กำหนดแผนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของข้อกำหนดการดำเนินการในแต่ละระยะ โดยแบ่งวิธีการศึกษาออกเป็นแต่ละส่วน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนเอกสารและจัดทำรายงานการจัดทำรายละเอียดโครงการ (Inception Report)

ศึกษาแนวคิดทฤษฎี ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และศึกษากระบวนการการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมในอดีตของไทย เพื่อให้ทราบถึงข้อจำกัดของกระบวนการสำรวจที่ผ่านมา

ขั้นตอนที่ 2 ส่งงานงวดที่ 1

ส่งงานงวดที่ 1 โดยจัดทำรายงานการจัดทำรายละเอียดโครงการ (Inception Report) บททบทวนวรรณกรรมเบื้องต้นและแผนการดำเนินงาน เสนอผู้ว่าจ้างภายใน 15 วัน หลังจากลงนามในสัญญาจ้าง

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษากระบวนการสำรวจฯที่เป็นมาตรฐานสากลและข้อมูลสำรวจอาชญากรรมที่สำคัญ

ในขั้นนี้คณะผู้วิจัยจะศึกษากระบวนการสำรวจข้อมูลที่เป็นมาตรฐานสากล โดยจะเน้นศึกษาวิเคราะห์จากคู่มือการสำรวจของ UN และศึกษาตัวอย่างจากประเทศที่ประสบผลสำเร็จ คือ สหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร ตลอดจนศึกษากรอบตัวชี้วัดตามมาตรฐานสากล เช่น UN-CTS และเป้าหมายตัวที่ 16 ของ SDGs เป็นต้น และศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนกับข้อมูลสถิติอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กัน ประกอบด้วยข้อมูลสำรวจอาชญากรรมของภาครัฐ, UN-CTS, การจำแนกประเภทอาชญากรรมตามแบบ ICCS และเป้าหมายตัวที่ 16 ของ SDGs ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัด 23 ประการ เพื่อนำไปพัฒนาแบบสอบถามและกระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและได้มาตรฐานสากลในขั้นถัดไป

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนากระบวนการเก็บข้อมูลในเบื้องต้นและออกแบบเครื่องมือเก็บข้อมูลฉบับร่าง

ออกแบบกระบวนการสำรวจที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมในขั้นตอนที่ 1 ประกอบไปด้วย การกำหนดลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการสุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และพื้นที่ในการสำรวจ รวมถึงเริ่มพัฒนาเครื่องมือการสำรวจ (แบบสอบถามฉบับร่าง) ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ได้ศึกษาและทบทวนวรรณกรรม สามารถเก็บข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญของเรื่องที่ต้องการสำรวจทั้ง 2 ประการ ประกอบด้วย การสำรวจอัตราการเกิดอาชญากรรม และรูปแบบการเกิดอาชญากรรม โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามฉบับเต็มสำหรับการสำรวจในพื้นที่ และแบบสอบถามฉบับย่อสำหรับการสำรวจทางโทรศัพท์

ขั้นตอนที่ 5 ประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงกระบวนการสำรวจและเครื่องมือสำรวจ

สัมภาษณ์กลุ่มและสัมภาษณ์เชิงลึกนักวิชาการด้านอาชญวิทยา บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม นักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญในด้านสถิติหรือในด้านอาชญวิทยา รวมถึงเชิญคณะทำงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อแลกเปลี่ยนสภาพปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจฯ ตลอดจนแลกเปลี่ยนแนวทางในการพัฒนากระบวนการสำรวจเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อแลกเปลี่ยนสภาพปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจ ตลอดจนแลกเปลี่ยนความเห็นเพื่อพัฒนากระบวนการสำรวจที่คณะผู้วิจัยร่างขึ้นก่อนหน้า โดยผลการประชุมกลุ่มย่อยผู้เชี่ยวชาญ จะถูกนำมาใช้ปรับปรุงกระบวนการสำรวจเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ส่วนเครื่องมือในการเก็บข้อมูลที่พัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม การสัมภาษณ์ และทำ ประชุมกลุ่มย่อยแล้ว จะนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม จัดหมวดหมู่ และนำไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของเครื่องมือสำรวจ

นำผลการทดลองสำรวจมาทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยคณะผู้วิจัยจะทำทดลองเก็บข้อมูลจากลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามฉบับเต็มในพื้นที่กรุงเทพฯ พื้นที่ต่างจังหวัดในเขตเมือง และพื้นที่ต่างจังหวัดในเขตนอกเมือง และเก็บข้อมูลจากลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามฉบับย่อทางโทรศัพท์ ซึ่งข้อมูลที่เก็บได้จากกลุ่มตัวอย่างจะถูกนำมาวิเคราะห์ ทดสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 7 ส่งงานงวดที่ 2

ส่งงานงวดที่ 2 โดยจัดทำรายละเอียดการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สรุปผลการจัดทำการประชุมกลุ่มย่อย รายละเอียดข้อเสนอกระบวนการสำรวจข้อมูลทางสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนและข้อมูลความคิดเห็นภาคประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรม พร้อมทั้งผลวิเคราะห์การจัดความสัมพันธ์หรือความเชื่อมโยงกับข้อมูลสถิติอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กัน เสนอผู้ว่าจ้างภายใน 200 วัน หลังจากลงนามในสัญญาจ้าง

ขั้นตอนที่ 8 จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

จัดทำเอกสารรายงานฉบับสมบูรณ์ สรุปผลและข้อค้นพบที่ได้จากการดำเนินโครงการ สรุปผลการประชุมนำเสนอผลงาน จัดทำคู่มือการสำรวจ บทความทางวิชาการ รวมถึงจัดทำสื่อสร้างสรรค์ในรูปแบบ Infographic เพื่อนำเสนอผลจากการดำเนินโครงการ

ขั้นตอนที่ 9 ส่งงานงวดสุดท้าย

ส่งงานงวดสุดท้าย โดยมีการจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์พร้อมบทสรุปผู้บริหารภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 30 เล่ม พร้อมไฟล์ในรูปแบบซีดี คู่มือการสำรวจ บทความทางวิชาการและสื่อสร้างสรรค์ในแบบ Infographic ประกอบการนำเสนอผลจากการดำเนินการ ภายใน 240 วันหลังจากลงนามในสัญญาจ้าง

ภาพที่ 1.2: ผังสรุปขั้นตอนในการดำเนินงาน

1.9 ขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินงาน

ตารางที่ 1.3: กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินงาน

กิจกรรม/ระยะเวลา	ก.พ.		มี.ค.		เม.ย.		พ.ค.		มิ.ย.		ก.ค.		ส.ค.		ก.ย.	
1. ทบทวนเอกสารและจัดทำรายงานการจัดทำรายละเอียดโครงการ (Inception Report)																
2. ส่งงานงวดที่ 1																
3. ศึกษากระบวนการสำรวจฯที่เป็นมาตรฐานสากลและข้อมูลสำรวจอาชญากรรมที่สำคัญ																
4. พัฒนากระบวนการเก็บข้อมูลในเบื้องต้นและออกแบบเครื่องมือเก็บข้อมูลฉบับร่าง																
5. สัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group) และสัมภาณ์เชิงลึก (in-depth interview) กับผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงกระบวนการสำรวจและเครื่องมือสำรวจ																
6. ทดลองและวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการสำรวจและเครื่องมือสำรวจ																
7. ส่งงานงวดที่ 2																
8. จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง																
9. ส่งงานงวดสุดท้าย																

1.10 นิยามศัพท์

1) อาชญากรรม หมายถึง การกระทำความผิดอาญาที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน ซึ่งผู้กระทำผิดต้องได้รับบทลงโทษตามที่กฎหมายกำหนด

2) เหยื่ออาชญากรรม หมายถึง ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการก่ออาชญากรรม ทั้งผลกระทบต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สิน

3) การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรม ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากมุมมองของเหยื่ออาชญากรรม ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความแตกต่างจากข้อมูลที่มีการรายงายอย่างเป็นทางการ และทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ไม่ได้มีการรายงานให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทราบ

4) การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมโดยเต้าหน้าที่ตำรวจ (Police Crime Record) หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลคดีอาญาที่ดำเนินการโดยเจ้าพนักงานสอบสวนเจ้าของคดี ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากมุมมองของผู้กระทำผิด เน้นการเก็บข้อมูลลักษณะของการกระทำผิด เหตุจูงใจ และพฤติการณ์ของคดีเป็นสำคัญ

5) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) หมายถึง เป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประเทศต่างๆ มุ่งขจัดความยากจน ความหิวโหย ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียม ส่งเสริมเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)

6) การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) หมายถึง การศึกษาประเด็นปัญหา ผ่านการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้แบบสอบถามเป็นหลัก เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่ศึกษา สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหา กำหนดนโยบาย วางแผนโครงการ ประเมินผล หรือวิจัยต่อยอดได้

7) การสุ่มตัวอย่างแบบมีชั้นภูมิ (Stratified One Stage Sampling) หมายถึง รูปแบบการสุ่มตัวอย่างเพื่อการสำรวจ โดยสุ่มจากประชากรที่มีการแบ่งเป็นชั้นภูมิ (Stratum) แล้วสุ่มเลือกตัวแทนประชากรในแต่ละชั้นภูมิขึ้นมาตามขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

8) การสุ่มตัวอย่างอย่างเป็นระบบ (Systemmatic Sampling) หมายถึง การสุ่มตัวอย่างจากรายชื่อประชากรที่เรียงกันเป็นระบบบัญชีรายชื่อ โดยสุ่มแบ่งประชากรออกเป็นช่วงเท่าๆ กัน ซึ่งอาจกำหนดช่วงจากสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างต่อประชากร จากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างจากช่วงแรกและช่วงต่อๆ ไปจนได้กลุ่มตัวอย่างขนาดที่ต้องการ

9) แผนที่อาชญากรรม (Crime Map) หมายถึง การจัดระบบข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ สำหรับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมหรือเพื่อการบริหารกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2
การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทย

ในการดำเนินโครงการพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทบทวนกระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมาของประเทศไทย เพื่อนำประสบการณ์และข้อจำกัดในอดีตมาพัฒนากระบวนการสำรวจฯ ในครั้งนี้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและสามารถปฏิบัติได้จริง โดยในบทนี้สามารถแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 ส่วน ประกอบด้วย

2.1 ความสำคัญและพัฒนาการของกระบวนการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในประเทศไทย

2.2 การสำรวจในช่วงปี 2548 ถึง 2555

2.3 การสำรวจในช่วงปี 2557 ถึง 2559

2.4 การสำรวจและข้อเสนอแนะจากการสำรวจปี 2561

2.5 สรุปวิธีการสำรวจและผลการดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมาของประเทศไทย

2.6 การสำรวจข้อมูลทางสถิติที่สำคัญของประเทศไทย

2.1 ความสำคัญและพัฒนาการของกระบวนการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในประเทศไทย

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม หรือการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรม โดยทั่วไปมีการดำเนินการ 4 ระบบด้วยกัน คือ 1) ระบบการจัดเก็บฐานข้อมูลอาชญากรรมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม (Criminal justice database system) 2) การรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการ (Uniform crime report or official report) 3) การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรม (National crime victimization survey) และ 4) การสำรวจอาชญากรรมด้วยการรายงานตนเอง (Self-reported crime survey หรือ Self-reported measures of crime) (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550)

ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและสถิติอาชญากรรมในทุกด้านของทุกหน่วยงานให้มีลักษณะบูรณาการเชื่อมโยงและสามารถใช้ประโยชน์ได้สูงสุดร่วมกันในการบริหารงานยุติธรรมอย่างเป็นระบบครบวงจร โดยระบบที่กำลังอยู่ในการพัฒนาในขณะนี้มี 2 ระบบ คือ การพัฒนาการจัดทำอาชญากรรมแห่งชาติ (Crime rate) และการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน หรือโดยทั่วไปรู้จักกันในนามของการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรม (National crime victimization survey) (ธันยพร สุนทรธรรม และคณะ, 2562)

การพัฒนาการจัดทำอาชญากรรมแห่งชาติ (Crime rate) หรือที่เรียกว่า การรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการ (Uniform crime report or official report) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรายงานในรูปสถิติคดี จึงรู้จักกันอีกชื่อหนึ่งว่า รายงานสถิติคดีอาชญากรรม เป็นการจัดเก็บฐานข้อมูลอาชญากรรมโดยพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีและมีการรายงานอาชญากรรมอย่างเป็นทางการในรูปของสถิติอาชญากรรมของทางราชการ (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550) แต่เดิมใช้ชื่อเรียกว่า “สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม” โดยในปี พ.ศ.2557 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ประกาศปรับเปลี่ยนกลุ่มการจัดเก็บสถิติคดีอาชญากรรม โดยปรับจำนวนกลุ่มเหลือเพียง 4 กลุ่ม และให้เรียกว่า “สถิติความผิดในคดีอาญาที่สำคัญ” และให้ใช้ระบบการจัดเก็บนี้แทน “สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม” โดยเริ่มทำการจัดเก็บในปี พ.ศ.2558 เป็นต้นไป

นอกจากนี้ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ยังมีการจัดเก็บข้อมูลและรายงานจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกควบคู่ไปกับการจัดเก็บคดีอาญาดังที่กล่าวมาข้างต้นด้วย โดยทำการจำแนกประเภทของอุบัติเหตุออกเป็น จำนวนคน/ยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุ, สาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น, ความสูญเสียทั้งหมดที่เกิดจากอุบัติเหตุ, และจำนวนผู้ต้องหา

2.2 การสำรวจข้อมูลทางสถิติที่สำคัญของประเทศไทย

ในการศึกษาครั้งนี้ ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทบทวนโครงการสำรวจข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย เพื่อให้ทราบและเข้าใจถึงมาตรฐานการสำรวจข้อมูลทางสถิติในบริบทประเทศไทย โดยได้คัดเลือกโครงการสำรวจที่สำคัญประกอบด้วย การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน การสำรวจธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน และการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ตารางสรุปการสำรวจข้อมูลสถิติในโครงการที่สำคัญของประเทศไทย

ชื่อการสำรวจ	วงรอบในการสำรวจ	วิธีการเก็บข้อมูล	วิธีการสุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	อ้างอิง
1. การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร	ทุก 1 เดือน	สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	Stratified Two Stage Sampling	ประมาณ 83,880 ตัวอย่าง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562a)
2. การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน	ทุก 2 ปี	สัมภาษณ์สมาชิกครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	Stratified Two Stage Sampling	ประมาณ 55,800 ตัวอย่าง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562b)
3. การสำรวจธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	ทุก 2 ปี	สัมภาษณ์ผู้ประกอบการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ประกอบการที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	Stratified Sampling	ประมาณ 45,000 ตัวอย่าง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2559)
4. การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน	ทุก 1 ปี	สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนและสมาชิกที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	Stratified Two Stage Sampling	ประมาณ 83,880 ตัวอย่าง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2560a)

5. การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ	ทุก 2 ปี	สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	Stratified Two Stage Sampling	ประมาณ 28,000 ตัวอย่าง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2560b)

ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้วิจัย

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นได้ว่ามาตรฐานของการสำรวจตามบริบทประเทศไทยนั้น จะมีวงรอบการสำรวจอยู่ประมาณ 1-2 ปี เป็นส่วนมาก เนื่องจากการใช้วงรอบสำรวจนี้ จะทำให้สามารถนำข้อมูลไปจัดทำแนวโน้ม (Trend line) ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ใช้เจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติที่มีประสบการณ์การเก็บข้อมูลภาคสนามเป็นผู้สัมภาษณ์เก็บข้อมูลโดยตรงจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Multi-Stage Sampling เป็นหลัก เนื่องจากเป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับว่ามีมาตรฐานตามหลักวิชาการและประหยัดงบประมาณในการสำรวจจริง และมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างอยู่ตั้งแต่ประมาณ 30,000 จนถึง 80,000 กลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันไปตามลักษณะของการสำรวจแต่ละโครงการ

2.3 การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของสำนักงานกิจการยุติธรรม (สกธ.)

2.3.1 การสำรวจในช่วงปี พ.ศ.2548 ถึง พ.ศ.2555

ในช่วงปี พ.ศ.2548 ถึง พ.ศ.2555 โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน การจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) นั้นมีจุดเริ่มต้นในการจัดทำจากหน่วยงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้ริเริ่มดำเนินโครงการนำร่องสำรวจเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติขึ้นครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยใช้ชื่อว่า “การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548” (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2549) (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550) โดยทำการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรอบปี พ.ศ. 2548 (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2548) เนื่องจากเป็นโครงการนำร่องจึงทำการสำรวจเฉพาะในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น โดยในการสำรวจครั้งนี้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับกระบวนการสำรวจอยู่ 6 ประเด็นด้วยกันประกอบด้วย (1) ในช่วง 3 ปีแรกควรมีการสำรวจปีละครั้งติดต่อกันเพื่อสร้างฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารกระบวนการยุติธรรม หลังจากนั้นจึงอาจสำรวจทุก 3-5 ปี (2) ช่วงเวลาในการสำรวจควรเป็นช่วงกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม ของทุกปี เนื่องจากเป็นช่วงที่เหยื่อยังสามารถจำเหตุการณ์อาชญากรรมได้อย่างแม่นยำ หรือสำรวจไปพร้อมกับการสำรวจสำมโนประชากร (3) ควรสำรวจรอบอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในปีก่อน เพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลอื่นได้ (4) ควรสำรวจเหยื่อที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปตามการสำรวจของแคนาดา หรือ 12 ปีขึ้นตามการสำรวจของสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ (5) ควรสำรวจเฉพาะอาชญากรรมพื้นฐาน สำหรับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจหรืออาชญากรรมลักษณะใหม่ให้ทำการศึกษาวิจัยเชิงลึกควบคู่ไปแทน และ (6) ควรมีการออกแบบแบบสำรวจทั้ง สอญ. 1 และ สอญ.2 ให้สอดคล้องกัน สามารถเป็นตัวแทนของประชากรและอัตราการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่จริงได้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานยุติธรรม (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550a)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้มีการจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนอีกหนึ่งโครงการนำร่องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช (สำรวจภายใต้โครงการนำร่องในส่วนภูมิภาค ปี พ.ศ. 2550) เพื่อทดลองเก็บข้อมูลที่เป็นตัวแทนของต่างจังหวัด โดยในการสำรวจครั้งนี้มีข้อเสนอแนะที่สำคัญ 4 ประเด็น คือ (1) ควรมีการสำรวจอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างฐานข้อมูล (2) ควรคำนึงถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมในการสำรวจ (3) ควรสำรวจข้อมูลเฉพาะอาชญากรรมพื้นฐาน และ (4) ควรจำแนกการสำรวจทั่วประเทศออกเป็น 9 ภูมิภาค ตามธรรมนูญศาลยุติธรรม เพื่อให้สามารถบูรณาการระบบเก็บข้อมูลกับหน่วยงานอื่นได้ (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550b)

ในปี พ.ศ. 2551 ได้มีการจัดเก็บข้อมูลทั่วประเทศขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกของประเทศไทย โดยมีรายงานออกมาในปี พ.ศ. 2552 เพื่อเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมเต็มรูปแบบ และนำข้อมูลไปใช้เพื่อประโยชน์ในการบริหารกระบวนการยุติธรรม ซึ่งในการสำรวจครั้งมีข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนากระบวนการสำรวจครั้งต่อไปคล้ายคลึงกับข้อเสนอในการสำรวจปี 2549 แต่มีเพิ่มเติมข้อเสนอ 2 ประเด็น คือ (1) ควรมีการสำรวจทั่วประเทศ

รายจังหวัด เพิ่มเติมจากการสำรวจรายภาค 9 ภาคตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม เพื่อเพิ่มความละเอียดของข้อมูลให้มากขึ้น และ (2) การสำรวจข้อมูลยังไม่เหมาะกับบริบทอาชญากรรมและบริบทสังคมไทย รวมถึงการสำรวจยังไม่สอดคล้องกับความต้องการใช้ข้อมูลของหน่วยงาน จึงควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมต่อไป (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2552)

ด้านแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2551 ได้ใช้วิธีการจัดเก็บข้อมูลโดยฝากแบบสอบถามหรือเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บไปกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติซึ่งมีโครงการที่จะต้องดำเนินการในหน้าที่ปกติอยู่แล้ว นั่นคือ โครงการสำมโนประชากร ซึ่งในการทำงานนั้น เจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติจะทำการถามข้อคำถามในแบบสอบถามของรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) เพิ่มขึ้นจากข้อคำถามที่มีอยู่ในโครงการสำมโนประชากร ซึ่งแบบสอบถามที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์นี้ถูกประยุกต์จากแบบสอบถามของ National Crime Victimization Survey Questionnaire ของสหรัฐอเมริกา (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2552) ส่วนในด้านระเบียบวิธีวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่าง วิธีการแบ่งชั้นครัวเรือน เจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติขออนุญาตไม่เปิดเผยข้อมูลเนื่องจากเป็นระเบียบข้อบังคับของหน่วยงาน

ในปี พ.ศ. 2553 ถึง 2555 สำนักงานกิจการยุติธรรมไม่ได้รับงบประมาณจากสำนักงบประมาณ แต่สำนักงานสถิติแห่งชาติเห็นถึงประโยชน์ จึงมีการนำไปร่วมเก็บข้อมูลกับ “โครงการสำมโนประชากร” ด้วย กล่าวคือมีการถามว่า “ในรอบปีที่ผ่านมาท่านเคยประสบเหตุอาชญากรรมหรือไม่” เพียงเท่านั้น ในด้านแนวทางการจัดทำแบบสอบถามของ Victim Survey นั้น สำนักงานกิจการยุติธรรมได้นำมาจากหน่วยงาน Bureau of Justice Statistic ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่เรียกว่า National Crime Victimization Survey หรือ NCVS โดยทางศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้นำมาพัฒนาด้วยการแปลการจัดทำสถิติการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Victim Survey) ได้มีการกำหนดวงรอบจัดทำทุก 5 ปี หรือตามกรอบงบประมาณที่ได้ นอกจากนี้สำนักงานกิจการยุติธรรมยังมีการจัดทำวิจัยเรื่องอัตราการกระทำความผิดซ้ำทั่วประเทศ และมีการจัดทำโครงการสำรวจระยะเวลาการดำเนินคดีอาญาอีกด้วย (ธันยพร สุนทรธรม และคณะ, 2562)

นอกจากนี้ สำนักงานกิจการยุติธรรมยังได้พัฒนาความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาหรือนักวิชาการให้เป็นผู้ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ระบุปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสำรวจ ข้อเสนอประเด็นที่ควรสำรวจเพิ่มเติม รวมทั้งนำเสนอปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการทำสำรวจเพื่อนำมาพัฒนาแนวทางการดำเนินงานและเตรียมการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศในครั้งต่อไป ภายใต้ “โครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2555”

โดยทั่วไปจะพบว่าในช่วงปี พ.ศ.2548 ถึง พ.ศ. 2555 การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในแต่ละครั้ง จะมีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาในการสำรวจ ขอบเขตในเชิงประเด็นที่ควรสำรวจ และขอบเขตในเชิงพื้นที่ที่จะสำรวจ ซึ่งอาจเป็นประเด็นข้อจำกัดร่วมของการสำรวจในช่วงเวลาดังกล่าว โดยในเวลาต่อมาได้มีงานที่ศึกษาข้อจำกัดเหล่านี้อย่างละเอียดในปี พ.ศ.2557 ทั้งข้อจำกัดในเครื่องมือสำรวจ การสุ่มตัวอย่าง การรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนากระบวนการสำรวจในช่วงเวลาต่อมา

2.3.2 การสำรวจในช่วงปี พ.ศ. 2557 ถึง พ.ศ.2559

ในปี พ.ศ.2557 ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้ร่วมมือกับสำนักวิจัยเอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ดำเนินการศึกษาวิจัย “โครงการทบทวน และเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2557” (เทวินทร์ อินทรจานงค์, จิรศักดิ์ สมบัติ และ ณัฏฐ์พัชร์ วงศ์ธรรมมา, 2557) ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ทบทวนเนื้อหาแบบสอบถามในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งที่ผ่านมา และเพื่อวิเคราะห์ทบทวนวิธีการสำรวจและการสุ่มตัวอย่างให้มีประสิทธิภาพ และสะท้อนถึงการเกิดปัญหาอาชญากรรมที่แท้จริง รวมทั้งพัฒนาเนื้อหาในแบบสอบถามการสำรวจครั้งต่อไปให้สามารถเข้าถึงผู้ตอบได้ง่ายขึ้นและทำให้การเก็บข้อมูลมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อค้นพบของงานศึกษาข้างต้น ทำให้สามารถสรุปข้อจำกัดของกระบวนการสำรวจที่ผ่านมาและข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนากระบวนการสำรวจได้เป็น 4 ประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้ (เทวินทร์ อินทรจานงค์, จิรศักดิ์ สมบัติ และ ณัฏฐ์พัชร์ วงศ์ธรรมมา, 2557)

(1) เครื่องมือสำรวจหรือแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้อยู่เดิมมีข้อจำกัดทั้งในเชิงเนื้อหาและในเชิงรูปแบบ ในด้านของเนื้อหานั้นแบบสอบถามทั้ง สอญ. 1 และ สอญ. 2 มีรายละเอียดจำนวนมาก ทำให้ผู้ตอบเกิดความเบื่อหน่ายและตัดบทการสัมภาษณ์ และพบว่าแบบสอบถามเน้นการเก็บข้อมูลอาชญากรรมพื้นฐาน ทำให้ไม่ครอบคลุมประเภทอาชญากรรมทั้งหมด รวมถึงยังขาดข้อมูลสำคัญบางประเด็นสำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมด้วย ส่วนในประเด็นของรูปแบบของแบบสอบถามนั้น พบว่าในแบบสอบถามไม่มีการระบุที่มาและความสำคัญของแบบสอบถาม ไม่มีการระบุว่าข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับ รวมถึงยังมีการถามชื่อ นามสกุลของผู้ตอบ ทำให้ผู้ตอบไม่มีความเต็มใจในการตอบคำถามตามความเป็นจริง จึงควรมีมาตรการกระตุ้นการตอบคำถามและลดทอนความกังวลใจของผู้ตอบ เช่น ระบุเงื่อนไขให้ข้ามคำถามบางข้อได้ เป็นต้น ขณะที่แบบสอบถามมีหลายส่วน หลายประเด็น แต่ไม่มีการนิยามความหมายให้ชัดเจน ทำให้เกิดความสับสนและความไม่ชัดเจนขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องลดความซับซ้อนดังกล่าวลง คำถามบางข้อมีความละเอียดอ่อน เช่น คำถามเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ เป็นต้น ทำให้ผู้ตอบเกิดความอึดอัดใจ จึงควรหลีกเลี่ยงคำถามประเภทนี้ และศึกษาเป็นการเฉพาะแทน

ภายหลังทางโครงการฯ ได้ทำการพัฒนาแบบสอบถามขึ้นใหม่สำหรับการสำรวจ มีการตัดข้อคำถามบางประการที่ไม่จำเป็น ยุบข้อคำถามให้มีความกระชับ และเพิ่มข้อคำถามบางประเด็นเพื่อให้ครอบคลุมลักษณะอาชญากรรมและความต้องการนำไปใช้ ทำให้สามารถรวบรวมและสะท้อนปัญหาอาชญากรรมภาคประชาชนได้ในอัตราที่สูงกว่าการสำรวจครั้งที่ผ่านๆ มา

(2) การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างที่ผ่านมาใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified cluster Sampling โดยสมาชิกครัวเรือนอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปเป็นหน่วยตัวอย่าง ซึ่งพบว่าการสุ่มแบบนี้อาจไม่สามารถสร้างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชากรอย่างแท้จริงได้ อาจมีการกระจายไม่ครอบคลุมลักษณะประชากร หรือลักษณะผู้ประสบเหตุบางกลุ่ม เช่น กลุ่มประชากรที่อยู่ห่างไกล เป็นต้น เนื่องจากการสุ่มแบบนี้มีการกำหนดให้เขตแจงนับ (Enumeration Area : EA) เป็น Cluster โดยมีกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ เป็นชั้นภูมิ ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะกับกรณีที่ Cluster ต่าง ๆ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพราะจะทำให้การสุ่มแต่ละ Cluster สามารถเป็นตัวแทน Cluster อื่น ๆได้ อย่างไรก็ตามในสภาพความเป็นจริงนั้นพบว่าแต่ละ Cluster มีลักษณะที่แตกต่างกัน

ทางโครงการฯ จึงได้เสนอรูปแบบการสุ่มตัวอย่างใหม่ คือการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิหลายขั้น (Stratified Multi-Stage Sampling) เพื่อให้สามารถแบ่งชั้นภูมิได้ละเอียดขึ้นจนได้ Cluster ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมากที่สุด และได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้มากที่สุด

(3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจข้อมูลที่ผ่านมาพบข้อจำกัดหลายประการ ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างบางรายไม่ให้ความร่วมมือ ไม่สามารถเข้าถึงที่อยู่อาศัยคอนโดมิเนียม หรือที่อยู่อาศัยที่มีการรักษาความปลอดภัยสูงได้ ผู้ตอบส่วนใหญ่ไม่ใช่ผู้ประสบเหตุโดยตรง จึงอาจทำให้ข้อมูลเกิดความคาดเคลื่อน เครื่อง Pocket PC ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมีคุณภาพต่ำ ไม่มีสิ่งของตอบแทนผู้ให้ข้อมูล การจ่ายค่าตอบแทนผู้เก็บข้อมูลเป็นแบบเหมาจ่ายต่อพื้นที่ปฏิบัติงาน ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเก็บและบันทึกข้อมูล ค่าใช้จ่ายในการเก็บข้อมูลสูง ช่วงเวลาสัมภาษณ์เป็นช่วงฤดูทำนา และบางพื้นที่ประสบปัญหาอุทกภัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง และระยะเวลาในการสำรวจมีเพียง 3 เดือนทำให้เกิดความรีบเร่งในการสำรวจ

(4) การจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล

ปัญหาสำคัญที่พบในการจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล จะเกี่ยวข้องกับการคีย์ข้อมูลลงโปรแกรมบันทึกข้อมูล เช่น ในบางสดมภ์ของข้อมูลจำเป็นต้องข้าม แต่โปรแกรมไม่สามารถข้ามได้ เป็นต้น ข้อคำถาม “อื่น ๆ” มีค่าความถี่และค่าร้อยละที่สูง ทำให้ไม่สามารถทำการวิเคราะห์ที่เป็นประโยชน์หรือสร้างความกระจ่างใด ๆ ได้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการนำเสนอข้อมูลที่ไม่ได้มีการแสดงให้เห็นภาพ (Visualize) ด้วย

กราฟฟิกเพื่อให้เกิดความเข้าใจง่ายและน่าดึงดูด

ภายหลังจากที่ “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557” ได้นำเสนอข้อจำกัดในกระบวนการสำรวจเดิม และได้มีการนำเสนอระเบียบวิธีวิจัยและแบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนาใหม่แล้ว ต่อมาในปี พ.ศ. 2559 สำนักงานกิจการยุติธรรมจึงได้สนับสนุนงบประมาณให้กับวิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม, และคณะรัฐศาสตร์ ตลอดจนเครือข่ายทางวิชาการ มาดำเนินการ “โครงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559” เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรมที่ถูกต้อง ตรงกับความเป็นจริง และใช้ในการกำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่สอดคล้องกับสภาพอาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อนำเสนอและเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน อันเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การเตรียมความพร้อมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และใช้ประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป

ในการสำรวจฯ ปี พ.ศ.2559 มีข้อจำกัดในการสำรวจหลายประการด้วยกัน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลไม่ไว้วางใจในนักวิจัย จึงควรมีการประสานงานระดับพื้นที่ หรือจัดทำเอกสารยืนยันตัวตนก่อนลงพื้นที่สำรวจ ปัญหาความยุ่งยากในการสุ่มตัวอย่างจากบ้านเลขที่ในทะเบียนราษฎร์ เนื่องจากบ้านเลขที่ในบางพื้นที่ไม่ได้ถูกจัดเรียงอย่างเป็นระบบ แต่ละหลังอยู่ไกลจากกัน บางหลังเข้าถึงได้ลำบาก บางหลังไม่มีผู้อยู่อาศัยจริง จึงควรมีการจัดกลุ่มบ้านสำหรับการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงการลงพื้นที่จริงด้วย และควรมอบหน้าที่การเก็บข้อมูลให้เจ้าหน้าที่จากกรมคุมประพฤติในแต่ละพื้นที่ เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีความคุ้นเคยกับพื้นที่ มีกำลังกระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ และมีความชำนาญในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถาม (วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2560)

นอกจากนี้คณะวิจัยในการสำรวจฯ ปี พ.ศ. 2559 นั้นยังได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการสำรวจในแง่มุมอื่นด้วย ทั้งการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อยู่ที่ 4,400 ตัวอย่างทั่วประเทศนั้น มีจำนวนไม่พอต่อการวิเคราะห์ที่น่าเชื่อถือ จึงอาจต้องมีการขอการสนับสนุนงบประมาณเพิ่ม เพื่อให้สามารถทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ประมาณ 40,000 ตัวอย่างทั่วประเทศได้ การเสนอแนะว่าควรนำข้อมูลไปต่อยอด เช่น นำไปประสานกับข้อมูลจากแหล่งอื่น นำไปสร้างแผนที่อาชญากรรม ตลอดจนนำไปเผยแพร่กับสื่อมวลชนในลักษณะที่เข้าใจง่าย เป็นต้น (วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2560)

2.3.3 การสำรวจและข้อเสนอแนะจากการสำรวจปี 2561

ในปี พ.ศ. 2561 สำนักงานกิจการยุติธรรม โดยสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกระบวนการยุติธรรม ได้ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมปี พ.ศ. 2561 ขึ้น ซึ่งเป็นการนำเอาประสบการณ์จากการดำเนินการในระยะเวลาที่ผ่านมาร่วมกับองค์ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ มาพัฒนาให้เกิดการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมที่มีคุณภาพ โดยมุ่งหวังให้เกิดข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่แม่นยำและครอบคลุม

สถานการณ์ในปัจจุบันของประเทศไทย ข้อมูลดังกล่าวยังเป็นที่สนใจในระดับสากล สามารถใช้เป็นข้อมูลของประเทศไทยรายงานข้อมูลแนวโน้มอาชญากรรม (UN-CTS) ของสหประชาชาติ และตอบตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 16 ด้วย

ในการนำเสนอผลการสำรวจในปี พ.ศ.2561 ได้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อข้อมูลผลการสำรวจ สามารถสรุปได้ ดังนี้

(1) ความแตกต่างของผลของการสำรวจกับข้อมูลอื่น ๆเช่น

(1.1) ประเด็นเรื่องเวลาในการเกิดเหตุ จากการบันทึกข้อมูลอย่างเป็นทางการเวลากลางคืนพบว่ามีการเกิดเหตุการกระทำผิดต่อทรัพย์สินมากกว่ากลางวัน สาเหตุของการเกิดเหตุทำร้ายมาจากการมีความขัดแย้งส่วนตัวมากกว่าการมึนเมา การบันทึกเหตุอาชญากรรมอย่างเป็นทางการมีการเก็บข้อมูลของผู้มาแจ้งเหตุมากกว่าข้อมูลของเหยื่อ เป็นต้น

(1.2) ประเด็นเรื่องความปลอดภัย ขณะที่การสำรวจเมืองปลอดภัยทั่วโลกจาก The Economist Intelligence ประเทศไทยมีความปลอดภัยอยู่ในอันดับที่ 47 ขณะที่ข้อมูลสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้สึกปลอดภัยในการเดินคนเดียวตอนกลางคืน และผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างมากที่รู้สึกมั่นใจในการอำนวยความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้ผลสำรวจยังพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อระบบป้องกันภัยอาชญากรรม มีความหวาดกลัวของผู้ก่ออาชญากรรมอยู่ในระดับต่ำ

(1.3) ประเด็นเรื่องความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงาน ในข้อระบบเตือนภัยและให้ความรู้ในการป้องกันการตกเป็นเหยื่อ สื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ พบว่า ประชาชนให้คะแนนฝ่ายปกครองหรือท้องถิ่นสูงกว่าฝ่ายตำรวจ ขณะที่งานวิจัยก่อนหน้านี้ กลับพบว่าประชาชนไม่รับรู้ว่าฝ่ายปกครองกับท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

(2) ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการสำรวจครั้งนี้ และการศึกษาในครั้งต่อไป

(2.1) ประเด็นความผิดเกี่ยวกับเพศ มีข้อสังเกตว่าที่เวลาไปเก็บข้อมูลแบบพบปะ (Face-to-Face) ผู้ให้ข้อมูลหญิงจะไม่กล้าคุยกับนักวิจัย เพราะมีประเด็นในเรื่องของความละเอียดอ่อน (Sensitive) ในการสำรวจครั้งถัดไปอาจจะให้ช่องทางแก่เหยื่อติดต่อนนักวิจัยกลับมาแทน หรืออาจมีช่องทางอื่นให้ผู้ให้ข้อมูลส่งข้อมูลกลับมาภายหลัง ซึ่งอาจช่วยให้ได้รับข้อมูลที่ชัดเจนขึ้น และเป็นประโยชน์กับการสำรวจครั้งต่อไป นอกจากนี้ ในปัจจุบันนี้มีเพศทางเลือกเป็นกลุ่มสำคัญกลุ่มหนึ่ง หากสามารถเก็บข้อมูลมาศึกษาด้วยก็อาจจะเป็นประโยชน์

(2.2) ประเด็นเรื่องประเภทของคดี ควรจะสอดคล้องกับประเภทคดีของฝ่ายตำรวจใน

ฐานความผิด ซึ่งจะทำให้การเปรียบเทียบชัดเจนขึ้น ในส่วนของอาชญากรรมรูปแบบใหม่ที่เพิ่มเติมเข้ามา ยังไม่มีความชัดเจนในการสำรวจ

(2.3) การสุ่มตัวอย่าง หรือ Sampling เนื่องจากการสำรวจครั้งนี้เป็นการสำรวจระดับชาติ หรือ National survey ซึ่งมีการแบ่ง Cluster ตามภาคต่าง ๆ ขณะที่ใน 1 ภาคมีหลายจังหวัด ทำให้เกิดความหลากหลายของข้อมูล ในการสำรวจครั้งต่อไปจึงควรทำ Cluster ให้เล็กลง เป็นระดับจังหวัด โดยอาจจำเป็นต้องพิจารณาสภาวะแวดล้อม หรือปัจจัยของการเกิดอาชญากรรมในระดับจังหวัด เช่น แบ่งเป็นจังหวัดที่มีรายได้สูง/รายได้ต่ำ จังหวัดที่มีเขตเมืองมาก/น้อย ซึ่งจะช่วยทำให้ได้ปัจจัยการเกิดอาชญากรรมที่ชัดเจนขึ้น

(2.4) การที่หัวหน้าครอบครัวให้ข้อมูลของสมาชิกครัวอาจมีความเสี่ยงในเรื่องของ Multiple Report

(2.5) ควรมีคำอธิบายที่สงวนไว้ว่าการสำรวจอาจมีข้อจำกัดในกลุ่มเป้าหมายและข้อจำกัดในการแยกประเภทอาชญากรรม จึงต้องมีความระมัดระวังในการสรุปและจัดทำข้อเสนอแนะ

(2.6) ผลการสำรวจครั้งนี้มีความแตกต่างอย่างยิ่งจากการสำรวจช่วงปี พ.ศ. 2549-2550 ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีค่อนข้างสูงที่ส่งผลกับลักษณะทางอาชญากรรมด้วย เช่น กรณีการก่ออาชญากรรมในลักษณะการกระทำผิดกึ่งทางเพศและกึ่งไซเบอร์ เช่น การตัดต่อภาพเหยื่อเพศหญิงลงบนสื่อออนไลน์ เช่น Facebook, Twitter เป็นต้น มีแนวโน้มจะสูงขึ้น กรณีการหลอกลวงหรือแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว เป็นต้น โดยควรศึกษาว่ามีรูปแบบการก่ออาชญากรรมอย่างไร จึงควรนำผลการสำรวจในประเด็นนี้มานำเสนอและจัดทำข้อเสนอ จะทำให้ผลการสำรวจน่าสนใจยิ่งขึ้น รวมทั้งประเด็นที่น่าจะมีการศึกษาเพิ่มเติมในการศึกษาครั้งต่อไป เช่น Digital Currency, Bitcoin เป็นต้น

(2.7) ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมที่เกิดในเรื่องของทรัพย์สินที่เกิดในเวลากลางคืนในชุมชนต่าง ๆ ควรมีการอธิบายความสัมพันธ์ของการเกิดอาชญากรรมกับลักษณะของชุมชน เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอทางนโยบายที่เหมาะสมกับชุมชนนั้น ๆ

2.4 สรุปวิธีการสำรวจและผลการดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมาของประเทศไทย

จากการศึกษาวิธีการสำรวจและผลการดำเนินโครงการสำรวจที่ผ่านมาพบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ. 2555 การสำรวจของประเทศไทยได้มีการประยุกต์แบบสอบถาม National Crime Victimization Survey Questionnaire ของสหรัฐอเมริกามาใช้ในการสำรวจ ด้วยวิธีการแปลเป็นภาษาไทยและพัฒนาดัดแปลงโดยกลุ่มนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามจะมีการแบ่งประเภทอาชญากรรมออกเป็น 4 ประเภทตามแบบสหรัฐอเมริกา คือ ด้านทรัพย์สิน ด้านชีวิตและร่างกาย ด้านการกระทำทางเพศ และด้านการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วน

บุคคล (วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2560) อย่างไรก็ตามจากผลการสำรวจที่อาศัยแบบสอบถามดังกล่าว พบว่าความผิดบางด้าน โดยเฉพาะด้านการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนบุคคล มีการประสบเหตุน้อย เนื่องจากเป็นความผิดที่เกิดขึ้นน้อยในประเทศไทยอยู่แล้ว โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท นอกจากนี้ยังพบว่าแบบสอบถามมีความยาว สร้างความเบื่อหน่ายให้ผู้ตอบ ทำให้ผู้ตอบมักตัดบทการสัมภาษณ์ (เทวินทร์ อินทรจานงค์, จิรศักดิ์ สมบัติ และณัฏฐ์พัชร์ วงศ์ธรรมมา, 2557)

ในด้านของการสุ่มตัวอย่างนั้น ในช่วงปี พ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ. 2555 ได้ใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Stratified One - stage Sampling (ยกเว้นในครั้งแรกที่ใช้วิธี Stratified Two-Stage sampling) โดยมีประชาชนอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปเป็นกลุ่มตัวอย่าง วงรอบการสำรวจทุก 1 ปี ซึ่งเป็นรูปแบบของการสำรวจที่ตั้งอยู่บนสมมติฐานว่า แต่ละ Cluster ในการสุ่มตัวอย่างนั้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่ในข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าแต่ละ Cluster มีลักษณะการเกิดอาชญากรรมที่ต่างกัน ทำให้พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เป็นตัวแทนของประชากรที่แท้จริงและทำให้ผลการสำรวจขาดความน่าเชื่อถือทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่าการเก็บข้อมูลภาคสนามยังได้จำนวนข้อมูลที่น้อย จากหลายเหตุผลประกอบกัน เช่น การเหมาจ่ายเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลเป็นรายพื้นที่ทำให้ไม่เกิดแรงจูงใจในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง ช่วงเวลาที่สำรวจเป็นช่วงเวลาทำนาหรือมีเหตุอุทกภัย ทำให้เกิดความลำบากในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง เป็นต้น (เทวินทร์ อินทรจานงค์, จิรศักดิ์ สมบัติ และณัฏฐ์พัชร์ วงศ์ธรรมมา, 2557)

ต่อมาโครงการสำรวจในช่วงปี พ.ศ.2557 ถึง พ.ศ.2559 ได้มีการพัฒนารูปแบบของการสำรวจให้เหมาะสมมากขึ้น โดย “โครงการศึกษาทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิตอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557” ได้มีการแบ่งแบบสอบถาม สอญ.2 ออกเป็น 4 แบบตามประเภทของอาชญากรรม จากที่แต่เดิมอยู่รวมกันเป็นแบบสอบถามเดียว กล่าวคือแบ่งเป็น แบบ สอญ.2-1 ใช้สอบถามเรื่องอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย แบบ สอญ.2-2 ใช้สอบถามเรื่อง ทรัพย์สินของตนเองหรือครอบครัว แบบ สอญ.2-3 ใช้สอบถามเรื่อง กระทำทางเพศ และแบบ สอญ.2-4 ใช้สอบถามเรื่อง การแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว รวมถึงยังมีการปรับข้อคำถามหลายๆส่วนให้กระชับขึ้น เพิ่มเติมรายละเอียดสำคัญบางส่วนที่ขาดหาย ตัดข้อคำถามบางข้อที่ไม่จำเป็นทั้งสอญ.1 และสอญ.2 เป็นผลให้การทดลองสำรวจข้อมูลในปี พ.ศ.2557 สามารถรวบรวมข้อมูลอาชญากรรมเป็นอัตราที่สูงกว่าการสำรวจครั้งที่ผ่านมา นอกจากนี้ในด้านของการสุ่มตัวอย่างก็ได้รับการพัฒนาในโครงการศึกษาทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิตอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557 ด้วยเช่นกัน โดยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบ Stratified Multi-Stage Sampling เพื่อขจัดปัญหา Cluster การสุ่มมีลักษณะแตกต่างกัน ทำให้สามารถได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรและสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ได้อย่างน่าเชื่อถือมากขึ้น (เทวินทร์ อินทรจานงค์, จิรศักดิ์ สมบัติ และณัฏฐ์พัชร์ วงศ์ธรรมมา, 2557)

แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจได้รับการพัฒนาอีกครั้งในการสำรวจปี พ.ศ.2559 โดยได้มีการปรับปรุงแก้ไขหรือตัดบางข้อคำถามของแบบสอบถามชุดย่อยที่ได้รับการพัฒนาในปี พ.ศ. 2557 และได้มีการพัฒนา

แบบสอบถามสอญ. 2-5 ขึ้นมาใหม่เพื่อสำรวจความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ โดยมีจุดมุ่งเน้นให้สามารถได้มาซึ่งข้อมูลที่ตอบโจทย์เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development goals: SDGs) ได้เป็นการเฉพาะ มีเนื้อหาประกอบไปด้วย ความผิดเกี่ยวกับการถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่รัฐ, การตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม และการถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ จากเพศ เชื้อชาติ หรือศาสนา เป็นต้น ซึ่งจะเป็นข้อมูลอาชญากรรมที่สามารถตอบโจทย์ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม และเป้าหมายที่ 16 สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก อย่างไรก็ตาม ผลสำรวจในครั้งนี้พบข้อมูลการกระทำผิดที่ใช้ตอบโจทย์ SDGs ได้ค่อนข้างน้อย จากการที่กลุ่มตัวอย่างยังไม่เข้าใจข้อคำถาม หรือข้อคำถามมีความอ่อนไหว เช่น คำถามที่เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ หรือความรุนแรงในครอบครัว ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่เปิดเผยข้อมูล ทำให้พบการกระทำผิดน้อยมาก เป็นต้น (วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2560)

บทที่ 3

ความสัมพันธ์ระหว่างการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับตัวชี้วัดอื่น

คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทบทวนความสัมพันธ์ระหว่างการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับข้อมูลสถิติ ตัวชี้วัด และแผนยุทธศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สำนักงานกิจการยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น สามารถนำข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนนโยบายและการประเมินผลให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน โดยสามารถแบ่งหัวข้อการศึกษาได้ดังนี้

3.1 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

3.2 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามกรอบแนวทางการปฏิรูปประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้วยตัวชี้วัด

3.3 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามแผนแม่บทงานบริหารยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 3

3.4 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

3.5 ความเชื่อมโยงกับการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลของ United Nations Surveys on Crime Trends and the Operations of Criminal Justice Systems (UN-CTS)

3.6 ความเชื่อมโยงกับการจำแนกประเภทอาชญากรรมตาม International Classification of Crime for Statistical Purpose (ICCS)

3.7 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

3.1 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติได้จัดทำแนวทางขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติในการพัฒนางานยุติธรรมของประเทศให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการนำเสนอนโยบายด้าน ‘การพัฒนาระบบการป้องกันอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพ’ เป็นนโยบายเร่งด่วน และนำเสนอเรื่องเข้าสู่การประชุมของคณะรัฐมนตรี โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 จัดทำเป็นนโยบายเพื่อขับเคลื่อนงานด้านป้องกันอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กรอบการแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีการกำหนดตัวชี้วัดเป้าหมายที่สำคัญไว้ 3 ประการ อันได้แก่

1) ประชาชนมีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันอาชญากรรม
3) ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชนน้อยลง

การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งล่าสุดซึ่งเป็นข้อมูลของปี พ.ศ.2561 ได้มีการพัฒนาการเก็บข้อมูลตาม สอญ.1 โดยทำการสำรวจข้อมูลทั้งในประเด็นความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันอาชญากรรม และความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชนก็เป็นประเด็นที่สอดคล้องกับแบบแบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม UN-CTS ด้วย ซึ่งผลการสำรวจครั้งที่ผ่านมาปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 3.1 แบบประเมินความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรม

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนน						
	(1) น้อยที่สุด	(2) น้อย	(3) ค่อนข้างน้อย	(4) เฉยๆ	(5) ค่อนข้างมาก	(6) มาก	(7) มากที่สุด
3.1 ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยของท่านเพียงลำพังในเวลากลางวัน (หมายถึงเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก)	7 (0.64)	16 (1.47)	25 (2.29)	171 (15.67)	155 (14.21)	344 (31.53)	373 (34.19)
3.2 ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยของท่านเพียงลำพังในเวลากลางคืน (หมายถึงเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงเช้าก่อนพระอาทิตย์ขึ้น)	19 (1.74)	24 (2.20)	73 (6.69)	172 (15.77)	221 (20.26)	341 (31.26)	241 (22.09)
3.3 ท่านรู้สึกมั่นใจในการดูความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนในพื้นที่มากน้อยเพียงใด	34 (3.12)	78 (7.15)	90 (8.25)	204 (18.70)	348 (31.90)	233 (21.36)	104 (9.53)
3.4 ท่านมีความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันภัยอาชญากรรมในปัจจุบันมากน้อยเพียงใด	32 (2.93)	82 (7.52)	113 (10.36)	256 (23.46)	280 (25.66)	204 (18.70)	124 (11.37)

ประเด็นคำถาม	ระดับคะแนน						
	(1) น้อยที่สุด	(2) น้อย	(3) ค่อนข้างน้อย	(4) เฉยๆ	(5) ค่อนข้างมาก	(6) มาก	(7) มากที่สุด
3.5 ท่านมีความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวมมากน้อยเพียงใด	70 (6.42)	86 (7.88)	128 (11.73)	297 (27.22)	218 (19.98)	203 (18.61)	89 (8.16)

จากผลการสำรวจประเมินตัวชี้วัดทั้ง 3 ตัว ดังกล่าวพบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งล่าสุดให้ความมั่นใจในการดูความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนในพื้นที่ค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 4.71) มีความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันภัยอาชญากรรมในปัจจุบันค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 4.63) และมีความรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยของท่านเพียงลำพังทั้งในเวลากลางวันและกลางคืนมาก (ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 5.73 และ 5.33 ตามลำดับ) ซึ่งเป็นข้อคำถามที่สะท้อนให้เห็นถึงความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมต่ำ

3.2 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามกรอบแนวทางการปฏิรูป

ประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้วยตัวชี้วัด

การจัดทำตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมตามกรอบแนวทางการปฏิรูปประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นการดำเนินการขับเคลื่อนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้มีระบบตัวชี้วัดที่เป็นมาตรฐานเพื่อใช้ในการตรวจสอบติดตามและชี้ให้เห็นจุดอ่อนที่ควรพัฒนาของกระบวนการยุติธรรมเพื่อเพิ่มคุณภาพของกระบวนการยุติธรรมภาพรวมอย่างเป็นรูปธรรม

กระทรวงยุติธรรมโดยสำนักงานกิจการยุติธรรมได้มีการนำเสนอกรอบแนวทางการนำตัวชี้วัดมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีการนำเสนอในที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.) ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีมติเห็นชอบให้มีการจัดทำตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาใน 7 กรอบประเด็นสำคัญ คือ

(1) ประชาชนรับรู้กฎหมายและสิทธิพื้นฐาน (Rights and Legal Knowledge)

(2) การควบคุมอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ (Effective Crime Control)

(3) กระบวนการยุติธรรมบนพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Justice)

(4) การกระทำผิดซ้ำลดลง (Reduced Recidivism)

(5) ผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหาได้รับการคุ้มครองอย่างเหมาะสม (Appropriate Protection of Victims and the Accused)

(6) ไม่มีผู้ต้องหาจำเลยที่ถูกจับกุมโดยไม่ได้กระทำผิด (Do not have any miscarriage of justice)

(7) ประชาชนเชื่อมั่น เชื่อถือ ศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม (Ensured Trust in Justice)

ในการศึกษาการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดและวิธีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาดังกล่าวจากงานของ ธีระ สินเดชารักษ์ และคณะ (2561) พบว่ามีตัวชี้วัดหลายตัวที่ใช้วิธีการจัดเก็บโดยการสำรวจข้อมูลสถิติภาคประชาชน (PS: Public Survey) ซึ่งในตัวชี้วัดที่ใช้การสำรวจสถิติภาคประชาชนดังกล่าวก็ใช้วิธีการและกระบวนการในการสำรวจกลุ่มตัวภาคประชาชนในลักษณะเดียวกัน ซึ่งหากมีการกำหนดมาตรฐานในการจัดเก็บข้อมูลในลักษณะเดียวกันก็จะสามารถใช้การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในคราวเดียวกันได้ โดยตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระ บวนการยุติธรรมทางอาญาดังกล่าวที่ใช้การสำรวจสถิติภาคประชาชนมีดังต่อไปนี้

R1 สัดส่วนของประชาชนที่รับทราบช่องทางในการรับรู้สิทธิทางกฎหมายและความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

E2 ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมประชาชนลดลง

ET1 ร้อยละของประชาชนที่มีความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม

3.3 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามแผนแม่บทงานบริหารยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 3

ตามพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ.2549 ได้กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติจัดทำแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางประสานความร่วมมือในการบริหารงานยุติธรรมระหว่างหน่วยงานของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรม ให้เป็นไปอย่างสอดคล้องและมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้การอำนวยความยุติธรรม มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้อย่างแท้จริง

ปัจจุบันได้มีการจัดทำแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2562 – 2565) ซึ่งในแผนแม่บทดังกล่าวได้มีการกำหนดตัวชี้วัดเพื่อใช้ในการติดตามผลการดำเนินการ โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดบางตัวที่สามารถใช้การสำรวจภาคประชาชนในการแสดงข้อมูลทั้งในภาพรวมและในระดับยุทธศาสตร์ ดังนี้

ตัวชี้วัดภาพรวม 3 ตัวชี้วัด

(1) ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมเพิ่มขึ้น

(2) ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมน้อยลง

(3) ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ทั่วถึงและเท่าเทียม

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์ 3 ตัวชี้วัด

(1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิและความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนเพิ่มขึ้น

(2) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ตัวชี้วัด 1.2 ร้อยละผู้ประสบเหตุอาชญากรรมลดลง โดยมีการกำหนดวิธีการจัดเก็บไว้โดยชัดเจนว่าใช้การสำรวจเหยื่ออาชญากรรมภาคประชาชน

(3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 3.1 ความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม

3.4 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ขึ้นมา เพื่อเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ของสหประชาชาติ บนพื้นฐานของการนำประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ด้วย ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่สำคัญ 10 ด้าน ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 : การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ในแต่ละยุทธศาสตร์ข้างต้นนี้ จะมีการกำหนดตัวชี้วัดติดตามผลการดำเนินการเอาไว้ โดยมีตัวชี้วัดบางประการที่สามารถนำข้อมูลการสำรวจสถิติอาชญกรรมภาคประชาชนมาใช้ประเมินผลได้ ประกอบไปด้วย

ตัวชี้วัดที่ 1.2 คดีอาญามีสัดส่วนลดลง ในเป้าหมายที่ 1 คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ของยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ตัวชี้วัด 2.5 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่มีฐานะยากจนเพิ่มขึ้น ในเป้าหมายที่ 2 เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ ของยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

3.5 ความเชื่อมโยงกับการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลของ United Nations Surveys on Crime Trends and the Operations of Criminal Justice Systems (UN-CTS)

แบบรายงานการสำรวจข้อสถิติอาชญากรรมเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรม (the United Nations Survey of Crime Trends: UN-CTS) เป็นข้อมูลที่หน่วยงานกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทยต้องรายงานไปยังสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งองค์การสหประชาชาติ (UNODC: United Nation Office on Drugs and Crime) เพื่อจัดทำสถิติอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในระดับนานาชาติเป็นประจำทุกปี โดยสถิติอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมนานาชาติดังกล่าวจะใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์และเปรียบเทียบสถานการณ์ด้านอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมนานาชาติ จึงถือว่าเป็นสถิติอาชญากรรมที่เป็นมาตรฐานสากลอีกแหล่งหนึ่ง ในแบบรายงานการสำรวจข้อสถิติอาชญากรรมเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรม UN-CTS นั้นจะมีการเก็บข้อมูลเป็น 7 ส่วน ได้แก่

(1) ข้อมูลอาชญากรรมการฆาตกรรมโดยเจตนา (Intentional Homicide Data)

(2) ข้อมูลอาชญากรรมประทุษร้ายต่อร่างกายและความรุนแรง (Violent Crimes Data)

(3) ข้อมูลอาชญากรรมประเภทอื่นๆ (Other Crimes Data) ซึ่งประกอบด้วย ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท การฉ้อโกง หลอกลวง และคอรัปชั่น การกระทำผิดต่อความสงบเรียบร้อยอำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของรัฐ, และการกระทำที่ขัดต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐ

(4) ข้อมูลกระบวนการยุติธรรม (Criminal Justice System Process)

(5) ข้อมูลนักโทษ (Prisons)

(6) ข้อมูลบุคลากรและศักยภาพในระบบงานยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice System Personnel & Capacity)

(7) ข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Victimization Survey)

การเก็บข้อมูลในส่วนที่ 7 การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Victimization Survey) ของตัวแบบรายงาน UN-CTS คือส่วนที่ทางสำนักงานกิจการยุติธรรมจะต้องทำการรายงาน โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่จัดทำขึ้น ซึ่งในส่วนนี้จะเน้นเก็บข้อมูลที่สำคัญ 3 ส่วนประกอบไปด้วย (UNODC, 2020)

(1) สัดส่วนของประชาชนที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินอยู่คนเดียวในย่านที่พักอาศัยของตน (Percentage of population that feel safe walking alone around the area they live in)

(2) ร้อยละการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Prevalence Rate of Crimes) ประเภทต่างๆ ประกอบด้วย ลักทรัพย์ในเคหสถาน (Burglary) ขโมยรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ (Motor-vehicle theft) เรียกรับสินบน (Bribery) เรียกรับสินบนในภาคธุรกิจ (Bribery among businesses) ถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย (Physical violence) ปล้นทรัพย์/ชิงทรัพย์ (Robbery), ทำร้ายร่างกาย (Physical Assault) ถูกกระทำรุนแรงทางเพศ (Sexual Violence) ถูกกระทำอนาจาร (Sexual Assault) ข่มขืนกระทำชำเรา (Rape) ถูกประทุษร้ายจนได้รับอันตรายแก่จิตใจ (Psychological Violence), การกระทำความรุนแรงทางร่ายกายหรือทางเพศ (Physical or sexual violence), กรณีถูกประทุษร้ายได้รับอันตรายทางจิตใจ หรือได้รับอันตรายทางร่ายกาย หรือกรณีความรุนแรงทางเพศ (Psychological, physical or sexual violence) และ ถูกคุกคามหรือล่วงละเมิดทางเพศ (Physical or Sexual harassment)

(3) อัตราการรายงานอาชญากรรมต่อตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ (Reporting Rate to the Police or other competent authorities) ในกลุ่มคดีความรุนแรงทางร่างกาย (Physical violence) ปล้นทรัพย์/ชิงทรัพย์ (Robbery) ทำร้ายร่างกาย (Physical assault) ความรุนแรงทางเพศ (Sexual violence) กระทำอนาจาร (Sexual assault) ข่มขืนกระทำชำเรา (Rape) ถูกประทุษร้ายได้รับอันตรายทางจิตใจ หรือได้รับอันตรายทางร่ายกาย หรือกรณีความรุนแรงทางเพศ (Psychological, physical or sexual violence)

3.6 ความเชื่อมโยงกับการจำแนกประเภทอาชญากรรมตาม International Classification of Crime for Statistical Purpose (ICCS)

International Classification of Crime for Statistical Purpose (ICCS) คือเอกสารคู่มือของ UNODC ที่มีไว้สำหรับการจำแนกประเภทอาชญากรรมที่ควรมีการเก็บข้อมูลให้เป็นไปตามหลักสากล ทั้งการเก็บข้อมูลสถิติทางการและการสำรวจภาคประชาชน โดยในเอกสารมีการกำหนดนิยามและหลักการที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมแต่ละประเภทเอาไว้ วัตถุประสงค์หลักของ ICCS นั้นคือเพื่อให้ประเทศต่าง ๆมีข้อมูลอาชญากรรมทั้งจากข้อมูลสถิติทางการและการสำรวจภาคประชาชนที่สามารถเปรียบเทียบกันในระดับสากลและสามารถประเมินผลการดำเนินการด้านอาชญากรรมตามหลักสากลได้ โดย ICCS ได้แบ่งประเภทอาชญากรรมออกเป็น 11 หมวดใหญ่ ประกอบไปด้วย (UNODC, 2015)

(1) หมวดการกระทำที่นำไปสู่ความตายหรือตั้งใจที่จะก่อให้เกิดความตาย (Acts leading to death or intending to cause death)

(2) หมวดการกระทำอันก่อให้เกิดอันตรายหรือการเจตนาก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล (Acts causing harm or intending to cause harm to the person)

(3) หมวดการกระทำที่เป็นการทำร้ายร่างกายทางเพศ (Injurious acts of a sexual nature)

(4) หมวดการกระทำต่อทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือการคุกคามต่อบุคคล (Acts against property involving violence or threat against a person)

(5) หมวดการกระทำต่อทรัพย์สินเท่านั้น (Acts against property only)

(6) หมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาควบคุมหรือสารออกฤทธิ์ทางจิตอื่น ๆ (Acts involving controlled drugs or other psychoactive substances)

(7) หมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงการหลอกลวงหรือการทุจริต (Acts involving fraud, deception or corruption)

(8) หมวดการกระทำต่อความสงบเรียบร้อยอำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของรัฐ (Acts against public order, authority and provisions of the State)

(9) หมวดการกระทำที่ขัดต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐ (Acts against public safety and state security)

(10) หมวดการกระทำที่ขัดต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ (Acts against the natural environment)

(11) หมวดการกระทำผิดทางอาญาอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น (Other criminal acts not elsewhere classified)

การเก็บข้อมูลตามการจำแนกประเภทอาชญากรรม ICCS นี้จะทำให้ประเทศไทยมีข้อมูลอาชญากรรมที่เป็นไปตามนิยามระดับสากล สามารถนำข้อมูลมาเปรียบเทียบและประเมินผลร่วมกับประเทศอื่น ๆ ได้ อย่างไรก็ตามในการสำรวจที่ผ่านมาตัวเครื่องมือสำรวจหรือแบบสอบถามยังไม่ครอบคลุมหรือไม่มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมตามแบบของ ICCS อย่างถูกต้องครบถ้วน ในงานศึกษาครั้งนี้ในส่วนการพัฒนาแบบสอบถามจึงมุ่งเน้นที่จะออกแบบแบบสอบถามใหม่ให้สามารถเก็บข้อมูล โดยจำแนกประเภทอาชญากรรมตามแบบ ICCS ได้อย่างสมบูรณ์ เพื่อการใช้ประโยชน์ในอนาคตต่อไป

3.7 ความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับสากลที่พัฒนาขึ้นจากองค์การสหประชาชาติผ่านความเห็นชอบของประเทศต่างๆ ทั่วโลก ที่จะใช้เป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับสากลที่ทุกประเทศจะต้องดำเนินการร่วมกันภายในกรอบระยะเวลา 15 ปี ตั้งแต่ปี 2015 – 2030 โดยมีการกำหนดเป้าหมายออกเป็น 17 ด้าน ครอบคลุมเป้าหมายในการพัฒนาด้านต่างๆ ได้แก่ ยุติความยากจน ขจัดความหิวโหยและสร้างความมั่นคงทางอาหาร หลักประกันสุขภาพที่ดี การศึกษาที่มีคุณภาพ ความเสมอภาคทางเพศ น้ำสะอาดและสุขอนามัย ความมั่นคงทางพลังงาน การจ้างงานและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน ลดความเหลื่อมล้ำ เมืองและชุมชน การบริโภคที่ยั่งยืน ความเปลี่ยนแปลงของโลกและสภาพภูมิอากาศ ทรัพยากรทางทะเล ทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ สันติภาพและความยุติธรรม และกลไกการพัฒนาและการมีส่วนร่วม

ในการติดตามผลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ดังกล่าวได้มีการจัดทำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านต่างๆ ที่ทุกประเทศทั่วโลกจะต้องจัดทำระบบสถิติข้อมูลรายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนายั่งยืน ซึ่งจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนดังกล่าวสามารถใช้ข้อมูลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนเป็นข้อมูลในการรายงานเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ในตัวที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมทางเพศ พัฒนาบทบาทสตรีและเด็กผู้หญิง มีตัวชี้วัด 2 ตัว ที่สามารถรวบรวมได้จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน อันได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 5.2.1 สัดส่วนของสตรีและเด็กหญิงที่เคยสมรส (everpartnered) (อายุระหว่าง15-49 ปี) ที่ถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย และ/หรือความรุนแรงทางเพศจากคนใกล้ชิดในรอบ 12 เดือน และ

ตัวชี้วัดที่ 5.2.2 สัดส่วนของสตรีและเด็กหญิง (อายุระหว่าง15-49 ปี) ที่ถูกกระทำความรุนแรงตั้งแต่อายุ 15 ปีจากผู้ที่ไม่ใช่คนใกล้ชิด

จากการวิเคราะห์แบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม UN-CTS และตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนดังกล่าวได้มีความพยายามในการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกัน โดยในแบบ แบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม UN-CTS ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Victimization Survey) ได้เริ่มมีการเก็บข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย และ/หรือความรุนแรงทางเพศตามตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนไว้ด้วย ซึ่งหากมีการพัฒนาแบบสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนใน สอญ.1 และ สอญ.2 ให้สอดคล้องกันก็จะสามารถนำเสนอข้อมูลได้ทั้งในแบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม UN-CTS และตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นสำคัญที่ควรมีการพัฒนาเพิ่มเติมในการเก็บข้อมูลรายละเอียดอาชญากรรมใน สอญ. 2 ให้สอดคล้องกับรายละเอียดตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนคือ ควรมีการจำแนกลักษณะของเหยื่อว่าเป็นบุคคลที่เคยสมรสมาก่อนด้วยหรือไม่ ซึ่งในที่นี้ใช้คำว่า everpartnered ซึ่งหมายรวมถึงผู้ที่เคยอยู่กินร่วมกันฉันท์สามีภรรยาแม้ไม่ได้จดทะเบียนสมรสด้วย และควรมีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมว่าเป็นการก่อเหตุโดยสามี ผู้ที่เคยเป็นสามี หรือผู้ใกล้ชิดทางครอบครัวของเหยื่อด้วยหรือไม่ ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งกรณีดังกล่าวนั้นครอบคลุมทั้งความผิดในหมวดประทุษร้ายต่อร่างกาย และความผิดทางเพศ

เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เท่าเทียมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีตัวชี้วัด 1 ตัว ที่สามารถรวบรวมได้จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน อันได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 10.3.1 ร้อยละของการรายงานประชากรที่รู้สึกว่าถูกแบ่งแยกเชื้อชาติหรือถูกข่มขู่ใน 12 เดือนที่ผ่านมาตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ จำแนกเป็นอายุ เพศ ศาสนาและกลุ่มประชากร

จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนได้มีการเพิ่มเติมสำรวจกลุ่มความผิด ‘การถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ อันเนื่องมาจาก เพศ ความพิการ ศาสนา และเชื้อชาติ เป็นต้น’ ไว้ในกลุ่มอาชญากรรมรูปแบบใหม่แล้ว

สามารถนำข้อมูลไปใช้รายงานตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ อย่างไรก็ดีในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งล่าสุดซึ่งเป็นข้อมูลของปี พ.ศ.2561 (ธันยพร สุนทรธรรม และคณะ, 2562) ได้ทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง 4,549 ตัวอย่าง พบเหตุประชาชนให้ข้อมูลว่าถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.066 อย่างไรก็ดีการสำรวจดังกล่าวพบกลุ่มตัวอย่างเพียงจำนวนเล็กน้อยจึงควรจะต้องใช้ความระมัดระวังในการแปลผล

เป้าหมายที่ 16 สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน จัดให้มีการเข้าถึงความยุติธรรมสำหรับทุกคนและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและมีความครอบคลุมในทุกระดับ มีตัวชี้วัด 3 ตัว ที่สามารถรวบรวมได้จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน อันได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 16.1.1 จำนวนเหยื่อการฆาตกรรมโดยตั้งใจแยกเป็นอายุ เพศ วิธีการ และที่ซึ่งมีความเป็นไปได้ในการเตรียมการฆาตกรรมต่อประชากร 100,000 คน

ตัวชี้วัดที่ 16.1.2 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทต่อประชากร 100,000 คน (จำแนกเป็นอายุ เพศและคดี)

ตัวชี้วัดที่ 16.5.1 ร้อยละของผู้ที่ติดสินบนเจ้าหน้าที่อย่างน้อย 1 ครั้งหรือถูกร้องขอสินบนโดยเจ้าหน้าที่รัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกเป็นอายุ เพศ ศาสนา และกลุ่มประชากร

ปัจจุบันการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนสามารถทำการเก็บข้อมูลอาชญากรรมเพื่อรายงานตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งสามตัวดังกล่าวได้ โดยในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งล่าสุดซึ่งเป็นข้อมูลของปี พ.ศ.2561 กรณีตัวชี้วัดที่ 16.1.1 และ 16.1.2 ไม่พบเหยื่ออาชญากรรมจากการถูกฆาตกรรมหรือทะเลาะวิวาทแต่อย่างใด กรณีตัวชี้วัดที่ 16.5.1 การติดสินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้ จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนจากกลุ่มตัวอย่าง 4,549 ตัวอย่าง พบเหตุการณ์เรียกรับสินบนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.088 อย่างไรก็ดีการสำรวจดังกล่าวพบกลุ่มตัวอย่างเพียงจำนวนเล็กน้อยจึงควรจะต้องใช้ความระมัดระวังในการแปลผล และไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนอ้างอิงในการจำแนกเป็นอายุ เพศ ศาสนา และกลุ่มประชากรได้ (ธันยพร สุนทรธรรม และคณะ, 2562)

ตารางที่ 3.2 ตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับตัวชี้วัดและสถิติตามมาตรฐานสากลอื่น

ตัวชี้วัดตามกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ	ตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามกรอบแนวทางการปฏิรูปประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้วยตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดตามแผนแม่บทงานบริหารยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 3	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12	UN-CTS	ICCS	SDGs
1) ประชาชนมีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 2) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันอาชญากรรม 3) ความหวาดกลัวภัย	R1 สัดส่วนของประชาชนที่รับทราบช่องทางในการรับรู้สิทธิทางกฎหมายและความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม E2 ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมประชาชนลดลง ET1 ร้อยละของประชาชนที่มีความ	(1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิและความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนเพิ่มขึ้น (2) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ตัวชี้วัด 1.2 ร้อยละผู้ประสบเหตุอาชญากรรมลดลงโดยมีการกำหนดวิธีการจัดเก็บไว้โดย	ตัวชี้วัดที่ 1.2 คดีอาญามีสัดส่วนลดลง ในเป้าหมายที่ 1 คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ของยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ตัวชี้วัด 2.5 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่มีฐานะยากจนเพิ่มขึ้น ในเป้าหมายที่ 2 เพิ่มโอกาส	(1) สัดส่วนของประชาชนที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินอยู่คนเดียวในย่านที่พักอาศัยของตน (2) ร้อยละการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (3) อัตราการรายงานอาชญากรรมต่อ	(1) หมวดการกระทำที่นำไปสู่ความตายหรือตั้งใจที่จะก่อให้เกิดความตาย (2) หมวดการกระทำอันก่อให้เกิดอันตรายหรือการเจตนาก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล	ตัวชี้วัดที่ 5.2.1 สัดส่วนของสตรีและเด็กหญิงที่เคยสมรส (everpartnered) (อายุระหว่าง 15-49 ปี) ที่ถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย และ/หรือความรุนแรงทางเพศจากคนใกล้ชิดในรอบ 12 เดือน ตัวชี้วัดที่ 5.2.2 สัดส่วนของสตรีและเด็กหญิง (อายุระหว่าง15-49 ปี) ที่ถูกกระทำความรุนแรงตั้งแต่อายุ 15 ปีจากผู้ที่ไม่ใช่คนใกล้ชิด

อาชญากรรมของประชาชน	เชื่อมั่นในประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม	ชัดเจนว่าใช้การสำรวจเหยื่ออาชญากรรมภาคประชาชน (3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 3.1 ความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม	การเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ ของยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม	ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ	(3) หมวดการกระทำที่เป็นการทำร้ายร่างกายทางเพศ (4) หมวดการกระทำต่อทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือการคุกคามต่อบุคคล (5) หมวดการกระทำต่อทรัพย์สินเท่านั้น (6) หมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาควบคุมหรือสารออกฤทธิ์ทางจิตอื่นๆ (7) หมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงการ	ตัวชี้วัดที่ 10.3.1 ร้อยละของการรายงานประชากรที่รู้สึกว่าถูกแบ่งแยกเชื้อชาติหรือถูกข่มขู่ใน 12 เดือนที่ผ่านมาตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศจำแนกเป็นอายุเพศศาสนาและกลุ่มประชากร ตัวชี้วัดที่ 16.1.1 จำนวนเหยื่อการฆาตกรรมโดยตั้งใจแยกเป็นอายุ เพศ วิธีการ และที่ซึ่งมีความเป็นไปได้ในการเตรียมการฆาตกรรมต่อประชากร 100,000 คน ตัวชี้วัดที่ 16.1.2 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทต่อประชากร 100,000 คน (จำแนกเป็นอายุเพศและคดี) ตัวชี้วัดที่ 16.5.1 ร้อยละของผู้ที่ติดสินบนเจ้าหน้าที่อย่างน้อย 1 ครั้งหรือถูกร้องขอสินบนโดย

					หลอกลวงหรือการทุจริต (8) หมวดการกระทำต่อความสงบเรียบร้อยอำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของรัฐ (9) หมวดการกระทำที่ขัดต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐ (10) หมวดการกระทำที่ขัดต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ (11) หมวดการกระทำผิดทางอาญาอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	เจ้าหน้าที่รัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกเป็นอายุ เพศ ศาสนา และกลุ่มประชากร

บทที่ 4
การกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน

การกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก ในการพัฒนากระบวนการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน เนื่องจากวงรอบสำรวจที่เหมาะสมจะมีความแตกต่างกันไปตามแต่วัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูล ลักษณะของข้อมูล รวมถึงงบประมาณในการสำรวจด้วย การทำความเข้าใจวงรอบสำรวจรูปแบบต่างๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนากระบวนการเก็บข้อมูลที่มีคุณภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยในบทนี้จะเป็นการศึกษาวงรอบสำรวจรูปแบบต่างๆ ตามคำแนะนำใน Manual on Victimization Surveys 2009 ของ UNODC (2010) การกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมของประเทศสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักร และการกำหนดวงรอบการสำรวจของการสำรวจที่สำคัญในประเทศไทย รวมถึงเสนอแนะวงรอบที่เหมาะสมสำหรับการสำรวจในประเทศไทย สามารถแบ่งเนื้อหาของบทนี้ออกได้เป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

4.1 ทางเลือกในการกำหนดวงรอบสำรวจตามแนวทางมาตรฐานสากล

4.2 กรณีศึกษาการกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมในต่างประเทศและการสำรวจข้อมูลสถิติอื่นของประเทศไทย

4.3 ข้อเสนอแนะในการกำหนดวงรอบการสำรวจสำหรับประเทศไทย

4.1 ทางเลือกในการกำหนดวงรอบสำรวจตามแนวทางมาตรฐานสากล

การกำหนดวงรอบการสำรวจจะต้องคำนึงถึงหลายปัจจัย ทั้งวัตถุประสงค์ของการสำรวจ ลักษณะข้อมูลที่ต้องการ ความรวดเร็วของข้อมูลที่ต้องการ (Timeliness of output required) และงบประมาณที่มีสำหรับการสำรวจ วงรอบการสำรวจที่มีความถี่มากจะช่วยให้หน่วยงานมีข้อมูลที่ทันสมัยและสามารถนำไปกำหนดนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามการกำหนดวงรอบที่ถี่เกินไปก็อาจทำให้เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณและทรัพยากรโดยไม่จำเป็นได้ หรือไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสำรวจ ทางเลือกตามมาตรฐานสากลใน Manual on Victimization Surveys 2009 ของ UNODC (2010) สำหรับการกำหนดวงรอบสำรวจนั้น ประกอบไปด้วยวงรอบ 5 รูปแบบดังต่อไปนี้

4.1.1 การสำรวจแบบไม่มีวงรอบ (Irregular Surveys)

การสำรวจแบบไม่มีวงรอบแน่นอนนั้น ส่วนมากจะเป็นลักษณะของการสำรวจครั้งเดียว เพื่อตอบคำถามหรือแสวงหาข้อค้นพบสำหรับการตอบสนองนโยบายเป็นการเฉพาะ หรืออาจเป็นลักษณะที่มีการสำรวจซ้ำ แต่

วงรอบไม่แน่นอนหรือวงรอบห่างกันหลายปีก็ได้ วงรอบการสำรวจลักษณะนี้เหมาะกับการสำรวจเพิ่มเติม (Supplement survey) เพื่อขยายความเข้าใจ หรือเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประเด็นเฉพาะที่ต้องการสำรวจ ควบคู่ไปกับการสำรวจประเด็นเดียวกันในเชิงกว้างที่สำรวจเป็นประจำอยู่แล้ว นอกจากนี้วงรอบสำรวจแบบไม่แน่นอนยังอาจสามารถนำมาใช้เพื่อสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมได้ด้วยว่ามาตรการที่ทดลองออกขึ้นใหม่นั้น ส่งผลกระทบต่อประชาชนที่เกี่ยวข้องอย่างไร ควบคู่ไปกับการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อมูลและความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมและมาตรการจัดการอาชญากรรมมากขึ้น

4.1.2 การสำรวจวงรอบมากกว่า 1 ปี (Periodic Surveys)

การสำรวจด้วยวงรอบมากกว่า 1 ปีนั้น เหมาะกับการสำรวจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลไปจัดทำเป็นข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series) แต่ในทางปฏิบัติอาจไม่สามารถดำเนินการสำรวจได้ทุกปีด้วยข้อจำกัดทางงบประมาณหรือข้อจำกัดรูปแบบอื่นๆ โดยอาจใช้วงรอบสำรวจเป็นทุกๆ 2 หรือ 3 หรือ 5 ปีก็ได้ แต่วงรอบสำรวจที่กำหนดจะต้องเท่ากันทุกครั้ง ด้วยวิธีการนี้จะทำให้หน่วยงานผู้ใช้ข้อมูลมีข้อมูลอนุกรมเวลาที่น่าเชื่อถือเพียงพอในการวางแผนนโยบายหรือแผนปฏิบัติงาน ในขณะเดียวกันหน่วยงานที่ทำหน้าที่สำรวจข้อมูลก็สามารถบริหารจัดการงบประมาณที่มีอยู่จำกัดได้ด้วยเช่นกัน

4.1.3 การสำรวจวงรอบรายปี (Annual Surveys)

จุดเด่นที่สำคัญของการกำหนดวงรอบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมแบบรายปีนั้น คือ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจะสามารถนำมาวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรม (Crime Trend) ในรูปแบบของอนุกรมเวลาได้อย่างสมบูรณ์มากกว่าวงรอบการสำรวจที่ยาวกว่า 1 ปี และสามารถนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับข้อมูลสถิติทางการ (Official Statistic) ของตำรวจหรือหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรมอื่นๆได้แบบปีต่อปี ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการวิเคราะห์สภาพอาชญากรรมที่แท้จริง (Dark figures on crime) มากยิ่งขึ้น รวมถึงหากแบบสำรวจมีการเก็บข้อมูลอัตราการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่เอาไว้ด้วย ข้อมูลแบบปีต่อปีในส่วนนี้ก็จะมีส่วนช่วยในการประเมินอัตราการเกิดอาชญากรรมได้อย่างแม่นยำมากขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตาม การกำหนดวงรอบสำรวจแบบรายปีนี้มีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สูง การสำรวจที่เหมาะสมจึงควรเป็นการสำรวจที่ไม่สอบถามลงรายละเอียดข้อมูลจำนวนมากเกินไป เพื่อประหยัดต้นทุนค่าใช้จ่าย หากหน่วยงานผู้ใช้ข้อมูลอาชญากรรมที่มีรายละเอียดมากก็อาจใช้วิธีการแยกสำรวจต่างหากด้วยวงรอบที่แตกต่างกันออกไปแทน เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลสำคัญแบบรายปีสำหรับไปวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรมที่สมบูรณ์ได้

4.1.4 การสำรวจต่อเนื่องวงรอบต่ำกว่า 1 ปี (Continuous Surveys)

วงรอบการสำรวจลักษณะนี้ จะเป็นการสำรวจอย่างต่อเนื่องที่คณะสำรวจจะต้องทำการสำรวจตลอดทั้งปี จุดเด่นที่สำคัญของวงรอบลักษณะนี้คือ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจะสามารถนำมาจัดทำแนวโน้มอาชญากรรมที่มีความต่อเนื่อง (Smooth trend) และสามารถลดความผันแปรตามฤดูกาล (Seasonal Variation) ออกจากข้อมูลได้ เนื่องจากมีการสำรวจหลายช่วงใน 1 ปี นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้ในหลายช่วงการสำรวจใน 1 ปี ยังอาจสามารถนำมารวมวิเคราะห์เป็นวงรอบ 1 ปีได้ และอาจทำให้ผลการสำรวจมีค่าความคาดเคลื่อนที่ต่ำ เนื่องจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จำนวนมากและเก็บตลอดปี รวมถึงวงรอบสำรวจต่อเนื่องนี้ยังจะทำให้เกิดการพัฒนาเจ้าหน้าที่สำรวจที่มีความเชี่ยวชาญในการสำรวจมาก เนื่องจากจะต้องทำการสำรวจเป็นประจำตลอดปี จึงอาจทำให้เป็นผลดีต่อการลดความผิดพลาดในการเก็บข้อมูล รวมถึงยังอาจช่วยให้สามารถลดจำนวนเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลลงเหลือแต่เจ้าหน้าที่ทักษะสูงเพื่อการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพที่สุดด้วย

อย่างไรก็ดี สำหรับหน่วยงานที่ไม่ได้มีบุคลากรที่สามารถเป็นเจ้าหน้าที่สำรวจได้อย่างเต็มเวลา หรือมีงบประมาณที่ไม่ต่อเนื่องเพียงพอในการจัดทำการสำรวจตลอดทั้งปี ก็อาจไม่เหมาะสมที่จะกำหนดวงรอบการสำรวจอย่างต่อเนื่องที่มีวงรอบต่ำกว่า 1 ปี

4.1.5 การสำรวจด้วยวงรอบแบบอื่นๆ

การกำหนดวงรอบสำรวจอาจต้องมีการคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลในหน่วยงานอื่นประกอบด้วย โดยผู้ใช้งานแต่ละหน่วยงานอาจต้องการข้อมูลอาชญากรรมที่มีช่วงเวลาอ้างอิง (Referance Period) หรือช่วงเวลาการตกเป็นเหยื่อ (เช่น การตกเป็นเหยื่อในรอบ 1 ปี, 10 ปี, 15 ปี, การตกเป็นเหยื่อตลอดช่วงชีวิต เป็นต้น) ที่ต่างกัน ดังนั้นจึงอาจต้องมีการพิจารณาวงรอบสำรวจอาชญากรรมให้สามารถได้ช่วงเวลาอ้างอิงที่เหมาะสมสำหรับแต่ละหน่วยงานด้วย ซึ่งอาจกำหนดวงรอบสำรวจให้ห่างหรือถี่กว่าวงรอบสำรวจ 4 รูปแบบที่กล่าวถึงแล้วข้างต้นก็ได้

ทั้งนี้ การกำหนดวงรอบสำรวจและช่วงเวลาอ้างอิงที่ยาวเกินไปอาจก่อให้เกิดปัญหาความทรงจำของผู้ตอบแบบสอบถามคลาดเคลื่อนไปได้ ส่งผลต่อความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล แต่ในขณะเดียวกันวงรอบสำรวจที่สั้นเกินไปก็ส่งผลต่อการใช้จ่ายทรัพยากรเกินความจำเป็นด้วย โดยทั่วไปแล้วประเทศส่วนใหญ่มักจะกำหนดวงรอบสำรวจอาชญากรรมเป็นรายปี (Annual Surveys) หรือกำหนดช่วงเวลาอ้างอิงที่ 12 เดือนในการสำรวจข้อมูลอาชญากรรม ซึ่งเป็นช่วงการสำรวจที่ทำให้เกิดสมดุลระหว่างคุณภาพของข้อมูลและงบประมาณที่ใช้ในการสำรวจ

4.2 กรณีศึกษาการกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมในต่างประเทศและการสำรวจข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย

4.2.1 การกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักร

กระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรนั้น ได้รับการยอมรับว่าเป็นการสำรวจที่มีมาตรฐานในระดับสากล การศึกษากระบวนการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมของสองประเทศนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับประเทศไทยในการพัฒนากระบวนการสำรวจให้มีมาตรฐาน ซึ่งในแง่มุมของการกำหนดวงรอบการสำรวจนั้นมีรายละเอียดที่สำคัญดังต่อไปนี้

1) วงรอบสำรวจของสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกามีการจัดทำการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey: NCVS) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1973 เนื่องจากสหรัฐอเมริกาประสบปัญหาสถิติอาชญากรรมที่ใช้อยู่นั้นไม่สามารถวัดจำนวนสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง การสำรวจดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความถูกต้องและสร้างความน่าเชื่อถือของสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกามากยิ่งขึ้น โดยในปัจจุบันผู้รับผิดชอบหลักในการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ คือ สำนักงานสำมะโนประชากร (U.S. Census Bureau) ซึ่งอยู่ภายใต้สำนักงานกระทรวงยุติธรรมและการสถิติ (Bureau of Justice Statistic) ขอบเขตการสำรวจจะใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์เฉพาะประเภทคดีไม่ร้ายแรง โดยตัดคดีอุกฉกรรจ์ที่ถูกรายงานอย่างเป็นทางการและอาชญากรรมต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี ออกไป การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนนี้มิใช่เพียงแต่เป็นการสำรวจจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังเป็นการสำรวจข้อมูลรายบุคคลที่เกี่ยวกับกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้วย ซึ่งรวมถึงการสำรวจพื้นที่และช่วงเวลาที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม (Bureau of Justice Statistic, 2017)

การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติในประเทศสหรัฐอเมริกาจะใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์เป็นหลักในการเก็บข้อมูล โดยมีวงรอบการสำรวจข้อมูลทุกๆ 6 เดือน รวมทั้งหมด 7 ครั้ง ในช่วงระยะเวลา 3 ปี โดยในการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 และครั้งที่ 5 จะเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตัวต่อตัว (Face to Face) กล่าวอีกนัยหนึ่งคือใช้วงรอบสำรวจ 3 ปี สำหรับการสำรวจแบบสัมภาษณ์ตัวต่อตัว ควบคู่ไปกับการสำรวจทางโทรศัพท์ วงรอบสำรวจทุกๆ 6 เดือน โดยผู้ให้สัมภาษณ์จะต้องเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในบ้านหลังนั้น และมีอายุมากกว่า 12 ปีขึ้นไป ทั้งนี้ ถ้าหากว่าคนที่อาศัยอยู่ในบ้านเป็น (1) คนที่ถูกคุมประพฤติหรืออยู่ในสถานพยาบาล (2) ใช้ชีวิตอยู่บนเรือเป็นส่วนใหญ่ และ (3) คนที่อาศัยอยู่ในเขตของทหาร จะถูกยกเว้นในการสัมภาษณ์และไม่นับรวมเข้าในการเก็บสถิติทุกประเภท

2) วงรอบสำรวจของสหราชอาณาจักร

สหราชอาณาจักรมีการสำรวจข้อมูลอาชญากรรม ชื่อว่า “การสำรวจอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์” (The Crime Survey for England and Wales) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมโดยการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 46,000 ครัวเรือน โดยสุ่มตัวแทนจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อสำรวจถึงจำนวนของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยเฉพาะการสำรวจถึงกรณีอาชญากรรมที่ผู้เสียหายไม่ได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้ ยังมีการสำรวจความรู้สึกของประชาชนและสังคมต่ออาชญากรรม และการสำรวจความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือกระบวนการยุติธรรมอีกด้วย วิธีการดำเนินการสำรวจเป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face to Face) ในส่วนของอายุของผู้ถูกสำรวจเดิมที่การสำรวจจะสำรวจเฉพาะบุคคลที่อายุ 16 ปี ขึ้นไป (เฉพาะที่พักอาศัยอยู่ในบ้านพักส่วนตัว) จนกระทั่งในปี ค.ศ. 2009 ได้เริ่มมีการเพิ่มกลุ่มสำรวจในเด็กเยาวชนอายุระหว่าง 10 ถึง 15 ปี และมีการกำหนดวงรอบการสำรวจอยู่ที่ทุกๆ 1 ปี (Annual Survey) (Fitzpatrick and Grant, 2011)

4.2.2 การกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย

คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทบทวนโครงการสำรวจข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย เพื่อให้ทราบและเข้าใจถึงมาตรฐานการสำรวจข้อมูลทางสถิติในบริบทประเทศไทย โดยได้คัดเลือกโครงการสำรวจที่สำคัญประกอบด้วย การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน การสำรวจธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน และการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร: เป็นการสำรวจที่ดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เริ่มดำเนินการครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2506 โดยในระยะเริ่มแรกช่วง พ.ศ. 2514 – 2526 กำหนดวงรอบการสำรวจอยู่ที่ทุกๆ ครึ่งปี หรือสำรวจปีละ 2 รอบ เริ่มสำรวจรอบแรกในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม ซึ่งอยู่นอกฤดูการเกษตร และรอบที่ 2 สำรวจช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูการเกษตร เหตุผลสำคัญในการกำหนดวงรอบการสำรวจลักษณะนี้ก็เพื่อกำจัดปัจจัยด้านฤดูกาล (Seasonal Factor) ที่อาจกระทบกับการจ้างงานในภาพรวมได้ ต่อมาช่วง พ.ศ. 2527 – 2540 ได้มีการเพิ่มรอบการสำรวจเป็น 3 รอบต่อปี และช่วง พ.ศ. 2541 – 2543 ก็ได้ขยายเพิ่มขึ้นอีกเป็น 4 รอบต่อปี ซึ่งทำให้สามารถสำรวจข้อมูลเป็นรายไตรมาสได้ รวมถึงในช่วงนี้เองยังได้มีการขยายขนาดตัวอย่างเพื่อให้สามารถนำไปวิเคราะห์ในระดับจังหวัดได้ และหลังจากปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมาได้มีการปรับวงรอบการสำรวจเป็นรายเดือน มีการนำข้อมูล 3 เดือนมาวิเคราะห์รวมเป็นรายไตรมาส ทำให้สามารถวิเคราะห์แนวโน้มการทำงานของประชาชนได้อย่างละเอียดและต่อเนื่อง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562a)

การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน: เป็นการสำรวจข้อมูลสมาชิกครัวเรือน ค่าใช้จ่าย รายได้ และลักษณะที่อยู่อาศัยของครัวเรือน ดำเนินการโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เริ่มดำเนินการครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 เริ่มแรกสำรวจด้วยวงรอบการสำรวจทุกๆ 5 ปี แต่ต่อมาพบว่าสภาพเศรษฐกิจและสังคมของไทยมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว จึงปรับวงรอบการสำรวจเป็นทุกๆ 2 ปี ในปีพ.ศ. ที่ลงท้ายด้วยเลขคู่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 – 2547 และต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้ปรับวงรอบการสำรวจเป็นรายปี (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562b)

การสำรวจธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ: เป็นการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของธุรกิจการค้าและการบริการ เพื่อนำไปประกอบการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับภาคเอกชนในการวางแผนการลงทุน ดำเนินการสำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ดำเนินการตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. 2511 โดยกำหนดวงรอบการสำรวจทุกๆ 2 ปี

การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน: เป็นการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านไอซีทีของประเทศไทย จัดทำโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติเริ่มสำรวจนำร่องครั้งแรกในปี พ.ศ. 2544 และเริ่มสำรวจแบบเต็มรูปแบบตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 ใช้วงรอบการสำรวจรายปี โดยในช่วงเริ่มแรกเป็นการนำแบบสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือนไปผนวกกับแบบสำรวจภาวะการทำงานของประชากรแล้วสำรวจพร้อมกัน แต่ต่อมาความต้องการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีมากขึ้น จึงได้มีการแยกแบบสอบถามและเพิ่มเติมรายละเอียดข้อคำถามตามความต้องการของผู้ใช้งานในปี พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560a)

การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ: เป็นการสำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เริ่มสำรวจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 กำหนดวงรอบการสำรวจเป็นรายปีในช่วงเริ่มต้น จนในช่วงปีพ.ศ. 2524 – 2544 ได้เปลี่ยนวงรอบการสำรวจมาเป็นทุกๆ 5 ปี ต่อมาเมื่อรัฐบาลได้ริเริ่มโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าในปี พ.ศ. 2544 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบงานสาธารณสุขไทยอย่างมาก ส่งผลให้การสำรวจอนามัยและสวัสดิการมีการปรับวงรอบการสำรวจเป็นวงรอบรายปีอีกครั้งหนึ่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 – 2550 ก่อนจะมีการปรับวงรอบการสำรวจอีกครั้งเป็นการสำรวจทุกๆ 2 ปี หลักจากการสำรวจในปี พ.ศ. 2550 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560b)

ตารางที่ 4.1 ตารางสรุปการสำรวจข้อมูลสถิติในโครงการที่สำคัญของประเทศไทย

ชื่อการสำรวจ	วงรอบในการสำรวจ	วิธีการเก็บข้อมูล	วิธีการสุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	อ้างอิง
6. การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร	ทุก 1 เดือน	สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	Stratified Two Stage Sampling	ประมาณ 83,880 ตัวอย่าง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562a)
7. การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน	ทุก 1 ปี	สัมภาษณ์สมาชิกครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	Stratified Two Stage Sampling	ประมาณ 55,800 ตัวอย่าง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562b)
8. การสำรวจธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	ทุก 2 ปี	สัมภาษณ์ผู้ประกอบการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ประกอบการที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	Stratified Sampling	ประมาณ 45,000 ตัวอย่าง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2559)
9. การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน	ทุก 1 ปี	สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนและสมาชิกที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	Stratified Two Stage Sampling	ประมาณ 83,880 ตัวอย่าง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2560a)

10. การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ	ทุก 2 ปี	สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ	Stratified Two Stage Sampling	ประมาณ 28,000 ตัวอย่าง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2560b)

ที่มา: จัดทำโดยคณะผู้วิจัย

4.3 ข้อเสนอแนะในการกำหนดวงรอบการสำรวจสำหรับประเทศไทย

4.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการกำหนดวงรอบในการสำรวจแบบสอญ. 1

วัตถุประสงค์หลักของการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมด้วยแบบสอญ.1 คือเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน จำแนกตามประเภทอาชญากรรมต่างๆ อัตราการแจ้งเหตุอาชญากรรมของผู้ตกเป็นเหยื่อ และเพื่อนำข้อมูลเหตุอาชญากรรมมาเปรียบเทียบกับข้อมูลสถิติทางการ สำหรับการวิเคราะห์สภาพอาชญากรรมที่แท้จริง (Dark figures on crime) ซึ่งไม่ได้มีการสอบถามข้อมูลเหยื่อลงรายละเอียดเชิงลึกเหมือนกันแบบสอญ.2 ที่มีวัตถุประสงค์ในการสำรวจข้อมูลลักษณะเหตุอาชญากรรมและรูปแบบการก่อเหตุเป็นสำคัญ ทำให้ตัวแบบสอบถามไม่ได้มีความยาวมากเหมือนกับแบบสอญ.2

ดังนั้น หากงบประมาณในการจัดเก็บแบบสอญ.1 มีมากเพียงพอ ก็ควรสำรวจโดยใช้วงรอบการสำรวจรายปี (Annual Surveys) ตามคำแนะนำใน Manual on Victimization Surveys 2009 ของ UNODC (2010) และตามแนวทางการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมของสหราชอาณาจักร เนื่องจากวงรอบการสำรวจแบบ 1 ปีนั้น ทำให้สามารถนำข้อมูลมาจัดทำแนวโน้มอาชญากรรม (Crime Trend) ที่มีความสมบูรณ์และประหยัดงบประมาณมากกว่าวงรอบการสำรวจอื่น สามารถนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับข้อมูลสถิติทางการได้ เนื่องจากข้อมูลสถิติอาชญากรรมของหน่วยงานตำรวจนั้นมีการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์เป็นรายปี หากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนกำหนดวงรอบการสำรวจเป็นรายปีก็จะสามารถนำข้อมูลทั้งสองประการมาเปรียบเทียบอย่างสมบูรณ์ที่สุด และสามารถตอบตัวชี้วัดต่างๆ ที่ใช้ประเมินผลเป็นรายปีได้ตามวัตถุประสงค์ของการสำรวจ อย่างไรก็ตามหากงบประมาณของหน่วยงานมีจำกัด ก็อาจพิจารณาใช้วงรอบมากกว่า 1 ปี (Periodic Surveys) กำหนดเป็นการสำรวจทุกๆ 2 หรือ 3 ปี วงรอบเท่ากันทุกการสำรวจ ตามวงรอบการสำรวจแบบสัมภาษณ์ตัวต่อตัว (Face to Face) ของสหรัฐอเมริกาก็ได้ แม้ว่าวงรอบสำรวจนี้อาจไม่สามารถนำข้อมูลมาจัดทำแนวโน้มอาชญากรรมและเทียบเคียงกับข้อมูลสถิติทางการได้อย่างสมบูรณ์ แต่หน่วยงานก็ยังมีข้อมูลอาชญากรรมที่มีความน่าเชื่อถือสำหรับ

การวางแผนนโยบายและการตอบตัวชี้วัดที่สำคัญ รวมทั้งอาจพิจารณาจัดทำการสำรวจทางโทรศัพท์ซึ่งมีต้นทุนที่ต่ำกว่าควบคู่กันไปโดยใช้วงรอบที่สั้นกว่า เพื่อให้สามารถนำข้อมูลมาจัดทำแนวโน้มอาชญากรรมได้อย่างสมบูรณ์โดยใช้ต้นทุนการดำเนินการที่ต่ำที่สุด

4.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการกำหนดวงรอบในการสำรวจแบบสอญ. 1 (โทรศัพท์)

วัตถุประสงค์ของการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมด้วยแบบสอญ. 1 (โทรศัพท์) นั้น เหมือนกับการวัตถุประสงค์ของการสำรวจด้วยแบบสอญ.1 เพียงแต่ต้องการให้เกิดการประหยัดงบประมาณในการสำรวจมากขึ้นด้วยการสำรวจทางโทรศัพท์โดยใช้แบบสำรวจที่มีความละเอียดน้อยกว่าและมีขนาดที่สั้นกว่าแบบสอญ.1 ดังนั้นแบบสอญ. 1 (โทรศัพท์) จึงอาจพิจารณาใช้การสำรวจต่อเนื่องวงรอบต่ำกว่า 1 ปี (Continuous Surveys) เช่น ใช้วงรอบสำรวจทุกๆ 6 เดือน ตามแนวทางการสำรวจทางโทรศัพท์ของสหรัฐอเมริกา เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรมที่มีความต่อเนื่อง (Smooth trend) และสามารถลดปัจจัยผันแปรตามฤดูกาล (Seasonal Variation) ลงได้ ตามคำแนะนำใน Manual on Victimization Surveys 2009 ของ UNODC (2010) โดยอาจสำรวจควบคู่ไปกับการสำรวจแบบสอญ. 1 ที่มีรายละเอียดการสำรวจที่ครบถ้วนมากกว่าแบบสอญ.1 (โทรศัพท์) ตามแนวทางการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมของสหรัฐอเมริกาก็ได้

4.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการกำหนดวงรอบในการสำรวจข้อมูลเฉพาะประเภทอาชญากรรม (สอญ. 2)

วัตถุประสงค์ของการสำรวจข้อมูลเฉพาะประเภทอาชญากรรม (สอญ. 2) นั้น จะมีความแตกต่างจากการสำรวจด้วยแบบสอญ.1 และสอญ.1 (โทรศัพท์) เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักไม่ได้ต้องการข้อมูลโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน แต่ต้องการข้อมูลลักษณะหรือรูปแบบการเกิดเหตุอาชญากรรมในรายละเอียด เช่น ลักษณะการก่อเหตุ สาเหตุให้เกิดอาชญากรรม สถานที่เกิดเหตุ ช่วงเวลาเกิดเหตุ ความเสียหายที่ได้รับ เป็นต้น ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีความละเอียดสูง

ดังนั้นวงรอบการสำรวจที่เหมาะสมจึงควรเป็นการสำรวจแบบไม่มีวงรอบ (Irregular Surveys) ตามคำแนะนำใน Manual on Victimization Surveys 2009 ของ UNODC (2010) เนื่องจากการสำรวจนี้ไม่ได้มีเป้าหมายในการนำข้อมูลมาจัดทำเป็นแนวโน้มอาชญากรรม (Crime Trend) และเป็นการสำรวจที่เป็นลักษณะของการสำรวจเพิ่มเติม (Supplement survey) เพื่อให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเท่านั้น ทางสกธ.หรือหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ อาจพิจารณานำแบบสำรวจนี้ขึ้นมาสำรวจเมื่อมีคำถามเชิงนโยบายที่จำเป็นจะต้องใช้ข้อมูลเฉพาะในแต่ละด้านอาชญากรรมในการตอบคำถามเป็นรายกรณีไป

บทที่ 5
ระเบียบวิธีการสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

5.1 การกำหนดประชากรเป้าหมาย (Target Population)

ประชากรเป้าหมาย (Target Population) หมายถึง กลุ่มประชากรที่ต้องการทำการศึกษา ประเด็นสำคัญในการกำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย ได้แก่

1) การกำหนดเกณฑ์คัดเลือก (Eligibility Criteria) ประกอบด้วย เกณฑ์การคัดเข้า (Inclusion Criteria) และเกณฑ์คัดออก (Exclusion Criteria) แนวทางการกำหนดเกณฑ์ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นสำคัญ โดยควรกำหนดและให้คำจำกัดความที่ชัดเจนว่า หมายถึงใคร มีลักษณะอย่างไร มีขอบเขตเพียงใด ซึ่งการกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกที่ดีจะทำให้กลุ่มประชากรเป้าหมายเป็นตัวแทนที่ดีของกลุ่มประชากรทั้งหมด

2) การคำนวณขนาดตัวอย่าง (Sample Calculation) ควรมีขนาดพอเหมาะ ไม่มากและไม่น้อยเกินไป เพียงพอที่จะอนุมานถึงประชากรทั้งหมดได้ และต้องไม่มากเกินไปจนทำให้ต้องใช้เวลาและงบประมาณที่มากเกินความจำเป็น ซึ่งอาจจะทำให้เกิดอุปสรรคในการทำการศึกษาวิจัยได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดแต่ให้ได้ผลที่น่าเชื่อถือมากที่สุด ซึ่งในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง นอกจากพิจารณาจากผลการคำนวณแล้วยังคงต้องพิจารณาประเด็นอื่นๆ ประกอบกัน ได้แก่

ก. ธรรมชาติของประชากร (Nature of population) ถ้าประชากรที่ศึกษามีความคล้ายคลึงกัน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างก็ไม่จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่ แต่ถ้าประชากรที่ศึกษามีความแตกต่างกันมากกลุ่มตัวอย่างต้องมีขนาดใหญ่

ข. ลักษณะของเรื่องที่วิจัย การวิจัยบางประเภทไม่จำเป็นต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก เช่น การวิจัยเชิงทดลอง การใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากจะทำให้ยากต่อการควบคุมสภาพการทดลอง การวิจัยโดยการสัมภาษณ์จะใช้กลุ่มตัวอย่างน้อยกว่าการใช้แบบสอบถามเป็นต้น

ค. เวลา และงบประมาณในการทำวิจัย ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมักจะแปรผันตามเวลาและงบประมาณ

ง. จำนวนตัวแปรที่ศึกษา ถ้าจำนวนตัวแปรมีมากจำนวนกลุ่มตัวอย่างจะต้องมีมากขึ้นเพื่อให้มีการกระจายตัวของกลุ่มตัวอย่างในทุกกลุ่มย่อย

วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างมี 3 วิธี ได้แก่

ก. การใช้เกณฑ์หรือการประมาณจากจำนวนประชากร ซึ่งเหมาะในกรณีที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

ข. การใช้สูตรคำนวณ สามารถนำมาใช้ได้ทั้งในกรณีที่ทราบและไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

ค. การใช้ตารางสำเร็จรูป จะนำมาใช้ได้ได้ในกรณีที่ทราบกรอบของประชากร

3) การกำหนดกรอบการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Frame) ดังรายละเอียดในหัวข้อ 5.2

หลักการสำคัญของการกำหนดประชากรเป้าหมาย คือ กลุ่มประชากรเป้าหมายต้องมีลักษณะเหมือนประชากรที่ต้องการทำการศึกษามากที่สุด เพื่อสามารถเป็นตัวแทน (Reprensentative) และสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปอ้างอิงหรือขยายผลได้ ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้คือ

1) เป็นตัวแทนที่ดีของกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษา มีลักษณะของกลุ่มประชากรครบถ้วน

2) มีขนาดพอเหมาะ คือ ไม่น้อยเกินไป ควรเพียงพอที่จะอนุมานถึงประชากรทั่วไป และมีจำนวนไม่มากเกินไปจนเป็นปัญหาในด้านเวลาและงบประมาณในการวิจัย

3) กลุ่มตัวอย่งต้องมีความเชื่อถือได้ คือทุกหน่วยของตัวอย่างควรได้รับการเก็บข้อมูลอย่างถูกต้องทางเทคนิคและถูกเลือกโดยไม่มีความลำเอียง

5.2 การกำหนดกรอบตัวอย่าง (Sample Frame)

การกำหนดกรอบการสุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ การสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และการสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling)

1) การสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) หมายถึง การเลือกตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงโอกาสที่จะถูกเลือกของประชากรในแต่ละหน่วย เป็นการสุ่มโดยความบังเอิญ (Accidental Sampling) แบบใช้โควต้า (Quata Sampling) หรือแบบเจาะจง (Pusposive Sampling) การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีนี้จะง่าย และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยเนื่องจากไม่ต้องทำกรอบบัญชีรายชื่อ แต่จะมีข้อเสีย คือ ตัวอย่างที่ถูกเลือกไม่สามารถประกันได้ว่าจะมีคุณสมบัติเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรเนื่องจากเป็นวิธีการเลือกที่มีความลำเอียง

สูงเมื่อเทียบกับการสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น นอกจากนี้การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีนี้จะทำให้ไม่สามารถหาค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในการเลือกกลุ่มตัวอย่างได้

2) การสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) หมายถึง การสุ่มตัวอย่างโดยคำนึงถึงโอกาสที่ทุกหน่วยประชากรจะถูกเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยที่สามารถประมาณค่าความน่าจะเป็นได้ เป็นการสุ่มตัวอย่างที่มีกรอบแนวทางชัดเจน (Sampling Frame) สามารถจำแนกได้ 5 วิธีดังนี้

ก. การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือ การสุ่มตัวอย่างที่ทุกหน่วยจะมีโอกาสที่ถูกสุ่มเท่ากัน ซึ่งเหมาะสำหรับกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษามีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งสามารถทำได้ 2 วิธี ได้แก่ โดยการจับฉลาก ซึ่งเหมาะกับประชากรขนาดเล็ก และการใช้ตารางเลขสุ่ม เป็นต้น

ข. การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic random sampling) หมายถึง การสุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยยึดช่วงห่างของลำดับที่ของประชากรเป็นเกณฑ์ในการเลือก การสุ่มโดยวิธีนี้ใช้ได้เฉพาะกรณีที่มีกรอบตัวอย่างของประชากรที่ชัดเจน สามารถนำมาจัดเรียงลำดับได้ เช่น รายชื่อของกลุ่มสมาชิกเรียงลำดับตามอายุ เป็นต้น

ค. การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีหลายลักษณะรวมกัน เหมาะสำหรับกรณีที่ประชากรที่ต้องการศึกษามีคุณลักษณะที่สนใจศึกษาแตกต่างกัน โดยมีหลักว่าประชากรที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันมีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด และประชากรที่อยู่ต่างกลุ่มกันมีความแตกต่างกันมากที่สุด หลังจากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างออกมาจากประชากรในแต่ละกลุ่ม ซึ่งจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย หรือแบบมีระบบก็ได้ให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนที่ต้องการ

ง. การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้ในกรณีที่ประชากรที่ต้องการศึกษามีความหลากหลาย โดยใน cluster เดียวกันจะมีความแตกต่างกัน แต่ในระหว่าง cluster จะมีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จึงเหมาะสำหรับการสุ่มตัวอย่างในประชากรที่มีขอบเขตกว้างขวาง ตัวแปรที่ใช้ในการแบ่งกลุ่ม ได้แก่ เขตการปกครอง ลักษณะทางภูมิศาสตร์ เป็นต้น

จ. การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) หมายถึง การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มตั้งแต่ 3 ขั้นตอนขึ้นไป โดยในการสุ่มแต่ละขั้นตอนจะใช้วิธีการสุ่มใดๆ ก็ได้ ตามลักษณะของหน่วยตัวอย่างในแต่ละขั้นตอน

การกำหนดกรอบการสุ่มตัวอย่างที่แนะนำ คือ การสุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น เนื่องจากสามารถนำมาเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากร (Population) ที่ต้องการศึกษาได้ โดยทั่วไปกรอบของการสุ่มสามารถกำหนดได้จากสำมะโนประชากร ภูมิประเทศ บัญชีรายชื่อสมาชิก บัญชีรายชื่อในระบบฐานคอมพิวเตอร์ เป็นต้น โดยที่กรอบของการสุ่ม (Frame) ควรประกอบด้วยขอบเขตของสถานที่ทางภูมิศาสตร์ เนื้อหาความคลอบคลุม และระยะเวลาในการดำเนินการ Wright & Tsao ได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมว่า กรอบการสุ่มควรประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานทางประชากรด้วย

ความครอบคลุมของการสุ่มตัวอย่าง (Frame Coverage) ความครอบคลุมของกลุ่มเป้าหมายที่นำมาศึกษาควรจะมีความใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษามากที่สุด ประเด็นที่จะต้องพิจารณาในการกำหนดความครอบคลุมของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ความคุ้มค่าคุ้มทุน (Cost) ความแปรปรวนของบัญชีรายชื่อของประชากรที่ต้องการสุ่ม ซึ่งมีความผันผวนไม่แน่นอน เช่น มีการลบหรือเพิ่มชื่อออกจากบัญชีบ่อยๆ หรือกรณีที่กลุ่มตัวอย่างที่อยู่จริงไม่ตรงกับบัญชีที่มีอยู่ เป็นต้น นั่นหมายถึงรายชื่อของกลุ่มประชากรที่นำมาสุ่มควรเป็นรายชื่อที่เป็นปัจจุบัน อย่างไรก็ตามในปัจจุบันก็ยังไม่มีรูปแบบของการกำหนดกรอบการสุ่มตัวอย่างที่สมบูรณ์ ในแต่ละวิธีล้วนมีความลำเอียง (Biased) รวมทั้งต้องคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

Coverage error ในทางสถิติที่เกิดจากการกำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่าง ส่วนมากเกิดจากการประมาณการกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษาผิดพลาด (population estimate) เพราะกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสุ่มไม่มีการตอบสนองกลับ

Over coverage เกิดได้จากการที่กลุ่มประชากรเป้าหมายได้ปรากฏอยู่ในหลายบัญชีรายชื่อ หรือหลายกลุ่ม เช่น งานวิจัยที่ต้องการสำรวจข้อมูลการสุ่มจากเบอร์โทรศัพท์ ซึ่งพบว่าหนึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้โทรศัพท์หลายเบอร์

Under coverage เกิดได้จากการที่กลุ่มที่มีรายชื่ออยู่ไม่ได้มีอยู่จริง เช่น ในกรณีที่ทำการสำรวจข้อมูลจากเบอร์โทรศัพท์ โดยที่เบอร์โทรศัพท์บางเบอร์ไม่ได้มีการใช้งาน เป็นต้น

5.3 ทางเลือกในการสุ่มตัวอย่างตามแนวทางมาตรฐานสากล

UNODC (2010) ได้แนะนำกระบวนการสุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมเอาไว้ใน Manual on Victimization Surveys 2009 ประกอบไปด้วยสามขั้นตอนสำคัญ คือ ขั้นตอนการกำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย (Target Population) ขั้นตอนการกำหนดกรอบตัวอย่าง (Sample frame) และขั้นตอนการออกแบบวิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sample design) โดยในขั้นตอนแรก กลุ่มประชากรเป้าหมายจะต้องถูกกำหนด

ตามเป้าหมายของการสำรวจหรือตามความต้องการข้อมูลของหน่วยงานผู้ใช้ข้อมูล ซึ่งโดยทั่วไปกลุ่มประชากรเป้าหมายควรจะเป็นกลุ่มที่มีโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมแต่ละประเภท ทั้งนี้อาจมีการกำหนดกลุ่มประชากรย่อย (Sub-population) สำหรับการสุ่มตัวอย่างได้ ในกรณีที่ต้องการข้อมูลอัตราความชุกอาชญากรรม (Prevalence rate) ของประชากรบางกลุ่ม หรือต้องการเพิ่มโอกาสในการสำรวจให้เจอเหยื่ออาชญากรรมบางประเภทที่อัตราการเกิดต่ำ อย่างไรก็ตามกลุ่มประชากรเป้าหมายที่กำหนดขึ้นอาจประกอบไปด้วยกลุ่มย่อย (Sub-group) บางกลุ่มที่มีความยุ่งยากในการสำรวจ จึงจำเป็นต้องตัดออกจากกลุ่มประชากรเป้าหมาย เช่น กลุ่มคนไร้บ้าน บุคคลในความดูแลของสถาบัน เป็นต้น ซึ่งบางกลุ่มเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมบางประเภท ทำให้ผลการสำรวจอาจไม่สะท้อนข้อเท็จจริงได้ ดังนั้นจึงอาจต้องมีการทำโครงการสำรวจแยกต่างหากสำหรับกลุ่มคนเหล่านี้โดยเฉพาะหรืออาจใช้วิธีสำรวจแบบใช้ตัวแทน (proxies) เพื่อให้ผลการสำรวจมีความครอบคลุมและสะท้อนความเป็นจริงมากที่สุด

หลังจากกำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมายแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการกำหนดกรอบตัวอย่าง (Sample Frame) หรือรายชื่อประชากรที่ลงทะเบียนเอาไว้ เพื่อนำไปใช้สุ่มตัวอย่าง เช่น รายชื่อในที่อยู่ไปรษณีย์ รายชื่อที่ลงทะเบียนกับการไฟฟ้า รายชื่อตามทะเบียนเกิด เป็นต้น ซึ่งโดยทั่วไปแล้วกรอบตัวอย่างที่มีอยู่มักจะไม่ตรงกับประชากรเป้าหมายที่กำหนดเอาไว้อย่างสมบูรณ์ กล่าวคือกรอบตัวอย่างอาจมีตัวอย่างบางกลุ่มที่ไม่อยู่ในประชากรเป้าหมาย (Over-coverage) หรืออาจไม่ครอบคลุมกลุ่มประชากรเป้าหมายทั้งหมด (Under-coverage) ทำให้เกิดปัญหาในการสำรวจ ดังนั้น จึงอาจต้องมีการใช้กรอบตัวอย่างหลายๆชุดประกอบกันสำหรับการสุ่มตัวอย่าง หรืออาจใช้วิธีเก็บข้อมูลหลายๆวิธีประกอบกัน เช่น สัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ร่วมกันสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เพื่อให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรเป้าหมายมากที่สุด อย่างไรก็ตามการสุ่มตัวอย่างที่ใช้กรอบตัวอย่างและวิธีการสำรวจหลายวิธีนั้นจะต้องมีการวิเคราะห์ค่าความคลาดเคลื่อนของแต่ละวิธีในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย

ขั้นตอนสุดท้ายคือการกำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับกรอบตัวอย่างที่มี ซึ่งตามหลักทฤษฎีทางสถิติแล้ว การสุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมให้ได้ค่าประมาณการที่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ จะต้องเป็นการสุ่มตามหลักความน่าจะเป็น (Probabilistic sampling) เช่น การสุ่มอย่างง่าย (Simple sampling) หรือ การสุ่มอย่างเป็นระบบ (Systematic sampling) เป็นต้น อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติแล้วการสุ่มด้วยวิธีทั้งสองนี้ อาจทำให้เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณได้ในกรณีที่สุ่มความน่าจะเป็นแล้วได้กลุ่มตัวอย่างกระจัดกระจายไปตามพื้นที่ต่างๆ ทำให้เกิดความยุ่งยากในการสำรวจ ดังนั้นการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจึงนิยมใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Multistage stratifies sampling) หรือการสุ่มโดยมีการกำหนดชั้นภูมิ (Stratum)

สำหรับจัดแบ่งประชากร โดยอาจใช้ภูมิภาคในชั้นภูมิ (Stratum) และมีจังหวัดเป็นหน่วยตัวอย่างชั้นที่หนึ่ง จากนั้นจึงทำการสุ่มเลือกจังหวัด แล้วกำหนดให้ครัวเรือนในจังหวัดที่ถูกสุ่มเป็นหน่วยตัวอย่างสำหรับการสุ่มต่อไป เป็นต้น ซึ่งวิธีนี้จะช่วยลดปัญหาตัวอย่างที่ถูกสุ่มขึ้นอยู่ห่างไกลได้ นอกจากนี้การสำรวจทางโทรศัพท์ก็สามารถเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยให้ประหยัดงบประมาณในการสำรวจได้ โดยไม่ต้องลดความแม่นยำหรือลดขนาดของการสำรวจลง

การสุ่มตัวอย่างในลักษณะที่ไม่เป็นไปตามความน่าจะเป็น (Non-probabilistic sampling) แม้ว่าจะไม่สามารถประมาณการผลสำรวจที่เป็นตัวแทนของประชากรได้ แต่การสุ่มตัวอย่างลักษณะนี้อาจมีความเหมาะสมในบางกรณี โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องการสำรวจกลุ่มประชากรเฉพาะ เช่น ต้องการสำรวจกลุ่มผู้หญิงอายุ 16-30 ปี สำหรับอาชญากรรมทางเพศ เป็นต้น โดยอาจใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างได้หลายวิธีเพื่อวัตถุประสงค์นี้ เช่น การสุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball sampling) หรือการสุ่มโดยเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เข้าเงื่อนไขคุณสมบัติประชากรที่ต้องการจำนวนหนึ่ง หลังจากเก็บข้อมูลแล้วก็ให้กลุ่มตัวอย่างนั้นระบุคนรู้จักที่มีคุณสมบัติสามารถเป็นกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนหนึ่งแล้วไปสำรวจกลุ่มตัวอย่างเหล่านั้น ทำเช่นนี้ไปจนขนาดกลุ่มตัวอย่างมีขนาดที่เหมาะสม เป็นต้น

สำหรับการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (sample size) ให้มีความเหมาะสมนั้น ต้องมีการคำนึงถึงค่าคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ประเภทการสุ่มตัวอย่าง งบประมาณ และปัจจัยอื่นๆ ประกอบกัน นอกจากนี้ในการสุ่มตัวอย่างจริงควรใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่มีลักษณะเป็น generalized sample selection software เช่น Generalized Sampling System (GSAM) ของแคนาดา หรือ MICROSTRATE ของ Eurostat เนื่องจากโปรแกรมลักษณะนี้มีค่าความคาดเคลื่อนที่ต่ำ

5.4 ปัจจัยและหลักคิดที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งของการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ซึ่งทาง UNODC (2010) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการพิจารณากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเอาไว้ใน Manual on Victimization Surveys 2009 เพื่อให้ประเทศต่างๆ สามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างบนฐานของหลักคิดลักษณะเดียวกัน จนได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับประเทศของตนและถูกต้องตามมาตรฐานสากลของการสำรวจ ดังนั้นในบทนี้จะมีการทบทวนวรรณกรรมในส่วนของปัจจัยและหลักคิดที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามคำแนะนำของ UNODC (2010) เพื่อใช้ประกอบสำหรับการจัดทำข้อเสนอแนะในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมของประเทศไทย

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมมีลักษณะที่แตกต่างจากการสำรวจข้อมูลแบบอื่นๆ เนื่องจากอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ที่พบเจอได้ยาก ในการสำรวจจึงมักพบบางส่วนของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้นที่ประสบ

เหตุอาชญากรรม ดังนั้นโดยทั่วไปแล้วขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการสำรวจอาชญากรรมจึงต้องมีขนาดใหญ่ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการสำรวจได้ อย่างไรก็ตาม ขนาดที่แน่นอนของกลุ่มตัวอย่างจะต้องถูกกำหนดโดยคำนึงถึงหลายปัจจัยด้วยกัน โดยปัจจัยหลักที่สำคัญตามคำแนะนำของ UNODC (2010) นั้น ประกอบไปด้วย

1) เป้าหมายของการสำรวจ (Survey Goals)

เป้าหมายของการสำรวจเป็นปัจจัยหนึ่งต้องพิจารณาในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง การสำรวจอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นการสำรวจความคิดเห็น เช่น ความคิดเห็นต่อกระบวนการยุติธรรม หรือความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรม เป็นต้น โดยทั่วไปจะมีขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เล็กกว่าการสำรวจเพื่อวัตถุประสงค์อื่น เนื่องจากการสำรวจลักษณะนี้ประชาชนทุกคนสามารถให้ข้อมูลที่ต้องการได้ ในขณะที่การสำรวจเพื่อให้ได้ข้อมูลอัตราการประสบเหตุอาชญากรรมจะต้องมีกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ เนื่องจากอาชญากรรมเป็นเหตุการณ์ที่มีโอกาสพบเจอต่ำ การสำรวจให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือจึงต้องกำหนดกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่กว่าการสำรวจความคิดเห็นต่ออาชญากรรม นอกจากนี้ในการสำรวจอาชญากรรมทางเพศก็ควรมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างให้มากกว่าการสำรวจอาชญากรรมทั่วไป เนื่องจากอาชญากรรมทางเพศเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ยาก และผู้ให้ข้อมูลบางส่วนอาจไม่สะดวกใจให้ข้อมูล ทำให้โอกาสพบเจออาชญากรรมลักษณะนี้ในการสำรวจต่ำกว่าอาชญากรรมประเภทอื่นๆ

หากเป้าหมายของการสำรวจครอบคลุมการสำรวจกลุ่มประชากรย่อย (Subpopulation) เช่น กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ชนกลุ่มน้อย ฯลฯ ก็ต้องมีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้ใหญ่กว่าปกติด้วยเช่นกัน เพื่อให้สามารถครอบคลุมการสำรวจประชากรกลุ่มนี้ และหากเป้าหมายของการสำรวจต้องการข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของอาชญากรรม ลักษณะของเหยื่อ หรือตัวแปรอื่นๆ เพื่อการทำนายอาชญากรรมในเชิงสถิติก็ต้องมีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้ใหญ่กว่าการสำรวจอัตราการเกิดอาชญากรรมทั่วไปด้วย นอกจากนี้หากการสำรวจมีความต้องการสำรวจแนวโน้มหรือการเปลี่ยนอาชญากรรมแบบปีต่อปี (Year-to-Year Change) ก็ควรจะต้องกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้ใหญ่กว่าการสำรวจข้อมูลลักษณะของอาชญากรรม

2) ทรัพยากรหรืองบประมาณสำรวจที่มี (Available Resources)

งบประมาณในการจัดทำการสำรวจเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง หากงบประมาณในการสำรวจมีมากเพียงพอ หน่วยงานสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจให้กว้างและครอบคลุมวัตถุประสงค์หลายประการในการสำรวจได้ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วหน่วยงานจะต้องกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้สามารถตอบโจทย์วัตถุประสงค์หลักได้ดีที่สุดและสมเหตุสมผล สามารถดำเนินการได้จริงตามงบประมาณที่มีอยู่

3) การออกแบบวิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sample Design)

การออกแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างส่งผลกระทบต่อทั้งความแม่นยำของผลการสำรวจและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมโดยตรง โดยการสำรวจแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Multistage Stratified Samples) แม้ว่าจะทำให้สามารถประหยัดงบประมาณในการเดินทางสำรวจได้ แต่ผลการสำรวจจะมีค่าความแปรปรวน (Variance) ที่สูงกว่าการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Samples) ดังนั้นเพื่อให้ความแม่นยำในการสำรวจเทียบเท่ากับการสุ่มด้วยวิธีการอย่างง่าย การสุ่มแบบหลายชั้นภูมิจึงต้องมีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้ใหญ่กว่าการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีอย่างง่าย

4) ความเที่ยงตรงของข้อมูลที่ต้องการ (Desire Precision of Estimates)

ความเที่ยงตรงของข้อมูลที่หน่วยงานหรือผู้ใช้ข้อมูลยอมรับได้ เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่างเช่น หากวัตถุประสงค์ของการสำรวจคือการประมาณการเปลี่ยนแปลงแบบปีต่อปีของอัตราการประสบเหตุอาชญากรรม หน่วยงานจะต้องระบุให้ได้ว่าระดับนัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงว่าจะต้องเป็นเท่าใดจึงจะถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงของประชากรที่แท้จริง เพื่อนำระดับนัยสำคัญดังกล่าวที่ยอมรับได้ไปกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมต่อไป

5) อัตราการให้ข้อมูลคาดการณ์ (Anticipate Response Rate)

อัตราการให้ข้อมูลคาดการณ์ หมายถึงโอกาสที่กลุ่มตัวอย่างจะยินยอมให้ข้อมูลในการสำรวจ หากอัตราการให้ข้อมูลคาดการณ์อยู่ในระดับที่สูง ก็อาจสามารถกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้เล็กกว่ากรณีที่อัตราการให้ข้อมูลคาดการณ์ต่ำได้ เนื่องจากจะทำให้ได้จำนวนชุดข้อมูลที่สมบูรณ์ใกล้เคียงกัน แต่ประหยัดงบประมาณมากกว่า โดยการคำนวณเพื่อหาอัตราการให้ข้อมูลคาดการณ์สามารถทำได้หลายวิธี ทั้งการคำนวณจากข้อมูลการสำรวจในโครงการนำร่อง (Pilot project) ประสบการณ์ในการสำรวจครั้งก่อนหน้า หรือประสบการณ์ในการสำรวจอื่นที่มีลักษณะที่คล้ายกัน

6) อัตราการตกเป็นเหยื่อคาดการณ์ (Anticipate Victimization Rate)

อัตราการตกเป็นเหยื่อคาดการณ์ หมายถึงโอกาสที่ประชาชนคนหนึ่งจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งอัตราการตกเป็นเหยื่อคาดการณ์เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สุดในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง หากอัตราการตกเป็นเหยื่อคาดการณ์อยู่ในระดับต่ำ หรือวัตถุประสงค์ของการสำรวจมุ่งเป้าไปที่การสำรวจอาชญากรรมแต่ละประเภทไม่ใช่การสำรวจอาชญากรรมในภาพรวม ก็ควรจะต้องกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้ใหญ่กว่ากรณีที่อัตราการตกเป็นเหยื่อคาดการณ์อยู่ในระดับสูง หรือต้องการสำรวจอาชญากรรมในภาพรวม โดยทั่วไปแล้ว อาชญากรรมที่

เกี่ยวกับเพศจะมีอัตราการตกเป็นเหยื่อคาดการณ์ที่ต่ำกว่าอาชญากรรมอื่นๆ ทำให้ต้องกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

นอกจากนี้ ช่วงระยะเวลาอ้างอิง (Reference period) ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่ออัตราการตกเป็นเหยื่อคาดการณ์ด้วยเช่นกัน เช่น อัตราการตกเป็นเหยื่อคาดการณ์ ในช่วงเวลา 6 เดือนย่อมต่ำกว่า ในช่วงเวลา 1 ปี ดังนั้นยิ่งช่วงระยะเวลาอ้างอิงสั้นเท่าใด การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างก็ต้องใหญ่มากขึ้นตามไปด้วยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือทางสถิติ

7) ความต้องการในการประมาณกลุ่มประชากรย่อย (Subpopulation Estimates)

หากหน่วยงานกำหนดวัตถุประสงค์ของการสำรวจว่าต้องการสำรวจอาชญากรรมในกลุ่มประชากรย่อย (Subpopulation) เช่น ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ กลุ่มชาติพันธ์ ฯลฯ หน่วยงานอาจต้องเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างขึ้น หรือทำการ Oversample เฉพาะกลุ่มประชากรย่อยที่สนใจ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยที่ต้นทุนในการสำรวจไม่สูงมากนัก

8) ความต้องการในการประมาณตัวแปรสำคัญ (Key Variable Yield)

หากหน่วยงานได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการสำรวจว่าต้องการให้ได้ข้อมูลสำหรับจัดทำตัวแปรสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเกิดเหตุอาชญากรรม ในขั้นตอนการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างก็ต้องนำปัจจัยเหล่านี้ขึ้นมาพิจารณาด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้ออกแบบแบบสอบถามจะต้องพิจารณาถึงความยาวของแบบสอบถามด้วย กล่าวคือ หากมีการกำหนดตัวแปรสำคัญมากเกินไปก็จะส่งผลให้แบบสอบถามมีขนาดยาว ทำให้อัตราการให้ข้อมูลคาดการณ์ต่ำลงไปด้วย ส่งผลให้ต้องมีการเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ขนาดแบบสอบถามที่ยาวเกินไปก็จะส่งผลให้ต้นทุนในการสำรวจสูงขึ้นในภาพรวมด้วย

9) อัตราการสูญเสียตัวอย่างคาดการณ์ กรณีสำรวจต่อเนื่อง (Anticipate Sample Loss for Panel Surveys)

ในกรณีที่การสำรวจอาชญากรรมมีลักษณะเป็นการต่อเนื่อง (Panel Survey) คือมีการสำรวจกลุ่มตัวอย่างเดิมซ้ำกันในแต่ละรอบการสำรวจ อาจมีผู้ให้ข้อมูลบางกลุ่มที่ปฏิเสธหรือไม่สะดวกให้ข้อมูลซ้ำในเวลาต่อมา ทำให้เกิดการสูญเสียตัวอย่างขึ้น ดังนั้นในการสำรวจครั้งแรกจึงมีต้องกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้สูงเพื่อให้ในการสำรวจครั้งต่อๆไป มีขนาดตัวอย่างที่ใหญ่พอแม้จะมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลในครั้งที่ 2 และครั้งต่อๆไป หน่วยงานอาจใช้วิธีการประมาณหาอัตราการสูญเสียตัวอย่างคาดการณ์ (Anticipate

Sample Loss Rate) จากโครงการสำรวจนำร่อง หรือประสบการณ์การสำรวจที่ผ่านมา เพื่อประกอบการตัดสินใจในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

10) ความต้องการในการสุ่มเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Oversampling)

ในกรณีที่หน่วยงานต้องการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมในประชากรกลุ่มย่อย (Subpopulation) ซึ่งส่วนมากจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่คิดเป็นสัดส่วนที่ต่ำเมื่อเทียบกับขนาดของประชากร การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงกลุ่มประชากรย่อย จึงอาจทำให้ได้ข้อมูลในส่วนนี้น้อยเกินกว่าจะทำการวิเคราะห์ทางสถิติได้ ในขั้นตอนของการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจึงอาจใช้กำหนดให้มีการ Oversampling ในกลุ่มประชากรเหล่านี้ เพื่อให้ได้จำนวนข้อมูลที่ต้องการ แล้วทำการปรับข้อมูลด้วยวิธีการถ่วงน้ำหนักเพื่อให้ข้อมูลการสำรวจสามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้มากที่สุด

สิ่งสำคัญในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างคือ หน่วยงานผู้ทำการสำรวจจะต้องตระหนักว่า ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละขนาดมีความเหมาะสมกับเป้าหมายของการสำรวจ ลักษณะของการสำรวจ ลักษณะอาชญากรรม และระดับของงบประมาณที่ต่างกัน ในหลายกรณีหน่วยงานมักพบว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับเป้าหมายและลักษณะการสำรวจที่กำลังจะจัดทำขึ้นนั้น ไม่สามารถดำเนินการได้จริงภายใต้งบประมาณที่มีอยู่ หน่วยงานจึงอาจต้องมีการทบทวนว่าจะปรับขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างไร เช่น ปรับลดขนาดกลุ่มตัวอย่างลงตามกรอบงบประมาณ แต่ความน่าเชื่อถือของข้อมูลจะลดลง หรือ อาจปรับวัตถุประสงค์ของการสำรวจใหม่ให้สอดคล้องกับกรอบงบประมาณและขนาดตัวอย่างที่สามารถจัดทำได้จริง

5.5 ข้อเสนอแนะต่อวิธีการสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับประเทศไทย

5.5.1 การสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการสำรวจแบบสอญ. 1

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยมีนัยยะของคำหรือข้อความที่เกี่ยวข้องกับการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) หมายถึง บางหน่วยของประชากรที่นำมาศึกษาแทนประชากรเป้าหมายในงานวิจัยนั้น ๆ อันเนื่องจากมีข้อจำกัดในการดำเนินการวิจัย แต่จะต้องมีความเป็นตัวแทนที่ดี และมีขนาดที่เหมาะสม

การกำหนดขนาดตัวอย่างให้มีความเหมาะสม (Optimal sample size)

การกำหนดขนาดตัวอย่าง ไม่จำเป็นต้องมีตัวอย่างขนาดใหญ่ เพราะตัวอย่างขนาดที่ใหญ่อาจทำให้ความถูกต้องและความแม่นยำของค่าประมาณลดลง การสำรวจที่ใช้ตัวอย่างขนาดใหญ่แต่กำหนดแผนการสุ่มตัวอย่าง (Sample design) ไม่เหมาะสม ขาดการควบคุมคุณภาพของงานสนาม (Quality Control) อาจทำให้ผลการ

สำรวจมีความถูกต้องและความน่าเชื่อถือน้อยกว่าการสำรวจที่ใช้ขนาดตัวอย่างขนาดเล็กแต่มีการกำหนดแผนสุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมและมีการควบคุมคุณภาพการเก็บข้อมูล ดังนั้นการกำหนดขนาดตัวอย่างเพื่อให้ได้จำนวนหน่วยตัวอย่างที่มีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการเป็นตัวแทนของประชากรที่ทำการศึกษา จำเป็นต้องนำปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องหลายปัจจัยมาพิจารณาร่วมกัน เช่น งบประมาณ (Budget) กำลังคน (Manpower) ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล (Period of time for field work) ลักษณะของประชากรที่ต้องการศึกษา (characteristic under study) ตัวพารามิเตอร์ (parameter) ที่ต้องการศึกษา และความถูกต้องของตัวประมาณในระดับความเชื่อมั่นที่กำหนด (level of confidence)

ประเด็นที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดขนาดตัวอย่าง

1) ประชากรที่ต้องการศึกษา โดยต้องกำหนดว่า ประชากรที่ต้องการศึกษาคือใคร ประชากรกลุ่มไหนที่ยกเว้น ไม่นับรวมในการสำรวจ พร้อมทั้งระบุพื้นที่และปีที่ทำการศึกษาให้ชัดเจน ทั้งนี้จะได้ทราบจำนวนประชากรทั้งสิ้นที่ต้องการศึกษา เพื่อจะได้สามารถกำหนดขนาดตัวอย่างได้ย่างถูกต้องและเหมาะสม

2) ระดับการนำเสนอของผลการสำรวจ การสำรวจในแต่ละครั้งต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าต้องการนำเสนอผลในระดับประเทศ หรือระดับภาค หรือระดับจังหวัด ระดับการนำเสนอผลการสำรวจด้วยตัวอย่างที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการกำหนดขนาดตัวอย่าง ถ้าแบ่งประชากรกลุ่มย่อยออกเป็นหลายกลุ่ม จะทำให้ตัวอย่างมีขนาดใหญ่ขึ้น เนื่องจากการคำนวณขนาดตัวอย่างจะคำนวณเป็นอิสระกัน

3) พารามิเตอร์ที่ต้องการศึกษา (Parameter) ในการกำหนดขนาดตัวอย่างก็จะต้องนำ พารามิเตอร์ทุกตัวและลักษณะที่สนใจศึกษาที่สำคัญๆ มาคำนวณ ในการพิจารณาขนาดตัวอย่างให้พิจารณาจากขนาดตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ที่สุด (ถ้าเป็นไปได้) แต่ถ้าขนาดตัวอยางมีขนาดใหญมากเกินวิสัยที่จะปฏิบัติงานได้ ก็อาจจะพิจารณาจากขนาดตัวอยางที่มีขนาดใหญ่รองลงมา เป็นต้น และในการคำนวณขนาดตัวอยาง ควรนำพารามิเตอร์ทุกตัวมาใช้คำนวณขนาดตัวอย่าง โดยเลือกพิจารณาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมและเป็นไปได้มากที่สุด

การสุ่ม (Sampling) หมายถึง กระบวนการเลือก “ตัวอย่าง” จาก “ประชากร”เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนของประชากรในการให้ข้อมูล และสามารถใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นข้อมูลอ้างอิงสู่ประชากรได้อย่างสมเหตุสมผลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงภายนอกที่สูงขึ้น

การสุ่มตัวอย่าง หมายถึง วิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีความเป็นตัวแทนที่ดี โดยในการวิจัยนี้ จะดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการผสมผสานของวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่ายและวิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนประกอบกัน เพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะของประชากร

หลักการในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรในการนำมาศึกษาเพื่อให้การวิจัยมีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น มีหลักการในการปฏิบัติดังนี้

1) หน่วยกลุ่มตัวอย่างจะต้องได้รับการสุ่ม/เลือกอย่างมีระเบียบแบบแผนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน

2) หน่วยกลุ่มตัวอย่างจะได้รับการระบุและกำหนดความหมายได้อย่างถูกต้อง และชัดเจน

3) หน่วยกลุ่มตัวอย่างแต่ละหน่วยจะต้องเป็นอิสระซึ่งกันและกัน และหนึ่งหน่วยตัวอย่างจะมีโอกาสได้รับการสุ่มเข้าสู่กระบวนการวิจัยเพียงครั้งเดียว

4) หน่วยกลุ่มตัวอย่างใดที่ได้รับการสุ่ม/เลือกแล้วจะไม่สามารถสับเปลี่ยนกับผู้อื่นให้แทนตนเองได้ และใช้หน่วยกลุ่มตัวอย่างเดียวตลอดงานวิจัยเสร็จสิ้น

5) ใช้เทคนิควิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ถูกต้องและเหมาะสมกับการได้ข้อมูลในงานวิจัยอย่างถูกต้องครอบคลุมและครบถ้วน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling) เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่สมาชิกทุก ๆ หน่วยของประชากรมีโอกาสอย่างเท่าเทียมกันที่จะเป็นตัวแทนที่ดีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยข้อมูลที่รวบรวมแล้วนำมาทดสอบนัยสาคัญทางสถิติที่ใช้สถิติเชิงอ้างอิงแล้วผลการวิจัยสามารถอ้างอิงไปสู่ประชากรของการวิจัยได้ (Nachmias and, Nachmias ,1993 : 177-185)

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัย ที่จะต้องศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนั้น โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาจะต้องมีความเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรที่มีขนาดที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น มีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

1) สิ่งที่นำมาพิจารณาในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

การกำหนดขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมจะต้องคำนึงถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องหลายประการเพื่อให้ได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างมาใช้ในการตอบปัญหาการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีดังนี้

1.1) ขนาดของประชากรที่ศึกษา ว่ามีขอบเขตเพียงใดหรือจำนวนเท่าไรที่จะนำมาใช้ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2) ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ หรือระดับความเชื่อมั่นของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ถ้าในการสุ่มตัวอย่างยอมรับความคลาดเคลื่อน 0.05 (5 %) แล้วกลุ่มตัวอย่างจะมีระดับความเชื่อมั่นที่ 0.95 (95 %) เป็นต้น

1.3) ข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติที่ใช้ ในการเลือกใช้สถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการวิจัย จะมีการนาจานวนกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติแต่ละประเภทเพื่อให้เกิดความแม่นยำ และความถูกต้องของการใช้สถิติแต่ละประเภทด้วย

1.4) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างกัน จะทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีขนาดที่แตกต่างกัน ดังนี้

(1) การใช้แบบสอบถามทางไปรษณีย์ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีการส่งคืนกลับของแบบสอบถามค่อนข้างน้อย ดังนั้นอาจจะต้องมีการส่งแบบสอบถามให้มี จำนวนมากกว่าจานวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเพื่อให้ได้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับกลับคืนมาตามที่กำหนดไว้

(2) การสัมภาษณ์/การสังเกต เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ต้องใช้เวลานานในการเก็บรวบรวมข้อมูลของแต่ละบุคคล ดังนั้นจานวนกลุ่มตัวอย่างจะต้องพิจารณาตามความเหมาะสม ที่จะได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอที่จะตอบปัญหาการวิจัยได้อย่างครบถ้วนและชัดเจน

1.5) ประเภทของการวิจัยที่แตกต่างกัน มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีขนาดแตกต่างกัน อาทิ การวิจัยเชิงปริมาณ จะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ แต่ถ้าเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแล้วกลุ่มตัวอย่างไม่จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่ก็ได้ เพียงแต่คำนึงถึงความเพียงพอของข้อมูล

ในการวิจัยจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability sampling) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง 2 วิธีผสมผสานกัน ดังต่อไปนี้

(1) วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)

เป็นการสุ่มตัวอย่างจากหน่วยย่อยของประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยเปิดโอกาสให้หน่วยย่อยของประชากรทุกหน่วยมีสิทธิ์ได้รับการเลือกเท่า ๆ กันโดยใช้รายชื่อของประชากร และในกรณีนี้จะใช้วิธีการสุ่มโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์จากรายชื่อจนได้กลุ่มตัวอย่าง

(2) วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi stage Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างที่มีหลายขั้นตอน มีลักษณะคล้าย ๆ กับการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มที่มีหลายขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นกลุ่มใหญ่ที่สุดจนกระทั่งสิ้นสุดที่กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการตามความเหมาะสม ดังนั้นการสุ่มแบบหลายขั้นตอนในบางครั้งนักวิชาการจึงเรียกว่าการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มหลายชั้น (Multi stage Cluster Sampling) (May,1997 :18) หรือเป็นการสุ่มตัวอย่างที่ใช้หลากกลายวิธีการในการสุ่มเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรที่ซับซ้อนและมีความสอดคล้องกับความต้องการภายใต้เงื่อนไขที่จำกัด เป็นการสุ่มตัวอย่างประชากรโดยแบ่งประชากรออกเป็นลำดับชั้นต่าง ๆ แบบลดหลั่น เช่น ตำรวจภูธรในแต่ละภาค ตำรวจภูธรจังหวัด สถานีตำรวจย่อยของแต่ละจังหวัด และผู้ประสบเหตุที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจ เป็นต้น โดยทำการสุ่มประชากรจากหน่วยหรือสำดับชั้นที่ใหญ่ก่อน จากหน่วยที่สุ่มได้ก็ทำการสุ่มหน่วยที่มีลำดับใหญ่รองลงไปทีละชั้น ๆ จนถึงกลุ่มตัวอย่างในชั้นที่ต้องการ การสุ่มแบบนี้จึงมีลักษณะการกระจายเป็นร่างแหที่ขยายออกไปเรื่อย ๆ จนถึงหน่วยที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล ถ้าใช้การสุ่ม 3 ครั้ง เรียกว่า Three-stage sampling

ขั้นแรก (primary stage) เลือกกลุ่มของหน่วยตัวอย่างขึ้นมาจำนวนหนึ่ง กลุ่มของหน่วยตัวอย่างในขั้นแรก เรียกว่า หน่วยตัวอย่างขั้นแรก (primary sampling unit : PSU)

ขั้นที่สอง (secondary stage) จากกลุ่มของหน่วยตัวอย่างที่สุ่มเลือกมาได้ ในขั้นแรก เลือกหน่วยตัวอย่างจำนวนหนึ่ง ในขั้นที่สองและทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยตัวอย่างที่เลือกได้ในขั้นที่สอง กลุ่มของหน่วยตัวอย่างที่สุ่มเลือกมาในขั้นที้สอง เรียกว่า หน่วยตัวอยางขั้นที่สอง (secondary sampling unit : SSU)

ขั้นที่สาม (Third stage) จากกลุ่มของหน่วยตัวอย่างที่สุ่มเลือกมาได้ ในขั้นที่สอง เลือกหน่วยตัวอย่างจำนวนหนึ่ง ในขั้นที่สองและทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยตัวอย่างที่เลือกได้ในขั้นที่สาม กลุ่มของหน่วยตัวอย่างที่สุ่มเลือกมาในขั้นที่สอง เรียกว่า หน่วยตัวอยางขั้นที่สาม (Tertiary sampling unit : TSU)

แผนการสุ่ม/เลือกกลุ่มตัวอย่าง

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในประเทศไทยควรใช้พื้นที่ของภาคตำรวจเป็นจุดตั้งต้น เพราะตำรวจเป็นหน่วยงานที่รับแจ้งเหตุอาชญากรรมโดยตรงในพื้นที่และครอบคลุมทั้งประเทศ (พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของตำรวจ) นอกจากนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีการเก็บรวบรวมข้อมูลอาชญากรรมประเภทต่างๆไว้อย่างเป็นระบบ ครอบคลุมอาชญากรรมหลายประเภทในภาคต่างๆ จึงเหมาะสมในการนำผลการสำรวจมาเปรียบเทียบกับสถิติอาชญากรรมทางการของตำรวจ

การกำหนดวิธีการและสถานที่ในการสำรวจข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) ตามวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Three-stage Sampling สำหรับประเทศไทยนั้นควรกำหนดดังนี้

หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (Primary Sampling Unit: PSU) คือ จังหวัดตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการของตำรวจภูธรภาค 9 ภาค และกองบัญชาการตำรวจนครบาล รวมพื้นที่กองบัญชาการจำนวน 10 แห่ง โดยแต่ละตำรวจภูธรภาคควรเลือกจังหวัดมาอย่างน้อย 2 จังหวัดให้ครอบคลุมตัวแทนจังหวัดที่มีระดับการพัฒนาหรือระดับรายได้ทั้งที่อยู่ในระดับสูงและระดับต่ำ โดยอาจใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (Gross Province Product per capita) หรือดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Development Index) เป็นตัวชี้วัดระดับรายได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากดัชนีการพัฒนามนุษย์รายจังหวัดไม่ได้มีการจัดทำทุกปี จึงอาจไม่สามารถนำมาอ้างอิงสำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่มีวงรอบการสำรวจรายปีได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นการใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคนที่มีการจัดทำทุกปีจึงมีความเหมาะสมในการจำแนกกลุ่มจังหวัดมากกว่า (ดูภาคผนวก 3) ซึ่งการสุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมกลุ่มจังหวัดตามระดับการพัฒนานี้ จะทำให้การสำรวจครอบคลุมลักษณะทางอาชญากรรมที่แตกต่างในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้การสำรวจแต่ละครั้งอาจมีการคัดเลือกจังหวัดที่แตกต่างกันหรือจังหวัดเดิมก็ได้แล้วแต่วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ส่วนในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลซึ่งเป็นพื้นที่จังหวัดเดียวสามารถกำหนดการสุ่มพื้นที่กองบังคับการ 2-3 กองบังคับการ จาก 9 กองบังคับการ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random) ให้ทุกกองบังคับการมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน เนื่องจากมีสภาพพื้นที่เป็นเขตเมืองใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 5.1: รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง) จำแนกตามพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจของแบบสอญ.1

พื้นที่	รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง)
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 อย่างน้อย 313 ตัวอย่าง	ภ.จว.พระนครศรีอยุธยา ภ.จว.สระบุรี ภ.จว.สมุทรปราการ
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 อย่างน้อย 313 ตัวอย่าง	ภ.จว.ชลบุรี ภ.จว.ฉะเชิงเทรา ภ.จว.ตราด
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 อย่างน้อย 313 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครราชสีมา ภ.จว.สุรินทร์ ภ.จว.อำนาจเจริญ

พื้นที่	รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง)
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4 อย่างน้อย 313 ตัวอย่าง	ภ.จว.อุดรธานี ภ.จว.มหาสารคาม ภ.จว.นครพนม
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 อย่างน้อย 313 ตัวอย่าง	ภ.จว.เชียงใหม่ ภ.จว.ลำพูน ภ.จว.พะเยา
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6 อย่างน้อย 313 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครสวรรค์ ภ.จว.เพชรบูรณ์ ภ.จว.อุตรดิตถ์
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 อย่างน้อย 313 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครปฐม ภ.จว.กาญจนบุรี ภ.จว.สมุทรสงคราม
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 อย่างน้อย 313 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครศรีธรรมราช ภ.จว.ภูเก็ต ภ.จว.กระบี่
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 อย่างน้อย 313 ตัวอย่าง	ภ.จว.สงขลา ภ.จว.ตรัง ภ.จว.ยะลา
กองบัญชาการตำรวจนครบาล อย่างน้อย 313 ตัวอย่าง	บก.น.3 บก.น.5 บก.น.9
รวม อย่างน้อย 3,130 ตัวอย่าง	

หน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง (Secondary Sampling Unit: SSU) ใช้วิธีการวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อสถานีตำรวจภูธร (สภ.) ในจังหวัดตัวอย่าง หรือหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 3 สถานี โดยเลือกพื้นที่ในเขตเมือง 1 สภ. และ นอกเขตเมือง 2 สภ. กรณีการเก็บข้อมูลในกองบัญชาการตำรวจนครบาล (สน.) (กรุงเทพฯ) ควรเก็บข้อมูลในเขตสน.อย่างน้อย 2 แห่งต่อเขตพื้นที่กองบังคับการ

ตารางที่ 5.2: ตัวอย่างการกระจายของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1

กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1: สุ่มอย่างน้อยภาคละ 2 จังหวัด		กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 : สุ่มสถานีตำรวจอย่างน้อย 3 สภ. หรือ 2 สน.	กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 : สุ่มย่านชุมชน
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค	ภ.จว. พระนครศรีอยุธยา	สภ.พระนครศรีอยุธยา อย่างน้อย 35 ตัวอย่าง	ต.ประตูชัย อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1: สุ่มอย่างน้อยภาคละ 2 จังหวัด		กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 : สุ่มสถานีตำรวจอย่างน้อย 3 สภ. หรือ 2 สน.	กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 : สุ่มย่านชุมชน
1 อย่างน้อย 313 ตัวอย่าง	อย่างน้อย 105 ตัวอย่าง		ต.ตะเคียน อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.คลองสระบัว อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
		สภ.เสนา อย่างน้อย 35 ตัวอย่าง	ต.เสนา อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.เจ้าเจ็ด อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.บ้านแถว อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
		สภ.วังน้อย อย่างน้อย 35 ตัวอย่าง	ต.วังน้อย อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.ลำไทร อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.สนับทึบ อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
	ภ.จว.สระบุรี อย่างน้อย 105 ตัวอย่าง	สภ.เมืองสระบุรี อย่างน้อย 35 ตัวอย่าง	ต.ปากเพรียว อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.ดาวเรือง อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.นาโฉง อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
		สภ.หนองแค อย่างน้อย 35 ตัวอย่าง	ต.หนองแค อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.กุ่มหัก อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.คชสิทธิ์ อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
		สภ.หน้าพระลาน อย่างน้อย 35 ตัวอย่าง	ต.ขาดินพัฒนา อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.บ้านแก้ง อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1: สุ่มอย่างน้อยภาคละ 2 จังหวัด		กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 : สุ่มสถานีตำรวจอย่างน้อย 3 สภ. หรือ 2 สน.	กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 : สุ่มย่านชุมชน
			ต.ผึ้งรวง อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
	ภ.จว.สมุทรปราการ อย่างน้อย 105 ตัวอย่าง	สภ.เมืองสมุทรปราการ อย่างน้อย 35 ตัวอย่าง	ต.ปากน้ำ อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.สำโรงเหนือ อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.บางเมือง อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
		สภ.บางพลี อย่างน้อย 35 ตัวอย่าง	ต.บางพลีใหญ่ อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.บางแก้ว อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.บางปลา อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
		สภ.พระประแดง อย่างน้อย 35 ตัวอย่าง	ต.ตลาด อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.ทรงคนอง อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง
			ต.บางกระสอบ อย่างน้อย 12 ตัวอย่าง

หน่วยตัวอย่างขั้นที่สาม (Tertiary Sampling Unit: TSU) คือท้องถิ่น ตำบล หรือชุมชนที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจในแต่ละหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง โดยเมื่อได้ชุมชนแล้วให้เจ้าหน้าที่เลือกถนน หรือหมู่บ้าน หรือย่านชุมชนที่จะสำรวจในบริเวณดังกล่าว ให้ครอบคลุมทั้งในเขตที่อยู่อาศัยและเขตการค้า เพื่อให้สามารถสำรวจข้อมูลในพื้นที่ที่มีลักษณะทางกายภาพและลักษณะอาชญากรรมที่ต่างกันได้

เมื่อได้ท้องถิ่น ตำบล หรือชุมชนตัวอย่างในขั้นที่ 3 แล้วให้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างบ้าน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) โดยการจัดเรียงบ้านในพื้นที่เป้าหมาย แล้วสุ่มบ้าน 1 หลัง เว้นทีละ 5 หลังเพื่อเข้าไปสัมภาษณ์เก็บข้อมูล ในกรณีที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบ้านที่เป็นเป้าหมายได้ เช่น ไม่มีคนอยู่

บ้าน หรือ บ้านร้าง เป็นต้น ให้สุ่มตัวอย่างบ้าน จากบ้าน 1 ใน 5 หลังที่เว้นระยะห่าง เป็นตัวแทนของบ้านที่ไม่มีคนอยู่บ้าน หรือ บ้านร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเอาไว้ในแต่ละพื้นที่

การสุ่มตัวอย่างควรมีการกระจายกลุ่มตัวอย่างไปตามจังหวัดที่พัฒนามาก/น้อยต่างกัน เนื่องจากข้อมูลสถิติอาชญากรรมของตำรวจพบว่าจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ มีรายได้ต่อหัว (GPP per capita) สูง จะมีอาชญากรรมประเภทต่างๆ มากกว่าจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัว (GPP per capita) ต่ำ โดยอาจจำแนกจังหวัดออกเป็น 4 ประเภท คือจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำ ค่อนข้างต่ำ ค่อนข้างสูง และสูง จำแนกตามลำดับควอไทล์ (Quartile) กลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำคือจังหวัดที่อยู่ในควอไทล์ที่ 1 หรือกลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำกว่า 64,000 บาทต่อหัวต่อปี กลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวค่อนข้างต่ำคือจังหวัดที่อยู่ในควอไทล์ที่ 2 หรือกลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวตั้งแต่ 64,000 แต่ไม่ถึง 94,000 บาทต่อหัวต่อปี กลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวค่อนข้างสูงคือจังหวัดที่อยู่ในควอไทล์ที่ 3 หรือกลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวตั้งแต่ 94,000 แต่ไม่ถึง 161,000 บาทต่อหัว ต่อปี และ กลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวสูงคือจังหวัดที่อยู่ในควอไทล์ที่ 4 หรือกลุ่มจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวตั้งแต่ 161,000 ขึ้นไป ทั้งนี้ตัวเลขรายได้ต่อหัวที่ใช้ในการจำแนกกลุ่มจังหวัดข้างต้นอาจปรับเปลี่ยนโดยใช้ค่าควอไทล์ในปีที่ทำการสำรวจ (ดูภาคผนวก 3) สาเหตุที่ไม่ได้ใช้ข้อมูลสถิติจำนวนอาชญากรรมในภาพรวมเป็นเกณฑ์ในการเลือกจังหวัด เนื่องจากคดีอาญาส่วนใหญ่เป็นคดีความผิดต่อรัฐ เช่น ยาเสพติด ซึ่งจำนวนสถิติที่บันทึกอาจขึ้นกับความสามารถในการตรวจจับการกระทำผิดโดยไม่ได้เกี่ยวข้องกับโอกาสการตกเป็นเหยื่อของประชาชนโดยตรงซึ่งหากมีการนำสถิติอาญากรรมภาพรวมมาใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกจังหวังก็อาจจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้มาก

ทั้งนี้ในการสุ่มตัวอย่างสำหรับแบบสอญ.1 นั้น อาจพิจารณาเก็บข้อมูลสมาชิกครัวเรือนประกอบด้วย โดยสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากสมาชิกครัวเรือนที่เป็นผู้ตอบคำถาม เนื่องจากสำหรับประเทศไทยนั้น มีข้อจำกัดในการสำรวจอาชญากรรมที่ว่า โดยทั่วไปแล้วหน่วยงานจะดำเนินการสำรวจในช่วงเวลาทำงาน ทำให้พบเจอแต่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุติดบ้าน หรือกลุ่มแม่บ้านที่ไม่ได้ทำงาน ทำให้ข้อมูลที่สำรวจเกิดอคติได้จากลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่ไม่หลากหลาย นอกจากนี้อาชญากรรมเป็นเหตุการณ์ที่หาได้ยาก (Rare Event) จึงต้องทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ดังนั้นการสำรวจแบบครัวเรือนจะช่วยให้สามารถขยายกลุ่มประชากรได้ง่าย ทำให้เก็บข้อมูลได้จำนวนมากโดยประหยัดงบประมาณได้ในขณะเดียวกัน และในกรณีที่อาชญากรรมประเภทที่หาได้ยาก (rare case) ในการสำรวจภาคสนาม อาจจะไม่พบกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการหรือพบได้น้อยมาก การเพิ่มขนาดตัวอย่างจากจำนวนตัวอย่างขันต่ำให้มากขึ้น จะทำให้เพิ่มโอกาสในการพบกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการได้มากขึ้นเช่นกัน

การวิเคราะห์และรายงานผลการสำรวจควรนำเสนอข้อมูลที่ได้ในระดับบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม (individual level) เปรียบเทียบกับข้อมูลที่ตัวแทนครัวเรือนให้เกี่ยวกับอาชญากรรมที่สมาชิกครัวเรือนเคยประสบ ซึ่งการเก็บข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ จะเก็บข้อมูลอาชญากรรมทั้งที่เป็นรายบุคคล (individual) และข้อมูลอาชญากรรมในครัวเรือน (household) ด้วย

การสุ่มตัวอย่างข้อมูลสถิติทางอาชญากรรม สามารถใช้การเทียบสัดส่วนจำนวนตัวอย่างต่อประชากรของแต่ละประเทศ เพื่อนำตัวเลขมากำหนดช่วง (Range) ของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมได้ เช่น กรณีการศึกษาทางด้านอาชญากรรมในประเทศอังกฤษใช้ขนาดตัวอย่าง 42,000 ตัวอย่างจากประชากร 60 ล้านคน เมื่อเทียบสัดส่วนกับประชากรของไทย 70 ล้านคน ควรใช้ขนาดตัวอย่าง 49,000 คน

อย่างไรก็ตามการกำหนดขนาดตัวอย่างจะมีความหลากหลายเมื่อนำเอาข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยสนใจ เช่น เพศหญิง-ชาย มาเป็นข้อมูลสำคัญ การคำนวณหรือกำหนดขนาดตัวอย่างก็จะใช้สัดส่วนของเพศหญิง-ชาย มาเป็นองค์ประกอบในการกำหนดขนาดตัวอย่างด้วย

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจแบบสอญ. 1

เนื่องจากประชากรในการสำรวจแบบสอญ.1 นั้นไม่ทราบจำนวนที่แท้จริงเกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทต่างๆ และมีเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากไม่ได้แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากรแน่นอน (non-finite population) และไม่ทราบค่าสัดส่วนของประชากร โดยใช้สูตรในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของคอแครน (Cochran, 1977) ได้ดังนี้

$$n = \frac{Z^2}{4(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

Z = ค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่นหรือนัยสำคัญ

หากกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่า Z เท่ากับ 1.96 และ ในกรณีทั่วไปจะใช้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างที่ 5 % แต่ในกรณีของข้อมูลอาชญากรรมจะใช้ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างที่ 2 % เนื่องจากข้อมูลอาชญากรรมบางประเภทเป็นข้อมูลที่หาได้ยาก (rare case) จึงกำหนดให้ขนาดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็กกว่าปกติ ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม เท่ากับ

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.02)^2} = 2,401$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการสำรวจแบบสอญ.1 เท่ากับ 2,401 คน โดยเป็นขนาดตัวอย่างจำนวนน้อยที่สุดที่สามารถใช้ในการวิจัย อย่างไรก็ตาม เพื่อลดข้อผิดพลาดในกระบวนการสุ่มตัวอย่าง ควรกำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นอีกจำนวน 99 ตัวอย่าง ซึ่งจำนวนตัวอย่างที่จะใช้ทั้งหมด รวม 2,500 ตัวอย่าง โดยเฉลี่ยการเก็บข้อมูลไปตามเขตพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจใน 9 ภาคจังหวัด และ 1 กองบัญชาการ รวมทั้งหมด 10 กองบัญชาการ ๆ ละ 250 ตัวอย่าง

ในกรณีที่เก็บข้อมูลไม่ได้หรือผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (None-Response) ให้ปรับขนาดตัวอย่างโดยการเพิ่มขนาดตัวอย่างให้มีขนาดใหญ่ขึ้นตามสัดส่วนของผู้ตอบ โดยจากการทดลองเก็บข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) พบว่าวิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม สอญ.1 จะมีผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (None-Response) ประมาณร้อยละ 20 (Response ร้อยละ 80) ดังนั้น ขนาดตัวอย่างขั้นต่ำสุดจึงควรตัวอย่าง เท่ากับ 2,500 / 0.8 หรือ 3,125 ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3,125 ตัวอย่างเป็นเพียงตัวเลขขั้นต่ำซึ่งเป็นที่ยอมรับได้หากสามารถเก็บข้อมูลได้มากกว่าจำนวนขั้นต่ำก็จะส่งผลให้ผลการสำรวจมีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

5.5.2 การสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการสำรวจแบบสอญ. 1 (โทรศัพท์)

ในการสำรวจแบบสอญ. 1 (โทรศัพท์) ใช้ วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ผสมผสานกับวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เช่นเดียวกันกับการสำรวจแบบสอญ. 1(face to face) โดยการสำรวจทั้งสองแบบจะใช้กรอบในการสุ่มตัวอย่าง (Sampling frame) แบบเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการเปรียบข้อมูลระหว่างการสำรวจแบบสอญ. 1 (Face-to-Face) และการสำรวจแบบสอญ. 1 (โทรศัพท์) โดยการสุ่มตัวอย่างประชากรโดยแบ่งประชากรออกเป็นลำดับชั้นต่าง ๆ แบบลดหลั่น เช่น ตำรวจภูธรในแต่ละภาค (ทั้ง 9 ภาค และ 1 กองบัญชาการ) ตำรวจภูธรจังหวัด สถานีตำรวจย่อยของแต่ละจังหวัด และชุมชนในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจย่อยของแต่ละจังหวัด เป็นต้น โดยทำการสุ่มประชากรจากหน่วยหรือสำดับชั้นที่ใหญ่ก่อน จากหน่วยที่สุ่มได้ก็ทำการสุ่มหน่วยที่มีลำดับใหญ่รองลงไปทีละชั้น ๆ จนถึงกลุ่มตัวอย่างในชั้นที่ต้องการ การสุ่มแบบนี้จึงมีลักษณะการกระจายเป็นร่างแหที่ขยายออกไปเรื่อย ๆ จนถึงหน่วยที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การสุ่ม 3 ครั้ง เรียก Three-stage sampling

ขั้นแรก (Primary stage) เลือกกลุ่มของหน่วยตัวอย่างขึ้นมาจำนวนหนึ่ง กลุ่มของหน่วยตัวอย่างในขั้นแรก เรียกว่า หน่วยตัวอย่างขั้นแรก (Primary sampling unit : PSU) คือ ตำรวจภูธรจังหวัด โดยเลือกจังหวัดใหญ่ของแต่ละภาคตำรวจ และเลือกอีก 2 จังหวัด ในภาคตำรวจนั้น

ขั้นที่สอง (secondary stage) จากกลุ่มของหน่วยตัวอย่างทีสุ่มเลือกมาได้ในขั้นแรก เลือกหน่วยตัวอย่างจำนวนหนึ่งในขั้นที่สอง และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยตัวอย่างที่เลือกได้ในขั้นที่สอง กลุ่มของหน่วยตัวอย่างที่สุ่มเลือกมาในขั้นที้สอง เรียกว่า หน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง (secondary sampling unit : SSU) คือ สถานีตำรวจย่อยของแต่ละจังหวัด

ขั้นที่สาม (Third stage) จากกลุ่มของหน่วยตัวอย่างทีสุ่มเลือกมาได้ในขั้นที่สอง เลือกหน่วยตัวอย่างจำนวนหนึ่งในขั้นที่สอง และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยตัวอย่างที่เลือกได้ในขั้นที่สาม กลุ่มของหน่วยตัวอย่างที่สุ่มเลือกมาในขั้นที่สอง เรียกว่า หน่วยตัวอยางขั้นที่สาม (Tertiary sampling unit : TSU) คือ ชุมชนที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจย่อยของแต่ละจังหวัด

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากประชากรในการสำรวจแบบสอญ.1 (โทรศัพท์) นั้นเป็นบุคคลทั่วไปจึงมีจำนวนประชากรที่มากและไม่แน่นอน ซึ่งสามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากรแน่นอน (Infinite population) และไม่ทราบค่าสัดส่วนของประชากร โดยใช้สูตรในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของคอแครน (Cochran, 1977) ได้ดังนี้

$$n = \frac{Z^2}{4(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

Z = ค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่นหรือนัยสำคัญ

หากกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่า Z เท่ากับ 1.96 และหากต้องการให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างที่ 2 % นั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จึงเป็น

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.02)^2} = 2,401$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการสำรวจแบบสอญ.1 (โทรศัพท์) เท่ากับ 2,401 คน โดยเป็นขนาดตัวอย่างจำนวนน้อยที่สุดที่สามารถใช้ในการวิจัย อย่างไรก็ตาม เพื่อลดข้อผิดพลาดในกระบวนการสุ่มตัวอย่างควรกำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นอีกจำนวน 99 ตัวอย่าง ทำให้จำนวนตัวอย่างที่จะใช้ทั้งหมด รวม 2,500 ตัวอย่าง โดยเฉลี่ยการเก็บข้อมูลไปตามเขตพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจภูธรภาค 9 ภาค และกองบัญชาการตำรวจนครบาล รวมทั้งหมด 10 กองบัญชาการ ๆ ละ 250 ตัวอย่าง

ในกรณีที่เก็บข้อมูลไม่ได้หรือผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (None-Response) ให้ปรับขนาดตัวอย่างโดยการเพิ่มขนาดตัวอย่างให้มีขนาดใหญ่ขึ้นตามสัดส่วนของผู้ตอบ โดยจากการทดลองเก็บข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) พบว่า วิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามสอญ.1 (โทรศัพท์) จะมีผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (None-Response) ประมาณร้อยละ 40) Response ร้อยละ (60 ดังนั้นขนาดตัวอย่างขั้นต่ำสุดของวิธีการการสัมภาษณ์โดยใช้โทรศัพท์คือ 2500/0.6 เท่ากับ 4,167 ตัวอย่าง ทั้งนี้ตัวเลขการเก็บกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4,167 ตัวอย่างเป็นเพียงตัวเลขขั้นต่ำซึ่งเป็นที่ยอมรับได้หากสามารถเก็บข้อมูลได้มากกว่าจำนวนขั้นต่ำก็จะส่งผลให้ผลการสำรวจมีความน่าเชื่อมถือยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามในกรณีวิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามสอญ.1 (โทรศัพท์) จากการสำรวจภาคสนามพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอัตราการตอบปฏิเสธเป็นจำนวนมาก (เกินกว่า ร้อยละ 25) ซึ่งเป็นการบ่งชี้ว่าผลการสำรวจสอญ.1 ที่ได้จากวิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ อาจมีความน่าเชื่อถือต่ำกว่าวิธีการเก็บข้อมูลแบบอื่นๆ

แผนการสุ่ม/เลือกกลุ่มตัวอย่าง

หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (Primary Sampling Unit: PSU) คือ จังหวัดตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่กองบัญชาการตำรวจ 10 แห่ง โดยแต่ละภาคตำรวจควรเลือกจังหวัดมาอย่างน้อย 2 จังหวัดให้ครอบคลุมตัวแทนจังหวัดที่มีระดับการพัฒนาหรือระดับรายได้ทั้งที่อยู่ในระดับสูงและระดับต่ำ โดยอาจใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (Gross Province Product per capita) หรือดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Development Index) เป็นตัวชี้วัดระดับรายได้ เพื่อให้การสำรวจครอบคลุมลักษณะทางอาชญากรรมที่แตกต่างในแต่ละพื้นที่ (ดูภาคผนวก 3) ซึ่งการสำรวจแต่ละครั้งอาจมีการคัดเลือกจังหวัดที่แตกต่างกันหรือจังหวัดเดิมก็ได้แล้วแต่วัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลซึ่งเป็นพื้นที่จังหวัดเดียวสามารถกำหนดการ

สุ่มพื้นที่กองบังคับการ เป็น 2-3 กองบังคับการ จาก 9 กองบังคับการ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random) ให้ทุกกองบังคับการมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน เนื่องจากมีสภาพพื้นที่เป็นเขตเมืองใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 5.3: รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง) จำแนกตามพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจของแบบสอญ.1 (โทรศัพท์)

พื้นที่	รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง)
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 อย่างน้อย 417 ตัวอย่าง	ภ.จว.พระนครศรีอยุธยา ภ.จว.สระบุรี ภ.จว.สมุทรปราการ
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 อย่างน้อย 417 ตัวอย่าง	ภ.จว.ชลบุรี ภ.จว.ฉะเชิงเทรา ภ.จว.ตราด
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 อย่างน้อย 417 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครราชสีมา ภ.จว.สุรินทร์ ภ.จว.อำนาจเจริญ
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4 อย่างน้อย 417 ตัวอย่าง	ภ.จว.อุดรธานี ภ.จว.มหาสารคาม ภ.จว.นครพนม
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 อย่างน้อย 417 ตัวอย่าง	ภ.จว.เชียงใหม่ ภ.จว.ลำพูน ภ.จว.พะเยา
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6 อย่างน้อย 417 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครสวรรค์ ภ.จว.เพชรบูรณ์ ภ.จว.อุตรดิตถ์
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 อย่างน้อย 417 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครปฐม ภ.จว.กาญจนบุรี ภ.จว.สมุทรสงคราม
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 อย่างน้อย 417 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครศรีธรรมราช ภ.จว.ภูเก็ต ภ.จว.กระบี่
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 อย่างน้อย 417 ตัวอย่าง	ภ.จว.สงขลา ภ.จว.ตรัง ภ.จว.ยะลา
กองบัญชาการตำรวจนครบาล อย่างน้อย 417 ตัวอย่าง	บก.น.3 บก.น.5 บก.น.9

หน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง (Secondary Sampling Unit: SSU) ใช้วิธีการวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดตัวอย่าง หรือหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 3 สถานี โดยเลือกพื้นที่ในเขตเมือง 1 สภ. และ นอกเขตเมือง 2 สภ. กรณีการเก็บข้อมูลในกองบัญชาการตำรวจนครบาล (กรุงเทพฯ) ควรเก็บข้อมูลในเขตสน.อย่างน้อย 2 แห่งต่อเขตพื้นที่กองบังคับการ

ตารางที่ 5.4: ตัวอย่างการกระจายของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 (โทรศัพท์)

กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1: สุ่มอย่างน้อยภาคละ 2 จังหวัด		**กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 : สุ่มสถานีตำรวจอย่างน้อย 3 สภ. หรือ 2 สน.**	**กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 : สุ่มย่านชุมชน**
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 อย่างน้อย 417 ตัวอย่าง	ภ.จว. พระนครศรีอยุธยา อย่างน้อย 139 ตัวอย่าง	สภ.พระนครศรีอยุธยา อย่างน้อย 47 ตัวอย่าง	ต.ประตูชัย ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.ตะเคียน ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.คลองสระบัว ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
		สภ.เสนา อย่างน้อย 47 ตัวอย่าง	ต.เสนา ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.เจ้าเจ็ด ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.บ้านแถว ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1: สุ่มอย่างน้อยภาคละ 2 จังหวัด		กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 : สุ่มสถานีตำรวจอย่างน้อย 3 สภ. หรือ 2 สน.	กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 : สุ่มย่านชุมชน
		สภ.วังน้อย อย่างน้อย 47 ตัวอย่าง	ต.วังน้อย ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.ลำไทร ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.สนับทึบ ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
	ภ.จว.สระบุรี อย่างน้อย 139 ตัวอย่าง	สภ.เมืองสระบุรี อย่างน้อย 47 ตัวอย่าง	ต.ปากเพรียว ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.ดาวเรือง ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.นาโฉง ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
		สภ.หนองแค อย่างน้อย 47 ตัวอย่าง	ต.หนองแค ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.กุ่มหัก ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1: สุ่มอย่างน้อยภาคละ 2 จังหวัด		กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 : สุ่มสถานีตำรวจอย่างน้อย 3 สภ. หรือ 2 สน.	กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 : สุ่มย่านชุมชน
			ต.คชสิทธิ์ ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
		สภ.หน้าพระลาน อย่างน้อย 47 ตัวอย่าง	ต.ขาดินพัฒนา ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.บ้านแก้ง ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.ผึ้งรวง ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
	ภ.จว.สมุทรปราการ อย่างน้อย 139 ตัวอย่าง	สภ.เมืองสมุทรปราการ อย่างน้อย 47 ตัวอย่าง	ต.ปากน้ำ ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.สำโรงเหนือ ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.บางเมือง ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
		สภ.บางพลี อย่างน้อย 47 ตัวอย่าง	ต.บางพลีใหญ่ ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1: สุ่มอย่างน้อยภาคละ 2 จังหวัด		กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 : สุ่มสถานีตำรวจอย่างน้อย 3 สภ. หรือ 2 สน.	กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 : สุ่มย่านชุมชน
			ต.บางแก้ว ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.บางปลา ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
		สภ.พระประแดง อย่างน้อย 47 ตัวอย่าง	ต.ตลาด ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.ทรงคนอง ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง
			ต.บางกระสอบ ขอรายชื่อตั้งต้นจากผู้นำชุมชน แล้วให้สุ่มอย่างน้อย 16 ตัวอย่าง

หน่วยตัวอย่างขั้นที่สาม (Tertiary Sampling Unit: TSU) คือท้องถิ่น ตำบล หรือชุมชนที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจในแต่ละหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง โดยเมื่อได้ชุมชนแล้วให้เจ้าหน้าที่เลือกถนน หรือหมู่บ้าน หรือย่านชุมชนที่จะสำรวจในบริเวณดังกล่าว ให้ครอบคลุมทั้งในเขตที่อยู่อาศัยและเขตการค้า เพื่อให้สามารถสำรวจข้อมูลในพื้นที่ที่มีลักษณะทางกายภายและลักษณะอาชญากรรมที่ต่างกันได้

เมื่อได้หน่วยตัวอย่างขั้นที่สามแล้ว ให้ผู้เก็บข้อมูลพิจารณาให้ใช้วิธีการขอรายชื่ออ้างอิงเริ่มแรก (Initial Reference list) จากผู้นำชุมชน (ควรกำชับว่ารายชื่อต้องไม่จำกัดเพียงผู้ใกล้ชิดกับผู้นำชุมชนเท่านั้นเพื่อเพิ่มลดอคติในการเลือกและเพิ่มโอกาสในถูกเลือกให้แก่สมาชิกในชุมชนมากขึ้น) และให้ผู้นำชุมชนแจ้งกลุ่มตัวอย่างก่อนเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลก่อนจะโทรศัพท์เข้าไปเก็บข้อมูล เพื่อสร้างความไว้วางใจให้กับกลุ่มตัวอย่างก่อนการโทรศัพท์

เข้าไปสัมภาษณ์ วิธีการนี้จะคล้ายกับการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีลูกโซ่ (Snowball Sampling) ซึ่งแม้ว่าวิธีนี้อาจทำให้เกิดอคติ (Bias) ในกระบวนการสุ่มตัวอย่าง แต่ก็เป็นวิธีที่จำเป็นต่อการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมทางโทรศัพท์สำหรับประเทศไทย เนื่องจากอัตราการให้ความร่วมมือในการตอบคำถามทางโทรศัพท์นั้นต่ำมาก ประกอบกับประเทศไทยไม่ได้มีระบบสายโทรศัพท์บ้านที่ครอบคลุมทั่วประเทศ ทำให้ไม่สามารถสุ่มตัวอย่างเหมือนการสำรวจแบบตัวต่อตัวได้อย่างสมบูรณ์ จึงต้องมีการใช้เทคนิคการสำรวจพิเศษในลักษณะดังกล่าว

ทั้งนี้เจ้าหน้าที่สำรวจสำหรับแบบสอญ.1 และแบบสอญ.1 (โทรศัพท์) ควรจะเป็นเจ้าหน้าที่ต่างคณะกัน หรือควรมีคณะเจ้าหน้าที่สำรวจจำนวน 2 คณะ แยกกันเก็บแบบสอบถามทั้ง 2 ประเภท เพื่อให้ข้อมูลจากการสำรวจทั้ง 2 แบบสอบถามมีความเป็นอิสระต่อกันมากที่สุด และสามารถนำผลลัพธ์จากการสำรวจหรือผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกันได้

5.5.3 การสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดตัวอย่างสำหรับการสำรวจข้อมูลเฉพาะประเภทอาชญากรรม (สอญ. 2)

ในการสำรวจข้อมูลเฉพาะประเภทอาชญากรรม (สอญ. 2) ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ผสมผสานกับวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เช่นเดียวกันกับการสำรวจแบบสอญ. 1 (face to face) แต่จะมีความแตกต่างกันในขั้นตอนสุดท้าย โดยการสำรวจทั้งสองแบบจะใช้

กรอบในการสุ่มตัวอย่าง (sampling frame) แบบเดียวกัน โดยการสุ่มตัวอย่างประชากรโดยแบ่งประชากรออกเป็นลำดับชั้นต่าง ๆ แบบลดหลั่น เช่น ตำรวจภูธรในแต่ละภาค (ทั้ง 9 ภาค และ 1 กองบัญชาการ) ตำรวจภูธรจังหวัด สถานีตำรวจย่อยของแต่ละจังหวัด และชุมชนในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจย่อยของแต่ละจังหวัด เป็นต้น โดยทำการสุ่มประชากรจากหน่วยหรือสำดับชั้นที่ใหญ่ก่อน จากหน่วยที่สุ่มได้ก็ทำการสุ่มหน่วยที่มีลำดับใหญ่รองลงไปทีละชั้น ๆ จนถึงกลุ่มตัวอย่างในชั้นที่ต้องการ การสุ่มแบบนี้จึงมีลักษณะการกระจายเป็นร่างแหที่ขยายออกไปเรื่อย ๆ จนถึงหน่วยที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การสุ่ม 3 ครั้ง เรียก Three-stage sampling

ขั้นแรก (primary stage) เลือกกลุ่มของหน่วยตัวอย่างขึ้นมาจำนวนหนึ่ง กลุ่มของหน่วยตัวอย่างในขั้นแรก เรียกว่า หน่วยตัวอย่างขั้นแรก(primary sampling unit : PSU) คือ ตำรวจภูธรจังหวัด โดยเลือกจังหวัดใหญ่ของแต่ละภาคตำรวจ และเลือกอีก 2 จังหวัด ในภาคตำรวจนั้น

ขั้นที่สอง (secondary stage) จากกลุ่มของหน่วยตัวอย่างทีสุ่มเลือกมาได้ ในขั้นแรก เลือกหน่วยตัวอย่างจำนวนหนึ่ง ในขั้นที่สองและทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยตัวอย่างที่เลือกได้ในขั้นที่สอง กลุ่มของหน่วย

ตัวอย่างที่สุ่มเลือกมาในขั้นที้สอง เรียกว่า หน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง (secondary sampling unit : SSU) คือ สถานีตำรวจย่อยของแต่ละจังหวัด

ขั้นที่สาม (Third stage) จากกลุ่มของหน่วยตัวอย่างทีสุ่มเลือกมาได้ในขั้นที่สอง เลือกหน่วยตัวอย่างจำนวนหนึ่ง ในขั้นที่สองและทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยตัวอย่างที่เลือกได้ในขั้นที่สาม กลุ่มของหน่วยตัวอย่างที่สุ่มเลือกมาในขั้นที่สอง เรียกว่า หน่วยตัวอยางขั้นที่สาม (Tertiary sampling unit : TSU) คือ เหยื่อทางอาชญากรรมที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจย่อยของแต่ละจังหวัด

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ควรใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ผสมผสานกับวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เช่นเดียวกันกับการสำรวจแบบสอญ. 1 โดยใช้กรอบในการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Frame) แบบเดียวกัน โดยแบ่งประชากรออกเป็นลำดับชั้นต่างๆ ใช้การสุ่ม 3 ครั้ง เรียก Three-stage Sampling ซึ่งสามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภทคดี หากมีข้อมูลประชากรที่น่าเชื่อถือที่สามารถอ้างอิงได้ ควรใช้การสุ่มตัวอย่างแบบทราบประชากรแน่นอน (Finite population)

ในกรณีที่ทราบจำนวนประชากรแน่นอน (Finite population) โดยใช้สูตรในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

ยกตัวอย่างการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากข้อมูลประมาณการจากสถิติอาชญากรรมของตำรวจล่าสุดในปี พ.ศ.2562 พบว่ามีเหยื่อผู้ประสบเหตุอาชญากรรม ประมาณ 363,889 คน และในการสุ่มตัวอย่าง สามารถยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 5 ซึ่งเป็นขนาดความคลาดเคลื่อนที่นิยมใช้กันในระดับสากลในกรณีที่ทราบขนาดประชากร ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่เหมาะสม ที่ได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ

$$n = \frac{363,889}{1+363,889(.05)^2} = 400$$

ดังนั้นขนาดตัวอย่างเท่ากับ 400 จึงเป็นขนาดตัวอย่างจำนวนน้อยที่สุดที่สามารถใช้ในการวิจัย เพื่อให้ตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดได้ แต่เพื่อลดความผิดพลาดในเก็บรวบรวมข้อมูล ควรกำหนดขนาดตัวอย่างทั้งหมดเพิ่มขึ้นอีก 10 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะใช้ทั้งหมดในการวิจัยนี้คือ 440 ตัวอย่าง

จากสูตรในการคำนวณขนาดตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่าแม้จำนวนประชากรในการคำนวณจำนวนตัวอย่างจากสูตรจะไม่เท่ากัน แต่เมื่อประชากรมีขนาดใหญ่ การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างก็จะลู่เข้า 400 ตัวอย่าง (Central Limit Theorem) คือได้ขนาดตัวอย่างที่ 400 แม้ว่าจะมีขนาดตัวอย่างแตกต่างกัน และการสุ่มตัวอย่างใน สอญ.2 จำเป็นต้องใช้การสุ่มตัวอย่างแบบใช้สถิติ (Statistical sampling) เนื่องจากต้องการใช้ค่าสถิติจากการวิจัยไปอ้างอิงถึงประชากรทั้งหมดของไทย

นอกจากนี้จะต้องมีการปรับขนาดตัวอย่าง โดยการเพิ่มขนาดตัวอย่างให้มีขนาดใหญ่ขึ้นตามสัดส่วนของผู้ตอบด้วย โดยจากการทดลองเก็บข้อมูลเบื้องต้น พบว่า วิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบ สอญ.2 จะมีผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (None-Response) ประมาณร้อยละ 25 (Response ร้อยละ 75) ดังนั้นขนาดตัวอย่างขั้นต่ำสุด จึงควรเท่ากับ 440 / 0.75 หรือ 587 ตัวอย่าง สำหรับการสำรวจอาชญากรรมแต่ละประเภท ทั้งนี้ตัวเลข 587 ตัวอย่างต่อประเภทอาชญากรรมเป็นเพียงตัวเลขขั้นต่ำซึ่งเป็นที่ยอมรับได้หากสามารถเก็บข้อมูลได้มากกว่าจำนวนขั้นต่ำผลการสำรวจก็จะน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม หากทราบสถิติอาชญากรรมแต่ละประเภทที่ชัดเจน ก็อาจคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามประเภทอาชญากรรม ทั้งนี้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทที่คำนวณได้ในแต่ละวงรอบการสำรวจอาจแตกต่างไปตามข้อมูลสถิติอาชญากรรมทางการของตำรวจในแต่ละปีสำรวจ

จะสังเกตได้ว่า ค่าความความคลาดเคลื่อนในการคำนวณขนาดตัวอย่างของ สอญ.1 และ สอญ.1 (โทรศัพท์) แตกต่างกันกับค่าความความคลาดเคลื่อนในการคำนวณขนาดตัวอย่าง สอญ.2 เนื่องจากในการคำนวณขนาดตัวอย่างของสอญ.1 และ สอญ.1 (โทรศัพท์) เนื่องจากยังไม่ทราบจำนวนที่แท้จริงเกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทต่างๆ จึงใช้ขนาดของความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างน้อยกว่าความคลาดเคลื่อนของการคำนวณขนาดตัวอย่าง สอญ.2 เพื่อลดโอกาสความผิดพลาดในการสุ่มตัวอย่าง ในขณะที่ใน สอญ.2 เป็นการคำนวณขนาดตัวอย่างจากข้อมูลที่จัดเก็บจากตำรวจ ซึ่งทราบจำนวนตัวเลขสถิติอาชญากรรม

ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลจาก สอญ.2 นอกจากจะวิเคราะห์ข้อมูลสัดส่วนจำนวนและสัดส่วนร้อยละแล้ว ยังสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล เช่น เพศ และอายุของเหยื่อกับลักษณะของอาชญากรรมในประเด็นต่างๆ เช่น สาเหตุของอาชญากรรม การใช้อาวุธ สถานที่เกิดเหตุ ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ เป็นต้น นอกจากนั้นยังสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของลักษณะอาชญากรรม เช่น ประเภทอาชญากรรมกับสถานที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรมกับช่วงเวลาเกิดเหตุ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอื่นที่ผู้วิจัยสนใจ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะอาชญากรรมกับความเสียหายที่เกิดขึ้น เป็นต้น

แผนการสุ่ม/เลือกกลุ่มตัวอย่าง

หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (Primary Sampling Unit: PSU) คือ จังหวัดตัวอย่าง จำแนกตามพื้นที่กองบัญชาการตำรวจ 10 แห่ง โดยแต่ละภาคตำรวจควรเลือกจังหวัดมาอย่างน้อย 2 จังหวัดให้ครอบคลุมตัวแทนจังหวัดที่มีระดับการพัฒนาหรือระดับรายได้ทั้งที่อยู่ในระดับสูงและระดับต่ำ โดยอาจใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (Gross Province Product per capita) หรือดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Development Index) เป็นตัวชี้วัดระดับรายได้ เพื่อให้การสำรวจครอบคลุมลักษณะทางอาชญากรรมที่แตกต่างในแต่ละพื้นที่ (ดูภาคผนวก 3) ซึ่งการสำรวจแต่ละครั้งอาจมีการคัดเลือกจังหวัดที่แตกต่างกันหรือจังหวัดเดิมก็ได้แล้วแต่วัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลซึ่งเป็นพื้นที่จังหวัดเดียวสามารถกำหนดการสุ่มพื้นที่กองบังคับการ เป็น 2 กองบังคับการ จาก 9 กองบังคับการ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random) ให้ทุกกองบังคับการมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน เนื่องจากมีสภาพพื้นที่เป็นเขตเมืองใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 5.5: รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่งจำแนกตามพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจ ของสอญ.2

พื้นที่	รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง)
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 อย่างน้อย 59 ตัวอย่าง	ภ.จว.พระนครศรีอยุธยา ภ.จว.สระบุรี ภ.จว.สมุทรปราการ
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 อย่างน้อย 59 ตัวอย่าง	ภ.จว.ชลบุรี ภ.จว.ฉะเชิงเทรา ภ.จว.ตราด
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 อย่างน้อย 59 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครราชสีมา ภ.จว.สุรินทร์ ภ.จว.อำนาจเจริญ

พื้นที่	รายชื่อหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (จังหวัดตัวอย่าง)
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4 อย่างน้อย 59 ตัวอย่าง	ภ.จว.อุดรธานี ภ.จว.มหาสารคาม ภ.จว.นครพนม
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 อย่างน้อย 59 ตัวอย่าง	ภ.จว.เชียงใหม่ ภ.จว.ลำพูน ภ.จว.พะเยา
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6 อย่างน้อย 59 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครสวรรค์ ภ.จว.เพชรบูรณ์ ภ.จว.อุตรดิตถ์
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 อย่างน้อย 59 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครปฐม ภ.จว.กาญจนบุรี ภ.จว.สมุทรสงคราม
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 อย่างน้อย 59 ตัวอย่าง	ภ.จว.นครศรีธรรมราช ภ.จว.ภูเก็ต ภ.จว.กระบี่
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 อย่างน้อย 59 ตัวอย่าง	ภ.จว.สงขลา ภ.จว.ตรัง ภ.จว.ยะลา
กองบัญชาการตำรวจนครบาล อย่างน้อย 59 ตัวอย่าง	บก.น.3 บก.น.5 บก.น.9

หน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง (Secondary Sampling Unit: SSU) คือ ในแต่ละหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง ได้มีการเลือกภาคจังหวัดของตำรวจแล้ว จึงได้ทำการเลือกสถานีตำรวจย่อยในภาค จังหวัด จำนวน 3 สถานีตำรวจ ด้วยวิธีการวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อสถานีตำรวจภูธร (สภ.)ในจังหวัดนั้น โดยเลือกพื้นที่ในเขตเมือง 1 สภ. และ นอกเขตเมือง 2 สภ. กรณีการเก็บข้อมูลในกองบัญชาการตำรวจนครบาล(สน.) (กรุงเทพฯ) ควรเก็บข้อมูลในเขต สน. อย่างน้อย 2 แห่งต่อเขตพื้นที่กองบังคับการ

ตารางที่ 5.6: ตัวอย่างการกระจายของจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.2

กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1: สุ่มอย่างน้อยภาคละ 2 จังหวัด		กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 : สุ่มสถานีตำรวจอย่างน้อย 3 สภ.หรือ 2 สน.	กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 : สุ่มรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 อย่างน้อย 59 ตัวอย่าง	ภ.จว. พระนครศรีอยุธยา อย่างน้อย 20 ตัวอย่าง	สภ.พระนครศรีอยุธยา	จากรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมด้านชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน ให้สุ่มอย่างน้อย 7 ตัวอย่าง
		สภ.เสนา	จากรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมด้านชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน ให้สุ่มอย่างน้อย 7 ตัวอย่าง
		สภ.วังน้อย	จากรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมด้านชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน ให้สุ่มอย่างน้อย 7 ตัวอย่าง
	ภ.จว.สระบุรี อย่างน้อย 20 ตัวอย่าง	สภ.เมืองสระบุรี	จากรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมด้านชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน ให้สุ่มอย่างน้อย 7 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1: สุ่มอย่างน้อยภาคละ 2 จังหวัด		กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 : สุ่มสถานีตำรวจอย่างน้อย 3 สภ.หรือ 2 สน.	กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 : สุ่มรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน
		สภ.หนองแค	จากรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมด้านชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน ให้สุ่มอย่างน้อย 7 ตัวอย่าง
		สภ.หน้าพระลาน	จากรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมด้านชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน ให้สุ่มอย่างน้อย 7 ตัวอย่าง
	ภ.จว.สมุทรปราการ อย่างน้อย 20 ตัวอย่าง	สภ.เมืองสมุทรปราการ	จากรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมด้านชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน ให้สุ่มอย่างน้อย 7 ตัวอย่าง
		สภ.บางพลี	จากรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมด้านชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน ให้สุ่มอย่างน้อย 7 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 1: สุ่มอย่างน้อยภาคละ 2 จังหวัด		กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 2 : สุ่มสถานีตำรวจอย่างน้อย 3 สภ.หรือ 2 สน.	กลุ่มตัวอย่างขั้นที่ 3 : สุ่มรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน
		สภ.พระประแดง	จากรายชื่อเหยื่ออาชญากรรมด้านชีวิตร่างกาย ซึ่งได้รับจากสถานีตำรวจและ/หรือผู้นำชุมชน ให้สุ่มอย่างน้อย 7 ตัวอย่าง

หน่วยตัวอย่างขั้นที่สาม (Tertiary Sampling Unit: TSU) คือ เหยื่อทางอาชญากรรมที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจย่อยของแต่ละจังหวัดจากหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 2 อย่างไรก็ตาม จากการทดลองลงพื้นที่สำรวจพบว่า เหยื่อทางอาชญากรรมมักไม่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม เนื่องจากข้อคำถามในแบบสอญ.2 มีลักษณะเจาะลึก บางข้อมีความอ่อนไหวสูง ทำให้ผู้ตอบไม่สะดวกใจให้ข้อมูล รวมทั้งอาชญากรรมบางประเภทหาตัวเหยื่อที่จะให้ข้อมูลได้ยาก เช่น อาชญากรรมที่เกี่ยวกับเพศ (สอญ.2-3) อาชญากรรมฉ้อโกงหลอกลวง (สอญ.2-4) และอาชญากรรมไซเบอร์ (สอญ.2-6) บางครั้งผู้ตอบอาจไม่ไว้วางเจ้าหน้าที่สำรวจ ทำให้เก็บข้อมูลในแบบสอญ.2 ได้ยาก ดังนั้นในขั้นตอนการลงสำรวจจริง ควรมีการขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานตำรวจในพื้นที่ ยุติธรรมจังหวัด และผู้นำชุมชน ให้ร่วมลงพื้นที่สำรวจไปกับเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลด้วย หรือนำพาเจ้าหน้าที่เข้าไปในพื้นที่สัมภาษณ์ เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้ข้อมูลให้สูงขึ้น

อย่างไรก็ตามสำหรับอาชญากรรมบางประเภท ควรมีการขอความร่วมมือในการลงพื้นที่สำรวจร่วมกับหน่วยงานอื่นที่มีความเชี่ยวชาญในด้านอาชญากรรมนั้น หรือมีภารกิจหลักเกี่ยวกับอาชญากรรมดังกล่าวร่วมสำรวจด้วย เช่น การสำรวจอาชญากรรมทางเพศนั้น การลงพื้นที่พร้อมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่อาจไม่เหมาะสม เนื่องจากอาจมีผลกระทบต่อจิตใจของเหยื่อ จึงอาจต้องประสานหน่วยงานที่เชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะในด้านนี้ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประจำจังหวัด ในการร่วมลงพื้นที่สำรวจ หรือการสำรวจอาชญากรรมรูปแบบอื่นที่มีการสำรวจการตกเป็นเหยื่อการทุจริตของภาครัฐด้วยนั้น ก็อาจประสานไปยังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ให้ร่วมลงพื้นที่สำรวจด้วย

การสุ่มตัวอย่างครัวเรือน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล นอกจากจะเก็บข้อมูลในระดับบุคคลแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในระดับครัวเรือนอีกด้วย โดยผู้ให้ข้อมูลในระดับบุคคลจะเป็นตัวแทนในการให้ข้อมูลในระดับครัวเรือนด้วย ดังนั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยนี้ จะได้ข้อมูลทั้งในระดับบุคคลและข้อมูลในระดับครัวเรือน

การวิจัยทางด้านอาชญากรรม หากต้องการศึกษาข้อมูลระดับครัวเรือน ผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบในการวิจัยโดยใช้ครัวเรือนเป็นหน่วยวิจัย (unit of analysis) แทนตัวบุคคล ซึ่งจะทำให้เป็นข้อมูลอาชญากรรมของครัวเรือน เนื่องจากอาชญากรรมบางประเภทเป็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นน้อยครั้งเมื่อเทียบกับสัดส่วนประชากรโดยรวม ดังนั้นการใช้ข้อมูลจากระดับครัวเรือน จะทำให้มีโอกาสได้ข้อมูลของอาชญากรรมมากขึ้นกว่าการใช้ข้อมูลบุคคล

หลักการในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในระดับครัวเรือน

ในการสุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ตัวอย่างครัวเรือนที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรครัวเรือนในการนำมาศึกษาเพื่อให้การวิจัยมีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น มีหลักการดังนี้

1) แต่ละครัวเรือนจะต้องได้รับการสุ่ม/เลือกอย่างมีระเบียบแบบแผนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2) ครัวเรือนจะได้รับการระบุและกำหนดความหมายได้อย่างถูกต้อง และชัดเจน

3) แต่ละครัวเรือนจะต้องเป็นอิสระซึ่งกันและกัน และหนึ่งครัวเรือนจะมีโอกาสได้รับการสุ่มเข้าสู่กระบวนการวิจัยเพียงครั้งเดียว

4) ครัวเรือนตัวอย่างใดที่ได้รับการสุ่ม/เลือกแล้วจะไม่สามารถสับเปลี่ยนกับครัวเรือนอื่นให้แทนได้ และใช้หน่วยกลุ่มครัวเรือนเดียวตลอดงานวิจัยเสร็จสิ้น

5) ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ถูกต้องและเหมาะสมกับการได้ข้อมูลในงานวิจัยอย่างถูกต้อง ครอบคลุมและครบถ้วน

บทที่ 6
การกำหนดวิธีการในการเก็บข้อมูล

6.1 ทางเลือกในการเก็บข้อมูล (Survey Mode) ตามแนวทางมาตรฐานสากล

Manual on Victimization Surveys 2009 ที่จัดทำโดย UNODC (2010) แนะนำวิธีการในการเก็บข้อมูล รวมทั้งสรุปข้อดีและข้อเสียของรูปแบบการเก็บของมูลแบบต่างๆเอาไว้ เพื่อให้แต่ละประเทศได้ศึกษาและพิจารณารูปแบบการเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับประเทศของตน โดยปัจจัยสำคัญที่ควรคำนึงถึงสำหรับการกำหนดรูปแบบการเก็บข้อมูลนั้นประกอบไปด้วย ต้นทุนของวิธีการเก็บข้อมูล เทคโนโลยีที่มีอยู่ ทักษะของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล และเงื่อนไขทางวัฒนธรรมของประเทศที่เก็บข้อมูล หน่วยงานผู้ทำการเก็บข้อมูลควรต้องทำความเข้าใจถึงลักษณะผลกระทบที่แตกต่างกันระหว่างรูปแบบการเก็บข้อมูลต่างๆ กับคุณภาพของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ หรืออาจจัดทำการวิเคราะห์ต้นทุน-ประโยชน์ (Cost-Benefit Analysis) เพื่อเปรียบเทียบความคุ้มค่าของวิธีการสำรวจข้อมูลรูปแบบต่างๆ สำหรับการพิจารณาเลือกรูปแบบการเก็บข้อมูลที่เหมาะสม

ดังนั้น ในส่วนนี้จึงมุ่งทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับทางเลือกในการเก็บข้อมูลรูปแบบต่างๆ ที่ได้รับการแนะนำจาก UNODC (2010) พร้อมทั้งระบุถึงจุดเด่นและจุดด้อยที่ต่างกันของแต่ละวิธี เพื่อประกอบการนำเสนอข้อเสนอแนะต่อวิธีการสุ่มตัวอย่างและการเก็บข้อมูลสำหรับประเทศไทย

6.1.1 การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face-to-Face Interviews)

โดยทั่วไปแล้วการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวจะเหมาะกับการสำรวจที่มีวิธีการสุ่มตัวอย่างอ้างอิงจากทะเบียนบ้านหรือพื้นที่ทางกายภาพ (Address-based sample) และเหมาะกับประเทศที่ครัวเรือนส่วนใหญ่ไม่ได้มีโทรศัพท์บ้าน ข้อดีประการสำคัญของการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวนั้นคืออัตราการตอบ (Response rate) หรือแนวโน้มที่กลุ่มตัวอย่างจะให้ความร่วมมือนั้นจะมีสูงกว่าการเก็บข้อมูลด้วยวิธีอื่น ซึ่งจะเป็นผลดีอย่างมากต่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่จำเป็นต้องมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก เพื่อให้สามารถครอบคลุมเหตุอาชญากรรมที่เป็นเหตุการ์ที่เกิดขึ้นได้ยาก (Rare event) รวมถึงอัตราการเลิกตอบระหว่างการสัมภาษณ์ (Drop-out rate) ก็จะต่ำกว่าการเก็บข้อมูลด้วยวิธีอื่นด้วย ทำให้การสำรวจได้ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากและเป็นข้อมูลที่มีความสมบูรณ์สูง

นอกจากนี้ การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวยังมีข้อได้เปรียบอีกหลายประการ นั่นคือ เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลสามารถใช้อุปกรณ์รูปแบบต่างๆ เพื่อให้การสัมภาษณ์ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดได้ เช่น การใช้บัตรคำเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนิยามอาชญากรรมให้กับผู้ให้ข้อมูล ป้องกันความคาดเคลื่อนในการให้ข้อมูล

เจ้าหน้าที่สามารถเก็บข้อมูลชุมชนหรือพื้นที่ที่ผู้ให้ข้อมูลอาศัยอยู่ได้โดยไม่ต้องสอบถามตัวผู้ให้ข้อมูลเอง เจ้าหน้าที่สามารถพาผู้ให้ข้อมูลไปสัมภาษณ์ในที่ที่เป็นส่วนตัวได้ ซึ่งอาจทำได้ยากหากสำรวจด้วยโทรศัพท์หรือสำรวจด้วยวิธีการอื่น และยังช่วยให้สามารถเก็บข้อมูลที่ซับซ้อนและลงรายละเอียดได้มากกว่าวิธีการสำรวจอื่นๆได้

อย่างไรก็ตาม การสำรวจด้วยวิธีการสัมภาณ์ตัวต่อตัวนั้นมีค่าใช้จ่ายที่สูง เนื่องจากมีต้นทุนค่าเดินทางและต้องใช้ระยะเวลาในการสำรวจมาก แม้ว่าหน่วยงานสำรวจอาจสามารถลดต้นทุนดังกล่าวได้ด้วยการออกแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธี Cluster sample แต่วิธีนี้อาจส่งผลให้ค่าความแปรปรวน (Variances) ของข้อมูลสูงขึ้นได้ นอกจากนี้การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวยังมีข้อจำกัดในเรื่องของการกำกับดูแลเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลด้วย เนื่องจากเจ้าหน้าที่กระจายตัวกันออกไปเก็บข้อมูลต่างพื้นที่ ทำให้ไม่สามารถกำกับดูแลได้อย่างทั่วถึง เมื่อเปรียบเทียบกับการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ที่เจ้าหน้าที่ดำเนินการในพื้นที่สำนักงานหรือพื้นที่ส่วนกลางนั้น การกำกับดูแลและการรับประกันคุณภาพของกระบวนการเก็บข้อมูลจะมีประสิทธิภาพมากกว่า

การเก็บข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวยังประสบกับปัญหาทางเทคนิคอีกหลายประการด้วยกัน เช่น กิริยาท่าทางหรือการแสดงสีหน้าของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลอาจส่งผลต่อการตอบคำถามของผู้ตอบแบบสอบถามได้ ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนของข้อมูล มีความยากลำบากในการเก็บข้อมูลที่มีลักษณะอ่อนไหวมาก เช่น ข้อมูลอาชญากรรมทางเพศหรือความรุนแรงในครอบครัว และปัญหาเรื่องความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลในกรณีลงพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัย เป็นต้น

6.1.2 การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (Telephone Interviews)

การเก็บข้อมูลด้วยวิธีสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ได้รับความนิยมในประเทศที่ครัวเรือนส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงระบบโทรศัพท์บ้านได้ เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลอาจโทรศัพท์เก็บข้อมูลจากที่พักของตัวเองหรือจากสำนักงานส่วนกลางของหน่วยงานที่ทำการเก็บข้อมูล โดยส่วนมากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์จะใช้สำหรับทดแทนการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวเพื่อลดต้นทุนในการสำรวจหรือสำรวจควบคู่กันไป เพื่อให้สามารถสำรวจในพื้นที่ห่างไกลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความคล่องตัวในการนัดหมายเวลาสัมภาษณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลมีความสะดวกมากที่สุด

จุดเด่นของวิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์คือสามารถเก็บข้อมูลที่มีความอ่อนไหวได้ดีกว่าการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ทั้งในแง่ของอัตราการให้ข้อมูลและความเที่ยงตรงของข้อมูล และช่วยลดปัญหาเรื่องความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลในการลงพื้นที่อันตราย การสัมภาษณ์ในพื้นที่ของหน่วยงานเองก็ช่วยให้การกำกับดูแลหรือการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลง่ายขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว นอกจากนี้ การสุ่มเลขโทรศัพท์ในการสำรวจ (Random Digit Dialing: RDD) ก็ช่วยลดขั้นตอนในการออกแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Cluster ลงได้ ช่วยลดต้นทุนและลดความคลาดเคลื่อนของข้อมูลในการสำรวจลง

จุดด้อยที่สำคัญของการสำรวจทางโทรศัพท์คือ อัตราการให้ความร่วมมือในการสำรวจและความสมบูรณ์ในการให้ข้อมูลจะต่ำกว่าการสำรวจแบบตัวต่อตัว เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลที่ไม่ประสงค์ให้ข้อมูลสามารถอาจบอกกับเจ้าหน้าที่ตนไม่สะดวก หรือไม่ได้อยู่บ้าน กล่าวคือสามารถปฏิเสธการให้สัมภาษณ์ได้ง่ายกว่าการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ประกอบกับผู้ให้ข้อมูลสามารถตัดสายหรืออาจเกิดความผิดพลาดทำให้ไม่สามารถสอบถามผ่านการโทรศัพย์ได้ครบถ้วน ทำให้ความครบถ้วนของข้อมูลต่ำกว่าการสำรวจแบบตัวต่อตัว

ข้อพึงระวังในการสำรวจทางโทรศัพท์คือ ในประเทศที่ไม่ได้มีระบบสายโทรศัพท์ครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ หรือไม่สามารถสุ่มหมายเลขโทรศัพท์แบบ RDD ได้ ก็จะต้องใช่วิธีสุ่มตัวอย่างจากรายการหมายเลขโทรศัพท์ในแต่ละพื้นที่ ซึ่งกระบวนการสุ่มตัวอย่างลักษณะนี้อาจทำให้ข้อมูลเอนเอียง (Bias) เนื่องจากข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ไม่สมบูรณ์หรือมีการกระจุกตัวในบางพื้นที่ที่มีการใช้โทรศัพท์มาก ทำให้กระบวนการสุ่มไม่เป็นไปอย่างสุ่ม (Random) อย่างแท้จริง

การสำรวจทางโทรศัพท์ยังมีข้อจำกัดในด้านของแบบสอบถามด้วย กล่าวคือ แบบสอบถามจะต้องสั้นและมีความซับซ้อนน้อยกว่าการสำรวจแบบตัวต่อตัว เพราะเจ้าหน้าที่จำเป็นต้องสำรวจให้เสร็จโดยเร็ว เพื่อลดโอกาสการได้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์หรือลดโอกาสการตัดสายของผู้ให้ข้อมูล นอกจากนี้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลก็ไม่สามารถให้คำอธิบายตัวแบบสอบถามได้อย่างเต็มที่ เพื่อลดความเข้าใจผิดของผู้ให้ข้อมูล อีกทั้งเจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถสังเกตลักษณะกิริยาอาการเพื่อประเมินความเข้าใจของผู้ให้ข้อมูลโดยตรงได้

6.1.3 การสำรวจแบบตอบเอง (Self Administered Interviews)

การสำรวจแบบตอบเองเป็นการสำรวจที่ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนให้ข้อมูลเองโดยที่ไม่ต้องมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้สัมภาษณ์ โดยทั่วไปแล้วการสำรวจลักษณะนี้จะใช้วิธีส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ตามบ้านต่างๆ แต่ในปัจจุบันเริ่มมีการสำรวจผ่านทางคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์แบบเสียงอัตโนมัติ แล้วให้ผู้ตอบกดหมายเลขคำตอบบนโทรศัพท์ ซึ่งวิธีการสำรวจแบบนี้มักจะมีค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าการสำรวจแบบตัวต่อตัวและการสำรวจทางโทรศัพท์ นอกจากนี้การสำรวจแบบตอบเองก็ยังมีข้อดีในเรื่องของความเป็นส่วนตัวของผู้ตอบจะมีสูง ทำให้สามารถเก็บข้อมูลที่มีความอ่อนไหวสูงได้ดีกว่าการสำรวจแบบตัวต่อตัวและแบบโทรศัพท์

ความได้เปรียบในเรื่องของความเป็นส่วนตัวนี้เอง ทำให้การสำรวจแบบตอบเองมีศักยภาพในการสำรวจอาชญากรรมทางเพศและความรุนแรงในครอบครัวมากกว่าการสำรวจแบบตัวต่อตัวและทางโทรศัพท์ ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมของประเทศอังกฤษ (The British Crime Survey) ได้มีการทดลองสำรวจข้อมูลอาชญากรรมแบบตัวต่อตัวควบคู่กับการสำรวจแบบตอบเองผ่านทางคอมพิวเตอร์ พบว่าการสำรวจแบบตอบเองนั้นสามารถสำรวจพบอาชญากรรมด้านความรุนแรงในครอบครัวได้สูงกว่าการสำรวจแบบตัวต่อตัวได้ถึง 5 เท่า

อย่างไรก็ตามการสำรวจแบบตอบเองนั้นกลับมีข้อจำกัดหลายประการ ที่ทำให้การสำรวจลักษณะนี้อาจไม่เหมาะสำหรับการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในภาพรวม กล่าวคือ แบบสอบถามไม่สามารถมีความซับซ้อนได้ เนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่อธิบายแบบสอบถาม แต่โดยทั่วไปแบบสำรวจอาชญากรรมจะมีความซับซ้อนในเรื่องความหมายและประเภทของอาชญากรรมอยู่แล้ว ทำให้ผู้ตอบไม่เข้าใจและไม่สามารถตอบคำถามได้ ข้อมูลจากการสำรวจจึงมักจะขาดหายจำนวนมากหรือมีคำตอบที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมปะปน และยังมีปัญหาเรื่องอัตราการให้ข้อมูลที่ต่ำกว่าวิธีการอื่น เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลสามารถหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลได้ง่าย ทำให้เก็บข้อมูลได้จำนวนน้อยไม่เหมาะสมสำหรับการสำรวจอาชญากรรมที่เป็นการสำรวจเหตุการณ์หายาก (Rare Event) จึงมีความจำเป็นต้องสำรวจข้อมูลจำนวนมาก

นอกจากนี้การสำรวจแบบตอบเองโดยอาศัยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาในการสำรวจที่ต้องใช้เวลามากในการส่งแบบสอบถามไปกลับระหว่างผู้ตอบและหน่วยงานที่ทำการสำรวจ ในหลายกรณีหน่วยงานต้องส่งแบบสำรวจซ้ำหลายครั้งเพื่อให้ผู้ตอบยินยอมทำแบบสอบถาม ซึ่งหน่วยงานอาจสามารถลดข้อจำกัดเหล่านี้ลงได้ ด้วยการเพิ่มช่องทางส่งข้อมูลที่สะดวกยิ่งขึ้นแก่ผู้ให้ข้อมูลเช่น ให้ส่งข้อมูลผ่านโทรสาร หรือระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยงาน โดยอาจให้รหัสสำหรับเข้าสู่ระบบแก่ผู้ให้ข้อมูลในการเข้าไปให้ข้อมูล เป็นต้น

6.1.4 การเก็บแบบสอบถามทางอินเตอร์เน็ต (Internet Based Questionnaires)

การสำรวจทางอินเตอร์เน็ตนั้น เป็นลักษณะการสำรวจที่ค่อนข้างใหม่สำหรับการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน โดยในปัจจุบันยังไม่มีประเทศใดที่ทำการสำรวจลักษณะนี้อย่างเป็นทางการ และวิธีการสำรวจทางอินเตอร์เน็ตก็ยังไม่ได้รับการยอมรับในทางทฤษฎีการสำรวจด้วย เนื่องจากการเข้าถึงอินเตอร์เน็ตในปัจจุบันยังไม่แพร่หลายและมีลักษณะการเข้าถึงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มประชากรบางประเภทเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถสุ่มตัวอย่างบนพื้นฐานของการสำรวจทางอินเตอร์เน็ตได้ เพราะอาจทำให้การกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาไม่เป็นตัวแทนของประชากรอย่างแท้จริง ดังนั้นหน่วยงานเก็บข้อมูลจึงไม่สามารถเก็บข้อมูลทางอินเตอร์เน็ตเป็นหลักได้ แต่อาจสามารถทดลองเก็บข้อมูลควบคู่ไปกับวิธีการหลักอื่นๆ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของกระบวนการสำรวจก็ได้

6.1.5 การเก็บข้อมูลหลายวิธี (Mixed Mode Interviews)

การสำรวจข้อมูลโดยใช้หลายวิธีการแบบควบคู่กันไปนับเป็นกลยุทธ์หนึ่งในการดึงจุดเด่นและทดแทนจุดด้อยของกระบวนการสำรวจต่างๆ ที่สำคัญ ตัวอย่างเช่น การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมของประเทศอังกฤษที่ใช้การสำรวจแบบตอบเองผ่านระบบคอมพิวเตอร์ สำหรับการสำรวจคดีทางเพศและความรุนแรงในครอบครัว ควบคู่ไป

กับการสำรวจแบบตัวต่อตัวของอาชญากรรมอื่นๆ เพื่อดึงจุดเด่นในเรื่องของประสิทธิภาพในการเก็บข้อมูลที่มีความอ่อนไหวสูงของการสำรวจแบบตอบเอง เป็นต้น

6.2 ข้อเสนอแนะต่อวิธีการในการเก็บข้อมูล (Survey mode) สำหรับประเทศไทย

6.2.1 การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face-to-Face Interviews)

การสัมภาษณ์มีจุดมุ่งหมายทำนองเดียวกับการใช้แบบสอบถาม จึงมีผู้เรียกการสัมภาษณ์ว่าเป็นแบบสอบถามปากเปล่า (Oral Questionnaire) แต่มีความแตกต่างกันตรงวิธีการ กล่าวคือ ในการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์เป็นฝ่ายซักถามโดยการพูด ผู้ตอบก็ตอบโดยการพูดแล้วผู้สัมภาษณ์เป็นฝ่ายบันทึกคำตอบ ส่วนการใช้แบบสอบถาม ผู้ตอบตอบโดยการเขียนตอบลงในแบบสอบถาม การสัมภาษณ์จะได้ข้อมูลที่ดีหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับผู้สัมภาษณ์เป็นสำคัญ

การสัมภาษณ์แบบมีคำถามที่แน่นอน (Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดข้อคำถามไว้ล่วงหน้า และในการสัมภาษณ์ผู้ตอบแต่ละคนจะต้องได้รับการถามเช่นเดียวกัน และในลำดับขั้นตอนเดียวกันด้วย ดังนั้น การสัมภาษณ์แบบนี้จำเป็นต้องใช้แบบสัมภาษณ์ที่จัดเตรียมไว้ก่อน การสัมภาษณ์แบบมีคำถามแน่นอนช่วยให้ผู้ถามถามตรงประเด็นที่ต้องการ ไม่ออกนอกเรื่อง ไม่เกินขอบเขตที่กำหนดไว้ และข้อมูลที่ได้รับสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้

ข้อดีและข้อเสีย

ข้อดี:

1) สามารถใช้ได้กับผู้ที่มีปัญหาในการอ่าน หรือการเขียน

2) ทำให้ได้ข้อมูลโดยตรงจากแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

3) ได้ข้อมูลที่ไม่สามารถเขียนตอบโดยตรง

4) ระหว่างการสัมภาษณ์สามารถสังเกตความจริงใจในการตอบของผู้ถูกสัมภาษณ์จากกิริยาท่าทางได้

5) ระหว่างการสัมภาษณ์ ตรวจสอบคำตอบได้และสามารถหาข้อมูลได้ลึกขึ้นเมื่อเกิดข้อสงสัยในคำตอบ

ข้อเสีย:

1) มักสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย แรงงาน และเวลามาก

2) เป็นปัญหายุ่งยากในการขจัดความลำเอียงของผู้สัมภาษณ์

3) อาจได้ข้อมูลที่ต้องไม่ครบถ้วน เพราะผู้สัมภาษณ์และ/หรือผู้ถูกสัมภาษณ์อาจจะมีความเครียด กระวนกระวายใจ ลืมถามคำถามบางคำถามไป

4) ถ้าใช้ผู้สัมภาษณ์หลายคน การควบคุมให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกันย่อมทำได้ยาก

5) ที่ตั้งหรือที่อยู่ของผู้ถูกสัมภาษณ์มักจะอยู่กระจัดกระจาย การคมนาคมไปมาไม่สะดวก และภาษาพูด อาจแตกต่างกัน ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อการสัมภาษณ์ อาจจะทำให้โครงการวิจัยต้องล่าช้าหรือล้มเหลวลงได้

การสัมภาษณ์ในบ้าน

ข้อดี:

ถามคำถามที่ซับซ้อนได้ ให้ดูภาพ/สิ่งของได้ ควบคุมกลุ่มตัวอย่างได้ เก็บข้อมูลจำนวนมากได้ อัตราการตอบกลับสูง

ข้อด้อย:

จำนวนผู้อยู่บ้านน้อยลง ค่าใช้จ่ายในการรวบรวมข้อมูลสูง การควบคุมโดยหัวหน้าทีมสัมภาษณ์ทำได้ยาก ผู้ตอบมีแนวโน้มที่จะไม่ตอบตามจริง

6.2.2 การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (Telephone Interviewing)

เป็นวิธีการที่อาจทำได้อย่างรวดเร็ว และทุ่นค่าใช้จ่าย เพราะไม่ต้องเดินทาง แต่มีขอบเขตจำกัด คือใช้ได้เฉพาะผู้ที่มีโทรศัพท์เท่านั้น คำถามที่ถามจะต้องสั้นและเข้าใจง่าย วิธีนี้จึงใช้ในการเก็บรวบรวมที่รายการข้อถามไม่มากนัก ประมาณ 1 –2 รายการ จึงมักใช้ร่วมกับวิธีอื่น หรือใช้ในการทวงถามใบแบบข้อถาม หรือสอบถามเพิ่มเติมเมื่อมีข้อสงสัย เกี่ยวกับคำตอบ หรือไม่ได้รับคำตอบในบางรายการ

ข้อดีของการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

1) สามารถรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ทันเวลาที่เกิดขึ้น ณ สถานที่อื่น

2) รวดเร็ว ประหยัดค่าใช้จ่าย

3) อาจได้ข้อมูลที่เป็นความจริงมากที่สุด

ข้อเสียของการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

1) ไม่สามารถใช้วิธีสังเกตการณ์ได้

2) จำกัดเฉพาะผู้มีโทรศัพท์เท่านั้น

3) ใช้เวลาในการสัมภาษณ์จำกัด

จากการเก็บข้อมูลเบื้องต้น (try out) พบว่าการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามตัวต่อตัว (Face-to-Face) มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลด้านอาชญากรรมมากกว่าการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เนื่องจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ มักจะได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนและกลุ่มเป้าหมายมักจะปฏิเสธการสัมภาษณ์เป็นจำนวนมาก โดยที่ผู้รับการสัมภาษณ์มักจะกังวลในการให้ข้อมูลทางด้านอาชญากรรมกับคนที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่รู้จักกันมาก่อน แม้ว่าประเด็นอาชญากรรมเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และมีผลกระทบต่อจิตใจของผู้ให้สัมภาษณ์ แต่การที่ได้มีโอกาสสนทนากับผู้สัมภาษณ์ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความสะดวกใจในการให้ข้อมูลมากกว่าการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

อย่างไรก็ตาม ในการวิจัยสามารถใช้วิธีการสัมภาษณ์งานออนไลน์มาเสริมเพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ข้อดีของการสัมภาษณ์ทางออนไลน์

1) ต้นทุนต่ำ เนื่องจากประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก เช่น ค่าเดินทาง, ค่าอาหาร และที่พัก(ในกรณีที่เก็บข้อมูลต่างจังหวัด

2) ประหยัดเวลา เนื่องจากไม่ต้องเดินทาง และการสัมภาษณ์ออนไลน์จะช่วยให้ทุกๆการสัมภาษณ์งานมีการบันทึกทางวิดีโอไว้ เพื่อสะดวกในการบันทึกข้อมูลในภายหลัง

ข้อเสียของการสัมภาษณ์ออนไลน์

1) ปัญหาด้านอินเทอร์เน็ต หนึ่งในปัญหาใหญ่ของการสัมภาษณ์ออนไลน์คือทุกอย่างล้วนขึ้นอยู่กับความเร็วและความเสถียรของอินเทอร์เน็ต ซึ่งหากอยู่ในจุดที่อับสัญญาณ, โทรศัพท์และคอมพิวเตอร์ที่มีสมรรถนะไม่เพียงพอต่อการใช้การคุยทางวิดีโอ ย่อมส่งผลต่อผลการสัมภาษณ์ทันที ถึงแม้ว่าจะผู้สัมภาษณ์จะมีทักษะ ความรู้และประสบการณ์ก็ตาม

2) ผู้สัมภาษณ์อาจขาดความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยี โดยทั่วไปการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ไม่จำเป็นต้องมีความรู้เรื่องไอทีมากนัก แต่การสัมภาษณ์ออนไลน์ ต้องการผู้สัมภาษณ์ที่มีความความเชี่ยวชาญด้านไอทีเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ออนไลน์

3) โต้ตอบไม่ทันการณ์ การสัมภาษณ์ออนไลน์อาจเกิดความล่าช้า จากสาเหตุของระบบหรือปัญหาด้านเทคนิค รวมถึงการเข้าสู่ระบบในการสัมภาษณ์ออนไลน์ซึ่งยากและซับซ้อนเกินไป หากเกิดเหตุไม่คาดฝันขึ้นย่อมส่งผลให้เกิดยุ่งยากในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

บทที่ 7

การพัฒนาเครื่องมือในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน

7.1 การจัดทำเครื่องมือการสำรวจ (แบบสอบถาม) ตามที่มาตรฐานสากลกำหนด

UNODC (2010) ได้จัดทำ Manual on Victimization Surveys 2009 ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ประเทศต่างๆ สามารถพัฒนาและจัดทำการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่เป็นมาตรฐานสากล โดยในคู่มือนี้ได้มีการกล่าวถึงประเด็นสำคัญต่างๆ ที่ผู้พัฒนาแบบสอบถามสำหรับการสำรวจควรพิจารณา เพื่อให้สามารถออกแบบแบบสอบถามที่เหมาะสมต่อการสำรวจอาชญากรรมในประเทศของตนเองได้ ซึ่งประเด็นสำคัญตามมาตรฐานสากลนี้ประกอบไปด้วย 7 ประเด็นด้วยกัน คือ

7.1.1 จำนวนข้อคำถาม

7.1.2 ความอ่อนไหวของข้อคำถาม

7.1.3 รูปแบบการข้ามข้อคำถาม (Skip patterns)

7.1.4 การเรียงลำดับข้อคำถาม

7.1.5 การออกแบบข้อคำถามคัดกรอง

7.1.6 การออกแบบข้อคำถามเกี่ยวกับอาชญากรรม และ

7.1.7 รูปแบบของการตอบ (Answer modalities)

7.1.1 จำนวนข้อคำถาม

จำนวนข้อคำถามที่เหมาะสมนั้น ถูกกำหนดด้วยหลายปัจจัยด้วยกัน โดยปัจจัยที่สำคัญนั้นประกอบด้วยวัตถุประสงค์หรือข้อมูลที่ต้องการจากการสำรวจ แบบสอบถามควรมีข้อคำถามครอบคลุมทุกหัวข้อที่ต้องการศึกษาพร้อมทั้งข้อคำถามเกี่ยวกับพื้นหลังของกลุ่มตัวอย่าง (Background variables) หรือ ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลประชากร (Demographic Information) ที่อาจมีผลต่อลักษณะการประสบเหตุ เพื่อนำข้อมูลในส่วนนี้ไปใช้วิเคราะห์หรือทำนายการเกิดอาชญากรรม และแบบสอบถามไม่ควรมีข้อคำถามที่ไม่เกี่ยวข้องการวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพราะจะทำให้แบบสอบถามยาวเกินความจำเป็น เพิ่มต้นทุนของการสำรวจ และลดอัตราการให้ความร่วมมือของผู้ตอบแบบสอบถาม

รูปแบบของการสำรวจ หากเป็นการสำรวจแบบตัวต่อตัว (Face-to-Face Interview) อาจสามารถมีข้อคำถามเป็นจำนวนมากหรือละเอียดกว่าการสำรวจทางโทรศัพท์ได้ หากแบบสอบถามมีขนาดยาวเกินไปอาจใช้วิธีในการลดข้อคำถาม โดยกำหนดให้มีคำถามคัดกรอง (Screening questions) เพื่อคัดแยกประเภทของผู้ให้ข้อมูล โดยผู้ให้ข้อมูลบางประเภทที่สนใจศึกษาเป็นพิเศษจะได้ถูกถามคำถามเพิ่มเติมในบางหัวข้อ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะถูกถามคำถามทั่วไปเท่านั้น ทำให้สามารถลดปริมาณข้อคำถามในการเก็บข้อมูลจริงในภาพรวมได้ อย่างไรก็ตามวิธีนี้จำเป็นต้องอาศัยเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลที่มีทักษะและมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับแบบสอบถามและวิธีการสัมภาษณ์

7.1.2 ความอ่อนไหวของข้อคำถาม

ความท้าทายของการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนนั้น คือ เนื้อหาของการสำรวจมีความอ่อนไหวสูง โดยเฉพาะเมื่อต้องการสำรวจอาชญากรรมที่เกี่ยวกับเพศหรือความรุนแรงในครอบครัว แตกต่างจากการสำรวจข้อมูลประเภทอื่น ดังนั้นในการออกแบบแบบสอบถามจึงควรมีการเรียงลำดับข้อคำถามจากคำถามที่มีความอ่อนไหวน้อยไปคำถามที่มีความอ่อนไหวมาก พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลควรเกริ่นนำด้วยว่าอาชญากรรมดังกล่าวอาจสามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกกลุ่ม ด้วยวิธีการนี้จะช่วยลดความรู้สึกถูกคุกคามจิตใจหรือความอับอายให้กับผู้ตอบลงได้ และทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกสบายใจที่จะให้ข้อมูลมากขึ้น ลดโอกาสการถูกปฏิเสธการให้ข้อมูลลงได้

อย่างไรก็ตามประเด็นอาชญากรรมที่มีความอ่อนไหวนั้น อาจมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะทางวัฒนธรรมและค่านิยมของแต่ละประเทศ ทำให้เวลาการเรียงลำดับข้อคำถามตามคำแนะนำข้างต้นอาจมีความแตกต่างกันไปในรายละเอียดของแต่ละประเทศได้ โดยอาชญากรรมหรือข้อคำถามที่ส่วนมากจะมีความอ่อนไหวสูงในหลายประเทศนั้นจะประกอบไปด้วย อาชญากรรมเกี่ยวกับสารเสพติด (มีการเก็บข้อมูลใน British Crime Survey) อาชญากรรมที่เกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง (Violence Suffered) อาชญากรรมที่เกี่ยวกับเพศ ข้อคำถามเกี่ยวกับสีผิว เชื้อชาติ ศาสนา และสุขภาพ เป็นต้น

7.1.3 รูปแบบการข้ามข้อคำถาม (Skip Patterns)

ในการสำรวจนั้นผู้ให้ข้อมูลอาจไม่จำเป็นต้องตอบทุกข้อคำถาม ผู้ให้ข้อมูลอาจต้องมีการข้ามบางข้อคำถามหรือมีคำถามเพิ่มเติมขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้ให้ข้อมูลแต่ละประเภท หรือการตอบคำถามบางคำถามก่อนหน้า รูปแบบการข้ามข้อคำถามจึงมีความสำคัญต่อการกระบวนการสำรวจมาก หากรูปแบบการข้ามข้อคำถามออกแบบมาเป็นอย่างดีก็จะช่วยให้การสัมภาษณ์เป็นไปอย่างราบรื่น รวดเร็ว และได้ข้อมูลครบถ้วน แต่หากมีความผิดพลาด อาจทำให้ข้อมูลขาดหายจากการสำรวจหรืออาจทำให้ผู้ให้ข้อมูลต้องตอบคำถามที่ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง

สร้างความหงุดหงิดให้กับผู้ให้ข้อมูล จนนำไปสู่การจบการสำรวจได้ โดยความถูกต้องของรูปแบบการข้ามข้อคำถามนั้นสามารถตรวจสอบได้จากการสำรวจนำร่อง

7.1.4 การเรียงลำดับข้อคำถาม

การเรียงลำดับข้อคำถามที่เหมาะสมจะช่วยลดความสับสนของทั้งเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล และช่วยเพิ่มโอกาสในการได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยเนื้อหาส่วนแรกของแบบสอบถามควรเป็นส่วนเกริ่นนำถึงความสำคัญและโครงร่างของแบบสอบถาม ในส่วนนี้เจ้าหน้าที่ควรใช้เวลาทำความเข้าใจกับผู้ให้ข้อมูลเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความเต็มใจในการให้สัมภาษณ์ ส่วนต่อมาคือส่วนข้อคำถาม ซึ่งข้อคำถามควรถูกจัดหมวดหมู่และไม่ถามสลับข้ามหมวดหมู่เพื่อป้องกันความสับสน เมื่อต้องการเปลี่ยนหมวดหมู่ของคำถามเจ้าหน้าที่ควรบอกผู้ให้ข้อมูลก่อนเพื่อให้เกิดความชัดเจนและความต่อเนื่องในการสัมภาษณ์ รวมถึงคำถามในแต่ละหมวดหมู่ควรมีการเรียงลำดับจากคำถามทั่วไปไปสู่คำถามเชิงลึก คำถามง่ายไปสู่คำถามยาก คำถามที่อ่อนไหวน้อยไปสู่คำถามที่อ่อนไหวมาก เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลมีความสบายใจในการตอบคำถาม

7.1.5 การออกแบบข้อคำถามคัดกรอง (Screening Questions)

คำถามคัดกรองนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อคัดกรองว่าผู้ให้ข้อมูลตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมหรือไม่ ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมรูปแบบใดและตกเป็นเหยื่อกี่ครั้งภายในระยะเวลาอ้างอิง (Refence periods) ที่กำหนดขึ้น โดยคำถามคัดกรองอาจมีลักษณะเป็นคำถามทั่วไป เช่น “ท่านตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาหรือไม่?” หรืออาจเป็นคำถามที่มีรายละเอียดอาชญากรรมด้วย เช่น “ท่านเคยตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงในครอบครัวหรือไม่?” โดยคำถามเชิงรายละเอียดนั้นควรถูกนำมาใช้สำหรับอาชญากรรมที่ผู้ให้ข้อมูลอาจไม่คิดว่าเป็นอาชญากรรม เช่น ความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น เพื่อหลีกเลี่ยงการเก็บข้อมูลตกหล่น อย่างไรก็ตามคำถามคัดกรองที่ระบุรายละเอียดของอาชญากรรมนั้นต้องคัดเลือกคำ (Wording) ที่เหมาะสมและไม่อ่อนไหวสำหรับผู้ให้ข้อมูลจนเกินไป

7.1.6 การออกแบบข้อคำถามที่เกี่ยวกับอาชญากรรม

หลังจากผู้ให้ข้อมูลตอบคำถามคัดกรองแล้ว ส่วนต่อมาของแบบสอบถามจะต้องมีการถามเพิ่มเติมอาชญากรรมนั้นๆ ในรายละเอียด โดยทั่วไปแล้วข้อคำถามจะประกอบไปด้วย ช่วงเวลาและสถานที่เกิดเหตุ ใครเป็นผู้ก่อเหตุ มีการใช้อาวุธในการก่อเหตุหรือไม่ ถ้าเหยื่อได้รับบาดเจ็บ ได้มีการแจ้งตำรวจหรือได้รับความช่วยเหลือหลังจากนั้นหรือไม่ เป็นต้น นอกจากนี้ในการออกแบบข้อคำถามสำหรับสำรวจอาชญากรรม จะต้องคำนึงถึงการใช้คำที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจต่อผู้ให้ข้อมูล หลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้ให้ข้อมูลใช้การตีความคำถามเนื่องจากอาจนำไปสู่ความผิดพลาดของข้อมูลได้ หลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์เฉพาะหรือคำศัพท์ทางกฎหมาย คำถามควรจะสั้น

เพื่อลดความสับสน อธิบายตัวอย่างประกอบบางกรณีเพื่อสร้างความกระจ่างในข้อคำถาม อย่างไรก็ตามบางข้อคำถามยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีขนาดยาวเพื่อให้เกิดความแม่นยำหรือเฉพาะเจาะจง ในกรณีนี้อาจสามารถใช้ข้อความตัวหน้าหรือข้อความต่างสี เพื่อเน้นย้ำจุดสำคัญและดึงความสนใจของผู้ให้ข้อมูล

7.1.7 รูปแบบของการตอบ (Answer Modalities)

คำถามสัมภาษณ์สามารถถูกแบ่งออกได้เป็นคำถามปลายปิด (Closed-end questions) หรือคำถามที่ผู้ตอบถูกกำหนดให้ตอบตามตัวเลือกที่กำหนดเอาไว้ โดยอาจมีลักษณะเป็นคำถามหลายตัวเลือก ตัวเลือกจัดลำดับ (Ranking question) คำถามที่เป็นมาตรวัดระดับ (Scale question) เป็นต้น ซึ่งคำถามลักษณะนี้มีข้อได้เปรียบคือช่วยให้คำตอบของกลุ่มตัวอย่างเป็นไปในรูปแบบเดียวกันและช่วยประหยัดเวลาในการสัมภาษณ์และการเก็บข้อมูล แต่คำถามลักษณะนี้ก็มีข้อจำกัดจากการที่ผู้ตอบถูกจำกัดการตอบด้วยตัวเลือกที่กำหนด นอกจากนี้หากคำถามมีตัวเลือกให้มากจนเกินไปอาจทำให้ผู้ตอบมีความสับสนจนนำไปสู่ความคาดเคลื่อนในการให้ข้อมูลได้ ดังนั้นข้อคำถามที่มีตัวเลือกจำนวนมากจึงควรมีรูปแบบเป็นคำถามปลายเปิด (Opened-ended questions) เพื่อให้ผู้ตอบสามารถตอบคำถามได้ตามความคิดของตัวเองและป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามคำถามปลายเปิดต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ให้ข้อมูลสูง และใช้เวลาในการสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลสูง แบบสอบถามโดยรวมจึงควรมีคำถามปลายเปิดให้น้อยเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

7.2 การพัฒนาเครื่องมือการสำรวจ (แบบสอบถาม) ที่ผ่านมา

7.2.1 การพัฒนาแบบสอบถามในอดีต

แบบสอบถามสำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมของประเทศไทย ได้รับการพัฒนาหรือปรับปรุงครั้งสำคัญจำนวนทั้งสิ้น 3 ครั้งด้วยกัน คือ (1) การพัฒนาแบบสอบถามในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548 หรือการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนครั้งแรกของประเทศไทย โดยศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม (2550) (2) การพัฒนาแบบสอบถามเพื่อใช้สำรวจควบคู่ไปกับแบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานครัวเรือน (สพค.) โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติในช่วงปี พ.ศ. 2551 – 2557 และ (3) การพัฒนาแบบสอบถามในปี 2557 โดยสำนักวิจัยเอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ภายใต้ “โครงการทบทวน และเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2557” ร่วมกับศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม (เทวินทร์ อินทรจานงค์, จิรศักดิ์ สมบัติ และ ณัฏฐ์พัชร์ วงศ์ธรรมมา, 2557)

จากการศึกษารูปแบบการพัฒนาและการปรับแก้แบบสอบถามทั้งแบบสอญ.1 และ สอญ.2 นั้น พบว่าแบบสอบถามทั้ง 2 ชุดได้รับการพัฒนามาจากการประยุกต์แบบสำรวจ National Crime Victimization Survey

(NCVS-1 Basic Screening Quesionaire) และ Crime Incident Report: National Crime Victimization Survey (NCVS-2 Incident Report) ของสหรัฐอเมริกา โดยเนื้อหาในแบบสอญ.1 จะประกอบไปด้วย ข้อมูลแสดงที่ตั้งของครัวเรือนและข้อมูลพื้นฐานครัวเรือนต่างๆ ได้แก่ ชื่อ-นามสกุลของตัวแทนครัวเรือนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนสมาชิกครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนนานกว่า 6 เดือน รายได้ของผู้แทนครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน ประเภทที่อยู่อาศัย ลักษณะบริเวณที่พัก และจำนวนสมาชิกครัวเรือนที่ประสบเหตุอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา และเนื้อหาในสอญ.2 นั้นประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดอาชญากรรมแต่ละประเภท

ในด้านของวิธีในการพัฒนาแบบสอบถามนั้นพบว่า ที่ผ่านมาการพัฒนาแบบสอบถามได้ใช้วิธีการอ้างอิงและประยุกต์แบบสอบถามของประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น และนำข้อคำถามที่ได้ไปทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผ่านการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) กับทางผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญวิทยา และนำไปทดลองลงพื้นที่สำรวจจริงเท่านั้น แต่ไม่ได้มีการทบทวนหรือเชื่อมโยงข้อคำถามในแบบสอบถามกับมาตรฐานสากล หรือตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม ทั้งในระดับประเทศและในระดับสากลที่เกี่ยวข้อง ทำให้แบบสอบถามในอดีตยังไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนตามมาตรฐานสากลและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง รวมถึงยังมีข้อคำถามบางข้อที่อาจไม่จำเป็นต้องทำการสำรวจในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน

ด้วยเหตุนี้ทางคณะผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการศึกษามาตรฐานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมระดับสากลประกอบไปด้วยแบบรายงาน the United Nations Survey of Crime Trends (UN-CTS) และแบบจำแนกประเภทอาชญากรรม International Classification on Crime for Statistical Purposes (ICCS) ในส่วนที่ 7.2.2 และ 7.2.3 ของบทที่ 7 นี้ เพิ่มเติมจากมาตรฐานสากลและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องที่ได้ทำการศึกษาแล้วในบทที่ 3 เพื่อให้สามารถพัฒนาแบบสอบถามสำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมของประเทศไปสู่มาตรฐานระดับสากลได้อย่างสมบูรณ์

7.2.2 การพัฒนาแบบสอบถามตามมาตรฐานของแบบรายงาน UN-CTS

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์ประเด็นข้อมูลที่ได้มีการจัดเก็บในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Victimization Survey) ว่าในแบบรายงานการสำรวจข้อสถิติอาชญากรรมเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรม (the United Nations Survey of Crime Trends: UN-CTS) ในส่วนดังกล่าวได้กำหนดให้มีการเก็บข้อมูลอะไรบ้าง และข้อมูลที่จัดเก็บมีความสอดคล้องกับการจัดเก็บข้อมูลจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในประเทศไทยหรือไม่อย่างไร ซึ่งผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลที่มีการจัดเก็บในแบบรายงานการสำรวจข้อสถิติอาชญากรรม UN-CTS ปีล่าสุดประจำปี ค.ศ.2019 ในหมวดของการสำรวจ

อาชญากรรมภาคประชาชนเปรียบเทียบกับแบบสำรวจอาชญากรรมอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทย ปรากฏผลตามตารางที่ 7.1 ดังนี้

ตารางที่ 7.1 เปรียบเทียบแบบรายงานการสำรวจข้อสถิติอาชญากรรม UN-CTS กับแบบสำรวจอาชญากรรมอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทย

ประเด็นข้อมูลในรายงาน การสำรวจข้อสถิติอาชญากรรม UN-CTS	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน ของประเทศไทย
1.Percentage of population that feel safe walking alone around the area they live in (สัดส่วนของประชาชนที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินอยู่คนเดียวในย่านที่พักอาศัยของตน)	- มีการสำรวจความหวาดกลัวภัยใน สอญ.1 แล้ว ตามข้อคำถามใน UN-CTS - สามารถแยกจำนวนผู้ตอบที่รู้สึกกลัวกับรู้สึกปลอดภัยและจัดทำอัตราส่วนร้อยละได้ตามข้อคำถามใน UN-CTS - แยกผู้ตอบชายและหญิงได้ตามข้อคำถามใน UN-CTS
2. Prevalence Rate of Crimes (ร้อยละการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในประเภทดังต่อไปนี้)	
2.1 Burglary (ลักทรัพย์ในเคหสถาน)	- มีใน สอญ.1
2.2 Motor-vehicle theft (ขโมยรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์)	- มีใน สอญ.1
2.3 Bribery (เรียกรับสินบน)	- มีใน สอญ.1
2.4 Bribery among businesses (เรียกรับสินบนในภาคธุรกิจ)	- ยังไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
2.5 Physical violence (ถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย)	- เป็นกรณีที่เหยื่อถูกทำร้ายร่างกายจากการก่อเหตุคดีอาญาไม่ว่าจะเป็นคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ประทุษร้ายต่อทรัพย์ และความผิดทางเพศที่ - ยังไม่ได้จำแนกเกี่ยวกับการถูกทำร้ายร่างกายไว้ใน สอญ.1
2.6 Robbery (ปล้นทรัพย์/ชิงทรัพย์)	- มีใน สอญ.1
2.7 Physical Assault (ทำร้ายร่างกาย)	- เฉพาะกรณีถูกทำร้ายร่างกายในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย - มีใน สอญ.1
2.8 Sexual Violence (ถูกกระทำรุนแรงทางเพศ)	- เป็นกรณีถูกทำร้ายร่างกายหรือได้รับอันตรายจากการกระทำอนาจารหรือข่มขืน - มีใน สอญ.1 แต่ไม่ได้จำแนกกรณีถูกกระทำรุนแรงทางเพศออกจากการถูกกระทำอนาจารหรือข่มขืน

ประเด็นข้อมูลในรายงาน การสำรวจข้อสถิติอาชญากรรม UN-CTS	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน ของประเทศไทย
2.9 Sexual Assault (ถูกกระทำอนาจาร)	- ถูกกระทำอนาจารในระดับของการแตะเนื้อต้องตัวยังไม่ได้รับอันตราย - มีใน สอญ.1 แต่ไม่ได้จำแนกกรณีถูกกระทำอนาจาร และกรณีได้รับอันตราย
2.10 Rape (ข่มขืนกระทำชำเรา)	- มีใน สอญ.1
2.11 Psychological Violence (ถูกประทุษร้ายจนได้รับอันตรายแก่จิตใจ)	- มีใน สอญ.1
2.12 Physical or sexual violence (รวมกรณีกระทำความรุนแรงทางร่ายกายหรือทางเพศ)	- สามารถรวมได้
2.13 Psychological, physical or sexual violence (รวมกรณีถูกประทุษร้ายได้รับอันตรายทางจิตใจหรือได้รับอันตรายทางร่ายกาย หรือกรณีความรุนแรงทางเพศ)	- สามารถรวมได้
2.14 Physical or Sexual harassment (ถูกคุกคามหรือล่วงละเมิดทางเพศ)	- มีใน สอญ.1
3. Reporting Rate to the Police or other competent authorities (รายงานการรับแจ้งคดีของอาญาของตำรวจ หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบอื่น)	
3.1 Physical violence (ถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย)	- มีในระบบ CRIMES แต่ยังไม่สามารถจำแนกเพศเหยื่อได้
3.2 Robbery (ปล้นทรัพย์/ชิงทรัพย์)	- มีในระบบ CRIMES แต่ยังไม่สามารถจำแนกเพศเหยื่อได้
3.3 Physical assault (ทำร้ายร่างกาย)	- มีในระบบ CRIMES แต่ยังไม่สามารถจำแนกเพศเหยื่อได้
3.4 Sexual violence (ถูกกระทำความรุนแรงทางเพศ)	- มีในระบบ CRIMES แต่ยังไม่สามารถจำแนกเพศเหยื่อได้
3.5 Sexual assault (ถูกกระทำอนาจาร)	- มีในระบบ CRIMES แต่ยังไม่สามารถจำแนกเพศเหยื่อได้
3.6 Rape (ข่มขืนกระทำชำเรา)	- มีในระบบ CRIMES แต่ยังไม่สามารถจำแนกเพศเหยื่อได้
3.7 Psychological, physical or sexual violence (รวมกรณีถูกประทุษร้ายได้รับอันตรายทางจิตใจหรือได้รับอันตรายทางร่ายกาย หรือกรณีความรุนแรงทางเพศ)	- สามารถรวมได้

จากการวิเคราะห์ประเด็นข้อมูลที่ต้องการในแบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรม (the United Nations Survey of Crime Trends: UN-CTS) พบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วแบบสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทยมีความสอดคล้องกัน รวมถึงสามารถใช้เปรียบเทียบกับสถิติคดีอาญาของตำรวจได้ ซึ่งสามารถใช้รายงานข้อมูลในแบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม UN-CTS ได้เป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ดีในส่วนของแบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม UN-CTS นั้นต้องการให้มีการแยกกลุ่มอัตราส่วนผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปีออกเป็นกลุ่มชาย-หญิง และมีการจำแนกกลุ่มอาชญากรรมความรุนแรง (Violence) แยกออกจากกลุ่มทำร้ายหรือล่วงละเมิด (Assault) ซึ่งตามคู่มือคำแนะนำการจัดเก็บข้อมูลได้ให้คำนิยามที่แตกต่างกัน เพื่อให้ข้อมูลตรงกันและใช้สามารถรายงานในแบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม UN-CTS จึงควรมีการพัฒนาปรับปรุงแบบสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในส่วนของ สอญ.1 ดังนี้

(1) ให้มีการจำแนกเพศเหยื่อ ชาย-หญิง ในแบบรายงานผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนตามประเด็นในแบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม UN-CTS ซึ่งตามแบบสำรวจ สอญ.1 สามารถจำแนกเหยื่อเป็นเพศชาย-หญิง และตามกลุ่มอายุได้ แต่ในรายงานการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนฉบับล่าสุดไม่ได้จัดทำรายงานในส่วนนี้ไว้ จึงควรมีการเพิ่มเติมให้ครบถ้วนเพื่อให้สามารถบันทึกข้อมูลได้โดยสะดวก

(2) ควรมีการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนเป็นประจำทุกปี ตามที่ในแบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม UN-CTS ให้มีการรายงานข้อมูลเป็นประจำทุกปีเปรียบเทียบ 5 ปี ย้อนหลัง

(3) เพิ่มเติมข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในกลุ่ม ‘การเรียกรับสินบนในภาคธุรกิจ’ ที่ยังไม่มีการจัดเก็บ

(4) กรณีความผิดกลุ่มกระทำทางเพศ ควรมีการแยกกรณีข่มขืน กรณีถูกกระทำอนาจารจนได้รับอันตราย และกรณีถูกกระทำอนาจารไม่ได้รับอันตราย เป็นความผิดเฉพาะใน สอญ.1 เลย เพื่อให้สามารถนำมารายงานในแบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม UN-CTS ได้โดยสะดวกโดยไม่ต้องเรียกดูข้อมูลรายละเอียดใน สอญ.2 เพิ่มเติมอีก

(5) ในส่วนของสถิติคดีอาญาตำรวจที่ยังไม่สามารถจำแนกเพศเหยื่อได้ ควรมีการพัฒนาการจัดเก็บและจำแนกสถิติเพื่อให้สามารถรายงานข้อมูลได้ครบถ้วน โดยในขณะที่ยังไม่ได้พัฒนาระบบการจำแนกสถิติก็ให้มีการเปรียบเทียบการกระทำผิดแต่ละประเภทในภาพรวมก่อน และรายงานปัญหาข้อขัดข้องในส่วนของการจำแนกเพศไปในแบบรายงานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม UN-CTS

7.2.3 การพัฒนาแบบสอบถามตามการจำแนกประเภทอาชญากรรมสากล ICCS

มาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ของสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งองค์การสหประชาชาติ (UNODC, 2015) ได้มีการจัดทำขึ้นในปี 2015 ซึ่งเป็นเอกสารคู่มือที่มีการกำหนดนิยามและหลักการในการจำแนกอาชญากรรมแต่ละประเภทตามมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล การจัดทำ ICCS นั้นก็เพื่อให้ประเทศต่างๆ มีต้นแบบในการพัฒนามาตรฐานการจัดเก็บสถิติอาชญากรรม ให้การเก็บข้อมูลในระดับประเทศมีข้อมูลอาชญากรรมที่สำคัญครบถ้วน และในระดับสากลสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบให้เป็นมาตรฐานเดียวกันได้ ดังนั้นมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS ดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลทางสถิติด้านอาชญากรรมให้มีประเด็นสำคัญครบถ้วน ดังนั้นการพัฒนาระบบการสถิติทางการ (Official Statistics) และการพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ควรจะต้องนำมาตรฐานการจำแนกสถิติอาชญากรรมสากลดังกล่าวมาใช้เป็นกรอบในการพิจารณาด้วย

ICCS ได้กำหนดประเภทอาชญากรรมแบ่งออกได้เป็น 11 หมวดใหญ่ โดยในการศึกษาครั้งนี้ได้นำมามาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลดังกล่าวมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับมาตรฐานการจัดเก็บสถิติข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งปัจจุบันมีการบันทึกไว้ในระบบฐานข้อมูลระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสถานีตำรวจ (CRIMES: Criminal Record and Information Management Enterprise Systems) การจัดทำสถิติอาชญากรรมในปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ใช้ระบบ CRIMES ในการจัดเก็บข้อมูลคดีที่การรับแจ้งและลงบันทึก (Recording) ในสารบบคดีอาญา โดยระบบ CRIMES สามารถเรียกดูข้อมูลสถิติแยกรายข้อหาได้โดยส่วนใหญ่โดยการบันทึกข้อมูลประเภทคดีจะบันทึกข้อหาโดยอ้างอิงจากข้อหาหลักตามกฎหมายในประมวลกฎหมายอาญาและข้อหาหลักตามพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญาที่สำคัญ การศึกษาส่วนนี้จะทำการเปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับข้อมูลสถิติอาชญากรรมทางการ (Official Statistics) ที่ดึงจากระบบ CRIMES ดังกล่าว เพื่อชี้ให้เห็นว่าข้อมูลในส่วนใดที่ระบบ CRIMES สามารถแสดงสถิติได้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้วหรือไม่ ข้อมูลในส่วนใดที่ยังมีปัญหาที่ระบบ CRIMES ยังไม่สามารถให้ข้อมูลได้หรือยังไม่สามารถแสดงรายละเอียดได้ สำหรับใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อจัดทำข้อเสนอในการพัฒนาระบบการจัดเก็บสถิติต่อไป

นอกจากนี้ยังได้ทำการเปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับประเภทอาชญากรรมที่จัดเก็บข้อมูลสถิติจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทย เพื่อแสดงให้เห็นถึงช่องว่างหรือประเด็นที่ควรให้มีการจัดเก็บเพิ่มเติมในการพัฒนาในการจัดทำมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนให้มีความครบถ้วนมากขึ้นตามมาตรฐานสากล

จากการเปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในระบบ CRIMES กับการเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ซึ่งรายงานฉบับนี้ได้ทำการวิเคราะห์ลักษณะความผิดแยกเป็นรายหมวด ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

1) หมวดประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายที่ส่งผลให้เกิดการเสียชีวิต (Acts leading to death or intending to cause death)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้จำแนกอาชญากรรมในหมวดแรกเป็นอาชญากรรมในหมวดคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายที่ส่งผลให้เกิดการเสียชีวิต จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่รับผิดชอบงานด้านสถิติอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ข้อมูลว่า คดีในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ในระบบฐานข้อมูล โดยทั่วไปคดีที่มีผู้เสียชีวิตก็จะมีการแจ้งเหตุและลงสารบบคดีไว้ เนื่องจากส่วนใหญ่กรณีอาชญากรรมที่มีผู้เสียชีวิตเป็นเหตุร้ายแรงซึ่งแทบจะไม่มีกรณีที่ประชาชนไม่มาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และหากมีการทราบเหตุคดีดังกล่าวจะเป็นคดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญที่ผู้บังคับบัญชาให้ความสนใจจึงมีการรับแจ้งคดีไว้แทบทุกคดี คดีในกลุ่มนี้จึงไม่น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีการแจ้งเหตุอาชญากรรมและการไม่ลงบันทึกคดี (Crime Recording)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดที่ 1 คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายที่ส่งผลให้เกิดการเสียชีวิต ออกเป็น 8 ประเภท โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 7.2 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 7.2 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายที่ส่งผลให้เกิดการเสียชีวิต

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS	สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0101 Intentional homicide (ฆาตกรรมโดยเจตนา)	- ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา (ม.288) - มีในระบบ CRIMES	- ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า - มีใน สอญ.1 แต่ไม่ได้แยกฆ่ากับพยายามฆ่าออกจากกัน
0102 Attempted intentional homicide (พยายามฆาตกรรมโดยเจตนา)	- พยายามฆ่า - มีในระบบ CRIMES	- ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า - มีใน สอญ.1 แต่ไม่ได้แยกฆ่ากับพยายามฆ่าออกจากกัน
0103 Non-intentional homicide (ฆาตกรรมโดยไม่เจตนา)	รวม 01031 กับ 01032	

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS	สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
01031 Non-negligent manslaughter (การฆ่าผู้อื่นซึ่งไม่ได้มีเจตนาแต่ไม่ได้เป็นการกระทำโดยประมาท เช่น เจตนาทำร้ายแต่ทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย)	- ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ถึงแก่ความตาย (ม.290) - ชุลมุนต่อสู้ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป เป็นเหตุให้บุคคลถึงแก่ความตาย - มีในระบบ CRIMES	- ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า - มีใน สอญ.1 แต่ไม่ได้แยกกรณีถูกทำร้ายจนถึงแก่ความตายออกจากกรณีฆ่าปกติ
01032 Negligent manslaughter (ประมาททำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย)	รวม 010321 กับ 010322	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
010321 Vehicular homicide (ประมาททำให้ผู้อื่นถึงความตายในคดีจราจร)	- ขับรถประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย - มีในระบบ CRIMES แต่ต้องดึงจากสารบบคดีจราจร	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
010322 Non-vehicular homicide (ประมาททำให้ผู้อื่นถึงความตายในคดีที่ไม่ใช่คดีจราจร)	- ทำให้ผู้อื่นตายโดยประมาท - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0104 Assisting or instigating suicide (ช่วยเหลือ สนับสนุน หรือยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นฆ่าตัวตาย)	ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายไทย	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
01041 Assisting suicide (ช่วยเหลือผู้อื่นฆ่าตัวตายในลักษณะของการเป็นผู้สนับสนุนและมีการลงมือกระทำการอันเป็นการช่วยเหลือ)	ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายไทย	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
01049 Other acts of assisting or instigating suicide (การกระทำ อื่น ๆ ในการยุยง ส่งเสริม ปลุกเร้า ให้ผู้อื่นฆ่าตัวตาย)	ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายไทย	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0105 Euthanasia (การุณยฆาตซึ่งหมายถึงการฆ่าหรือทำให้ตายอย่างสงบให้พ้นจากความเจ็บป่วยหรือทรมาน บางประเทศถูกกฎหมาย บางประเทศมีการลักลอบทำโดยผิดกฎหมาย)	ไม่ได้แยกข้อหาความผิดเป็นการเฉพาะ รวมอยู่ในฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS	สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0106 Illegal feticide (การทำแท้งที่ผิดกฎหมาย)	- ทำให้หญิงแท้งลูก โดยหญิงนั้นยินยอม (ม.302) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0107 Unlawful killing associated with armed conflict (การฆ่าที่ผิดกฎหมายที่มีมูลเหตุมาจากสงคราม กลุ่มต่อต้าน หรือการก่อการร้าย)	- ก่อการร้าย(มาตรา135/1-4) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0109 Other acts leading to death or intending to cause death (การกระทำอื่น ๆ ที่นำไปสู่ความตายหรือตั้งใจทำให้เกิดความตาย)	- วางเพลิง วางระเบิด (ม.220) - ปลอมปนอาหาร ปล่อยสารพิษ (ม.238) - หน่วงเหนี่ยวกักขัง (ม.310) - เอาคนลงเป็นทาส (ม.312 ทวิ) - ความผิดต่างๆ ดังกล่าวหากเป็นกรณีมีผู้ถึงแก่ความตายถือว่าจัดเข้าประเภทอาชญากรรมดังกล่าว - ระบบฐานข้อมูล CRIMES ยังไม่สามารถจำแนกกรณีมีผู้ถึงแก่ความตายได้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศไทยพบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วระบบ CRIMES สามารถเรียกดูข้อมูลสถิติแยกรายข้อหาดังกล่าวได้และมักจะไม่มีปัญหาเรื่องประชาชนไม่มาแจ้งเหตุหรือการไม่บันทึกคดี โดยในคดีที่ไม่มีการบันทึกไว้เลยคือคดีช่วยเหลือ สนับสนุน หรือยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นฆ่าตัวตายซึ่งไม่ได้กำหนดเป็นความผิดตามกฎหมายไทย และในคดีการุณยฆาตผิดกฎหมาย ซึ่งในระบบฐานข้อมูลถือว่าเป็นการกระทำผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา แต่ไม่ได้มีการแยกประเภทการกระทำผิดการุณยฆาตไว้เป็นการเฉพาะ รวมถึงในกลุ่มลักษณะการกระทำอื่นๆ ที่นำไปสู่ความตายหรือตั้งใจทำให้เกิดความตาย เช่น วางเพลิง วางระเบิด ปล่อยสารพิษ เอาคนลงเป็นทาส หน่วงเหนี่ยวกักขังจนมีผู้ถึงแก่ความตาย ซึ่งตามกฎหมายมีการระบุข้อหาความผิดไว้แต่ปัจจุบันในระบบฐานข้อมูลยังไม่สามารถจำแนกกรณีมีผู้ถึงแก่ตาย กรณีมีผู้ได้รับอันตราย และกรณีไม่มีผู้ได้รับอันตรายเป็นการเฉพาะออกจากกันได้

ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนนั้นจะเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมพื้นฐานโดยในแบบ สอญ.1 หรือแบบสำรวจการเก็บข้อมูลอาชญากรรมมีการเก็บข้อมูลกรณีถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า ไว้แต่ไม่ได้มีการแยกกรณีฆ่ากับกรณีพยายามฆ่าออกจากกัน และยังไม่ได้มีการเก็บข้อมูลกรณีประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายไว้ โดยวัตถุประสงค์ของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนเพื่อให้มีการเก็บข้อมูลอาชญากรรมให้ครอบคลุมไปถึงคดีที่ไม่ได้มีการมาแจ้งความหรือลงบันทึกในสารบบคดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อทราบถึงสภาพอาชญากรรมที่แท้จริง ซึ่งหากต้องการให้มีการพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลก็ควรมีการแยกกรณีฆ่าผู้อื่นและกรณีพยายามฆ่าออกเป็นต่างกลุ่มคดีและควรมีการเก็บข้อมูลในส่วนของคดีประมาทเป็นเหตุให้บุคคลถึงแก่ความตายและกรณีถูกทำร้ายร่างกายถึงแก่ความตาย ซึ่งเป็นความผิดสำคัญที่มีการจำแนกทั้งในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติของตำรวจในระบบ CRIMES ไว้ด้วย

อย่างไรก็ดีในส่วนของกลุ่มคดีตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS ในกลุ่มอื่นๆ นั้น ในการพัฒนาแบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรมมีความจำเป็นต้องให้มีความกระชับ สำหรับการจำแนกคดีที่มีรายละเอียดปลีกย่อยลงไป เช่น การทำแท้ง ก่อการร้าย หรือลักษณะการกระทำผิดทางอาญาอื่นๆ ที่เป็นเหตุให้มีผู้ถึงแก่ความตาย (วางเพลิง หน่วงเหนี่ยวกักขัง ปล่อยสารพิษ เอาคนเป็นทาส) นั้น หากมีการจัดเก็บใน สอญ.1 ก็อาจจะปลีกย่อยจนทำให้แบบสำรวจมีเนื้อหาและซับซ้อนมากเกินไป ดังนั้นควรมีการระบุการเก็บข้อมูลเพียงแค่ ‘ลักษณะความผิดอาญาอื่นที่เป็นเหตุให้มีผู้ถึงแก่ความตาย’ แล้วมีการระบุรายละเอียดปลีกย่อยพฤติกรรมการกระทำผิดไว้ในแบบสำรวจรายละเอียดพฤติการณ์การกระทำผิด สอญ.2 แทน

2) หมวดการกระทำอันก่อให้เกิดอันตรายหรือการเจตนาก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล (Acts causing harm or intending to cause harm to the person)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้จัดกลุ่มอาชญากรรมในหมวดที่สองเป็นหมวดการกระทำก่อให้เกิดอันตรายหรือการเจตนาก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล (Acts causing harm or intending to cause harm to the person) ซึ่งในกลุ่มนี้ก็เป็นกลุ่มความผิดหลักกลุ่มหนึ่งที่มีการสำรวจในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในกลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย และเป็นกลุ่มที่ผลการสำรวจที่ผ่านมามักจะพบว่าผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมีมากกว่าคดีที่รับแจ้งความในสารบบคดีของตำรวจมาก ซึ่งตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดที่ 2 เกี่ยวกับหมวดการกระทำก่อให้เกิดอันตรายหรือการเจตนาก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลออกเป็น 12 ประเภท โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 7.3 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 7.3 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำอันก่อให้เกิดอันตรายหรือการเจตนาก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0201 Assaults and threats (ทำร้ายร่างกายและขู่เข็ญ)			รวม 02011 กับ 02012	
	02011 Assault (ทำร้ายร่างกาย)		รวม 020111 กับ 020112	
		020111 Serious assault (ทำร้ายร่างกายอย่างร้ายแรง)	- ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ให้ได้รับอันตรายสาหัส (ม.297-298) - ทำร้ายร่างกายผู้อื่น เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ (ม.295-296) - มีในระบบ CRIMES	- ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย - มีใน สอญ.1 และจำแนกความรุนแรงจากการบาดเจ็บไว้ใน สอญ.2
		020112 Minor assault (ทำร้ายร่างกายเล็กน้อย)	- ทำร้ายผู้อื่นไม่ถึงอันตราย - มีในระบบ CRIMES	- ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย - มีใน สอญ.1 และจำแนกความรุนแรงจากการบาดเจ็บไว้ใน สอญ.2
	02012 Threat (การขู่เข็ญ,การคุกคาม)		รวม 020121 กับ 020122	
		020121 Serious threat (การขู่เข็ญ,การคุกคามอย่างร้ายแรง)	- ทำให้เกิดความกลัวหรือตกใจโดยขู่เข็ญ (ม.392) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้แยกกรณีร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง	- ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า - มีใน สอญ.1 แต่ไม่ได้จำแนกกรณีร้ายแรงหรือเล็กน้อย
		020122 Minor threat (การขู่เข็ญ,การคุกคามเล็กน้อย)	- ทำให้เกิดความกลัวหรือตกใจโดยขู่เข็ญ (ม.392) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้แยกกรณีร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง	- ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า - มีใน สอญ.1 แต่ไม่ได้จำแนกกรณีร้ายแรงหรือเล็กน้อย
0202 Acts against liberty (การกระทำที่ละเมิดเสรีภาพ)			รวม 02021 กับ 02022 กับ 02029	
	02021 Abduction of a minor (การลักพาตัวผู้เยาว์)		- ลักพาตัว	- ถูกลักพาตัว

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
			- มีในระบบ CRIMES แต่ไม่จำแนกประเภทผู้ก่อเหตุ	- มีใน สอญ.1 แต่ไม่ได้จำแนกประเภทผู้ก่อเหตุ
		020211 Parental abduction (การลักพาตัวโดยผู้ปกครอง)	- ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	- ไม่ได้จำแนกรายละเอียด
		020212 Abduction by another family member (การลักพาตัวโดยสมาชิกครอบครัวคนอื่น)	- ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	- ไม่ได้จำแนกรายละเอียด
		020213 Abduction by a legal guardian (การลักพาตัวโดยผู้ปกครองตามกฎหมาย)	- ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	- ไม่ได้จำแนกรายละเอียด
		020219 Other abduction of a minor (การลักพาตัวผู้เยาว์ในลักษณะอื่นๆ)	- ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	- ไม่ได้จำแนกรายละเอียด
	02022 Deprivation of liberty (การลิดรอนสิทธิเสรีภาพหรือความผิดต่อเสรีภาพ)		รวม 020221 กับ 020222 กับ 020223 กับ 020229	
		020221 Kidnapping (การลักพาตัว)	- ลักพาตัว - มีในระบบ CRIMES	- ถูกลักพาตัว - มีใน สอญ.1
		020222 Illegal restraint (หน่วงเหนี่ยวกักขัง)	- หน่วงเหนี่ยวกักขังทำให้ปราศจากเสรีภาพ (ม.310) - มีในระบบ CRIMES	- กักขังหน่วงเหนี่ยว - มีใน สอญ.1
		020223 Hijacking (การจี้เครื่องบิน)	ไม่ได้แยกข้อหาความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		020229 Other deprivation of liberty (การกีดกันเสรีภาพอื่น ๆ)	- กระทำให้เสื่อมเสียเสรีภาพ (ม. 309) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02029 Other acts against liberty (การกระทำทำอื่นๆที่เป็นการละเมิดเสรีภาพ)		ไม่ได้แยกข้อหาความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
		020291 Illegal adoption (การรับบุตรบุญธรรมที่ผิดกฎหมาย)	ไม่ได้แยกข้อหาความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		020292 Forced marriage (การถูกบังคับให้สมรส)	ไม่ได้แยกข้อหาความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		020299 Other acts against liberty (การกระทำทำอื่นๆที่เป็นการต่อต้านเสรีภาพ)	ไม่ได้แยกข้อหาความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0203 Slavery and exploitation (การเอาคนเป็นทาส และ การแสวงหาประโยชน์จากบุคคลโดยมิชอบ)			- เอาคนลงเป็นทาส (ม.312) - ค้ามนุษย์ (ม.6) - มีในระบบ CRIMES - แต่มีปัญหาการจำแนกกรณีบังคับแรงงานกับค้ามนุษย์	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02031 Slavery (การเอาคนเป็นทาส)		- เอาคนลงเป็นทาส (ม.312) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02032 Forced labour (การบังคับใช้แรงงาน)		- ค้ามนุษย์ (ม.6) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่มีการแยกกรณีบังคับแรงงาน	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		020321 Forced labour for domestic services (การบังคับใช้แรงงานสำหรับงานบริการในประเทศ)	- ค้ามนุษย์ (ม.6) - ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		020322 Forced labour for industrial services (การบังคับใช้แรงงานสำหรับงานบริการอุตสาหกรรม)	- ค้ามนุษย์ (ม.6) - ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		020323 Forced labour for the State or armed forces (การบังคับใช้แรงงานสำหรับรัฐหรือกองทัพ)	- ค้ามนุษย์ (ม.6) - ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
		020329 Other forced labour (การบังคับใช้แรงงานอื่น ๆ)	- ค้ามนุษย์ (ม.6) - ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	03039 Other acts of slavery and exploitation (การกระทำอื่น ๆ ของการเป็นทาสและการแสวงประโยชน์)		- ค้ามนุษย์ (ม.6) - ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0204 Trafficking in persons (TIP) (การค้ามนุษย์)			- ค้ามนุษย์ (ม.6) - มีในระบบ CRIMES แต่มีปัญหาการจำแนกลักษณะการค้ามนุษย์ มีแต่การจำแนกกรณีเด็กกับผู้ใหญ่เท่านั้น	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02041 TIP for sexual exploitation (การค้ามนุษย์เพื่อค้าประเวณี)		- ค้ามนุษย์ (ม.6) - ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02042 TIP for forced labour or services (การค้ามนุษย์เพื่อการบังคับใช้แรงงาน)		- ค้ามนุษย์ (ม.6) - ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02043 TIP for organ removal (การค้ามนุษย์เพื่อค้าอวัยวะ)		- ค้ามนุษย์ (ม.6) - ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02049 TIP for other purposes (การค้ามนุษย์เพื่อจุดประสงค์อื่นๆ)		- ค้ามนุษย์ (ม.6) - ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0205 Coercion (การขู่กรรโชก)			รวม 02051 กับ 02059	
	02051 Extortion or blackmail (กรรโชกหรือแบล็กเมล์)		- รีดเอาทรัพย์ (ม.338) - มีในระบบ CRIMES แต่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มประทุษร้ายต่อทรัพย์	- ถูกรีดเอาทรัพย์ - มีใน สอญ.1 แต่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มประทุษร้ายต่อทรัพย์
	02059 Other acts of coercion (การกระทำอื่นๆ โดยการขู่กรรโชก)		- กรรโชกทรัพย์ (ม.337) - มีในระบบ CRIMES แต่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มประทุษร้ายต่อทรัพย์	- ถูกกรรโชกทรัพย์ - มีใน สอญ.1 แต่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มประทุษร้ายต่อทรัพย์
0206 Negligence (การประมาทเลินเล่อทำให้ผู้อื่นได้รับอันตราย)			- ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายโดยประมาท - ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสโดยประมาท	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS	สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	- มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกรายละเอียดบุคคลที่ได้รับอันตราย	
02061 Negligence in situations of persons under care (ประมาทเลินเล่อทำให้บุคคลที่อยู่ภายใต้การดูแลได้รับอันตราย)	ไม่ได้จำแนกลักษณะผู้ได้รับอันตรายไว้เป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
020611 Negligence in situations of children under care (ประมาทเลินเล่อทำให้เด็กในความดูแลได้รับอันตราย)	ไม่ได้จำแนกลักษณะผู้ได้รับอันตรายไว้เป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
020612 Negligence in situations of other dependent persons under care (การประมาทเลินเล่อทำให้บุคคลที่ต้องพึ่งพาได้รับอันตราย)	ไม่ได้จำแนกลักษณะผู้ได้รับอันตรายไว้เป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
020619 Other negligence in situations of persons under care (การประมาทเลินเล่อทำให้บุคคลที่อยู่ในความดูแลอื่นได้รับอันตราย)	ไม่ได้จำแนกลักษณะผู้ได้รับอันตรายไว้เป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
02062 Professional negligence (การประเมินเล่อในอาชีพทำให้ผู้อื่นได้รับอันตราย)	ไม่ได้จำแนกลักษณะผู้ได้รับอันตรายไว้เป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
02063 Negligence related to driving a vehicle (การประมาทเลินเล่อในการขับขี่ยานพาหนะทำให้ผู้อื่นได้รับอันตราย)	- ขับรถประมาทเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับอันตราย - ขับรถประมาทเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับอันตรายสาหัส - มีในระบบ CRIMES แต่ต้องเรียกดูจากสารบบคดีจราจร	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
02069 Other acts of negligence	- ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายโดยประมาท	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	(การกระทำอื่นๆที่ประมาทเลินเล่อทำให้ผู้อื่นได้รับอันตราย)		- ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสโดยประมาท - มีในระบบ CRIMES	
0207 Dangerous acts (การกระทำที่เป็นอันตราย)				
	02071 Acts that endanger health (การกระทำที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ)		- ปลอมปนอาหาร ปล่อยสารพิษ (ม.238) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้แยกกรณีมีผู้ได้รับอันตรายหรือถึงแก่ความตายไว้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02072 Operating a vehicle under the influence of psychoactive substances (ขับขี่รถขณะมึนเมา เสพยาเสพติด หรือสารออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท)		รวม 0207021 กับ 0207022 กับ 0207023	
		020721 Operating a vehicle under the influence of alcohol (ขับรถขณะเมาสุรา)	- ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น (มาตรา 43(2)) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		020722 Operating a vehicle under the influence of illicit drugs (ขับรถขณะใช้ยาเสพติด)	- เสพยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในขณะขับขี่ ม.157/1 - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้แยกประเภทสารเสพติดหรือวัตถุออกฤทธิ์ฯ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		020729 Operating a vehicle under the influence of other psychoactive substances (ขับรถขณะใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอื่นๆ)	- เสพยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในขณะขับขี่ ม.157/1 - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้แยกประเภทสารเสพติดหรือวัตถุออกฤทธิ์ฯ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	02079 Other dangerous acts (การกระทำที่เป็นอันตรายอื่นๆ)		- ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายโดยประมาท - ทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสโดยประมาท - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกรายละเอียดไว้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0208 Acts intended to induce fear or emotional distress (การกระทำที่มีเจตนาที่ทำให้เกิดความหวาดกลัวหรือทุกข์ใจ)			ยังไม่มีในระบบ CRIMES	- ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ - ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า - มีใน สอญ.1
	02081 Harassment (การล่วงละเมิด)		- มีข้อหาความผิดฐานรังแก ข่มเหง คุกคาม (ม.397) - เป็นคดีลหุโทษ ส่วนใหญ่เป็นโทษปรับซึ่งไม่ลงสารบบ - ยังไม่มีในระบบ CRIMES	- ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ - มีใน สอญ.1 แต่เป็นกลุ่มทางความผิดเพศ
		020811 Harassment in the workplace (การล่วงละเมิดในที่ทำงาน)	ยังไม่มีในระบบ CRIMES	- ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ - มีใน สอญ.1 แต่เป็นกลุ่มทางความผิดเพศ - แยกประเภทไว้ใน สอญ.2
		020819 Other harassment (การล่วงละเมิดอื่นๆ)	ยังไม่มีในระบบ CRIMES	- ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ - มีใน สอญ.1 แต่เป็นกลุ่มทางความผิดทางเพศ - แยกประเภทไว้ใน สอญ.2
	02082 Stalking (การสะกดรอยตามติดตาม)		ยังไม่เป็นความผิดตามกฎหมายไทย	- ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า - มีใน สอญ.1
	02089 Other acts intended to induce fear or emotional distress (การกระทำที่มีเจตนาที่ทำให้เกิดความกลัวหรือทุกข์ใจอื่นๆ)		ยังไม่มีในระบบ CRIMES	- ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ - ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า - มีใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0209 Defamation or insult (การดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาท)		- หมิ่นประมาท - หมิ่นประมาทโดยโฆษณา - ดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้แยกลักษณะการกระทำผิดไว้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02091 Defamation or insult due to the victim's characteristics or ascribed attributes (การดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทจากลักษณะหรือคุณลักษณะที่กำหนดของผู้เสียหาย)	ไม่ได้แยกลักษณะการกระทำผิด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02092 Defamation or insult due to the victim's ascribed beliefs or values (การดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทจากความเชื่อที่กำหนดหรือคุณค่าของผู้เสียหาย)	ไม่ได้แยกลักษณะการกระทำผิด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02099 Other defamation or insult (การดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทอื่นๆ)	ไม่ได้แยกลักษณะการกระทำผิด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0210 Discrimination (การเลือกปฏิบัติ)		ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายไทย	- ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ อันเนื่องมาจาก เพศ ความพิการ ศาสนา และเชื้อชาติ เป็นต้น - มีใน สอญ.1
	02101 Personal discrimination (การเลือกปฏิบัติเฉพาะตัว)	ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายไทย	มีใน สอญ.1 มีรายละเอียดใน สอญ.2
	02102 Group discrimination (การเลือกปฏิบัติกลุ่มคน)	ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายไทย	มีใน สอญ.1 มีรายละเอียดใน สอญ.2
	02109 Other discrimination (การเลือกปฏิบัติอื่นๆ)	ไม่เป็นความผิดตามกฎหมายไทย	มีใน สอญ.1 มีรายละเอียดใน สอญ.2
0211 Acts that trespass against the person (การกระทำที่เป็นรุกล้ำก้าวก่ายต่อบุคคล)		ยังไม่ไม่มีกฎหมายคุ้มครองความเป็นส่วนตัว	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	02111 Invasion of privacy (การละเมิดต่อความเป็นส่วนตัว)	ยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองความเป็นส่วนตัว	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	02119 Other acts that trespass against the person (การกระทำอื่น ๆ ที่ละเมิดต่อบุคคล)	ยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองความเป็นส่วนตัว	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	0219 Other acts causing harm or intending to cause harm to the person (การกระทำอื่นๆที่ก่อให้เกิดอันตรายหรือเจตนาที่จะก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล)	- วางเพลิง วางระเบิด (ม.220) ระบบฐานข้อมูล CRIMES ยังไม่สามารถจำแนกกรณีมีผู้ได้รับอันตรายได้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

กรณีความผิดกลุ่มการกระทำอันก่อให้เกิดอันตรายหรือการเจตนาก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลนั้นมีการจำแนกลักษณะการกระทำผิดหลากหลายไว้ถึง 12 กลุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มความผิดกลุ่มใหญ่ที่มีลักษณะความผิดหลากหลายที่สุด โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแยกแต่ละกลุ่มปรากฏข้อค้นพบที่น่าสนใจดังนี้

ความผิดกลุ่มทำร้ายร่างกายและการขู่เข็ญ (Assaults and Threats) ในกลุ่มนี้มีการบันทึกข้อมูลไว้ค่อนข้างครบถ้วนทั้งในส่วนของสถิติอาชญากรรมของตำรวจและการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน โดยในส่วนของคดีทำร้ายร่างกายนั้นเป็นกลุ่มคดีที่มีการบันทึกและจำแนกได้ตรงกับมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS ทั้งในส่วนสถิติอาชญากรรมของตำรวจและการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน แต่ในส่วนของการข่มขู่คุกคามซึ่งในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS ต้องการให้มีการจำแนกรายละเอียดลักษณะการข่มขู่คุกคามร้ายแรงคือการข่มขู่ว่าจะทำอันตรายแก่ชีวิตหรือจะทำอันตรายร้ายแรงแก่บุคคล (Serious Threat) ออกจากการข่มขู่คุกคามทั่วไป (Minor Threat) ซึ่งความผิดดังกล่าวนั้นปัจจุบันในกฎหมายไทยได้กำหนดบทบัญญัติไว้ในความผิดลหุโทษในมาตรา 239 ‘ผู้ใดทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัว หรือความตกใจ โดยการขู่เข็ญ’ โดยไม่ได้แยกลักษณะของการข่มขู่ว่าเป็นการข่มขู่ร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงไว้ ซึ่งควรมีการพัฒนาการจัดเก็บสถิติข้อมูลในส่วนนี้ ในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในปัจจุบันได้มีการเก็บข้อมูลกรณี `ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า’ ไว้แล้ว แต่ใน สอญ.2 ควรมีการเพิ่มเติมลักษณะของการข่มขู่ว่าเป็นระดับแค่การข่มขู่ทำร้ายหรือการข่มขู่ว่าจะทำอันตรายต่อชีวิตหรือให้ได้รับอันตรายสาหัสไว้ด้วย จะเป็นช่วยให้มีการรวบรวมข้อมูลครบถ้วนตามมาตรฐานสากล

ความผิดกลุ่มการล่วงละเมิดต่อเสรีภาพ (Acts against Liberty) ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการจัดกลุ่มคดีไว้ 9 ประเภท ได้แก่ การลักพาตัวผู้เยาว์ การลักพาตัว หน่วงเหนี่ยวกักขัง จี้เครื่องบิน ความผิดต่อเสรีภาพ การรับบุตรบุญธรรมผิดกฎหมาย การถูกบังคับให้สมรส และการกระทำอื่นๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดเสรีภาพของบุคคล โดยในส่วนนี้ทั้งในส่วนสถิติอาชญากรรมของตำรวจและการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนได้มีการเก็บข้อมูลในส่วนความผิด หน่วงเหนี่ยวกักขัง และความผิดลักพาตัวไว้แล้ว แม้ว่าจะไม่ได้มีการจำแนกรายละเอียดว่าเป็นกรณีเกิดกับผู้เยาว์หรือผู้ใหญ่ และมีส่วนของความผิดต่อเสรีภาพที่สามารถเรียกดูจากสถิติอาชญากรรมของตำรวจได้ แต่ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนยังไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1 ไว้ ในการพัฒนากระบวนการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนจึงควรมีการพิจารณาจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความผิดต่อเสรีภาพเพิ่มเติมใน สอญ.1 และมีการจำแนกรายละเอียดเกี่ยวกับการลักพาตัวผู้เยาว์และตัวบุคคลที่ก่อเหตุไว้ใน สอญ.2 เพิ่มเติม ทั้งนี้ในส่วนของความผิดจี้เครื่องบิน การรับบุตรบุญธรรมผิดกฎหมาย การบังคับสมรส และการกระทำอื่นๆ ให้บุคคลสูญเสียเสรีภาพนั้นปัจจุบันถือว่าเข้าข่ายเป็นความผิดต่อเสรีภาพตามประมวลกฎหมายอาญา แต่ในระบบ CRIMES ไม่ได้มีการจำแนกลักษณะการกระทำผิดเป็นกรณีต่าง ๆ เป็นการเฉพาะตามมาตรฐานสากล ซึ่งในการพัฒนาระบบข้อมูลควรมีการพัฒนาระบบการบันทึกคดีให้มีการจำแนกรายละเอียดพฤติการณ์ต่าง ๆ ดังกล่าวไว้ด้วย อย่างไรก็ดีในส่วนของความผิดจี้เครื่องบิน การรับบุตรบุญธรรมถูกกฎหมาย การบังคับสมรส และการกระทำอื่น ๆ ให้บุคคลสูญเสียเสรีภาพ โดยธรรมชาติของลักษณะการกระทำผิดนั้นจะเป็นความผิดที่ปกปิดซ่อนเร้นไม่สามารถเก็บข้อมูลได้จากการสำรวจการตกเป็นเหยื่อของประชาชนทั่วไป

ความผิดกลุ่มเอาคนลงเป็นทาสและแสวงหาประโยชน์จากบุคคลโดยมิชอบ (Slavery and Exploitation) ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS ได้จัดกลุ่มคดีไว้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ การเอาคนเป็นทาส การบังคับใช้แรงงาน และการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลโดยมิชอบในลักษณะอื่น โดยความผิดดังกล่าวในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้จำแนกไว้ในความผิดเอาคนลงเป็นทาสและความผิดตาม พ.ร.บ.ค้ามนุษย์ อย่างไรก็ดีในส่วนของคดีค้ามนุษย์นั้นในระบบสถิติเป็นการรวมลักษณะความผิดฐานค้ามนุษย์ทั้งหมด ไม่ได้มีการแยกกรณีการเอาคนเป็นทาสและการบังคับแรงงาน ซึ่งหากจะมีการพัฒนาระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมตามมาตรฐานสากลก็ควรให้มีการจำแนกกรณีเอาคนเป็นทาส การบังคับแรงงานออกจากคดีค้ามนุษย์ และในส่วนของการบังคับแรงงานก็ควรมีการจำแนกว่าเป็นการบังคับแรงงานบริการ แรงงานอุตสาหกรรม แรงงานรัฐ หรือบังคับเป็นทหาร ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS ทั้งนี้ในส่วนของการเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในส่วนของการเอาคนเป็นทาส การบังคับแรงงาน และการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลโดยมิชอบในลักษณะอื่นนั้นจะเป็นพฤติกรรมที่มีการปกปิดซ่อนเร้น โดยธรรมชาติของลักษณะการกระทำผิดนั้นไม่สามารถเก็บข้อมูลได้จากการสำรวจการตกเป็นเหยื่อของประชาชนทั่วไป

ความผิดกลุ่มการค้ามนุษย์ (Trafficking in Persons) ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS ได้จัดกลุ่มคดีไว้เป็น 4 ประเภท ได้แก่การค้ามนุษย์เพื่อการค้าประเวณี การค้ามนุษย์เพื่อการบังคับใช้แรงงาน การค้ามนุษย์เพื่อการค้าอวัยวะ และการค้ามนุษย์ในลักษณะอื่นๆ โดยความผิดดังกล่าวในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้จำแนกไว้ในความผิดตาม พ.ร.บ.ค้ามนุษย์ อย่างไรก็ดีในส่วนของคดีค้ามนุษย์นั้นในระบบสถิติเป็นการรวมลักษณะความผิดฐานค้ามนุษย์ทั้งหมด ไม่ได้มีการแยกกรณีการค้ามนุษย์เพื่อการค้าประเวณี การค้ามนุษย์เพื่อการบังคับใช้แรงงาน การค้ามนุษย์เพื่อการค้าอวัยวะ และการค้ามนุษย์ในลักษณะอื่น ซึ่งหากจะมีการพัฒนาระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมตามมาตรฐานสากลก็ควรให้มีการจำแนกกรณีการค้ามนุษย์ต่างๆ ดังกล่าวไว้ด้วย ทั้งนี้ในส่วนของการเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในส่วนของการค้ามนุษย์จะเป็นพฤติกรรมที่มีการปกปิดซ่อนเร้น โดยธรรมชาติของลักษณะการกระทำผิดนั้นไม่สามารถเก็บข้อมูลได้จากการสำรวจการตกเป็นเหยื่อของประชาชนทั่วไป

ความผิดกลุ่มการขู่กรรโชก (Coercion) ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS ได้จัดกลุ่มคดีไว้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ความผิดฐานรีดเอาทรัพย์ และกรรโชกทรัพย์ ซึ่งทั้งในส่วนสถิติอาชญากรรมของตำรวจและการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนได้มีการเก็บข้อมูลในลักษณะความผิดทั้งสองประเภทไว้แล้วแต่ถูกจัดในหมวดความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ทั้งนี้ในส่วนของการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลก็ควรมีคำอธิบายเพิ่มเติมในคู่มือการจัดเก็บข้อมูลว่าความผิดในลักษณะของรีดเอาทรัพย์ และกรรโชกทรัพย์ นั้นได้หมายความรวมถึงการข่มขู่บังคับให้ผู้อื่นกระทำการใดๆ ตามที่ผู้กระทำผิดต้องการด้วย ไม่ได้จำกัดเฉพาะการข่มขู่ให้ส่งมอบซึ่งทรัพย์สิน เพื่อให้การเก็บข้อมูลมีความครอบคลุมมากขึ้นตามมาตรฐานสากล

ความผิดกลุ่มประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย (Negligence) ซึ่งตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS ได้ให้ความสำคัญกับความผิดในกลุ่มนี้เป็นการเฉพาะแม้ลักษณะการกระทำผิดจะไม่ได้เป็นพฤติกรรมเลวร้ายและไม่ได้เป็นการกระทำโดยเจตนา ซึ่งในทางสากลจะมีการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดมาตรการด้านความปลอดภัย ในการจำแนกสถิติสากลได้กำหนดประเภทความผิดหลักออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ การประมาทเลินเล่อให้บุคคลในความดูแลได้รับอันตราย การประมาทเลินเล่อในอาชีพ ขับขี่รถประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย การกระทำโดยประมาทที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย การขับขี่รถขณะเมาสุรา เสพยาเสพติด หรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ลักษณะความผิดกลุ่มนี้ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้มีการจำแนกความผิดไว้แล้วในทุกกลุ่มความผิด แต่ในบางส่วนไม่ได้มีการจำแนกรายละเอียดตามแบบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS ได้แก่ลักษณะการกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับอันตรายไม่ได้มีการจำแนกรายละเอียดของบุคคลที่ได้รับอันตรายและลักษณะพฤติกรรมในการก่อเหตุว่าเป็นลักษณะของการประมาทเลินเล่อในขณะทำงาน หรือลักษณะ

ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือในส่วนของขับรถขณะเสพยาเสพติดหรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในระบบสถิติได้บันทึกตามข้อหารวม ไม่ได้มีการแยกว่าเป็นสารเสพติดตัวใดหรือเป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตหรือประสาทตัวใด ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมาไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูลกรณีกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายหรือเป็นเหตุให้ได้รับอันตราย แต่ถ้าหากประเทศไทยจะให้ความสำคัญในการสำรวจอาชญากรรมในกลุ่มความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทก็ควรมีการแยกกลุ่มความผิดเป็นอีกกลุ่มหนึ่งต่างหากจากความผิดประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายเนื่องจากความผิดกลุ่มนี้มีการจำแนกรายละเอียดหลายความผิดที่มีความซับซ้อนและมีรายละเอียดมาก

ความผิดกลุ่มการกระทำที่มีเจตนาสร้างความหวาดกลัวหรือทุกข์ใจ (Acts intended to induce fear or emotional distress) ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS คือ การคุกคามล่วงละเมิด (Harassment) สะกดรอย ลอบติดตามหรือแอบสอดส่องชีวิตส่วนตัว (Stalking) จนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำหวาดกลัวหรือเกิดความทุกข์ใจ ความผิดในลักษณะดังกล่าวในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจยังไม่ได้มีการจัดเก็บข้อมูลไว้ โดยในส่วนของความผิดเกี่ยวกับการล่วงละเมิด ทั้งล่วงละเมิดในเชิงเหยียดเพศ ระรานทางเพศ หรือล่วงละเมิดในที่ทำงานนั้น แม้เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 397 ฐานรังแก ข่มเหง คุกคาม แต่ก็เป็นความผิดลหุโทษซึ่งมักจะเป็นโทษปรับในชั้นสถานีตำรวจที่ปกติแล้วไม่มีการบันทึกลงสารบบคดี และในส่วนของความผิดเกี่ยวกับลอบติดตามนั้นปัจจุบันยังไม่เป็นความผิดตามกฎหมายของประเทศไทย จึงไม่มีการจัดทำระบบข้อมูลไว้ อย่างไรก็ดีในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนได้มีการเก็บข้อมูลในส่วนของการข่มขู่คุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) และการคุกคาม ลอบติดตามไว้แล้วและมีรายละเอียดครบถ้วนสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ความผิดกลุ่มดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาท (Defamation or Insulting) ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS ได้แบ่งความผิดในกลุ่มนี้ออกเป็นสองประเภทคือความผิดหมิ่นประมาทกับความผิดดูหมิ่นผู้อื่นในลักษณะต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจที่มีการจำแนกความผิดฐานหมิ่นประมาท และดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าไว้แล้ว อย่างไรก็ดีในส่วนของการจำแนกสถิติตามมาตรฐานสากลจะให้ความสำคัญกับการดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทเนื่องมาจากความแตกต่างหรือลักษณะของผู้เสียหาย (เช่น เพศ เป็นชนกลุ่มน้อย ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา ความพิการ) ซึ่งในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจยังไม่มีการจำแนกไว้ ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนไม่ได้มีการจัดเก็บข้อมูลลักษณะความผิดดังกล่าวไว้ใน สอญ.1 แต่ก็ควรมีการเก็บข้อมูลในส่วนของการถูกดูหมิ่น หมิ่นประมาท หรือถูกเหยียดหยามเนื่องจากความแตกต่างในเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความพิการ ชนกลุ่มน้อย ไว้ในกลุ่มอาชญากรรมรูปแบบใหม่ด้วย

การเลือกปฏิบัติ (Discrimination) ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS ได้มีการจัดกลุ่มการกระทำผิดเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติไว้ ซึ่งลักษณะความผิดดังกล่าวปัจจุบันยังไม่ได้กำหนดเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายของประเทศไทย จึงไม่ได้มีการจัดเก็บตามระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจ อย่างไรก็ดีในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนได้มีเก็บข้อมูลอาชญากรรมในลักษณะดังกล่าวไว้ในกลุ่มอาชญากรรมรูปแบบใหม่ซึ่งมีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

การกระทำที่เป็นการรุกล้ำก้าวก่ายต่อบุคคล (Acts that trespass against the person) ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS หมายถึงพฤติกรรมที่เป็นการก้าวก่าย รุกล้ำความเป็นส่วนตัวของบุคคลซึ่งในส่วนนี้ปัจจุบันยังไม่ได้กำหนดเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายของประเทศไทยจึงไม่ได้มีการจัดเก็บตามระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจ และยังไม่มีการจัดเก็บในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน อย่างไรก็ดีในปัจจุบันนานาชาติและประเทศที่เจริญแล้วให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาการล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัวมากขึ้น ซึ่งหากต้องการให้การเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนมีความก้าวหน้าตามมาตรฐานสากลก็ควรมีการเก็บข้อมูลความผิดเกี่ยวกับการล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัวไว้ในกลุ่มอาชญากรรมรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ลักษณะการกระทำผิดในรูปแบบอื่น (Other acts causing harm or intending to cause harm to person) มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บข้อมูลการกระทำผิดอาญาในลักษณะอื่นๆ ที่อาจเป็นสาเหตุให้บุคคลได้รับอันตราย เช่น วางเพลิง วางระเบิด ในทำนองเดียวกับความผิดในหมวดการกระทำที่นำไปสู่ความตายหรือตั้งใจที่จะก่อให้เกิดความตาย ที่มีการระบุลักษณะการกระทำผิดอาญาอื่นๆ ที่เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับอันตราย ในส่วนนี้ควรมีการจัดเก็บข้อมูลรวมกับกลุ่มความผิดอื่นที่เป็นเหตุให้มีผู้ถึงแก่ความตายเป็น ‘ลักษณะความผิดอาญาอื่นที่เป็นเหตุให้มีผู้ถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตราย’ แล้วมีการระบุรายละเอียดปลีกย่อยพฤติกรรมการกระทำผิดไว้ในแบบสำรวจรายละเอียดพฤติการณ์การกระทำผิด สอญ.2 แทน

3) หมวดการกระทำที่เป็นการประทุษร้ายทางเพศ (Injurious acts of a sexual nature)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้จัดกลุ่มอาชญากรรมในหมวดที่สามเป็นหมวดการประทุษร้ายทางเพศ (Injurious acts of a sexual nature) ซึ่งความผิดในหมวดนี้ก็เป็นกลุ่มความผิดหลักกลุ่มหนึ่งที่มีการสำรวจในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน โดยแยกเป็นกลุ่มคดีกระทำทางเพศไว้ต่างหาก ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดที่ 3 เกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการประทุษร้ายทางเพศ ออกเป็น 3 ประเภท โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 7.4 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 7.4 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการประทุษร้ายทางเพศ

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0301 Sexual violence (ประทุษร้ายทางเพศ)			รวม 03011 กับ 03012	
	03011 Rape (การข่มขืน)		- ข่มขืน (ม.276) - ข่มขืน โดยมีอาวุธ ร่วมกันโทรมหญิง (ม.276(2)) - มีในระบบ CRIMES	- ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา - มีใน สอญ.1
		030111 Rape with force (การใช้กำลังทางกายบังคับข่มขืน)	- ไม่ได้แยกว่าข่มขืนโดยใช้กำลังกายบังคับหรือไม่	- ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา - มีใน สอญ.1 และมีรายละเอียดใน สอญ.2
		030112 Rape without force (การข่มขืนโดยไม่ใช้กำลังทางกาย เช่น ข่มขืนขณะมึนเมา)	- ไม่ได้แยกว่าข่มขืนโดยใช้กำลังกายบังคับหรือไม่	- ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา - มีใน สอญ.1 และมีรายละเอียดใน สอญ.2
		030113 Statutory rape (การข่มขืนผู้เยาว์)	- กระทำชำเรา เด็กหญิงอายุไม่เกิน 15 ปี (ม.277 ว.1) - กระทำชำเรา เด็กหญิงอายุไม่เกิน 13 ปี (ม.277 ว.2) - มีในระบบ CRIMES	- ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา - มีใน สอญ.1 มีการแยกอายุเหยื่อไว้
		030119 Other rape (การข่มขืนอื่นๆ)	- ข่มขืน (ม.276) - มีในระบบ CRIMES	- ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา - มีใน สอญ.1
	03012 Sexual assault (กระทำอนาจาร)		- กระทำอนาจาร (ม.278) - มีในระบบ CRIMES	- ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ - มีใน สอญ.1
		030121 Physical sexual assault (กระทำอนาจารโดยมีการทำร้ายร่างกาย)	- มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้แยกว่ามีการใช้กำลังกายทำร้ายหรือไม่	- ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ - มีใน สอญ.1 และมีรายละเอียดใน สอญ.2

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
		030122 Non-physical sexual assault (กระทำอนาจารโดยไม่ได้ทำร้ายร่างกาย)	- มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้แยกว่ามีการทำร้ายร่างกายหรือไม่	- ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ - มีใน สอญ.1 และมีรายละเอียดใน สอญ.2
		030129 Other sexual assault not elsewhere classified (การทารุณทางเพศอื่นๆที่ไม่ได้จำแนกไว้)	- กระทำอนาจาร (ม.278) - มีในระบบ CRIMES	- ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ - มีใน สอญ.1
	03019 Other acts of sexual violence (การกระทำอื่นๆ ในการทารุณทางเพศ)		- ข่มขืน (ม.276) - กระทำอนาจาร (ม.278) - มีในระบบ CRIMES	- ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา - ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ - มีใน สอญ.1
0302 Sexual exploitation (การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ)			- ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศสำหรับตนเอง(287/1) - ความผิดเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามก (ม.287) - เป็นธุระจัดเพื่อการอนาจาร (ม. 282) - เป็นธุระจัดเพื่อการอนาจาร โดยบังคับขู่เข็ญ (ม.283) - แสวงหาประโยชน์จากผู้ค้าประเวณี (ม.286) - มีในระบบ CRIMES แต่บางฐานความผิดไม่แยกเด็กหรือผู้ใหญ่	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	03021 Sexual exploitation of adults (การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากผู้ใหญ่)		- ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศสำหรับตนเอง(287/1)	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
			- ความผิดเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามก (ม.287) - เป็นธุระจัดเพื่อการอนาจาร (ม.282) - เป็นธุระจัดเพื่อการอนาจาร โดยบังคับขู่เข็ญ (ม.283) - ดำรงชีพหรือแสวงหาประโยชน์จากผู้ค้าประเวณี (ม.286) - มีในระบบ CRIMES แต่บางฐานความผิดไม่แยกเด็กหรือผู้ใหญ่	
	03022 Sexual exploitation of children (การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก)		รวม 030221 กับ 030222 กับ 030223 กับ 030229	
		030221 Child pornography (ภาพลามกอนาจารของเด็ก)	- ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศสำหรับตนเอง(287/1) - ความผิดเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามก (ม.287) - ส่งต่อซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กแก่ผู้อื่น 287/1 ว.2 - มีในระบบ CRIMES แต่บางฐานความผิดไม่แยกเด็กหรือผู้ใหญ่	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		030222 Child prostitution (การค้าประเวณีเด็ก)	- พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 - กระทำการค้ามนุษย์แก่บุคคลอายุเกิน15ปีแต่ไม่ถึง18ปี ม.52วรรคสอง - กระทำการค้ามนุษย์แก่บุคคลอายุไม่เกิน 15ปี ม.52 วรรคสาม - มีในระบบ CRIMES แต่ตาม พ.ร.บ.ค้าประเวณีไม่ได้แยกผู้ใหญ่หรือเด็ก	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
			และตาม พ.ร.บ.ค้ามนุษย์ไม่ได้แยกพฤติการณ์	
		030223 Sexual grooming of children (การล่อลวงเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์หรือทารุณกรรมทางเพศ)	ยังไม่เป็นความผิดตามกฎหมายไทย	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		030229 Other sexual exploitation of children (การแสวงประโยชน์ทางเพศอื่นๆจากเด็ก)	- กระทำการค้ามนุษย์แก่บุคคลอายุเกิน15ปีแต่ไม่ถึง18ปี ม.52วรรคสอง - กระทำการค้ามนุษย์แก่บุคคลอายุไม่เกิน 15ปี ม.52 วรรคสาม - มีในระบบ CRIMES แต่ตาม พ.ร.บ. ค้ามนุษย์ไม่ได้แยกพฤติการณ์	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	03029 Other acts of sexual exploitation (การกระทำอื่น ๆ ของการแสวงประโยชน์ทางเพศ)		- ค้ามนุษย์ (ม.6) - ในระบบ CRIMES แต่ตาม พ.ร.บ. ค้ามนุษย์ไม่ได้แยกพฤติการณ์	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0309 Other injurious acts of a sexual nature (การกระทำที่เป็นอันตรายอื่น ๆ ของลักษณะความผิดทางเพศ)			ลักษณะความผิดอื่นๆ	ลักษณะความผิดอื่นๆ

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดที่ 3 เกี่ยวกับการประทุษร้ายทางเพศออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประทุษร้ายทางเพศ แสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการกระทำที่เป็นอันตรายอื่นๆ ของลักษณะความผิดทางเพศ

ในส่วนของการประทุษร้ายทางเพศมีความผิดทางกฎหมายกำหนดและมีการจัดเก็บตามระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจไว้ครบถ้วนทั้งในส่วนของความผิดข่มขืนกระทำชำเรา (Rape) และกระทำอนาจาร (Sexual Assault) และการกระทำต่อผู้เยาว์ อย่างไรก็ดีในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้เก็บข้อมูลกรณีข่มขืนกระทำชำเราและกระทำอนาจารเป็นลักษณะความผิดรวมยังไม่ได้แยกกรณีที่มีใช้กำลังประทุษร้ายต่อร่างกาย หรือเป็นกรณีไม่มีการประทุษร้ายต่อร่างกายไว้ ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมีทั้งการเก็บข้อมูลกรณี ‘ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา’ และ ‘ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ’ และมีการเก็บข้อมูลรายละเอียดพฤติการณ์และลักษณะการใช้กำลัง และอายุผู้ถูกกระทำไว้ครบถ้วนตามมาตรฐานสากล

ในส่วนของการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศนั้น ตามกฎหมายไทยได้มีการกำหนดความผิดไว้ในหลายลักษณะตามประมวลกฎหมายอาญา ทั้งในส่วนของการครอบครองหรือจำหน่ายสื่อลามกอนาจาร เป็นธุระจัดหาเพื่อการอนาจาร ดำรงชีพหรือแสวงหาประโยชน์จากผู้ค้าประเวณี ซึ่งในลักษณะความผิดต่างๆ เหล่านี้ได้มีการจัดเก็บและสามารถจำแนกข้อมูลได้ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจ รวมถึงลักษณะความผิดบางอย่างที่กระทำต่อผู้เยาว์แล้วมีการระบุข้อหาเป็นการเฉพาะ เช่น ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก ก็สามารถจำแนกลักษณะการกระทำผิดต่อผู้เยาว์ได้ชัดเจน อย่างไรก็ดียังมีปัญหาในกรณีที่การกระทำผิดที่ไม่ได้ระบุว่าเป็นความผิดต่อผู้เยาว์เท่านั้น แม้กระทำต่อผู้ใหญ่ก็ถือว่าเป็นความผิดในการจัดเก็บและสามารถจำแนกข้อมูลได้ ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจจะไม่สามารถแยกกรณีกระทำต่อผู้เยาว์ ปัญหาที่สำคัญอีกประการคือการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบนั้น ตามกฎหมายไทยได้กำหนดให้เป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ด้วย แต่ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจจะแยกข้อหาค้ามนุษย์ว่าเป็นความผิดค้ามนุษย์ที่กระทำต่อผู้ใหญ่ ความผิดค้ามนุษย์ที่กระทำต่อเด็กอายุ 15-18 ปี และความผิดค้ามนุษย์ที่กระทำต่อเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี ไว้เท่านั้น ไม่ได้แยกว่าเป็นการค้ามนุษย์ในลักษณะของการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศหรือการค้าประเวณี ทำให้ไม่สามารถจำแนกสถิติเกี่ยวกับการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศในส่วนของรายละเอียดปลีกย่อยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลได้ ในส่วนของการเก็บข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนไม่ได้มีการจัดเก็บข้อมูลในส่วนของการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ ซึ่งลักษณะการกระทำผิดดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่มีการปกปิด ซ่อนเร้น โดยธรรมชาติของลักษณะการกระทำผิดนั้นไม่สามารถเก็บข้อมูลได้จากการสำรวจการตกเป็นเหยื่อของประชาชนทั่วไป

การกระทำที่เป็นอันตรายอื่นๆ ของลักษณะทางเพศนั้นเป็นกรณีที่มาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS ได้เปิดช่องไว้สำหรับบันทึกกรณีลักษณะพฤติกรรมอื่นๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ลักษณะความผิดและข้อหาตามกฎหมายก็ไม่ได้มีลักษณะพฤติกรรมความผิดอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากที่ระบุไว้แล้วในกลุ่มความผิดหลัก แต่ทั้งนี้หากจะให้การเก็บข้อมูลสถิติมีความครอบคลุมมากขึ้นตามมาตรฐานสากลก็อาจมีการระบุ ‘การกระทำที่เป็นอันตรายอื่นๆ ของลักษณะความผิดทางเพศ’ ไว้ด้วยก็ได้

4) หมวดการกระทำต่อทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือการคุกคามต่อบุคคล (Acts against property involving violence or threat against a person)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้จัดกลุ่มอาชญากรรมในหมวดที่ 4 เป็นหมวดการกระทำที่เป็นการกระทำต่อทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือการคุกคามต่อบุคคล (Acts against property involving violence or threat against a person) เป็นกลุ่มการกระทำผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่มีการประทุษร้ายต่อร่างกายหรือมีการข่มขู่ให้เกรงกลัว ความผิดในหมวดนี้ก็เป็นกลุ่มความผิดหลักกลุ่มหนึ่งที่มีการสำรวจในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน โดยเป็นกลุ่มความผิดส่วนหนึ่งในหมวดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดการกระทำที่เป็น

การกระทำต่อทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือการคุกคามต่อบุคคลนั้นเป็นกลุ่มความผิดเกี่ยวกับการปล้นจี้ชิงทรัพย์ โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 7.5 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 7.5 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำต่อทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือการคุกคามต่อบุคคล

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0401 Robbery (การปล้น)				
	04011 Robbery from the person (การปล้นจากบุคคล)		- ชิงทรัพย์ (ม.339) - ปล้นทรัพย์ (ม.340) - มีในระบบ CRIMES	- ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์ - มีใน สอญ.1
		040111 Robbery from the person in a public location (การปล้นจากบุคคลในพื้นที่สาธารณะ)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	มีรายละเอียดระบุไว้ใน สอญ. 2
		040112 Robbery from the person in a private location (การปล้นจากบุคคลในพื้นที่เคหสถาน)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	มีรายละเอียดระบุไว้ใน สอญ. 2
		040119 Other robbery from the person (การปล้นอื่นๆจากบุคคล)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	มีรายละเอียดระบุไว้ใน สอญ. 2
	04012 Robbery of valuables or goods in transit (การปล้นสิ่งของมีค่าหรือสินค้าระหว่างทาง)		- ชิงทรัพย์ (ม.339) - ปล้นทรัพย์ (ม.340) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกเรื่องของการปล้นชิงสินค้าไว้	- ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์ - มีใน สอญ.1 แต่ไม่แต่ไม่ได้จำแนกเรื่องของการปล้นชิงสินค้าไว้ใน สอญ.2
		040121 Robbery of a car or vehicle (การปล้นรถยนต์หรือยานพาหนะ)	- ชิงทรัพย์รถยนต์ - ชิงทรัพย์รถจักรยานยนต์ - ปล้นทรัพย์รถยนต์ - ปล้นทรัพย์รถจักรยานยนต์ - มีในระบบ CRIMES	- ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์ - มีใน สอญ.1 และระบุรายละเอียดไว้ใน สอญ.2

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
		040129 Other robbery of valuables or goods in transit (การปล้นสิ่งของมีค่าหรือสินค้าอื่น ๆ ระหว่างทาง)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	มีรายละเอียดระบุไว้ใน สอญ. 2
	04013 Robbery of an establishment or institution (การปล้นสถานประกอบการหรือสถาบัน)		- ชิงทรัพย์ (ม.339) - ปล้นทรัพย์ (ม.340) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกเรื่องของการปล้นชิงทรัพย์ในสถาบันไว้	- ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์ - มีใน สอญ.1 และระบุรายละเอียดไว้ใน สอญ.2
		040131 Robbery of a financial institution (การปล้นสถาบันการเงิน)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	มีรายละเอียดระบุไว้ใน สอญ. 2
		040132 Robbery of a non-financial institution (การปล้นที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน))	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	มีรายละเอียดระบุไว้ใน สอญ. 2
	04014 Robbery of livestock (การปล้นปศุสัตว์)		- ชิงทรัพย์ (ม.339) - ปล้นทรัพย์ (ม.340) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกเรื่องของการปล้นชิงทรัพย์ปศุสัตว์ไว้	- ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์ - มีใน สอญ.1 และระบุรายละเอียดไว้ใน สอญ.2
	04019 Other acts of robbery (การกระทำอื่นๆที่เป็นการปล้น)		ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	มีรายละเอียดระบุไว้ใน สอญ. 2
0409 Other acts against property involving violence or threat against a person (การกระทำอื่น ๆ ต่อทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือการคุกคามต่อบุคคล)			ลักษณะความผิดอื่นๆ	ลักษณะความผิดอื่นๆ

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดที่ 4 เกี่ยวกับการกระทำต่อทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือการคุกคามต่อบุคคล แยกออกมา

ต่างหาก โดยในหมวดนี้เป็นความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อร่างกายหรือข่มขู่ว่าจะทำอันตรายซึ่งหน้าเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินซึ่งตามกฎหมายไทยได้ระบุไว้เป็นความผิดฐานชิงทรัพย์/ปล้นทรัพย์ (Robbery) โดยในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้เก็บข้อมูลในหมวดความผิดชิงทรัพย์ปล้นทรัพย์ไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ยังขาดการจำแนกรายละเอียดบางประการตามมาตรฐานสากล ได้แก่ เป็นกรณีการชิงทรัพย์ปล้นทรัพย์ในที่สาธารณะหรือในพื้นที่เคหสถาน กรณีการปล้นชิงสินค้า กรณีการปล้นชิงปศุสัตว์ ซึ่งควรมีการจำแนกรายละเอียดเพิ่มเติมตามมาตรฐานสากล ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมในปัจจุบันมีการเก็บข้อมูลคดีชิงทรัพย์ปล้นทรัพย์ไว้ใน สอญ.1 และมีการระบุรายละเอียดไว้ใน สอญ.2 ค่อนข้างจะครบถ้วน แต่ควรมีการเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับการปล้นชิงสินค้าเพิ่มเติมไว้ให้ครบถ้วนตามมาตรฐานสากล

5) หมวดการกระทำต่อทรัพย์สินเท่านั้น (Acts against property only)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้จัดกลุ่มอาชญากรรมในหมวดที่ 5 เป็นหมวดการกระทำต่อทรัพย์สินเท่านั้น (Acts against property only) โดยเป็นการกำหนดความผิดอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์ในลักษณะที่มีการข่มขู่คุกคามหรือประทุษร้ายต่อร่างกายแยกออกจากกลุ่มความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ที่ไม่ได้มีการข่มขู่คุกคามหรือประทุษร้ายต่อร่างกายของเหยื่อ ความผิดในหมวดนี้ก็เป็นกลุ่มความผิดหลักกลุ่มหนึ่งที่มีการสำรวจในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนโดยเป็นกลุ่มความผิดส่วนหนึ่งในหมวดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดหมวดการกระทำต่อทรัพย์สินเท่านั้นออกเป็น 5 ประเภท โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 7.6 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 7.6 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำต่อทรัพย์สินเท่านั้น

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0501 Burglary (การลักทรัพย์ในเคหสถาน)		- ลักทรัพย์ในเคหะสถาน (ม.335(8)) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกรายละเอียดสถานที่ไว้	- ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย - มีใน สอญ.1
	05011 Burglary of business premises (การลักทรัพย์ของสถานประกอบการ)	ไม่ได้แยกรายละเอียดสถานที่ไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
	05012 Burglary of private residential premises (การลักทรัพย์สถานที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล)	ไม่ได้แยกรายละเอียดสถานที่ไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
		050121 Burglary of permanent private residences (การลักทรัพย์ของในที่พักอาศัยถาวร)	ไม่ได้แยกรายละเอียดสถานที่ไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
		050122 Burglary of non-permanent private residences (การลักทรัพย์ของในที่ที่ไม่ใช่พักอาศัยถาวร)	ไม่ได้แยกรายละเอียดสถานที่ไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
	05013 Burglary of public premises (การลักทรัพย์ของสถานที่สาธารณะ)		- ลักทรัพย์ในสถานที่บูชาสาธารณะ ท่ารถ ท่าเรือ สถานีรถไฟ สนามบิน (ม.335(9)) - มีในระบบ CRIMES	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
	05019 Other acts of burglary (การกระทำอื่นๆของการลักทรัพย์)		ไม่ได้แยกรายละเอียดไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
0502 Theft (การลักขโมย)				
	05021 Theft of a motorized vehicle or parts thereof (การลักขโมยยานยนต์หรือชิ้นส่วนต่างๆ)		- ลักทรัพย์รถยนต์ - ลักทรัพย์รถจักรยานยนต์ - มีในระบบ CRIMES	- ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ - มีใน สอญ.1 แยกรายละเอียดใน สอญ.2 เว้นข้อหาใช้รถที่มาจากการลักขโมย
		050211 Theft of a motorized land vehicle (การลักขโมยยานพาหนะทางบก)	- ลักทรัพย์รถยนต์ - ลักทรัพย์รถจักรยานยนต์ - มีในระบบ CRIMES	- ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ - มีใน สอญ.1 แยกรายละเอียดใน สอญ.2
		050212 Illegal use of a motorized land vehicle (การใช้ยานพาหนะบนบกที่ผิดกฎหมาย)	- ผิดข้อหารับของโจร - ไม่มีการจำแนกความผิดใช้รถขโมยไว้เป็นการเฉพาะ	ไม่มีรายละเอียดใน สอญ.2

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
		050213 Theft of parts of a motorized land vehicle (การลักขโมยชิ้นส่วนของยานพาหนะทางบก)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	- ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ - มีใน สอญ.1 แยกรายละเอียดใน สอญ.2
		050219 Other theft of a motorized vehicle or parts thereof (การลักขโมยยานยนต์หรือชิ้นส่วนอื่น ๆ)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	- ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ - มีใน สอญ.1 แยกรายละเอียดใน สอญ.2
	05022 Theft of personal property (การลักขโมยทรัพย์สินส่วนบุคคล)		- ลักทรัพย์ (ม.334) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกรายละเอียดสถานที่ไว้	- ถูกล้วงกระเป๋า - ถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่นๆ - มีใน สอญ.1 แยกรายละเอียดใน สอญ.2
		050221Theft of personal property from a person (การลักขโมยทรัพย์สินส่วนบุคคลจากบุคคล)	ไม่ได้แยกรายละเอียดสถานที่ไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
		050222 Theft of personal property from a vehicle (การลักขโมยทรัพย์สินส่วนบุคคลจากยานพาหนะ)	ไม่ได้แยกรายละเอียดสถานที่ไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
		050229 Other theft of personal property (การลักขโมยทรัพย์สินส่วนบุคคลอื่น ๆ)	ไม่ได้แยกรายละเอียดสถานที่ไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
	05023 Theft of business property (การลักขโมยทรัพย์สินทางธุรกิจ)		ไม่ได้แยกรายละเอียดสถานที่ไว้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
		050231Theft from a shop (การลักขโมยจากร้านค้า)	ไม่ได้แยกรายละเอียดสถานที่ไว้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		050239 Other theft of business property (การลักขโมยทรัพย์สินทางธุรกิจอื่น ๆ)	ไม่ได้แยกรายละเอียดสถานที่ไว้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	05024 Theft of public property (การขโมยทรัพย์สินสาธารณะ)		- ลักทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ (ม.335(10)) - มีในระบบ CRIMES	- ถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่นๆ - มีใน สอญ.1 แยกรายละเอียดใน สอญ.2
	05025 Theft of livestock (การลักขโมยทรัพย์สินจากปศุสัตว์)		- ลักทรัพย์โค - กระบือ - มีในระบบ CRIMES	- ถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่นๆ - มีใน สอญ.1 แยกรายละเอียดใน สอญ.2
	05026 Theft of services (การลักขโมยทรัพย์สินจากบริการ)		ไม่ได้แยกรายละเอียดสถานที่ไว้	ไม่มีรายละเอียดใน สอญ.2
	05029 Other acts of theft (การกระทำอื่นๆของการลักขโมย)		ลักษณะความผิดอื่นๆ	ลักษณะความผิดอื่นๆ
0503 Intellectual property offences (การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา)			- พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 - พ.ร.บ.สิทธิบัตร พ.ศ. 2522 - พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0504 Property damage (ทำให้เสียทรัพย์)			- ความผิดเกี่ยวกับ ทำให้เสียทรัพย์ (ม. 358-360) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้แยกบุคคล ธุรกิจ ทรัพย์สินสาธารณะ	- ทำให้เสียทรัพย์ (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ) - มีใน สอญ.1 แยกรายละเอียดใน สอญ.2
	05041 Damage of public property (ความเสียหายต่อทรัพย์สินสาธารณะ)		ไม่ได้แยกรายละเอียดไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
	05042 Damage of personal property (ความเสียหายต่อทรัพย์สินส่วนบุคคล)		ไม่ได้แยกรายละเอียดไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	05043 Damage of business property (ความเสียหายของทรัพย์สินทางธุรกิจ)	ไม่ได้แยกรายละเอียดไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
	05049 Other damage of property (ความเสียหายอื่นๆของทรัพย์สิน)	ไม่ได้แยกรายละเอียดไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
0509 Other acts against property only (การกระทำอื่นๆ ต่อทรัพย์สินเท่านั้น)		ลักษณะความผิดอื่นๆ	ลักษณะความผิดอื่นๆ

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดที่ 5 เกี่ยวกับการกระทำต่อทรัพย์สินเท่านั้น (Acts against property only) ออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ ลักทรัพย์ในเคหสถาน ลักขโมย ทรัพย์สินทางปัญญา ทำให้เสียทรัพย์ และการกระทำอื่นต่อทรัพย์สิน

ในกลุ่มความผิดลักทรัพย์ในเคหสถาน (Burglary) ซึ่งหมายความถึงการกระทำผิดที่มีการเข้าไปลักทรัพย์ในสถานที่ส่วนบุคคล เช่น บ้านเรือน สถานที่พักอาศัย ภายในอาคารสถานประกอบการ โรงแรม รีสอร์ท ที่พักชั่วคราว สำนักงานส่วนราชการ ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้เก็บข้อมูลความผิดฐานลักทรัพย์เคหสถานไว้เป็นการเฉพาะ แต่ยังไม่ได้มีการแยกรายละเอียดสถานที่ว่าเป็นสถานประกอบการ สถานที่พักอาศัยส่วนบุคคล สถานที่พักอาศัยชั่วคราวหรือถาวร หรือสถานที่สำนักงานราชการ ซึ่งควรมีการเพิ่มเติมรายละเอียดในส่วนนี้ตามมาตรฐานสากล ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมีการจำแนกความผิดลักทรัพย์ในเคหสถานไว้เป็นการเฉพาะไว้ใน สอญ.1 และมีการเก็บข้อมูลสถานที่ในลักษณะต่างๆ ไว้ใน สอญ.2 อย่างครอบคลุมเป็นไปตามมาตรฐานสากล

ในกลุ่มการกระทำผิดลักทรัพย์ (Theft) นั้น ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS ได้มีการแบ่งลักษณะการลักทรัพย์ในลักษณะต่างๆ ได้แก่ ลักทรัพย์ยานพาหนะหรือชิ้นส่วนอะไหล่ และการใช้รถยนต์ที่ขโมยมา ลักทรัพย์สินส่วนบุคคล ลักทรัพย์สินจากธุรกิจ ลักทรัพย์สินสาธารณะ ลักทรัพย์ปศุสัตว์ ลักทรัพย์สินจากบริการต่างๆ และลักทรัพย์กรณีอื่นๆ ในส่วนของระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้มีการจำแนกกรณีลักทรัพย์รถยนต์และลักทรัพย์รถจักรยานยนต์ไว้เป็นการเฉพาะ แต่ในความผิดลักทรัพย์ในลักษณะอื่นจะไม่ได้จำแนกไว้เป็นการเฉพาะ ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมีการจำแนกความผิด ลักทรัพย์ไว้ใน สอญ.1 และมีการเก็บข้อมูลลักษณะความผิดต่างๆ ไว้ใน สอญ.2 เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นกรณีการลักทรัพย์สินของธุรกิจซึ่งประกอบ

ไปด้วยกรณีลักทรัพย์สินที่วางขายตามห้างหรือร้านขายของ (Shoplifting) และลักทรัพย์สินค้าทางธุรกิจต่างๆ เนื่องจากการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนเป็นการสำรวจประชาชนทั่วไปไม่ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจจึงไม่ได้มีการเก็บข้อมูลในส่วนนี้ ประเด็นที่น่าสนใจในกลุ่มความผิดดังกล่าวคือกรณีข้อหาการใช้รถหรือพาหนะที่ได้มาจากการขโมยซึ่งในส่วนนี้ถือเป็นความผิดฐานรับของโจร แต่ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจมีการบันทึกข้อหารับของโจรในภาพรวมเท่านั้นไม่ได้มีการแยกรายละเอียดว่าเป็นการรับของโจรในลักษณะของการแอบเอารถที่ลักมาไปใช้เป็นการเฉพาะ โดยในประเทศไทยยังไม่มีการกำหนดความผิดเกี่ยวกับการแอบนำรถของผู้อื่นมาใช้แต่อย่างใด ในส่วนความผิดดังกล่าวจะทราบก็ต่อเมื่อมีการตรวจพบผู้กระทำผิดโดยเจ้าหน้าที่ในขณะที่ใช้รถไม่สามารถทราบการกระทำผิดจากการสอบถามประชาชนทั่วไป ซึ่งหากประชาชนจะทราบก็ทราบเพียงแต่ว่ามีรถหายไปเท่านั้น ในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนจึงไม่ได้มีการเก็บข้อมูลในข้อหานี้ไว้

ในกลุ่มการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญานั้น ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้มีการจำแนกไว้ทั้งในส่วนของความผิดเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แต่ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนไม่มีการจัดเก็บเนื่องจากเป็นความผิดต่อผู้ประกอบการ ธุรกิจการค้า ผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่ได้เป็นเป้าหมายของการสำรวจที่ทำการสำรวจประชาชนทั่วไป

ในกลุ่มความผิดทำให้เสียทรัพย์นั้น ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้มีการเก็บข้อมูลความผิดทำให้เสียทรัพย์ไว้ แต่ไม่ได้มีการจำแนกรายละเอียดตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS ที่มีการจำแนกว่าเป็นการทำให้เสียทรัพย์ซึ่งทรัพย์สินส่วนบุคคล ทรัพย์สินสาธารณะ และทรัพย์สินทางธุรกิจ ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนได้มีการเก็บข้อมูลความผิดทำให้เสียทรัพย์ไว้ใน สอญ.1 และมีการเก็บข้อมูลสถานที่ในลักษณะต่างๆ ไว้ใน สอญ.2 อย่างครอบคลุมเป็นไปตามมาตรฐานสากล

6) หมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสารออกฤทธิ์ทางจิตอื่นๆ (Acts involving controlled drugs or other psychoactive substances)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้จัดกลุ่มอาชญากรรมในหมวดที่ 6 เป็นหมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสารออกฤทธิ์ทางจิตอื่นๆ (Acts involving controlled drugs or other psychoactive substances) ซึ่งเป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารมึนเมาต่างๆ ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสารออกฤทธิ์ทางจิตอื่นๆ ออกเป็น 3 ประเภท โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 7.7 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 7.7 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสารออกฤทธิ์ทางจิตอื่น ๆ

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0601 Unlawful acts involving controlled drugs or precursors (การกระทำที่ผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสารตั้งต้น)			รวม 06011 06012 06019	
	06011 Unlawful possession, purchase, use, cultivation or production of controlled drugs for personal consumption (การครอบครอง,ซื้อ,ใช้,ปลูก, หรือผลิตยาเสพติดเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลโดยผิดกฎหมาย)		- ครอบครองยาเสพติด - เสพยาเสพติด - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		060111 Unlawful possession, purchase or use of controlled drugs for personal consumption (การครอบครอง,ซื้อ,หรือใช้ยาเสพติดโดยผิดกฎหมายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล)	- ครอบครองยาเสพติด - เสพยาเสพติด - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		060112 Unlawful cultivation or production of controlled drugs for personal consumption (การปลูกหรือผลิตยาเสพติดเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล)	- ครอบครองยาเสพติด - มีในระบบ CRIMES โดยไม่ได้แยกกรณีปลูกเพื่อเสพออกจากครอบครองยาเสพติด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	06012 Unlawful trafficking, cultivation or production of controlled drugs or precursors not for personal consumption (การค้าสิ่งที่ผิดกฎหมาย การเพาะปลูกหรือการผลิตยาเสพติดหรือสารตั้งต้นไม่ใช่เพื่อการบริโภคส่วนตัว)		รวม 060121 060122 060123 060124 060129	
		060121 Unlawful trafficking of controlled drugs not for personal consumption (การค้ายาเสพติด)	- จำหน่ายยาเสพติด - ครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
		060122 Unlawful manufacture of controlled drugs not for personal consumption (การผลิตยาเสพติด)	- ผลิตยาเสพติด - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		060123 Unlawful cultivation of controlled drugs not for personal consumption (การเพาะปลูกยาเสพติดเพื่อการค้า)	- ผลิตยาเสพติด - ครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย - มีในระบบ CRIMES ไม่ได้แยกกรณีผลิตออกจากการเพาะปลูก	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		060124 Unlawful diversion of precursors not for personal consumption (การแปรรูปสารตั้งต้นยาเสพติด)	- ผลิตยาเสพติด - ครอบครองยาเสพติดเพื่อจำหน่าย - มีในระบบ CRIMES ไม่ได้แยกกรณีผลิตออกจากการแปรรูปสารตั้งต้น	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		060129 Other unlawful trafficking, cultivation or production of controlled drugs or precursors not for personal consumption (การกระทำผิดอื่นเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีลักษณะเป็นการค้า เพาะปลูก หรือผลิตยาเสพติดหรือสารตั้งต้นโดยผิดกฎหมาย	ลักษณะความผิดอื่นๆ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	06019 Other unlawful acts involving controlled drugs or precursors (การกระทำที่ผิดกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสารตั้งต้นควบคุม)		ลักษณะความผิดอื่นๆ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0602 Unlawful acts involving alcohol, tobacco or other controlled substances (การกระทำที่ผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ ยาสูบหรือสารควบคุมอื่น ๆ)			รวม 06021 06022	

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	06021 Unlawful production, handling, possession or use of alcohol products (การผลิต จัดจำหน่าย ครอบครองหรือการใช้ผลิตภัณฑ์สุราที่ผิดกฎหมาย)		- ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในม.26 (ม.26) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		060211 Unlawful possession or use of alcohol products (การครอบครองหรือใช้ผลิตภัณฑ์สุราอย่างผิดกฎหมาย)	- มีไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืน มาตรา 5 - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		060212 Unlawful production, trafficking or distribution of alcohol products (ผลิต จำหน่าย แจกจ่ายสุราผิดกฎหมาย)	- ผู้ใดประสงค์จะขายสุรา ไม่ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต (ม.155 ว.1) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		060219 Other unlawful production, handling, possession or use of alcohol products (การผลิตการจัดการการครอบครองหรือการใช้ผลิตภัณฑ์แอลกอฮอล์อื่น ๆ ที่ผิดกฎหมาย)	- ความคิดอื่นๆ ตามพ.ร.บ.สุรา - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	06022 Unlawful production, handling, possession or use of tobacco products (ผลิต จัดการ ครอบครองหรือการใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยผิดกฎหมาย)		รวม 060221 060222 060229	
		060221 Unlawful possession or use of tobacco products (ครอบครองหรือใช้ยาสูบโดยผิดกฎหมาย)	การครอบครองและใช้ไม่มีความผิดตามกฎหมายไทย	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		060222 Unlawful production, trafficking or distribution of tobacco product (ผลิต จำหน่าย แจกจ่ายผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ผิดกฎหมาย)	- จำหน่าย ขาย แลกเปลี่ยนหรือให้ผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่บุคคลซึ่งตนรู้อยู่ว่าเป็นผู้มีอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
			- ผู้ใดผลิตยาสูบโดยไม่ได้รับอนุญาต(ม.163) - มีในระบบ CRIMES	
		060229 Other unlawful production, handling, possession or use of tobacco products (การผลิต จัดการ การครอบครอง หรือใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบผิดกฎหมายในลักษณะอื่น)	- ความผิดอื่นๆตาม พ.ร.บ. ยาสูบ พ.ศ.2509 - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	06029 Other unlawful acts involving alcohol, tobacco or other controlled substances (การกระทำที่ผิดกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุรา ยาสูบ หรือสารควบคุมอื่น ๆ)		ลักษณะความผิดอื่นๆ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0609 Other acts involving controlled drugs or other psychoactive substances (การกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาควบคุมหรือสารออกฤทธิ์ทางจิตอื่น ๆ)			- มีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 1 หรือประเภท 2 โดยไม่ได้รับอนุญาต และเกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด - ห้ามผู้ใดผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 3 หรือประเภท 4 หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต (ม.20) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดที่ 6 เกี่ยวกับการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือสารออกฤทธิ์ทางจิตอื่นๆ (Acts involving controlled drugs or other psychoactive substances) ออกเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับ

สุราหรือยาสูบ และความผิดอื่นๆ เกี่ยวกับยาเสพติด สุรายาสูบ หรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ซึ่งกลุ่มความผิดดังกล่าวในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้เก็บข้อมูลและจำแนกลักษณะความผิดต่างๆ โดยส่วนใหญ่ได้สอดคล้องตามมาตรฐานสากล ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนเนื่องจากความผิดดังกล่าวเป็นความผิดรัฐเป็นผู้เสียหายซึ่งการตรวจพบความผิดมักจะมาจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายผู้รับผิดชอบ (Competent Authority) โดยลักษณะอาชญากรรมไม่ได้มีประชาชนผู้ตกเป็นเหยื่อจึงไม่สามารถจะเก็บข้อมูลทางสถิติได้จากการสำรวจประชาชนทั่วไป

7) หมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงการหลอกลวงหรือการทุจริต (Acts involving fraud, deception or corruption)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้จัดกลุ่มอาชญากรรมในหมวดที่ 7 เป็นหมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงการหลอกลวงหรือการทุจริต (Acts involving fraud, deception or corruption) ซึ่งเป็นการกระทำผิดในลักษณะของการยักยอก ฉ้อโกง ปลอมแปลง เรียกรับสินบนฟอกเงิน โดยความผิดในหมวดนี้ก็เป็นกลุ่มความผิดหลักกลุ่มหนึ่งที่มีการสำรวจในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในกลุ่มถูกหลอกลวงหรือถูกแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว และอาชญากรรมในรูปแบบใหม่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดหมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงการหลอกลวงหรือการทุจริตออกเป็น 4 ประเภท โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 7.8 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 7.8 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงการหลอกลวงหรือการทุจริต

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS	สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0701 Fraud (การฉ้อโกง)	- ฉ้อโกงทรัพย์ (ม.341-342) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	- ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่ - ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือต่างประเทศ - ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย - ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ - มีใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	07011 Financial fraud (การฉ้อโกงทางการเงิน)		ไม่ได้แยกรายละเอียดไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
		070111 Financial fraud against the State (การฉ้อโกงทางการเงินต่อรัฐ เช่น เบิกเงินรัฐหรือสัวสดิการรัฐเท็จ)	ไม่ได้แยกรายละเอียดไว้	ไม่ได้แยกรายละเอียดใน สอญ.2
		070112 Financial fraud against natural or legal persons (การฉ้อโกงทางการเงินกับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล)	ไม่ได้แยกรายละเอียดไว้	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
	07019 Other acts of fraud (การกระทำอื่นๆ ในการฉ้อโกง)		- ฉ้อโกงทรัพย์ (ม.341-342) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	แยกรายละเอียดใน สอญ.2
0702 Forgery/Counterfeiting (การปลอมแปลง)			รวม 07021 07022 07023 07029	
	07021 Counterfeiting means of payment (การปลอมแปลงการชำระเงิน)		รวม 070211 070212	
		070211 Counterfeiting means of cash payment (การปลอมแปลงเงินตรา ธนบัตร)	- ใช้ อ้าง เอกสารปลอม (คดีการเงินการธนาคาร) (ม.268) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		070212 Counterfeiting means of non-cash payment (การปลอมแปลงการชำระเงินโดยแอบอ้างใช้ข้อมูลหรือเอกสารส่วนตัว)	- ฉ้อโกงทรัพย์ (ม.341-342) - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกรายละเอียดเรื่องแอบอ้างใช้เอกสารส่วนบุคคล	- แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว - มีใน สอญ.1
	07022 Counterfeit product offences (การปลอมแปลงสินค้า)		- นำเข้า จำหน่าย เสนอจำหน่าย สินค้าเครื่องหมายการค้าปลอม/เลียน (ม.275) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	07023 Acts of forgery/counterfeiting documents (การปลอมแปลงเอกสาร)		- ใช้ อ้าง เอกสารปลอม (ม. 268) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	07029 Other acts of forgery/counterfeiting (การกระทำอื่นๆ ในการปลอมแปลง)		ลักษณะความผิดอื่นๆ	ลักษณะความผิดอื่นๆ
0703 Corruption (การคอรัปชั่น)			**รวม 07031 07032 07033 07034 07035 07039**	
	07031 Bribery (การติดสินบน)		รวม 070311 070312	
		070311 Active bribery (การเสนอสินบน)	- ให้สินบน เจ้าพนักงาน (ม.143-144) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		070312 Passive bribery (การรับสินบน)	- เป็นเจ้าพนักงาน เรียก รับสินบน (ม.149) - มีในระบบ CRIMES	- ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ - มีใน สอญ.1
	07032 Embezzlement (การยักยอก การฉ้อฉล)		- ความผิดเกี่ยวกับ ยักยอกทรัพย์ (ม.352-355) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	07033 Abuse of functions (ทุจริตต่อหน้าที่)		- เป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติ ละเว้นการปฏิบัติ (ม.157) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	07034 Trading in influence (ให้สินบนเจ้าหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์การค้า)		- เป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติ ละเว้นการปฏิบัติ (ม.157) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	07035 Illicit enrichment (ตกแต่งบัญชี)		ไม่ได้จำแนกรายละเอียดไว้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	07039 Other acts of corruption (การกระทำอื่นๆ ของคอรัปชั่น)		ลักษณะความผิดอื่นๆ	ลักษณะความผิดอื่นๆ
0704 Acts involving the proceeds of crime (การกระทำที่เกี่ยวของกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิด)			**รวม 07041 07042 07049**	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	07041 Money laundering (การฟอกเงิน)		- พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542,2544	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
		- มีในระบบ CRIMES	
	07042 Illicit trafficking in cultural property (การค้าขายวัตถุทางวัฒนธรรม โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ โดยผิดกฎหมาย)	เป็นความผิดตาม พ.ร.บ. โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ พิพิธภัณฑ์ ฯ ยังไม่ได้จัดเก็บในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	07049 Other acts involving the proceeds of crime (การกระทำอื่นๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิด)	- ความผิดเกี่ยวกับ รับของโจร (ม.357) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดที่ 7 เกี่ยวกับการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงการหลอกลวงหรือการทุจริต (Acts involving fraud, deception or corruption) ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การฉ้อโกง การปลอมแปลง ทุจริตคอรัปชั่น และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิด

ในกลุ่มความผิดฉ้อโกง (Fraud) ซึ่งหมายความถึงการกระทำผิดในลักษณะของการหลอกลวงฉ้อโกงผู้อื่นให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้เก็บข้อมูลความผิดฐานฉ้อโกงไว้แต่ไม่ได้มีการจำแนกรายละเอียดลักษณะของการฉ้อโกงให้เป็นไปตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS ที่มีการจำแนกประเภทการฉ้อโกงทางการเงินไว้เป็นความผิดเฉพาะซึ่งควรมีการเพิ่มเติมการจำแนกข้อมูลในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมีการเก็บข้อมูลความผิดฉ้อโกงไว้เป็นการเฉพาะไว้ใน สอญ.1 และมีการเก็บข้อมูลสถานที่ในลักษณะต่างๆ ไว้ใน สอญ.2 อย่างค่อนข้างครอบคลุมเป็นไปตามมาตรฐานสากล เว้นแต่ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงทางการเงินซึ่งมีรัฐเป็นผู้เสียหายหรือเป็นความผิดเกี่ยวกับสถาบันการเงินการธนาคาร ซึ่งการเก็บข้อมูลโดยการสำรวจจากประชาชนทั่วไปจะไม่ทราบความผิดในส่วนนี้

ในกลุ่มความผิดการปลอมแปลง (Forgery/counterfeiting) ซึ่งหมายความถึงการปลอมเงินตรา การแอบอ้างใช้ข้อมูลหรือเอกสารเพื่อหลอกลวงการชำระเงิน การปลอมแปลงสินค้า การปลอมแปลงเอกสาร ในส่วนระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้เก็บข้อมูลในข้อหาความผิดต่างๆ ดังกล่าวไว้ค่อนข้างครบถ้วน ยกเว้นเรื่องของแอบอ้างใช้ข้อมูลหรือเอกสารเพื่อหลอกลวงการชำระเงินซึ่งปัจจุบันยังไม่ได้มีการระบุข้อหาความผิดตามกฎหมายเป็นการเฉพาะ ยังใช้ความผิดฐานฉ้อโกงในการดำเนินคดีผู้กระทำผิดอยู่ซึ่งควรมีการพัฒนาข้อหาและกำหนดลักษณะความผิดในลักษณะของการแอบอ้างใช้ข้อมูลหรือเอกสารเพื่อหลอกลวงการชำระเงิน ในส่วนของการสำรวจ

อาชญากรรมภาคประชาชนมีการเก็บข้อมูลแอบอ้างใช้ข้อมูลหรือเอกสารเพื่อหลอกลวงการชำระเงิน ไว้เป็นการเฉพาะไว้ใน สอญ.1 แต่ในส่วนของการปลอมแปลงเงินตรา การปลอมแปลงสินค้า การปลอมแปลงเอกสาร ยังไม่ได้มีการจัดเก็บ ทั้งนี้ในการพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนก็ควรมีการเพิ่มเติมการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการปลอมเงินตราไว้ แต่ในส่วนของการปลอมแปลงสินค้าซึ่งเป็นความผิดทางการค้าและการปลอมเอกสารซึ่งตามปกติแล้วการนำเอกสารปลอมไปแสดงมักจะเป็นการแสดงต่อส่วนราชการหรือธุรกิจห้างร้านไม่ได้แสดงต่อประชาชนทั่วไป หากเป็นกรณีที่มีการแสดงเอกสารปลอมต่อประชาชนทั่วไปก็มีการระบุใน สอญ.1 ในส่วนของการถูกฉ้อโกงโดยมีการแสดงเอกสารปลอมอยู่แล้วซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ในกลุ่มความผิดทุจริตคอรัปชั่น (Corruption) ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS ได้จำแนกลักษณะความผิดทุจริตคอรัปชั่นออกเป็นหลายลักษณะทั้งในส่วนของการเรียกรับสินบน ยักยอกทรัพย์ ทุจริตต่อหน้าที่ ให้สินบนเจ้าหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์การค้า ตกแต่งบัญชี และทุจริตคอรัปชั่นในลักษณะอื่น ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้เก็บข้อมูลในข้อหาความผิดต่างๆ ไว้เป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่กรณีการตกแต่งบัญชีที่ไม่ได้มีการจำแยกรายละเอียดพฤติการณ์ไว้เป็นการเฉพาะ จึงควรมีการจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนนี้ ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนมีการเก็บข้อมูลในส่วนของประชาชนที่ตกเป็นเหยื่อการถูกเรียกรับสินบนไว้ใน สอญ.1 ในกลุ่มความผิดอาชญากรรมในรูปแบบใหม่ ซึ่งการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนจะเป็นการสะท้อนมุมมองของประชาชนที่ตกเป็นเหยื่อการทุจริตคอรัปชั่นแม้จะไม่ได้ถูกเรียกรับเงินโดยตรง เช่น ในกรณีการทุจริตต่อหน้าที่ (Abuse of Functions) ก็ควรมีเก็บข้อมูลในส่วนนี้ไว้ อย่างไรก็ดีหากเป็นการกระทำผิดในภาคธุรกิจการค้า เช่น ในกรณียักยอกทรัพย์ ให้สินบนเจ้าหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์การค้า ตกแต่งบัญชี การเก็บข้อมูลโดยการสำรวจจากประชาชนทั่วไปจะไม่ทราบความผิดในส่วนนี้

ในกลุ่มคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิด ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS ได้จำแนกลักษณะความผิดออกเป็น การฟอกเงิน การค้าขายวัตถุทางวัฒนธรรม และรับของโจร ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้เก็บข้อมูลในข้อหาความผิดต่างๆ ไว้เป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่ความผิดเกี่ยวกับการค้าขายวัตถุทางวัฒนธรรมซึ่งมีพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ.2504 กำหนดความผิดไว้ แต่เนื่องจากเป็นความผิดที่มีการดำเนินคดีไม่มากนักจึงถูกจัดเป็นกลุ่มความผิดตาม พ.ร.บ.อื่นๆ ไม่ได้แยกความผิดเกี่ยวกับการค้าขายวัตถุทางวัฒนธรรมออกมาเป็นการเฉพาะ ซึ่งหากมีการเพิ่มเติมฐานความผิดดังกล่าวในระบบก็จะทำให้การจัดเก็บสถิติสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนไม่ได้มีการจัดเก็บความผิดในกลุ่มนี้ไว้ ซึ่งลักษณะความผิดในกลุ่มฟอกเงิน การค้าขายวัตถุทางวัฒนธรรมและรับของโจรนั้นเป็นพฤติกรรมปกปิดซ่อนเร้น ซึ่งจะตรวจพบก็ต่อเมื่อมีการตรวจพบโดยเจ้าหน้าที่ ในการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมจากประชาชนทั่วไป จะไม่สามารถรับทราบข้อมูลอาชญากรรมในส่วนนี้ได้

8) หมวดการกระทำต่อความสงบเรียบร้อยอำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของรัฐ (Acts against public order, authority and provisions of the State)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้จัดกลุ่มอาชญากรรมในหมวดที่ 8 เป็นหมวดการกระทำต่อความสงบเรียบร้อยอำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของรัฐ (Acts against public order, authority and provisions of the State) ซึ่งเป็นกลุ่มการกระทำผิดที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดการกระทำต่อความสงบเรียบร้อยอำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของรัฐ ออกเป็น 9 ประเภท โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 7.9 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 7.9 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำต่อความสงบเรียบร้อยอำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของรัฐ

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0801 Acts against public order behavioural standards (การกระทำที่ขัดต่อมาตรฐานพฤติกรรมความสงบเรียบร้อยของประชาชน)		รวม 08011 08012 08019	
	08011 Violent public disorder offences (ความรุนแรงที่เป็นความผิดเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน เช่น การจลาจล ยกพวกตีกัน ฮุลลิแกน)	- ผู้ใดประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะ ให้แจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง - ไม่ก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่ประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะอันเป็นที่ชุมนุมหรือทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนเกินที่พึงคาดหมายได้ว่าเป็นไปตามเหตุอันควร - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่แยกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08012 Acts related to social and religious public order norms and standards (การกระทำที่เกี่ยวข้องกับสังคมและบรรทัดฐานความสงบเรียบร้อยของ	- ห้ามขอเงินหรือทรัพย์สินจากผู้อื่นเพื่อเลี้ยงชีวิต - เมาสุราครองสติไม่อยู่ - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	ประชาชน เช่น เมาสุราอาละวาด ขอทาน มั่วสุม)		
	08019 Other acts against public order behavioural standards (การกระทำอื่น ๆ ที่ขัดต่อมาตรฐานพฤติกรรมความสงบเรียบร้อยของประชาชน เช่น การชุมนุมประท้วง)	- ผู้ใดประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะ ให้แจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง - ไม่ก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่ประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะอันเป็นที่ชุมนุมหรือทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนเกินที่พึงคาดหมายได้ว่าเป็นไปตามเหตุอันควร - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0802 Acts against public order sexual standards (การกระทำที่ขัดต่อมาตรฐานความสงบเรียบร้อยของประชาชนในทางเพศ)		รวม 08021 08022 08029	
	08021 Prostitution offences (การกระทำความผิดฐานค้าประเวณี)	- เตร็ดเตร่ค้าประเวณี - เป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณีฯกระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี - อื่นๆ เกี่ยวกับพ.ร.บ.ค้าประเวณี - มีในระบบ CRIMES - กรณีล่อลวง บังคับ แสวงหาประโยชน์ อยู่ในหมวด 2	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08022 Pornography offences (การกระทำความผิดฐานมีภาพลามกอนาจาร)	- ความผิดเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามก (ม.287) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08029 Other acts against public order sexual standards (การกระทำอื่น ๆ ที่ขัดต่อมาตรฐานความสงบเรียบร้อยของประชาชน	- เปลือยหรือเปิดเผยร่างกายหรือกระทำการอันควรขายหน้า (ม. 388)	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	ในทางเพศ เช่น มีเพศสัมพันธ์ในที่สาธารณะ มีเพศสัมพันธ์ในครอบครัว)		- กรณีเพศสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ผิดกฎหมาย - มีในระบบ CRIMES	
0803 Acts related to freedom of expression or control of expression (การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมหรือจำกัดเสรีภาพในการแสดงออก)			มีกฎหมายรับรองสิทธิพื้นฐานเสรีภาพในการแสดงออก แต่ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดฐานควบคุมจำกัดการแสดงออกความคิดเห็น	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08031 Acts against freedom of expression (การกระทำที่ต่อต้านเสรีภาพในการแสดงออก)		เป็นการละเมิดทางปกครองหรือทางแพ่ง	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08032 Acts related to expressions of controlled social beliefs and norms (การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมหรือจำกัดสิทธิส่วนบุคคลเกี่ยวกับความเชื่อและศาสนา)		เป็นการละเมิดทางปกครองหรือทางแพ่ง	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		080321 Violations of norms on religious beliefs/views (การห้ามปฏิบัติตามความเชื่อหรือคำสอนทางศาสนา)	เป็นการละเมิดทางปกครองหรือทางแพ่ง	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		080322 Violations of norms on intolerance and incitement to hatred (ยั่วยุ ยุยงปลุกปั่นให้เกิดความเกลียดชัง)	เป็นการละเมิดทางปกครองหรือทางแพ่ง	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		080329 Other acts related to expressions of controlled social beliefs and norms (การกระทำอื่น ๆ ที่ควบคุมหรือจำกัดการแสดงออกทางความเชื่อและศาสนา)	เป็นการละเมิดทางปกครองหรือทางแพ่ง	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	08039 Other acts related to freedom of expression or control of expression(การกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเสรีภาพในการแสดงออกหรือการควบคุมการแสดงออก)	เป็นการละเมิดทางปกครองหรือทางแพ่ง	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0804 Acts contrary to public revenue or regulatory provisions (การกระทำผิดเกี่ยวกับภาษีและรายได้ของรัฐ)		รวม 08041 08042 08043 08044 08045 08049	
	08041 Acts against public revenue provisions (การกระทำผิดเกี่ยวกับภาษีและการจัดเก็บรายได้สาธารณะ)	- พ.ร.บ.ภาษีสรรพสามิต - พ.ร.บ.ประมวลรัษฎากร - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08042 Acts against commercial or financial regulations (การกระทำที่ขัดต่อข้อบังคับทางการค้าหรือการเงิน)	- พ.ร.บ. ธุรกิจสถาบันการเงิน - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08043 Acts against regulations on betting (การพนันผิดกฎหมาย)	- เป็นเจ้ามือการพนัน - เป็นผู้เล่นการพนัน - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08044 Smuggling of goods (การลักลอบขนสินค้าหนีภาษีศุลกากร)	- พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2469 - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08045 Market manipulations or insider trading (ความผิดเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น ปั่นหุ้น)	- พ.ร.บ.หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08049 Other acts against public administration or regulatory provisions (การกระทำอื่น ๆ ที่ขัดต่อการบริหารรัฐกิจหรือข้อบังคับในการหารายได้ของรัฐ)	ลักษณะความผิดอื่นๆ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0805 Acts related to migration (การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเมือง)		รวม 08051 08059	

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	08051 Smuggling of migrants offences (การลักลอบนำคนเข้าเมือง)	- นำหรือพาคนต่างด้าวเข้าในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนตาม พ.ร.บ.คนเข้าเมือง((ม.6)3) - มีในระบบ CRIME	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08059 Other unlawful acts related to migration (การกระทำที่ผิดกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเมือง)	- พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 - ความผิดเกี่ยวกับคนเข้าเมือง - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0806 Acts against the justice system (การกระทำที่ขัดต่อระบบกระบวนการยุติธรรม)		**รวม 08061 08062 08063 08064 08069**	
	08061 Obstruction of justice (การขัดขวางระบบกระบวนการยุติธรรม เช่น ไม่มาตามหมายเรียก แจ้งความเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาใช้ ข่มขู่เจ้าพนักงาน)	- แจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน (ม.137) - แจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน (ม.137) - เบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดี - ข่มขืนใจ เจ้าพนักงาน (ม.140) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08062 Breach of justice order (การฝ่าฝืนคำสั่งของผู้พิพากษา)	- ขัดขืน หมาย คำสั่งศาล (ม. 170) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08063 Criminal intent (ตั้งใจก่ออาชญากรรม เช่น ตระเตรียมเครื่องอุปกรณ์ในการกระทำผิด)	โดยทั่วไปขั้นตระเตรียมยังไม่ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายไทย เว้นแต่เป็นความผิดพิเศษ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08064 Conspiracy (รวมกลุ่มสมคบคิดกระทำผิด)	- ความผิดอื่นๆเกี่ยวกับ อั้งยี่ ซ่องโจร (ม.212-216) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08069 Other acts against the justice system (การกระทำอื่น ๆ ที่ขัดต่อกระบวนการยุติธรรม)	- ความผิดต่อเจ้าพนักงานยุติธรรม - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0807 Acts related to democratic elections (การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย)		- ความผิดเกี่ยวกับว่าด้วยการเลือกตั้ง - มีในระบบ CRIMES - ควรใช้ข้อมูลจาก กกต.	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08071 Acts intended to unduly influence voters at elections (การกระทำที่ตั้งใจจะมีอิทธิพลต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้ง)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียดไว้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08079 Other acts related to democratic elections (การกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย)	- ความผิดเกี่ยวกับว่าด้วยการเลือกตั้ง - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0808 Acts contrary to labour law (การกระทำที่ขัดต่อกฎหมายแรงงาน)		- พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08081 Collective labour law violations (ละเมิดกฎหมายแรงงานในลักษณะกระทำต่อแรงงานจำนวนมาก)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	08082 Individual labour law violations (การละเมิดกฎหมายแรงงานในลักษณะส่วนบุคคล)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0809 Other acts against public order, authority and provisions of the State (การกระทำอื่น ๆ ต่อความสงบเรียบร้อยอำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของรัฐ)		ลักษณะความผิดอื่นๆ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดที่ 8 เป็นหมวดการกระทำต่อความสงบเรียบร้อยอำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของรัฐ (Acts against public order, authority and provisions of the State) ออกเป็นความผิดเกี่ยวกับความเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ความผิดเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยในเรื่องทางเพศ การควบคุมหรือจำกัดเสรีภาพในการแสดงออก

ความผิดเกี่ยวกับภาษีและรายได้ของรัฐ ความผิดเกี่ยวกับคนเข้าเมือง ความติดต่อการยุติธรรม ความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ความผิดเกี่ยวกับแรงงาน และความผิดต่อรัฐอื่น ๆ ซึ่งกลุ่มความผิดดังกล่าวในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้เก็บข้อมูลและจำแนกลักษณะความผิดต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่ได้สอดคล้องตามมาตรฐานสากล อย่างไรก็ดีในลักษณะความผิดบางอย่างตามกฎหมายไทยยังไม่ได้กำหนดให้เป็นความผิดตามกฎหมาย เช่น การควบคุมหรือจำกัดเสรีภาพในการแสดงออก ซึ่งกฎหมายได้ให้ความคุ้มครองสิทธิไว้ตามกฎหมายในรัฐธรรมนูญแต่ไม่ได้มีการกำหนดความผิดอาญาฐานควบคุมหรือจำกัดเสรีภาพในการแสดงออก หรือในระดับความผิดตระเตรียมกระทำผิดในกฎหมายไทยยังไม่ได้กำหนดว่าเป็นความผิด ในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจจึงไม่มีการจัดเก็บข้อมูลในส่วนนี้

เป็นที่น่าสนใจว่าในส่วนความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งปัจจุบันประเทศไทยได้มีการแยกสำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้งออกเป็นองค์กรอิสระแยกต่างหาก ซึ่งหากจะต้องมีการจัดทำรายงานเกี่ยวกับสถิติคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งตามวัตถุประสงค์ของการจัดทำสถิติดังกล่าวก็ควรใช้ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งแทนรายงานสถิติคดีตำรวจ ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการบริหารการเลือกตั้งเท่านั้น เช่น กรณีจำหน่ายสุราในวันเลือกตั้ง แต่จะไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อิทธิพลเหนือผู้เลือกตั้งหรือแทรกแซงการเลือกตั้งจนไม่เกิดความบริสุทธิ์ยุติธรรมตามวัตถุประสงค์

ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนเนื่องจากความผิดดังกล่าวเป็นความผิดรัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งการตรวจพบความผิดมักจะมาจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายผู้รับผิดชอบ (Competent Authority) โดยลักษณะอาชญากรรมไม่ได้มีประชาชนผู้ตกเป็นเหยื่อจึงไม่สามารถจะเก็บข้อมูลทางสถิติได้จากการสำรวจประชาชนทั่วไป

9) หมวดการกระทำที่ขัดต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐ (Acts against public safety and state security)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้จัดกลุ่มอาชญากรรมในหมวดที่ 9 เป็นหมวดการกระทำที่ขัดต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐ (Acts against public safety and state security) ซึ่งเป็นกลุ่มการกระทำผิดเกี่ยวกับความมั่นคงต่อรัฐ ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดการกระทำการกระทำที่ขัดต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐออกเป็น 8 ประเภท โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 7.10 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 7.10 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดการกระทำที่ขัดต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐ

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0901 Acts involving weapons, explosives and other destructive materials (การกระทำที่เกี่ยวข้องกับอาวุธวัตถุระเบิดและวัสดุทำลายอื่น ๆ)			รวม 09011 09012 09019	
	09011 Possession or use of weapons and explosives (การครอบครองหรือใช้อาวุธและวัตถุระเบิด)		- ครอบครองปืนไม่มีทะเบียน - พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		090111 Unlawful possession or use of firearms (การครอบครองหรือใช้อาวุธปืนโดยผิดกฎหมาย)	- ครอบครองปืนไม่มีทะเบียน - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		090112 Unlawful possession or use of other weapons or explosives (การครอบครองหรือใช้อาวุธหรือวัตถุระเบิดอย่างผิดกฎหมาย)	- พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนอาวุธสงคราม หรือวัตถุระเบิด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		090113 Unlawful possession or use of chemical, biological or radioactive materials (การครอบครองหรือใช้สารเคมีสารชีวภาพหรือสารกัมมันตรังสีอย่างผิดกฎหมาย)	ยังไม่มีกฎหมายควบคุมเกี่ยวกับอาวุธเคมีหรืออาวุธชีวภาพ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		090119 Other acts related to possession or use of weapons and explosives (การกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการครอบครองหรือการใช้อาวุธและวัตถุระเบิด)	- พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	09012 Trafficking of weapons and explosives (การค้าอาวุธและวัตถุระเบิด)		- พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกกรณีการค้าอาวุธไว้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		090121 Trafficking of firearms (การค้าอาวุธปืน)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		090122 Trafficking of other weapons or explosives (การค้าอาวุธหรือวัตถุระเบิดอื่น ๆ)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		090123 Trafficking of chemical, biological or radioactive materials (การค้าสารเคมีชีวภาพหรือสารกัมมันตรังสี)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		090129 Other acts related to trafficking of weapons and explosives (การกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบค้าอาวุธและวัตถุระเบิด)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	09019 Other acts relating to weapons and explosives (การกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธและวัตถุระเบิด)		ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0902 Acts against health and safety (การกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย)			รวม 09021 09029	
	09021 Acts against health and safety at work (การกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน)		- พ.ร.บ. ความปลอดภัยอาชีวอนามัยฯ พ.ศ.2554 - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	09029 Other acts against health and safety (การกระทำอื่น ๆ เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย)		- ปลอมปนอาหาร ปล่อยสารพิษ (ม.238) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS	สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0903 Acts against computer systems (การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์อย่างผิดกฎหมาย)	**รวม 09031 09032 09033 09039**	
09031 Unlawful access to a computer system (การเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์อย่างผิดกฎหมาย)	- เข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ (มาตรา 5) - เข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ (มาตรา 7) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
09032 Unlawful interference with a computer system or computer data (การรบกวนระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อย่างผิดกฎมาย)	รวม 090321 090322	
090321 Unlawful interference with a computer system (การรบบกวนระบบคอมพิวเตอร์อย่างผิดกฎหมาย)	- การรบกวนการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ (มาตรา 10) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
090322 Unlawful interference with computer data (การแทรกแซงข้อมูลคอมพิวเตอร์อย่างผิดกฎหมาย)	- ทำให้เสียหายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ (มาตรา 9) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
09033 Unlawful interception or access of computer data (การสกัดกั้นการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์อย่างผิดกฎหมาย)	เป็นความผิดเกี่ยวกับการรบกวนการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ไม่ได้จำแนกรายละเอียดไว้เฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
09039 Other acts against computer systems (การกระทำอื่น ๆ ที่ขัดต่อระบบคอมพิวเตอร์)	- พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0904 Acts against state security (การกระทำที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ)	- ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
0905 Acts related to an organized criminal group (การกระทำที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรม)		- พ.ร.บ.องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2546 - มีในระบบ CRIMES ไม่ได้จำแนกรายละเอียดข้อหา	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	09051 Participation in an organized criminal group (การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรม)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	09059 Other acts related to an organized criminal group (การกระทำอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรม)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0906 Terrorism (การก่อการร้าย)		- ก่อการร้าย(มาตรา135/1-4) - มีในระบบ CRIMES ไม่ได้จำแนกรายละเอียดลักษณะกระทำผิด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	09061 Participation in a terrorist group (การมีส่วนร่วมในการก่อการร้าย)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	09062 Financing of terrorism (สนับสนุนการเงินของการก่อการร้าย)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	09069 Other acts related to the activities of a terrorist group (การกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของกลุ่มก่อการร้าย)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0907 Non-injurious traffic violations (การละเมิดกฎจราจรที่ไม่เป็นอันตราย)		- พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.2522 - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
0909 Other acts against public safety and state security (การกระทำอื่น ๆ ที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐ)		ลักษณะความผิดอื่น	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดที่ 9 ในหมวดการกระทำที่ขัดต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐ (Acts against public

safety and state security) ออกเป็นความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนวัตถุระเบิด การค้าอาวุธ ความผิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยหรือสุขภาพ ความผิดทางคอมพิวเตอร์ ความผิดต่อความมั่นคง องค์กรอาชญากรรม การก่อการร้าย ความผิดจราจร และความผิดที่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยสาธารณะหรือความมั่นคงของรัฐอื่น ซึ่งในระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจได้เก็บข้อมูลและจำแนกลักษณะความผิดต่างๆ โดยส่วนใหญ่ได้สอดคล้องตามมาตรฐานสากล โดยอาจมีรายละเอียดบางประเด็นเท่านั้นที่ไม่ได้มีการจำแนกรายละเอียดไว้ เช่น กรณีความผิดอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดไม่ได้มีการจำแนกความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดไว้ ไม่ได้มีการจำแนกกรณีการค้าอาวุธหรือลักลอบขนอาวุธ ไม่มีรายละเอียดลักษณะความผิดปลีกย่อยในฐานความผิดองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งควรมีการพัฒนาระบบการจำแนกลักษณะความผิดดังกล่าวในระบบฐานข้อมูลให้มีความครบถ้วนมากขึ้นตามมาตรฐานสากล

เป็นที่น่าสนใจว่าความผิดเกี่ยวกับอาวุธชีวภาพและอาวุธเคมีซึ่งตามมาตรฐานสากลได้ให้ความสำคัญและกำหนดเป็นฐานความผิดเฉพาะ แต่ในประเทศไทยยังไม่ได้มีการกำหนดความผิดเกี่ยวกับอาวุธชีวภาพและอาวุธเคมีขึ้นเป็นการเฉพาะ จึงควรมีการพิจารณากำหนดฐานความผิดดังกล่าวให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนเนื่องจากความผิดดังกล่าวเป็นความผิดรัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งการตรวจพบความผิดมักจะมาจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายผู้รับผิดชอบ (Competent Authority) โดยลักษณะอาชญากรรมเป็นการกระทำต่อรัฐไม่ได้มีประชาชนผู้ตกเป็นเหยื่อโดยตรงจึงไม่สามารถจะเก็บข้อมูลทางสถิติได้จากการสำรวจประชาชนทั่วไป

10) หมวดการกระทำผิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (Acts against the natural environment)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้จัดกลุ่มอาชญากรรมในหมวดที่ 10 เป็นหมวดการกระทำผิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (Acts against the natural environment) ซึ่งเป็นกลุ่มการกระทำผิดเกี่ยวกับการทำลาย ให้เสียหาย หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดการกระทำการกระทำที่ขัดต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐ ออกเป็น 5 ประเภท รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 7.11 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 7.11 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในหมวดความผิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
1001 Acts that cause environmental pollution or degradation (การกระทำที่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมหรือความเสื่อมโทรม)		- พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2535 - พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ.2535 - พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 - การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ(ม. 25(4)) - มีในระบบ CRIMES แต่ความผิดในเรื่องการก่อมลภาวะมีกฎหมายเกี่ยวข้องหลายฉบับและไม่ได้มีการจำแนกว่าเป็นลักษณะมลภาวะประเภทใด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	10011 Acts that cause the pollution or degradation of air (การกระทำที่ก่อให้เกิดมลภาวะหรือความเสื่อมโทรมของอากาศ)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	10012 Acts that cause the pollution or degradation of water (การกระทำที่ก่อให้เกิดมลภาวะหรือการเสื่อมสภาพของน้ำ)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	10013 Acts that cause the pollution or degradation of soil (การกระทำที่ก่อให้เกิดมลภาวะหรือความเสื่อมโทรมของดิน)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
	10019 Other acts that cause environmental pollution or degradation (การกระทำอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมหรือการเสื่อมสภาพ)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
1002 Acts involving the movement or dumping of waste (การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการทิ้งหรือเคลื่อนย้ายขยะ)		- พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้แยกกรณีขนย้ายขยะในพรมแดนหรือข้ามพรมแดน	
	10021 Acts involving the movement or dumping of waste within national borders (การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการทิ้งหรือเคลื่อนย้ายขยะซึ่งเกิดขึ้นภายในพรมแดนของประเทศ)	ยังไม่มีกฎหมายควบคุมเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายและขนย้ายขยะเป็นการเฉพาะ ปัจจุบันใช้ พ.ร.บ. สาธารณสุข ให้อำนาจท้องถิ่นในควบคุมและดูแลขยะในเขตท้องที่	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	10022 Acts involving the movement or dumping of waste across national borders (การกระทำที่เกี่ยวข้องกับการทิ้งหรือเคลื่อนย้ายขยะข้ามพรมแดนประเทศ)	ยังไม่มีกฎหมายควบคุมเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายและขนย้ายขยะข้ามพรมแดนเป็นการเฉพาะ ปัจจุบันใช้กฎหมายศุลกากรควบคุมการนำเข้าส่งออกในการดูแล	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
1003 Trade or possession of protected or prohibited species of fauna and flora(ค้าขายหรือครอบครองสัตว์ป่าและพันธุ์พืชคุ้มครองหรือต้องห้าม)		รวม 10031 10032 10039	
	10031 Trade or possession of protected species of wild fauna and flora (การค้าหรือการครอบครองสัตว์ป่าและพันธุ์พืชคุ้มครอง)	- ค้าหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้ามเกินปริมาณที่กำหนด หรือ เก็บหาของป่าหวงห้ามโดยมิได้รับอนุญาต (ม. 29, 71 ทวิ)	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
			- ค้าสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง ซากของสัตว์ป่าฯ หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากของสัตว์ป่าฯ โดยไม่ได้รับอนุญาต ม.20 ,47 - มีในระบบ CRIMES แต่ไม่ได้จำแนกว่าเป็นการค้าสัตว์ป่าหรือพันธุ์พืชในประเทศหรือข้ามพรมแดน	
		100311 Trade or possession of protected species within national borders (การค้าขายหรือการครอบครองสายพันธุ์ที่มีการป้องกันภายในพรมแดนของประเทศ)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		100312 Trafficking of protected species across national borders (การค้าสัตว์ป่าคุ้มครองข้ามพรมแดนประเทศ)	ไม่ได้จำแนกรายละเอียด	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	10032 Trade or possession of prohibited or controlled species of animals (การค้าขายหรือครอบครองสัตว์ป่าต้องห้ามหรือควบคุม)		- มีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง ซากของสัตว์ป่าฯ โดยไม่ได้รับอนุญาต ม.19 ,47 - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	10039 Other trade or possession of protected or prohibited species of fauna and flora (การค้าหรือการครอบครองสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองหรือต้องห้าม)		ลักษณะความผิดอื่น	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
1004 Acts that result in the depletion or degradation of natural resources			รวม 10041 10042 10043 10049	

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
(การกระทำที่ก่อให้เกิดการสูญเสียหรือการเสื่อมสลายของทรัพยากรธรรมชาติ)			
	10041 Illegal logging (การตัดไม้ผิดกฎหมาย)	- แผ้วถาง ก่นสร้าง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือครอบครองป่า (ม.๕๔, ๗๒ ตรี) - ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ายึดถือครอบครองที่ดินหรือปลูก หรือก่อสร้างสิงหนึ่งสิ่งใดฯ ม.38, 54 ว.1 - ภายในเขตอุทยานบุคคลใดยึดถือหรือครอบครองที่ดิน รวมตลอดถึงก่นสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า(ม ๑๖(๑),๒๔) - มีในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	10042 Illegal hunting, fishing or gathering of wild fauna and flora (การล่าสัตว์ การตกปลาหรือการรวบรวมสัตว์ป่าและพืชป่าที่ผิดกฎหมาย)	- ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าล่าสัตว์ป่า หรือเก็บหรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่าโดยไม่ได้รับอนุญาต ม.36 ,53 - ภายในเขตอุทยานบุคคลใดนำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใด ๆ เข้าไปเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข (ม.๑๖(๑๕),๒๗) - ภายในเขตอุทยานบุคคลใดนำสัตว์ออกไป หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายแก่สัตว์ (ม.๑๖(๓) ,๒๔) - เก็บหาของป่าหวงห้ามฯ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS		สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
		- ล่า หรือพยายามล่าสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง ม.16 ,47 - มีในระบบ CRIMES - เป็นความผิดหลายกฎหมาย แล้วแต่พื้นที่ป่าไม้ อุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซึ่งมีกฎหมายต่างฉบับในการควบคุม	
	10043 Illegal mining (การทำเหมืองผิดกฎหมาย)	มีความผิดตามกฎหมายแต่ไม่ได้จำแนกรายละเอียดในระบบ CRIMES	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	10049 Other acts that result in the depletion or degradation of natural resources (การกระทำอื่น ๆ ที่ส่งผลให้ทรัพยากรหมดไปหรือเสื่อมโทรม)	ลักษณะความผิดอื่น	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
1009 Other acts against the natural environment (การกระทำอื่น ๆ ต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ)		ลักษณะความผิดอื่น	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	10091 Acts against animals (การกระทำต่อสัตว์)	ลักษณะความผิดอื่น	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	10099 Other acts against the natural environment (การกระทำอื่น ๆ ต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ)	ลักษณะความผิดอื่น	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดที่ 10 การกระทำผิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ (Acts against the natural environment) ออกเป็น ความผิดเกี่ยวกับการก่อมลภาวะหรือการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความผิดเกี่ยวกับการทิ้งหรือเคลื่อนย้ายขยะ ความผิดเกี่ยวกับสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ความผิดที่เกี่ยวกับการตัดไม้ทำลายป่า ทำลายทรัพยากร พันธุ์ไม้หรือพันธุ์พืช

การจัดทำระบบสถิติข้อมูลอาชญากรรมในกลุ่มความผิดดังกล่าวในประเทศไทยจะมีความยุ่งยากซับซ้อน เนื่องจากมีกฎหมายทับซ้อนกันหลายฉบับ เช่น กรณีความผิดเกี่ยวกับการปล่อยมลภาวะก็เข้าข่ายเป็นความผิดทั้งตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ศ.2535 พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ.2535 และ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 หรือกรณีความผิดเกี่ยวกับการล่าสัตว์หรือตัดไม้ทำลายป่าซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นที่ก่อเหตุว่าเป็นพื้นที่ป่าไม้ อุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งแต่ละพื้นที่ก็จะมีกฎหมายในการควบคุมต่างฉบับและมีข้อหาความผิดในแต่ละกฎหมายที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ในลักษณะของการกระทำผิด เช่น กรณีการปล่อยมลภาวะซึ่งเป็นความผิดตามกฎหมายแต่ในรายละเอียด จะไม่มีการจำแนกว่าเป็นการปล่อยภาวะในลักษณะของมลภาวะทางอากาศ น้ำ หรือ ดิน ตามมาตรฐานสากล การใช้ระบบสถิติโดยการจำแนกจากข้อหาในความผิดหมวดนี้จะเกิดความสับสนและผิดพลาดได้ง่าย ควรมีการวางระบบการบันทึกและจัดเก็บในลักษณะของการแบ่งประเภทพฤติกรรมในการกระทำผิดแทนการจำแนกรายละเอียด

ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนเนื่องจากความผิดดังกล่าวเป็นความผิดรัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งการตรวจพบความผิดมักจะมาจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายผู้รับผิดชอบ (Competent Authority) โดยลักษณะอาชญากรรมเป็นการกระทำต่อรัฐ ไม่ได้มีประชาชนผู้ตกเป็นเหยื่อโดยตรงจึงไม่สามารถจะเก็บข้อมูลทางสถิติได้จากการสำรวจประชาชนทั่วไป อย่างไรก็ดีในส่วนของความผิดเกี่ยวกับการปล่อยมลภาวะนั้นเป็นกลุ่มความผิดที่น่าสนใจเนื่องจากเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อชุมชนโดยตรง และมักจะเป็นความผิดที่ผู้ได้รับผลกระทบจะร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อตำรวจโดยตรง จึงควรมีการเก็บข้อมูลการกระทำผิดเกี่ยวกับการปล่อยมลภาวะหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติในลักษณะที่มีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชนไว้ด้วย โดยจัดเก็บในกลุ่มอาชญากรรมในรูปแบบใหม่

11) หมวดการกระทำผิดทางอาญาอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น (Other criminal acts not elsewhere classified)

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้จัดกลุ่มอาชญากรรมในหมวดสุดท้ายเป็นหมวดการกระทำผิดทางอาญาอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น (Other criminal acts not elsewhere classified) ซึ่งเป็นกลุ่มความผิดในลักษณะอื่นซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นกลุ่มความผิดที่เป็นอาชญากรรมสากล ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดการกระทำผิดทางอาญาอื่น ๆ ออกเป็น 3 ประเภท รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 7.12 ข้างท้ายนี้

ตารางที่ 7.12 เปรียบเทียบมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากล ICCS กับสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยในการกระทำผิดทางอาญาอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
1101 Acts under universal jurisdiction (การกระทำภายใต้เขตอำนาจศาลสากล)			ส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดเป็นความผิดเฉพาะ ใช้กฎหมายอื่นเทียบเคียง	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	11011 Torture (การซ้อมทรมาน)		ยังไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ ปัจจุบันใช้ความผิดทำร้ายร่างกาย	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	11012 Piracy (โจรสลัด)		เป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ป้องกันปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ.2534 แต่ในระบบ CRIMES ยังไม่ได้จำแนกไว้	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	11013 War crimes (อาชญากรรมสงคราม)		ปัจจุบันไม่มีกฎหมายอาชญากรสงครามเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		110131 Unlawfully killing, causing or intending to cause death or serious injury associated with armed conflict (การฆ่าหรือทำร้ายประชาชนผู้ไม่เกี่ยวข้องกับสงครามและไม่ใช่กองกำลังทหารในการก่อสงคราม)	ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		110132 Unlawful destruction or damage to property associated with armed conflict (การสร้างความสูญเสียต่อบ้านเมืองซึ่งไม่ใช่เป้าหมายทางทหารอย่างรุนแรงในสงคราม)	ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		110133 Sexual violence associated with armed conflict (การก่อความรุนแรงทางเพศ ข่มขืน จากการเข้าบุกยึดในสงคราม)	ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS			สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
		110134 Acts against liberty or human dignity associated with armed conflict (การกระทำต่อเสรีภาพหรือศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับสงครามอื่นๆ)	ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		110135 Conscripting or enlisting child soldiers (การใช้เด็กหรือผู้เยาว์เป็นทหาร)	ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
		110139 Other war crimes (อาชญากรรมสงครามอื่น ๆ)	ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	11014 Genocide (การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์)		ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	11015 Crimes against humanity (อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ)		ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	11016 Crime of aggression (การก่อสงครามรุกรานประเทศอื่น)		ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	11019 Other acts under universal jurisdiction (การกระทำอื่น ๆ ภายใต้เขตอำนาจสากล)		ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
1102 Acts contrary to youth regulations and acts on minors (การฝ่าฝืนกฎหมายหรือคำสั่งที่ใช้ควบคุมเยาวชนไม่ให้ประพฤติผิด**)**			ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	11021 Status offences (ความผิดที่เกิดจากสถานะของผู้เยาว์ เช่น จำหน่ายสุรา บุหรี่ให้ผู้เยาว์ การฝ่าฝืนคำสั่งห้ามผู้เยาว์มั่วสุม เป็นต้น)		ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ อ้างอิงกฎหมายหลายฉบับ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1
	11029 Other acts contrary to youth regulations and acts on minors (การกระทำอื่น ๆ ที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายหรือคำสั่งที่ใช้ควบคุมเยาวชนไม่ให้ประพฤติผิด)		ไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดเป็นการเฉพาะ อ้างอิงกฎหมายหลายฉบับ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

อาชญากรรมตามมาตรฐานสากล ICCS	สถิติอาชญากรรมตำรวจ	การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน
1109 Other criminal acts not elsewhere classified (การกระทำผิดกฎหมายอื่น ๆ ไม่ได้จำแนกไว้ที่ใด)	ลักษณะความผิดอื่นๆ	ไม่มีการจัดเก็บใน สอญ.1

ตามมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ ICCS มีการแบ่งประเภทอาชญากรรมในหมวดสุดท้ายเป็นหมวดการกระทำผิดทางอาญาอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น (Other criminal acts not elsewhere classified) ซึ่งความผิดในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นความผิดที่เป็นอาชญากรรมสากล อันได้แก่ การซ้อมทรมาน โจรสลัด อาชญากรสงคราม การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อาชญากรรมต่อมวลมนุษย์ชาติ การก่อสงครามรุกรานประเทศอื่น และความผิดอื่น ๆ ที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของศาลอาญาระหว่างประเทศ (International Criminal Court) ตามสมัชชารัฐภาคีแห่งธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ (Assembly of the States Parties to the Rome Statute of the International Criminal Court) และรวมถึงความผิดที่เกี่ยวการฝ่าฝืนกฎหมายหรือคำสั่งที่ใช้ควบคุมเยาวชนไม่ให้ประพฤติผิด (เช่น การฝ่าฝืนคำสั่งห้ามออกนอกบ้านไปมั่วสุม การจำหน่ายบุหรี่หรือสุราแก่ผู้เยาว์ ฯลฯ) นอกจากนี้ในกลุ่มความผิดในหมวดสุดท้ายยังได้รวมถึงกลุ่มความผิดในลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่เข้าข่ายอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ เลยตามที่ได้จัดประเภทในหมวดอื่นดังกล่าวข้างต้น

ในส่วนของอาชญากรรมสากลที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของศาลอาญาระหว่างประเทศดังกล่าวโดยส่วนใหญ่กฎหมายของประเทศไทยไม่ได้มีการกำหนดความผิดทางอาญาของความผิดดังกล่าวเป็นการเฉพาะ เว้นแต่ความผิดฐานโจรสลัดที่มี พ.ร.บ.ป้องกันปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ.2534 ความผิดในส่วนนี้ไม่ได้มีการจำแนกไว้ทั้งในส่วนของระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจและในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน ซึ่งในส่วนของอาชญากรรมภาคประชาชนไม่มีความจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูลในส่วนนี้

ในส่วนความผิดที่เกี่ยวการฝ่าฝืนกฎหมายหรือคำสั่งที่ใช้ควบคุมเยาวชนไม่ให้ประพฤติผิดนั้นในการจัดทำข้อมูลอาชญากรรมในกลุ่มความผิดดังกล่าวในประเทศไทยจะมีความยุ่งยากซับซ้อนเนื่องจากลักษณะความผิดดังกล่าวจะถูกกำหนดในกฎหมายหลายฉบับต่างกัน เช่น การจำหน่ายยาสูบให้กับเด็กและเยาวชนจะเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.2509 หรือการจำหน่ายสุราให้กับเด็กและเยาวชนจะเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.สุรา พ.ศ. 2493 หรือการยุยงส่งแสริมให้เด็กประพฤติผิดเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 การใช้ระบบสถิติโดยการจำแนกจากข้อหาในความผิดหมวดนี้จะเกิดความสับสน เนื่องจากมีข้อหาความผิดที่ใช้ควบคุมเยาวชนไม่ให้ประพฤติผิดในหลายกฎหมายและมีรายละเอียดข้อหามาก ซึ่งหากต้องการจำแนกสถิติความผิดที่เกี่ยวการฝ่าฝืนกฎหมายหรือคำสั่งที่ใช้ควบคุมเยาวชนไม่ให้ประพฤติผิดตามมาตรฐานสากลควรมีการวางระบบการบันทึกและจัดเก็บในลักษณะของการแบ่งประเภทพฤติกรรมในการกระทำผิดแทนการจำแนกรายละเอียดข้อหา

ความผิดในกลุ่มนี้เป็นความผิดต่อรัฐหรือความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายซึ่งการตรวจพบความผิดมักจะมาจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายผู้รับผิดชอบ (Competent Authority) โดยลักษณะอาชญากรรมเป็นการกระทำต่อรัฐไม่ได้มีประชาชนผู้ตกเป็นเหยื่อโดยตรง จึงไม่สามารถจะเก็บข้อมูลทางสถิติได้จากการสำรวจประชาชนทั่วไป

บทสรุปการวิเคราะห์ มาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ได้มีการกำหนดประเภทอาชญากรรมตามมาตรฐานสากลไว้ 11 หมวด โดยมีการจัดทำเป็นคู่มือซึ่งมีการกำหนดนิยามและหลักการในการจำแนกอาชญากรรมแต่ละประเภทตามมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อให้ประเทศต่าง ๆ พัฒนามาตรฐานการจัดเก็บที่ใกล้เคียงกัน สามารถเปรียบเทียบกันได้ในระดับสากล และเป็นต้นแบบในการพัฒนาการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมของประเทศต่าง ๆ ให้มีมาตรฐาน มีรายละเอียดข้ออาชญากรรมที่สำคัญครบถ้วน จากการวิเคราะห์มาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลทั้ง 11 หมวด พบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วระบบสถิติคดีอาญาของประเทศไทยในปัจจุบันสามารถจำแนกอาชญากรรมตามหมวดต่าง ๆ ได้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และในกลุ่มความผิดส่วนใหญ่ก็มีการจัดเก็บข้อมูลโดยการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน เพื่อให้มีข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ครอบคลุมรายละเอียดต่าง ๆ มากขึ้น ในรายงานศึกษาฉบับนี้ได้มีการวิเคราะห์และจัดทำข้อเสนอในการพัฒนามาตรฐานการจัดเก็บข้อมูลให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น โดยทำการวิเคราะห์แยกรายละเอียดเป็นรายประเด็นทั้ง 11 หมวด และได้ประมวลข้อเสนอแนะในการพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการจัดทำสถิติทั้งในส่วนของการพัฒนาระบบสถิติคดีอาญาของตำรวจ และการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน

7.2.4 การแยกสำรวจแบบสอญ.1 ออกจากแบบสอญ.2

จากการทบทวนมาตรฐานสากลตามคำแนะนำใน Manual on Victimization Surveys 2009 (UNODC, 2010) และจากการทบทวนกระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยที่ผ่านมานั้น พบว่าวัตถุประสงค์ที่สำคัญในการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมนั้นประกอบด้วย 1) เพื่อให้ทราบอัตราการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในแต่ละประเภท และ 2) เพื่อให้ทราบรูปแบบหรือลักษณะการประสบเหตุอาชญากรรมแต่ละประเภท ด้วยเหตุนี้การสำรวจข้องมูลสถิติอาชญากรรมของประเทศไทยที่ผ่านมา จัดทำโดยสกธ. จึงได้มีการนำแบบสอบถาม 2 ชุด คือ แบบสอญ.1 (แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1) ซึ่งมุ่งเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์แรก มาใช้ในการเก็บข้อมูลควบคู่ไปกับ แบบสอญ.2 (แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2) ซึ่งมุ่งเน้นเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อให้โครงการสำรวจสามารถตอบวัตถุประสงค์ทั้ง 2 ประการข้างต้นได้

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาทบทวนปัญหาในการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมที่ผ่านมาของประเทศไทยนั้น พบว่า การสำรวจแบบสอบถามทั้ง 2 นี้ไปพร้อมกันประสบกับปัญหาหลายประการ เช่น เก็บข้อมูลแบบสอญ.2 ได้

น้อย เนื่องจากแบบสอญ.2 จะเก็บได้ก็ต่อเมื่อพบเจอผู้ประสบเหตุเท่านั้น แต่เนื่องจากเมื่อสำรวจร่วมกับแบบสอญ.1 แล้ว ทำให้ต้องใช้กระบวนการสุ่มแบบเดียวกับแบบสอญ.1 ด้วย ส่งผลให้พบเจอผู้ประสบเหตุอาชญากรรมน้อย จึงเก็บข้อมูลแบบสอญ.2 ได้น้อยด้วย หรือบางประเภทอาชญากรรมก็ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้เลย ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือในการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุมาจากการสำรวจแบบสอญ.1 และสอญ.2 มีกลุ่มประชากรที่แตกต่างกัน กล่าวคือแบบสอญ.1 มีกลุ่มประชากรเป็นบุคคลทั่วไป แต่สอญ.2 มีกลุ่มประชากรเป็นผู้ประสบเหตุอาชญากรรมแต่ละประเภท

ดังนั้นการพัฒนากระบวนการสำรวจในครั้งนี้ ทางคณะผู้วิจัยจึงกำหนดให้ดำเนินการแยกการสำรวจแบบสอญ.1 และแบบสอญ.2 ออกจากกัน กล่าวคือ ให้สำรวจแบบสอญ.1 โดยกำหนดกลุ่มประชากรและกรอบตัวอย่าง (Sample Frame) ในการสุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลทั่วไป และให้สำรวจแบบสอญ.2 โดยกำหนดกลุ่มประชากรและกรอบตัวอย่าง (Sample Frame) ในการสุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประสบเหตุอาชญากรรมในแต่ละประเภท เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ตามวัตถุประสงค์หลักทั้ง 2 ประการข้างต้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.2.5 การพัฒนาแบบสอบถามตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

ทางคณะผู้วิจัยได้จัดการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ขึ้นในวันที่ 25 และ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2563 โดยมีการเชิญนักวิชาการด้านอาชญวิทยา ด้านกระบวนการสำรวจอาชญากรรม และบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนสภาพปัญหา ตลอดจนแนวทางในการพัฒนากระบวนการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยประเด็นหารือที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบสอบถามนั้น สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1) ประเด็นการพัฒนาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับแบบสอญ.1

ประเด็นการพัฒนาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับสอญ.1 นั้น ประกอบไปด้วยประเด็นใหญ่ทั้งสิ้น 5 ประเด็น ได้แก่

1.1) ประเด็นเรื่องหน่วยในการเก็บข้อมูล (Unit of Collection)

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมาของประเทศไทย จะมีลักษณะเป็นการสำรวจข้อมูลครัวเรือน (Household survey) ไม่ได้เป็นการสำรวจปัจเจกบุคคล โดยในการสำรวจจะให้หัวหน้าหรือตัวแทนครัวเรือนที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไปเป็นผู้ให้ข้อมูล ทั้งข้อมูลของตนเองและข้อมูลของสมาชิกครัวเรือน ด้วยการสำรวจรูปแบบนี้ ทำให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการยุติธรรมมีความเห็นว่าการสำรวจข้อมูลครัวเรือนนั้น อาจไม่เหมาะสมกับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม เนื่องจากหัวหน้าครัวเรือนอาจไม่สามารถให้

ข้อมูลการประสบเหตุอาชญากรรมของสมาชิกตามจริงได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น ไม่ทราบข้อมูล ความจำคลาดเคลื่อน หรืออาจเป็นผู้ก่อเหตุเสียเองในอาชญากรรมประเภทความรุนแรงในครอบครัว และอาชญากรรมทางเพศในครอบครัว เป็นต้น ทำให้ข้อมูลการสำรวจไม่ครบถ้วน หรือผิดพลาด หรืออาจสำรวจอาชญากรรมบางประเภทได้น้อยจนเกิดอคติ (Bias) ในการวิเคราะห์ข้อมูล จึงควรสำรวจข้อมูลเป็นแบบปัจเจกมากกว่าแบบครัวเรือน หรือควรสำรวจอาชญากรรมประเภทที่อาจได้ข้อมูลน้อยเป็นพิเศษจากการสำรวจครัวเรือนด้วยวิธีการสำรวจเฉพาะ แยกต่างหากจากการสำรวจทั่วไป

อย่างไรก็ตาม ทางคณะผู้วิจัยมีความเห็นว่าการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทยยังจำเป็นจะต้องสำรวจแบบครัวเรือนอยู่ เนื่องจากข้อจำกัดที่ว่า โดยทั่วไปแล้วหน่วยงานจะดำเนินการสำรวจในช่วงเวลาทำงาน ทำให้พบเจอแต่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุติดบ้าน หรือกลุ่มแม่บ้านที่ไม่ได้ทำงาน หากทำการสำรวจแบบปัจเจกจะทำให้ข้อมูลที่สำรวจเกิดอคติได้จากลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่ไม่หลากหลาย เช่น ไม่พบเจออาชญากรรมเลย หรือสำรวจพบแต่การหลอกลวงเอาทรัพย์ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นผู้สูงวัย เป็นต้น นอกจากนี้การสำรวจแบบครัวเรือนยังช่วยให้สามารถขยายกลุ่มประชากรได้ง่าย ทำให้เก็บข้อมูลได้จำนวนมากโดยประหยัดงบประมาณได้ในขณะเดียวกัน

แม้ว่าการสำรวจข้อมูลแบบครัวเรือนจะยังจำเป็นอยู่ แต่การสำรวจลักษณะนี้ก็ยังมีข้อบกพร่องสำคัญที่ต้องแก้ไข นั่นคือ ปัญหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างหน่วยการเก็บข้อมูล (Unit of Collection) และหน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) กล่าวคือเป็นการใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบครัวเรือน เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจเจก ซึ่งความไม่สอดคล้องกันนี้อาจส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ทางคณะผู้วิจัยจึงพัฒนารูปแบบการเก็บข้อมูลเป็นวิธีการแบบควบคู่ คือเก็บข้อมูลทั้งแบบครัวเรือนและแบบปัจเจกจากตัวผู้ให้ข้อมูลของครัวเรือนนั้นๆ แล้วนำมาวิเคราะห์ควบคู่กัน เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่าง 2 วิธีและเลือกใช้ผลจากวิธีที่ดีที่สุด

1.2) ประเด็นการเก็บข้อมูลแบบแยกประเภทอาชญากรรมระหว่างอาชญากรรมที่มีการใช้ความรุนแรง (Violence crime) และแบบไม่ใช้ความรุนแรง (Non-violence crime)

ที่ผ่านมาประเทศไทยดำเนินการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน โดยจำแนกประเภทอาชญากรรมออกเป็น 5 ประเภทใหญ่ ประกอบด้วย อาชญากรรมเกี่ยวกับร่างกาย อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ อาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ อาชญากรรมเกี่ยวกับการหลอกลวงฉ่อฉล และอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ซึ่งอาชญากรรมแต่ละประเภทไม่ได้มีการจำแนกระหว่างอาชญากรรมที่มีความรุนแรง (Violence Crime) กับอาชญากรรมที่ไม่มีความรุนแรง (Non-violence crime) ตามมาตรฐานของการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม

ภาคประชาชนในระดับสากล (UNODC, 2015) เช่น ไม่มีการแยกระหว่างอาชญากรรมล่วงละเมิดทางเพศที่มีการใช้ความรุนแรง และไม่มีการใช้ความรุนแรงออกจากกัน เป็นต้น

ในประเด็นนี้ ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการปรับแบบสอบถามให้สามารถลงรหัสประเภทอาชญากรรมเพื่อแยกระหว่างอาชญากรรมที่มีความรุนแรงกับอาชญากรรมที่ไม่มีความรุนแรง ตามแนวทางที่มีการแนะนำเอาไว้ในมาตรฐานการจำแนกอาชญากรรมสากลสำหรับการจัดทำสถิติ (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) ของสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งองค์การสหประชาชาติ (UNODC, 2015) เพื่อให้สามารถจำแนกประเภทอาชญากรรมที่มีและไม่มีความรุนแรงออกจากกันได้ตามมาตรฐานสากล

1.3) ประเด็นเรื่องเหตุผลและความจำเป็นในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรม พร้อมกับการสำรวจอาชญากรรม

เนื่องจากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาของประเทศไทย ได้มีการเก็บข้อมูล “แบบประเมินความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรม” ควบคู่ไปกับแบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมและความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมของประชาชนได้พร้อมกันกับการสำรวจอาชญากรรม และนำข้อมูลนี้ไปตอบโจทย์ตัวชี้วัดของทางสำนักงานกิจการยุติธรรม (สกธ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ทำให้ทาง สกธ. ไม่ต้องแบ่งการสำรวจเป็น 2 โครงการและเป็นการประหยัดงบประมาณของหน่วยงาน อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการยุติธรรมให้ความเห็นว่า การสำรวจข้อมูล 2 ส่วนนี้พร้อมกัน ทำให้แบบสอบถามมีความยาวมากเกินความจำเป็น ส่งผลให้โอกาสที่ผู้ให้ข้อมูลจะให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลสมบูรณ์ลดลงไปด้วย ทำให้ค่าใช้จ่ายในการสำรวจสูงขึ้น และเป็นการลดประสิทธิภาพของกระบวนการสำรวจในภาพรวม

ทางคณะผู้วิจัยได้นำความเห็นดังกล่าวข้างต้นเข้าหารือกับทางสกธ. ถึงความจำเป็นในการเก็บข้อมูลความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมพร้อมไปกับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ได้ข้อสรุปว่า แม้ข้อมูลความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมจะมีความจำเป็นต่อสกธ. ในการตอบตัวชี้วัดขององค์กร แต่ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสำรวจไปพร้อมกับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม เนื่องจากทางสกธ.มีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอยู่แล้ว ซึ่งล่าสุดจัดทำโดย ธีระ สินเดชารักษ์ และคณะ (2561) สกธ.จึงสามารถนำแบบสำรวจดังกล่าวมาปรับให้สามารถใช้ข้อมูลสำหรับตอบตัวชี้วัดได้ โดยไม่ต้องสำรวจอีกครั้งพร้อมกับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม

คณะผู้วิจัยจึงทำการตัดแบบสอบถามในส่วนของแบบประเมินความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมออก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสำรวจให้สูงขึ้น

1.4) ประเด็นเรื่องจรรยาบรรณในการเก็บข้อมูล

เนื่องจากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมเป็นการเก็บข้อมูลที่มีความอ่อนไหวสูง จรรยาบรรณในการเก็บข้อมูลจึงเป็นประเด็นสำคัญต่อกระบวนการสำรวจในภาพรวม อย่างไรก็ตาม แบบสอญ. ที่ใช้ในการสำรวจที่ผ่านมา ยังขาดการให้ข้อมูลเกี่ยวกับจรรยาบรรณในการเก็บข้อมูล เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของผู้ตอบในการปฏิเสธให้ข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วน หรือมาตรการในการเยียวยากรณีผู้ให้ข้อมูลได้รับผลกระทบจากการให้ข้อมูล เป็นต้น ปัจจุบันมีเพียงการระบุเบื้องต้นเท่านั้นว่าข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับและจะถูกนำไปวิเคราะห์เผยแพร่ในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งทางคณะผู้วิจัยจะทำการเพิ่มรายละเอียดข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติมไป ทั้งในส่วนของตัวแบบสอญ. และคู่มือการสำรวจสำหรับเจ้าหน้าที่ด้วย

นอกจากนี้ ทางผู้เชี่ยวชาญยังให้ความเห็นว่าแบบสอญ.เดิม มีการเก็บข้อมูลเบอร์โทรศัพท์ของผู้ตอบแบบสอบถาม รวมถึงมีการถามความสมัครใจในการให้ข้อมูลในการสำรวจครั้งต่อไปและการสำรวจอื่นของสกธ. ซึ่งอาจไม่ถูกต้องตามหลักการของการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล สาเหตุของการเก็บข้อมูลเหล่านี้ในการสำรวจที่ผ่านมานั้น ก็เนื่องมาจากทางคณะวิจัยที่ดำเนินการสำรวจต้องการทดลองสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์จากกลุ่มตัวอย่างเดิม ซึ่งเป็นวิธีที่ทำได้ตามหลักการทางสถิติและเป็นไปตามมาตรฐานสากล อย่างไรก็ตาม การสำรวจทางโทรศัพท์ด้วยวิธีการนี้ไม่มีประสิทธิภาพสำหรับประเทศไทย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเดิมมักไม่ยอมให้ข้อมูลซ้ำหรือไม่ยอมตอบโทรศัพท์ ดังนั้นทางคณะผู้วิจัยจึงทำการตัดคำถามที่เกี่ยวกับความยินยอมให้สำรวจซ้ำและการเก็บข้อมูลเบอร์โทรศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างออกไป เพื่อลดความยาวแบบสอบถามให้เหลือเฉพาะคำถามที่จำเป็นเท่านั้น

1.5) ประเด็นเรื่องการเก็บข้อมูลลักษณะประชากร (Demographic data)

การเก็บข้อมูลลักษณะประชากร (Demographic data) มีความสำคัญอย่างมากต่อการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดอาชญากรรม ว่าปัจจัยใดส่งผล หรือประชาชนกลุ่มใดที่มีแนวโน้มสูงที่จะประสบเหตุอาชญากรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามแบบสอญ. ที่ผ่านมามีการเก็บข้อมูลลักษณะประชากรเพียงแค่ข้อมูลเพศกับอายุของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น ทางผู้เชี่ยวชาญจึงเสนอว่าควรเพิ่มการสำรวจลักษณะประชากรอื่นๆด้วย เช่น สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ต่อเดือน เพศ (ควรเพิ่มเพศทางเลือกเข้าไปในการสำรวจด้วย) และเชื้อชาติ เป็นต้น

ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการเพิ่มการคำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรที่สำคัญลงไปในแบบสอญ.ที่พัฒนาขึ้นใหม่ ประกอบไปด้วย คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด ความถี่ในการพบเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ส่วนปัจจัยอื่นๆที่อาจเกี่ยวข้องต่อการเกิดอาชญากรรมจะถูกสำรวจอย่างละเอียดในแบบสำรวจเฉพาะคดี เนื่องจากเป็นแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ทราบลักษณะหรือรูปแบบของการเกิดอาชญากรรมอยู่แล้ว จึงเหมาะสมที่จะเก็บข้อมูลลักษณะประชากรอย่างละเอียดในแบบสอบถามชุดนี้

2) ประเด็นการพัฒนาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับแบบสำรวจเฉพาะคดีหรือแบบสอญ.2

ประเด็นการพัฒนาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับแบบสำรวจเฉพาะคดีหรือแบบสอญ.2 นั้นประกอบไปด้วยประเด็นใหญ่ทั้งสิ้น 4 ประเด็น ได้แก่

2.1) ประเด็นเรื่องหน่วยในการเก็บข้อมูล (Unit of Collection)

แบบสอญ.2 ประสบปัญหาเกี่ยวกับหน่วยในการเก็บข้อมูลเช่นเดียวกันกับแบบสอญ.1 ที่กล่าวไปแล้วในหัวข้อที่ 1.1) เนื่องจากแต่เดิมนั้น แบบสำรวจทั้ง 2 ดำเนินการสำรวจไปพร้อมกัน ภายใต้กระบวนการสำรวจเดียวกัน อย่างไรก็ตามในกรณีของสอญ.2 นั้น คณะผู้วิจัยเห็นว่า แบบสอญ.2 มีความจำเป็นต้องสำรวจโดยใช้หน่วยนับเป็นปัจเจกบุคคลในการสำรวจเท่านั้น ไม่สามารถสำรวจเป็นครัวเรือนควบคู่กันไปแบบกระบวนการของสอญ.1ได้ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของแบบสอญ.2 นั้นคือเพื่อเก็บข้อมูลรายละเอียดลักษณะและรูปแบบของการเกิดอาชญากรรม ซึ่งมีข้อคำถามที่ลงรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดในเชิงลึก ไม่สามารถให้ตัวแทนครัวเรือนตอบแทนให้ได้ ดังนั้นทางคณะผู้วิจัยจึงแยกแบบสอญ.2 ออกมาสำรวจแยกต่างหากจากแบบสอญ.1 และใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มประชาชนที่เคยประสบเหตุและมีข้อมูลการประสบเหตุ

อาชญากรรมอยู่ที่ทางหน่วยงานของตำรวจหรือหน่วยงานทางยุติธรรม แยกออกต่างหากจากกลุ่มตัวอย่างสำหรับการสำรวจแบบสอญ.1

2.2) ประเด็นเรื่องจำนวนข้อคำถามและความยาวของแบบสอบถาม

เนื่องจากแบบสอญ.2 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลรายละเอียดและรูปแบบของอาชญากรรมในแต่ละประเภท ทำให้ตัวแบบสอบถามมีจำนวนข้อคำถามและรายเอียดในการตอบแต่ละข้อที่ค่อนข้างมาก ทำให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการยุติธรรมและการสำรวจข้อมูลมีความเห็นว่า แบบสอญ.2 นั้นยาวและละเอียดเกินไป อาจส่งผลให้อัตราในการให้ความร่วมในการให้ข้อมูลต่ำ และมีความเสี่ยงสูงที่จะได้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง จึงควรพิจารณาลดจำนวนข้อคำถามหรือลดความละเอียดของแบบสอบถามลง ให้เหลือเฉพาะข้อคำถามที่จำเป็น สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการสำรวจได้ครบถ้วน

ทางคณะผู้วิจัยจึงได้ทำการทบทวนแบบสอบถามทั้ง สอญ.1 และสอญ.2 โดยทำการวิเคราะห์ข้อคำถามแต่ละข้อเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ของการสำรวจ ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยและต่างประเทศ และการจำแนกประเภทอาชญากรรมตามแนวทางมาตรฐานสากลของ UNODC (2015) เพื่อให้เห็นว่าข้อคำถามใดมีความจำเป็น ข้อคำถามใดสามารถลดทอนได้ และข้อคำถามใดที่ควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ตอบโจทย์วัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสมที่สุด ซึ่งการวิเคราะห์ในส่วนนี้ได้จัดทำเอาไว้บทที่ 3 และในส่วนที่ 7.2.2 และ 7.2.3 ของบทที่ 7 นี้

2.3) ประเด็นเรื่องการแนวทางการสำรวจอาชญากรรมทางเพศผ่านระบบออนไลน์

โดยทั่วไปแล้วอาชญากรรมเกี่ยวกับเพศและความรุนแรงในครอบครัวนั้น จะเป็นประเภทอาชญากรรมที่มีปัญหาในการสำรวจมากที่สุด เนื่องจากเป็นข้อมูลที่มีความอ่อนไหวสูง กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมักไม่สะดวกใจที่จะให้ข้อมูล ทำให้เก็บข้อมูลได้น้อยในส่วนนี้เมื่อเทียบกับการสำรวจอาชญากรรมประเภทอื่นๆ ด้วยเหตุนี้เองทางผู้เชี่ยวชาญจึงให้คำแนะนำว่าควรมีการพัฒนาแบบสำรวจและกระบวนการสำหรับอาชญากรรมทางเพศแยกต่างหากออกจากการสำรวจอาชญากรรมอื่นๆ โดยอาจพิจารณาจัดทำเป็นแบบสำรวจออนไลน์ แทนแบบสำรวจโดยใช้เอกสารและการสัมภาณ์แบบตัวต่อตัวในปัจจุบัน เพื่อลดการเผชิญหน้ากันระหว่างเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล เป็นการเพิ่มความสะดวกใจในการให้ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล

ในประเด็นดังกล่าว ทางคณะผู้วิจัยมีความเห็นว่าแนวทางการสำรวจอาชญากรรมทางเพศด้วยแบบสอบถามออนไลน์นั้น อาจมีประสิทธิภาพและสามารถนำมาใช้ได้กับแบบสำรวจเฉพาะคดีอาชญากรรมทางเพศ (แบบสอญ. 2-3) แต่อาจไม่เหมาะสำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมทั่วไป เนื่องจาก

แบบสำรวจอาชญากรรมทั่วไปมีจุดประสงค์เพื่อให้ได้ข้อมูลอัตราการเกิดอาชญากรรมแต่ละประเภทเท่านั้น ไม่มีความจำเป็นต้องจัดทำแบบสำรวจออนไลน์แยกต่างหากเพื่อสำรวจอาชญากรรมทางเพศ แต่หากต้องการข้อมูลรายละเอียดหรือลักษณะอาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้น ก็เหมาะสมที่จะพัฒนาแบบสำรวจออนไลน์เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและละเอียดมากยิ่งขึ้น

2.4) ประเด็นเรื่องความสับสนในการกำหนดอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2559 - 2562) ได้มีการสำรวจประเภทอาชญากรรม “อาชญากรรมรูปแบบใหม่” เช่น การถูกเรียกรับสินบน การตกเป็นเหยื่อการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม และตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ซึ่งทางผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า อาชญากรรมบางประเภท เช่น การทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ อาจไม่เหมาะที่จะจัดอยู่ในประเภทอาชญากรรมรูปแบบใหม่ เนื่องจากจากไม่ได้มีรูปแบบการก่ออาชญากรรมที่มีความใหม่หรือแตกต่างจากอาชญากรรมแบบดั้งเดิมแต่อย่างใด

ทางคณะผู้วิจัยได้ชี้แจ้งเพิ่มเติมว่า คำว่า “อาชญากรรมรูปแบบใหม่” หมายถึงอาชญากรรมที่ไม่เคยมีการสำรวจข้อมูลมาก่อน แต่ถูกเพิ่มเข้ามาดำเนินการสำรวจทีหลัง เพื่อให้มีข้อมูลสำหรับการตอบตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development goals) ดังนั้นเพื่อแก้ไขความสับสนดังกล่าวทางคณะผู้วิจัยจึงเปลี่ยนชื่อประเภทอาชญากรรมนี้ใหม่ จากเดิมชื่อ “อาชญากรรมรูปแบบใหม่” เป็น “อาชญากรรมรูปแบบอื่น” แทน

7.3 ผลการทดลองลงพื้นที่เก็บแบบสอบถาม

7.3.1 การทดสอบคุณภาพเของเครื่องมือ (แบบสอบถาม)

ก่อนนำเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล(แบบสอบถาม) ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จำเป็นต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือเสียก่อน เพื่อให้แน่ใจว่าเครื่องมือมีคุณภาพเพียงพอ ซึ่งที่สำคัญ ๆ มี 4 ประการคือ ความตรง ความเที่ยง ความยาก และอำนาจจำแนก เครื่องมือบางชนิดจำเป็นต้องตรวจสอบคุณภาพทั้ง 4 ประการ เครื่องมือบางชนิดตรวจสอบคุณภาพเพียง 3 ประการหรือ 2 ประการ ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม ที่เป็นลักษณะของแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง ซึ่งเป็นข้อคำถามเฉพาะเรื่องและ มาตรวัด(scale)ในข้อแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นแบบนามบัญญัติ (Norminal scale) ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการวัดคุณภาพของเครื่องมือหรือแบบสอบถาม โดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา(Content validity)

ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ หมายถึง ข้อคำถามหรือข้อความแต่ละข้อ และรวมทุกข้อเป็นเครื่องมือทั้งชุดถามได้ตรงและครอบคลุม เนื้อหาตามที่ต้องการให้วัดหรือไม่ เนื้อหาที่ถามทั้งหมดเป็นตัวแทนของเนื้อหาทั้งหมดที่ต้องการ ให้ถามหรือไม่ ถ้าเครื่องมือรวบรวมข้อมูลฉบับใดถามได้ครบถ้วนครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการให้ถาม เนื้อหาที่ถามเป็นตัวแทนของเนื้อหาทั้งหมดที่ต้องการให้ถาม เครื่องมือรวบรวมข้อมูลฉบับนั้นจะมีความตรงตามเนื้อหาแล้ว การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือรวบรวมข้อมูลจะกระทำด้วยการวิเคราะห์เชิงเหตุผล อาศัยดุลยพินิจทางวิชาการของผู้เชี่ยวชาญทางเนื้อหาเป็นเกณฑ์ โดยการตรวจสอบดูว่าข้อคำถามหรือข้อความแต่ละข้อถามได้ตรง ครอบคลุม ครบถ้วนและเป็นตัวแทนตามแนวคิดที่นำมาเป็นกรอบของการวิจัยเรื่องนั้นหรือไม่ ถ้าครบถ้วนก็ถือว่าเครื่องมือรวบรวมข้อมูลฉบับนั้นมีความตรงตามเนื้อหา

ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (Lynn, 1986) ประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสำรวจข้อมูลทางอาชญากรรม อ.ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญากรรมในสตรี อ.ดร.ศศิภัทรา ศิริวาโท
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสำรวจข้อมูลทางกระบวนการยุติธรรม รศ.ดร.ธีระ สินเดชารักษ์
4. ผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชญวิทยา พ.ต.ท.ดร.ก่อเกียรติ วุฒิจำนงค์
5. ผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชญวิทยา รศ.พ.ต.ท.ดร.กฤษณพงค์ พูตระกูล
6. ผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชญวิทยา รศ.ดร. วีนันท์กานต์ รุจิภักดิ์

การพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาสาระ/โครงสร้างที่กำหนด กล่าวคือข้อคำถามทั้งฉบับจะต้องวัดได้ครอบคลุมทุกคุณลักษณะที่ต้องการวัด

7.3.2 ปัญหาและอุปสรรคในการนำแบบสอบถามออกสำรวจข้อมูลจริง

ทางคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอญ.1, แบบสอญ1. (โทรศัพท์) และแบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรมเฉพาะคดี ลงไปสำรวจข้อมูลจริง เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามและกระบวนการสำรวจในภาพรวม สำหรับนำมาประกอบการปรับปรุงแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ โดยประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่พบเจอในการทดลองนั้น สามารถสรุปได้เป็น 4 ส่วนย่อย คือ 1) ปัญหาและอุปสรรคทั่วไป 2)

ปัญหาและอุปสรรคของแบบสอญ. 3) ปัญหาของแบบสอญ. (โทรศัพท์) และ 4) ปัญหาและอุปสรรคของแบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรมเฉพาะคดี มีรายละเอียดที่สำคัญดังต่อไปนี้

1) ปัญหาและอุปสรรคทั่วไป

ในส่วนนี้จะเป็นการสรุปปัญหาและอุปสรรคที่มีร่วมกันระหว่าง แบบสอญ. แบบสอญ. (โทรศัพท์) และแบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรมเฉพาะคดี ซึ่งมีทั้งปัญหาในเรื่องของกระบวนการลงพื้นที่ปฏิบัติงานจริง และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยสามารถสรุปประเด็นปัญหาที่สำคัญได้ทั้งสิ้น 6 ประการดังต่อไปนี้

1.1) ปัญหาผู้ตอบแบบสอบถามไม่ยินยอมให้ข้อมูล หรือให้ข้อมูลไม่ถูกต้องครบถ้วน

ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับการสำรวจทุกประเภทแบบสอบถามคือ ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ยินยอมที่จะให้ข้อมูล หรือไม่ให้ข้อมูลจริง ให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน เลิกตอบแบบสอบถามกลางคัน หรือไม่ให้รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น ตัวแทนครัวเรือนที่พบเจอเป็นผู้สูงอายุที่ไม่ได้ให้ความสนใจต่อการสำรวจ จึงมักจะตอบคำถามเชิงตัดบทว่าไม่เคยประสบเหตุ บางครั้งตัวแทนครัวเรือนที่พบกลับเป็นผู้ก่อเหตุเสียเอง เช่น ในคดีความรุนแรงในครอบครัว ทำให้ผู้ตอบพูดตัดบทสนทนาและปฏิเสธให้ข้อมูลต่อ ผู้ตอบบางคนหวาดกลัวว่าคณะวิจัยจะนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด หรือกลัวถูกหลอกลวง จึงปฏิเสธที่จะให้ข้อมูล ผู้ตอบบางคนรู้สึกไม่ดีกับคำว่าอาชญากรรม มีความเข้าใจว่าการสำรวจอาชญากรรมเป็นเรื่องน่ากลัว จึงปฏิเสธที่จะให้ข้อมูล ในกรณีการตกเป็นเหยื่อการเรียกรับสินบนนั้น ผู้ตอบมีผลประโยชน์ทับซ้อน จึงมักจะตอบคำถามบ่ายเบี่ยงประเด็นหรือปฏิเสธที่จะให้รายละเอียดของอาชญากรรม บางครัวเรือนมีการค้าขายที่บ้าน จึงไม่สะดวกให้ข้อมูล และผู้ตอบจำนวนหนึ่งไม่เชื่อถือเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล จึงปฏิเสธให้ข้อมูล นอกจากนี้ ผู้ให้ข้อมูลจำนวนหนึ่งก็ปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลประชากร (Demographic Data) โดยเฉพาะข้อมูลด้านรายได้ เนื่องจากกังวลว่าจะถูกนำไปใช้ในทางที่ผิด

จากปัญหาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าสาเหตุของปัญหาประกอบไปด้วย 2 สาเหตุหลัก คือ สาเหตุจากการขาดความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความกังวลว่าจะถูกหลอกลวง หรือถูกนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ผิด ดังนั้นในการลงพื้นที่ เจ้าหน้าที่ควรนำบัตรประจำตัวหน่วยงานที่สังกัด หนังสือราชการที่เกี่ยวข้องกับการลงพื้นที่เก็บข้อมูล แต่งกายด้วยเครื่องแบบของหน่วยงาน รวมถึงอาจขอความร่วมมือทางหน่วยงานตำรวจหรือผู้แทนชุมชนในพื้นที่ให้ช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือกับประชาชน อีกสาเหตุหนึ่งคือการลงพื้นที่ไปพบเจอกลุ่มประชากรบางกลุ่มซึ่งมีแนวโน้มที่จะไม่ให้ความร่วมมือ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ หรือครัวเรือนที่ทำการค้าขาย ดังนั้นก่อนดำเนินการสำรวจจึงควรมีการนำข้อมูลลักษณะประชากร

หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง มาวิเคราะห์ลักษณะของพื้นที่ โดยถ้าหากในพื้นที่สำรวจมีสัดส่วนของประชากรกลุ่มนี้ค่อนข้างมาก อาจพิจารณาลงพื้นที่สำรวจอื่นหรือเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลครบทดแทนส่วนที่ขาดหายไป

1.2) ปัญหาเรื่องความเข้าใจประเด็นคำถามของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัญหาและอุปสรรคประการต่อมาที่พบเจอได้เป็นการทั่วไปคือ ปัญหาเรื่องความเข้าใจประเด็นคำถามของผู้ตอบแบบสอบถาม กล่าวคือ หลายครั้งที่เจ้าหน้าที่อธิบายประเด็นคำถามและนิยามของอาชญากรรมแต่ละประเภทให้ผู้ตอบรับทราบ แต่ตัวผู้ตอบไม่รับฟังหรือไม่เข้าใจประเด็นดังกล่าว ทำให้ตอบคำถามคนละประเด็นคำถามที่เจ้าหน้าที่ต้องการถาม และทำให้บทสนทนายืดเยื้อเกินความจำเป็น ในหลายครั้งเจ้าหน้าที่ระบุว่าให้เล่ารายละเอียดอาชญากรรมในช่วง 1 ปีที่ผ่านมาให้ฟัง แต่ผู้ตอบกลับเล่ารายละเอียดอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมาแล้วเมื่อหลาย 10 ปีก่อน จึงทำให้เสียเวลาในการสำรวจโดยไม่จำเป็น

แนวทางการแก้ไขปัญหาในส่วนนี้ คือควรจะต้องมีการอบรมทักษะการสื่อสารให้สัมฤทธิ์ผล กับเจ้าหน้าที่สำรวจทุกคน ให้สามารถอธิบายประเด็นคำถามและนิยามของอาชญากรรมแต่ละประเภทให้ผู้ตอบรับทราบอย่างถูกต้องได้ และต้องทราบวิธีการขัดจังหวะบทสนทนาในกรณีที่ผู้ตอบพูดนอกประเด็น เพื่อกระชับเวลาในการสัมภาษณ์

1.3) ปัญหาเรื่องแบบสอบถามระบุวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการสำรวจไม่ชัดเจน

ผู้ตอบแบบสอบถามบางท่านให้ความเห็นว่า เมื่อได้อ่านแบบสอบถามแล้ว ไม่ทราบหรือไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการสำรวจ และประโยชน์ที่ได้จากการให้ข้อมูลของตนเอง ทำให้บางท่านปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลหรือรายละเอียดอาชญากรรม ดังนั้นในแบบสอบถามจึงควรปรับการเขียนวัตถุประสงค์ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ต้องมีการเขียนประโยชน์ที่ได้จากการสำรวจข้อมูลให้ชัดเจนว่าข้อมูลที่สำรวจจะถูกนำไปใช้เพื่ออะไร และจะทำให้ได้ประโยชน์อะไรบ้าง รวมถึงควรจะต้องมีการอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้จากโครงการ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจ สามารถอธิบายเพิ่มเติม และสามารถจูงใจให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเห็นประโยชน์ของการสำรวจได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

1.4) ประเด็นเรื่องการสุ่มตัวอย่างในพื้นที่จริง

เนื่องจากในการทดลองสำรวจครั้งนี้ได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ โดยสุ่มบ้านที่จะสำรวจทุกๆ 5 หลังคาเรือน อย่างไรก็ตามการสุ่มลักษณะนี้ไม่สามารถทำได้จริงในพื้นที่เนื่องจากบางครั้งสุ่มบ้านหลังที่ 1 แล้วได้ข้อมูล แต่เมื่อไปสุ่มบ้านหลังที่ 6 แล้วผู้ตอบปฏิเสธให้ข้อมูล หรือไม่มีผู้อาศัย ทำให้ได้ข้อมูลจำนวนน้อย ดังนั้นในการสำรวจครั้งต่อไปจึงควรพิจารณาการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีอื่นที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลเพิ่มขึ้นเพื่อเป็น

การประหยัดงบประมาณ เช่น การสำรวจแบบแจงนับหรือการสำรวจทุกหลังคาเรือนในพื้นที่ หรือสำรวจแบบมีระบบโดยใช้ช่วงความถี่ที่สั้นลง เช่น ทุก 2 หรือ 3 หลังคาเรือน เป็นต้น

1.5) อุปสรรคจากการที่บุคคลที่ 3 เข้ามารบกวนการสัมภาษณ์

ในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลนั้น บางครั้งจะมีบุคคลที่ 3 เข้ามารบกวนการสัมภาษณ์ ทำให้การสัมภาษณ์ไม่ต่อเนื่อง หรือได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน เช่น บางครัวเรือนเปิดกิจการร้านอาหาร ทำให้ระหว่างสัมภาษณ์ตัวแทนครัวเรือน ผู้สัมภาษณ์ถูกเจ้าของร้านไล่ออกมา หรือในบางครั้งมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาสอบถามว่ามาจากหน่วยงานใดและมาทำอะไรในพื้นที่ ทำให้เสียเวลาในการชี้แจงและทำให้การสัมภาษณ์ไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นในการลงพื้นที่สัมภาษณ์จึงควรมีการติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาดังกล่าว รวมถึงควรมีการติดต่อผู้นำชุมชนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ในการช่วยอำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่สัมภาษณ์ เพื่อป้องกันการรบกวนโดยบุคคลที่ 3

1.6) ปัญหาที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่

ปัญหาทั่วไปประการสุดท้ายคือ ประเด็นเรื่องความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ เนื่องจากในหลายครั้งพื้นที่สัมภาษณ์มีลักษณะที่ไม่ปลอดภัยต่อการลงพื้นที่ เช่น เป็นตรอกหรือซอยเปลี่ยว มีสุนัขจรจัดดุร้ายในบริเวณใกล้เคียง บางแห่งมีกลุ่มวัยรุ่นลักษณะไม่น่าไว้วางใจรวมกลุ่มกัน ทำให้เจ้าหน้าที่หวาดกลัวว่าจะได้รับอันตราย จึงไม่สามารถลงพื้นที่สัมภาษณ์ได้ ดังนั้นในการสำรวจจึงอาจมีการขอความอนุเคราะห์ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ให้ช่วยดูแลความปลอดภัยให้กับเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลในพื้นที่ดังกล่าวได้ หรืออาจพิจารณาตัดพื้นที่เสี่ยงอันตรายออกจากกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจ

2) ปัญหาและอุปสรรคของแบบสอญ.1

ในส่วนนี้จะเป็นการสรุปปัญหาและอุปสรรคที่เกิดเฉพาะเมื่อนำแบบสอญ. ไปลงสำรวจในพื้นที่จริง โดยมีปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญอยู่ 2 ประการดังต่อไปนี้

2.1) ปัญหาเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ตัวแทนครัวเรือน

เนื่องจากกระบวนการสำรวจแบบสอญ. นั้นใช้วิธีการสัมภาษณ์ตัวแทนครัวเรือน โดยให้ตัวแทนแต่ละครัวเรือนเป็นผู้ให้ข้อมูลของตนเองและสมาชิกในครัวเรือน เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลของบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในที่พักขณะสำรวจ และเพื่อให้สามารถขยายกลุ่มตัวอย่างได้โดยประหยัดงบประมาณในการสำรวจ อย่างไรก็ตาม ในการลงพื้นที่สำรวจจริงนั้นพบว่า ตัวแทนครัวเรือนบางแห่งไม่สามารถให้รายละเอียดข้อมูล ทั้งข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลอาชญากรรมของสมาชิกคนอื่นในครัวได้ หรือสามารถให้รายละเอียดได้บางส่วนแต่ไม่อาจไม่ถูกต้องหรือครบถ้วนสมบูรณ์ นอกจากนี้เนื่องจากวันที่ดำเนินการส่วนมากเป็นวันธรรมดา ทำให้มักพบตัวแทนครัวเรือนที่เป็นผู้สูงวัย ทำให้กลุ่มตัวแทนครัวเรือนเหล่านี้ไม่สามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับอาชญากรรม

ทางไซเบอร์ได้ หรือบางครัวเรือนให้เด็กวัยรุ่นอายุมากกว่า 18 ปีเล็กน้อยมาให้ข้อมูล แต่ข้อมูลที่ให้มีลักษณะเกินจริง ขาดความน่าเชื่อถือ

แนวทางการแก้ไขปัญหานี้อาจทำได้โดยการ ให้เจ้าหน้าที่มอบเบอร์โทรศัพท์หรือช่องทางในการติดต่อกลับแก่หัวหน้าครัวเรือน สำหรับให้สมาชิกในครัวเรือนที่ขาดตกรายละเอียดข้อมูลไป ติดต่อกลับมาเพื่อให้ข้อมูลรายละเอียดให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และเจ้าหน้าที่ควรขอเบอร์โทรศัพท์ติดต่อตัวแทนครัวเรือนสำหรับการติดตามสำรวจต่อไปด้วย

2.2) ปัญหาความสับสนของข้อคำถามและตัวเลือกในแบบสอบถาม

ในการทดลองลงพื้นที่สำรวจแบบสอญ. นั้น พบว่ามีข้อคำถามและตัวเลือกตอบหลายประการที่สร้างความสับสนให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบไปด้วย คำถามที่ 1 “จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่” ซึ่งอยู่ในส่วนที่ 2 มีความสับสนระหว่างตัวเลือกที่ 5 “ไม่บาดเจ็บ” กับและตัวเลือกที่ 6 “ไม่ถูกทำอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจแต่อย่างใด” ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร จึงควรมีการเขียนให้ชัดเจนว่า ตัวเลือกที่ 5 หมายถึงถูกทำอันตราย แต่ไม่บาดเจ็บ ตัวเลือกที่ 6 หมายถึง ไม่ถูกทำอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจแต่อย่างใด ซึ่งหากผู้ตอบยังคงสับสนอยู่ให้ทางเจ้าหน้าที่เป็นผู้อธิบายเพิ่มเติมต่อไป, คำถามที่ 2 “ความสัมพันธ์กับผู้ก่อเหตุ” ซึ่งอยู่ในส่วนที่ 2 มีตัวเลือกที่ (5) “คู่ชีวิตรูปแบบอื่น” ได้สร้างสับสนให้ผู้ตอบว่าคู่ชีวิตรูปแบบอื่นนั้น หมายถึงอะไร จึงควรปรับตัวเลือกนี้ให้มีการยกตัวอย่างประกอบ เช่น “อยู่กินกันแต่ไม่ได้สมรส” เป็นต้น และให้เจ้าหน้าที่อธิบายและยกตัวอย่างเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้ตอบยังคงไม่เข้าใจตัวเลือกดังกล่าวอยู่ และ คำถามเรื่อง “พบเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่งานยุติธรรมบ่อยเพียงใด” ซึ่งอยู่ในส่วนที่ 3 มีความไม่ชัดเจนว่า สามารถนับรวมการเข้าพบในเรื่องใดบ้าง เช่น มีผู้ตอบบางท่านมีลูกค้าประจำเป็นตำรวจ ทำให้พบเจ้าหน้าที่ตำรวจเกือบทุกวัน ดังนั้นจึงควรเขียนข้อคำถามให้ชัดเจนว่าหมายถึงพบด้วยสาเหตุใด และให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้อธิบายเพิ่มเติมหากผู้ตอบยังคงสับสนอยู่

3) ปัญหาและอุปสรรคของแบบสอญ.1 (โทรศัพท์)

ในส่วนนี้จะเป็นการสรุปปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการนำแบบสอญ. (โทรศัพท์) มาดำเนินการสำรวจจริง ซึ่งมีทั้งปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสำรวจ กระบวนการสัมภาษณ์ และตัวเนื้อหาแบบสอบถาม โดยสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ 4 ประเด็นดังต่อไปนี้

3.1) ปัญหาเรื่องการไม่ให้ความร่วมมือในการสำรวจ

ปัญหาเรื่องการไม่ให้ความร่วมมือในการสำรวจ แม้ว่าจะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นการทั่วไป แต่สำหรับแบบสอญ. (โทรศัพท์) นั้น ปัญหาเรื่องความร่วมมือของผู้ตอบเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมากและมีลักษณะเฉพาะ จึงต้องมีการกล่าวถึงเพิ่มในส่วนนี้ โดยสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ตอบปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือ ก็

เนื่องมาจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์เป็นการสื่อสารแบบไม่เห็นหน้า ผู้ตอบมีความไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลมากกว่าการสำรวจรูปแบบอื่น ประกอบกับเนื้อหาของแบบสอบถามยังมีความอ่อนไหว โดยเฉพาะเมื่อถามถึงเนื้อหาที่เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ ผู้ตอบบางคนตัดสายตอนเริ่มสัมภาษณ์หรือระหว่างการสัมภาษณ์ ทำให้ไม่ได้ข้อมูลหรือได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน นอกจากนี้แม้ผู้ตอบแบบสอบถามบางคนที่ยินยอมให้ข้อมูลรายละเอียดอาชญากรรม ก็มักจะปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลประชากร โดยเฉพาะข้อมูลด้านรายได้

แนวทางการแก้ไขปัญหาข้างต้น อาจทำได้โดยสุ่มตัวอย่างแบบมีบุคคลอ้างอิง (Reference person) หรือบุคคลแนะนำกลุ่มตัวอย่างให้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่สำรวจข้อมูลโทรเข้าเพื่อขอเก็บข้อมูล โดยอาจให้ผู้นำชุมชนในแต่ละพื้นที่เป็นผู้แนะนำ เพื่อสร้างความไว้วางใจให้กับกลุ่มตัวอย่างก่อนการโทรศัพท์เข้าไปสัมภาษณ์ นอกจากนี้จะต้องมีการอบรมเจ้าหน้าที่ในเรื่องของการพูดแนะนำตัว ให้สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ตอบแบบสอบถามได้ อบรมวิธีการพูดเพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกผ่อนคลายและปลอดภัย รวมถึงจะต้องอบรมการอธิบายวัตถุประสงค์ของการสำรวจและจรรยาบรรณในการเก็บและนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนจะต้องให้คำสัญญากับผู้ตอบแบบสอบถามว่าข้อมูลที่สามารถระบุตัวตนของผู้ตอบได้ จะไม่ถูกนำไปเผยแพร่และถูกเก็บเป็นความลับสูงสุด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจว่าข้อมูลที่ให้จะไม่ถูกนำไปใช้อย่างผิดวิธี

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ โดยทำการสุ่มตัวอย่าง ตามแผนการสุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างปฏิเสธการให้สัมภาษณ์เป็นจำนวนมาก(ประมาณ 40%) คณะผู้วิจัยจึงได้พิจารณาปรับวิธีการสุ่มตัวอย่าง คือ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอลล์ (snowball sampling) โดยเลือกหน่วยตัวอย่างกลุ่มแรก คือญาติและคนที่รู้จัก โดยให้ตัวอย่างกลุ่มนี้เสนอหรือแนะนำ บุคคลอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงต่อๆกันไป แต่ก็ยังประสบปัญหาเช่นเดิมคือ ผู้รับการสัมภาษณ์ปฏิเสธการตอบ ผู้วิจัยจึงแนะนำให้เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล ขอรายชื่อกลุ่มเป้าหมายจากผู้นำชุมชน โดยกำชับว่ารายชื่อต้องไม่จำกัดอยู่เพียงคนใกล้ชิดผู้นำชุมชนเท่านั้นเพื่อเพิ่มโอกาสในการสุ่มให้แก่สมาชิกในชุมชนอื่นๆอย่างเท่าเทียม แม้ว่าวิธีการดังกล่าวจะมีความลำเอียง (bias) อยู่บ้าง แต่จะสามารถเพิ่มจำนวนผู้ยินดีให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามทางโทรศัพท์ได้อย่างมีนัยยะสำคัญ

3.2) ปัญหาเรื่องความเข้าใจประเด็นคำถามของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัญหาเรื่องความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อประเด็นที่ถามหรือนิยามอาชญากรรม เป็นปัญหาที่พบได้จากทุกแบบสอบถามที่ได้ทำการทดลองสำรวจ อย่างไรก็ตาม ในกรณีของแบบสอญ. (โทรศัพท์) นั้น จะมีข้อจำกัดที่มากกว่า เนื่องจากเจ้าหน้าที่ไม่สามารถให้เอกสารประกอบการอธิบายแก่ผู้ตอบได้ เจ้าหน้าที่จึงต้องอธิบายข้อคำถาม คำนิยามอาชญากรรมและตัวอย่างอาชญากรรมในแต่ละหมวดหมู่อาชญากรรมทั้งหมด ทำให้บทสนทนามีความยืดเยื้อยาวนาน หลายครั้งผู้ตอบเกิดอาการเบื่อหน่ายหรือหงุดหงิดจึง

ตอบเป็นเชิงตัดบทสนทนา ทำให้อาจได้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังมักจะพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนไม่สามารถจดจำรายละเอียดของเหตุอาชญากรรมได้ จึงขาดข้อมูลในส่วนนี้ไปด้วย

3.3) ปัญหาเรื่องเนื้อหาของแบบสอบถาม

เนื้อหาของแบบสอญ. (โทรศัพท์) นั้น มีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่หลายประการด้วยกัน โดยปัญหาเหล่านี้ประกอบไปด้วย คำถามที่ 3 “ท่านอยู่ในที่ที่รู้สึกเป็นส่วนตัวและปลอดภัยในการตอบคำถามหรือไม่” ซึ่งอยู่ในส่วนคำถามคัดกรอง เป็นคำถามที่ทำให้ผู้ตอบรู้สึกไม่ปลอดภัย จึงอาจควรปรับข้อคำถามเป็น “ท่านอยู่ในที่ที่รู้สึกเป็นส่วนตัวและสะดวกต่อการตอบคำถามหรือไม่” แทน ปัญหาตัวเลือกตอบในคำถามบางข้อมีจำนวนและความยาวที่มากเกินไป จนไม่สามารถอธิบายได้ทั้งหมด เช่น คำถามในส่วนที่สอง ข้อที่ 3) ที่ให้ระบุถึงสาเหตุที่ผู้ตอบไม่แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่ประสบเหตุ ที่มีตัวเลือกถึง 18 ตัวเลือก เป็นต้น การแก้ปัญหาในกรณีนี้อาจทำได้ด้วยการ ให้เจ้าหน้าที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ตอบก่อน แล้วเจ้าหน้าที่จึงทำการยืนยันกับผู้ตอบอีกครั้งว่าคำตอบนั้นตรงกับตัวเลือกใด เพื่อประหยัดเวลาในการสนทนา และข้อคำถามในส่วนที่ 3 “ท่านพบเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่งานยุติธรรมบ่อยเพียงใด” ที่มีความไม่ชัดเจนเหมือนกับในกรณีแบบสอญ. ที่กล่าวข้างต้น สามารถแก้ไขได้ด้วยการระบุให้ชัดเจนว่าพบด้วยสาเหตุใด และให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้อธิบายเพิ่มเติมหากผู้ตอบยังคงสับสนอยู่

4) ปัญหาและอุปสรรคของแบบสอญ.2

ในส่วนนี้จะเป็นการสรุปปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการนำแบบสอญ.2 ทั้ง 6 ประเภทคดี ประกอบด้วย อาชญากรรมที่เกี่ยวกับชีวิตร่างกาย อาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์ อาชญากรรมที่เกี่ยวกับเพศ อาชญากรรมที่เกี่ยวกับการหลอกลวงฉ้อฉล อาชญากรรมรูปแบบใหม่ และอาชญากรรมทางไซเบอร์ ไปทดลองสำรวจในพื้นที่จริง ซึ่งมีประเด็นปัญหาที่สำคัญสามารถสรุปได้เป็น 3 ประเด็นดังต่อไปนี้

4.1) อุปสรรคที่เกี่ยวกับการติดต่อหน่วยงานตำรวจในพื้นที่

เนื่องจากการสำรวจแบบสอญ.2 นั้นเป็นการสำรวจแบบควานหา (Purposive Survey) มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งสำรวจข้อมูลเฉพาะเหยื่ออาชญากรรมทั้ง 6 ประเภท มุ่งเน้นให้ได้ข้อมูลรูปแบบและรายละเอียดเชิงลึกของอาชญากรรม ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทางคณะผู้วิจัยจึงออกแบบวิธีการสำรวจโดยอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานตำรวจในการขอข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแต่ละประเภท สำหรับให้เจ้าหน้าที่สามารถควานหาเหยื่ออาชญากรรมในการสัมภาษณ์เชิงลึกได้ อย่างไรก็ตามในการปฏิบัติงานจริงนั้นพบว่าการติดต่อหน่วยงานตำรวจในแต่ละพื้นที่มีอุปสรรคปัญหาอยู่หลายประการ ทั้งการประสานงานและการอนุมัติที่ใช้ระยะเวลาค่อนข้างมาก ประกอบกับหน่วยงานตำรวจมีข้อกังวลเรื่องการขอดูสำนวนคดี โดยเฉพาะคดีที่เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศว่าจะละเมิดกฎหมายข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหรือไม่ หน่วยงานตำรวจบางแห่งจึงปฏิเสธให้

ข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วน บางแห่งแนะนำว่าให้ไปติดต่อหน่วยงานศาล หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ทำเรื่องมาแล้วจะดำเนินการให้ เป็นต้น

การแก้ไขปัญหาในส่วนนี้สามารถทำได้โดยการวางแผนการดำเนินการสำรวจ ให้สามารถส่งหนังสือราชการไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างทันท่วงที ทั้งหน่วยงานตำรวจในพื้นที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติและศาล เพื่อให้การประสานงานเป็นไปได้ด้วยความราบรื่น นอกจากนี้เจ้าหน้าที่สำรวจควรพกพาหนังสือราชการที่เกี่ยวข้องทุกฉบับติดตัวขณะลงพื้นที่สำรวจหรือติดต่อหน่วยงานตำรวจในพื้นที่ทุกครั้ง เพื่อให้สามารถชี้แจ้งเกี่ยวกับเรื่องการประสานงานได้อย่างถูกต้อง

4.2) ปัญหาผู้ประสบเหตุไม่ประสงค์ให้ข้อมูลลงรายละเอียดหรือไม่พบตัวอย่างผู้ประสบเหตุในบางอาชญากรรม

เนื่องจากข้อคำถามในแบบสอญ.2 นั้น มีการถามถึงเหตุอาชญากรรมแต่ละประเภทที่เจาะลึกลงรายละเอียดค่อนข้างมาก ผู้ประสบเหตุหลายท่านจึงไม่สะดวกใจที่จะให้ข้อมูล เพราะข้อมูลรายละเอียดหลายประการมีลักษณะที่กระทบกระเทือนจิตใจ หลายท่านปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลรายละเอียดเชิงลึกเหล่านี้ โดยเฉพาะผู้ประสบเหตุอาชญากรรมทางเพศ ในการสำรวจแบบสอญ.2-3 นอกจากนี้ อาชญากรรมบางประเภทยังมีข้อจำกัดในเรื่องของการหาผู้ประสบเหตุ เช่น สอญ.2-6 อาชญากรรมไซเบอร์ หาผู้ประสบเหตุได้ยาก ทำให้ได้จำนวนข้อมูลน้อย ในขณะเดียวกันก็มีผู้ประสบเหตุอีกกลุ่มหนึ่งที่ให้ข้อมูลรายละเอียดอาชญากรรมของตนเป็นอย่างดี แต่ปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลประชากร (Demographic Information) โดยเฉพาะข้อมูลด้านรายได้ เนื่องจากคิดว่าข้อมูลเหล่านี้มีความเป็นส่วนตัวสูง

แนวทางการแก้ไขปัญหาในส่วนนี้ มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานตำรวจในพื้นที่ หรือ ยุติธรรมจังหวัด ให้เป็นผู้เก็บข้อมูลให้ เนื่องจากแบบสอญ.2 นั้นเป็นแบบสำรวจที่มีความอ่อนไหว และสอบถามข้อมูลลงรายละเอียดเจาะลึกมาก โดยเฉพาะแบบสอญ. 2-3 อาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ ที่มีความอ่อนไหวสูงและผู้ให้ความร่วมมือน้อย แบบสอญ.2-5 อาชญากรรมรูปแบบอื่น และสอญ.2-6 อาชญากรรมไซเบอร์ ที่หาผู้ประสบเหตุได้ยาก ทำให้บุคคลทั่วไปไม่สามารถที่จะเก็บข้อมูลจำนวนมากได้ เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการสำรวจโดยรวม การให้หน่วยงานตำรวจในพื้นที่หรือยุติธรรมชุมชนเข้ามาสำรวจข้อมูลให้แทน จะทำให้โอกาสได้ข้อมูลสูงกว่าการให้เจ้าหน้าที่ที่เป็นบุคคลธรรมดาลงสำรวจ แนวทางนี้จึงมีความเหมาะสมในการแก้ปัญหาข้างต้น

อย่างไรก็ตามหากมีความจำเป็นที่จะต้องให้เจ้าหน้าที่ที่เป็นบุคคลธรรมดาร่วมการสำรวจด้วยก็อาจมีแนวทางในการดำเนินการ 2 ส่วนประกอบกัน เพื่อให้สามารถลดอุปสรรคในการเก็บข้อมูลแบบสอญ.2 ได้ ส่วนแรกคือการออกแบบแบบสอบถาม โดยกำหนดว่าข้อคำถามใด เป็นข้อคำถามบังคับ ข้อใดสามารถข้ามได้หรือ

เจาะลึกรายละเอียดมากเกินไป เพื่อลดความไม่สบายใจให้กับผู้ตอบคำถาม และในส่วนที่ 2 คือการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้ทราบถึงลักษณะแบบสอบถามนี้ว่าข้อใดสามารถข้ามได้เพราะเหตุใด รวมถึงต้องอบรมวิธีการสังเกตท่าทางและความรู้สึกของผู้ตอบด้วย เพื่อให้ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกไม่สบายใจต่อข้อคำถามหรือมีแนวโน้มที่จะปฏิเสธหรือเลิกตอบกลางคัน เจ้าหน้าที่จะได้จับสังเกตและสามารถข้ามข้อคำถามที่มีลักษณะอ่อนไหวไปถามคำถามในข้อคำถามที่มีความจำเป็นสูงก่อน เพื่อป้องกันการยุติการสัมภาษณ์กลางคันและได้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์ในลำดับต่อไป

4.3) ปัญหาความไม่ชัดเจนในการจำแนกประเภทอาชญากรรม

ปัญหานี้เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของแบบสอบถามแต่ละประเภทอาชญากรรมทั้ง 6 ประเภท ที่บางคำถามหรือบางเหตุอาชญากรรมมีความทับซ้อนกันหรือมีความไม่ชัดเจนว่าจะจำแนกอยู่ในประเภทอาชญากรรมใด ซึ่งปัญหาดังกล่าวมักจะเกี่ยวข้องกับแบบ สอญ. 2-6 อาชญากรรมทางไซเบอร์ ที่มีความทับซ้อนเชื่อมโยงกับแบบสอญ.2 อื่นๆ ทำให้เกิดความสับสนว่าจะบันทึกข้อมูลลงแบบสอบถามฉบับใด คำถามหลายข้อมักจะคล้ายคลึงกับคำถามในแบบสอญ.2-2 อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ ทำให้เกิดความสับสน หลายข้อทางเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่ ลงความเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าวเข้าเกณฑ์ของแบบสอญ.2-2 มากกว่า เช่น คำถามเกี่ยวกับการ ฉ้อโกง/หลอกลวงผ่านการปลอมแอคเค้าท์ทางไซเบอร์ เป็นต้น บางข้อคล้ายคลึงกับแบบสอญ. 2-5 เช่น ในข้อคำถามที่เกี่ยวกับการหมิ่นประมาททางเพศ บางข้อเกี่ยวข้องกับข้อ 1.1.4 ในแบบสอญ.6 อย่างเช่น การถูกนำภาพไปตัดต่อและเผยแพร่ หรือการโพสต์ข้อความหมิ่นประมาท เป็นต้น นอกจากนี้บางข้อคำถามยังมีความคล้ายคลึงและเกี่ยวข้องกันเองภายในแบบสอญ.2-6 ด้วย เช่น ข้อ 1.1.1 ถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ คล้ายกับข้อ 1.1.4 ถูกยึดตัวตนทางไซเบอร์ เป็นต้น

แนวทางการแก้ปัญหาในส่วนนี้สามารถทำได้โดยการเขียนระบุในคู่มือการสำรวจ พร้อมทั้งฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลว่า อาชญากรรมที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์หรือการล้วงข้อมูลทางคอมพิวเตอร์นั้น ให้บันทึกข้อมูลลงแบบสอญ.2-6 เพื่อลดความสับสนในการเลือกแบบสอบถาม รวมถึงต้องมีการเขียนนิยามอาชญากรรมในแต่ละข้อให้ชัดเจนลงในคู่มือการสำรวจ และอาจจัดทำบัตรคำอาชญากรรมเพื่ออธิบายและแยกประเภทอาชญากรรมได้ชัดเจน และเพื่อให้เจ้าหน้าที่เกิดความเข้าใจ สามารถอธิบาย ตลอดจนสามารถสร้างความเข้าใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถามได้

7.3.3 การปรับแต่งคำถามและแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้

หลังจากคณะวิจัยได้ดำเนินการพัฒนาแบบสอบถาม โดยการเชื่อมโยงแบบสอบถามกับแนวคิดทฤษฎี มาตรฐานสากล ตัวชี้วัดทั้งของไทยและตัวชี้วัดสากลที่เกี่ยวข้อง และปรับปรุงแบบสอบถามตามความคิดเห็นของ

ผู้เชี่ยวชาญในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) รวมถึงการทดสอบประสิทธิภาพของแบบสอบถามด้วยการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และ ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability) แล้วนั้น จึงได้มีการปรับแต่งข้อคำถาม จนได้เป็นแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นใหม่ ซึ่งประเด็นการปรับแต่งที่สำคัญนั้นสามารถสรุปได้เป็น 7 ประเด็นดังต่อไปนี้

1) การคงตัวเลือกเพศทางเลือกเอาไว้ในทุกแบบสอญ.

ทางคณะผู้วิจัยได้เพิ่มตัวเลือก “เพศทางเลือก” ลงไปในคำถามเรื่องเพศของเหยื่อหรือผู้ตอบแบบสอบถาม ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประชุมกลุ่มย่อย ที่ได้กล่าวไว้แล้วใส่วนที่ 7.2.4 ข้างต้น เพื่อให้แบบสอบถามสามารถเก็บข้อมูลลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างได้ครอบคลุมมากที่สุด อย่างไรก็ตามเมื่อทางคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Content Validity) ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการยุติธรรมบางท่าน เห็นว่า การเพิ่มตัวเลือกดังกล่าวลงไปอาจทำให้เกิดปัญหาเรื่องการวิเคราะห์และสรุปข้อมูล เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลสถิติอาชญากรรมของตำรวจ ที่จำแนกข้อมูลตามเพศในบัตรประชาชน

อย่างไรก็ตาม ทางคณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า เพศนั้นเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการประสบเหตุอาชญากรรม เช่น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศทางเลือก อาจประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับการหมิ่นประมาท ดูถูกเหยียดหยาม มากกว่ากลุ่มเพศอื่น เป็นต้น ดังนั้นจึงควรจะต้องคงตัวเลือกนี้เอาไว้ในแบบสอบถาม โดยต้องใช้คำว่า “เพศทางเลือก” ให้เหมือนกันในทุกแบบสอญ.

2) การคงลักษณะการถามอายุและรายได้ เป็นช่วงในแบบสอญ.1

ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการเพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทางประชากรศาสตร์ (Demographic) ลงในแบบสอญ.1 ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประชุมกลุ่มย่อย ประกอบไปด้วย คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน อาชีพ และระดับการศึกษาสูงสุด ของเหยื่อและตัวแทนครัวเรือนผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งในข้อคำถามเกี่ยวกับอายุและรายได้นั้น ทางผู้วิจัยกำหนดตัวเลือกตอบในลักษณะของช่วง มีตัวเลือกดังต่อไปนี้

อายุ: □ ต่ำกว่า 16, □ 16 -25 □ 26 – 35 □ 36 – 45 □ 46 – 55 □ 56 – 65 □ 66 – 75 และ □ มากกว่า 75

รายได้: □ ต่ำกว่า 15,000 □ 15,001 – 25,000 □ 25,000 – 35,000 □ 35,001-45,000 □ 55,001-65,000 □ 65,001-75,000 □ มากกว่า 75,000

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นต่อลักษณะของตัวเลือกข้างต้นนี้ว่า อาจทำให้เกิดข้อจำกัดในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ควรมีการปรับให้ผู้ตอบเป็นผู้ระบุตัวเลขเอง แล้วผู้วิเคราะห์ข้อมูลอาจนำข้อมูลมาจัดกลุ่มทีหลัง เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการวิเคราะห์ อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ประเด็นนี้ควบคู่ไปกับปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการทดลองเก็บข้อมูลในส่วนที่ 7.3.2 นั้น ทางคณะผู้วิจัยกลับมีความเห็นว่าควรมีการคงลักษณะตัวเลือกเอาไว้ เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหวสูง ผู้ตอบหลายท่านไม่สะดวกใจที่จะให้ข้อมูล การมีตัวเลือกให้เลือกตอบเป็นช่วงในลักษณะนี้จะช่วยเพิ่มโอกาสที่ผู้ตอบจะให้ข้อมูลได้ ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสำคัญมากต่อการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนที่อัตราการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มว่าจะต่ำกว่าการสำรวจข้อมูลอื่น

3) การแยกตัวเลือกระหว่างการแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการแจ้งเหตุต่อผู้นำชุมชนในทุกแบบสอญ.

ในแบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมของทุกแบบสอญ. จะมีข้อคำถามเกี่ยวกับการแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่กระบวนการยุติธรรมเอาไว้ เพื่อสำรวจข้อมูลว่ามีเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่คิดเป็นสัดส่วนเท่าใด และมีเหตุผลอะไรจึงไม่แจ้งเหตุดังกล่าว อย่างไรก็ตาม จากการทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าข้อคำถามดังกล่าวมีความไม่ชัดเจนว่า เจ้าหน้าที่กระบวนการยุติธรรมนับรวมผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หรือผู้นำชุมชน หรือไม่

ดังนั้นทางคณะผู้วิจัยจึงเพิ่มตัวเลือกอีกตัวเลือกหนึ่งคือ “แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ” แยกออกจากตัวเลือก “แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ” ในทุกแบบสอญ. เพื่อให้เกิดความชัดเจนในประเด็นดังกล่าว

4) การปรับข้อคำถามเกี่ยวกับเวลาเกิดเหตุในแบบ สอญ.2

ในแบบสอญ. 2 ตั้งแต่แบบสอญ. 2-1 จนถึง 2-6 จะมีข้อคำถามเกี่ยวกับช่วงเวลาเกิดเหตุอาชญากรรม ซึ่งเป็นข้อคำถามที่มีความสำคัญต่อการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ปัจจัยด้านช่วงเวลาการเกิดอาชญากรรมว่ามีผลต่อการตกเป็นเหยื่อหรือไม่ และเพื่อนำไปตอบตัวชี้วัดเรื่องความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมรอบที่พักอาศัยในช่วงเวลาต่างๆ โดยตัวเลือกในข้อคำถามนี้จะมีลักษณะเป็นช่วงของเวลาเกิดเหตุประกอบไปด้วยตัวเลือกดังต่อไปนี้

☐ 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง) ☐ 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึง เที่ยงวัน) ☐ 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง) ☐ 15.01 - 18.00 น.

(หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น) □ 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม) □ 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน) □ 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม) □ 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า) □ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา □ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา และ □ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

เมื่อมีการจัดทำการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามแล้วนั้น ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ช่วงเวลาเกิดเหตุเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมากต่อลักษณะของอาชญากรรม เช่น ช่วงเวลา 06.00 ซึ่งเป็นช่วงเช้า มีผู้คนไม่มาก กับช่วง 09.00 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้คนพลุกพล่าน อาจมีลักษณะหรือประเภทอาชญากรรมที่แตกต่างกัน แม้จะถูกจัดอยู่ในช่วงเวลาเดียวกันในแบบสอบถาม ทำให้อาจพลาดการวิเคราะห์ในส่วนนี้ไป

ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงทำการปรับตัวเลือกในข้อคำถามนี้ใหม่ ให้มีลักษณะที่ผู้ตอบสามารถให้ข้อมูลช่วงเวลาได้เอง ไม่ต้องเลือกเป็นช่วงเวลาที่กำหนดเอาไว้ให้ และผู้วิเคราะห์ข้อมูลจึงค่อยนำผลมาจัดกลุ่มและวิเคราะห์ภายหลัง เพื่อการแบ่งช่วงเวลาเกิดเหตุมีความละเอียดมากที่สุดและทำให้เกิดความยืดหยุ่นในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยตัวเลือกที่ปรับแก้ใหม่ ประกอบไปด้วยตัวเลือกดังนี้

□ กลางวัน ระบุเวลา .....

□ กลางคืน ระบุเวลา .....

□ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา □ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา และ

□ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

5) การเพิ่มคำถามเกี่ยวกับการหลอกซื้อขายสินค้าออนไลน์ในแบบสอญ.1 และสอญ.2-4

ในส่วนเนื้อหาของแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมฉ้อโกงหลอกลวง ในสอญ.1 และสอญ.2-4 นั้น จากการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ประเภทความผิดยังไม่ครบถ้วน ควรมีการเพิ่มความผิดที่เกี่ยวข้องกับการหลอกลวงให้ซื้อหรือขายสินค้าออนไลน์ลงไปเป็นข้อคำถามหนึ่งด้วย เนื่องจากในปัจจุบันอาชญากรรมลักษณะนี้เป็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมาก และมีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่น้อย ทำให้ข้อมูลในส่วนนี้เป็นข้อมูลอาชญากรรมซ่อนเร้น (Dark figures on Crime) จำนวนมหาศาล จึงควรมีการสำรวจข้อมูลในส่วนนี้เอาไว้ด้วย

ดังนั้นทางคณะผู้วิจัยจึงได้เพิ่มคำถามที่เกี่ยวข้องลงไปในแบบสอญ.1 และสอญ.2-4 เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลในส่วนดังกล่าวได้ โดยในสอญ.1 นั้น ได้เพิ่มตัวเลือก “(8) หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้ หรือส่งให้แต่ไม่ตรงกับที่โฆษณา” ลงไปในคำถามที่ 5.4 อาชญากรรมการฉ้อโกงหลอกลวง และในสอญ.2-4 ได้เพิ่มตัวเลือก “หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้ หรือส่งให้แต่ไม่ตรงกับที่โฆษณา” เอาไว้ในข้อคำถามที่ 1.1 ลักษณะการกระทำผิด

6) การเพิ่มคำถามเกี่ยวกับธนาคารที่ให้ความร่วมมือในการสืบสวน กรณีเหยื่อถูกหลอกให้โอนเงินในแบบสอญ.2-4

จากการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบสอญ.2-4 ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญนั้น ระบุว่าในกรณีที่เหยื่อถูกหลอกให้โอนเงินผ่านธนาคาร ควรมีการเพิ่มข้อคำถามที่ด้วยว่าเป็นธนาคารใด และได้รับความร่วมมือจากธนาคารในการสืบสวนคดีดังกล่าวด้วยหรือไม่ เพื่อให้ทราบว่าธนาคารใดให้ความร่วมมือต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากที่สุด และธนาคารใดที่เหยื่อมีโอกาสจะได้รับเงินคืนมากที่สุด

ดังนั้นทางคณะผู้วิจัยจึงได้เพิ่มคำถามที่ 3.2 มีการติดต่อธนาคารที่โอนเงินเข้าบัญชีคนร้ายหรือไม่ โดยมีให้เลือกตอบระหว่าง ติดต่อธนาคารพร้อมระบุชื่อธนาคาร และไม่ได้ติดต่อผ่านธนาคาร และคำถามข้อ 3.3 ได้รับความร่วมมือในการช่วยเหลือติดตามบัญชีของคนร้ายหรือไม่ โดยมีให้เลือกตอบระหว่าง มี ไม่มี และไม่แน่ใจ/ไม่ทราบ ลงในส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของแบบสอญ.2-4 เพื่อให้สามารถตอบโจทย์วัตถุประสงค์ข้างต้นได้อย่างครบถ้วน

7) การตัดข้อคำถามเกี่ยวกับการพบเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมออกจากสอญ.1

จากการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามสอญ.1 และสอญ.1 (โทรศัพท์) มีความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในข้อคำถาม “ท่านพบเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่งานยุติธรรมบ่อยเพียงใด” ในส่วนที่ 3 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ (ผู้ตกเป็นเหยื่อ) นั้น มีความคลุมเครือและไม่ชัดเจน กล่าวคือ ไม่ชัดเจนว่าเจ้าหน้าที่งานยุติธรรมในที่นี้ หมายความรวมถึง กำนัน ผู้ใหญ่บ้านด้วยหรือไม่ และไม่ชัดเจนว่าการพบปะเจ้าหน้าที่ในที่นี้หมายถึงอะไรบ้าง นับรวมเฉพาะการติดต่อแจ้งเหตุอาชญากรรม หรือนับรวมการพบเห็นทั่วไปด้วยหรือไม่

ในส่วนนี้ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการตัดทอนข้อคำถามนี้ออกไปจากแบบสอบถาม เนื่องจากในเบื้องต้นข้อคำถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปตอบตัวชี้วัดในเรื่องของ ประชาชนรับทราบหรือสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้หรือไม่ ซึ่งสามารถแยกข้อมูลส่วนนี้ไปสำรวจพร้อมกับโครงการสำรวจอื่นที่

เกี่ยวข้องได้ เช่น โครงการสำรวจความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรม หรือการสำรวจความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม เป็นต้น การตัดข้อคำถามนี้จึงทำให้ช่วยลดความสับสนลงและช่วยให้ตัวแบบสอบถามมุ่งเน้นสำรวจเฉพาะข้อมูลอาชญากรรมมากขึ้น

7.3.4 ตารางสรุปคำถามที่พัฒนาขึ้นพร้อมแหล่งอ้างอิงที่มาของประเด็นคำถาม

ทางคณะผู้วิจัยได้กำหนดรหัสสำหรับที่มาของแบบสอบถามหรือตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง เอาไว้ในตารางที่ 7.13 เพื่อให้สามารถนำเสนอตารางสรุปที่มาของข้อคำถามในแบบสอบถามต่างๆ ได้ง่ายและกระชับ โดยมีการกำหนดรหัสดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7.13 สรุปการลงรหัสที่มาของแบบสอบถาม

ICCS		UN-CTS		SDGs		ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม	
รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย
ICCS1	หมวดการกระทำที่นำไปสู่ความตายหรือตั้งใจที่จะก่อให้เกิดความตาย	UN-CTS1	สัดส่วนของประชาชนที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินอยู่คนเดียวในย่านที่พักอาศัยของตน	SDGs5.2.1	ตัวชี้วัดที่ 5.2.1 สัดส่วนของสตรีและเด็กหญิงที่เคยสมรส (everpartnered) (อายุระหว่าง15-49 ปี) ที่ถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย และ/หรือความรุนแรงทางเพศจากคนใกล้ชิดในรอบ 12 เดือน	CP1	**ตัวชี้วัดตามกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ** 1) ประชาชนมีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
ICCS2	หมวดการกระทำอันก่อให้เกิดอันตรายหรือการเจตนาก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล	UN-CTS2	ร้อยละการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	SDGs5.2.2	ตัวชี้วัดที่ 5.2.2 สัดส่วนของสตรีและเด็กหญิง (อายุระหว่าง15-49 ปี) ที่ถูกกระทำความรุนแรงตั้งแต่อายุ 15 ปีจากผู้ที่ไม่ใช่คนใกล้ชิด	CP2	2) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อระบบการป้องกันอาชญากรรม
ICCS3	หมวดการกระทำที่เป็นการทำร้ายร่างกายทางเพศ	UN-CTS3	อัตราการรายงานอาชญากรรมต่อตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ	SDGs10.3.1	ตัวชี้วัดที่ 10.3.1 ร้อยละของการรายงานประชากรที่รู้สึกว่าถูกแบ่งแยกเชื้อชาติหรือถูกข่มขู่ใน 12 เดือนที่ผ่านมาตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติภายใต้กฎหมาย	CP3	3) ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน

ICCS		UN-CTS		SDGs		ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม	
รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย
					สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศจำแนกเป็นอายุเพศศาสนาและกลุ่มประชากร		
ICCS4	หมวดการกระทำต่อทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงหรือการคุกคามต่อบุคคล			SDGs16.1.1	ตัวชี้วัดที่ 16.1.1 จำนวนเหยื่อการฆาตกรรมโดยตั้งใจแยกเป็นอายุ เพศ วิธีการ และที่ซึ่งมีความเป็นไปได้ในการเตรียมการฆาตกรรมต่อประชากร 100,000 คน	R1	**ตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญา** R1 สัดส่วนของประชาชนที่รับทราบช่องทางในการรับรู้สิทธิทางกฎหมายและความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม
ICCS5	หมวดการกระทำต่อทรัพย์สินเท่านั้น			SDGs16.1.2	ตัวชี้วัดที่ 16.1.2 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทต่อประชากร 100,000 คน (จำแนกเป็นอายุเพศและคดี)	E2	E2 ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมประชาชนลดลง
ICCS6	หมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาควบคุมหรือสารออกฤทธิ์ทางจิตอื่นๆ			SDGs16.5.1	ตัวชี้วัดที่ 16.5.1 ร้อยละของผู้ที่ติดสินบนเจ้าหน้าที่อย่างน้อย 1 ครั้งหรือถูกร้องขอสินบนโดยเจ้าหน้าที่รัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกเป็นอายุ เพศ ศาสนา และกลุ่มประชากร	ET1	ET1 ร้อยละของประชาชนที่มีความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม
ICCS7	หมวดการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการฉ้อโกงการหลอกลวงหรือการทุจริต					JA1.1	**ตัวชี้วัดตามแผนแม่บทงานบริหารยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 3** ยุทธศาสตร์ที่ 1 ตัวชี้วัด 1.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิและความรู้พื้นฐานในการเข้าถึง

ICCS		UN-CTS		SDGs		ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม	
รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย
							กระบวนการยุติธรรมของประชาชนเพิ่มขึ้น
ICCS8	หมวดการกระทำต่อความสงบเรียบร้อยอำนาจหน้าที่และบทบัญญัติของรัฐ					JA1.2	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ตัวชี้วัด 1.2 ร้อยละผู้ประสบเหตุอาชญากรรมลดลง โดยมีการกำหนดวิธีการจัดเก็บไว้โดยชัดเจนว่าใช้การสำรวจเหยื่ออาชญากรรมภาคประชาชน
ICCS9	หมวดการกระทำที่ขัดต่อความปลอดภัยสาธารณะและความมั่นคงของรัฐ					JA3.1	ยุทธศาสตร์ที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 3.1 ความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม
ICCS10	หมวดการกระทำที่ขัดต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ					ECON1.2	**ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12** ตัวชี้วัดที่ 1.2 คดีอาญามีสัดส่วนลดลง ในเป้าหมายที่ 1 คนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมของยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
ICCS11	หมวดการกระทำผิดทางอาญาอื่น ๆ ซึ่ง					ECON2.5	ตัวชี้วัด 2.5 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่มี

ICCS		UN-CTS		SDGs		ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม	
รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย	รหัส	ความหมาย
	มิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น						ฐานะยากจนเพิ่มขึ้น ในเป้าหมายที่ 2 เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐของยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ตารางที่ 7.14 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 1

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม
ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแจงนับและพื้นที่สุ่มตัวอย่าง				
1. พื้นที่		UN-CTS1		CP1, CP2, CP3
2. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่อาศัยห้วง พ.ศ.25__ มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป				
3. ข้อมูลบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ผู้แทนครัวเรือน) ครอบคลุมเพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษาสูงสุด				
ส่วนที่ 2 ลักษณะของอาชญากรรม				
1.จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่				E2, ET1, CP3
2. ความสัมพันธ์กับผู้ก่อเหตุ				

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม
3. อายุของเหยื่อ		UN-CTS2	SDGs5.2.1 SDGs5.2.2	
4. มีความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือไม่		UN-CTS2		
5. ลักษณะความผิด	ICCS1 ICCS2 ICCS3 ICCS4 ICCS5 ICCS6 ICCS7 ICCS8 ICCS9 ICCS10 ICCS11	UN-CTS2	SDGs10.3.1	
ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม				
1. มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ หรือแจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีไม่แจ้ง ให้ระบุเหตุผล		UN-CTS3		R1, E2, ET1, JA1.1, JA1.2 JA3.1, ECON1.2, ECON2.5
ส่วนที่ 4 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ (ผู้ตกเป็นเหยื่อ) ให้ระบุเพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษาสูงสุด และความถี่ในการพบเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่งานยุติธรรม		UN-CTS2	SDGs5.2.1 SDGs5.2.2 SDGs16.1.1	

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม
			SDGs16.1.2 SDGs16.5.1	

ตารางที่ 7.15 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 1 (โทรศัพท์)

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
คำถามส่วนที่ 1				
1) ในช่วงปี 2562 ที่ผ่านมา ท่านเคยประสบอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตร่างกายหรือไม่ (ผู้สัมภาษณ์ยกตัวอย่างประกอบ)	ICCS1	UN-CTS1 UN-CTS2	SDGs5.2.2 SDGs16.1.2	CP1, CP2, CP3, E2 JA3.1, ECON1.2
2) ในช่วงปี 2562 ที่ผ่านมา ท่านเคยประสบอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือไม่	ICCS4	UN-CTS1 UN-CTS2		CP1, CP2, CP3, E2 JA3.1, ECON1.2
3) ในช่วงปี 2562 ที่ผ่านมา ท่านเคยประสบอาชญากรรมทางเพศหรือไม่	ICCS3	UN-CTS1 UN-CTS2	SDGs5.2.1	CP1, CP2, CP3, E2 JA3.1, ECON1.2
4) ในช่วงปี 2562 ที่ผ่านมา ท่านเคยถูกฉ้อโกงหรือหลอกลวงหรือไม่	ICCS7	UN-CTS2		CP1, CP2, CP3, E2 JA3.1, ECON1.2
5) ในช่วงปี 2562 ที่ผ่านมา ท่านเคยประสบอาชญากรรมในรูปแบบอื่นๆ	ICCS11	UN-CTS2	SDGs10.3.1 SDGs16.5.1	CP1, CP2, CP3, E2 JA3.1, ECON1.2
6) ในช่วงปี 2562 ที่ผ่านมา ท่านเคยตกเป็นเหยื่อความผิดในลักษณะอื่นที่ท่านคิดว่าเป็นอาชญากรรมหรือไม่ โปรดระบุ	ICCS1 ICCS2 ICCS3 ICCS4 ICCS5 ICCS6 ICCS7	UN-CTS2		CP1, CP2, CP3, E2 JA3.1, ECON1.2

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
	ICCS8 ICCS9 ICCS10 ICCS11			
คำถามส่วนที่ 2:				
1. เมื่อท่านประสบเหตุอาชญากรรมข้างต้นท่านได้ดำเนินการในข้อใดบ้าง เช่น แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือไม่แจ้ง เนื่องจากอะไร		UN-CTS3		R1, E2, ET1, JA1.1 JA1.2, JA3.1, ECON2.5
คำถามส่วนที่ 3 : ข้อมูลบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม				
1. ระบุเพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษาสูงสุด		UN-CTS3	SDGs5.2.1 SDGs10.3.1 SDGs16.1.1 SDGs16.1.2 SDGs16.5.1	R1, ET1, JA1.1, JA1.2 JA3.1
2. ความถี่ในการพบปะกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่งานยุติธรรม		UN-CTS1 UN-CTS2 UN-CTS3		CP3, R1, E2, ET1 JA1.1, JA3.1

ตารางที่ 7.16 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-1

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม	ICCS1 ICCS2 ICCS4	UN-CTS1 UN-CTS2	SDGs5.2.1,SDGs5.2.2 SDGs16.1.1, SDGs16.1.2	CP1, CP2, CP3, R1, E2, ET1, JA1.1, JA1.2, JA3.1, ECON1.2, ECON2.5
1.1 ลักษณะการก่อเหตุ				
1.2 เหตุที่เกิดขึ้นเป็นกรณีใด				
1.3 เหตุที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากอะไร				
1.4 ลักษณะการก่อเหตุใดเป็นหลัก				
1.5 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก				
1.6 สถานที่เกิดเหตุ				
1..7 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ				
1.8 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด		UN-CTS1 UN-CTS2		
1.9 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง				
1.10 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่				
1.11 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย				
1.12 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่				
1.13 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่				

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ			SDGs5.2.1,SDGs5.2.2, SDGs16.1.1, SDGs16.1.2	
2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่		UN-CTS2		
2.2 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร		UN-CTS2		
2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว		UN-CTS2		
2.4 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด		UN-CTS2		R1
2.5 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น		UN-CTS2		R1
2.6 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง		UN-CTS2		R1
ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม				
3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ กรณีที่ไม่แจ้ง มีเหตุผลอะไร		UN-CTS2 UN-CTS3		CP1, R1, E2, ET1
3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน		UN-CTS2		
3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่		UN-CTS2		E2
3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่		UN-CTS2 UN-CTS3		CP1
3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่		UN-CTS2		CP1, R1, ET1

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
		UN-CTS3		
3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่		UN-CTS2 UN-CTS3		R1
3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด		UN-CTS2 UN-CTS3		R1
3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่		UN-CTS2 UN-CTS3		CP1, R1
3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่		UN-CTS2 UN-CTS3		R1
3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่		UN-CTS2 UN-CTS3		

ตารางที่ 7.17 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-2

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม	ICCS4			
1.1 ลักษณะการก่อเหตุ				
1.2 คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่		UN-CTS2		
1.3 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก				
1.4 สถานที่เกิดเหตุ		UN-CTS1		CP1, CP3
1.5 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ		UN-CTS1		CP1, CP3
1.6 ในที่เกิดเหตุขณะเกิดเหตุมีการวางระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่		UN-CTS1		CP2
1.7 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด		UN-CTS1		CP1, CP3
1.8 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่างทำอะไร		UN-CTS1		CP1, CP3

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
1.9 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่		UN-CTS1		
1.10 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย		UN-CTS1		
1.11 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่		UN-CTS1		
1.12 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดขณะก่อเหตุหรือไม่				
1.13 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด				
14 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่				
1.15 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่				CP1, CP3
1.17 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น เป็นกรณีใดเป็นหลัก				
ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ		UN-CTS2		
2.1 ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น				
2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่				
2.3 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร				

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว				
2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด				
2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น				
2.7 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง				
ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม				JA1.1, JA1.2, JA3.1
3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่		UN-CTS3		CP1, CP3, E2, ET1
3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน				
3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่				
3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่				CP1, CP3
3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่				R1, E2, ET1
3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่				
3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด				
3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่				

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่				R1, E2, ET1
3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่				R1, E2, ET1

ตารางที่ 7.18 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-3

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม				
1.1 ลักษณะการก่อเหตุ				
1.2 เหตุที่เกิดขึ้นเป็นกรณีใด บังคับขืนใจ กระทำอนาจารหรือล่วงเกินทางเพศโดยมีการสัมผัสร่างกายโดยผู้เสียหายไม่ยินยอม เช่น กอด/จูบ/ลูบไล้ ล่อลวงให้ตกไปเป็นเหยื่อการค้าประเวณี การกระทำที่เป็นอันตราย อื่นๆ หรือไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	ICCS3	UN-CTS1 UN-CTS2	SDGs5.2.1 SDGs5.2.2	CP1, CP2
1.3 นอกจากการกระทำข่มขืนหรือกระทำอนาจารคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่				
1.4 สถานที่เกิดเหตุ		UN-CTS1 UN-CTS2		
1.5 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ		UN-CTS1 UN-CTS2		
1.6 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด				
1.7 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่างทำอะไร				
1.8 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่				
1.9 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย				

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
1.10 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่				
1.11 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่				
ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ				
2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่	ICCS1 ICCS2	UN-CTS2	SDGs16.1.1	E2
2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว				
2.4 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด				
2.5 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น				
2.6 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง				R1, ET1
ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม				
3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่		UN-CTS3		ET1
3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน				
3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่				
3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่				ET1
3..5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่				ET1
3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่				

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด				
3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่				
3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่				

ตารางที่ 7.19 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-4

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม				
1.1 ลักษณะการกระทำผิด	ICCS7	UN-CTS2		R1, E2, ET1
1.2 สถานที่เกิดเหตุ				
1.3 ผู้กระทำผิดติดต่อกับผู้เสียหายผ่านช่องทางใด				
1.4 กรณีผู้กระทำผิดมาติดต่อกับผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเอง สถานที่เกิดเหตุเป็น (กรณีเป็นการหลอกลวงโดยผู้กระทำผิด ไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าเช่น ผ่านทางอีเมล์ จดหมาย โทรศัพท์ หรือแอบลักลอบเอาข้อมูลส่วนตัวของผู้เสียหายไปใช้ ให้ระบุว่าไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด)				
1.5 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด				
1.6 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่างทำอะไร				
1.7 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่				
1.8 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย				
1.9 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่				
1.10 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด				
1.11 ผู้เสียหายทราบว่ามีการก่อเหตุในเรื่องนี้ได้อย่างไร				
1.12 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่		UN-CTS2		
1.13 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่		UN-CTS2		
1.14 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด				CP3, R1, E2, ET1, JA1.1, JA3.1

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
1.15 ผู้เสียหายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ (นับรวมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ ผ่าน โทรศัพท์มือถือ)				
1.16 ผู้เสียหายได้ดำเนินการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่				
ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ				
2.1 ความเสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		UN-CTS2		CP2, E2, JA1.2, JA3.1
2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่				
2.3 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร				
2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว				
2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด				
2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น		UN-CTS2		CP3, E2, ET, JA1.2, JA3.1
2.7 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>				R1, ET1, JA1.1, JA1.2, JA3.1
ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม				
3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ หรือไม่ กรณีไม่แจ้ง เนื่องจากอะไร		UN-CTS3		CP3, R1, ET1, JA1.1, JA3.1
3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน				
3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่				

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่				CP3
3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่				R1, E2, ET1
3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่				
3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่				
3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่ ถ้ามีให้ระบุชื่อหน่วยงานหรือตำแหน่ง				
3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่ กรณีต้องการให้ระบุความต้องการ				R1, E2, ET1

ตารางที่ 7.20 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-5

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม				
1.1 ลักษณะการกระทำผิด				
1.1.2 การตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม เช่น ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมคุกคาม/รังควาน/ข่มขู่ ตกเป็นแพะรับบาปในคดีที่ตนไม่ใช่ผู้กระทำความผิด ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมประวิงเวลาให้ช้าเกินกว่าปกติ ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมละเมิดสิทธิ หรือกระทำเกินกว่าเหตุ เป็นต้น	ICCS11	UN-CTS2	SDGs10.3.1, SDGs16.5.1	R1, E2, ET1, JA1.1, JA1.2, JA3.1
1.1.3 ถูกเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรม อันเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้ ได้แก่ เพศ☐ ศาสนา ☐ เชื้อชาติ ☐ ความพิการชนกลุ่มน้อย ☐ รายได้☐ อายุ หรือปัจจัย ☐ อื่นๆ				
1.1.4 ถูกดูหมิ่น หมิ่นประมาทหรือถูกเหยียดหยาม อันเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้ ด้แก่ เพศ☐ ศาสนา ☐ เชื้อชาติ ☐ ความพิการชนกลุ่มน้อย ☐ รายได้☐ อายุ หรือปัจจัย ☐ อื่นๆ				
1.1.5 ถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว ให้ ☐บอกลักษณะการล่วงละเมิด				
1.1.6 การปล่อยมลภาวะหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติในลักษณะที่มีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน ให้ ☐ บอกลักษณะการล่วงละเมิด				
1.2 สถานที่เกิดเหตุ				
1.3 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ				
1.4 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด				
1.5 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง				

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
1.6 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่				
1.7 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย				
1.8 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่				
1.9 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
1.10 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่				
1.11 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่				
1.12 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด				
1.13 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)				
1.14 ผู้เสียหายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ (นับรวมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ผ่าน โทรศัพท์มือถือ)				
1.15 คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่				
ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ		UN-CTS2		CP1, CP2, R1, E2, ET1, JA1.1, JA1.2, JA3.1
2.1 ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น				
2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของท่านหรือไม่				
2.3 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่				

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
2.4 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร				
2.5 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว				
2.6 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด				
2.7 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น 2.8 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)				
ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม				
3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ กรณีไม่แจ้ง เนื่องจากอะไร		UN-CTS3		R1, E2, ET1, JA1.1, JA3.1
3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน				
3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่				
3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่				
3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่				CP1, CP2
3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่				R1, E2, ET1
3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด				
3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่				

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ท่านได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่น ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่ ถ้ามี ให้ระบุหน่วยงาน และ/หรือบุคคล				
3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่ ถ้าต้องการ ให้ระบุสิ่งที่ต้องการ				R1, E2, ET1

ตารางที่ 7.21 สรุปที่มาข้อคำถามของแบบสอญ. 2-6

ข้อคำถาม	ICCS	UN-CTS	SDGs	ตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรม
ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม				
1.1 ลักษณะการกระทำผิด 1.1.1 ถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	ICCS11	UN-CTS2		CP1, CP2, R1, E2, ET1, JA1.1, JA1.2, JA3.1
1.1.2 ถูกล่วงรู้พาสเวิร์ดสำหรับระบบคอมพิวเตอร์ และนำไปเปิดเผย		UN-CTS2		
1.1.3 ถูกล้วงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์		UN-CTS2		
1.1.4 ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางไซเบอร์รูปแบบอื่น		UN-CTS2		
1.2 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)		UN-CTS2		
1.3 ผู้กระทำผิดติดต่อกับผู้เสียหายผ่านช่องทางใด		UN-CTS2		
1.4 กรณีผู้กระทำผิดมาติดต่อกับผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเอง สถานที่เกิดเหตุเป็นสถานที่ใด		UN-CTS2		

1.5 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด		UN-CTS2		
1.6 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่างทำอะไร		UN-CTS2		
1.7 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่		UN-CTS2		
1.8 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย		UN-CTS2		
1.9 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่		UN-CTS2		
1.10 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		UN-CTS2		
1.11 ผู้เสียหายทราบว่ามีการก่อเหตุในเรื่องนี้ได้อย่างไร		UN-CTS2		
1.12 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่		UN-CTS2		
1.13 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่		UN-CTS2		
1.14 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด		UN-CTS2		
1.15 ผู้เสียหายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ (นับรวมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ผ่าน โทรศัพท์มือถือ)		UN-CTS2		
1.16 ผู้เสียหายได้ดำเนินการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่		UN-CTS2		
ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ		UN-CTS2		
2.1 ความเสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		UN-CTS2		CP1, CP2, CP3, R1, E2, ET1, JA1.1, JA1.2, JA3.1, ECON1.2, ECON2.5
2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่		UN-CTS2		
2.3 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว		UN-CTS2		

2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)		UN-CTS2		
2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		UN-CTS2		
2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น				CP1
2.7 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		UN-CTS2		
ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม				
3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ หรือไม่ กรณีไม่แจ้ง เนื่องจากอะไร		UN-CTS3		
3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน				
3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่				
3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่				
3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่				
3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่				
3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด				
3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่				
3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่ ถ้ามีให้ระบุหน่วยงาน บุคคล และ/หรือเรื่องที่ได้รับบริการ				CP2, R1, JA1.1
3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่ ถ้ามี ให้ระบุเรื่องที่ต้องการ				CP2, R1, JA1.1

7.3.5 รายงานผลการทดลองเก็บข้อมูล (Try out)

ผลจากการสัมภาษณ์สอญ.1 แบบ face to face

ตารางที่ 7.22 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามพื้นที่

		จำนวน	ร้อยละ
พื้นที่	นนทบุรี	65	16.2
	นครปฐม	70	17.5
	ราชบุรี	45	11.2
	กทม.	129	32.2
	พิจิตร	92	22.9
	รวม	401	100.0

ตารางที่ 7.23 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามกลุ่มพื้นที่

		จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มพื้นที่	กทม.	129	32.2
	ปริมณฑลในเมือง	72	18.0
	ปริมณฑลนอกเมือง	64	16.0
	ตจว.ในเมือง	71	17.7
	ตจว.นอกเมือง	65	16.2

จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 401 ราย กระจายอยู่ใน 5 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ในเขตนนทบุรี นครปฐม ราชบุรี กทม. และพิจิตร โดยอยู่ในพื้นที่กทม.มีจำนวนมากที่สุด 129 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.2 อันดับสอง และสามได้แก่พื้นที่จังหวัดพิจิตรและนครปฐม คิดเป็นร้อยละ 22.9 และ 17.5 ตามลำดับ เมื่อนำกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาจัดเป็นกลุ่มในพื้นที่กทม. ปริมณฑลในเมือง ปริมณฑลนอกเมือง ต่างจังหวัดในเมือง และต่างจังหวัดนอกเมือง พบว่า ในพื้นที่กทม. มีกลุ่มตัวอย่างในสัดส่วนที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 32.2 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนในพื้นที่อื่นๆ ที่ไม่ใช่กทม. มีกลุ่มตัวอย่างในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 401 ราย มีคนที่เคยมีประสบเหตุอาชญากรรมทั้งหมด 159 รายคิดเป็นร้อยละ 39.7 ในพื้นที่กทม. มีอัตราส่วนของคนที่เคยประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าในพื้นที่อื่นๆ ประเมาณ 1.5 - 2 เท่า ดังแสดงในแผนภูมิ

ตารางที่ 7.24 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามการประสบเหตุอาชญากรรม

		จำนวน	ร้อยละ
ประสบเหตุอาชญากรรม	เคย	159	39.7
	ไม่เคย	242	60.3
	รวม	401	100.0

แผนภาพที่ 7.1 สัดส่วนของผู้ที่เคยและไม่เคยประสบเหตุอาชญากรรมแยกตามพื้นที่

	นนทบุรี	นครปฐม	ราชบุรี	กทม.	พิจิตร
เคย	30	26	15	76	12
ไม่เคย	35	44	30	53	80

ตารางที่ 7.25 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามพื้นที่และการประสบเหตุอาชญากรรม

		ประสบเหตุอาชญากรรม		
		มีคนเคยโดน	ไม่เคยโดน	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน
พื้นที่	นนทบุรี	30	35	65
	นครปฐม	26	44	70
	ราชบุรี	15	30	45
	กทม.	76	53	129
	พิจิตร	12	80	92
	รวม	159	242	401

ตารางที่ 7.26 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามกลุ่มพื้นที่และการประสบเหตุอาชญากรรม

		กลุ่มพื้นที่					
		กทม.	ปริมณฑลในเมือง	ปริมณฑลนอกเมือง	ตจว.ในเมือง	ตจว.นอกเมือง	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
เคยเจออาชญากรรมหรือไม่	เคย	76	27	29	10	17	159
	ไม่เคย	53	45	35	61	48	242
	รวม	129	72	64	71	65	401

ในกทม.เป็นพื้นที่ที่มีจำนวนผู้ที่เคยประสบเหตุอาชญากรรมมากกว่าจำนวนผู้ที่ไม่เคยประสบเหตุอาชญากรรม ในขณะที่ในพื้นที่อื่นๆมีจำนวนผู้ที่ไม่เคยประสบเหตุอาชญากรรม

ตารางที่ 7.27 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามเพศและการประสบเหตุอาชญากรรม

		ที่เคยประสบเหตุอาชญากรรม		
		มีคนเคยโดน	ไม่เคยโดน	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน
เพศ	ชาย	81	117	198
	หญิง	78	125	203
	รวม	159	242	401

เมื่อแบ่งแยกตามเพศพบว่า เพศชาย และเพศหญิงมีสัดส่วนของผู้ที่เคยประสบเหตุอาชญากรรมในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 40.9 และ 38.4 ตามลำดับ กลุ่มอายุ 16-25 ปี กลุ่มอายุ 26-35 ปี และกลุ่มอายุ 36-45 ปีเป็นกลุ่มอายุที่มีสัดส่วนของผู้ที่เคยประสบเหตุอาชญากรรมสูงเมื่อเปรียบเทียกับกลุ่มอายุอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 60.7 54.2 และ 41.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 7.28 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามอายุและการประสบเหตุอาชญากรรม

		ผู้ที่เคยประสบเหตุอาชญากรรม		
		มีคนเคยโดน	ไม่เคยโดน	รวม
		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
อายุ	16-25 ปี	17 (60.7)	11 (39.3)	28 (100)
	26-35 ปี	32 (54.2)	27 (45.8)	59(100)
	36-45 ปี	33 (41.3)	47(58.7)	80(100)
	46-55 ปี	34 (38.6)	54 (61.4)	88(100)
	56-65 ปี	26 (29.9)	61 (70.1)	87(100)
	66-75 ปี	14 (31.1)	31 (68.9)	45(100)
	76 ปีขึ้นไป	3 (21.4)	11 (78.6)	14(100)
	รวม	159	242	401

ตารางที่ 7.29 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างสอญ.1 จำแนกตามกลุ่มพื้นที่และการประสบเหตุอาชญากรรม

		จำนวนประสบเหตุอาชญากรรม		
		มีคนเคยโดน	ไม่เคยโดน	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน
มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่	แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	37	0	37
	แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน	13	0	13
	ไม่แจ้ง	109	0	109
	รวม	159	0	159

แผนภาพที่ 7.2 จำนวนและร้อยละของผู้ที่เคยประสบเหตุอาชกรรมแยกตามการแจ้งเหตุ

ในจำนวนผู้ที่เคยประสบเหตุอาชญากรรมทั้งหมด 159 ราย พบว่าไม่แจ้งเหตุร้อยละ 69 เหตุผลที่ไม่แจ้งสามอันดับแรกที่พบมากที่สุด ได้แก่ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายเล็กน้อย คิดว่าเป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว และเห็นว่ายุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงพักคิดเป็น ร้อยละ34.6 12.6 และ 6.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 7.30 ไม่แจ้ง เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

		ความถี่	ร้อยละ
Valid	กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้ก่อเหตุ	1	.6
	กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้ก่อเหตุ	1	.6
	ขาดพยานหลักฐาน	6	3.8
	ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกิดเหตุ	1	.6
	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด	1	.6
	เป็นคนไปหาเรื่องคู่อริก่อน	1	.6
	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว	20	12.6
	เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง	1	.6
	ไปไม่ไหว	1	.6
	ไม่เกิดความเสียหาย	10	6.3
	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	2	1.3
	ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงพัก	11	6.9
	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายเล็กน้อย	55	34.6
	รวมตอบ	111	69.8
	ไม่ตอบ	48	30.2
รวมทั้งหมด		159	100.0

ตาราง 7.31 แสดงจำนวนสมาชิกที่ประสบเหตุอาชญากรรมของแบบสอญ.1

จำนวนสมาชิก	สมาชิกภายในครอบครัวเคยประสบเหตุอาชญากรรม		
	มีคนเคยโดน	ไม่เคยโดน	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
1	18	15	33
2	32	67	99
3	43	67	110
4	36	47	83
5	20	31	51
6	4	5	9
7	5	9	14
8	0	1	1
10	1	0	1
รวม	159	242	401

ครัวเรือนส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 2-4 คน รวมจำนวนคนทั้งหมด 1318 คน มีผู้ที่เคยประสบเหตุอาชญากรรม จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 ของจำนวนคนทั้งหมดในทุกครัวเรือน

จากการสุ่มตัวอย่างตามกระบวนการวิจัย ปรากฏว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่บ่งบอกได้ชัดเจนว่า กระบวนการในการสุ่มตัวอย่าง วิธีการในการสุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและสามารถนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติด้านอาชญากรรมได้เป็นอย่างดี แม้ว่าในการทดลองเก็บข้อมูล (try out)ในครั้งนี้ขนาดตัวอย่างจะมีจำนวนไม่มากพอ(401 ตัวอย่าง) เมื่อเทียบกับขนาดตัวอย่างที่ใช้ในระดับนานาชาติ ที่ใช้ขนาดตัวอย่างจำนวนมาก เป็นหลายหมื่นตัวอย่าง อย่างไรก็ตามผลของข้อมูลที่ได้จากการทดลองเก็บข้อมูล (try out)ในครั้งนี้ ได้บ่งชี้ถึงสภาพของอาชญากรรมในประเทศไทยได้อย่างความชัดเจน อนึ่งในการวิจัยเพื่อให้เข้าถึงข้อมูลอาชญากรรมครอบคลุมทั้งประเทศอย่างแท้จริง การวิจัยในอนาคตมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มขนาดตัวอย่างให้เพียงพอ เพื่อให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนของประชากรทั้งประเทศได้

ผลจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบคำถามทางโทรศัพท์ทั้งหมด 269 ราย อยู่ใน 7 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่เขตบางแค เขตยานนาวา อำเภอพนัสนิคม อำเภอพัฒนานิคม อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอเมืองนนท์ และอำเภอเมืองลพบุรี ในเขตยานนาวามีกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามทางโทรศัพทย์มากที่สุด 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 26 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แต่เป็นเขตที่พบว่ากลุ่มตัวอย่าง 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 ของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ รายงานว่า มีความรู้สึกไม่เป็นส่วนตัวและปลอดภัยในการตอบคำถาม ในขณะที่ไม่พบในพื้นที่อื่นๆ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวมยังคงพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.8 ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามทั้งหมด มีความรู้สึกเป็นส่วนตัวและปลอดภัยในการตอบคำถามทางโทรศัพท์ (ดูภาคผนวกที่ 6)

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามทางโทรศัพท์ มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพศผู้หญิงสองเท่าของเพศชาย มีบางพื้นที่ที่มีกลุ่มตัวอย่างทั้งสองเพศใกล้เคียงกัน ได้แก่ พื้นที่เขตบางแค และอำเภอเมืองนนท์ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศทางเลือกพบเฉพาะใน 2 พื้นที่ได้แก่ อำเภอพนัสนิคม และอำเภอเมืองชลบุรี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 35 ปี โดยอยู่ในช่วงอายุ 16-25 ปี 96 ราย และ 26-35 ปี 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.4 และ 27.6 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 15,000 -25,000 บาท และต่ำกว่า 15,000 คิดเป็นร้อยละ 40 และ 13.2 ตามลำดับ และจบการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 65.2

ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในช่วงปี 2562 มีดังนี้

1) อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 97 รายใน 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.8 ที่เคยประสบอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย เมื่อแยกรายพื้นที่ พบว่า ทุกพื้นที่จะมีอัตราส่วนของคนที่ไม่เคยประสบอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมากกว่าคนที่เคยมีประสบการณ์ ยกเว้นในพื้นที่อำเภอพัฒนานิคม และอำเภอเมืองนนทบุรีที่พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่เคยประสบอาชญากรรมสูงกว่ากลุ่มคนที่ไม่เคยประสบอาชญากรรมถึง 3-4 เท่า โดยเป็นลักษณะของอาชญากรรมในรูปแบบของอุบัติเหตุจราจรสูงถึงร้อยละ 50 ทั้งในภาพรวมและในทุกพื้นที่

2) อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่าง 33 รายใน 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.5 ที่เคยประสบอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน พื้นที่เขตยานาวานมีอัตราส่วนของผู้ที่เคยประสบอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด คือ 1:3.6 นั่นหมายถึง ในกลุ่มตัวอย่าง 5 คน จะมี 1 คนที่เคยประสบอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ในภาพรวมลักษณะของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่พบบ่อยที่สุด คือ การล้วงกระเป๋า พบบ่อยเป็น 2.5 เท่าเมื่อเทียบกับลักษณะของอาชญากรรมประเภทอื่นๆ

3) อาชญากรรมทางเพศ มีกลุ่มตัวอย่าง 38 รายใน 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 ที่เคยประสบอาชญากรรมทางเพศ พื้นที่เขตยานาวานมีอัตราส่วนของผู้ที่เคยประสบอาชญากรรมทางเพศมากที่สุด คือ

1:1.8 นั่นหมายถึง ในกลุ่มตัวอย่าง 3 คน จะมี 1 คนที่เคยประสบอาชญากรรมทางเพศ ในภาพรวมลักษณะของอาชญากรรมทางเพศร้อยละ 50 เป็นการพูดจาลวนลามหรือลอบแอบมอง และเป็นลักษณะที่พบได้มากที่สุดในทุกพื้นที่

4) อาชญากรรมประเภทถูกฉ้อโกงหรือหลอกลวง กลุ่มตัวอย่าง 46 รายใน 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.4 ที่เคยถูกฉ้อโกงหรือหลอกลวง พื้นที่เขตยานาวานมีอัตราส่วนของผู้ที่เคยประสบอาชญากรรมทางเพศมากที่สุด คือ 1: 2.1 นั่นหมายถึง ในกลุ่มตัวอย่าง 4 คน จะมี 1 คนที่เคยถูกฉ้อโกงหรือหลอกลวง ในภาพรวมรูปแบบของอาชญากรรมการถูกฉ้อโกงหรือหลอกลวงที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ รูปแบบของแชร์ลูกโซ่ และหลอกขายสินค้าปลอม และที่พบบ่อยรองลงมา คือ รูปแบบการโอนเงินเข้าบัญชีคนร้าย

5) อาชญากรรมในรูปแบบอื่น พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 25 รายใน 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ที่เคยประสบอาชญากรรมในรูปแบบอื่น โดยรูปแบบของอาชญากรรมอื่นที่พบได้บ่อย 3 อันดับแรก เรียงตามลำดับที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว และได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะตามเขตที่พักอาศัย ตามลำดับ

เมื่อประสบเหตุอาชญากรรม พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำการแจ้งต่อเจ้าหน้าเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือต่อผู้แทนชุมชนคิดเป็นร้อยละ 62.40 เหตุผลที่ไม่ได้ดำเนินการแจ้งที่พบบ่อย 3 อันดับแรก เรียงตามลำดับตามเหตุผลที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ อาชญากรรมนั้นไม่ได้เกิดความเสียหาย เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย และเป็นเรื่องส่วนตัวได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด แต่เมื่อวิเคราะห์แยกรายพื้นที่พบว่า พื้นที่ที่การแจ้งต่อเจ้าหน้าเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือต่อผู้แทนชุมชนเมื่อประสบอาชญากรรมมากกว่าไม่ได้แจ้ง ได้แก่ พื้นที่อำเภอพัฒนานิคม และอำเภอเมืองลพบุรี แต่อย่างไรก็ตามมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.6 ที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือต่อผู้แทนชุมชนเมื่อประสบอาชญากรรม โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 85.11 แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และร้อยละ14.89 แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือ บุคคลที่ตนนับถือแต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผลจากการเก็บข้อมูลแบบสอญ.2

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลอาชญากรรมแยกตามประเภทของอาชญากรรม 6 ประเภท คือ อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน อาชญากรรมทางเพศ อาชญากรรมประเภทถูกฉ้อโกงหรือหลอกลวง อาชญากรรมในรูปแบบอื่น และอาชญากรรมไซเบอร์ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างตามกรอบการวิจัยที่กล่าวไว้ข้างต้น ผลปรากฏว่า อัตราการตอบสนอง (Response Rate) โดยรวมของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละประมาณ 70 -90 ส่วนที่เหลือปฏิเสธการสัมภาษณ์ อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่ให้สัมภาษณ์จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และผู้วิจัยสามารถรวบรวมข้อมูลทางอาชญากรรมได้ตามที่ได้ออกแบบการวิจัยไว้ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงประสิทธิภาพของกระบวนการวิจัย ทั้งการออกแบบการสุ่มตัวอย่างและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยว่า สามารถนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมได้เป็นอย่างดี (ดูภาคผนวกที่ 6)

อย่างไรก็ตามเนื่องจากการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมในการวิจัยครั้งนี้เป็นการมุ่งเน้นที่จะทดสอบกระบวนการในการวิจัยและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งในกรณีนี้เป็นการทดลอง(try out) แบบสอบถามจำนวนไม่มาก ได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ ประมาณ 40 ตัวอย่างเท่านั้น ซึ่งเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็ก แม้ว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างจะมีขนาดเพียงพอในการตรวจสอบกระบวนการในการวิจัย และทดสอบเครื่องมือในการวิจัย แต่ขนาดกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีจำนวนน้อยเกินไปที่จะนำค่าสถิติของข้อมูลที่ได้เพื่อดูเนื้อหาสาระเนื่องจากมีข้อมูลจำนวนน้อยไม่สามารถแสดงนัยสำคัญทางสถิติได้

ดังนั้น หากในการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาสรุปผลและอ้างอิงถึงประชากรไทยทั้งหมดจะต้องมีการเพิ่มขนาดตัวอย่างให้มากเพียงพอ เพื่อให้ค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างสามารถอ้างอิงถึงค่าพารามิเตอร์ของประชากรโดยรวมได้

ดังนั้นในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรแต่ละประเภทจะต้องกำหนดขนาดตัวอย่างที่มากเพียงพอเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นแทนของประชากรทั้งหมดได้ และการวิจัยควรแยกประเภทของอาชญากรรม เนื่องจากบริบทของอาชญากรรมแต่ละประเภทจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน รวมทั้งตัวแปรปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมแต่ละประเภทก็จะมีความจะแตกต่างกันด้ว

จากการพิจารณาข้อมูลที่รวบรวมจากแบบสอบถาม ดังที่ได้แสดงในตารางต่างๆ สรุปได้ว่าข้อมูลมีความสมเหตุสมผล และสะท้อนถึงความเป็นจริงของปรากฏการณ์ทางด้านอาชญากรรม แสดงให้เห็นว่าคำถามจากแบบสอบถาม สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยได้เป็นอย่างดี และข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ ดังนั้น แบบสอบถามดังกล่าวจึงเป็นเครื่องมือสำรวจอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด ณ ช่วงเวลาปัจจุบัน

บทที่ 8
คุณสมบัติ ทักษะและแนวทางการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล

คุณสมบัติและทักษะของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน รวมทั้งความน่าเชื่อถือของข้อมูล ดังนั้นในบทนี้ทางคณะผู้วิจัยจึงได้ทำการทบทวนคุณสมบัติที่เหมาะสม รวมถึงการฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลตามแนวทางมาตรฐานสากลที่ทาง UNODC (2010) ได้ให้คำแนะนำเอาไว้ใน Manual on Victimization Surveys 2009 เพื่อเป็นแนวทางแก่หน่วยงานที่จัดทำการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในการคัดเลือกและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลสำหรับการสำรวจ

8.1 คุณสมบัติและทักษะเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล

คุณสมบัติและทักษะเบื้องต้นสำหรับเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนประกอบด้วย

คุณสมบัติพื้นฐานสำหรับเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล

1. ควรเข้าใจในที่มาและความสำคัญของการสำรวจ รวมถึงเนื้อหาของแบบสอบถามเป็นอย่างดี หรือผ่านการอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับที่มาและความสำคัญของการสำรวจ และ เนื้อหาของแบบสอบถาม
2. มีบุคลิกที่น่าเชื่อถือ สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ให้ข้อมูลได้
3. สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
4. ควรมีทักษะการสื่อสารและมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี
5. ควรมีทักษะภาษาท้องถิ่นในพื้นที่ที่ไปลงสำรวจ

ทักษะเพิ่มเติมที่ควรมีหรือควรได้รับการอบรมเพิ่มเติม

1. มีขีดความสามารถในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง เช่น พนักงานคุมประพฤติ ยุติธรรมจังหวัด ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่อื่นในกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น
2. ฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟังและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิผล
3. ควรมีประสบการณ์หรือความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับเทคนิคในการสำรวจหรือการสัมภาษณ์ หรือผ่านการฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการสำรวจและวิธีในการสำรวจ
4. ควรรู้เทคนิคในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง หรือผ่านการฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการสำรวจและวิธีในการสำรวจ

5. สามารถวางแผนเก็บข้อมูลให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาและวิธีการสำรวจที่กำหนดเอาไว้ได้อย่างถูกต้องครบถ้วน หรือผ่านการฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการสำรวจและวิธีในการสำรวจ
6. ควรรู้เทคนิคในการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (สำหรับเจ้าหน้าที่สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์) หรือผ่านการฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการฝึกเฉพาะสำหรับการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ หรือสัมภาษณ์ผ่านอินเตอร์เนต

คุณสมบัติและทักษะเพิ่มเติมสำหรับเจ้าหน้าที่สำรวจอาชญากรรมทางเพศ (สอญ. 2-3) ประกอบด้วย

1. เป็นเพศหญิง
2. ควรมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะอาชญากรรมทางเพศ ผลกระทบต่อเหยื่อ และจริยธรรมในการเก็บข้อมูลการประสบเหตุอาชญากรรมทางเพศ หรือผ่านการฝึกอบรมพิเศษสำหรับการสำรวจคดีทางเพศ
3. ควรรู้เทคนิคหรือทักษะในการสัมภาษณ์ที่สามารถสสร้างความไว้วางใจและความรู้สึกปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูลได้ หรือผ่านการฝึกอบรมพิเศษสำหรับการสำรวจคดีทางเพศ
4. ควรมีทักษะในการรับรู้และจัดการกับอารมณ์ของผู้ให้ข้อมูลได้หรือผ่านการฝึกอบรมพิเศษสำหรับการสำรวจคดีทางเพศ และการฝึกอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟังและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิผล

8.2 การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล

8.2.1 การฝึกอบรมทั่วไป

ในส่วนของการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลนั้นสามารถแบ่งการฝึกได้เป็น 2 ระยะ คือ การฝึกเริ่มแรก (Initial Training) และการฝึกทบทวน (Continuous Training) มีรายละเอียดรูปแบบการฝึกอบรมดังนี้

1) การฝึกเริ่มแรก (Initial Training)

การฝึกเริ่มแรกควรจะมุ่งเน้นให้เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญและความอ่อนไหวของการสำรวจข้อมูลอาชญากรรม มีความเข้าใจเนื้อหาของแบบสอบถามและสามารถนำไปใช้สัมภาษณ์ได้จริง สามารถเก็บข้อมูลตามระเบียบวิธีการสำรวจที่ถูกต้องได้ สามารถสร้างความไว้วางใจให้กับผู้ให้ข้อมูลได้ และสามารถบริหารจัดการสถานการณ์ที่คาดไม่ถึงระหว่างการสัมภาษณ์ได้ โดยเนื้อหาหลักของการฝึกเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ได้ อาจประกอบไปด้วย (1) ที่มาและความสำคัญของการสำรวจ (2) การบริหารจัดการการสำรวจและวิธีในการสำรวจ (3) เนื้อหาของแบบสอบถาม (4) ทักษะการฟังและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิผล และ (5) การฝึกเฉพาะสำหรับการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ หรือทางคอมพิวเตอร์

เนื้อหาในส่วนของที่มาและการสำคัญของการสำรวจนั้น ควรมุ่งเน้นให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของการสำรวจ เพื่อให้สามารถอธิบายและโน้มน้าวผู้ตอบให้ยินยอมให้ข้อมูลเหล่านี้แก่เจ้าหน้าที่ได้ ควรมีการกล่าวถึงบทบาทและความสำคัญของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล เพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นในการสำรวจแก่เจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล ควรมีการกล่าวถึงลักษณะข้อมูลหรือคุณภาพของข้อมูลที่หน่วยงานต้องการ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกคนมีความเข้าใจและสามารถเก็บข้อมูลไปได้ในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ก็ควรมีการฝึกอบรมเทคนิคการสำรวจเบื้องต้นแก่เจ้าหน้าที่ด้วย เช่น ลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม สาเหตุของการถูกปฏิเสธให้ข้อมูล เทคนิคการใช้ภาษาในการสัมภาษณ์ วิธีการให้ข้อมูลหรือการอธิบายแบบสอบถามเพิ่มเติมแก่ผู้ให้ข้อมูลโดยไม่เป็นการชี้นำคำตอบ เป็นต้น

ในส่วนที่ 2 เนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการการสำรวจและวิธีในการสำรวจ ควรมุ่งเน้นไปที่ 2 ส่วน ส่วนแรกคือการอบรมวิธีในการบริหารการสำรวจ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถทำการสำรวจได้ครบถ้วนสมบูรณ์และเป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด และส่วนที่ 2 คือ วิธีในการสำรวจ ควรมุ่งเน้นอบรมวิธีในการสุ่มครัวเรือนหรือปัจเจกตามที่กำหนดเอาไว้ในวิธีการสุ่มตัวอย่าง วิธีในการหากลุ่มตัวอย่างแทนในกรณีที่ไม่สามารถสุ่มได้ตามที่กำหนดเอาไว้ รวมถึงอบรมการสำรวจในหัวข้ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสุ่มตัวอย่างของกระบวนการสำรวจ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจตรงกัน

สำหรับส่วนที่ 3 เนื้อหาของแบบสอบถามนั้น ควรเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับประเภทอาชญากรรมหรือคำศัพท์ทางอาชญวิทยาและกระบวนการยุติธรรมที่จัดเก็บในแบบสอบถาม เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถอธิบายให้กับผู้ให้ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง และควรเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมต่าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่เกิดความเข้าใจและสามารถอธิบายความจำเป็นในการเก็บข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้ให้ข้อมูลได้

เนื้อหาการอบรมส่วนที่ 4 ทักษะการฟังและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิผลนั้น ควรมุ่งเน้นในสองส่วน คือทักษะการฟังเชิงรุก (Active Listening) หรือการสื่อสารที่เป็นทั้งการเก็บข้อมูลและพูดคุยโต้ตอบให้เกิดความเป็นกันเองและความไว้วางใจกันระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ให้ข้อมูล และส่วนที่ 2 ควรเน้นทักษะการจัดการอารมณ์ระหว่างการสนทนา เช่น การจัดการอารมณ์ของการสนทนาในกรณีถูกปฏิเสธให้ข้อมูล หรือในภาวะคับขันที่ผู้ให้ข้อมูลมีอารมณ์ฉุนเฉียวต่อการสัมภาษณ์ หรือในกรณีที่ต้องสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมทางเพศหรือความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น โดยการฝึกควรเน้นในลักษณะของสถานการณ์จำลองเพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้ฝึกฝนทดลองฝึกฝนทักษะเหล่านี้

เนื้อหาส่วนสุดท้ายคือ การฝึกเฉพาะสำหรับการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์หรือทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งควรมุ่งเน้นฝึกแบบใช้สถานการณ์จำลอง และให้เจ้าหน้าที่ได้ลองสัมภาษณ์ผ่านทางโทรศัพท์หรือคอมพิวเตอร์จริง ควรมีการฝึกรับมือกับอุปสรรคระหว่างการสัมภาษณ์รูปแบบต่าง ๆ เช่น การถูกตัดสายระหว่างการสัมภาษณ์ หรือการถูกปฏิเสธให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เป็นต้น

2) การฝึกทบทวน (Continuous Training)

การฝึกต่อเนื่องหรือการฝึกทบทวน (Continuous training) มีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษาคุณภาพและทักษะของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลให้อยู่ในมาตรฐาน โดยการฝึกในระยะนี้ควรจะเน้นไปที่การสะท้อนผลการปฏิบัติงานจริง สิ่งที่ได้เรียนรู้ในภาคสนาม และปัญหาหรืออุปสรรคที่ผ่านมาตลอดทั้งกระบวนการเก็บ บันทึก และรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจจัดการอบรมเป็นลักษณะของการอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน นอกจากนี้ควรเน้นการทำความเข้าใจเนื้อหาในแบบสอบถามหรือวิธีการสำรวจที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม รวมถึงการฝึกในระยะนี้จะเน้นไปที่การจำลองบทบาทด้วย เพื่อเป็นการฝึกทบทวนการปฏิบัติงานภาคสนามสำหรับการปฏิบัติงานจริงในครั้งต่อไป

8.2.2 การฝึกอบรมพิเศษสำหรับคดีทางเพศ

นอกจากการฝึกทั่วไปแล้ว เจ้าหน้าที่ควรจะได้รับการฝึกพิเศษสำหรับการสำรวจอาชญากรรมทางเพศเป็นการเฉพาะด้วย เนื่องจากเป็นประเภทอาชญากรรมที่มีความอ่อนไหวเป็นพิเศษในการสำรวจ โดยการฝึกพิเศษนี้ควรมีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะอาชญากรรมทางเพศ และผลกระทบต่อเหยื่อ เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจเหยื่ออาชญากรรมลักษณะนี้ในเชิงลึก ผลลัพธ์จากการฝึกอบรมในส่วนนี้เจ้าหน้าที่ควรจะทราบถึงนิยามและลักษณะของอาชญากรรมทางเพศรูปแบบต่าง ๆ ลักษณะผลกระทบต่อเหยื่อ และความเข้าใจผิดของสังคมเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ เป็นต้น

นอกจากนี้การฝึกอบรมพิเศษนี้ ควรเน้นฝึกเทคนิคการสัมภาษณ์ที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ให้ข้อมูลและเป็นไปตามหลักจริยธรรมด้วย เจ้าหน้าที่ควรจะเรียนรู้วิธีการสัมภาษณ์ที่สามารถปกป้องความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูลได้ สามารถรับรู้และจัดการกับอารมณ์ของผู้ให้ข้อมูลได้อย่างถูกต้องและทันท่วงที รวมถึงต้องทราบเทคนิคที่ช่วยเพิ่มโอกาสในการได้ข้อมูลด้วย เช่น เทคนิคการถามคำถามโดยเรียงลำดับจากคำถามที่มีความอ่อนไหวต่ำไปสูง (Increasing Sensitivity) เป็นต้น โดยการฝึกควรมีลักษณะของการจำลองบทบาท (Role-Playings) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มีโอกาสเก็บข้อมูลในสถานการณ์จำลองก่อนลงพื้นที่ปฏิบัติการจริง

บทที่ 9
สรุปและข้อเสนอแนะ

การสำรวจข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) มีความสำคัญอย่างมากต่อการดำเนินงานด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากข้อมูลสถิติทางการ (Official Statistics) ของหน่วยงานตำรวจหรือหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรมอื่นอาจไม่สามารถสะท้อนภาพอาชญากรรมที่แท้จริง (Dark Figure on Crime) ได้ กล่าวคือ ไม่สามารถสะท้อนเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่มาแจ้งความ ประกอบกับในปัจจุบันอาชญากรรมรูปแบบใหม่กำลังเพิ่มขึ้น เช่น การหลอกลวงซื้อ-ขายของออนไลน์ การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคลในระบบดิจิตอล เป็นต้น ซึ่งเป็นอาชญากรรมที่ประชาชนมีแนวโน้มที่จะไม่แจ้งความ ทำให้ข้อมูลสถิติทางการไม่สามารถสะท้อนสถานการณ์อาชญากรรมปัจจุบันได้ ดังนั้นการสำรวจข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) จึงเป็นการสนับสนุนข้อมูลให้การดำเนินงานด้านกระบวนการยุติธรรมสอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง

อย่างไรก็ตามการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทยที่ผ่านมา ยังมีข้อจำกัดทั้งในด้านกระบวนการสำรวจ วงรอบการสำรวจ เทคนิควิธีการสำรวจ การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ทั้งในเชิงพื้นที่และกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาจจะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูล และประสิทธิภาพในการใช้ข้อมูล งานศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการศึกษาและพัฒนากระบวนการในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนให้เป็นมาตรฐานสากล สามารถสร้างความน่าเชื่อถือของข้อมูล สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการกำหนดนโยบายของประเทศ รวมถึงสามารถนำไปรายงานผลตัวชี้วัดทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

9.1 การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่ผ่านมาโดยสำนักงานกิจการยุติธรรมและการสำรวจข้อมูลทางสถิติที่สำคัญของประเทศไทย

ในช่วงปี พ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ. 2555 ประเทศไทยโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมได้จัดให้มีการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยได้ประยุกต์แบบสอบถาม National Crime Victimization Survey Questionnaire ของสหรัฐอเมริกามาใช้ในการสำรวจ โดยแบ่งประเภทอาชญากรรมออกเป็น 4 ประเภท คือ ด้านทรัพย์สิน ด้านชีวิตและร่างกาย ด้านการกระทำทางเพศ และด้านการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนบุคคล อย่างไรก็ตามผลการสำรวจฯตามแบบสอบถามดังกล่าวยังมีข้อบกพร่องของการสำรวจหลายประการ (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550a) ต่อมาโครงการสำรวจในช่วงปี พ.ศ.2557 ถึง พ.ศ.2559 ได้มีการพัฒนารูปแบบของการสำรวจให้เหมาะสมมากขึ้น โดยใช้วิธีการสุ่มแบบ Stratified Multi-Stage Sampling ทำให้สามารถได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรและสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ได้อย่างน่าเชื่อถือมากขึ้น และทำให้สามารถรวบรวมข้อมูลอาชญากรรมเป็นอัตราที่สูงกว่าการสำรวจครั้งที่ผ่านมา (เทวินทร์ อินทรจานงค์, จิรศักดิ์ สมบัติ และ ณัฏฐ์พัชร์ วงศ์ธรรมมา, 2557)

อย่างไรก็ตามการพัฒนาแบบสอบถามที่ผ่านมาได้ใช้วิธีการอ้างอิงและประยุกต์แบบสอบถามของประเทศสหรัฐอเมริกา และนำข้อคำถามที่ได้ไปทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาผ่านการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) กับทางผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญวิทยา และนำไปทดสอบแบบสอบถามในพื้นที่สำรวจจริงเท่านั้น (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2550a) แต่ไม่ได้มีการทบทวนหรือเชื่อมโยงข้อคำถามในแบบสอบถามกับมาตรฐานสากล หรือตัวชี้วัดด้านกระบวนการยุติธรรมทั้งในระดับประเทศและในระดับสากลที่เกี่ยวข้อง ทำให้แบบสอบถามในอดีตยังไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนตามมาตรฐานสากลและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง รวมถึงยังมีข้อคำถามบางข้อที่อาจไม่จำเป็นต้องทำการสำรวจ

ในการสำรวจปี พ.ศ. 2559 มีการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม และพัฒนาแบบสอบถามสอญ. 2-5 ขึ้นมาใหม่เพื่อสำรวจความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ โดยมีจุดมุ่งเน้นให้สามารถได้มาซึ่งข้อมูลที่ตอบโจทย์เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development goals: SDGs) ได้เป็นการเฉพาะ อย่างไรก็ตามผลสำรวจในครั้งนี้พบข้อมูลที่ใช้ตอบโจทย์ SDGs ได้ค่อนข้างน้อย จากปัญหาความเข้าใจข้อคำถามของกลุ่มตัวอย่าง และ/หรือข้อคำถามมีความอ่อนไหวต่อการถาม-ตอบ (วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต, 2560

9.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับตัวชี้วัดอื่น

จากการศึกษาทบทวนความสัมพันธ์ระหว่างการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนกับข้อมูลสถิติ ตัวชี้วัด และแผนยุทธศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง พบว่า ข้อมูลการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายประการ ทั้งการนำข้อมูลรูปแบบและลักษณะการก่อเหตุอาชญากรรมไปใช้เพื่อประกอบการวางนโยบายป้องกันอาชญากรรม นำข้อมูลอัตราการประสบเหตุอาชญากรรมไปรายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมของของประเทศไทย ประกอบด้วย ตัวชี้วัดตามกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามกรอบแนวทางการปฏิรูปประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้วยตัวชี้วัด ตัวชี้วัดตามแผนแม่บทงานบริหารยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ตลอดจนยังสามารถนำข้อมูลไปจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของประเทศตามตัวชี้วัดระดับสากลได้ ประกอบด้วย การจัดเก็บข้อมูลของ United Nations Surveys on Crime Trends and the Operations of Criminal Justice Systems (UN-CTS), International Classification of Crime for Statistical Purpose (ICCS) และ Sustainable Development Goals (SDGs) นอกจากนั้นการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนยังช่วยให้หน่วยงานยุติธรรมมีองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นกับคนในสังคมด้วย

9.3 การกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน

9.3.1 ผลการศึกษาที่สำคัญ

จากการศึกษาวงรอบสำรวจรูปแบบต่างๆ ตามคำแนะนำใน Manual on Victimization Surveys 2009 ของ UNODC (2010) พบว่า ตัวเลือกในการกำหนดวงรอบการสำรวจตามมาตรฐานสากลประกอบไปด้วย (1) การสำรวจแบบไม่มีวงรอบ (Irregular Surveys) (2) การสำรวจวงรอบมากกว่า 1 ปี (Periodic Surveys) (3) การสำรวจวงรอบรายปี (Annual Surveys) (4) การสำรวจต่อเนื่องวงรอบต่ำกว่า 1 ปี (Continuous Surveys) และ (5) การสำรวจด้วยวงรอบแบบอื่นๆ ซึ่งวงรอบการสำรวจแต่ละรูปแบบนั้น ต่างก็มีจุดเด่นและจุดด้อยที่แตกต่างกันออกไป โดยในภาพรวมนั้น หากวงรอบสำรวจและช่วงเวลาอ้างอิงยาวเกินไปก็อาจก่อให้เกิดปัญหาความทรงจำของผู้ตอบแบบสอบถามคลาดเคลื่อนไปได้ ส่งผลต่อความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล แต่ในขณะเดียวกันวงรอบสำรวจที่สั้นเกินไปก็ส่งผลต่อการใช้จ่ายทรัพยากรเกินความจำเป็นด้วย ในการกำหนดวงรอบการสำรวจอาชญากรรม จึงต้องมีการพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของการสำรวจ ทรัพยากรสำหรับการสำรวจ เทคโนโลยี หรือสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและอาชญากรรมให้ครบถ้วน เพื่อให้สามารถกำหนดวงรอบของการสำรวจได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้จากการศึกษาการกำหนดวงรอบการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมของประเทศสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร รวมถึงการสำรวจข้อมูลสถิติอื่นในประเทศไทยพบว่า หากต้องการนำข้อมูลไปใช้จัดทำแนวโน้ม (Trend) ก็ควรใช้วงรอบการสำรวจรายปี หรือสำรวจต่อเนื่องวงรอบต่ำกว่า 1 ปี ในขณะที่การสำรวจที่มุ่งเน้นรายละเอียดของข้อมูลอาจใช้วงรอบการสำรวจที่ยาวกว่าเพื่อประหยัดงบประมาณในการสำรวจ ซึ่งสำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนของประเทศไทยนั้น ก็อาจพิจารณาใช้วงรอบการสำรวจรายปี หรือต่ำกว่านั้น ในการสำรวจอัตราการประสบเหตุอาชญากรรม เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ต้องการนำมาจัดทำแนวโน้มเพื่อเปรียบเทียบกับสถิติทางการ ในขณะที่การสำรวจรายละเอียดหรือรูปแบบอาชญากรรมแต่ละประเภทก็อาจกำหนดวงรอบการสำรวจที่ยาวกว่านั้น เช่น วงรอบ 3-5 ปี หรือสำรวจตามความต้องการเชิงนโยบายแบบไม่มีกำหนดวงรอบก็ได้

9.3.2 ข้อเสนอแนะ

สำหรับการกำหนดวงรอบการสำรวจแบบสอญ.1 นั้น ในกรณีที่มีงบประมาณมากเพียงพอ ควรใช้วงรอบการสำรวจแบบรายปี (Annual Surveys) แต่หากงบประมาณมีจำกัด อาจพิจารณาใช้วงรอบมากกว่า 1 ปี (Periodic Surveys) กำหนดเป็นการสำรวจทุกๆ 2 หรือ 3 ปี ทั้งนี้ควรใช้วงรอบการสำรวจเท่ากันทุกครั้งที่สำรวจและไม่ควรสับเปลี่ยนวงรอบบ่อยครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมด้วยแบบสอญ.1 นั้นคือ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนจำแนกตามประเภทอาชญากรรมต่างๆ อัตราการแจ้งเหตุอาชญากรรมของผู้ตกเป็นเหยื่อ และเพื่อนำข้อมูล

เหตุอาชญากรรมมาเปรียบเทียบกับข้อมูลสถิติทางการ สำหรับการวิเคราะห์สภาพอาชญากรรมที่แท้จริง (Dark figures on crime) ซึ่งแบบสอญ.1 นี้ ไม่ได้มีการสอบถามข้อมูลเหยื่อลงรายละเอียดเชิงลึกเหมือนกันแบบสอญ.2 จึงเหมาะสมที่จะใช้วงรอบการสำรวจแบบรายปี เพราะไม่สิ้นเปลืองงบประมาณมากจนเกินไป และทำให้สามารถนำข้อมูลมาจัดทำแนวโน้มอาชญากรรมเทียบกับข้อมูลสถิติทางการได้

สำหรับการกำหนดวงรอบการสำรวจแบบสอญ.1 (โทรศัพท์) นั้น ควรใช้วงรอบน้อย กว่า 1 ปี (Continuous Surveys) เช่น วงรอบสำรวจทุก 6 เดือน เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการสำรวจแบบสอญ.1 (โทรศัพท์) นั้น คือเพื่อให้ได้ข้อมูลแบบสำรวจสอญ.1 ที่ประหยัดงบประมาณและสามารถเก็บได้ถี่มากกว่า รวมถึงสามารถกำจัดปัจจัยเชิงฤดูกาลออกไปได้ จึงต้องกำหนดวงรอบการสำรวจให้ถี่กว่าแบบสอญ.1 หรือวงรอบต่ำกว่า 1 ปี

ในส่วนของการกำหนดวงรอบแบบสอญ.2 ควรดำเนินการสำรวจแบบไม่มีวงรอบ (Irregular Surveys) หรืออาจพิจารณากำหนดเป็นการสำรวจทุกๆ 3 หรือ 5 ปี หรือตามความต้องการของหน่วยงานว่าช่วงปีใดต้องการข้อมูลอาชญากรรมประเภทใด เป็นการสำรวจที่เป็นลักษณะของการสำรวจเพิ่มเติม (Supplement survey) เพื่อให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะอาชญากรรมแต่ละประเภทที่ต้องการเท่านั้น เนื่องจากแบบสอญ.2 มีรายละเอียดเจาะลึกมาก การกำหนดวงรอบการสำรวจที่ถี่เกินไปอาจทำให้เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ จึงควรเก็บเฉพาะเมื่อจำเป็นต้องใช้ข้อมูลมาประกอบการกำหนดนโยบายเฉพาะทางเท่านั้น

9.4 วิธีการสุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

9.4.1 ผลการศึกษาที่สำคัญ

การกำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ให้ได้ค่าประมาณการที่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้นั้น จะต้องใช้หลักความน่าจะเป็น (Probabilistic sampling) ในการสุ่มตัวอย่าง เช่น การสุ่มอย่างง่าย (Simple sampling) หรือ การสุ่มอย่างเป็นระบบ (Systematic sampling) อย่างไรก็ตามการสุ่มด้วยวิธีทั้งสองนี้ อาจทำให้เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณได้ในกรณีที่สุ่มแล้วกลุ่มตัวอย่างกระจัดกระจายไปตามพื้นที่ต่างๆ ดังนั้นการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจึงนิยมใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Multistage stratifies sampling) หรือการสุ่มโดยมีการกำหนดชั้นภูมิ (Stratum) สำหรับจัดแบ่งประชากร ซึ่งวิธีนี้จะช่วยลดปัญหาตัวอย่างที่ถูกสุ่มขึ้นอยู่ห่างไกลได้

ในส่วนของการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างนั้น วิธีการกำหนดจะมีความแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ของการสำรวจ สำหรับสอญ.1 และสอญ.1 (โทรศัพท์) นั้น ต้องการสำรวจการตกเป็นเหยื่อของประชาชนทั่วไป ซึ่งมีจำนวนประชากรที่ไม่แน่นอน จึงต้องใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างกรณีจำนวนประชากรไม่แน่นอน (non-finite population) และไม่ทราบค่าสัดส่วนของประชากร โดยใช้สูตรในการ

คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของคอแครน (Cochran) ในขณะที่การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับ สอญ.2 นั้น สามารถใช้สูตรคำนวณกรณีทราบจำนวนประชากรได้ เนื่องจากการสำรวจแบบสอญ.2 นั้น มุ่งเน้นสำรวจเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งสามารถข้อมูลจำนวนของเหยื่ออาชญากรรมของทางหน่วยงานตำรวจมาใช้เป็นจำนวนประชากรในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้

9.4.2 ข้อเสนอแนะ

การสุ่มตัวอย่างสำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ควรใช้พื้นที่ของกองบัญชาการของตำรวจภูธรภาค 9 ภาค และกองบัญชาการตำรวจนครบาล เป็นจุดตั้งต้น เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่รับแจ้งเหตุอาชญากรรมโดยตรงในพื้นที่และครอบคลุมทั้งประเทศ (พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของตำรวจ) นอกจากนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังมีการเก็บรวบรวมข้อมูลอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ เอาไว้อย่างเป็นระบบครอบคลุมอาชญากรรมหลายประเภทในภาคต่าง ๆ จึงเหมาะสมในการนำผลการสำรวจมาเปรียบเทียบกับสถิติอาชญากรรมทางการของตำรวจ

การกำหนดวิธีการและสถานที่ในการสำรวจข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) ตามวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Three-stage Sampling สำหรับประเทศไทยนั้น ควรกำหนดดังนี้

หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง (Primary Sampling Unit: PSU) คือ จังหวัดตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการของตำรวจภูธรภาค 9 ภาค และกองบัญชาการตำรวจนครบาล รวมพื้นที่กองบัญชาการจำนวน 10 แห่ง โดยแต่ละตำรวจภูธรภาคควรเลือกจังหวัดมาอย่างน้อย 2 จังหวัดให้ครอบคลุมตัวแทนจังหวัดที่มีระดับการพัฒนาหรือระดับรายได้ทั้งที่อยู่ในระดับสูงและระดับต่ำ โดยอาจใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (Gross Province Product per capita) หรือดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Development Index) เป็นตัวชี้วัดระดับรายได้ (ดูภาคผนวก 3) เพื่อให้การสำรวจครอบคลุมลักษณะทางอาชญากรรมที่แตกต่างในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้การสำรวจแต่ละครั้งอาจมีการคัดเลือกจังหวัดที่แตกต่างกันหรือจังหวัดเดิมก็ได้แล้วแต่วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ส่วนในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลซึ่งเป็นพื้นที่จังหวัดเดียวสามารถกำหนดการสุ่มพื้นที่กองบังคับการ 2-3 กองบังคับการ จาก 9 กองบังคับการ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random) ให้ทุกกองบังคับการมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน เนื่องจากมีสภาพพื้นที่เป็นเขตเมืองใกล้เคียงกัน

หน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง (Secondary Sampling Unit: SSU) ใช้วิธีการวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากรายชื่อสถานีตำรวจภูธร(สภ.)ในจังหวัดตัวอย่าง หรือหน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 3 สถานี โดยเลือกพื้นที่ในเขตเมือง 1 สภ. และ นอกเขตเมือง 2 สภ. กรณีการเก็บข้อมูลใน

กองบัญชาการตำรวจนครบาล(สน.) (กรุงเทพฯ) ควรเก็บข้อมูลในเขตสน.อย่างน้อย 2 แห่งต่อเขตพื้นที่กองบังคับการ

หน่วยตัวอย่างขั้นที่สาม (Tertiary Sampling Unit: TSU) จะเป็นขั้นตอนการสุ่มที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามแต่ละแบบสอญ. โดยในการสำรวจสอญ.1 นั้น คือการสุ่มท้องถิ่น ตำบล หรือชุมชนที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจในแต่ละหน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง โดยเมื่อได้ชุมชนแล้วให้เจ้าหน้าที่เลือกถนน หรือหมู่บ้านหรือย่านชุมชนที่จะสำรวจในบริเวณดังกล่าว ให้ครอบคลุมทั้งในเขตที่อยู่อาศัยและเขตการค้า เพื่อให้สามารถสำรวจข้อมูลในพื้นที่ที่มีลักษณะทางกายภายและลักษณะอาชญากรรมที่ต่างกันได้ แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic sampling) โดยการจัดเรียงบ้านในพื้นที่เป้าหมาย แล้วสุ่มบ้าน 1 หลังเว้นทีละ 5 หลังเพื่อเข้าไปสัมภาษณ์เก็บข้อมูล ในกรณีที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบ้านที่เป็นเป้าหมายได้ เช่น ไม่มีคนอยู่บ้าน หรือ บ้านร้าง เป็นต้น ให้สุ่มตัวอย่างบ้าน จากบ้าน 1 ใน 5 หลังที่เว้นระยะห่าง เป็นตัวแทนของบ้านที่ไม่มีคนอยู่บ้าน หรือ บ้านร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเอาไว้ในแต่ละพื้นที่

สำหรับการสำรวจแบบสอญ.1 (โทรศัพท์) ในขั้นตอนนี้เป็นการสุ่มท้องถิ่น ตำบล หรือชุมชน เมื่อได้ชุมชนแล้วให้เจ้าหน้าที่ติดต่อผู้นำชุมชนสำหรับการขอรายชื่อสุ่มตั้งต้นและประสานงานเบื้องต้นในการขอเก็บข้อมูลทางโทรศัพท์ กระบวนการนี้เป็นการสร้างความไว้วางใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถามทางโทรศัพท์ด้วย ส่วนแบบสอญ.2 ในขั้นตอนนี้จะเป็นการสุ่มเหยื่ออาชญากรรมแต่ละประเภทจากรายชื่อข้อมูลคดีของหน่วยงานตำรวจ

จากการศึกษาในครั้งนี้ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการสำรวจเท่ากับ 2,401 คน โดยเป็นขนาดตัวอย่างจำนวนน้อยที่สุดที่สามารถใช้ในการวิจัย อย่างไรก็ตาม เพื่อลดข้อผิดพลาดในกระบวนการสุ่มตัวอย่าง ควรกำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นอีกจำนวน 99 ตัวอย่าง ซึ่งจำนวนตัวอย่างที่จะใช้ทั้งหมด รวม 2,500 ตัวอย่าง โดยเฉลี่ยการเก็บข้อมูลไปตามเขตพื้นที่กองบัญชาการของตำรวจภูธรภาค 9 ภาค และกองบัญชาการตำรวจนครบาล รวมทั้งหมด 10 กองบัญชาการ ที่ละ 250 ตัวอย่าง

ในกรณีที่เก็บข้อมูลไม่ได้หรือผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (None-Response) ให้ปรับขนาดตัวอย่างโดยการเพิ่มขนาดตัวอย่างให้มีขนาดใหญ่ขึ้นตามสัดส่วนของผู้ตอบ โดยจากการทดลองเก็บข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) พบว่า มีผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (None-Response) ประมาณร้อยละ 20 (Response ร้อยละ 80) ดังนั้น การเก็บข้อมูลแบบสอญ.1 ซึ่งใช้วิธีสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face-to-Face) ขนาดตัวอย่างขั้นต่ำสุดจึงควรตัวอย่าง เท่ากับ 2,500 / 0.8 หรือ 3,125 ตัวอย่าง และสำหรับวิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามสอญ.1 (โทรศัพท์) จะมีผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (None-Response) ประมาณร้อยละ 40 (Response ร้อยละ 60) ดังนั้นขนาดตัวอย่างขั้นต่ำสุดของวิธีการการสัมภาษณ์โดยใช้โทรศัพท์คือ 2500/0.6 เท่ากับ 4,167 ตัวอย่าง ทั้งนี้ตัวเลขการเก็บกลุ่มตัวอย่างนี้เป็น

เพียงตัวเลขขั้นต่ำซึ่งเป็นที่ยอมรับได้หากสามารถเก็บข้อมูลได้มากกว่าจำนวนขั้นต่ำก็จะส่งผลให้ผลการสำรวจมีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามในกรณีวิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามสอญ.1 (โทรศัพท์) จากการสำรวจภาคสนามพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอัตราการตอบปฏิเสธเป็นจำนวนมาก (เกินกว่า ร้อยละ 25) ซึ่งเป็นการบ่งชี้ว่าผลการสำรวจสอญ.1 ที่ได้จากวิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ อาจมีความน่าเชื่อถือต่ำกว่าวิธีการเก็บข้อมูลแบบอื่น ๆ

สำหรับการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของสอญ.2 นั้น สามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรที่ทราบประชากรแน่นอน (Finite population) ในการอ้างอิงข้อมูลประชากรจากข้อมูลจำนวนเหยื่ออาชญากรรมทั้งประเทศของหน่วยงานตำรวจ

ยกตัวอย่างการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากข้อมูลประมาณการจากสถิติอาชญากรรมของตำรวจล่าสุดในปี พ.ศ.2562 พบว่ามีเหยื่อผู้ประสบเหตุอาชญากรรม ประมาณ 363,889 คน และในการสุ่มตัวอย่างสามารถยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 5 ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ที่เหมาะสม ที่ได้จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 400 ซึ่งเป็นขนาดตัวอย่างจำนวนน้อยที่สุดที่สามารถใช้ในการวิจัย เพื่อให้ตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดได้ แต่เพื่อลดความผิดพลาดในเก็บรวบรวมข้อมูล ควรกำหนดขนาดตัวอย่างทั้งหมดเพิ่มขึ้นอีก 10 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะใช้ทั้งหมดในการวิจัยนี้คือ 440 ตัวอย่าง

จากสูตรในการคำนวณขนาดตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่าแม้จำนวนประชากรในการคำนวณจำนวนตัวอย่างจากสูตรจะไม่เท่ากัน แต่เมื่อประชากรมีขนาดใหญ่ การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างก็จะลู่เข้า 400 ตัวอย่าง (Central Limit Theorem) คือได้ขนาดตัวอย่างที่ 400 แม้ว่าจะมีขนาดตัวอย่างแตกต่างกัน และการสุ่มตัวอย่างใน สอญ.2 จำเป็นต้องใช้การสุ่มตัวอย่างแบบใช้สถิติ (Statistical sampling) เนื่องจากต้องการใช้ค่าสถิติจากการวิจัยไปอ้างอิงถึงประชากรทั้งหมดของไทย

นอกจากนี้จะต้องมีการปรับขนาดตัวอย่าง โดยการเพิ่มขนาดตัวอย่างให้มีขนาดใหญ่ขึ้นตามสัดส่วนของผู้ตอบด้วย โดยจากการทดลองเก็บข้อมูลเบื้องต้น พบว่า วิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบ สอญ.2 จะมีผู้ตอบปฏิเสธการตอบ (None-Response) ประมาณร้อยละ 25 (Response ร้อยละ 75) ดังนั้นขนาดตัวอย่างขั้นต่ำสุด จึงควรเท่ากับ 440 / 0.75 หรือ 587 ตัวอย่าง สำหรับการสำรวจอาชญากรรมแต่ละประเภท ทั้งนี้ตัวเลข 587 ตัวอย่างต่อประเภทอาชญากรรมเป็นเพียงตัวเลขขั้นต่ำซึ่งเป็นที่ยอมรับได้หากสามารถเก็บข้อมูลได้มากกว่าจำนวนขั้นต่ำผลการสำรวจก็จะน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม หากทราบสถิติอาชญากรรมแต่ละประเภทที่ชัดเจน ก็อาจคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามประเภทอาชญากรรม ทั้งนี้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทที่คำนวณได้ในแต่ละวงรอบการสำรวจอาจแตกต่างไปตามข้อมูลสถิติอาชญากรรมทางการของตำรวจในแต่ละปีสำรวจ

จะสังเกตได้ว่า ค่าความความคลาดเคลื่อนในการคำนวณขนาดตัวอย่างของ สอญ.1 และ สอญ.1 (โทรศัพท์) แตกต่างกันกับค่าความความคลาดเคลื่อนในการคำนวณขนาดตัวอย่าง สอญ.2 เนื่องจากในการคำนวณขนาดตัวอย่างของสอญ.1 และ สอญ.1 (โทรศัพท์) ยังไม่ทราบจำนวนที่แท้จริงเกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ จึงใช้ขนาดของความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างน้อยกว่าความคลาดเคลื่อนของการคำนวณขนาดตัวอย่าง สอญ.2 เพื่อลดโอกาสความผิดพลาดในการสุ่มตัวอย่าง ในขณะที่ใน สอญ.2 เป็นการคำนวณขนาดตัวอย่างจากข้อมูลที่จัดเก็บจากตำรวจ ซึ่งทราบจำนวนตัวเลขสถิติอาชญากรรม

ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลจาก สอญ.2 นอกจากจะวิเคราะห์ข้อมูลสัดส่วนจำนวนและสัดส่วนร้อยละแล้ว ยังสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล เช่น เพศ และอายุของเหยื่อกับลักษณะของอาชญากรรมในประเด็นต่าง ๆ เช่น สาเหตุของอาชญากรรม การใช้อาวุธ สถานที่เกิดเหตุ ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ เป็นต้น นอกจากนั้นยังสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของลักษณะอาชญากรรม เช่น ประเภทอาชญากรรมกับสถานที่เกิดเหตุ ประเภทอาชญากรรมกับช่วงเวลาเกิดเหตุ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอื่นที่ผู้วิจัยสนใจ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะอาชญากรรมกับความเสียหายที่เกิดขึ้น เป็นต้น

9.5 การกำหนดวิธีการในการเก็บข้อมูล

9.5.1 ผลการศึกษาที่สำคัญ

จากการศึกษา Manual on Victimization Surveys 2009 ที่จัดทำโดย UNODC (2010) นั้น พบว่าทางเลือกในการเก็บข้อมูลตามแนวทางมาตรฐานสากลนั้น ประกอบไปด้วย 5 วิธี คือ (1) การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face-to-Face Interview) (2) การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (Telephone Interviews) (3) การสำรวจแบบตอบเอง (Self Administered Interviews) (4) การเก็บแบบสอบถามทางอินเตอร์เน็ต (Internet Based Questionnaires) (5) การเก็บข้อมูลหลายวิธี (Mixed Mode Interviews)

นอกจากนี้ จากลงพื้นที่เก็บข้อมูลเบื้องต้น (try out) พบว่าการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามตัวต่อตัว (Face-to-Face) มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลด้านอาชญากรรม มากกว่าการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เนื่องจากการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ มักจะได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนและกลุ่มเป้าหมายมักจะปฏิเสธการสัมภาษณ์เป็นจำนวนมาก โดยที่ผู้รับการสัมภาษณ์มักจะกังวลในการให้ข้อมูลทางด้านอาชญากรรมกับคนที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่รู้จักกันมาก่อน แม้ว่าประเด็นอาชญากรรมเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และมี

ผลกระทบต่อจิตใจของผู้ให้สัมภาษณ์ แต่การที่ได้มีโอกาสสนทนากับผู้สัมภาษณ์ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความสะดวกใจในการให้ข้อมูลมากกว่าการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

9.5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาข้างต้น การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว จึงเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมของประเทศไทย เนื่องจากเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเก็บข้อมูลสูงที่สุด มีผู้ตอบปฏิเสธน้อยและเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนมากกว่าเมื่อเทียบกับการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ อย่างไรก็ตาม การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ก็ช่วยให้สามารถประหยัดต้นทุนในการสำรวจได้ และทำให้สามารถสำรวจได้บ่อยครั้งมากขึ้น แม้ว่าผลการสำรวจอาจมีความน่าเชื่อถือต่ำกว่า เนื่องจากมีอัตราการตอบปฏิเสธที่สูง นอกจากนี้ ในการศึกษาวิจัยในอนาคต ก็อาจพิจารณาให้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ออนไลน์มาเสริมเพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้

9.6 การพัฒนาแบบสอญ.1 และสอญ.2

9.6.1 การปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

เริ่มจากการศึกษาประเด็นสำคัญในการพัฒนาแบบสอบถามตามมาตรฐานสากลที่ UNODC (2010) ได้กำหนดขึ้นใน Manual on Victimization Surveys 2009, มาตรฐานแบบรายงานอาชญากรรมระดับสากลของ the United Nations Survey of Crime Trends (UN-CTS) (UNODC, 2015), การจำแนกประเภทอาชญากรรมสากล (International Classification on Crime for Statistical Purposes: ICCS) (UNODC, 2020), พัฒนาการของแบบสำรวจอาชญากรรมของประเทศไทยในอดีต แล้วนำมาพัฒนาแบบสอบถามเบื้องต้น หลังจากนั้นนำไปสอบถามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขแบบสำรวจอาชญากรรมให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

1) เก็บข้อมูลเป็นแบบควบคู่ กล่าวคือ สำหรับแบบสอญ.1 ให้เก็บข้อมูลข้อมูลระดับบุคคล (Individual level) เป็นหลัก แล้วเก็บข้อมูลสมาชิกครัวเรือนเสริม (Household) จากผู้แทนครัวเรือนของครัวเรือนนั้น ๆ เพื่อเสนอผลการวิเคราะห์ควบคู่กันและเปรียบเทียบผลที่ได้จากทั้ง 2 ชุดข้อมูล แต่ในส่วนของแบบสำรวจสอญ.1 (โทรศัพท์) และสอญ.2 ให้ใช้การเก็บข้อมูลระดับบุคคลเท่านั้น

2) เก็บข้อมูลแบบแยกประเภทอาชญากรรม ระหว่างอาชญากรรมที่มีการใช้ความรุนแรง (Violence crime) และแบบไม่ใช้ความรุนแรง (Non-violence crime)

3) ตัดคำถามในส่วนของแบบประเมินความรับรู้ภัยอาชญากรรมและการป้องกันอาชญากรรมออกจากแบบสอบถามสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนเนื่องจากสำนักงานกิจการยุติธรรมมีการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต่างหากอยู่แล้วและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสำรวจฯ

4) เพิ่มรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับจรรยาบรรณในการเก็บข้อมูล เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของผู้ตอบในการปฏิเสธให้ข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วน หรือมาตรการในการเยียวยากรณีผู้ให้ข้อมูลได้รับผลกระทบจากการให้ข้อมูล ทั้งในส่วนของตัวแบบสอญ. และคู่มือการสำรวจสำหรับเจ้าหน้าที่ รวมถึงการตัดข้อคำถามที่เกี่ยวกับความยินยอมให้สำรวจซ้ำและการเก็บข้อมูลเบอร์โทรศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างออกไป

5) เพิ่มการเก็บข้อมูลลักษณะประชากร (Demographic data) ประกอบไปด้วย คำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ รายได้ต่อเดือน อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด ความถี่ในการพบเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ส่วนปัจจัยอื่น ๆที่อาจเกี่ยวข้องต่อการเกิดอาชญากรรมจะถูกสำรวจอย่างละเอียดในแบบสำรวจเฉพาะคดี (สอญ. 2)

9.6.2 ผลการทดลองลงพื้นที่เก็บแบบสอบถาม

(1) ผลจากการสัมภาษณ์ สอญ.1 แบบตัวต่อตัว (face-to-face)

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมด 408 ราย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 36-65 ปี เป็นตัวแทนของ 5 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่กรุงเทพฯ ปริมณฑลในเมือง ปริมณฑลนอกเมือง ต่างจังหวัดในเมือง และพื้นที่ต่างจังหวัดนอกเมือง จากผลการสุ่มตัวอย่างตามกระบวนการวิจัย และผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการในการสุ่มตัวอย่าง วิธีการในการสุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความเหมาะสมและสามารถนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติด้านอาชญากรรมได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องจากการเก็บข้อมูลครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบกระบวนสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมเท่านั้น ขนาดตัวอย่างในการลองเก็บข้อมูล (Try out) จึงมีจำนวนเพียง 408 ตัวอย่าง ผลการลองสำรวจนี้จึงไม่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรทั้งประเทศได้ การอ้างอิงจากผลจากการลองสำรวจนี้จึงต้องทำด้วยความระมัดระวังเนื่องจากไม่ใช่ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่สามารถใช้อ้างอิงสถิติอาชญากรรมภาพใหญ่ของประเทศไทยได้

(2) ผลจากการสัมภาษณ์ สอญ.1 (โทรศัพท์)

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบคำถามทางโทรศัพท์ทั้งหมด 269 ราย อยู่ใน 7 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่เขตบางแค เขตยานนาวา อำเภอพนัสนิคม อำเภอพัฒนานิคม อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอเมืองนนท์ และอำเภอเมืองลพบุรี ในภาพรวมยังคงพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.8 ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามทั้งหมด มีความรู้สึกเป็นส่วนตัวปลอดภัยในการตอบคำถามทางโทรศัพท์ และมีอัตราการตอบคำถามทางโทรศัพท์ประมาณ 60% ในภาพรวม แสดงถึงประสิทธิภาพและความเหมาะสมของกระบวนการสำรวจทางโทรศัพท์ที่คณะผู้วิจัยออกแบบขึ้น

(3) ผลการสัมภาษณ์และข้อมูลแบบ สอญ.2

ในการลองเก็บข้อมูล (Try out) อาชญากรรมแยกตามประเภทของอาชญากรรม 6 ประเภท คือ อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน อาชญากรรมทางเพศ อาชญากรรมประเภทถูกฉ้อโกงหรือหลอกลวง อาชญากรรมในรูปแบบอื่น และอาชญากรรมไซเบอร์ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างตามกรอบที่คณะผู้วิจัยเสนอไว้ข้างต้น ผลการลองเก็บข้อมูลพบว่าอัตราการตอบสนอง (Response rate) โดยรวมของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อคิดเป็นร้อยละประมาณ 70-90 ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และผู้วิจัยสามารถรวบรวมข้อมูลทางอาชญากรรมได้ตามที่ได้ออกแบบการวิจัยไว้ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงความเหมาะสมและประสิทธิภาพของกระบวนการสำรวจทั้งการสุ่มตัวอย่างและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสามารถนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมได้อย่างดี

อย่างไรก็ตามเนื่องจากการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมครั้งนี้เป็นการมุ่งเน้นที่จะทดสอบกระบวนการในการวิจัยและตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยเท่านั้น มีขนาดกลุ่มตัวอย่างเพียงประมาณ 40 ตัวอย่างเท่านั้น จึงไม่สามารถแสดงนัยสำคัญทางสถิติได้ ดังนั้นในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรแต่ละประเภทจะต้องกำหนดขนาดตัวอย่างที่มากเพียงพอตามที่เสนอไว้ข้างต้น เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นแทนของประชากรแต่ละประเภทอาชญากรรมได้ และการสำรวจควรแยกเก็บข้อมูลตามประเภทของอาชญากรรมเนื่องจากบริบทของอาชญากรรมแต่ละประเภทจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน รวมทั้งตัวแปรปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมแต่ละประเภทก็จะมีความจะแตกต่างกันด้วย

9.7 คุณสมบัติ ทักษะและแนวทางการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล

คุณสมบัติและทักษะของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน รวมทั้งความน่าเชื่อถือของข้อมูล คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการทบทวนคุณสมบัติที่เหมาะสม รวมถึงการฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลตามแนวทางมาตรฐานสากลที่ทาง UNODC (2010) ได้ให้คำแนะนำเอาไว้ใน Manual on Victimization Surveys 2009 เพื่อเป็นแนวทางแก่หน่วยงานที่จัดทำการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนในการคัดเลือกและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลสำหรับการสำรวจประกอบด้วยคุณสมบัติและทักษะเบื้องต้น ได้แก่ มีบุคลิกที่น่าเชื่อถือ สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ให้ข้อมูลได้ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า สามารถอ่านออกเขียนได้ มีทักษะการสื่อสารและมนุษย์สัมพันธ์ มีทักษะภาษาท้องถิ่นในพื้นที่ที่ไปลงสำรวจ มีความเข้าใจในที่มาและความสำคัญของการสำรวจ รวมถึงเนื้อหาของแบบสอบถามเป็นอย่างดี มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บข้อมูลเบื้องต้น ควรมีประสบการณ์หรือความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับเทคนิคในการสำรวจหรือการสัมภาษณ์ รู้เทคนิคในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง สามารถวางแผนเก็บข้อมูลให้เป็นไปตามกรอบระยะเวลาและวิธีการสำรวจที่กำหนดเอาไว้ได้อย่างถูกต้องครบถ้วน ควรรู้เทคนิคในการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (สำหรับเจ้าหน้าที่สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์)

กรณีที่ยังไม่มีทักษะดังกล่าว จำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรม ประกอบด้วย

1) การฝึกอบรมทั่วไป

แบ่งการฝึกได้เป็น 2 ระยะ คือ การฝึกเริ่มแรก (Initial Training) และการฝึกทบทวน (Continuous Training) การฝึกเริ่มแรก (Initial Training) โดยที่การฝึกเริ่มแรกควรจะมุ่งเน้นให้เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญและความอ่อนไหวของการสำรวจข้อมูลอาชญากรรม มีความเข้าใจเนื้อหาของแบบสอบถามและสามารถนำไปใช้สัมภาษณ์ได้จริง สามารถเก็บข้อมูลตามระเบียบวิธีการสำรวจที่ถูกต้องได้ สามารถสร้างความไว้วางใจให้กับผู้ให้ข้อมูลได้ และสามารถบริหารจัดการสถานการณ์ที่คาดไม่ถึงระหว่างการสัมภาษณ์ได้ การฝึกทบทวน (Continuous Training)

การฝึกต่อเนื่องหรือการฝึกทบทวน (Continuous training) มีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษาคุณภาพและทักษะของเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลให้อยู่ในมาตรฐาน โดยการฝึกในระยะนี้ควรจะเน้นไปที่การสะท้อนผลการปฏิบัติงานจริง สิ่งที่ได้เรียนรู้ในภาคสนาม และปัญหาหรืออุปสรรคที่ผ่านมาตลอดทั้งกระบวนการเก็บ บันทึกและรวบรวมข้อมูล รวมทั้งการฝึกทบทวนการปฏิบัติงานภาคสนามสำหรับการปฏิบัติงานจริงในครั้งต่อไป

2) การฝึกอบรมพิเศษสำหรับคดีทางเพศ

เจ้าหน้าที่ควรจะได้รับการฝึกพิเศษสำหรับการสำรวจอาชญากรรมทางเพศเป็นการเฉพาะด้วย เนื่องจากเป็นประเภทอาชญากรรมที่มีความอ่อนไหวเป็นพิเศษในการสำรวจ โดยการฝึกพิเศษนี้ควรมีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะอาชญากรรมทางเพศ และผลกระทบต่อเหยื่อ ควรเน้นฝึกเทคนิคการสัมภาษณ์ที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ให้ข้อมูลและเป็นไปตามหลักจริยธรรมด้วย

ทั้งนี้ข้อเสนอแนะที่สำคัญจากการศึกษาในครั้งนี้ ได้ถูกรวบรวมและเรียบเรียงขึ้นเอาไว้ในคู่มือกระบวนการสำรวจสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimizarion Survey : TCVS) เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อการนำมาใช้ดำเนินการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมแก่ผู้ปฏิบัติงาน และเป็นประโยชน์ต่อการสร้างมาตรฐานการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมให้แก่ประเทศไทย รวมถึงสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการตอบตัวชี้วัดและการวางนโยบายป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

รายการอ้างอิงภาษาไทย

จิรวัฒน์ สุริยะโชติกุล. (2560). บทสัมภาษณ์. สำรวจสถานะ การพัฒนาที่ยั่งยืน “เป้าหมายที่ 16” กุญแจสำคัญสู่ทุกเป้าหมาย - TDRI: Thailand Development Research Institutehttps://tdri.or.th/2017/07/interviews-sdgs-goal-16/

เทวินทร์ อินทรจานงค์ , จิรศักดิ์ สมบัติ , & ณัฏฐ์พัชร์ วงศ์ธรรมมา. (2557). *โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อม เพื่อการสารวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557*. สนับสนุนโดยสานักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.

ธันยพร สุนทรธรม และคณะ. (2562). *โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ปี พ.ศ. 2561*. สนับสนุนโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม.

ธีระ สินเดชารักษ์ และคณะ (2561). *โครงการจ้างเหมาบริการวิเคราะห์ข้อมูลตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บข้อมูลและกิจกรรมการใช้ประโยชน์จากตัวชี้วัด.* รายงานวิจัย: สำนักงานกิจการยุติธรรม

สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2550a). *รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2548 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ .ศ. 2549)*. นนทบุรี: สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.

สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2550b). *รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 (สำรวจภายใต้โครงการนำร่อง ปี พ.ศ. 2550)*. นนทบุรี : สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.

สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2552). *รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ พ.ศ. 2550*

(โครงการสำรวจ ปี พ.ศ. 2551). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2562). รายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 16 สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก ประจำปี 2562. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรม.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2559). *การสำรวจธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ พ.ศ. 2559*. สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2560a). *การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในครัวเรือน พ.ศ. 2560*. สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2560b). *การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2560*. สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2562a). *สรุปผลการสำรวจภาวะการมีงานทำของประชากร (เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2562)*. สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2562b). *สรุปผลที่สำคัญ การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2562*. สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). *ข้อมูลรายได้เฉลี่ยต่อประชากรรายจังหวัด*. สืบค้นจาก http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries15.html

วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต. (2560). *โครงการสารวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ.2559*. สนับสนุนโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต.

รายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศ

Advisory Group held in Lima, Peru from 07 – 08 June 2018 . Retrieved December 8, 2019, from https://www.unodc.org/documents/data-and-analysis/statistics/Activities/Report_of_the_Second_Joint_UN-CTS_ICCS-TAG_Meeting.pdf.

Bureau of Justice Statistics. (2017). *National Crime Victimization Survey, 2016 Technical Documentation*. Bureau of Justice Statistics.

Creswell, J. W., Klassen, A. C., Plano Clark, V. L., & Smith, K. C. (2011). Best practices for mixed methods research in the health sciences. Bethesda (Maryland): National Institutes of Health, 2013, 541-545.

Fitzpatrick, A., & Grant, C. (2011). *The 2010/11 British Crime Survey (England and Wales) Technical Report Volume 1 2nd edition*. Home Office.

Israel, G. D. (1992). Determining sample size.

United Nations. (2020). *Goal 16: Sustainable Development Knowledge Platform*. Retrieved February 26, 2020, from https://sustainabledevelopment.un.org/sdg16

United Nations. (2016). *SDGs: A people – powered agenda – Leave no one behind.* Retrieved 24 February, 2020, from https://sdgactioncampaign.org/2016/07/18/sdgsexhibition/

UNODC. (2015). *International classification of crime for statistical purposes (ICCS)*. Vienna: United Nations Office on Drugs and Crime.

UNODC. (2010). *Manual on victimization surveys*. Geneva: United Nations.

UNODC. (2020). United Nations Surveys on Crime Trends and the Operations of Criminal Justice Systems (UN-CTS). Retrieved February 26, 2020, from https://www.unodc.org/unodc/en/data-and-analysis/United-Nations-Surveys-on-Crime-Trends-and-the-Operations-of-Criminal-Justice-Systems.html

UNODC. (2019). United Nations Office on Drugs and Crime. Retrieved December 8, 2019, from https://www.unodc.org/unodc/en/about-unodc/index.html?ref=menutop.

UNODC. (2019). Report of the Joint Second Meeting of UN-CTS Focal Points and ICCS Technical

ภาคผนวก 1

คู่มือแนะนำวิธีการเก็บข้อมูล

คู่มือแนะนำวิธีการเก็บข้อมูล

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน

ส่วนที่ 1

การลงพื้นที่ และการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนประกอบด้วย

1. แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 8 ชุดย่อย ได้แก่
   1) แบบ สอญ.1 ใช้สอบถามตัวแทนครัวเรือนเรื่องประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม
   2) แบบ สอญ.2-1 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 1 ชีวิตและร่างกาย
   3) แบบ สอญ.2-2 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 2 ทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว
   4) แบบ สอญ.2-3 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 3 ถูกกระทำทางเพศ
   5) แบบ สอญ.2-4 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล
   6) แบบ สอญ. 2-5 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 5 ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่
   7) แบบ สอญ. 2-6 ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางไซเบอร์
   8) แบบสอญ.1 (ทางโทรศัพท์)
2. แผ่นโชว์การ์ด ตัวเลือกคำตอบ

<u>หมายเหตุ</u> รายละเอียดอยู่ในภาคผนวกที่ 2

การเตรียมการก่อนลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล

1. พัฒนาแบบสอบถาม โดยให้ความสำคัญกับความชัดเจนและภาษาที่เข้าใจง่ายของแบบสำรวจ เช่น วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้จากการสำรวจข้อมูลว่าข้อมูลที่สำรวจจะถูกนำไปใช้เพื่ออะไรและจะทำให้ได้ประโยชน์อะไรบ้าง นิยามของอาชญากรรมแต่ละประเภท เป็นต้น และอาจจัดทำบัตรคำอาชญากรรมเพื่ออธิบายและแยกประเภทอาชญากรรมได้ชัดเจน และเพื่อให้เจ้าหน้าที่เกิดความเข้าใจ สามารถอธิบาย ตลอดจนสามารถสร้างความเข้าใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถามได้

2. การอบรมพนักงานเก็บข้อมูลในด้านต่างๆ ดังนี้

- ความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์การสำรวจ และแบบสอบถาม ทั้งในเนื้อหาคำถาม วิธีการถาม การบันทึกคำตอบ และข้อสังเกตต่างๆ ที่ถูกต้องแม่นยำ พนักงานเก็บข้อมูลจำเป็นต้องศึกษาแบบสอบถามเป็นอย่างดี มีความเข้าใจในประเด็นที่สอบถามอย่างลึกซึ้ง
- ทักษะการสื่อสารให้สัมฤทธิ์ผล เพื่อให้สามารถอธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้จากโครงการ ประเด็นคำถามและนิยามของอาชญากรรม โดยสามารถปรับวิธีถามเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องตรงความเป็นจริง สามารถอธิบายเพิ่มเติม และสามารถจูงใจให้ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นประโยชน์ของการสำรวจได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นวิธี
- อบรมวิธีการสังเกตท่าทางและความรู้สึกของผู้ตอบ กรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกไม่สบายใจต่อข้อคำถามหรือมีแนวโน้มที่จะปฏิเสธหรือเลิกตอบกลางคัน เจ้าหน้าที่จะได้จับสังเกตและสามารถข้ามข้อคำถามที่มีลักษณะอ่อนไหว ไปถามคำถามในข้อคำถามที่มีความจำเป็นสูงก่อน เพื่อป้องกันการยุติการสัมภาษณ์กลางคันและได้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์ในลำดับต่อไป รวมทั้งเรียนรู้เทคนิคในการตัดบทการสนทนาในกรณีที่ผู้ตอบพูดนอกประเด็น เพื่อกระชับเวลาในการสัมภาษณ์
- ข้อแนะนำเรื่องการแต่งกายและการแสดงหลักฐานแนะนำตัวเอง

3. ศึกษาสภาพพื้นที่ก่อนปฏิบัติงาน ได้แก่ แผนที่การเดินทาง สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ สภาพสังคมวัฒนธรรม ของพื้นที่ที่จะเก็บข้อมูล ยกตัวอย่างเช่น

- หมู่บ้านนี้ ตั้งอยู่บนเขา เส้นทางเข้าหมู่บ้านเป็นถนนลูกรัง ฤดูฝนจะต้องใช้รถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อเท่านั้น หรือวางแผนวันลงพื้นที่เก็บข้อมูลไม่ให้อยู่ในช่วงฤดูฝนที่จะเป็นอุปสรรคต่อการลงพื้นที่
- หมู่บ้านนี้อากาศตอนเช้าหนาวจัด จะต้องเตรียมเสื้อกันหนาวไปด้วย
- หมู่บ้านนี้เป็นสังคมเกษตรกรรม ในช่วงฤดูทำนา ตอนกลางวันจะไม่ค่อยมีคนอยู่บ้าน จะต้องวางแผนลงพื้นที่เก็บข้อมูลตอนเย็น หรือวางแผนเลือกเก็บข้อมูลไม่ให้ตกอยู่ในช่วงฤดูทำนา
- บล็อกนี้อยู่ในเขตเทศบาล ช่วงวันจันทร์-ศุกร์ คนส่วนใหญ่จะออกไปทำงานนอกบ้าน จะต้องวางแผนลงพื้นที่เก็บข้อมูลตอนเย็น หรือเลือกลงพื้นที่ในวันหยุดราชการ (เสาร์-อาทิตย์) แทน
- หมู่บ้านนี้เป็นชาวมุสลิมพูดภาษายาวี จะต้องใช้พนักงานเก็บข้อมูลที่สามารถสื่อสารด้วยภาษายาวีได้
- ข้อมูลลักษณะประชากร หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ลักษณะของพื้นที่ หากในพื้นที่สำรวจมีสัดส่วนของประชากรกลุ่มที่มีแนวโน้มที่จะไม่ให้ความร่วมมือ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ หรือครัวเรือนที่ทำการค้าขายค่อนข้างมาก อาจพิจารณาลงพื้นที่สำรวจอื่นหรือเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลครบทดแทนส่วนที่ขาดหายไป

4. แต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ อากาศ ประเพณีวัฒนธรรมของพื้นที่ โดยควรแต่งกายด้วยเครื่องแบบของหน่วยงาน หรือเป็นชุดที่สุภาพ มิดชิด รัดกุม และไม่ควรสวมใส่เครื่องประดับที่มีราคาแพงล่อตาล่อใจ เพื่อป้องกันเหตุอันตรายต่างๆ

5. เตรียมความพร้อมในเรื่องของหลักฐานยืนยันสถานะของพนักงานเก็บข้อมูล เช่น บัตรประจำตัวพนักงาน จดหมายชี้แจงขออนุญาตเก็บข้อมูล เป็นต้น

6. เตรียมความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล เช่น พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง เครื่องเขียน โทรศัพท์มือถือ ร่มกันฝน

7. เตรียมความพร้อมในเรื่องของสุขภาพร่างกาย ไม่ให้เกิดอาการเจ็บป่วยในขณะปฏิบัติงาน

8. เตรียมความพร้อมในด้านทีมงานสนับสนุนหรือศูนย์ควบคุมการสำรวจเพื่อคอยให้ความช่วยเหลือทีมลงพื้นที่สำรวจระหว่างการสำรวจ เช่น ตอบคำถามหรืออำนวยความสะดวกอื่นๆกรณีพบเจอปัญหาระหว่างปฏิบัติงาน เป็นต้น

9. กรณีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เตรียมประสานผู้นำชุมชนในแต่ละพื้นที่ให้เป็นผู้แนะนำกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสร้างความไว้วางใจก่อนการโทรศัพท์เข้าไปสัมภาษณ์

ขั้นตอนการเก็บข้อมูลครัวเรือน

1. ติดต่อประสานงานผู้นำชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เพื่อแจ้งให้ทราบถึงจุดประสงค์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล และขอข้อมูลจำนวนครัวเรือนเพื่อใช้เป็นกรอบตัวอย่างสำหรับการสุ่มตัวอย่าง

2. สำรวจสภาพพื้นที่และจำนวน “ครัวเรือน” ทั้งหมดของหมู่บ้าน/บล็อกนั้น

3. ให้ลำดับที่ของ “ครัวเรือน” ที่อยู่ในหมู่บ้าน/บล็อก ดังกล่าว

4. เข้าถึงครัวเรือนตัวอย่าง ตามหลักการสุ่มตัวอย่าง

<u>ข้อยกเว้น</u> สถานที่ที่ไม่เข้าข่ายของครัวเรือน ไม่สามารถนับรวมได้ คือ สถานที่ที่มีลักษณะการอยู่รวมกันเชิงอื่นที่ไม่ใช่ลักษณะของครอบครัว เช่น วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ หอพัก ร้านค้า/อาคารพานิชย์ที่ไม่มีการพักอาศัย เป็นต้น

ขั้นตอนการเข้าสัมภาษณ์

1. การขอเข้าพบตัวอย่างเพื่อสัมภาษณ์ ควรแนะนำตัว ทักทายอย่างเหมาะสมและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเข้าพบเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีก่อนการสัมภาษณ์ โดยพยายามสื่อสารให้เกิดความเข้าใจสูงสุด เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจคลาดเคลื่อน การพูดในลักษณะผ่อนคลาย เพื่อลดความกังวลของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. สังเกตสภาพทั่วไปก่อนสัมภาษณ์และวางแผนการสัมภาษณ์ให้เหมาะสม ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับพื้นที่ รวมถึงลักษณะกิจกรรมที่สมาชิกครัวเรือนกำลังปฏิบัติ เพื่อวางแผนการสัมภาษณ์ให้ราบรื่น มี

สัมพันธภาพที่ดีและได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ควรมีการติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ทุกครั้ง เพื่อลดปัญหาการถูกรบกวนโดยบุคคลที่ 3 รวมถึงควรมีการติดต่อผู้นำชุมชนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ในการช่วยอำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่สัมภาษณ์

3. เนื่องจากแบบสอบถามมีข้อคำถามบางข้อที่เป็นประเด็นละเอียดอ่อน เพื่อให้ตัวอย่างตอบข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงที่สุด ดังนั้นบริเวณจุดที่ทำการสัมภาษณ์ควรมีความเป็นส่วนตัว หลีกเลี่ยงไม่ให้มีบุคคลอื่นๆ เช่น คนรู้จักเพื่อนบ้านใกล้เคียง ข้าราชการท้องถิ่น คนแปลกหน้า อยู่ในบริเวณดังกล่าว

4. กรณีมีข้อคำถามบางข้อที่ตัวอย่างไม่ยินดีที่จะตอบ ควรอธิบายชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์เพื่อที่จะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย หากชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์แล้วตัวอย่างยังคงยืนยันที่จะไม่ตอบ ก็ไม่ควรคาดคั้นหรือคะยั้นคะยอให้ตอบ

5. ตรวจสอบความครบถ้วนของการสัมภาษณ์ที่เสร็จสิ้นไปแล้ว หากพบว่ามีบางส่วนไม่ครบถ้วน ให้ขออนุญาตถามซ้ำ

6. ปิดการสัมภาษณ์ โดยกล่าวขอบคุณตัวอย่างที่เสียสละเวลาตอบข้อคำถาม

ส่วนที่ 2

การบันทึกแบบสอบถาม

<u>การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.1</u>

เป็นแบบสอบถามในระดับครัวเรือน มุ่งเก็บข้อมูลเรื่องประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกทั้งหมดในครัวเรือนตัวอย่าง ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (คู่มือนี้จะใช้รอบสำรวจ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2562 เป็นตัวอย่าง)

<u>คำชี้แจง</u>

1. ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีชื่อในทะเบียนบ้านที่ทำการสำรวจ

กรณีตัวแทนครัวเรือนบางแห่งไม่สามารถให้รายละเอียดข้อมูล ทั้งข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลอาชญากรรมของสมาชิกคนอื่นในครัวได้ หรือสามารถให้รายละเอียดได้บางส่วนแต่ไม่อาจไม่ถูกต้องหรือครบถ้วนสมบูรณ์ หรือตัวแทนครัวเรือนที่เป็นผู้สูงวัย ทำให้กลุ่มตัวแทนครัวเรือนเหล่านี้ไม่สามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับอาชญากรรมบางประเภทได้ เช่น อาชญากรรมทางไซเบอร์ เป็นต้น ให้เจ้าหน้าที่มอบเบอร์โทรศัพท์หรือช่องทางในการติดต่อกลับแก่หัวหน้าครัวเรือน และเจ้าหน้าที่ควรขอเบอร์โทรศัพท์ติดต่อตัวแทนครัวเรือน เพื่อติดต่อกลับมไปเพื่อขอให้ หัวหน้าครัวเรือนให้รายละเอียดให้ครบถ้วนสมบูรณ์

2. “สมาชิกครัวเรือน” ในที่นี้หมายถึงบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านหรือที่พักอาศัยแห่งเดียวกันที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่สนใจศึกษาในที่นี้ให้รวมถึงสมาชิกที่อาศัยอยู่ในที่พักอาศัยแห่งนี้ในปัจจุบัน หรือที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน (อาศัยอยู่ที่อื่น) แต่มีความสัมพันธ์กันเป็นสมาชิกของครัวเรือนและมีชื่อในทะเบียนบ้านแห่งนี้

แบบสอบถาม สอญ.1 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแจงนับและพื้นที่สุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามข้อ 3.

1.กรณีไม่สามารถสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบได้ และอาจทำให้ได้ข้อมูลน้อย ควรพิจารณาการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีอื่นที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณ เช่น การสำรวจแบบแจงนับ

หรือการสำรวจทุกหลังคาเรือนในพื้นที่ หรือสำรวจแบบมีระบบโดยใช้ช่วงความถี่ที่สั้นลง เช่น ทุก 2 หรือ 3 หลังคาเรือน เป็นต้น

2.“การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม” คือ 1) ถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (เช่น ฆ่า/พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย คุกคามข่มขู่ว่าจะทำร้าย กักขัง ลักพาตัว) 2) ถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (เช่น ถูกจี้ชิงปล้นวิ่งราวทรัพย์ ล้วงกระเป๋า ข่มขู่/กรรโชกเอาทรัพย์ ถูกขโมยยานพาหนะ ทรัพย์สินในยานพาหนะ/ในบ้าน เครื่องมืออุปกรณ์การเกษตร ถูกทำลายข้าวของ/ทรัพย์สิน ถูกบุกรุกทรัพย์สิน) 3) ถูกกระทำทางเพศ (เช่น ข่มขืน ชำเรา อนาจาร ข่มขู่/คุกคามทางเพศ) 4) ถูกฉ้อโกงหลอกลวง (เช่น แอบอ้าง/ใช้ข้อมูลเอกสาร หลอกลวงหางาน หลอกลวงทางอินเตอร์เน็ต แชร์ลูกโซ่ หลอกให้โอนเงินเข้าบัญชี หลอกลวงทำให้เสียทรัพย์ด้วยวิธีต่างๆ) 5) ถูกกระทำโดยเจ้าหน้าที่รัฐและอาชญากรรมรูปแบบใหม่ และ 6) ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางไซเบอร์

2. การนับข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้รวมกรณีที่มีการพยายามกระทำผิดแต่คนร้ายกระทำการไม่สำเร็จ หรือกรณีผู้เสียหายไม่หลงเชื่อเข้าไปด้วย

3. ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา คือช่วงระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2562

4. กรณีที่มีคนในครัวเรือนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรรมพร้อมกัน (มีเหยื่อมากกว่า 1 คน) จากการกระทำครั้งเดียวกัน ให้เลือกนับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเพียง 1 คน (เช่น ถูกทำร้าย ถูกล่วงละเมิด ถูกขโมยทรัพย์สินพร้อมกันมากกว่า 1 คน ให้เลือกนับผู้ถูกกระทำคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว)

5. ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตัวเองและที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครัวเรือน

6. จังหวัดที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคือช่วงระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2562)

แบบสอบถาม ข้อ 4.

กรณีในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา มีสมาชิกในครัวเรือนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจนถึงขั้นเสียชีวิตให้บันทึกรายละเอียดลงในแบบสอบถามตารางข้อ 4 โดยระบุเป็นสมาชิกครัวเรือนลำดับที่ 1, 2, 3 ... (กรณีเสียชีวิตมากกว่า 1 คน)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกในครัวเรือน

แบบสอบถาม ข้อ 2.1

1. กรอกข้อมูลเฉพาะสมาชิกในครัวเรือนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาเท่านั้น

2. ถ้าสมาชิกในครัวเรือนถูกกระทำในครั้งเดียวกันที่มีลักษณะความผิดคาบเกี่ยวกันมากกว่า 1 ฐานความผิดให้พิจารณาดังนี้

1) ให้นับเพียง 1 ความผิด กรณีที่เป็นผลการกระทำโดยเจาะจงดังนี้

- ถูกกระทำผิดต่อร่างกายและต่อเพศ ให้นับเฉพาะ “เพศ” อย่างเดียว (ยกตัวอย่างความผิดฐานข่มขืนทำให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บหรือถึงแก่ความตาย ให้นับที่ความผิดทาง “เพศ” อย่างเดียว)

- ถูกการกระทำผิดต่อร่างกายและต่อทรัพย์ ให้นับเฉพาะ “ทรัพย์” อย่างเดียว (ยกตัวอย่างเช่นกรณีชิงทรัพย์และทำร้ายเจ้าทรัพย์ด้วย ให้นับที่ความผิด “ทรัพย์” อย่างเดียว)

2) ให้นับแยกจากกันเป็น 2 ความผิด กรณีที่เป็นเจตนาแยกกระทำจากกันดังนี้

- กรณีถูกกระทำความผิดต่อเพศและต่อทรัพย์ ให้นับเป็น 2 ความผิด (ยกตัวอย่างกรณีข่มขืนผู้เสียหายแล้วหลังเกิดเหตุได้ลักทรัพย์ผู้เสียหายไปด้วย ซึ่งเป็นเหตุที่เกิดจากเจตนาคนละกรณี ให้นับความผิดทาง “เพศ” เป็นหนึ่งกรณี และความผิดทาง “ทรัพย์” เป็นอีกกรณี)

- กรณีถูกหลอกลวงก่อน แล้วถูกกระทำผิดอย่างอื่นร่วมตามมา ได้แก่ ทำผิดต่อร่างกาย ต่อทรัพย์ และต่อเพศ ให้นับเป็น 2 ความผิด (ยกตัวอย่างกรณีหลอกลวงแล้วเจ้าทรัพย์ติดตามมาเอาเรื่องแล้วได้ทำร้ายเจ้าทรัพย์ภายหลัง ให้นับเป็นกรณี “หลอกลวง” หนึ่งกรณี และส่วนทำร้ายร่างกายเป็น “ชีวิตร่างกาย” อีกหนึ่งกรณี)

3. กรณีการถูกกระทำที่เกิดจากเหตุจลาจลวินาศกรรมในเหตุการณ์เฉพาะ เช่น ความวุ่นวายทางการเมืองเฉพาะครั้ง ให้ถือเป็นข้อยกเว้นไม่นับรวมในข้อมูลนี้

4. กรณีผู้ตอบแบบสอบถามสับสนหรือเข้าใจไม่ชัดเจนเกี่ยวกับตัวเลือกในแต่ละคำถาม ให้เจ้าหน้าที่อธิบายและยกตัวอย่างเพิ่มเติม

5. กรณีกลุ่มเป้าหมายมักปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทางโทรศัพท์ เนื่องจากการสัมภาษณ์เป็นการสื่อสารแบบไม่เห็นหน้า ผู้ตอบจึงไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล วิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอาจทำได้โดยสุ่มตัวอย่างแบบมีบุคคลอ้างอิง (Reference person) หรือบุคคลแนะนำกลุ่มตัวอย่างให้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่สำรวจข้อมูลโทรเข้าเพื่อขอเก็บข้อมูล โดยอาจให้ผู้นำชุมชนในแต่ละพื้นที่เป็นผู้แนะนำ เพื่อ

สร้างความไว้วางใจให้กับกลุ่มตัวอย่างก่อนการโทรศัพท์เข้าไปสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ต้องสร้างความน่าเชื่อถือในการแนะนำตัวเอง การพูดเพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกผ่อนคลายและปลอดภัย อธิบายวัตถุประสงค์ของการสำรวจและจรรยาบรรณในการเก็บและนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจว่าข้อมูลที่ให้จะไม่ถูกนำไปใช้อย่างผิดวิธี

6. กรณีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ หากคำถามใดมีตัวเลือกสำหรับคำตอบจำนวนมาก และมีความยาวมากเกินไป จนไม่สามารถอธิบายได้ทั้งหมด เช่น คำถามในส่วนที่สอง ข้อที่ 3) ที่ให้ระบุถึงสาเหตุที่ผู้ตอบไม่แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่ประสบเหตุ ที่มีตัวเลือกถึง 18 ตัวเลือก เป็นต้น การแก้ปัญหาในกรณีนี้อาจทำได้ด้วยการ ให้เจ้าหน้าที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ตอบก่อน แล้วเจ้าหน้าที่จึงทำการยืนยันกับผู้ตอบอีกครั้งว่าคำตอบนั้นตรงกับตัวเลือกใด เพื่อประหยัดเวลาในการสนทนา

<u>การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-1</u>

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกกระทำต่อ “ชีวิตร่างกาย” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยแบบสอบถามนี้ควรมีการเก็บข้อมูลด้วยรูปแบบพิเศษผ่านการประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานตำรวจในพื้นที่หรือยุติธรรมจังหวัด ให้เป็นผู้ร่วมเก็บข้อมูล เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย (คู่มือนี้จะใช้รอบสำรวจ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2562 เป็นตัวอย่าง)

<u>คำชี้แจง</u>

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2562) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ชีวิตร่างกาย”

แบบสอบถาม สอญ.2-1 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถามดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.11

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะการก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกอาวุธที่ใช้ก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.1

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.5

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.5

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน

2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล

3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-2

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกกระทำต่อ “ทรัพย์สิน” ในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา โดยแบบสอบถามนี้ควรมีการเก็บข้อมูลด้วยรูปแบบพิเศษผ่านการประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานตำรวจในพื้นที่หรือยุติธรรมจังหวัด ให้เป็นผู้ร่วมเก็บข้อมูล เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย (คู่มือนี้จะใช้รอบสำรวจ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2562 เป็นตัวอย่าง)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2562) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ทรัพย์สิน”

แบบสอบถาม สอญ.2-2 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถามดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

กรณีตอบ “คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป” หรือ “คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สินไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

แบบสอบถาม ข้อ 1.13

กรณีตอบ “ไม่ได้ทรัพย์สินคืน” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

แบบสอบถาม ข้อ 1.18

1. กรณีตอบ “ไม่” ให้ข้ามไปตอบตอนที่ 2

2. กรณีตอบ “ถูกทำร้ายร่างกาย” ให้ตอบเพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะการก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.19

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกอาวุธที่ใช้ก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.6

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.4

"ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว" ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.6

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน

2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน "ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล" ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล

3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน "รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน" กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ "ไม่มี" หรือ "ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ" ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ "ไม่มี" ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี "ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย" ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

<u>การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-3</u>

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกกระทำ “ทางเพศ” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยแบบสอบถามนี้ควรมีการเก็บข้อมูลด้วยรูปแบบพิเศษผ่านการประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานตำรวจในพื้นที่หรือยุติธรรมจังหวัด ให้เป็นผู้ร่วมเก็บข้อมูล เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย (คู่มือนี้จะใช้รอบสำรวจ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2562 เป็นตัวอย่าง)

<u>คำชี้แจง</u>

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2562) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “เพศ”

แบบสอบถาม สอญ.2-3 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถามดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.11

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกกรณีที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

1. กรณีตอบ “ไม่” ให้ข้ามไปตอบตอนที่ 2

2. กรณีตอบ “ถูกทำร้ายร่างกาย” ให้ตอบเพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะการก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.13

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกอาวุธที่ใช้ก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.1

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.5

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

"ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว" ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.5

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน

2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน "ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล" ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล

3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน "รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน" กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ "ไม่มี" หรือ "ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ" ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ "ไม่มี" ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี "ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย" ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

<u>แบบสอบถาม สอญ.2-4</u>

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกกระทำโดย “ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงการหลอกลวง” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยแบบสอบถามนี้ควรมีการเก็บข้อมูลด้วยรูปแบบพิเศษผ่านการประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานตำรวจในพื้นที่หรือยุติธรรมจังหวัด ให้เป็นผู้ร่วมเก็บข้อมูล เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย (คู่มือนี้จะใช้รอบสำรวจ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2562 เป็นตัวอย่าง)

<u>คำชี้แจง</u>

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2562) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “การแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว”

แบบสอบถาม สอญ.2-4 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถามดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

1. กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม
2. กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงซึ่งหน้า ให้ระบุโดยใช้สถานที่เกิดเหตุ
3. กรณีไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัดเนื่องจากเป็นการหลอกลวงโดยผู้กระทำผิดไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าให้ระบุสถานที่ที่รับทราบว่ามีการหลอกลวงครั้งแรกเป็นสถานที่เกิดเหตุ เช่น

- กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงทางจดหมาย ให้ใช้สถานที่รับจดหมาย
- กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต ให้ใช้สถานที่ที่เปิดใช้อินเทอร์เน็ต
- กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้
- กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารราชการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้

  เช่น สำนักงานเขต สำนักงานที่ดิน ธนาคาร

- กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลบัตรเครดิตไปซื้อสินค้า/บริการ ให้ระบุสถานที่ที่ขายสินค้า/บริการ

แบบสอบถาม ข้อ 1.6

กรณีเป็นการหลอกลวงโดยผู้กระทำผิด ไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าเช่น ผ่านทางอีเมล์ จดหมาย โทรศัพท์ หรือแอบลักลอบเอาข้อมูลส่วนตัวของท่านไปใช้ ให้ระบุว่าไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด

แบบสอบถาม ข้อ 1.14

กรณีตอบ “คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป” หรือ “คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.17

แบบสอบถาม ข้อ 1.15

กรณีตอบ “ไม่ได้ทรัพย์สินคืน” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.17

แบบสอบถาม ข้อ 1.17

นับรวมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ผ่าน โทรศัพท์มือถือ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.6

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.4

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.6

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน

2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล

3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-5

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกกระทำ “อาชญากรรมรูปแบบใหม่” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยแบบสอบถามนี้ควรมีการเก็บข้อมูลด้วยรูปแบบพิเศษผ่านการประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานตำรวจในพื้นที่หรือยุติธรรมจังหวัด ให้เป็นผู้ร่วมเก็บข้อมูล เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย (คู่มือนี้จะใช้รอบสำรวจ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2562 เป็นตัวอย่าง)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2562) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “อาชญากรรมรูปแบบใหม่”

แบบสอบถาม สอญ.2-5 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถามดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

กรณีตอบ “คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป” หรือ “คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สินไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

แบบสอบถาม ข้อ 1.13

กรณีตอบ “ไม่ได้ทรัพย์สินคืน” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.7

แบบสอบถาม ข้อ 2.4

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.5

"ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว" ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.7

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน

2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน "ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล" ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล

3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน "รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน" กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ "ไม่มี" หรือ "ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ" ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ "ไม่มี" ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี "ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย" ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

<u>การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-6</u>

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกกระทำ “อาชญากรรมทางไซเบอร์” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา โดยแบบสอบถามนี้ควรมีการเก็บข้อมูลด้วยรูปแบบพิเศษผ่านการประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานตำรวจในพื้นที่หรือยุติธรรมจังหวัด ให้เป็นผู้ร่วมเก็บข้อมูล เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย (คู่มือนี้จะใช้รอบสำรวจ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2562 เป็นตัวอย่าง)

<u>คำชี้แจง</u>

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2562) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “อาชญากรรมทางไซเบอร์”

แบบสอบถาม สอญ.2-6 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถามดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.2

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.4

กรณีเป็นการหลอกลวงโดยผู้กระทำผิด ไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าเช่น ผ่านทางอีเมล์ จดหมาย โทรศัพท์ หรือแอบลักลอบเอาข้อมูลส่วนตัวของผู้เสียหายไปใช้ ให้ระบุว่าไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

กรณีตอบ “คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป” หรือ “คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สินไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.17

แบบสอบถาม ข้อ 1.13

กรณีตอบ “ไม่ได้ทรัพย์สินคืน” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.17

แบบสอบถาม ข้อ 1.15

การใช้อินเตอร์เน็ตหมายรวมถึงการใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ ทั้งผ่านคอมพิวเตอร์และผ่านโทรศัพท์มือถือด้วย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.6

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

ตอบได้เพียงข้อเดียว ให้เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.4

"ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว" ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.6

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน

2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน "ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล" ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล

3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน "รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน" กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ "ไม่มี" หรือ "ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ" ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ "ไม่มี" ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี "ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย" ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

ภาคผนวก 2

แบบตัวอย่างลักษณะความผิดและคำอธิบาย

ลักษณะความผิด	คำอธิบาย
กลุ่ม 1 ชีวิตร่างกาย	
ถูกฆ่า	มีบุคคลในครอบครอบเสียชีวิตจากการถูกผู้อื่นฆ่าโดยมุ่งจะเอาชีวิต เช่น ถูกยิง ถูกแทง
พยายามฆ่า	ถูกทำร้ายจากผู้อื่นในลักษณะมุ่งจะเอาชีวิต (เช่น ถูกยิง ถูกแทง) แต่ไม่เสียชีวิต
ก่อการร้าย	ตกเป็นเหยื่อการก่อเกิดที่ทำให้เกิดความสะพรึงกลัว เช่น วางระเบิด ลอบฆ่าคนโดยไม่รู้จักกันมาก่อน โดยหวังผลการเมือง เหตุฆ่าคนจำนวนมากพร้อมๆ กัน
วางเพลิง	เหตุเพลิงไหม้ที่มีผู้ก่อเหตุโดยตั้งใจ ไม่ใช่อุบัติเหตุ
ชุลมุนต่อสู้	เหตุทะเลาะวิวาทต่อสู้กันในลักษณะเป็นกลุ่มจนเกิดความวุ่นวายไม่รู้ว่าใครทำร้ายใคร
ทะเลาะวิวาท	เหตุทำร้ายกันด้วยความโกรธหรือมีปากเสียงกัน
ความรุนแรงในครอบครัว	เหตุทะเลาะวิวาทที่ก่อเหตุโดยบุคคลในครอบครัวหรือคนที่อยู่บ้านเดียวกัน
ทำแท้งผิดกฎหมาย	ไปทำแท้งเถื่อนนอกโรงพยาบาลหรือกับคลินิกนอกระบบ
ข่มขู่คุกคามว่าจะทำอันตราย	ขู่ว่าจะทำอันตรายต่อชีวิตร่างกาย อาจเป็นแค่การขู่ไม่จำเป็นต้องบังคับให้ยอมตาม
ข่มขู่คุกคามให้ตกใจกลัว	ขู่ให้ตกใจกลัวโดยคำขู่เป็นเรื่องอื่น (ไม่ได้ขู่จะทำร้าย หากขู่ว่าจะทำร้ายเป็น ‘ข่มขู่คุกคามว่าจะทำอันตราย’)
ลักพาตัว	เอาตัวเด็กไปจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาจเป็นได้ทั้งเรียกค่าไถ่หรือโดยญาติหรือพ่อแม่อีกฝั่ (กรณีเลิกราหรือทะเลาะกัน)
หน่วงเหนี่ยวกักขัง	ถูกเอาตัวไปขัง หรือถูกล่ามไว้ไม่สามารถออกไปไหนได้
เอาคนเป็นทาส	ถูกบังคับใช้แรงงานหรือบังคับให้ทำงานโดยสิ้นเชิงโดยไม่จ่ายค่าจ้าง (หรือจ่ายน้อยมาก)และถูกกักขังจำกัดเสรีภาพออกไปไหนมาไหนไม่ได้ต้องอยู่ให้ทำงานให้
ความผิดต่อเสรีภาพ	ถูกบังคับให้จำยอมทำตามความต้องการผู้ก่อเหตุในกรณีอื่นๆ (หากบังคับโดยข่มขู่ถือเป็นกรณี ‘ข่มขู่คุกคาม’ อาจเป็นกรณีขู่ว่าจะเปิดเผยความลับแลกกับเงินเป็น ‘รีดเอาทรัพย์’)
ปลอมปนอาหาร	เอาสารพิษหรือสารที่ไม่ปลอดภัยใส่ในอาหาร เช่น ผสมสี ใส่สารกันบูด
ปล่อยสารพิษ	เป็นกรณีโรงงานหรือผู้ประกอบการในพื้นที่ปล่อยมลภาวะ น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ โดยไม่ผ่านการบำบัด
กลุ่ม 1 ความผิดต่อทรัพย์	
ปล้น จี้ ชิงทรัพย์	ถูกทำร้ายเพื่อให้ได้เอาทรัพย์ หรือข่มขู่ต่อหน้าว่าทำอันตรายให้ส่งมอบทรัพย์ให้ เช่น ถูกปืนจี้ ถูกมีดจี้ จะรุมทำร้ายหากไม่ได้ทรัพย์ มีลักษณะต่างๆ เช่น ปล้นจี้ในท้องถนน โจรเข้ามาปล้นบ้าน ปล้นชิงเอารถ ปล้นคนขับแท็กซี่ นักเรียนถูกนักเลงข่มขู่ให้จ่ายเงิน (ปล้นหมายความว่าผู้ก่อเหตุ 3 คน ขึ้นไป)
วิ่งราวทรัพย์	เอาทรัพย์ไปโดยฉกฉวยซึ่งหน้าหมายถึงต่อหน้าต่อตา (เอาไปด้วยความรวดเร็วจนไม่ทันขัดขืน ไม่ได้ข่มขู่ ถ้าข่มขู่จะเข้าปล้น จี้ ชิงทรัพย์)
ล้วงกระเป๋า	แอบลักทรัพย์ในกระเป๋าที่พกติดตัวโดยเจ้าทรัพย์ไม่รู้ตัว กรีดกระเป๋า
ลักทรัพย์	ขโมย ย่องเบา มีลักษณะต่างๆ เช่น ลักทรัพย์ในบ้านเรือนที่พักอาศัย ลักเครื่องมือเกษตร ลักรถ
รีดเอาทรัพย์	ข่มขู่ว่าจะเปิดเผยความลับ เช่น แบล็กเมล์ ภาพลับ/คลิปลับ เป็นต้น (ต้องแลกกับทรัพย์ ไม่งั้นจะเป็นข่มขู่คุกคามหรือความผิดต่อเสรีภาพ)
กรรโชกทรัพย์	ขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกายทรัพย์สินเพื่อแลกกับการเอาทรัพย์ (ต้องแลกกับทรัพย์ ไม่งั้นจะเป็นข่มขู่คุกคามหรือความผิดต่อเสรีภาพ)
ทำให้เสียทรัพย์	ทำลายทรัพย์สิน
บุกรุก	บุกเข้ามาในบ้าน หรือเข้าครอบครองที่ดินโดยไม่ได้รับอนุญาต
กลุ่ม 3 ความผิดทางเพศ	
ข่มขืน	มีเพศสัมพันธ์โดยเหยื่อไม่ยินยอม อาจเป็นกรณีใช้กำลังบังคับขืนใจ มึนเมา

ลักษณะความผิด	คำอธิบาย
ทารุณทางเพศ	มีเพศสัมพันธ์โดยบังคับขืนใจในลักษณะใช้ความรุนแรงหรือทำอันตราย
อนาจาร	ถูกเนื้อต้องตัวในทางเพศโดยเหยื่อไม่ยินยอม (กอด จูบ ลูบ คลำ)
พูดจาลวนลาม แอบมอง	ใช้วาจาโดยมีเนื้อหาทางเพศ หรือลอบแอบมองจนเหยื่อรู้สึกไม่สบายใจ
สะกดรอย/ลอบติดตาม	ถูกสะกดรอย หรือลอบติดตาม แม้โดยไม่ทราบเจตนา จนเหยื่อรู้สึกไม่สบายใจ
กลุ่ม 4 ฉ้อโกง หลอกลวง	
แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	ถูกนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ในทางมิชอบ เช่น ลักลอบเอาข้อมูลบัตรเครดิตไปซื้อสินค้า เอาสำเนาบัตรประชาชนไปเปิดโทรศัพท์
ใช้เงินปลอม	ตกเป็นเหยื่อมีผู้ใช้เงินปลอมมาชำระหนี้/ซื้อขายสินค้า
แชร์ลูกโซ่	หลอกลวงทำธุรกิจที่มีผลตอบแทนจำนวนมากที่ไม่มีอยู่จริง (อาจมีการเชิญชวนให้สมัครสมาชิก)
หลอกจัดหางานไปทำงานต่างประเทศ	หลอกไปทำงานต่างประเทศโดยเรียกเก็บค่าบริการแล้วเอาเงินหนีไปโดยไม่ส่งไปทำงาน
หลอกให้โอนเงินเข้าบัญชีคนร้าย	ถูกหลอกลวง ล่อหลอกให้โอนเงินเข้าบัญชีคนร้าย เช่น แก๊ง Call Centre
หลอกขายสินค้าปลอม	หลอกขายสินค้าปลอม
หลอกขายสินค้า	หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้ หรือส่งให้แต่ไม่ตรงกับที่โฆษณา
หลอกลวง	ทำให้หลงเชื่อให้ทรัพย์สินคนร้าย
กลุ่ม 5 อาชญากรรมอื่นๆ	
ถูกเรียกสินบน	ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่รัฐแลกกับการอำนวยความสะดวกหรือไม่จับกุม
ถูกเรียกสินบนโดยธุรกิจ	ถูกเรียกสินบนโดยพนักงานธุรกิจแลกกับการซื้อสินค้าหรือบริการ
ได้รับเสียหายจากเจ้าหน้าที่รัฐโดยมิชอบ	ถูกข่มขู่หรือบังคับโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยใช้อำนาจมิชอบ หรือถูกใช้อำนาจเกินขอบเขต
ตกเป็นเหยื่อกระบวนการยุติธรรม	ถูกข่มขู่ให้ยอมตามว่าจะจับกุม ถูกกระทำรุนแรงจากเจ้าหน้าที่เกินกว่าเหตุในขั้นตอนการจับกุม ตกเป็นแพะ (ถูกจับกุมคุมขังโดยไม่ได้กระทำผิด)
ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่ชอบ	ถูกเลือกปฏิบัติจากเจ้านาย คนที่ในที่งาน การให้บริการต่างๆ อันเนื่องมาจาก เพศ ความพิการ ศาสนา และเชื้อชาติ เป็นต้น
ถูกดูหมิ่น หมิ่นประสาท เหยียดหยาม	ถูกดูหมิ่น หมิ่นประมาท หรือถูกเหยียดหยามโดยผู้อื่นหรือคนไม่รู้จักเนื่องจากความแตกต่างในเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความพิการ ชนกลุ่มน้อย
อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	ถูกเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือถูกทำให้เสียหาย เผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ มีหลายลักษณะ เช่น แอบลักลอบเข้าระบบคอมพิวเตอร์ ขโมยพาสเวิร์ด ล่วงรู้พาสเวิร์ดสำหรับระบบคอมพิวเตอร์และนำไปเปิดเผย แอบล้วงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์
ได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะตามเขตที่พักอาศัย	จากการปล่อยสารพิษ น้ำเสีย อากาศเสีย กลิ่น จากโรงงาน หรือธุรกิจที่อาจเป็นอันตราย เช่น อู่ซ่อมรถ
ล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว	ถูกนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ในทางมิชอบหรือโดยไม่ได้รับอนุญาต (เว้นแต่การดำเนินการโดยเจ้าพนักงานตามกฎหมาย)

ภาคผนวก 3

ตารางจำแนกจังหวัดตามรายได้ต่อประชากร

ตารางจำแนกจังหวัดตามรายได้ต่อประชากร

หน่วย: บาท

รายได้ต่ำ		รายได้ค่อนข้างต่ำ		รายได้ค่อนข้างสูง		รายได้สูง	
จังหวัด	**รายได้**	**จังหวัด**	**รายได้**	**จังหวัด**	**รายได้**	**จังหวัด**	**รายได้**
ปัตตานี	75,697	สุพรรณบุรี	107,228	สุราษฎร์ธานี	182,371	ระยอง	1,067,449
น่าน	75,676	อุทัยธานี	106,369	ชุมพร	176,200	กรุงเทพมหานคร	604,421
มหาสารคาม	75,418	ระนอง	103,966	ตราด	161,322	ชลบุรี	566,801
กาฬสินธุ์	73,998	ตรัง	102,589	สงขลา	151,918	ปราจีนบุรี	513,789
ศรีสะเกษ	73,958	เลย	100,796	กำแพงเพชร	150,783	ฉะเชิงเทรา	469,539
พัทลุง	73,213	ลำปาง	100,709	สิงห์บุรี	145,899	พระนครศรีอยุธยา	454,953
อุบลราชธานี	71,469	ตาก	99,026	เพชรบุรี	144,392	ภูเก็ต	403,534
ร้อยเอ็ด	70,803	พะเยา	97,306	สมุทรสงคราม	142,808	สมุทรสาคร	389,818
สุรินทร์	70,556	เชียงราย	95,895	ลพบุรี	142,741	สมุทรปราการ	366,642
ชัยภูมิ	69,730	อุตรดิตถ์	94,260	เชียงใหม่	137,316	สระบุรี	324,820
บึงกาฬ	67,476	พิจิตร	93,265	กาญจนบุรี	129,304	พังงา	313,919
บุรีรัมย์	67,142	หนองคาย	92,825	นครสวรรค์	123,865	นครปฐม	294,361
AMNAT เจริญ	65,742	ยะลา	91,815	ขอนแก่น	122,950	ปทุมธานี	233,593
สกลนคร	64,084	เพชรบูรณ์	88,971	อ่างทอง	122,159	ราชบุรี	233,258
มุกดาหาร	62,766	อุดรธานี	88,194	ชัยนาท	119,850	จันทบุรี	217,393
นราธิวาส	62,066	สุโขทัย	82,147	นครราชสีมา	117,517	ลำพูน	211,489
หนองบัวลำพู	60,776	สระแก้ว	80,716	นครนายก	116,717	กระบี่	207,415
ยโสธร	60,055	นครพนม	78,802	พิษณุโลก	111,872	ประจวบคีรีขันธ์	191,306
แม่ฮ่องสอน	58,370	แพร่	78,276	นครศรีธรรมราช	109,050	นนทบุรี	188,822
-	-	-	-	สตูล	107,505	-	-

ที่มา: ข้อมูลรายได้เฉลี่ยต่อหัวรายจังหวัด ปี พ.ศ. 2561 จากสำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=gross_regional)

ภาคผนวก 4

งานสัมมนาเผยแพร่ผลงานวิจัย “การพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน”

สัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

“การพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน”

หลักการและเหตุผล

ด้วยสำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นคณะที่ปรึกษาในโครงการ “การพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนไทยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนนโยบายป้องกันอาชญากรรมและสามารถนำไปตอบตัวชี้วัดด้านอาชญากรรมทั้งในระดับประเทศและในระดับสากลได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์นั้น ทางคณะที่ปรึกษาโครงการจึงได้ดำเนินการศึกษาวิจัย และจัดงานสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษาดังกล่าวในวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2563 เวลา 13.30 – 15.00 น. ณ อาคารอาทิตย์ อุไรรัตน์ (ตึก 1) ชั้น 3 ห้อง 308 มหาวิทยาลัยรังสิต

เพื่อให้การดำเนินการของโครงการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ในการนี้ทางคณะผู้วิจัยจึงขอเชิญส่วนงานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานของท่าน เข้าร่วมงานสัมมนาเผยแพร่ผลงานวิจัยในวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2563 เวลา 13.30 – 15.00 น. ณ อาคารอาทิตย์ อุไรรัตน์ (ตึก 1) ชั้น 3 ห้อง 308 มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อร่วมรับฟังและให้ความเห็นต่อผลการศึกษาของโครงการ

รายชื่อผู้เข้าร่วมงานสัมมนาเผยแพร่ผลงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน”

วันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2563 เวลา 13.30 – 15.00 น. ณ อาคารอาทิตย์ อุไรรัตน์ (ตึก 1) ชั้น 3 ห้อง 308 มหาวิทยาลัยรังสิต

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
1.	อาจารย์ ดร.ธันยพร สุนทรธรรม	วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (คณะผู้วิจัย)
2.	พ.ต.ต.ดร.ชวนัสถ์ เจนการ	วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (คณะผู้วิจัย)
3.	ผศ.ร.ต.อ.ดร.จอมเดช ตรีเมฆ	คณะอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต (คณะผู้วิจัย)
4.	นาวาอากาศเอก วีระพงศ์ คงสวัสดิ์	คณะผู้วิจัย
5.	นาย ไท วัฒนา คณะผู้วิจัย	คณะผู้วิจัย
6.	ผศ.พ.ต.ท.เสกสัณ เครือคำ	คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
7.	พ.ต.อ.ชโลธร เปรมปรี	สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
8.	พ.ต.อ.มรกต แสงสระคู	กองวิจัย สำนักงานยุทธศาตร์ตำรวจ
9.	นางสาวอรณิช สุขบาล	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม
10.	นางสาววันวิสา เพ็งอุดม	สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)
11.	นางสาวศุภาพิชญ์ มณีนาถ	สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)
12.	นางสาวสุวดี ไหลพึ่งทอง	สำนักงานกิจการยุติธรรม
13.	นางสาวพิชญาภา ศรีบัว	สำนักงานกิจการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

ในการนำเสนอผลการศึกษาโครงการสำรวจสถิติพัฒนากระบวนการมาตรฐานในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ได้มีการนำเสนอผลการศึกษาและพัฒนากระบวนการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมของประเทศไทย และคู่มือกระบวนการสำรวจสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและแนวทางในการดำเนินการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนให้มีมาตรฐานสากล นอกจากนี้ ทางคณะผู้วิจัยยังได้ร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เข้าร่วมจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม ประกอบด้วย โรงเรียนนายร้อยตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) เป็นต้น เพื่อนำข้อเสนอแนะมาประกอบการปรับปรุงแก้ไขรายงานฉบับสมบูรณ์และคู่มือกระบวนการสำรวจสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย โดยการประชุมสัมมนามีเนื้อหาโดยสรุปดังนี้

1. ผศ.พ.ต.ท.เสกสัณ เครือคำ: คณะผู้วิจัยควรระบุเพิ่มเติมให้เกิดความชัดเจนว่า ในการแบ่งจังหวัดเล็ก-ใหญ่ หรือจังหวัดที่มีระดับการพัฒนาต่ำ-สูง นั้น ใช้เกณฑ์อะไรเป็นการแบ่ง หากใช้เกณฑ์ในเรื่องของรายได้ต่อประชากรของแต่ละจังหวัดในการแบ่งประเภท ก็ควรระบุให้ชัดเจนเลยว่ารายได้ต่อหัวประชากรต้องเป็นเท่าใดจึงจะถูกจัดกลุ่มว่าเป็นจังหวัดรายได้ต่ำหรือสูง เป็นต้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและความสะดวก ต่อคณะผู้ดำเนินการสำรวจอาชญากรรมในอนาคต ทั้งนี้ควรเพิ่มเติมรายละเอียดในส่วนนี้ทั้งในรายงานฉบับสมบูรณ์และคู่มือกระบวนการสำรวจสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย
2. ผศ.พ.ต.ท.เสกสัณ เครือคำ: ควรเพิ่มเติมรายละเอียดในการสุ่มตัวอย่างขั้นสุดท้าย ว่าควรสุ่มตัวอย่างอย่างไร กล่าวคือ เมื่อสุ่มได้หน่วยตัวอย่างขั้นที่ 3 แล้ว จะต้องสุ่มตัวบ้านหรือคนที่จะทำการสำรวจด้วยวิธีอะไร ทั้งนี้ควรเพิ่มเติมรายละเอียดในส่วนนี้ทั้งในรายงานฉบับสมบูรณ์และคู่มือกระบวนการสำรวจสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย
3. ผศ.พ.ต.ท.เสกสัณ เครือคำ: ในส่วนของคู่มือกระบวนการสำรวจสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย ควรเน้นย้ำด้วยว่า ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบให้ชัดเจนว่าเก็บข้อมูลได้ครบทุกข้อคำถาม หากไม่ครบให้ติดตามไปเก็บใหม่ให้ครบถ้วน เพื่อป้องกันปัญหาข้อมูลไม่ครบถ้วน หรือข้อมูลสูญหาย (Missing Data)
4. พ.ต.อ.มรกต แสงสระคู: การให้เจ้าหน้าที่ตำรวจลงพื้นที่หรือร่วมลงพื้นที่สำรวจข้อมูล ในกรณีของแบบสอญ. 2-3 (อาชญากรรมทางเพศ) นั้น อาจไม่เหมาะสม เนื่องจากอาชญากรรมทางเพศมีลักษณะอ่อนไหว การให้เจ้าหน้าที่ตำรวจลงพื้นที่สำรวจข้อมูลด้วย จึงอาจส่งผลกระทบต่อจิตใจของเหยื่อได้ ควรมีการพิจารณาขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวาญด้านอาชญากรรมทางเพศ หรือ

เหยื่อทางเพศเป็นผู้ร่วมการสำรวจแทน เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ประจำจังหวัด เป็นต้น

5. พ.ต.อ.ชโลธร เปรมปรี และ นางสาวสุวดี ไหลพึ่งทอง: ในการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของแบบ สอญ.2 นั้น ควรระบุด้วยว่าสามารถคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างแยกตามแต่ละประเภท อาชญากรรมได้ โดยใช้ข้อมูลสถิติอาชญากรรมรายประเภทจากทางหน่วยงานตำรวจ ประกอบการ คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง
6. นางสาวสุวดี ไหลพึ่งทอง: ควรมีการระบุหรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าตัวเครื่องมือในการสำรวจ (แบบสอบถาม) ควรมีวงรอบในการปรับปรุง หรือวงรอบในการทบทวนแบบสอบถามอย่างไร เนื่องจากลักษณะอาชญากรรมมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในอนาคตจึงมีความจำเป็น ที่จะต้องทบทวนแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้
7. นางสาวสุวดี ไหลพึ่งทอง: ขั้นตอนการประเมินผล ในส่วนของแผนการสำรวจนั้น ควรระบุให้ชัดเจนว่า ในขั้นตอนนี้จะต้องมีการดำเนินการอย่างไรบ้าง และมีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร
8. นางสาววันวิสา เพ็งอุดม: ควรมีการระบุในคู่มือว่า ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจอาชญากรรมภาคนี้ สามารถนำไปไปใช้ในการตอบตัวชี้วัดใดได้บ้าง เพื่อเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานอื่นในการนำข้อมูลไป ใช้ประโยชน์
9. นางสาวอรณิช สุขบาล: ในแบบสอบถาม ส่วนข้อคำถามที่เกี่ยวกับการแจ้งเหตุอาชญากรรม ยังมี ตัวเลือกการตอบที่ไม่ครอบคลุมช่องทางการแจ้งเหตุของประชาชนช่องทางอื่นๆ เช่น ศูนย์ดำรงธรรม สายด่วน 1111 หรือศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ต่างๆ จึงควรมีการเพิ่มตัวเลือกเหล่านี้ หรือตัวเลือกอื่นๆ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถให้ข้อมูลในส่วนนี้ได้
10. นางสาวอรณิช สุขบาล: ในส่วนของการสำรวจอาชญากรรมการทุจริตในภาครัฐ หรือการเรียกรับ สินบนจากเจ้าหน้าที่รัฐ อาจพิจารณาในการขอความร่วมมือให้เจ้าหน้าที่จากสำนักงาน ปปช. หรือ ปปท. ในการร่วมลงพื้นที่สำรวจด้วย เนื่องจากเจ้าหน้าที่เหล่านี้มีความเชี่ยวชาญในอาชญากรรมด้านนี้ รวมถึงเป็นหน่วยงานที่สามารถนำข้อมูลในส่วนนี้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินภารกิจได้โดยตรง

รูปภาพจากการสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

ภาคผนวก 5

แบบสำรวจอาชญากรรม

รหัสพื้นที่.....
แบบสอบถามลำดับที่.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม

แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 (สอญ. 1)

(Thai Crime Victimization Survey 1: TCVS 1) พ.ศ.25__

การสำรวจข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน (ชื่อ อายุ ที่อยู่) จะถูกเขารหัสด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะสำนักงานกิจการยุติธรรม (สกธ.) และผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะแสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง:

1) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และอยู่อาศัยในบ้านที่ทำการสำรวจห้วง พ.ศ.25__ มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป

2) “สมาชิกครัวเรือน” ในที่นี้ หมายถึงบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านหรือที่พักอาศัยแห่งเดียวกันที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่สนใจศึกษาในที่นี้ ให้หมายถึงเฉพาะสมาชิกที่อยู่อาศัยในบ้านแห่งนี้ห้วง พ.ศ.25__ มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป เท่านั้น

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ข้อมูลส่วนบุคคล

บ้านเลขที่.....

พิกัดบ้าน (NS) ..... พิกัดบ้าน (EW) .....

หมายเหตุ: ข้อมูลที่จัดเก็บจากการสำรวจครั้งนี้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และถูกนำมาใช้วิเคราะห์ในภาพรวมเพื่อประโยชน์สำหรับการดำเนินงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเท่านั้น

รหัสพื้นที่.....
แบบสอบถามลำดับที่.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแจงนับและพื้นที่สุ่มตัวอย่าง

1. พื้นที่

☐ กรุงเทพมหานคร
เขต.....
แขวง.....
เขตสถานีตำรวจ.....

☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....
อำเภอ.....
ตำบล.....
เขตสถานีตำรวจ.....
อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

2. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่อาศัยห้วง พ.ศ.25__ มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป รวมทั้งสิ้น..... คน
(นับรวมผู้ตอบ และสมาชิกทุกคน (ทุกช่วงอายุ) ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา)

ลำดับที่สมาชิกในครัวเรือน	**เพศ**	**อายุ**	**การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา)**	**<u>หมายเหตุ</u> (กรณีไม่ระบุคำตอบ)**
1 (ตัวผู้ตอบ)	( ) ชาย ( ) หญิง ( ) ทางเลือก		( ) เคย ( ) ไม่เคย	
2	( ) ชาย ( ) หญิง ( ) ทางเลือก		( ) เคย ( ) ไม่เคย	
3	( ) ชาย ( ) หญิง ( ) ทางเลือก		( ) เคย ( ) ไม่เคย	
4	( ) ชาย ( ) หญิง ( ) ทางเลือก		( ) เคย ( ) ไม่เคย	
5	( ) ชาย ( ) หญิง ( ) ทางเลือก		( ) เคย ( ) ไม่เคย	
6	( ) ชาย ( ) หญิง ( ) ทางเลือก		( ) เคย ( ) ไม่เคย	
7	( ) ชาย ( ) หญิง ( ) ทางเลือก		( ) เคย ( ) ไม่เคย	
8	( ) ชาย ( ) หญิง ( ) ทางเลือก		( ) เคย ( ) ไม่เคย	
9	( ) ชาย ( ) หญิง ( ) ทางเลือก		( ) เคย ( ) ไม่เคย	
10	( ) ชาย ( ) หญิง ( ) ทางเลือก		( ) เคย ( ) ไม่เคย	

3. ข้อมูลบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ผู้แทนครัวเรือน)

เพศ	1. ชาย	2. หญิง	3. เพศทางเลือก
ระบุอายุ	☐ ต่ำกว่า 16	☐ 16 -25	☐ 26 – 35
	☐ 36 – 45	☐ 46 – 55	☐ 56 – 65
	☐ 66 – 75	☐ มากกว่า 75	
รายได้	☐ ต่ำกว่า 15,000	☐ 15,001 – 25,000	☐ 25,000 – 35,000
	☐ 35,001-45,000	☐ 55,001-65,000	☐ 65,001-75,000
	☐ มากกว่า 75,000		
ระบุอาชีพ	.....		
การศึกษาระดับสูงสุด			
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2. ปริญญาตรี	3.ปริญญาโท	4. สูงกว่าปริญญาโท
ท่านพบเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่งานยุติธรรมบ่อยเพียงใด			
1. สัปดาห์ละครั้ง	2. เดือนละครั้ง	3. ปีละครั้งหรือน้อยกว่านั้น	4. มากกว่า 1 ครั้ง/ปี

รหัสพื้นที่.....
แบบสอบถามลำดับที่.....
สมาชิกลำดับที่.....
เหตุลำดับที่…….....

1. จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

☐ (1) เสียชีวิต ☐ (2) บาดเจ็บสาหัส ☐ (3) บาดเจ็บไม่สาหัส

☐ (4) อันตรายต่อจิตใจ ☐ (5) ไม่บาดเจ็บ ☐ (6) ไม่ถูกทำอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจแต่อย่างใด

หมายเหตุ: 1. บาดเจ็บสาหัสหมายถึง กระดูกหัก บาดเจ็บอวัยวะภายใน แท้งลูก เสียโฉม พิการ ทุพพลภาพ หรือ รักษาตัวเกิน 20 วัน

2. อันตรายต่อจิตใจหมายถึง ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต

2. ความสัมพันธ์กับผู้ก่อเหตุ

☐ (1) บิดา/มารดา ☐ (2) ผู้ปกครอง ☐ (3) สามี ☐ (4) ภรรยา ☐ (5) คู่ชีวิตรูปแบบอื่น

☐ (6) ความสัมพันธ์อื่นๆ (ระบุ)..... ☐ (7) ไม่รู้จัก/ไม่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ: สามี/ภรรยา หมายความรวมถึงคู่สมรสที่จดทะเบียนและไม่จดทะเบียนสมรส

3. เหยื่อเป็น

☐ (1) เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ☐ (2) อายุ 15-18 ปี ☐ (3) มากกว่า 18 ปี

4. มีความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือไม่

☐ (1) มี ☐ (2) ไม่มี

5. ลักษณะความผิด

5.1 ความผิดต่อชีวิตร่างกาย

☐ (1) ฆ่า/พยายามฆ่า ☐ (2) ก่อการร้าย ☐ (3) วางเพลิง ☐ (4) วางระเบิด

☐ (5) อุบัติเหตุจราจร ☐ (6) อุบัติเหตุอื่นๆ

☐ (7) ชุลมุนต่อสู้ ☐ (8) ทะเลาะวิวาท ☐ (9) ความรุนแรงในครอบครัว ☐ (10) ทำแท้งผิดกฎหมาย

☐ (11) ข่มขู่คุกคามว่าจะทำอันตรายต่อชีวิตร่างกาย ☐ (12) ข่มขู่คุกคามให้ตกใจกลัว

☐ (13) ลักพาตัว ☐ (14) หน่วงเหนี่ยวกักขัง ☐ (15) เอาคนเป็นทาส ☐ (16) ความผิดต่อเสรีภาพ

☐ (17) ปลอมปนอาหาร ☐ (18) ปล่อยสารพิษ

5.2 ความผิดต่อทรัพย์

☐ (1) ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ในที่สาธารณะ ☐ (2) ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ในพื้นที่ส่วนบุคคล ☐ (3) ปล้นชิงสินค้า

☐ (4) ปล้นชิงรถยนต์/รถจักรยานยนต์ ☐ (5) ปล้นชิงโคกระบือหรือเครื่องมือเกษตร ☐ (6) วิ่งราวทรัพย์

☐ (7) ล้วงกระเป๋า ☐ (8) ลักทรัพย์สถานประกอบการ

☐ (9) ลักพาหนะ (รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ) ☐ (10) ลักโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร

☐ (11) ลักทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย ☐ (12) ลักทรัพย์รูปแบบอื่นๆ

☐ (13) ข่มขู่ว่าจะเปิดเผยความลับ เช่น แบล็กเมล์ ภาพลับ/คลิปลับ เป็นต้น

☐ (14) กรรโชกทรัพย์ (ขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกายทรัพย์สินเพื่อแลกกับการเอาทรัพย์)

☐ (15) ทำให้เสียทรัพย์ (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ)

☐ (16) บุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน

5.3 ความผิดทางเพศ

☐ (1) ข่มขืนโดยใช้กำลังบังคับ ☐ (2) ข่มขืนขณะมึนเมา ☐ (3) ถูกรุมโทรม ☐ (4) ทารุณทางเพศ

☐ (5) กระทำอนาจาร (มีการแตะเนื้อต้องตัว) ☐ (6) พูดจาลวนลาม/ลอบแอบมอง

☐ (7) พูดจาลวนลาม/ลอบแอบมอง (ในสถานที่ทำงาน) ☐ (8) สะกดรอย/ลอบติดตาม

5.4 ความผิดฉ้อโกงการหลอกลวง

☐ (1) แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ☐ (2) ถูกหลอกลวงด้วยการใช้เงินปลอม ☐ (3) แชร์ลูกโซ่

☐ (4) หลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศหรือต่างประเทศ

☐ (5) หลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย

☐ (6) หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ

☐ (7) หลอกขายสินค้าปลอม

☐ (8) หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้ หรือส่งให้แต่ไม่ตรงกับที่โฆษณา

☐ (9) หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ

5.5 อาชญากรรมรูปแบบอื่น

☐ (1) ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ☐ (2) ถูกเรียกรับสินบนโดยภาคธุรกิจ

☐ (3) ได้รับความเสียหายจากเจ้าหน้าที่รัฐที่ใช้อำนาจโดยมิชอบ

☐ (4) ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม เช่น ถูกคุกคามหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคดีอาญา (แพะรับบาป)

☐ (5) ถูกเลือกปฏิบัติ โดยมิชอบ อันเนื่องมาจาก เพศ ความพิการ ศาสนา และเชื้อชาติ เป็นต้น

☐ (6) ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น ถูกเข้าถึงโดยมิชอบ หรือถูกทำให้เสียหาย เผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ

☐ (7) ได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะ ตามเขตที่พักอาศัย

☐ (8) ถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว

☐ (9) ถูกดูหมิ่น หมิ่นประมาท หรือถูกเหยียดหยามเนื่องจากความแตกต่างในเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความพิการ ชนกลุ่มน้อย

☐ (10) ถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

☐ (11) ถูกล่วงรู้พาสเวิร์ดสำหรับระบบคอมพิวเตอร์ และนำไปเปิดเผย

☐ (12) ถูกล้วงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์

5.6 ตกเป็นเหยื่อความผิดในลักษณะอื่นที่ท่านคิดว่าเป็นอาชญากรรม

☐ โปรดระบุ .....

ส่วนที่ 2 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

☐ 1) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 2) แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 3) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานภาครัฐอื่น ที่ไม่ใช่หน่วยงานตำรวจ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ยุติธรรมชุมชน, ยุติธรรมจังหวัดศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน สายด่วน 1111 หรือศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์อื่นๆ โปรดระบุ .....

☐ 4) ไม่แจ้ง เนื่องจาก <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ไม่เกิดความเสียหาย

☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย

☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด

☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน

☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด

☐ เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง

☐ สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)

☐ ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล

☐ ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่

☐ ขาดพยานหลักฐาน

☐ คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้

☐ มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่

☐ ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

☐ ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

ส่วนที่ 3 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ (ผู้ตกเป็นเหยื่อ)

เพศ	1. ชาย	2. หญิง	3. เพศทางเลือก
ระบุอายุ	☐ ต่ำกว่า 16	☐ 16 -25	☐ 26 – 35
	☐ 36 – 45	☐ 46 – 55	☐ 56 – 65
	☐ 66 – 75	☐ มากกว่า 75	
รายได้	☐ ต่ำกว่า 15,000	☐ 15,001 – 25,000	☐ 25,000 – 35,000
	☐ 35,001-45,000	☐ 55,001-65,000	☐ 65,001-75,000
	☐ มากกว่า 75,000		
ระบุอาชีพ	.....		
การศึกษาระดับสูงสุด			
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2. ปริญญาตรี	3.ปริญญาโท	4. สูงกว่าปริญญาโท
ท่านพบเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่งานยุติธรรมบ่อยเพียงใด			
1. สัปดาห์ละครั้ง	2. เดือนละครั้ง	3. ปีละครั้งหรือน้อยกว่านั้น	4. มากกว่า 1 ครั้ง/ปี

รหัสพื้นที่.....
แบบสอบถามลำดับที่.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม

แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 1 ทางโทรศัพท์ (สอญ.1 โทรศัพท์)

(Thai Crime Victimization Survey: TCVS 1 Tel.) พ.ศ.25__

คำชี้แจง:

1. สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้ดำเนินการสำรวจสถิติผู้ประสบเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรอบปี 25__ ซึ่งอาจไม่ได้แจ้งเหตุแก่ตำรวจ เพื่อให้ได้สถิติอาชญากรรมที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. การรายงานผลจะไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร โดยจะรายงานผลในภาพรวม และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำถามคัดกรอง:

1) ท่าน (ผู้ตอบ) มีอายุตั้งแต่ 18 ขึ้นไปใช่หรือไม่
2) ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบล .....(ถามระบุตำบล)..... ในช่วงปี 25__ เป็นเวลามากกว่า 6 เดือนใช่หรือไม่
3) ท่านอยู่ในที่ที่รู้สึกเป็นส่วนตัวและปลอดภัยในการตอบคำถามหรือไม่

คำถามส่วนที่ 1

1) ในช่วงปี 25__ ที่ผ่านมา ท่านเคยประสบ**<u>อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย</u>**หรือไม่ (ผู้สัมภาษณ์ยกตัวอย่างประกอบตามรายการ ดังนี้)

   □ (1) ฆ่า/พยายามฆ่า □ (2) ก่อการร้าย □ (3) วางเพลิง □ (4) วางระเบิด

   □ (5) อุบัติเหตุจราจร □ (6) อุบัติเหตุอื่นๆ

   □ (7) ชุลมุนต่อสู้ □ (8) ทะเลาะวิวาท □ (9) ความรุนแรงในครอบครัว □ (10) ทำแท้งผิดกฎหมาย

   □ (11) ข่มขู่คุกคามว่าจะทำอันตรายต่อชีวิตร่างกาย □ (12) ข่มขู่คุกคามให้ตกใจกลัว

   □ (13) ลักพาตัว □ (14) หน่วงเหนี่ยวกักขัง □ (15) เอาคนเป็นทาส □ (16) ความผิดต่อเสรีภาพ

   □ (17) ปลอมปนอาหาร □ (18) ปล่อยสารพิษ

2) ในช่วงปี 25__ ที่ผ่านมา ท่านเคยประสบ**<u>อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน</u>**หรือไม่ (ผู้สัมภาษณ์ยกตัวอย่างประกอบตามรายการ ดังนี้)

□ (1) ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ในที่สาธารณะ □ (2) ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ในพื้นที่ส่วนบุคคล □ (3) ปล้นชิงสินค้า

□ (4) ปล้นชิงรถยนต์/รถจักรยานยนต์ □ (5) ปล้นชิงโคกระบือหรือเครื่องมือเกษตร □ (6) วิ่งราวทรัพย์

□ (7) ล้วงกระเป๋า □ (8) ลักทรัพย์สถานประกอบการ

□ (9) ลักพาหนะ (รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ) □ (10) ลักโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร

□ (11) ลักทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย □ (12) ลักทรัพย์รูปแบบอื่นๆ

□ (13) ข่มขู่ว่าจะเปิดเผยความลับ เช่น แบล็กเมล์ ภาพลับ/คลิปลับ เป็นต้น

□ (14) กรรโชกทรัพย์ (ขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกายทรัพย์สินเพื่อแลกกับการเอาทรัพย์)

□ (15) ทำให้เสียทรัพย์ (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ)

□ (16) บุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน

3) ในช่วงปี 25__ ที่ผ่านมา ท่านเคยประสบ**<u>อาชญากรรมทางเพศ</u>**หรือไม่ (ผู้สัมภาษณ์ยกตัวอย่างประกอบตามรายการ ดังนี้)

□ (1) ข่มขืนโดยใช้กำลังบังคับ □ (2) ข่มขืนขณะมึนเมา □ (3) ถูกรุมโทรม □ (4) ทารุณทางเพศ

□ (5) กระทำอนาจาร (มีการแตะเนื้อต้องตัว) □ (6) พูดจาลวนลาม/ลอบแอบมอง

□ (7) พูดจาลวนลาม/ลอบแอบมอง (ในสถานที่ทำงาน) □ (8) สะกดรอย/ลอบติดตาม

4) ในช่วงปี 25__ ที่ผ่านมา ท่านเคย**<u>ถูกฉ้อโกงหรือหลอกลวง</u>**หรือไม่ (ผู้สัมภาษณ์ยกตัวอย่างประกอบตามรายการ ดังนี้)

□ (1) แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว □ (2) ถูกหลอกลวงด้วยการใช้เงินปลอม □ (3) แชร์ลูกโซ่

□ (4) หลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศหรือต่างประเทศ

□ (5) หลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย

□ (6) หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ

□ (7) หลอกขายสินค้าปลอม

□ (8) หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้ หรือส่งให้แต่ไม่ตรงกับที่โฆษณา

□ (9) หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ

5) ในช่วงปี 25__ ที่ผ่านมา ท่านเคยประสบ**<u>อาชญากรรมในรูปแบบอื่นๆ</u>** ดังนี้หรือไม่ (ผู้สัมภาษณ์ยกตัวอย่างประกอบตามรายการ ดังนี้)

☐ (1) ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ☐ (2) ถูกเรียกรับสินบนโดยภาคธุรกิจ

☐ (3) ได้รับความเสียหายจากเจ้าหน้าที่รัฐที่ใช้อำนาจโดยมิชอบ

☐ (4) ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม เช่น ถูกคุกคามหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคดีอาญา (แพะรับบาป)

☐ (5) ถูกเลือกปฏิบัติ โดยมิชอบ อันเนื่องมาจาก เพศ ความพิการ ศาสนา และเชื้อชาติ เป็นต้น

☐ (6) ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น ถูกเข้าถึงโดยมิชอบ หรือถูกทำให้เสียหาย เผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ

☐ (7) ได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะ ตามเขตที่พักอาศัย

☐ (8) ถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว

☐ (9) ถูกดูหมิ่น หมิ่นประมาท หรือถูกเหยียดหยามเนื่องจากความแตกต่างในเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความพิการ ชนกลุ่มน้อย

☐ (10) ถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

☐ (11) ถูกล่วงรู้พาสเวิร์ดสำหรับระบบคอมพิวเตอร์ และนำไปเปิดเผย

☐ (12) ถูกล้วงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์

6) ในช่วงปี 25__ ที่ผ่านมา ท่านเคย**<u>ตกเป็นเหยื่อความผิดในลักษณะอื่นที่ท่านคิดว่าเป็นอาชญากรรม</u>** หรือไม่

☐ โปรดระบุ .....

คำถามส่วนที่ 2:

เมื่อท่านประสบเหตุอาชญากรรมข้างต้นท่านได้ดำเนินการในข้อใดบ้าง

☐ 1) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 2) แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 3) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานภาครัฐอื่น ที่ไม่ใช่หน่วยงานตำรวจ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ยุติธรรมชุมชน, ยุติธรรมจังหวัดศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน สายด่วน 1111 หรือศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์อื่นๆ โปรดระบุ .....

☐ 4) ไม่แจ้ง เนื่องจาก <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ไม่เกิดความเสียหาย

☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย

☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด

☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน

☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด

☐ เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง

☐ สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)

☐ ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล

☐ ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่

☐ ขาดพยานหลักฐาน

☐ คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้

☐ มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่

☐ ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

☐ ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

คำถามส่วนที่ 3 : ข้อมูลบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	1. ชาย	2. หญิง	3. เพศทางเลือก
ระบุอายุ	☐ ต่ำกว่า 16	☐ 16 -25	☐ 26 – 35
	☐ 36 – 45	☐ 46 – 55	☐ 56 – 65
	☐ 66 – 75	☐ มากกว่า 75	
รายได้	☐ ต่ำกว่า 15,000	☐ 15,001 – 25,000	☐ 25,000 – 35,000
	☐ 35,001-45,000	☐ 55,001-65,000	☐ 65,001-75,000
	☐ มากกว่า 75,000		
ระบุอาชีพ	.....		
การศึกษาระดับสูงสุด			
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	2. ปริญญาตรี	3.ปริญญาโท	4. สูงกว่าปริญญาโท
ท่านพบเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่งานยุติธรรมบ่อยเพียงใด			
1. สัปดาห์ละครั้ง	2. เดือนละครั้ง	3. ปีละครั้งหรือน้อยกว่านั้น	4. มากกว่า 1 ครั้ง/ปี

สำนักงานกิจการยุติธรรม

แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2-1 (สอญ. 2-1) ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

(Thai Crime Victimization Survey: TCVS 2-1) พ.ศ.25__

การสำรวจข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน (ชื่อ อายุ ที่อยู่) จะถูกเขารหัสด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะสำนักงานกิจการยุติธรรม (สกธ.) และผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะแสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง:

1) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และอยู่อาศัยในบ้านที่ทำการสำรวจห้วง พ.ศ. 25__ มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป

2) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ในช่วงเวลา 1 ปี ก่อน พ.ศ.25__

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ลำดับแบบสอบถาม .....

เพศของเหยื่ออาชญากรรม ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ เพศทางเลือก

อายุของเหยื่ออาชญากรรม ..... ปี

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 ลักษณะการก่อเหตุ

☐ ถูกฆ่า ☐ ถูกพยายามฆ่า ☐ ถูกกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย

1.2 เหตุที่เกิดขึ้นเป็นกรณีใด <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกกรณีที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</u>

☐ ถูกฆ่าโดยผู้กระทำความผิด ☐ ถูกพยายามฆ่าโดยผู้กระทำความผิด

☐ ถูกกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายโดยผู้กระทำความผิด ☐ จ้างวานฆ่า/จ้างทำร้าย

☐ ถูกวางเพลิง ☐ ถูกหน่วงเหนี่ยวกักขัง ☐ ถูกปล่อยสารพิษ ☐ การเอาคนเป็นทาส

☐ ถูกข่มขู่ว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ☐ ถูกข่มขู่ว่าจะทำร้าย ☐ ถูกคุกคาม ☐ ถูกลอบติดตาม

☐ การทำแท้ง ☐ ก่อการร้าย ☐ ถูกลักพาตัว ☐ การลักพาตัวผู้เยาว์

☐ ลักษณะความผิดอาญาอื่น(ระบุ) .....

☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.3 เหตุที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากอะไร <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกกรณีที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</u>

☐ ขัดแย้งผลประโยชน์ ☐ นักเรียนตีกัน ☐ เหตุทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว

☐ เมาสุราทะเลาะวิวาท ☐ มีสาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัว ☐ หึงหวง

☐ เขม่น/กระทบกระทั่งกันเฉพาะหน้า ☐ ผู้ก่อเหตุมีอาการทางจิต

☐ เกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพล/กลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง

☐ สืบเนื่องมากจากความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์/ชนกลุ่มน้อย ความแตกต่างทางความเชื่อศาสนา

☐ ถูกกระทำโดยผู้ที่เคยสมรสมาก่อนหรือผู้ที่เคยอยู่กินร่วมกันฉันท์สามีภรรยา

☐ ถูกกระทำโดยผู้ที่ใกล้ชิดกับครอบครัว

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.4 ลักษณะการก่อเหตุใดเป็นหลัก <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</u>

☐ ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย ☐ ขว้างปาสิ่งของใส่

☐ แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม ☐ ทุบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น

☐ ทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย ☐ กักขังหน่วงเหนี่ยว

☐ ขับขี่พาหนะพุ่งชน ☐ ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก ☐ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด

☐ วางยา มอมยา ☐ ข่มขู่ คุกคาม ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.5 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</u>

☐ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา ☐ อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด

☐ ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดชาร์ป ☐ ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ หิน

☐ อาวุธอื่นๆ (ระบุ)..... ☐ ไม่ใช้อาวุธ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.6 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

☐ กรุงเทพมหานคร ☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

เขต..... อำเภอ.....

แขวง..... ตำบล.....

สถานีตำรวจนครบาล..... อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

1.7 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.) ☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)

☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร ☐ บ้านพักในชุมชนแออัด

☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา ☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ

☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย

☐ ห้องชุด/อพาร์ทเม้นต์/คอนโดมีเนียม

☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ

☐ หอพักในสถานศึกษา ☐ หอพักเอกชน ☐ ห้องแถว

☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

☐ ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย ☐ ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน

☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก ☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานประกอบการ

☐ ร้านอาหาร ☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ ☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ

☐ สถานค้าประเวณี ☐ โรงแรมม่านรูด ☐ อาบอบนวด

☐ นวดแผนไทย/สปา ☐ สถานพยาบาลของรัฐ ☐ สถานพยาบาลเอกชน

☐ หน่วยงานราชการ ☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน ☐ โรงงาน

☐ สถานีบริการน้ำมัน ☐ สปอร์ตคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

☐ โรงเรียน ☐ วิทยาลัยอาชีวะ/เทคนิค

☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา ☐ สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า

☐ บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว ☐ เรือกสวนไร่นา

☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ ☐ สะพานลอย/อุโมงค์

☐ สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง

☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา ☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า

☐ ตลาด/ย่านการค้า ☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา

☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด ☐ วินมอเตอร์ไซต์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

☐ พาหนะส่วนบุคคล ☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง

☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

1.8 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

☐ กลางวัน ระบุเวลา .....

☐ กลางคืน ระบุเวลา .....

☐ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.9 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

☐ ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน

☐ กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)

☐ เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน

☐ จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า

☐ อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ

☐ เล่นกีฬา ออกกำลังกาย

☐ ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์

☐ ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท

☐ นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)

☐ ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.10 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า

☐ 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ กระทำผิดคนเดียว ☐ กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป

☐ เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย ☐ เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง

☐ มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา

☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)

☐ กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊ง กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมือง

☐ กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล

☐ ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)

☐ มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ

☐ ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.11 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน

☐ เป็นสามีหรือภรรยา ☐ อดีตสามีภรรยา

☐ คนรัก ☐ อดีตคนรัก

☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย

☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน

☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน ☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน

☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่ ☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน

☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน ☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้ยเคยกัน

☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ ☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต

☐ ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.12 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.13 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่

☐ ไม่ดื่ม/ไม่เสพ ☐ ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมึนเมา

☐ มีอาการมึนเมา ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

☐ เสียชีวิต ☐ บาดเจ็บ ☐ ผลกระทบต่อจิตใจ ☐ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)

2.2 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

☐ มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก

☐ มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก

☐ ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต

☐ กระดูกหัก ☐ บาดเจ็บอวัยวะภายใน ☐ แท้งลูก

☐ บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด ☐ เสียโฉม/พิการ/ทุพลภาพ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

☐ ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)

☐ รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน ☐ รักษาตัว 8-20 วัน

☐ รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส) ☐ เสียโฉม พิการ หรือทุพลภาพเป็นการถาวร

2.4 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ

☐ พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก

☐ หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ

☐ สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ☐ คลินิกเอกชน

☐ ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก

☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.5 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย <u>(นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล/แพทย์/จิตแพทย์ (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน ..... บาท

☐ กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ ..... บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)

☐ วันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)

☐ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน ..... บาท

☐ ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน ..... บาท

☐ ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน ..... บาท

☐ 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.6 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน

โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า ..... บาท

บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท

☐ 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ

☐ 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล

☐ 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

☐ 1) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 2) แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 3) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานภาครัฐอื่น ที่ไม่ใช่หน่วยงานตำรวจ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ยุติธรรมชุมชน, ยุติธรรมจังหวัดศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน สายด่วน 1111 หรือศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์อื่นๆ โปรดระบุ .....

☐ 4) ไม่แจ้ง เนื่องจาก <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ไม่เกิดความเสียหาย

☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย

☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด

☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน

☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด

☐ เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง

☐ สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)

☐ ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล

☐ ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่

☐ ขาดพยานหลักฐาน

☐ คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้

☐ มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่

☐ ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

☐ ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6) ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

☐ คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ ☐ มี

☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ☐ เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

☐ มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ ☐ มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด

☐ ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ

☐ เจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)

☐ หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล

☐ หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก

☐ ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี

☐ ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด

☐ รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี

☐ ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง

☐ มีการตกลงยอมความกันได้

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

☐ 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)</u>

☐ ถูกลงโทษปรับ ☐ ให้รอการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม

☐ ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง ☐ ประหารชีวิต

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

☐ 1) ไม่มี

☐ 2) มี ได้แก่ <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง

☐ ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา

☐ สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง

☐ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☐ การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร

☐ บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การคุ้มครองพยาน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

☐ 1) ไม่ต้องการ

☐ 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ

☐ ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา

☐ การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก

☐ จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย

☐ การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล

☐ การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี

☐ การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ

☐ การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด

☐ การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ

☐ การให้ความคุ้มครองพยาน

☐ การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล

☐ การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

ข้อมูลส่วนบุคคล

บ้านเลขที่.....

พิกัดบ้าน (NS) ..... พิกัดบ้าน (EW) .....

หมายเหตุ: ข้อมูลที่จัดเก็บจากการสำรวจครั้งนี้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และถูกนำมาใช้วิเคราะห์ในภาพรวม เพื่อประโยชน์สำหรับการดำเนินงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเท่านั้น

☐ กรุงเทพมหานคร

เขต.....

แขวง.....

สถานีตำรวจนครบาล.....

☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

อำเภอ.....

ตำบล.....

อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

สถานีตำรวจ.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม

แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2-2 (สอญ. 2-2) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

(Thai Crime Victimization Survey: TCVS 2-2) พ.ศ.25__

การสำรวจข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน (ชื่อ อายุ ที่อยู่) จะถูกเขารหัสด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะสำนักงานกิจการยุติธรรม (สกธ.) และผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะแสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง:

1) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และอยู่อาศัยในบ้านที่ทำการสำรวจห้วง พ.ศ. 25__ มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป

2) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ ในช่วงเวลา 1 ปี ก่อน พ.ศ. 25__

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ลำดับแบบสอบถาม .....

เพศของเหยื่ออาชญากรรม ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ เพศทางเลือก

อายุของเหยื่ออาชญากรรม ..... ปี

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 ลักษณะการก่อเหตุ

☐ ปล้น ☐ ปล้นชิงสินค้า ☐ ชิงทรัพย์ ☐ วิ่งราวทรัพย์

☐ ขโมยสิ่งของที่ตั้งวางขายในร้านค้า ห้างสรรพสินค้า มินิมาร์ท ☐ ล้วงกระเป๋า/กรีดกระเป๋า

☐ ขโมยรถยนต์/รถจักรยานยนต์ ☐ ขโมยทรัพย์สินภายในรถหรือยานพาหนะ

☐ ขโมยเครื่องมือเกษตร วัว ควาย

☐ ถูกรีดเอาทรัพย์ (ข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับเพื่อเอาทรัพย์ หรือข่มขู่บังคับให้กระทำการใดๆ ตามที่ผู้กระทำผิดต้องการ)

☐ ถูกกรรโชกทรัพย์ (ขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกาย/ทรัพย์สินเพื่อแลกกับทรัพย์)

☐ ลักลอบ/งัดแงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย

☐ ลักลอบ/งัดแงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในร้านค้า/ที่ทำงาน

☐ ลักลอบ/งัดแงะเข้ามาเอาทรัพย์สินในที่พักอาศัย ร้านค้า ที่ทำงาน (กรณีไม่ได้ทรัพย์สินไป)

☐ ลูกจ้างขโมยทรัพย์สิน เช่น คนรับใช้ขโมยทรัพย์สินในบ้าน ลูกจ้างขโมยของในร้าน

☐ เพื่อน/ญาติ/คนในบ้าน/คนรู้จักคุ้นเคย ขโมยทรัพย์สินขณะพักอาศัยอยู่ด้วยกัน

☐ หลงลืมวางทรัพย์สินทิ้งไว้แล้วสูญหาย ตั้งใจก่อความเสียหายแก่ทรัพย์สินผู้อื่น

☐ ลักษณะการก่อเหตุโดยวิธีอื่นๆ (ระบุ) .....

1.2 คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่

1) ไม่ <u>(ข้ามไปตอบตอนที่ 2)</u>

2) ทำร้าย โดย <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</u>

☐ ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย ☐ ขับขี่พาหนะพุ่งชน

☐ แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม ☐ ทุบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น

☐ ขว้างปาสิ่งของใส่ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด ☐ ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก วางยา มอมยา

☐ ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย

☐ กักขังหน่วงเหนี่ยว ☐ ข่มขู่ คุกคาม

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.3 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</u>

☐ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา ☐ อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด

☐ ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดชาร์ป ☐ ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ หิน

☐ อาวุธอื่นๆ (ระบุ)..... ☐ ไม่ใช้อาวุธ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.4 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

☐ กรุงเทพมหานคร ☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

เขต..... อำเภอ.....

แขวง..... ตำบล.....

สถานีตำรวจนครบาล..... อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

1.5 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.) ☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)

☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร ☐ บ้านพักในชุมชนแออัด

☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา ☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ

☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย

☐ ห้องชุด/อพาร์ทเม้นต์/คอนโดมีเนียม

☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ

☐ หอพักในสถานศึกษา ☐ หอพักเอกชน ☐ ห้องแถว

☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

☐ ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย ☐ ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน

☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก ☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานประกอบการ

☐ ร้านอาหาร ☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ ☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ

☐ สถานค้าประเวณี ☐ โรงแรมม่านรูด ☐ อาบอบนวด

☐ นวดแผนไทย/สปา ☐ สถานพยาบาลของรัฐ ☐ สถานพยาบาลเอกชน

☐ หน่วยงานราชการ ☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน ☐ โรงงาน

☐ สถานีบริการน้ำมัน ☐ สปอร์ตคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

☐ โรงเรียน ☐ วิทยาลัยอาชีวะ/เทคนิค

☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา ☐ สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า

☐ บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว ☐ เรือกสวนไร่นา

☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ ☐ สะพานลอย/อุโมงค์

☐ สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง

☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา ☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า

☐ ตลาด/ย่านการค้า ☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา

☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด ☐ วินมอเตอร์ไซต์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

☐ พาหนะส่วนบุคคล ☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง

☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

1.6 ในที่เกิดเหตุขณะเกิดเหตุมีการวางระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่

☐ 1) ไม่มี หรือ มีแต่ใช้การไม่ได้

☐ 2) มี <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ สัญญาณกันขโมย อุปกรณ์ตรวจจับผู้บุกรุก

☐ ล็อคประตู หน้าต่าง ล้อรถ สิ่งของ/อุปกรณ์

☐ รั้วแหลมหรือเหล็กดัดกันขโมย ☐ เลี้ยงสุนัข

☐ ยาม/เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ☐ กล้องวงจรปิด (CCTV)

☐ ตั้งตู้แดง/สายตรวจ ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.7 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

☐ กลางวัน ระบุเวลา .....

☐ กลางคืน ระบุเวลา .....

☐ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.8 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

☐ ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน

☐ กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)

☐ เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน

☐ จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า

☐ อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ

☐ เล่นกีฬา ออกกำลังกาย

☐ ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์

☐ ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท

☐ นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)

☐ ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.9 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า

☐ 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ กระทำผิดคนเดียว ☐ กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป

☐ เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย ☐ เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง

☐ มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา

☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)

☐ กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊ง กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมือง

☐ กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล

☐ ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)

☐ มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ

☐ ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.10 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน

☐ เป็นสามีหรือภรรยา ☐ อดีตสามีภรรยา

☐ คนรัก ☐ อดีตคนรัก

☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย

☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน

☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน ☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน

☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่ ☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน

☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน ☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้ยเคยกัน

☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ ☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต

☐ ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.11 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.12 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่

☐ ไม่ดื่ม/ไม่เสพ ☐ ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมึนเมา

☐ มีอาการมึนเมา ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.13 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย ☐ ความขัดแย้งภายในครอบครัว

☐ ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ

☐ ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ

☐ ผู้เสียหายมีอาการมึนเมา ☐ ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด

☐ ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด ☐ ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์

☐ ผู้กระทำผิดยากจน ☐ ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด

☐ พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต

☐ ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น

☐ ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย ☐ โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต

☐ ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมือง

☐ อื่นๆ (ระบุ) ..... ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.14 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

☐ ได้ทรัพย์สินไป

☐ คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

☐ คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

1.15 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

☐ ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

☐ ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด

☐ ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.16 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

☐ ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง

☐ เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้

☐ เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้

☐ คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไกล่เกลี่ย

☐ มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.17 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น เป็นกรณีใดเป็นหลัก

☐ ก่อเหตุซึ่งหน้า โดยใช้กำลังทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่เพื่อให้ได้ทรัพย์สิน

☐ ก่อเหตุซึ่งหน้า แต่ไม่ได้ทำอันตรายหรือข่มขู่ผู้เสียหาย

☐ ก่อเหตุลับหลังขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยผู้เสียหายไม่รู้ตัว/ไม่ทราบเหตุขณะเกิดเหตุ

☐ บุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้ามาในที่พักอาศัย ในเขตบ้าน หรือภายในรั้วบ้าน

☐ ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สิน โดยไม่ประสงค์ต่อทรัพย์สิน

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เงินสด ☐ เอกสารสำคัญ เช่น โฉนด เอกสารสิทธิ์ต่างๆ

☐ บัตรเครดิต สมุดเช็ค ☐ กระเป๋าถือ กระเป๋าเอกสาร กระเป๋าสตางค์

☐ รถยนต์ ☐ รถจักรยานยนต์

☐ ชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ อะไหล่ (อุปกรณ์ภายนอก) เช่น ล้อ ยางอะไหล่ ไฟ

☐ อุปกรณ์เสริมภายในรถ เช่น เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD ติดรถยนต์ อุปกรณ์นำทาง

☐ จักรยาน/ชิ้นส่วนจักรยาน ☐ อุปกรณ์กีฬา

☐ น้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ แก๊ส ไฟฟ้า พลังงานอื่นๆ

☐ สินค้าอุปโภค บริโภค ☐ เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ชุดชั้นใน รองเท้า แว่นตา นาฬิกา

☐ เครื่องประดับ อัญมณี สร้อยคอ ทองคำ เพชรพลอย

☐ โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์อิเลคทรอนิคพกพา เช่น IPAD Tablet เครื่องเล่น MP3

☐ เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD

☐ เครื่องใช้ เครื่องเรือน เฟอร์นิเจอร์ ของใช้อื่นๆ ในบ้าน

☐ ของเล่นเด็ก เครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อน

☐ หน้าต่าง ประตูบ้าน บานกระจก รั้วบ้าน โคมไฟรั้ว สนาม

☐ ของมีค่าสะสม เช่น พระเครื่อง ☐ สัตว์เลี้ยง

☐ ปศุสัตว์ ผลไม้ ต้นไม้ ผลผลิตทางการเกษตร

☐ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ทางการเกษตร เช่น รถไถ ปั๊มน้ำ

☐ อุปกรณ์หรือเครื่องมือก่อสร้าง ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

☐ เสียชีวิต ☐ บาดเจ็บ ☐ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)

2.3 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

☐ มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก

☐ มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก

☐ ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต

☐ กระดูกหัก ☐ บาดเจ็บอวัยวะภายใน ☐ แท้งลูก

☐ บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด ☐ เสียโฉม/พิการ/ทุพลภาพ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

☐ ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว <u>(ข้ามไปตอบข้อ 2.6)</u>

☐ รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน ☐ รักษาตัว 8-20 วัน

☐ รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส) ☐ เสียโฉม พิการ หรือทุพลภาพเป็นการถาวร

2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ

☐ พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก

☐ หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ

☐ สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ☐ คลินิกเอกชน

☐ ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก

☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย <u>(นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน ..... บาท

☐ กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ ..... บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)

☐ วันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)

☐ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน ..... บาท

☐ ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน ..... บาท

☐ ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน ..... บาท

☐ 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.7 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน

โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า ..... บาท

บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท

☐ 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ

☐ 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล

☐ 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

☐ 1) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 2) แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 3) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานภาครัฐอื่น ที่ไม่ใช่หน่วยงานตำรวจ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ยุติธรรมชุมชน, ยุติธรรมจังหวัดศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน สายด่วน 1111 หรือศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์อื่นๆ โปรดระบุ .....

☐ 4) ไม่แจ้ง เนื่องจาก <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ไม่เกิดความเสียหาย

☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย

☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด

☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน

☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด

☐ เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง

☐ สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)

☐ ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล

☐ ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่

☐ ขาดพยานหลักฐาน

☐ คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้

☐ มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่

☐ ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

☐ ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.5 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6) ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

☐ คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ ☐ มี

☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ☐ เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

☐ มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ ☐ มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด

☐ ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ

☐ เจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)

☐ หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล

☐ หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก

☐ ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี

☐ ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด

☐ รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี

☐ ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง

☐ มีการตกลงยอมความกันได้

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

☐ 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)</u>

☐ ถูกลงโทษปรับ ☐ ให้รอการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม

☐ ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง ☐ ประหารชีวิต

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

☐ 1) ไม่มี

☐ 2) มี ได้แก่ <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง

☐ ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา

☐ สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง

☐ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☐ การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร

☐ บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การคุ้มครองพยาน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

☐ 1) ไม่ต้องการ

☐ 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ

☐ ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา

☐ การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก

☐ จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย

☐ การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล

☐ การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี

☐ การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ

☐ การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด

☐ การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ

☐ การให้ความคุ้มครองพยาน

☐ การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล

☐ การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

ข้อมูลส่วนบุคคล

บ้านเลขที่.....

พิกัดบ้าน (NS) ..... พิกัดบ้าน (EW) .....

หมายเหตุ: ข้อมูลที่จัดเก็บจากการสำรวจครั้งนี้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และถูกนำมาใช้วิเคราะห์ในภาพรวม เพื่อประโยชน์สำหรับการดำเนินงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเท่านั้น

☐ กรุงเทพมหานคร

เขต.....

แขวง.....

สถานีตำรวจนครบาล.....

☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

อำเภอ.....

ตำบล.....

อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

สถานีตำรวจ.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม

แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2-3 (สอญ. 2-3) ความผิดเกี่ยวกับเพศ

(Thai Crime Victimization Survey: TCVS 2-3) พ.ศ.25__

การสำรวจข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน (ชื่อ อายุ ที่อยู่) จะถูกเขารหัสด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะสำนักงานกิจการยุติธรรม (สกธ.) และผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะแสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง:

1) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และอยู่อาศัยในบ้านที่ทำการสำรวจห้วง พ.ศ. 25__ มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป

2) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ ในช่วงเวลา 1 ปี ก่อน พ.ศ.25__

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ลำดับแบบสอบถาม .....

เพศของเหยื่ออาชญากรรม ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ เพศทางเลือก

อายุของเหยื่ออาชญากรรม ..... ปี

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 ลักษณะการก่อเหตุ

☐ ถูกข่มขืน ☐ ถูกกระทำอนาจารจนได้รับอันตราย ☐ ถูกกระทำอนาจารไม่ได้รับอันตราย

☐ ลอบติดตาม แอบมอง หรือ พยายามมาเบียดใกล้ชิดจนมีลักษณะก่อกวน

☐ ถูกคุกคามทางวาจา หรือแสดงกริยาท่าทีอันเป็นการรบกวน เช่น ส่งข้อความ/คลิปลามก

☐ ถูกลอบติดตาม แอบมอง หรือ พยายามมาเบียดใกล้ชิดจนมีลักษณะก่อกวน

☐ ถูกข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะใช้กำลังข่มขืน หรือล่วงละเมิดทางเพศ (ไม่ถึงกับลงมือกระทำ)

1.2 เหตุที่เกิดขึ้นเป็นกรณีใด <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกกรณีที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</u>

☐ บังคับขืนใจ

โดย ☐ พยายามข่มขืน แต่ไม่สำเร็จ

☐ ข่มขืนกระทำชำเรา (มีผู้กระทำผิดคนเดียว)

☐ ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะรุมโทรม (มีผู้กระทำผิดหลายคน)

ด้วยการ <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ล่อลวงโดยผู้รู้จักคุ้นเคย หรือรู้จักกันมาก่อน

☐ ล่อลวงโดยคนแปลกหน้า เข้ามาตีสนิทแล้วล่อลวง

☐ ดักฉุดหรือลอบติดตามไปในสถานที่เปลี่ยวหรือที่ลับตาคน

☐ บุกเข้ามาในที่พักอาศัย

☐ ใช้กำลังบังคับหรือข่มขู่ว่าจะทำอันตรายขณะอยู่ในรถรับจ้างสาธารณะ

☐ แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจผิดว่าเป็นเรื่องของสามีภรรยา/แฟน/คู่รัก

☐ ถูกกระทำขณะมึนเมา ไม่ได้สติ

☐ ถูกมอมยา วางยา มอมสุรา โดยเจตนาจากผู้กระทำผิด

☐ ถูกกระทำโดยผู้ที่เคยสมรสมาก่อนหรือผู้ที่เคยอยู่กินร่วมกันฉันท์สามีภรรยา

☐ ถูกกระทำโดยผู้ที่ใกล้ชิดกับครอบครัว

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

☐ กระทำอนาจารหรือล่วงเกินทางเพศโดยมีการสัมผัสร่างกายโดยผู้เสียหายไม่ยินยอม เช่น กอด/จูบ/ลูบไล้

☐ ล่อลวงให้ตกไปเป็นเหยื่อการค้าประเวณี

☐ การกระทำที่เป็นอันตรายอื่นๆ (ระบุ) .....

☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.3 นอกจากการกระทำข่มขืนหรือกระทำอนาจารคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่

☐ ไม่

☐ ทำร้ายโดยไม่ใช้อาวุธ <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</u>

☐ ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย ☐ ขับขี่พาหนะพุ่งชน

☐ แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม ☐ ทุบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น

☐ ขว้างปาสิ่งของใส่ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด ☐ ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก วางยา มอมยา

☐ ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย

☐ กักขังหน่วงเหนี่ยว ☐ ข่มขู่ คุกคาม

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

☐ ทำรายโดยใช้อาวุธ <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)</u>

☐ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา ☐ อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด

☐ ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดชาร์ป ☐ ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ หิน

☐ อาวุธอื่นๆ (ระบุ)..... ☐ ไม่ใช้อาวุธ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.4 สถานที่เกิดเหตุ

☐ ไม่ทราบ

☐ กรุงเทพมหานคร ☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

เขต..... อำเภอ.....

แขวง..... ตำบล.....

สถานีตำรวจนครบาล..... อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

1.5 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.) ☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)

☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร ☐ บ้านพักในชุมชนแออัด

☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา ☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ

☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย

☐ ห้องชุด/อพาร์ทเม้นต์/คอนโดมีเนียม

☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ

☐ หอพักในสถานศึกษา ☐ หอพักเอกชน ☐ ห้องแถว

☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

☐ ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย ☐ ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน

☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก ☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานประกอบการ

☐ ร้านอาหาร ☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ ☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ

☐ สถานค้าประเวณี ☐ โรงแรมม่านรูด ☐ อาบอบนวด

☐ นวดแผนไทย/สปา ☐ สถานพยาบาลของรัฐ ☐ สถานพยาบาลเอกชน

☐ หน่วยงานราชการ ☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน ☐ โรงงาน

☐ สถานีบริการน้ำมัน ☐ สปอร์ตคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

☐ โรงเรียน ☐ วิทยาลัยอาชีวะ/เทคนิค

☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา ☐ สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า

☐ บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว ☐ เรือกสวนไร่นา

☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ ☐ สะพานลอย/อุโมงค์

☐ สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง

☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา ☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า

☐ ตลาด/ย่านการค้า ☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา

☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด ☐ วินมอเตอร์ไซต์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

☐ พาหนะส่วนบุคคล ☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง

☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

1.6 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

☐ กลางวัน ระบุเวลา .....

☐ กลางคืน ระบุเวลา .....

☐ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.7 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

☐ ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน

☐ กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)

☐ เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน

☐ จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า

☐ อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ

☐ เล่นกีฬา ออกกำลังกาย

☐ ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์

☐ ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท

☐ นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)

☐ ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.8 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า

☐ 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ กระทำผิดคนเดียว ☐ กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป

☐ เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย ☐ เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง

☐ มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา

☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)

☐ กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊ง กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมือง

☐ กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล

☐ ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)

☐ มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ

☐ ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.9 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน

☐ เป็นสามีหรือภรรยา ☐ อดีตสามีภรรยา

☐ คนรัก ☐ อดีตคนรัก

☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย

☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน

☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน ☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน

☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่ ☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน

☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน ☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้ยเคยกัน

☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ ☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต

☐ ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.10 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่

☐ ไม่ดื่ม/ไม่เสพ ☐ ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมึนเมา

☐ มีอาการมึนเมา ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

☐ เสียชีวิต ☐ บาดเจ็บ ☐ ผลกระทบต่อจิตใจ ☐ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)

2.2 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

☐ มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก

☐ มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก

☐ ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต

☐ กระดูกหัก ☐ บาดเจ็บอวัยวะภายใน ☐ แท้งลูก

☐ บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด ☐ เสียโฉม/พิการ/ทุพลภาพ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

☐ ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยหรือได้รับอันตรายต่อจิตใจ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)

☐ รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน ☐ รักษาตัว 8-20 วัน

☐ รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส) ☐ เสียโฉม พิการ หรือทุพลภาพเป็นการถาวร

2.4 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ

☐ พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก

☐ หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ

☐ สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ☐ คลินิกเอกชน

☐ ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก

☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.5 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย <u>(นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล/แพทย์/จิตแพทย์ (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน ..... บาท

☐ กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ ..... บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)

☐ วันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)

☐ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน ..... บาท

☐ ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน ..... บาท

☐ ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน ..... บาท

☐ 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.6 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน

โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า ..... บาท

บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท

☐ 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ

☐ 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล

☐ 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

☐ 1) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 2) แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 3) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานภาครัฐอื่น ที่ไม่ใช่หน่วยงานตำรวจ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ยุติธรรมชุมชน, ยุติธรรมจังหวัดศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน สายด่วน 1111 หรือศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์อื่นๆ โปรดระบุ .....

☐ 4) ไม่แจ้ง เนื่องจาก <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ไม่เกิดความเสียหาย

☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย

☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด

☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน

☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด

☐ เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง

☐ สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)

☐ ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล

☐ ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่

☐ ขาดพยานหลักฐาน

☐ คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้

☐ มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่

☐ ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

☐ ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6) ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

☐ คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ ☐ มี

☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ☐ เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

☐ มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ ☐ มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด

☐ ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ

☐ เจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)

☐ หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล

☐ หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก

☐ ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี

☐ ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด

☐ รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี

☐ ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง

☐ มีการตกลงยอมความกันได้

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

☐ 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)</u>

☐ ถูกลงโทษปรับ ☐ ให้รอการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม

☐ ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง ☐ ประหารชีวิต

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

☐ 1) ไม่มี

☐ 2) มี ได้แก่ <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง

☐ ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา

☐ สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง

☐ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☐ การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร

☐ บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การคุ้มครองพยาน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

☐ 1) ไม่ต้องการ

☐ 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
- ☐ ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
- ☐ การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
- ☐ จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
- ☐ การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- ☐ การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
- ☐ การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ
- ☐ การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- ☐ การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- ☐ การให้ความคุ้มครองพยาน
- ☐ การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- ☐ การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

ข้อมูลส่วนบุคคล

บ้านเลขที่.....

พิกัดบ้าน (NS) ..... พิกัดบ้าน (EW) .....

หมายเหตุ: ข้อมูลที่จัดเก็บจากการสำรวจครั้งนี้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และถูกนำมาใช้วิเคราะห์ในภาพรวมเพื่อประโยชน์สำหรับการดำเนินงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเท่านั้น

☐ กรุงเทพมหานคร

เขต.....

แขวง.....

สถานีตำรวจนครบาล.....

☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

อำเภอ.....

ตำบล.....

อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

สถานีตำรวจ.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม

แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2-4 (สอญ. 2-4) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงการหลอกลวง

(Thai Crime Victimization Survey: TCVS 2-4) พ.ศ.25__

การสำรวจข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน (ชื่อ อายุ ที่อยู่) จะถูกเขารหัสด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะสำนักงานกิจการยุติธรรม (สกธ.) และผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะแสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง:

1) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และอยู่อาศัยในบ้านที่ทำการสำรวจห้วง พ.ศ. 25__ มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป

2) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ประสบเหตุอาชญากรรมเกี่ยวกับการฉ้อโกงการหลอกลวง ในช่วงเวลา 1 ปี ก่อน พ.ศ.25__

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ลำดับแบบสอบถาม .....

เพศของเหยื่ออาชญากรรม ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ เพศทางเลือก

อายุของเหยื่ออาชญากรรม ..... ปี

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 ลักษณะการกระทำผิด

☐ นำเอกสารทางการเงินไปให้บุคคลอื่นใช้ด้วยความสมัครใจ

☐ นำเอกสารทางการเงินไปให้บุคคลอื่นใช้โดยถูกหลอกลวง

☐ นำข้อมูลในบัตรเครดิตไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของบัตร

☐ นำรหัสบัตรเอทีเอ็มไปใช้เบิกเงินสด

☐ ลักลอบเบิกเงินสดจากบัญชีธนาคารโดยที่เจ้าของบัญชีไม่ทราบ/ไม่ยินยอม

☐ แอบอ้างนำเอกสาร ข้อมูลส่วนตัวไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตแล้วก่อให้เกิดความเสียหาย เช่น นำไปขอบัตรเครดิต กู้เงิน เปิดบริการโทรศัพท์ หรือก่อหนี้ผูกพันอื่นๆ

☐ ถูกปลอมแปลงหรือถูกแอบอ้าง เอกสารราชการหรือเอกสารสำคัญ

☐ หลอกลวงให้จ่ายเงินเป็นสมาชิกธุรกิจแล้วปิดบริษัทหลบหนีไป เช่น แชร์ลูกโซ่

☐ หลอกลวงให้ร่วมลงทุน ซื้อหุ้น/หน่วยลงทุน หรือซื้อขายสินค้าในธุรกิจที่ไม่มีอยู่จริง

☐ หลอกลวงโดยแสดงตนเป็นบุคคลอื่น สร้างความชอบพอ และหลอกลวงว่าจะส่งทรัพย์สินมาให้หรือกระทำการอื่นใดในลักษณะเดียวโดยจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ เช่น แก๊งโรแมนซ์สแกม

☐ หลอกลวงว่าจะจัดหางาน/ส่งไปทำงานต่างประเทศ

☐ หลอกลวงว่าจะให้เลขรางวัลสลากกินแบ่ง/หวย

☐ หลอกลวงว่าถูกรางวัลโดยขอเก็บค่าดำเนินการล่วงหน้า

☐ หลอกให้หลงเชื่อให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้าย เช่น แก๊งคอลเซ็นเตอร์ ขอตัดส่วนบัญชีธนาคาร

☐ หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้ หรือส่งให้แต่ไม่ตรงกับที่โฆษณา

☐ หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สิน เช่น ตกทอง หลอกขายสลากกินแบ่งถูกรางวัลปลอม

☐ หลอกลวงว่าจะช่วยให้เข้าทำงานได้/สอบเข้าได้

☐ หลอกลวงให้จ่ายเงิน (ใต้โต๊ะ/ค่าธรรมเนียมพิเศษ) เพื่อแลกกับการอำนวยความสะดวกหรือได้รับสิทธิพิเศษ เช่น ทำใบขับขี่ปลอม

☐ การปลอมแปลงสินค้า

☐ การปลอมแปลงเงินตรา

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

☐ ในประเทศ

☐ กรุงเทพมหานคร

เขต.....

แขวง.....

สถานีตำรวจนครบาล.....

☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

อำเภอ.....

ตำบล.....

อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

☐ ต่างประเทศ (ระบุ).....

- กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงซึ่งหน้า ให้ระบุโดยใช้สถานที่เกิดเหตุ
- กรณีไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัดเนื่องจากเป็นการหลอกลวงโดยผู้กระทำผิดไม่ได้กระทำการซึ่งหน้า ให้ระบุสถานที่ที่รับทราบว่ามีการหลอกลวงครั้งแรกเป็นสถานที่เกิดเหตุ เช่น
    - กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงทางจดหมาย ให้ใช้สถานที่รับจดหมาย
    - กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต ให้ใช้สถานที่ที่เปิดใช้อินเทอร์เน็ต
    - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้
    - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารราชการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้ เช่น สำนักงานเขต สำนักงานที่ดิน ธนาคาร
    - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลบัตรเครดิตไปซื้อสินค้า/บริการ ให้ระบุสถานที่ที่ขายสินค้า/บริการ

1.3 ผู้กระทำผิดติดต่อกับผู้เสียหายผ่านช่องทางใด

☐ ติดต่อผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น

☐ ใช้จดหมาย

☐ โทรศัพท์

☐ ส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือ

☐ ส่งข้อความผ่านอีเมล์ เครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต (Social Network)

☐ โฆษณาผ่านเว็บไซต์

☐ ใช้สื่อโฆษณา สื่อสิ่งพิมพ์หรือช่องทางอื่นๆ

☐ แอบนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ ไม่ทราบว่าโดยวิธีใด

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.4 กรณีผู้กระทำผิดมาติดต่อกับผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเอง สถานที่เกิดเหตุเป็น
(กรณีเป็นการหลอกลวงโดยผู้กระทำผิด ไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าเช่น ผ่านทางอีเมล์ จดหมาย โทรศัพท์ หรือแอบลักลอบเอาข้อมูลส่วนตัวของผู้เสียหายไปใช้ ให้ระบุว่าไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด)

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.) ☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)

☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร ☐ บ้านพักในชุมชนแออัด

☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา ☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ

☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย

☐ ห้องชุด/อพาร์ทเม้นต์/คอนโดมีเนียม

☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ

☐ หอพักในสถานศึกษา ☐ หอพักเอกชน ☐ ห้องแถว

☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

☐ ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย ☐ ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน

☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก ☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานประกอบการ

☐ ร้านอาหาร ☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ ☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ

☐ สถานค้าประเวณี ☐ โรงแรมม่านรูด ☐ อาบอบนวด

☐ นวดแผนไทย/สปา ☐ สถานพยาบาลของรัฐ ☐ สถานพยาบาลเอกชน

☐ หน่วยงานราชการ ☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน ☐ โรงงาน

☐ สถานีบริการน้ำมัน ☐ สปอร์ตคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

☐ โรงเรียน ☐ วิทยาลัยอาชีวะ/เทคนิค

☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา ☐ สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า

☐ บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว ☐ เรือกสวนไร่นา

☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ ☐ สะพานลอย/อุโมงค์

☐ สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง

☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา ☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า

☐ ตลาด/ย่านการค้า ☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา

☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด ☐ วินมอเตอร์ไซต์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

☐ พาหนะส่วนบุคคล ☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง

☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

7) ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด

1.5 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

☐ กลางวัน ระบุเวลา .....

☐ กลางคืน ระบุเวลา .....

☐ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.6 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

☐ ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน

☐ กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)

☐ เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน

☐ จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า

☐ อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ

☐ เล่นกีฬา ออกกำลังกาย

☐ ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์

☐ ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท

☐ นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)

☐ ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.7 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า

☐ 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ กระทำผิดคนเดียว ☐ กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป

☐ เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย ☐ เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง

☐ มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา

☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)

☐ กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊ง กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมือง

☐ กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล

☐ ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)

☐ มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ

☐ ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.8 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน

☐ เป็นสามีหรือภรรยา ☐ อดีตสามีภรรยา

☐ คนรัก ☐ อดีตคนรัก

☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย

☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน

☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน ☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน

☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่ ☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน

☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน ☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้ยเคยกัน

☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ ☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต

☐ ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.9 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.10 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย ☐ ความขัดแย้งภายในครอบครัว

☐ ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ

☐ ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ

☐ ผู้เสียหายมีอาการมึนเมา ☐ ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด

☐ ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด ☐ ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์

☐ ผู้กระทำผิดยากจน ☐ ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด

☐ พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต

☐ ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น

☐ ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย ☐ โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต

☐ ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมือง

☐ อื่นๆ (ระบุ) ..... ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 ผู้เสียหายทราบว่ามีการก่อเหตุในเรื่องนี้ได้อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ไม่เคยใช้บริการ ไม่เคยทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินที่ถูกแอบอ้าง

☐ ผู้กระทำผิดมีลักษณะพฤติกรรมที่ไม่น่าเชื่อถือ ไม่น่าไว้วางใจ

☐ ทราบว่าถูกหลอกเมื่อพบว่าผู้กระทำผิดหลบหนีไป ไม่สามารถติดต่อได้

☐ ตรวจพบทราบด้วยตนเองจากความผิดปกติของบัญชี

☐ บัตรเครคิตถูกระงับ ☐ ถูกปฏิเสธคำขอกู้เงิน หรือเปิดใช้บริการบัตรเครดิต

☐ มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานของรัฐอื่น

☐ มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ธนาคาร สถาบันการเงิน ว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้นกับบัญชี

☐ ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่รัฐ

☐ ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสื่อมวลชน

☐ ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการใช้ข้อมูลส่วนตัว

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.12 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

☐ ได้ทรัพย์สินไป

☐ คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)

☐ คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)

☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)

1.13 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

☐ ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)

☐ ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด

☐ ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.14 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

☐ ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง

☐ เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้

☐ เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้

☐ คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไกล่เกลี่ย

☐ มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.15 ผู้เสียหายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ (นับรวมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ ผ่าน โทรศัพท์มือถือ)

☐ ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน ☐ ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน

☐ ใช้งาน สัปดาห์ละวัน ☐ ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน

☐ ไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

1.16 ผู้เสียหายได้ดำเนินการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่

☐ 1) ไม่มี

☐ 2) มี <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ตรวจสอบความเคลื่อนไหวในบัญชีธนาคาร และรายการแจ้งค่าบริการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

☐ มีการเปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้บัตรธนาคาร หรือบัตรเครดิตบ่อยๆ

☐ ไม่เปิดเผยรหัสผ่านให้ผู้อื่นรับทราบ

☐ เปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยๆ เช่น อีเมล์ สมาชิกเครือข่ายสังคมออนไลน์

☐ ไม่เข้าใช้งานเว็บไซต์หรือการเชื่อมต่อที่น่าสงสัย

☐ ซื้อขายสินค้าและบริการผ่านเว็บไซต์ที่เชื่อถือได้เท่านั้น

☐ หลีกเลี่ยงไม่ซื้อสินค้าโดยให้โอนเงินไปก่อน

☐ ไม่ใช้บัตรเครดิต/บัตรเดรบิตในการซื้อขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต

☐ ได้รับการแจ้งเตือนภัยหรือแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☐ ได้รับการแจ้งเตือนภัย แจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการกระทำผิดผ่านสื่อต่างๆ

☐ ติดตามข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย พฤติกรรมของคนร้ายจากสื่อต่างๆ ด้วยตนเอง

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ความเสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

☐ เงินสด ☐ บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับ หรือปฏิเสธการใช้ชั่วคราว

☐ ถูกระงับการใช้บริการโทรศัพท์หรือบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ

☐ เงินในบัญชีสูญหาย ☐ เป็นหนี้ธนาคาร

☐ เป็นหนี้ค่าบริการของเอกชน หรือหนี้ส่วนบุคคลกับบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นผู้กระทำผิด

☐ เป็นหนี้ค่าบริการ ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ หรือต้องจ่ายค่าปรับ ค่าบริการในอัตราที่สูงขึ้น

☐ ต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตหรือดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่สูงขึ้น

☐ ถูกข่มขู่ทวงหนี้/ทำร้ายร่างกาย/ทำลายสิ่งของ

☐ ถูกดำเนินคดีละเมิดทางแพ่งสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ ถูกดำเนินคดีอาญาสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

☐ ไม่ได้รับความเสียหาย/สูญเสีย

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

☐ เสียชีวิต ☐ บาดเจ็บ ☐ ไม่บาดเจ็บ <u>(ข้ามไปตอบข้อ 2.6)</u>

2.3 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

☐ มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก

☐ มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก

☐ ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต

☐ กระดูกหัก ☐ บาดเจ็บอวัยวะภายใน ☐ แท้งลูก

☐ บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด ☐ เสียโฉม/พิการ/ทุพลภาพ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

☐ ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว <u>(ข้ามไปตอบข้อ 2.6)</u>

☐ รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน ☐ รักษาตัว 8-20 วัน

☐ รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส) ☐ เสียโฉม พิการ หรือทุพลภาพเป็นการถาวร

2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ

☐ พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก

☐ หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ

☐ สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ☐ คลินิกเอกชน

☐ ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก

☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล) ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน ..... บาท

☐ กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ ..... บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)

☐ วันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)

☐ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน ..... บาท

☐ ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน ..... บาท

☐ ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน ..... บาท

☐ 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.7 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน

โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า ..... บาท

บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท

☐ 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ

☐ 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล

☐ 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

☐ 1) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 2) แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 3) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานภาครัฐอื่น ที่ไม่ใช่หน่วยงานตำรวจ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, หน่วยงานคุ้มครองผู้บริโภค, ยุติธรรมชุมชน, ยุติธรรมจังหวัดศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน สายด่วน 1111 หรือศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์อื่นๆ โปรดระบุ .....

☐ 4) ไม่แจ้ง เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ไม่เกิดความเสียหาย

☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย

☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด

☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน

☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด

☐ เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง

☐ สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)

☐ ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล

☐ ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่

☐ ขาดพยานหลักฐาน

☐ คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้

☐ มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่

☐ ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

☐ ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.2 มีการติดต่อธนาคารที่โอนเงินเข้าบัญชีคนร้ายหรือไม่

☐ ติดต่อ ธนาคาร ระบุ ..... ☐ ไม่ติดต่อ

3.3 ได้รับความร่วมมือในการช่วยเหลือติดตามบัญชีของคนร้ายหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.4 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.5 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.6 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี <u>(ข้ามไปตอบข้อ 3.6)</u> ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ <u>(ข้ามไปตอบข้อ 3.6)</u>

3.7 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

☐ คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ ☐ มี

☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ☐ เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.8 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

☐ มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ ☐ มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ไม่มี <u>(ข้ามไปตอบข้อ 3.8)</u>

3.9 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.8 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด

☐ ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ

☐ เจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)

☐ หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล

☐ หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.10 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก

☐ ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี

☐ ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด

☐ รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี

☐ ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง

☐ มีการตกลงยอมความกันได้

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

☐ 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)</u>

☐ ถูกลงโทษปรับ ☐ ให้รอการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม

☐ ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง ☐ ประหารชีวิต

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.11 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

☐ 1) ไม่มี

☐ 2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง

☐ ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา

☐ สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง

☐ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☐ การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร

☐ บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การคุ้มครองพยาน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.12 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

☐ 1) ไม่ต้องการ

☐ 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
- ☐ ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
- ☐ การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
- ☐ จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
- ☐ การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- ☐ การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
- ☐ การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ
- ☐ การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- ☐ การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- ☐ การให้ความคุ้มครองพยาน
- ☐ การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- ☐ การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

ข้อมูลส่วนบุคคล

บ้านเลขที่.....

พิกัดบ้าน (NS) ..... พิกัดบ้าน (EW) .....

หมายเหตุ: ข้อมูลที่จัดเก็บจากการสำรวจครั้งนี้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และถูกนำมาใช้วิเคราะห์ในภาพรวมเพื่อประโยชน์สำหรับการดำเนินงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเท่านั้น

☐ กรุงเทพมหานคร
เขต.....
แขวง.....
สถานีตำรวจนครบาล.....

☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....
อำเภอ.....
ตำบล.....
อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....
สถานีตำรวจ.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม

แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2-5 (สอญ. 2-5) ความผิดที่ถูกกระทำโดยเจ้าหน้าที่รัฐและอาชญากรรมรูปแบบใหม่

(Thai Crime Victimization Survey: TCVS 2-5) พ.ศ.25__

การสำรวจข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน (ชื่อ อายุ ที่อยู่) จะถูกเขารหัสด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะสำนักงานกิจการยุติธรรม (สกธ.) และผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะแสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง:

1) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และอยู่อาศัยในบ้านที่ทำการสำรวจห้วง พ.ศ. 25__ มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป

2) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ประสบเหตุอาชญากรรมที่ถูกกระทำโดยเจ้าหน้าที่รัฐและอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ในช่วงเวลา 1 ปี ก่อน พ.ศ.25__

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ลำดับแบบสอบถาม .....

เพศของเหยื่ออาชญากรรม ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ เพศทางเลือก

อายุของเหยื่ออาชญากรรม ..... ปี

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 ลักษณะการกระทำผิด

1.1.1 ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

☐ ถูกเจ้าหน้าที่รัฐเรียกรับเงินโดยการขู่เข็ญ หากขัดขืนจะหาเรื่องให้ถูกลงโทษ

☐ ถูกเจ้าหน้าที่รัฐเรียกรับเงินเพื่อแลกกับการพ้นผิด เป็นการตอบแทนเพื่อไม่ให้มีการฟ้องร้อง

☐ การเรียกรับสินบนในภาคธุรกิจ เช่น เพื่อเอื้อประโยชน์ทางการค้า การตกแต่งบัญชี

☐ ถูกเจ้าหน้าที่รัฐเรียกรับเงินเพื่อแลกกับการอำนวยประโยชน์ เช่น ตำแหน่งหน้าที่ หรือโครงการจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.1.2 ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม

☐ ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมคุกคาม/รังควาน/ข่มขู่

☐ ตกเป็นแพะรับบาปในคดีที่ตนไม่ใช่ผู้กระทำความผิด

☐ ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมประวิงเวลาให้ช้าเกินกว่าปกติ

☐ ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมละเมิดสิทธิ หรือกระทำเกินกว่าเหตุ

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.1.3 ถูกเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรม อันเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

☐ เพศ ☐ ศาสนา ☐ เชื้อชาติ ☐ ความพิการ

☐ ชนกลุ่มน้อย ☐ รายได้ ☐ อายุ ☐ อื่นๆ.....

1.1.4 ถูกดูหมิ่น หมิ่นประมาทหรือถูกเหยียดหยาม อันเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

☐ เพศ ☐ ศาสนา ☐ เชื้อชาติ ☐ ความพิการ

☐ ชนกลุ่มน้อย ☐ รายได้ ☐ อายุ ☐ อื่นๆ.....

1.1.5 ถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว

☐ ลักษณะการล่วงละเมิด.....

1.1.6 การปล่อยมลภาวะหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติในลักษณะที่มีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน

☐ ลักษณะการล่วงละเมิด.....

1.2 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

☐ กรุงเทพมหานคร ☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

เขต..... อำเภอ.....

แขวง..... ตำบล.....

สถานีตำรวจนครบาล..... อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

1.3 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.) ☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)

☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร ☐ บ้านพักในชุมชนแออัด

☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา ☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ

☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย

☐ ห้องชุด/อพาร์ทเม้นต์/คอนโดมีเนียม

☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ

☐ หอพักในสถานศึกษา ☐ หอพักเอกชน ☐ ห้องแถว

☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

☐ ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย ☐ ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน

☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก ☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานประกอบการ

☐ ร้านอาหาร ☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ ☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ

☐ สถานค้าประเวณี ☐ โรงแรมม่านรูด ☐ อาบอบนวด

☐ นวดแผนไทย/สปา ☐ สถานพยาบาลของรัฐ ☐ สถานพยาบาลเอกชน

☐ หน่วยงานราชการ ☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน ☐ โรงงาน

☐ สถานีบริการน้ำมัน ☐ สปอร์ตคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

☐ โรงเรียน ☐ วิทยาลัยอาชีวะ/เทคนิค

☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา ☐ สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า

☐ บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว ☐ เรือกสวนไร่นา

☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ ☐ สะพานลอย/อุโมงค์

☐ สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง

☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา ☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า

☐ ตลาด/ย่านการค้า ☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา

☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด ☐ วินมอเตอร์ไซต์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

☐ พาหนะส่วนบุคคล ☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง

☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

7) ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด ☐

1.4 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

☐ กลางวัน ระบุเวลา .....

☐ กลางคืน ระบุเวลา .....

☐ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.5 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

☐ ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน

☐ กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)

☐ เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน

☐ จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า

☐ อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ

☐ เล่นกีฬา ออกกำลังกาย

☐ ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์

☐ ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท

☐ นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)

☐ ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.6 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า

☐ 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ กระทำผิดคนเดียว ☐ กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป

☐ เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย ☐ เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง

☐ มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา

☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)

☐ กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊ง กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมือง

☐ กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล

☐ ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)

☐ มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ

☐ ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.7 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน

☐ เป็นสามีหรือภรรยา ☐ อดีตสามีภรรยา

☐ คนรัก ☐ อดีตคนรัก

☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย

☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน

☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน ☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน

☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่ ☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน

☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน ☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้ยเคยกัน

☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ ☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต

☐ ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.8 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.9 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย ☐ ความขัดแย้งภายในครอบครัว

☐ ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ

☐ ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ

☐ ผู้เสียหายมีอาการมึนเมา ☐ ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด

☐ ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด ☐ ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์

☐ ผู้กระทำผิดยากจน ☐ ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด

☐ พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต

☐ ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น

☐ ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย ☐ โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต

☐ ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมือง

☐ อื่นๆ (ระบุ) ..... ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.10 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

☐ ได้ทรัพย์สินไป

☐ คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

☐ คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

1.11 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

☐ ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

☐ ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด

☐ ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.12 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

☐ ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง

☐ เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้

☐ เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้

☐ คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไกล่เกลี่ย

☐ มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.15 คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่

☐ ไม่ (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)

☐ ทำร้าย โดย (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

☐ ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย ☐ ขับขี่พาหนะพุ่งชน

☐ แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม ☐ ทุบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น

☐ ขว้างปาสิ่งของใส่ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด ☐ ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก วางยา มอมยา

☐ ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย

☐ กักขังหน่วงเหนี่ยว ☐ ข่มขู่ คุกคาม

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.13 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

☐ ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา ☐ อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด

☐ ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดชาร์ป ☐ ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ หิน

☐ อาวุธอื่นๆ (ระบุ)..... ☐ ไม่ใช้อาวุธ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.14 ผู้เสียหายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ (นับรวมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ ผ่าน โทรศัพท์มือถือ)

☐ ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน ☐ ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน

☐ ใช้งาน สัปดาห์ละวัน ☐ ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน

☐ ไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ เงินสด

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของท่านหรือไม่

☐ เสียหาย ☐ ไม่เสียหาย

2.3 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

☐ เสียชีวิต ☐ บาดเจ็บ ☐ ผลกระทบต่อจิตใจ ☐ ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.7)

2.4 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

☐ มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก

☐ มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก

☐ ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต

☐ กระดูกหัก ☐ บาดเจ็บอวัยวะภายใน ☐ แท้งลูก

☐ บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด ☐ เสียโฉม/พิการ/ทุพลภาพ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.5 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

☐ ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.7)

☐ รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน ☐ รักษาตัว 8-20 วัน

☐ รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส) ☐ เสียโฉม พิการ หรือทุพลภาพเป็นการถาวร

2.6 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ

☐ พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก

☐ หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ

☐ สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ☐ คลินิกเอกชน

☐ ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก

☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.7 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล/แพทย์/จิตแพทย์ (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน ..... บาท

☐ กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ ..... บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)

☐ วันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)

☐ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน ..... บาท

☐ ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน ..... บาท

☐ ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน ..... บาท

☐ 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.8 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน

โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า ..... บาท

บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท

☐ 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ

☐ 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล

☐ 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

☐ 1) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 2) แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 3) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานภาครัฐอื่น ที่ไม่ใช่หน่วยงานตำรวจ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ปปช., ปปท., กรมสอบสวนคดีพิเศษ, ยุติธรรมชุมชน, ยุติธรรมจังหวัด, ศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน สายด่วน 1111 หรือศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์อื่นๆ

โปรดระบุ .....

☐ 4) ไม่แจ้ง เนื่องจาก <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ไม่เกิดความเสียหาย

☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย

☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด

☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน

☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด

☐ เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง

☐ สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)

☐ ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล

☐ ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่

☐ ขาดพยานหลักฐาน

☐ คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้

☐ มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่

☐ ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

☐ ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.5 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี <u>(ข้ามไปตอบข้อ 3.6)</u> ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ <u>(ข้ามไปตอบข้อ 3.6)</u>

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

☐ คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ ☐ มี

☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ☐ เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

☐ มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ ☐ มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ไม่มี <u>(ข้ามไปตอบข้อ 3.8)</u>

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด

☐ ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ

☐ เจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)

☐ หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล

☐ หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก

☐ ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี

☐ ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด

☐ รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี

☐ ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง

☐ มีการตกลงยอมความกันได้

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

☐ 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)</u>

☐ ถูกลงโทษปรับ ☐ ให้รอการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม

☐ ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง ☐ ประหารชีวิต

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ท่านได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

☐ 1) ไม่มี

☐ 2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง

☐ ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา

☐ สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง

☐ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☐ การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร

☐ บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การคุ้มครองพยาน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

☐ 1) ไม่ต้องการ

☐ 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
- ☐ ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
- ☐ การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
- ☐ จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
- ☐ การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- ☐ การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
- ☐ การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ
- ☐ การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- ☐ การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- ☐ การให้ความคุ้มครองพยาน
- ☐ การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- ☐ การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

ข้อมูลส่วนบุคคล

บ้านเลขที่.....

พิกัดบ้าน (NS) ..... พิกัดบ้าน (EW) .....

หมายเหตุ: ข้อมูลที่จัดเก็บจากการสำรวจครั้งนี้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และถูกนำมาใช้วิเคราะห์ในภาพรวมเพื่อประโยชน์สำหรับการดำเนินงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเท่านั้น

☐ กรุงเทพมหานคร

เขต.....

แขวง.....

สถานีตำรวจนครบาล.....

☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

อำเภอ.....

ตำบล.....

อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

สถานีตำรวจ.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม

แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรม 2-6 (สอญ. 2-6) ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางไซเบอร์

(Thai Crime Victimization Survey: TCVS 2-6) พ.ศ.25__

การสำรวจข้อมูลสถิติเหยื่ออาชญากรรมในประเทศไทย (Thai Crime Victimization Survey: TCVS) มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยข้อมูลส่วนบุคคลของท่าน (ชื่อ อายุ ที่อยู่) จะถูกเขารหัสด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยคณะผู้วิจัย และจะไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของท่านไปเผยแพร่แก่บุคคลภายนอก ผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลที่เข้ารหัสไว้ จะจำกัดการเข้าถึงเฉพาะสำนักงานกิจการยุติธรรม (สกธ.) และผู้มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลตามที่ สกธ. กำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลที่เผยแพร่แก่สาธารณะชน จะไม่มีการแสดงข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้ จะแสดงเพียงรหัสของแบบสอบถามเท่านั้น

คำชี้แจง:

1) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ซึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป และอยู่อาศัยในบ้านที่ทำการสำรวจห้วง พ.ศ. 25__ มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป

2) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นผู้ที่ประสบเหตุอาชญากรรมทางไซเบอร์ ในช่วงเวลา 1 ปี ก่อน พ.ศ.25__

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ลำดับแบบสอบถาม .....

เพศของเหยื่ออาชญากรรม ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ เพศทางเลือก

อายุของเหยื่ออาชญากรรม ..... ปี

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 ลักษณะการกระทำผิด

1.1.1 ถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

☐ การถูกลักลอบเข้าสู่ระบบ เฟซบุ๊กหรือ ไลน์ เพื่อ นำไปหลอก ยืมเงินจาก เพื่อ หรือญาติพี่น้อง

☐ ลักลอบเข้าระบบ ธนาคาร เพื่อโอนเงินออก

☐ ลักลอบเข้าเว็บบอร์ด หรือเว็บสาธารณะ เพื่อ เข้าไปเอา ฐานข้อมูล ลูกค้าหรือเหยื่อ

☐ ลักลอบเข้าอีเมลเพื่อนำไปทำ อีเมล สแกม

☐ ลักลอบเข้า บริษัท เพื่อ ประโยชน์อย่างใดอย่างนึง เช่น เว็บขายตั๋วหนังเพื่อซื้อตั๋วราคาถูก เว็บผู้ใหญ่ บริการโทรศัพท์ เพื่อจดทะเบียนเบอร์สวย

☐ ลักลอบเข้าเพื่อโจมตี ระบบของ บริษัท เป้าหมาย

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.1.2 ถูกล่วงรู้พาสเวิร์ดสำหรับระบบคอมพิวเตอร์ และนำไปเปิดเผย

☐ จากคน ใน หรือคนใกล้ตัว เช่นการก่อ อาชญากรรมในองค์กร ที่จะมีการรู้การเข้าถึง รหัสได้ หรือ สามี ภรรยา ที่มีการเข้า เข้าถึงได้

☐ จากอุปกรณ์ การ ลงชื่อเข้าใช้ ในมือถือ หรือคอมพิวเตอร์ แล้วไม่ได้ลงชื่อออก ก่อนนำไปขาย หรือ การลงชื่อค้างใน ร้านเน็ต หรือ คอมที่ออฟฟิต ค้างไว้

☐ จากการตั้งรหัสง่าย

☐ จากการถูกดักข้อมูล phishing หรือการ ฝัง ransomware

☐ การ ขโมย data base จากเว็บสาธารณะ

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.1.3 ถูกล้วงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์

☐ ถูกดักข้อมูลคอมพิวเตอร์ (สปาย) ที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์

☐ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือทำให้เสียหาย

☐ ได้รับมัลแวร์ อาทิ ไวรัส เวิร์ม ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์เสียหายไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ

☐ ได้รับสแปมซึ่งปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูล

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.1.4 ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางไซเบอร์รูปแบบอื่น

☐ ถูกนำภาพไปตัดต่อและเผยแพร่

☐ ถูกกระทำความรุนแรงต่อจิตใจ

☐ ถูกเรียกค่าไถ่ข้อมูล

☐ ยึดตัวตน

☐ ถูกหลอกให้ถ่ายคลิปอนาจาร

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

☐ ในประเทศ

☐ กรุงเทพมหานคร

เขต.....

แขวง.....

สถานีตำรวจนครบาล.....

☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

อำเภอ.....

ตำบล.....

อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

☐ ต่างประเทศ (ระบุ).....

- กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงซึ่งหน้า ให้ระบุโดยใช้สถานที่เกิดเหตุ
- กรณีไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัดเนื่องจากเป็นการหลอกลวงโดยผู้กระทำผิดไม่ได้กระทำการซึ่งหน้า ให้ระบุสถานที่ที่รับทราบว่ามีการหลอกลวงครั้งแรกเป็นสถานที่เกิดเหตุ เช่น
    - กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงทางจดหมาย ให้ใช้สถานที่รับจดหมาย
    - กรณีผู้กระทำผิดหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต ให้ใช้สถานที่ที่เปิดใช้อินเทอร์เน็ต
    - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้
    - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารราชการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้ เช่น สำนักงานเขต สำนักงานที่ดิน ธนาคาร
    - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลบัตรเครดิตไปซื้อสินค้า/บริการ ให้ระบุสถานที่ที่ขายสินค้า/บริการ

1.3 ผู้กระทำผิดติดต่อกับผู้เสียหายผ่านช่องทางใด

☐ ติดต่อผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น ☐ ใช้จดหมาย

☐ โทรศัพท์ ☐ ส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือ

☐ ส่งข้อความผ่านอีเมล์ เครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต (Social Network)

☐ โฆษณาผ่านเว็บไซต์ ☐ ใช้สื่อโฆษณา สื่อสิ่งพิมพ์หรือช่องทางอื่นๆ

☐ แอบนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ ไม่ทราบว่าโดยวิธีใด

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.4 กรณีผู้กระทำผิดมาติดต่อกับผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเอง สถานที่เกิดเหตุเป็น

(กรณีเป็นการหลอกลวงโดยผู้กระทำผิด ไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าเช่น ผ่านทางอีเมล์ จดหมาย โทรศัพท์ หรือแอบลักลอบเอาข้อมูลส่วนตัวของผู้เสียหายไปใช้ ให้ระบุว่าไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด)

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.) ☐ หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)

☐ บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร ☐ บ้านพักในชุมชนแออัด

☐ บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา ☐ บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ

☐ อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย

☐ ห้องชุด/อพาร์ทเม้นต์/คอนโดมีเนียม

☐ บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ

☐ หอพักในสถานศึกษา ☐ หอพักเอกชน ☐ ห้องแถว

☐ บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

☐ ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย ☐ ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน

☐ ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก ☐ ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานประกอบการ

☐ ร้านอาหาร ☐ ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ ☐ ผับ/บาร์/ไนท์คลับ

☐ สถานค้าประเวณี ☐ โรงแรมม่านรูด ☐ อาบอบนวด

☐ นวดแผนไทย/สปา ☐ สถานพยาบาลของรัฐ ☐ สถานพยาบาลเอกชน

☐ หน่วยงานราชการ ☐ สำนักงาน/บริษัทเอกชน ☐ โรงงาน

☐ สถานีบริการน้ำมัน ☐ สปอร์ตคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

☐ โรงเรียน ☐ วิทยาลัยอาชีวะ/เทคนิค

☐ มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา ☐ สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

☐ ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ ☐ ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า

☐ บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว ☐ เรือกสวนไร่นา

☐ สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ ☐ สะพานลอย/อุโมงค์

☐ สถานีรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) ☐ ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง

☐ สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา ☐ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า

☐ ตลาด/ย่านการค้า ☐ บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา

☐ งานวัด มหรสพ งานกาชาด ☐ วินมอเตอร์ไซต์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

☐ พาหนะส่วนบุคคล ☐ รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซค์รับจ้าง

☐ รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน ☐ ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

7) ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด

1.5 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

☐ กลางวัน ระบุเวลา .....

☐ กลางคืน ระบุเวลา .....

☐ กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา

☐ ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.6 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

☐ ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน

☐ กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)

☐ เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน

☐ จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า

☐ อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ

☐ เล่นกีฬา ออกกำลังกาย

☐ ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์

☐ ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท

☐ นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)

☐ ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.7 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า

☐ 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ กระทำผิดคนเดียว ☐ กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป

☐ เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย ☐ เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง

☐ มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง ☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา

☐ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)

☐ กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊ง กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมือง

☐ กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล

☐ ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)

☐ มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ

☐ ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.8 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

☐ ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ☐ รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน

☐ เป็นสามีหรือภรรยา ☐ อดีตสามีภรรยา

☐ คนรัก ☐ อดีตคนรัก

☐ เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย

☐ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน

☐ เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน ☐ เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน

☐ กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่ ☐ เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน

☐ เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน ☐ เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้ยเคยกัน

☐ เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ ☐ เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต

☐ ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.9 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.10 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย ☐ ความขัดแย้งภายในครอบครัว

☐ ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ

☐ ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ

☐ ผู้เสียหายมีอาการมึนเมา ☐ ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด

☐ ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด ☐ ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์

☐ ผู้กระทำผิดยากจน ☐ ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด

☐ พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต

☐ ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น

☐ ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย ☐ โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต

☐ ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งกวนเมือง

☐ อื่นๆ (ระบุ) ..... ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 ผู้เสียหายทราบว่ามีการก่อเหตุในเรื่องนี้ได้อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ไม่เคยใช้บริการ ไม่เคยทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินที่ถูกแอบอ้าง

☐ ผู้กระทำผิดมีลักษณะพฤติกรรมที่ไม่น่าเชื่อถือ ไม่น่าไว้วางใจ

☐ ทราบว่าถูกหลอกเมื่อพบว่าผู้กระทำผิดหลบหนีไป ไม่สามารถติดต่อได้

☐ ตรวจพบทราบด้วยตนเองจากความผิดปกติของบัญชี

☐ บัตรเครคิตถูกระงับ ☐ ถูกปฏิเสธคำขอกู้เงิน หรือเปิดใช้บริการบัตรเครดิต

☐ มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานของรัฐอื่น

☐ มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ธนาคาร สถาบันการเงิน ว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้นกับบัญชี

☐ ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่รัฐ

☐ ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสื่อมวลชน

☐ ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการใช้ข้อมูลส่วนตัว

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.12 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

☐ ได้ทรัพย์สินไป

☐ คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)

☐ คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)

☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)

1.13 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

☐ ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)

☐ ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด

☐ ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.14 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

☐ ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง

☐ เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้

☐ เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้

☐ คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไกล่เกลี่ย

☐ มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

1.15 ผู้เสียหายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ (นับรวมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ ผ่าน โทรศัพท์มือถือ)

☐ ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน ☐ ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน

☐ ใช้งาน สัปดาห์ละวัน ☐ ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน

☐ ไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

1.16 ผู้เสียหายได้ดำเนินการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่

☐ 1) ไม่มี

☐ 2) มี <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ตรวจสอบความเคลื่อนไหวในบัญชีธนาคาร และรายการแจ้งค่าบริการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

☐ มีการเปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้บัตรธนาคาร หรือบัตรเครดิตบ่อยๆ

☐ ไม่เปิดเผยรหัสผ่านให้ผู้อื่นรับทราบ

☐ เปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยๆ เช่น อีเมล์ สมาชิกเครือข่ายสังคมออนไลน์

☐ ไม่เข้าใช้งานเว็บไซต์หรือการเชื่อมต่อที่น่าสงสัย

☐ ซื้อขายสินค้าและบริการผ่านเว็บไซต์ที่เชื่อถือได้เท่านั้น

☐ หลีกเลี่ยงไม่ซื้อสินค้าโดยให้โอนเงินไปก่อน

☐ ไม่ใช้บัตรเครดิต/บัตรเดรบิตในการซื้อขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต

☐ ได้รับการแจ้งเตือนภัยหรือแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☐ ได้รับการแจ้งเตือนภัย แจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการกระทำผิดผ่านสื่อต่างๆ

☐ ติดตามข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย พฤติกรรมของคนร้ายจากสื่อต่างๆ ด้วยตนเอง

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ความเสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

☐ เงินสด ☐ บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับ หรือปฏิเสธการใช้ชั่วคราว

☐ ถูกระงับการใช้บริการโทรศัพท์หรือบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ

☐ เงินในบัญชีสูญหาย ☐ เป็นหนี้ธนาคาร

☐ เป็นหนี้ค่าบริการของเอกชน หรือหนี้ส่วนบุคคลกับบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นผู้กระทำผิด

☐ เป็นหนี้ค่าบริการ ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ หรือต้องจ่ายค่าปรับ ค่าบริการในอัตราที่สูงขึ้น

☐ ต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตหรือดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่สูงขึ้น

☐ ถูกข่มขู่ทวงหนี้/ทำร้ายร่างกาย/ทำลายสิ่งของ

☐ ถูกดำเนินคดีละเมิดทางแพ่งสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ ถูกดำเนินคดีอาญาสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

☐ ไม่ได้รับความเสียหาย/สูญเสีย

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

☐ เสียชีวิต ☐ บาดเจ็บ ☐ ผลกระทบต่อจิตใจ ☐ ไม่บาดเจ็บ <u>(ข้ามไปตอบข้อ 2.6)</u>

2.3 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

☐ มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก

☐ มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก

☐ ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต

☐ กระดูกหัก ☐ บาดเจ็บอวัยวะภายใน ☐ แท้งลูก

☐ บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด ☐ เสียโฉม/พิการ/ทุพลภาพ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

☐ ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว <u>(ข้ามไปตอบข้อ 2.6)</u>

☐ รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน ☐ รักษาตัว 8-20 วัน

☐ รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส) ☐ เสียโฉม พิการ หรือทุพลภาพเป็นการถาวร

2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ

☐ พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก

☐ หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ

☐ สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ☐ คลินิกเอกชน

☐ ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล ☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก

☐ โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล) ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล/แพทย์/จิตแพทย์ (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน ..... บาท

☐ กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ ..... บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)

☐ วันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)

☐ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน ..... บาท

☐ ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน ..... บาท

☐ ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน ..... บาท

☐ 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.7 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า ..... บาท

☐ 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน

โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า ..... บาท

บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท

☐ 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ

☐ 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล

☐ 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

☐ 1) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 2) แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ 3) แจ้งต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานภาครัฐอื่น ที่ไม่ใช่หน่วยงานตำรวจ เช่น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กรมสอบสวนคดีพิเศษ, ยุติธรรมชุมชน, ยุติธรรมจังหวัด, ศูนย์ดำรงธรรม, ศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน สายด่วน 1111 หรือศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์อื่นๆ โปรดระบุ .....

☐ 4) ไม่แจ้ง เนื่องจาก <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ไม่เกิดความเสียหาย

☐ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย

☐ เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด

☐ ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน

☐ มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

☐ เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด

☐ เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง

☐ สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)

☐ ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล

☐ ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่

☐ ขาดพยานหลักฐาน

☐ คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้

☐ มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่

☐ ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

☐ ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.6 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี <u>(ข้ามไปตอบข้อ 3.6)</u> ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ <u>(ข้ามไปตอบข้อ 3.6)</u>

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

☐ คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ ☐ มี

☐ ไม่มี ☐ ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ☐ เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

☐ มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ ☐ มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

☐ ไม่มี <u>(ข้ามไปตอบข้อ 3.8)</u>

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด <u>(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</u>

☐ ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด

☐ ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ

☐ เจ้าหน้าที่ตำรวจ

☐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)

☐ หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่

☐ มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล

☐ หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

☐ 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก

☐ ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี

☐ ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด

☐ รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)

☐ จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี

☐ ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง

☐ มีการตกลงยอมความกันได้

☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

☐ 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย <u>(ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)</u>

☐ ถูกลงโทษปรับ ☐ ให้รอการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม

☐ ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง ☐ ประหารชีวิต

☐ 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

☐ 1) ไม่มี

☐ 2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง

☐ ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา

☐ สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง

☐ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☐ การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ

☐ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร

☐ บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา

☐ การคุ้มครองพยาน

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

☐ 1) ไม่ต้องการ

☐ 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
- ☐ ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
- ☐ การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
- ☐ จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
- ☐ การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- ☐ การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี
- ☐ การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ
- ☐ การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- ☐ การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- ☐ การให้ความคุ้มครองพยาน
- ☐ การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- ☐ การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

ข้อมูลส่วนบุคคล

บ้านเลขที่.....

พิกัดบ้าน (NS) ..... พิกัดบ้าน (EW) .....

หมายเหตุ: ข้อมูลที่จัดเก็บจากการสำรวจครั้งนี้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และถูกนำมาใช้วิเคราะห์ในภาพรวมเพื่อประโยชน์สำหรับการดำเนินงานของสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเท่านั้น

☐ กรุงเทพมหานคร

เขต.....

แขวง.....

สถานีตำรวจนครบาล.....

☐ จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

อำเภอ.....

ตำบล.....

อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

สถานีตำรวจ.....

ภาคผนวก 6

ผลการทดลองเก็บข้อมูล (Try Out)

ตารางแสดงจำนวนผู้อาศัยอยู่ในที่ที่ปลอดภัยที่จะให้ข้อมูล (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ท่านอยู่ในที่ที่รู้สึกเป็นส่วนตัวและปลอดภัยในการตอบคำถามหรือไม่	ใช่	35	59	26	27	39	29	39	254
	ไม่ใช่	0	13	0	0	2	0	0	15
	รวม	35	72	26	27	41	29	39	269

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
เพศ	ชาย	14	24	7	10	15	14	11	95
	เพศทางเลือก	0	0	2	0	3	0	0	5
	หญิง	21	48	17	17	23	15	28	169
	รวม	35	72	26	27	41	29	39	269

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มอายุ (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
อายุ	16-25 ปี	10	43	14	2	26	7	1	103
	26–35 ปี	11	2	5	13	7	8	24	70
	36–45 ปี	2	10	2	10	0	2	7	33
	46–55 ปี	3	10	4	2	7	6	5	37
	56–65 ปี	6	4	0	0	1	4	2	17
	66–75 ปี	1	2	0	0	0	1	0	4
	ต่ำกว่า16 ปี	1	0	1	0	0	0	0	2
	มากกว่า 75 ปี	1	1	0	0	0	1	0	3
	รวม	35	72	26	27	41	29	39	269

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มรายได้ (สอญ.1 โทรศัพท์)

	ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
	เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
รายได้ 15,001 – 25,000 บาท	8	11	10	22	18	5	28	102
25,000 – 35,000 บาท	3	8	5	5	7	3	5	36
35,001- 45,000 บาท	3	3	4	0	4	1	2	17
55,001- 65,000 บาท	5	3	2	0	3	4	0	17
65,001- 75,000 บาท	0	1	1	0	0	0	0	2
ต่ำกว่า 15,000 บาท	6	45	3	0	9	6	3	72
มากกว่า 75,000 บาท	10	1	1	0	0	10	1	23

รวม	35	72	26	27	41	29	39	269

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	24	8	5	14	4	2	66
	ปริญญาตรี	21	44	16	22	23	17	36	179
	ปริญญาโท	5	4	2	0	4	3	1	19
	สูงกว่าปริญญาโท	0	0	0	0	0	5	0	5
	รวม	35	72	26	27	41	29	39	269

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ประสบเหตุอาชญากรรมชีวิตร่างกาย (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
1) ในช่วงปี 2562 ที่ผ่านมา ท่านเคยประสบอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตร่างกายหรือไม่	เคย	10	19	4	21	7	7	26	94
	ไม่เคย	25	53	22	6	34	22	13	175
	รวม	35	72	26	27	41	29	39	269

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ประสบเหตุอาชญากรรมชีวิตร่างกาย แยกตามประเภทอาชญากรรม (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายที่พบเจอ	ความผิดต่อเสรีภาพ	0	1	0	0	0	0	0	1
	ฆ่า/พยายามฆ่า, ก่อการร้าย, อุบัติเหตุจราจร	0	1	0	0	0	0	0	1
	ชุลมุนต่อสู้	0	0	0	0	0	1	0	1
	ชุลมุนต่อสู้, ทะเลาะวิวาท	0	2	1	0	0	1	0	4
	ทะเลาะวิวาท	2	4	0	0	1	3	1	11
	ปลอมปนอาหาร	0	0	0	0	0	0	1	1
	อุบัติเหตุจราจร	6	12	3	13	5	4	13	56
	อุบัติเหตุจราจร, ชุลมุนต่อสู้, ทะเลาะวิวาท	0	1	0	0	0	0	0	1
	อุบัติเหตุจราจร, ทะเลาะวิวาท	1	4	0	0	0	0	0	5

	อุบัติเหตุจราจร, ทะเลาะวิวาท, ความรุนแรงใน	0	0	0	0	0	0	1	1
	อุบัติเหตุจราจร, ปลอมปนอาหาร	0	2	0	0	0	0	1	3
	อุบัติเหตุจราจร, ปล่อยสารพิษ	0	0	0	1	0	0	0	1
	อุบัติเหตุจราจร, อุบัติเหตุอื่นๆ	0	0	0	6	0	0	10	16
	อุบัติเหตุจราจร, อุบัติเหตุอื่นๆ, ชุลมุนต่	0	0	0	0	1	0	0	1
	อุบัติเหตุจราจร, อุบัติเหตุอื่นๆ, ชุลมุนต่	0	0	0	0	1	0	0	1
	อุบัติเหตุจราจร, อุบัติเหตุอื่นๆ, ทะเลาะวิ	0	0	0	0	0	0	1	1
	อุบัติเหตุจราจร, อุบัติเหตุอื่นๆ, ทะเลาะวิ	0	0	0	1	0	0	0	1
	อุบัติเหตุอื่นๆ	1	3	0	1	4	0	2	11

	อุบัติเหตุอื่นๆ, ทะเลาะวิวาท	1	0	0	0	0	0	1	2
	รวม	11	30	4	22	12	9	31	119

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์ (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		Count	Count	Count	Count	Count	Count	Count	Count
2) ในช่วงปี 2562 ที่ผ่านมาท่านเคยประสบอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือไม่	เคย	4	13	1	4	4	4	2	32
	ไม่เคย	31	59	25	23	37	25	37	237
	รวม	35	72	26	27	41	29	39	269

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ประสบเหตุอาชญากรรมต่อทรัพย์ แยกตามประเภทอาชญากรรม (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
2) อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินที่พบเจอ	ข่มขู่ว่าจะเปิดเผยความลับ เช่น แบล็กเมล์ ภ	0	0	0	0	1	0	0	1
	ทำให้เสียทรัพย์ (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพา	0	2	0	0	0	0	0	2
	ทำให้เสียทรัพย์ (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพา	0	0	0	1	0	0	0	1
	ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ในที่สาธารณะ	0	0	0	1	2	0	0	3
	ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ในที่สาธารณะ, ปล้น จี้ ชิง	0	0	0	0	1	0	0	1
	ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ในที่สาธารณะ, ปล้น จี้ ชิง	0	0	0	1	0	0	0	1
	ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ในที่สาธารณะ, ปล้นชิงรถย	0	0	0	0	0	2	0	2

	ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ในที่สาธารณะ, ปล้นชิงรถย	1	0	0	0	0	0	0	1
	ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ในที่สาธารณะ, วิ่งราวทรั	1	0	0	0	0	0	0	1
	ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ในพื้นที่ส่วนบุคคล, ปล้น	0	0	0	0	0	1	0	1
	ปล้นชิงโคกระบือหรือเครื่องมือเกษตร	0	0	0	2	0	0	0	2
	ปล้นชิงรถยนต์/รถจักรยานยนต์	0	0	0	0	0	0	1	1
	ปล้นชิงรถยนต์/รถจักรยานยนต์, ลัก	0	0	0	0	0	0	1	1
	ทรัพย์สินใ								
	ล้วงกระเป๋า	1	13	0	0	0	1	1	16
	ล้วงกระเป๋า, ทำให้เสียทรัพย์ (เช่น ทำลายทรั	0	2	0	0	0	0	0	2
	ล้วงกระเป๋า, ลักทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศั	1	0	0	0	0	0	0	1
	ลักโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร	0	0	0	2	0	0	0	2

	ลักทรัพย์รูปแบบอื่นๆ	1	0	1	0	2	0	2	6
	ลักทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	0	0	0	0	0	1	1	2
	ลักทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย, ทำให้เสียท	0	0	0	0	0	0	1	1
	วิ่งราวทรัพย์	0	4	0	0	0	1	0	5
	วิ่งราวทรัพย์, ลักทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอา	0	0	0	1	0	0	0	1
	รวม	5	21	1	8	6	6	7	54

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ประสบเหตุอาชญากรรมต่อเพศ (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
3) ในช่วงปี 2562 ที่ผ่านมา ท่านเคยประสบอาชญากรรมทางเพศหรือไม่	เคย	4	22	2	1	4	2	1	36
	ไม่เคย	31	50	24	26	37	27	38	233
	รวม	35	72	26	27	41	29	39	269

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ประสบเหตุอาชญากรรมต่อเพศ แยกตามประเภทอาชญากรรม (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
3) อาชญากรรมทางเพศที่พบเจอ	กระทำอนาจาร (มีการแตะเนื้อต้องตัว)	0	4	0	0	0	0	0	4
	กระทำอนาจาร (มีการแตะเนื้อต้องตัว), พูดจาลว	0	0	0	0	1	0	0	1
	ข่มขืนโดยใช้กำลังบังคับ, ทารุณกรรมทางเพศ,	1	0	0	0	0	0	0	1
	พูดจาลวนลาม/ลอบแอบมอง	4	10	0	2	4	2	3	25
	พูดจาลวนลาม/ลอบแอบมอง (ในสถานที่ทำงาน)	0	0	2	3	0	0	1	6

	พูดจาลวนลาม/ลอบแอบมอง, พูดจาลวนลาม/ลอบแอบม	0	0	0	0	1	0	2	3
	พูดจาลวนลาม/ลอบแอบมอง, พูดจาลวนลาม/ลอบแอบม	0	4	0	0	0	0	0	4
	พูดจาลวนลาม/ลอบแอบมอง, สะกดรอย/ลอบติดตาม	0	8	0	0	0	0	0	8
	สะกดรอย/ลอบติดตาม	0	4	0	1	1	0	0	6
	รวม	5	30	2	6	7	2	6	58

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ประสบเหตุอาชญากรรมฉ้อโกงการหลอกลวง (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ในช่วงปี 2562 ที่ผ่านมาท่านเคยถูกฉ้อโกงหรือหลอกลวงหรือไม่	เคย	5	21	3	3	5	4	7	48
	ไม่เคย	30	51	23	24	36	25	32	221
	รวม	35	72	26	27	41	29	39	269

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ประสบเหตุอาชญากรรมฉ้อโกงการหลอกลวง แยกตามประเภทอาชญากรรม (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
รูปแบบฉ้อโกงหรือหลอกลวงที่พบเจอ	แชร์ลูกโซ่	0	9	0	2	2	0	4	17
	แชร์ลูกโซ่, หลอกขายสินค้าปลอม	0	5	0	1	0	0	0	6
	แชร์ลูกโซ่, หลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเ	0	0	0	1	0	0	0	1
	แชร์ลูกโซ่, หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้	0	0	0	0	0	0	1	1
	แชร์ลูกโซ่, หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้	0	0	0	0	0	1	1	2
	หลอกขายสินค้าปลอม	1	10	1	0	0	0	2	14
	หลอกขายสินค้าปลอม, หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย	0	2	0	0	0	0	0	2

	หลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนา	2	1	1	1	0	2	1	8
	หลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนา	1	1	0	0	0	0	0	2
	หลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนา	0	0	1	0	0	0	0	1
	หลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนา	0	0	0	0	0	0	1	1
	หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยม	0	1	0	0	1	0	0	2
	หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยม	0	0	0	0	1	0	0	1
	หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยม	0	0	0	1	0	0	0	1
	หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยว	0	0	0	1	1	0	2	4

	แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	1	1	0	0	0	1	0	3
	แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว, แชร์ลูกโซ่	1	0	0	0	0	0	0	1
	แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว, ถูกหลอกลวง	0	0	0	0	1	0	0	1
	รวม	6	30	3	7	6	4	12	68

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ประสบเหตุอาชญากรรมรูปแบบอื่น (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ในช่วงปี 2562 ที่ผ่านมา ท่านเคยประสบอาชญากรรมในรูปแบบอื่นๆ ดังนี้หรือไม่	ได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะ ตามเขตที่	0	1	0	0	1	1	1	4
	ได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะ ตามเขตที่	0	0	0	0	1	0	0	1
	ได้รับอันตรายจากการปล่อยมลภาวะ ตามเขตที่	0	1	0	0	0	0	0	1
	ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น	1	0	0	0	0	0	0	1
	ถูกดูหมิ่น หมิ่นประมาท หรือถูกเหยียดหยามเ	0	1	0	0	2	0	0	3

	ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	1	2	1	1	0	1	1	7
	ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ, ได้รับ	1	0	0	0	0	0	0	1
	ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ, ไม่เคย	0	0	0	1	0	0	0	1
	ถูกล้วงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์	0	1	0	0	0	0	0	1
	ถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว	0	3	1	1	2	0	0	7
	ถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว, ถูกดูหมิ่น ห	0	0	0	0	1	0	0	1
	ถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว, ถูกดูหมิ่น ห	0	0	0	0	1	0	0	1
	ถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	1	0	0	0	0	0	0	1
	ถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์, ถูกล้วงข	0	0	0	0	0	1	0	1
	ถูกเลือกปฏิบัติ โดยมิชอบ อันเนื่องมาจาก เพ	0	1	0	0	2	0	0	3

	ถูกเลือกปฏิบัติ โดยมิชอบ อันเนื่องมาจาก เพ	0	1	0	0	0	0	0	1
	ถูกเลือกปฏิบัติ โดยมิชอบ อันเนื่องมาจาก เพ	0	0	1	0	0	0	0	1
	ไม่เคยประสบอาชญากรรมดังที่กล่าวมาข้างต้น	31	61	23	24	31	26	37	233
	รวม	35	72	26	27	41	29	39	269

ตารางแสดงจำนวนการแจ้งเหตุอาชญากรรม (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
เมื่อท่านประสบเหตุอาชญากรรมข้างต้น ท่านได้ดำเนินการในข้อใดบ้าง	แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	6	16	3	22	6	9	26	88
	แจ้งต่อผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ แต่ไม่ได้แจ้งต่อ	0	2	3	2	5	0	3	15
	ไม่แจ้ง	29	54	20	3	30	20	10	166
	รวม	35	72	26	27	41	29	39	269

ตารางแสดงเหตุผลของการไม่แจ้งเหตุอาชญากรรม (สอญ.1 โทรศัพท์)

		ท่านอาศัยอยู่ในเขต/ตำบลใด							
		เขตบางแค	เขตยานนาวา	อำเภอพนัสนิคม	อำเภอพัฒนานิคม	อำเภอเมืองชลบุรี	อำเภอเมืองนนท์	อำเภอเมืองลพบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ไม่แจ้ง เนื่องจากเหตุผลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู	2	2	0	0	1	0	0	5
	ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เก	0	0	0	0	0	1	0	1
	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผ	0	2	0	0	0	2	0	4
	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิ	5	5	2	0	3	1	1	17
	เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อ	0	0	0	0	0	1	0	1
	ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอ	1	0	1	0	0	0	0	2
	มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรื	1	0	0	0	0	0	0	1

	มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเห	0	0	1	0	0	0	0	1
	มีผู้อื่นแจ้งแล้ว	0	0	0	0	0	1	0	1
	ไม่เกิดความเสียหาย	13	23	4	0	4	9	1	54
	ไม่เกิดความเสียหาย, ขาดพยานหลักฐาน	0	6	0	1	2	0	1	10
	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขอ	2	0	0	0	0	0	0	2
	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	0	1	1	1	0	0	1	4
	ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรง	2	0	0	0	0	0	1	3
	สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระท	0	0	1	0	0	0	0	1
	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหาย	3	18	2	1	2	4	6	36
	รวม	29	57	12	3	12	19	11	143

ตารางแสดงการประสบเหตุจำแนกตามลักษณะการก่อเหตุ (สอญ.2-1)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ลักษณะการก่อเหตุ	ถูกกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย	0	0	0	1	0	0	1
	ถูกฆ่า	0	0	0	1	0	0	1
	ถูกพยายามฆ่า	0	0	2	10	3	0	15
	รวม	0	0	2	12	3	0	17

ตารางแสดงกรณีการประสบเหตุ (สอญ.2-1)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
เหตุที่เกิดขึ้นเป็นกรณีใด (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกกรณีที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)	ถูกกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายโดยผู้กระทำความผิด	0	0	0	2	0	0	2
	ถูกข่มขู่ว่าจะทำร้าย	0	3	0	0	0	0	3
	ถูกคุกคาม	0	0	0	1	0	0	1
	ถูกฆ่าโดยผู้กระทำความผิด	0	0	0	1	0	0	1
	ถูกทำร้ายร่างกาย	0	0	0	0	0	0	0
	ถูกทำร้าร่างกาย	0	0	0	0	0	0	0
	ถูกพยายามฆ่าโดยผู้กระทำความผิด	0	0	0	8	2	0	10
	ทำร้ายร่างกาย	0	0	5	0	0	0	5
	ทำร้ายร่างกายสาหัส	0	0	0	0	0	1	1
	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0	0	0	1	0	1
	รวม	0	3	5	12	3	1	24

ตารางแสดงกรณีการประสบเหตุ (สอญ.2-1)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
เหตุที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากอะไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกกรณีที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)	เกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพล/กลุ่มอันธพาล/แก๊งกวนเมือง	0	0	0	0	0	0	0
	ขัดแย้งผลประโยชน์	0	0	0	2	0	0	2
	ขับรถขณะเมาสุรา	0	0	0	1	0	0	1
	เขม่น/กระทบกระทั่งกันเฉพาะหน้า	0	0	2	0	0	2	4
	นักเรียนตีกัน	0	1	0	0	0	0	1
	เมาสุราทะเลาะวิวาท	0	0	0	0	0	0	0
	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0	1	7	1	0	9
	สาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัว	0	3	0	0	1	0	4
	หึงหวง	0	0	0	1	0	0	1
	เหตุทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว	0	2	2	0	0	3	7
	รวม	0	6	5	11	2	5	29

ตารางแสดงสถานที่เกิดเหตุ (สอญ.2-1)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ลักษณะการก่อเหตุใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)	ขว้างปาสิ่งของใส่	0	0	0	0	0	0	0
	ขับขี่พาหนะพุ่งชน	0	0	0	2	0	0	2
	ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย	0	0	0	0	0	0	0
	ทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย	0	4	4	4	2	4	18
	ทุบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น	0	0	1	4	0	0	5
	แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีดหรือของมีคม	0	0	0	2	1	0	3
	รวม	0	4	5	12	3	4	28

ตารางแสดงอาวุธที่ใช้ก่อเหตุ (สอญ.2-1)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)	ขวดแก้ว	0	0	0	1	0	0	1
	ของมีคม เช่น มีด ขวานกรรไกร เหล็กขูดชาร์ป	0	0	0	2	1	0	3
	ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำหิน	0	0	0	2	0	0	2
	ข้าวของ	0	1	0	0	0	0	1
	เคียว สนับมือ	0	0	0	0	0	0	0
	ท่อนเหล็ก	0	0	1	0	0	0	1
	ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา	0	0	0	1	0	0	1
	ไม่ใช้อาวุธ	0	4	4	5	1	4	18
	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0	0	0	1	0	1
	สิ่งของ	0	0	0	0	0	1	1
	หิน	0	1	0	0	0	0	1
	รวม	0	6	5	11	3	5	30

ตารางแสดงช่วงเวลาเกิดเหตุ (สอญ.2-1)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด	03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)	0	0	1	0	0	0	1
	06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)	0	0	1	0	0	0	1
	09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึง เที่ยงวัน)	0	0	0	3	0	2	5
	12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)	0	0	0	1	0	0	1
	15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)	0	1	0	3	1	1	6
	18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)	0	3	1	1	0	0	5
	21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)	0	0	1	2	0	0	3
	24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)	0	0	1	2	1	0	4
	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	0	2	0	0	1	1	4
	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	0	0	0	0	0	1	1
	รวม	0	6	5	12	3	5	31

ตารางแสดงกิจกรรมของผู้เสียหายขณะเกิดเหตุ (สอญ.2-1)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	0	0	0	2	0	0	2
	ดื่มเหล้าที่บ้าน(เป็นร้านหน้าบ้าน)	0	0	0	0	0	0	0
	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน	0	0	1	3	0	0	4
	เดินปกติ	0	1	0	0	0	0	1
	ทานก๋วยเตี๋ยว	0	0	0	1	0	0	1
	ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน	0	2	3	1	0	3	9
	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	0	0	1	1	0	0	2

	นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)	0	0	0	0	1	1	2
	ไม่ทราบ	0	0	0	2	0	0	2
	รอรถ	0	1	0	0	0	0	1
	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์	0	0	0	2	2	0	4
	เล่นกีฬา ออกกำลังกาย	0	1	0	0	0	0	1
	อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยวหรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ	0	1	0	0	0	1	2
	รวม	0	6	5	12	3	5	31

ตารางแสดงเพศของผู้ประสบเหตุ (สอญ.2-1)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
เพศ	ชาย	0	4	4	8	3	1	20
	หญิง	0	2	1	4	0	4	11
	รวม	0	6	5	12	3	5	31

ตารางแสดงอายุของผู้ประสบเหตุ (สอญ.2-1)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
กลุ่มอายุ	ต่ำกว่า 18	0	2	0	1	0	0	3
	18-25	0	1	1	2	0	2	6
	26-35	0	3	1	3	0	0	7
	36-45	0	0	2	1	0	1	4
	46-55	0	0	0	0	0	1	1
	56-65	0	0	1	3	0	1	5
	รวม	0	6	5	10	0	5	26

ตารางแสดงลักษณะการประสบเหตุ (สอญ.2-2)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)					
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	ราชบุรี	Total
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ลักษณะการก่อเหตุ	ขโมยรถยนต์/รถจักรยานยนต์	0	0	0	0	0	0
	ขโมยสิ่งของที่ตั้งวางขายในร้านค้า ห้างสรรพสินค้า มินิมาร์ท	1	2	0	0	1	4
	งัดตู้เติมเงินออนไลน์	0	0	0	0	0	0
	ฉ้อโกง	0	0	0	0	0	0
	ชิงทรัพย์	0	0	0	1	0	1
	บุกรุกเคหสถาน	0	0	0	0	0	0
	ปล้นชิงสินค้า	0	0	0	0	0	0
	เพื่อน/ญาติ/คนในบ้าน/คนรู้จักคุ้นเคย ขโมยทรัพย์สินขณะพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	0	1	0	0	1	2
	ยักยอกเงิน	0	0	0	1	0	1
	ยักยอกทรัพย์	1	0	1	0	0	2
	ลักทรัพย์และบุกรุก	0	0	0	0	0	0
	ลักทรัพย์สินวัด	0	0	0	0	0	0

	ลักลอบ/งัดแงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย	4	1	1	0	1	7
	ลักลอบ/งัดแงะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในร้านค้า/ที่ทำงาน	1	2	3	0	1	7
	ลักลอบ/งัดแงะเข้ามาเอาทรัพย์สินในที่พักอาศัย ร้านค้า ที่ทำงาน (กรณีไม่ได้ทรัพย์สินไป)	2	0	0	0	0	2
	ลูกจ้างขโมยทรัพย์สิน เช่น คนรับใช้ขโมยทรัพย์สินในบ้าน ลูกจ้างขโมยของในร้าน	1	0	0	0	0	1
	รวม	10	6	5	2	4	27

ตารางแสดงสถานที่ประสบเหตุ (สอญ.2-2)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)					
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่	1) ไม่ (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)	9	6	5	1	2	23
	2) ทำร้าย โดย (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก), แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม	0	0	0	1	0	1
	ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบ ตี ต่อย, ข่มขู่ คุกคาม	1	0	0	0	0	1
	รวม	10	6	5	2	2	25

ตารางแสดงอาวุธที่ใช้ก่อเหตุ (สอญ.2-2)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)					
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)	ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดชาร์ป	0	0	0	1	0	1
	ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป๊บน้ำ หิน	1	0	0	0	0	1
	ไม่ใช้อาวุธ	6	6	5	0	4	21
	รวม	7	6	5	1	4	23

ตารางแสดงการวางระบบรักษาความปลอดภัยในที่เกิดเหตุ (สอญ.2-2)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)					
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ในที่เกิดเหตุขณะเกิดเหตุมีการวางระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่	1) ไม่มี หรือ มีแต่ใช้การไม่ได้	6	4	3	1	1	15
	2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), กล้องวงจรปิด (CCTV)	0	0	1	0	0	1
	2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), ยาม/เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย, กล้องวงจรปิด (CCTV)	1	1	0	0	0	2
	2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), รั้วแหลมหรือเหล็กดัดกันขโมย, ยาม/เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย, กล้องวงจรปิด (CCTV)	1	0	0	0	0	1
	2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), ล็อคประตู หน้าต่าง ล้อรถ สิ่งของ/อุปกรณ์	1	1	0	0	1	3

	2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), ล็อคประตู หน้าต่าง ล้อรถ สิ่งของ/อุปกรณ์, กล้องวงจรปิด (CCTV)	1	0	0	0	0	1
	2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), ล็อคประตู หน้าต่าง ล้อรถ สิ่งของ/อุปกรณ์, ยาม/เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	0	0	1	0	0	1
	2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), ล็อคประตู หน้าต่าง ล้อรถ สิ่งของ/อุปกรณ์, รั้วแหลมหรือเหล็กดัดกันขโมย, กล้องวงจรปิด (CCTV)	0	0	0	0	1	1
	2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), สัญญาณกันขโมย อุปกรณ์ตรวจจับผู้บุกรุก, ล็อคประตู หน้าต่าง ล้อรถ สิ่งของ/อุปกรณ์, ยาม/เจ้าหน	0	0	0	0	1	1
	รวม	10	6	5	1	4	26

ตารางแสดงการวางระบบรักษาความปลอดภัยในที่เกิดเหตุ (สอญ.2-2)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)					
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด	03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)	1	0	1	0	0	2
	06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)	1	2	0	0	0	3
	09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึง เที่ยง)	1	0	1	0	0	2
	12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)	1	0	0	0	1	2
	15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)	1	0	0	0	0	1
	18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)	0	0	0	0	1	1
	21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)	3	0	1	0	0	4
	24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)	1	0	0	1	0	2
	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	0	1	1	0	1	3
	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	0	3	1	1	0	5
	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	1	0	0	0	1	2
	รวม	10	6	5	2	4	27

ตารางแสดงกิจกรรมของผู้ประสบเหตุขณะเกิดเหตุ (สอญ.2-2)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)					
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน	1	0	1	1	0	3
	ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน	3	4	0	0	0	7
	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	4	1	2	0	2	9
	นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)	1	1	1	0	1	4
	ไม่ทราบ	0	0	0	1	0	1
	ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท	0	0	0	0	1	1
	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์	1	0	1	0	0	2
	รวม	10	6	5	2	4	27

ตารางแสดงการพบเห็นผู้ประทำผิดซึ่งหน้า (สอญ.2-2)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)					
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่	1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	8	5	4	0	3	20
	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), กระทำผิดคนเดียว	1	1	0	0	1	3
	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), กระทำผิดคนเดียว, เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป	1	0	1	2	0	4
	รวม	10	6	5	2	4	27

ตารางแสดงลักษณะการก่อเหตุ (สอญ.2-3)

		สถานที่เกิดเหตุ							
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ลักษณะการก่อเหตุ	ถูกกระทำอนาจารจนได้รับอันตราย	0	0	1	0	0	0	0	1
	ถูกกระทำอนาจารไม่ได้รับอันตราย	3	1	3	2	0	0	1	10
	ถูกข่มขืน	0	0	1	1	2	1	0	5
	ถูกข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะใช้กำลังข่มขืน หรือล่วงละเมิดทางเพศ (ไม่ถึงกับลงมือกระทำ)	2	0	0	0	0	0	0	2
	ถูกคุกคามทางวาจา หรือแสดงกริยาท่าทีอันเป็นการรบกวน เช่น ส่งข้อความ/คลิปลามก	1	0	0	0	0	0	0	1
	ถูกลอบติดตาม แอบมอง หรือ พยายามมาเบียด	2	0	0	0	0	0	0	2

	ใกล้ชิดจนมีลักษณะก่อกวน							
	ลอบติดตาม แอบมอง หรือ พยายามมาเบียดใกล้ชิดจนมีลักษณะก่อกวน	1	0	0	0	0	0	0	1
	ลอบติดตาม แอบมอง หรือ พยายามมาเบียดใกล้ชิดจนมีลักษณะก่อกวน, ถูกคุกคามทางวาจา หรือแสดงกริยาท่าทีอันเป็นการรบกวน เช่น ส่งข	1	0	0	0	0	0	0	1
	รวม	10	1	5	3	2	1	1	23

ตารางแสดงกรณีที่เกิดเหตุ (สอญ.2-3)

		สถานที่เกิดเหตุ							
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
1.2 เหตุที่เกิดขึ้นเป็นกรณีใด (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกกรณีที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)	กระทำอนาจารหรือล่วงเกินทางเพศโดยมีการสัมผัสร่างกายโดยผู้เสียหายไม่ยินยอม เช่น กอด/จูบ/ลูบไล้	3	0	3	2	0	0	0	8
	บังคับขืนใจ	1	0	1	1	2	1	0	6
	ล่อลวงให้ตกไปเป็นเหยื่อการค้าประเวณี	1	0	0	0	0	0	0	1
	แอบถ่าย	1	0	0	0	0	0	0	1
	รวม	6	0	4	3	2	1	0	16

ตารางแสดงกรณีที่เกิดเหตุ (ต่อ) (สอญ.2-3)

		สถานที่เกิดเหตุ							
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
1.2 (ต่อ) บังคับขืนใจโดย	ข่มขืนกระทำชำเรา (มีผู้กระทำผิดคนเดียว)	0	0	1	1	2	0	1	5
	ข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะรุมโทรม (มีผู้กระทำผิดหลายคน)	0	0	0	0	0	1	0	1
	พยายามข่มขืน แต่ไม่สำเร็จ	1	0	1	0	0	0	0	2
	รวม	1	0	2	1	2	1	1	8

ตารางแสดงกรณีที่เกิดเหตุ (ต่อ) (สอญ.2-3)

		สถานที่เกิดเหตุ							
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
1.2 (ต่อ) ในรูปแบบใด	ข่มขู่	1	0	0	0	0	0	0	1
	ถูกคุกคามทางวาจา หรือแสดงกริยาท่าทีอันเป็นการรบกวน เช่น ส่งข้อความมาจีบ ส่งรูปภาพในทางที่ส่อถึงทางเพศ	1	0	0	0	0	0	0	1
	ถูกลอบมอง และเข้ามาเบียดใกล้ๆ	1	0	0	0	0	0	0	1
	ถูกแอบมอง และเข้ามาเบียดใกล้ๆ	1	0	0	0	0	0	0	1
	บุกเข้ามาในที่พักอาศัย	1	0	1	1	0	0	0	3
	บุกเข้ามาในที่พักอาศัย, ถูกกระทำโดยผู้ที่เคยสมรสมาก่อนหรือผู้ที่เคยอยู่กินร่วมกันฉันท์สามีภรรยา	0	0	0	0	1	0	0	1

	ล่อลวงโดยคนแปลกหน้า เข้ามาตีสนิทแล้วล่อลวง	1	0	0	0	0	0	0	1
	ล่อลวงโดยคนแปลกหน้า เข้ามาตีสนิทแล้วล่อลวง, ดักฉุดหรือลอบติดตามไปในสถานที่เปลี่ยวหรือที่ลับตาคน	0	0	0	0	0	1	0	1
	ล่อลวงโดยผู้รู้จักคุ้นเคย หรือรู้จักกันมาก่อน	0	1	0	0	1	0	1	3
	รวม	6	1	1	1	2	1	1	13

ตารางแสดงการใช้กำลังทำร้าย (สอญ.2-3)

		สถานที่เกิดเหตุ							
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
นอกจากการกระทำข่มขืนหรือกระทำอนาจารคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่	1. ไม่	10	1	5	2	2	1	1	22
	2. ทำร้ายโดยไม่ใช้อาวุธ (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก), ข่มขู่คุกคาม	0	0	0	1	0	0	0	1
	รวม	10	1	5	3	2	1	1	23

ตารางแสดงช่วงเวลาเกิดเหตุ (สอญ.2-3)

		สถานที่เกิดเหตุ							
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด	03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)	0	0	0	1	0	0	0	1
	06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)	0	0	0	0	0	0	1	1
	12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)	1	0	1	0	0	0	0	2
	15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสาม โมง ถึง หกโมงเย็น)	3	0	1	1	0	1	0	6
	18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)	2	0	0	0	0	0	0	2

	21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึงเที่ยงคืน)	0	1	0	1	0	0	0	2
	24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึงตีสาม)	1	0	2	0	1	0	0	4
	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	2	0	1	0	1	0	0	4
	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	1	0	0	0	0	0	0	1
	รวม	10	1	5	3	2	1	1	23

ตารางแสดงกิจกรรมของผู้ประสบเหตุขณะเกิดเหตุ (สอญ.2-3)

		สถานที่เกิดเหตุ							
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง	กำลังเรียนหนังสือหรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)	2	0	0	0	0	0	0	2
	เข้าห้องน้ำ ธนาคาร	1	0	0	0	0	0	0	1
	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน	1	0	0	0	0	1	0	2
	ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน	4	0	1	1	1	0	0	7

	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	1	0	2	0	0	0	0	3
	นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)	0	1	1	2	1	0	1	6
	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/บาร์	1	0	1	0	0	0	0	2
	รวม	10	1	5	3	2	1	1	23

ตารางแสดงการเห็นตัวผู้กระทำผิด (สอญ.2-3)

		สถานที่เกิดเหตุ							
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่	1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	2	0	0	0	0	0	0	2
	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), กระทำผิดคนเดียว	2	1	0	0	0	0	1	4
	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), กระทำผิดคนเดียว, กระทำผิดเป็นกลุ่มตั	1	0	0	0	0	0	0	1

	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), กระทำผิดคนเดียว, เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป	4	0	5	2	2	0	0	13
	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), กระทำผิดคนเดียว, เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป	0	0	0	1	0	0	0	1
	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ),	0	0	0	0	0	1	0	1

	กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป, 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย	1	0	0	0	0	0	0	1
	รวม	10	1	5	3	2	1	1	23

ตารางแสดงความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด (สอญ.2-3)

		สถานที่เกิดเหตุ							
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย	คนรัก	0	0	0	0	0	0	1	1
	คนรัก, เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	0	1	0	0	0	0	0	1
	เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	0	0	0	0	0	1	0	1
	เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	1	0	0	0	0	0	0	1
	เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน	1	0	0	0	0	0	0	1
	เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้ยเคยกัน	1	0	0	0	0	0	0	1
	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	1	0	0	2	0	0	0	3
	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	5	0	5	0	0	0	0	10

	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	1	0	0	1	0	0	0	2
	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน, เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	0	0	0	0	1	0	0	1
	อดีตคนรัก	0	0	0	0	1	0	0	1
	รวม	10	1	5	3	2	1	1	23

ตารางแสดงความขัดแย้งกับผู้กระทำผิดก่อนหน้าประสบเหตุ (สอญ.2-3)

		สถานที่เกิดเหตุ							
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่	ใช่	0	0	0	0	1	0	0	1
	ไม่ใช่	9	1	5	2	0	0	1	18
	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	0	0	1	1	1	0	4
	รวม	10	1	5	3	2	1	1	23

ตารางแสดงผู้กระทำผิดมีอาการมึนเมาหรือไม่ (สอญ.2-3)

		สถานที่เกิดเหตุ							
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่	ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมึนเมา	0	0	0	0	1	0	0	1
	มีอาการมึนเมา	1	0	1	1	0	0	0	3
	ไม่ดื่ม/ไม่เสพ	4	1	1	1	0	0	1	8
	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	5	0	3	1	1	1	0	11
	รวม	10	1	5	3	2	1	1	23

ตารางแสดงลักษณะการประสบเหตุ (สอญ.2-4)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)										
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	ในประเทศ	ในประเทศ , กทม.	ในประเทศ , พิจิตร	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ลักษณะการกระทำผิด	การปลอมแปลงเงินตรา	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1
	การปลอมแปลงสินค้า	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	โดนหลอกลวงด้วยความเสน่หา	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
	ถูกปลอมแปลงหรือถูกแอบอ้างเอกสารราชการหรือเอกสารสำคัญ	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	3
	นำเอกสารทางการเงินไปให้บุคคลอื่นใช้โดยถูกหลอกลวง	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1

ยักยอกเงิน	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2
ยักยอกทรัพย์ของสหกรณ์	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
ลักลอบเบิกเงินสดจากบัญชีธนาคารโดยที่เจ้าของบัญชีไม่ทราบ/ไม่ยินยอม	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
หลอกขายทัวร์ต่างประเทศ	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้	1	0	2	2	1	1	1	0	0	0	8
หลอกลวงโดยแสดงตนเป็นบุคคลอื่น สร้างความชอบพอและหลอกลวงว่าจะส่ง	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	2

	ทรัพย์สินมาให้หรือกระทำการอื่นใดในลักษณะเดียวโดยจะต้องเสี										
	หลอกลวงว่าจะจัดหางาน/ส่งไปทำงานต่างประเทศ	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
	หลอกลวงว่าจะอนุมัติสินเชื่อให้	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
	หลอกลวงให้จ่ายเงินเป็นสมาชิกธุรกิจแล้วปิดบริษัทหลบหนีไป เช่น แชร์ลูกโซ่	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
	หลอกลวงให้ร่วมลงทุน ซื้อหุ้น/หน่วยลงทุน	1	0	0	2	0	0	2	0	1	0	6

	หรือซื้อขายสินค้าในธุรกิจที่ไม่มีอยู่จริง										
	หลอกลวงให้ร่วมลงทุน ซื้อหุ้น/หน่วยลงทุน หรือซื้อขายสินค้าในธุรกิจที่ไม่มีอยู่จริง, ค่าเงิน	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
	หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สิน เช่น ตกทอง หลอกขายสลากกินแบ่งถูกรางวัลปลอม	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
	หลอกให้ซ่อมรถไม่จ่ายค่าซ่อมรถให้	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1

หลอกให้ไปกู้เงินกับธนาคาร	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
หลอกให้หลงเชื่อให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้าย เช่น แก๊งคอลเซ็นเตอร์	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
หลอกให้โอนเงินค่าจ้าง แต่ไม่ทำงานตามที่ตกลง	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
รวม	5	1	5	5	5	1	7	3	2	2	36

ตารางแสดงช่องทางการติดต่อผู้เสียหายของผู้กระทำผิด (สอญ.2-4)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)										
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	ในประเทศ	ในประเทศ, กทม.	ในประเทศ, พิจิตร	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ผู้กระทำผิดติดต่อกับผู้เสียหายผ่านช่องทางใด	ติดต่อผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น	4	1	2	3	0	0	7	1	1	2	21
	ติดต่อผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น, โทรศัพท์	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
	โทรศัพท์, ส่งข้อความผ่านอีเมล์เครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต (Social Network)	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	2
	ส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือ	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1

	ส่งข้อความผ่านอีเมล์ เครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต (Social Network)	1	0	3	2	2	1	0	0	1	0	10
	แอบนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ ไม่ทราบว่าโดยวิธีใด	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
	รวม	5	1	5	5	5	1	7	3	2	2	36

ตารางแสดงช่วงเวลาประสบเหตุ (สอญ.2-4)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)										
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	ในประเทศ	ในประเทศ, กทม.	ในประเทศ, พิจิตร	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด	06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึงเก้าโมง)	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
	09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	2
	12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง	1	1	1	1	0	0	1	0	0	0	5

บ่ายสามโมง)											
15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมงถึง หกโมงเย็น)	4	0	2	0	0	0	0	0	0	1	7
18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึงสามทุ่ม)	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	2
21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึงเที่ยงคืน)	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	2

กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	0	0	0	1	1	0	5	2	0	0	9
ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	0	0	0	3	0	1	1	1	2	0	8
รวม	5	1	5	5	5	1	7	3	2	2	36

ตารางแสดงกิจกรรมของผู้ประสบเหตุขณะประสบเหตุ (สอญ.2-4)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)										
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	ในประเทศ	ในประเทศ , กทม.	ในประเทศ , พิจิตร	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ขณะเกิดเหตุผู้เสียหายอยู่ระหว่าง	ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน	1	0	4	2	4	0	0	0	0	1	12
	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	4	1	1	0	1	0	2	2	2	1	14
	ไม่ทราบ	0	0	0	3	0	1	5	1	0	0	10
	รวม	5	1	5	5	5	1	7	3	2	2	36

ตารางแสดงการเห็นตัวผู้ประทำผิด (สอญ.2-4)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)										
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	ในประเทศ	ในประเทศ , กทม.	ในประเทศ , พิจิตร	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่	1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	3	0	3	2	4	1	2	2	2	1	20
	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), กระทำผิดคนเดียว	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	3

	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), กระทำผิดคนเดียว, เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป	1	0	1	0	0	0	2	0	0	0	4
	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบ	0	0	0	2	0	0	1	1	0	0	4

	ได้มากกว่า 1 ข้อ), กระทำผิดคนเดียว, เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเ										
	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป,	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	3

	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ), กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป,	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
	2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้าโดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบ	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1

	ได้มากกว่า 1 ข้อ), เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย										
	รวม	5	1	5	5	5	1	7	3	2	2	36

ตารางแสดงความสัมพันธ์กับผู้ก่อเหตุ (สอญ.2-4)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)										
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	ในประเทศ	ในประเทศ, กทม.	ในประเทศ, พิจิตร	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย	เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
	เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
	เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	2
	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1
	เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือ	2	1	1	0	0	0	1	0	0	1	6

	รู้จักกันทางธุรกิจ เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	2	0	4	2	4	1	0	1	2	1	17
	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน, เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1
	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	0	0	0	2	0	0	4	0	0	0	6
	รวม	5	1	5	5	5	1	7	3	2	2	36

ตารางแสดงความขัดแย้งกับผู้ก่อเหตุก่อนประสบเหตุ (สอญ.2-4)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)										
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	ในประเทศ	ในประเทศ, กทม.	ในประเทศ, พิจิตร	พิจิตร	พิษณุโลก	ไม่ทราบ	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่	ไม่ใช่	4	1	5	4	5	1	1	2	2	2	27
	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	0	0	1	0	0	6	1	0	0	9
	รวม	5	1	5	5	5	1	7	3	2	2	36

ตารางแสดงการถูกเรียกรับสินบนโดยเจ้าหน้าที่รัฐ (สอญ.2-5)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	การเรียกรับสินบนในภาคธุรกิจ เช่น เพื่อเอื้อประโยชน์ทางการค้า การตกแต่งบัญชี	0	1	0	0	0	1	2
	ถูกเจ้าหน้าที่รัฐเรียกรับเงินโดยการขู่เข็ญ หากขัดขืนจะหาเรื่องให้ถูกลงโทษ	0	0	0	0	0	1	1
	ถูกเจ้าหน้าที่รัฐเรียกรับเงินเพื่อแลกกับการพ้นผิด เป็นการตอบแทนเพื่อไม่ให้มีการฟ้องร้อง	0	4	0	0	0	2	6
	รวม	0	5	0	0	0	4	9

ตารางแสดงการถูกเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม (สอญ.2-5)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ถูกเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้	เจ้าหน้าที่ไม่หายความเท่าเทียมกับการปฏิบัติงาน	0	1	0	0	0	0	1
	เพศ	1	0	0	0	0	0	1
	รวม	1	1	0	0	0	0	2

ตารางแสดงการถูกเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม (สอญ.2-5)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ถูกดูหมิ่น หมิ่นประมาทหรือถูกเหยียดหยาม อันเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้	กล่าวหา	0	0	0	1	0	0	1
	กล่าวหาว่าผู้เสียหายฟ้องถอดถอนคณะกรรมการหมู่บ้าน	0	0	1	0	0	0	1
	ความขัดแย้งส่วนตัว	0	0	0	0	1	0	1
	ถูกเข้าใจผิดว่าโกงเงิน	1	0	0	0	0	0	1
	ถูกดูหมิ่นว่าหลอกลวง ไม่มีอาชีพ โกง	1	0	0	0	0	0	1
	ถูกทวงถามหนี้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	0	0	1	0	0	0	1
	ถูกหาว่าทุจิต ละเลยหน้าที่	1	0	0	0	0	0	1
	ถูกหาว่าเนรคุณ อกตัญญู	1	0	0	0	0	0	1
	เพศ	0	0	2	0	0	0	2
	เพศ, หาว่าแย่งผัว	1	0	0	0	0	0	1
	รายได้	0	0	0	1	0	0	1

	รายได้, ไม่พอใจที่มาแย่ง พื้นที่ทำมาหากิน	1	0	0	0	0	0	1
	ศาสนา, ถูกเข้าใจผิดว่ารื้อถอนศาลาวัดจนโดนประนาม	1	0	0	0	0	0	1
	อาชีพ	0	0	1	1	0	0	2
	รวม	7	0	5	3	1	0	16

ตารางแสดงการถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว (สอญ.2-5)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ถูกล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว	ใช้โทรศัพท์โพสเฟสทำให้เสียหาย	1	0	0	0	0	0	1
	ถูกล่วงละเมิดงานศิลปกรรมลิขสิทธิ์ตัวเอง	1	0	0	0	0	0	1
	รวม	2	0	0	0	0	0	2

ตารางแสดงการปล่อยมลภาวะหรือทำลายทรัพยากร (สอญ.2-5)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
การปล่อยมลภาวะหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติในลักษณะที่มีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน	ถูกนำเศษวัสดุก่อสร้างมาทิ้งบริเวณหน้าบ้าน	1	0	0	0	0	0	1
	รวม	1	0	0	0	0	0	1

ตารางแสดงถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ (สอญ.2-6)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	การถูกลักลอบเข้าสู่ระบบเฟซบุ๊กหรือ ไลน์ เพื่อ นำไปหลอก ยืมเงินจาก เพื่อ หรือญาติพี่น้อง	2	2	1	0	1	0	6
	ลักลอบเข้าระบบ ธนาคารเพื่อโอนเงินออก	0	0	0	0	1	0	1
	หลอกลวงให้เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	1	0	1
	รวม	2	2	1	0	3	0	8

ตารางแสดงถูกล่วงรู้พาสเวิร์ดสำหรับระบบคอมพิวเตอร์ และนำไปเปิดเผย (สอญ.2-6)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ถูกล่วงรู้พาสเวิร์ดสำหรับระบบคอมพิวเตอร์ และนำไปเปิดเผย	จากการตั้งรหัสง่าย	1	0	0	0	0	0	1
	จากคน ใน หรือคนใกล้ตัว เช่นการก่อ อาชญากรรมในองค์กร ที่จะมีการรู้การเข้าถึง รหัสได้ หรือ สามี ภรรยา ที่มีการเข้า เข้าถึง	0	0	0	0	1	0	1
	จากอุปกรณ์ การ ลงชื่อเข้าใช้ ในมือถือ หรือคอมพิวเตอร์ แล้วไม่ได้ลงชื่อออก ก่อนนำไปขาย หรือการลงชื่อค้างใน ร้านเน็ต หรือ	1	0	0	0	0	2	3
	รวม	2	0	0	0	1	2	5

ตารางแสดงถูกล้วงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ (สอญ.2-6)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ถูกล้วงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์	ข้อมูลคอมพิวเตอร์ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือทำให้เสียหาย	0	0	0	0	1	0	1
	ได้รับมัลแวร์ อาทิ ไวรัส เวิร์ม ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์เสียหายไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ	0	2	0	0	0	0	2
	รวม	0	2	0	0	1	0	3

ตารางแสดงอาชญากรรมไซเบอร์รูปแบบอื่น (สอญ.2-6)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางไซเบอร์รูปแบบอื่น	ดูหมิ่นโดยการโฆษณา	0	0	0	1	0	0	1
	ถูกกระทำความรุนแรงต่อจิตใจ	0	0	0	0	1	0	1
	ถูกนำภาพไปตัดต่อและเผยแพร่	2	0	3	0	0	0	5
	ถูกนำภาพไปตัดต่อและเผยแพร่, ยึดตัวตน	1	0	0	0	0	0	1
	ถูกเรียกค่าไถ่ข้อมูล, แฮคคอมแล้วส่งข้อความมาเรียกค่าไถ่ให้จ่ายเงินแล้วจะคืนข้อมูล	1	0	0	0	0	0	1
	ถูกหลอกให้ถ่ายคลิปอนาจาร	1	0	0	0	0	0	1
	นำข้อมูลเท็จไปเผยแพร่	1	0	0	0	0	0	1
	ยึดตัวตน	0	0	1	0	0	0	1

	ส่งข้อความทางออนไลน์มาด่าบุพการีว่า นมแม่มึงก็สวยดี	0	0	0	1	0	0	1
	รวม	6	0	4	2	1	0	13

ตารางแสดงช่องทางที่ผู้กระทำผิดติดต่อผู้เสียหาย (สอญ.2-6)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ผู้กระทำผิดติดต่อกับผู้เสียหายผ่านช่องทางใด	โฆษณาผ่านเว็บไซต์	1	1	0	0	0	0	2
	โทรศัพท์	0	0	0	0	1	0	1
	ส่งข้อความผ่านอีเมล์ เครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต (Social Network)	6	0	1	2	0	0	9
	โหลดโปรแกรมแปลก ๆ	0	1	0	0	0	0	1
	แอบนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ ไม่ทราบว่าโดยวิธีใด	2	2	4	0	2	2	12
	แอบนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ ไม่ทราบว่าโดยวิธีใด, แอบนำรูปภาพจากเฟส ไอจีไปใช้สร้างเฟสตัวเอง	1	0	0	0	0	0	1
	รวม	10	4	5	2	3	2	26

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของผู้เสียหายกับผู้ก่อเหตุ (สอญ.2-6)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย	เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต	1	0	0	0	0	0	1
	เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	0	0	0	0	0	1	1
	เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้ยเคยกัน	1	0	0	0	0	0	1
	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	0	0	0	2	0	0	2
	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	5	4	2	0	3	0	14
	ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	2	0	2	0	0	1	5
	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	0	0	1	0	0	0	1
	อดีตคนรัก	1	0	0	0	0	0	1
	รวม	10	4	5	2	3	2	26

ตารางแสดงความขัดแย้งของผู้เสียหายกับผู้ก่อเหตุ (สอญ.2-6)

		สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)						
		กทม.	นครปฐม	นนทบุรี	พิจิตร	พิษณุโลก	ราชบุรี	รวม
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่	ใช่	1	0	0	2	0	0	3
	ไม่ใช่	6	4	1	0	3	1	15
	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	3	0	4	0	0	1	8
	รวม	10	4	5	2	3	2	26